

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی پژوهشگری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شهوکت شیخ یه‌زدین

سه‌نووسەر: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

گه‌ران به‌دوای نه‌ه‌ر پیدایا

لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی تیۆری میژووی به‌راوردکارییه

له‌نیوان ئەفسانه‌ی (کوردی و فارسی) دا

مه‌لود ئیبراهیم هه‌سه‌ن

پیشکش:

ئەم لىنكۆلىنەۋەيە پىشكەشە بەھەموو ئەو (مىرۆڭ) انەى كە ئەگەر
(سەفەر)ى (دۆزەخ)ىش بىكەن! بەلام، ھەمىشە (گول)ى (بەھەشت)
لەگەل خۇيان دەھىتەنەۋە.

زانا ئەفسانە دەكات بەزانست، نەزان زانستى لى دەبى بەئەفسانە!!
مەولوود
كوردستان خەزىنەيەكە ھىشتا بە چاكى نەناسراۋە
كامبانيلى

ناۋى كىتەپ: گەران بەدۋاى نەمىرىدا لەنتىوان ئەفسانەى كوردى و فارسىدا
نووسىنى: مەولوود ئىبراھىم ھەسەن
بلاۋكراۋەى ئاراس- ژمارە: ۱۳۵
دەرھىنانى ھونەرى: بەدران ئەحمەد ھەبىب
دەرھىنانى بەرگ: شكار شىخ عەفان نەقشەندى
خۆشئووسىبى بەرگ: ھونەرمەند محەمەد زادە
ھەلەگى: شىبىزادە فەقى ئىسماعىل
سەرپەشتىبى چاپ: ئاورەھمان مەھموود
چاپى بەكەم - چاپخانەى وەزارەتى پەرۋەردە، ھەولتەر- ۲۰۰۲
لە كىتەپخانەى بەرپەئەبەراپەتەبى گىشتىبى رۆشنىبىرى و ھونەر لە ھەولتەر ژمارە (۲۰۶)ى سالى
۲۰۰۲ى دراۋەتەى

په یقی چاپ

له کاتیکدا که خه ریکی نووسینی به شی یه که می ئەم لیکۆلینه وه یه بووم، به تاییهت که به ندی -میژوی ئەفسانە ی کوردی- هاته پیش، سه یرم کرد ناتوانم ئەم میژوووه بنوسم، هه تا ئەگەر به کورتیش بی؛ تا چەند ئەلقه یه کی تر هه یه نه یه نه وه سه یر یه ک، ئەویش ئەوه یه:

یه که م: ئەم جوگرافیایه کۆتیده ره که له کۆنه وه ئەو میللهت و هۆزانه ی تیدا نیشته جی بووه که کوردیان لێ پیکهاته وه؟

دووهم: ژبان له که یه وه له کوردستان په یدا بووه، ئەو هۆز و میللهتانه کامانه که رۆلی گرنگیان له پیکهاته ی کورد و ناوچه که دا بینه وه؟

سێهه م: تاین له کوردستان له که یه وه سه یری هه لداوه و تاینه کان کامه ن؟

واته ده بی میژوی جوگرافیای کوردستان بزاین و بناسین، میژوی کوردستان بخوینینه وه، میژوی تاینه کان له کوردستان به سه یر بکه یه وه، بۆ ئەوه ی هه ر به کتیک له م میژووانه ش بنوسین بی شک ده بی له ئەفسانە ی کوردیه وه ده ست پێ بکه ین، جا ئەو کاته ده توانین باس له (میژوی ئەفسانە ی کوردی) بکه ین.

ئوه ی من له ده ستم هات به م توانای بی توانایی خۆم و به پێی به رنامه و کاتی لیکۆلینه وه که کردم، هه رچه نده چاکیش ده زانم، ئەم کاره کاریکی سه ره تایه و له که موکورتی به دوور نییه! به لام هه رچۆن بی ئەم کاره بووه هۆی ئەوه ی که بتوانم چەند سه رنجیک به خه مه به رده سته ده زگا زانستی و هونه ری و ئەده بی و ئەکا دیمییه کانی کوردستان، به تاییهت زانکۆکان، به و هیوا یه ی که به کاریکی ئەسته می نه زانن، چونکه له میژه گوتراوه: (ریگای هه زار میل به یه ک هه نگاو ده ست پیده کات).

خاله کانیش ئەم خالانه ی خواره ون:

۱- کردنه وه ی به شی زمانه کۆن و مردووه کان، ئەو زمانانه ی که له رۆژگاره جیا جیاکاندا زمانی ده ولته و تاین و شارستانیه ت بوون له کوردستان، وه کو سۆمه ری و ئیلامی و ئەکه دی و هه موو ئەو زمانانه ی که نووسراویان له پاش به جیماره و ئیستا له زانکۆکانی جیهاندا ده خویندرین و پسپۆری تاییه ت به خۆیان هه یه، هه روها زمانه ی سانسکریتی و ئاو یستا و په هله ویش، بۆ ئەوه ی لاوانی کورد بتوانن له م زمانانه دا پسپۆری په یدا بکه ن، چونکه ده رکه وتوو، ئەگەر لیکۆله ره وه ی کورد ئەم زمانانه بزاین و به زانستییه وه لیبان بکۆلینه وه، ئەوا ئەنجامی لیکۆلینه وه کان زانستییه نه تر راستیه کان روون ده کاته وه و ئەم روون کردنه وه یه ش له به رژه وه ندی میلله ته که ماندا ده بی.

بۆ نمونه: لیکۆله ره وه (مه سعود سه عید یاسین) له کتیبی (ئه ری، سۆمه رییه کان ئەگەر کورد نه بن چ که سن؟) دا چونکه لیکۆلینه وه که ی له رووی زمانه وه (واته: زمانه ی سۆمه ری) یه وه له سه ر سۆمه رییه کان کردووه، گه یشتووته ئەو رایه ی که بلێ: (ئەگەر زاناکان کاتی خۆی به اور دیکیان له نیوان زمانه ی

سۆمه ری و کوردیدا ده کرد، کتیشه که ده رایه وه) واته: کتیشه ی ره گه زی سۆمه رییه کان ده رایه وه، وه کو ده زانن هه تا ئیستا کتیشه یه کی زۆری له سه ره. ئەو لیکۆله ره وه له لیکۆلینه وه که یدا گه یشتووته ئەو رایه ی که په یه ندییه کی زۆر و به تین له نیوان کورد و سۆمه رییه کاندا هه یه، له و رایه شدا پشت به زمانه ی (سۆمه ری و کورد) ده به سته ی.

دیسان لیکۆله ره وه ی کورد (عیما ده دین ده ولته تشاهی) ئەویش که له رووی زمانه وه له (ئاویستا) ی کۆلییه ته وه، هه ر رایه کی له م جۆره ی به ده ست هینا وه واته په یه ون دی (ماد و کورد) له زمانه ی ئاو یستا و زمانه ی کوردیدا ده دۆزینه وه و ده نووسی: (چونکه زمانه ی یه که می ئاو یستا کوردی بو، ئەو زانایانه ی که ئاو یستایان وه رگێرا وه، کوردییان نه زانیوه، له ئەنجامدا به هۆی به سه رچوونی رۆژگار وه رگێرانی جیا جیا ی ئاو یستا په یدا بووه) واته: هه ردو لیکۆله ره وه ی کورد، چونکه کوردن و کوردی چاک ده زانن و لیکۆلینه وه له سه ر زمانه ی سۆمه ری و ئاو یستادا ده کهن، له ئەنجامدا ره گه زی سۆمه رییه کان و زمانه ی ئاو یستا ده به نه وه سه یر کورد و زمانه ی کوردی و بی ئەوه ی ناگا داری یه کتر بن زانیی زمانه ی کوردی بۆ ئەم جۆره کارانه به گرنگ ده زانن.

باشه! ئەگەر زۆر لیکۆله ره وه ی تر، به کوردی و به زانستییه وه له رووی زمانه وه لیکۆلینه وه، له سه ر ئەم زمانانه و هه موو زمانه کۆن و مردووه کانی تر دا بکه ن، ئەوا چەند راستی تر سه ره لده دا و چەند کتیشه ی تر ده برینه وه؟!

۲- زانا و شاره زاکانی کورد پێویسته به وردی ئەو پاشما وه کۆن و نووسرا و وینه کرا وانه بخوینینه وه و شی بکه نه وه و به چاوی خۆیان راستیه کان ببینن، چونکه ده رکه وتوو له به ر زۆر هۆ هه موو ئەو پاشما وه کۆنانه به ته واوی نه خویندرانه ته وه و هه موو ئەمانه ش که خویندرانه ته وه، به وردی شی نه کرا وانه ته وه، ئەوه ش که شی کرا وانه ته وه، ئیمه ی کورد به چاکی تیبیان نه گه یشتووین. له م نیوه دا زۆر راستی هیشتا به نه یینی و په نامه کی ما و نه ته وه، که ده کری له نیوان ئەو نه یینییه نا ده سوودی زۆر به میژوی کورد و ناوچه که بگات.

۳- پێگه یان دنی و راهیانی کادر و پسپۆر له هه موو بواره کانی شوینیه وارناسی، بۆ ئەوه ی لیکۆله ره وه ی زانا و دلسو ز و ده ست پاکی کورد بۆ خۆی خه ریکی پشکنین و شوینیه واره کۆنه کان بیته و چیتر (له به ر زۆر هۆ) پاشما وه گرنگه کان تیکه نه چن و نه دزین و نه شیتویندرین و له بین نه چن.

۴- هه موو ئەو کتیب و لیکۆلینه وه و نووسین و به لگه و وینانه ی له باره ی میژوی کۆنی کوردستان و ناوچه که به زمانه ی تر نووسراون، یه که سه ر له و زمانه وه وه رگێر دینه سه ر زمانه ی کوردی و بکه ونه به رده سته ی پسپۆرانی ئەم بواره، چونکه هیشتا زۆر له م کتیب و لیکۆلینه وه و نووسین و به لگه و وینانه که به کتیبخانه و موزه خانه کانی دنیا دا په رتن، به ناسانی ده ست لیکۆله ره وه ی کورد نا که ون.

۵- کردنه وه ی موزه خانه یه کی نه ته وه بی نیستمانی بۆ ئەوه ی پاشما وه کۆنه کانی کوردستان و ناوچه که ی تیدا کۆبکریته وه و ئەوانه ی به دنیا دا په رت کراون هه ولگی گێرانه و دیان بدری و ئەگەر نا وینه ی ده قاده قیسان لێ دروست بکری، بۆ ئەوه ی لیکۆله ره وه ی کورد له نزیکه وه و راسته وخۆ سوودیان لێ

٦- میژووی هه موو ئه و هۆز و نه ته وانه ی پیش زایین، که پۆلیان هه یه له پیکهتانی میلله تی کورد، به جیا بنووسریته وه و ئایین و فرهه ننگ و شارستانیه تیان دیار بکری و ده بی به شیه وه یه کی تر و به دیدیکی تر له هاتنی ئارییه کان و پۆیشتنی سۆمه رییه کان بکۆلینه وه.

ئه گهر ئه م کارانه و زۆری تر به به نامه و زانستییه ئه نجام بدرین، ئه و زۆر ئه لقه و پاشماوه ی گرنگی میلله تی کورد و خه لکی کوردستان به ده ده که ون. که زۆر گه وره تر و پیروژترن له و شانازییه نه ی که هه ندی کس له رووی دلسۆزییه وه به خه یال دروستیان ده که ن.

لیکۆله ره وه یه ک له مێژه گوته و یه تی: (کوردستان خه زینه یه که هیشتا به چاکی نه ناسراوه). وه رن با کوردستان به چاکی بناسین! له راستیدا کوردستان ناسین ئه رکی لیکۆله ره وه ی کورده، ئه گهر سیاسه تمه داره کانی کورد، ئه رکیان ئه وه یه که له باره ی کورده وه پرسیار له دنیا بکه ن! ئه و ئه رکی لیکۆله ره وه ی کورد ئه وه یه که له باره ی کورده وه به زانستییه وه وه لامي پرسیاره کانی دنیا بداته وه!

له کۆتاییدا ده زانم، به ریزی و هه یه که ده لێ: (تۆ باسی ئه فسانه!! ده که ی چیت به سه ر ئه م هه موو کارانه وه یه) له وه لاما ده لێم: هه موو ئه م کارانه له خزمه ت ئه وه ن که بتوانین (میژووی ئه فسانه ی کوردی) بنووسین. هه ر وه ختی میژووی ئه فسانه ی کوردیشمان نووسی، ئه و کاته ده توانین سه ره تا و پیشینه ی میژووی هه موو میژووه کان به ته وای بنووسین، به میژووی کورد و میژووی ئایینی کورد و میژووی زمانی کوردی و میژووی زانست و فه لسه فه و میژووی ئه ده بی کوردی و میژووی هه موو میژووه کانی کورده وه. به هیوای ئه و پۆژه.

مه ولود ئیبراهیم حه سه ن

هه ولیر ١١ی گه لاتی ٢٠٠١

پیشه کی

هه لبژاردنی ناویشان

سالانی ١٩٨٦-١٩٨٨ که خه ربکی نووسینی لیکۆلینه وه ی کتیبی (قه ده غه شکتیبی) (١-*) بووم، هه ر ئه و وه خته چه ند ناویشانیکی ترم په راویز کردبوو، چه زم ده کرد ئه گهر کاتیکی له بارم ده سه که و ی کاربان تیدا بکه م. یه کی له م ناویشانانه (گه ران به دوای نه مری له ئه فسانه ی کوردی و فارسیدا) بوو، که سالی ١٩٩٨ له زانکۆی سلیمانی به شی کوردی وه کو قوتابییه کی خوتندنی بالا له وه به شه وه رگیرام، وا ریکه وت ئه م ناویشانه له وانیتتر به خت یارتر بوو، بۆیه دوا جار بوو به ناویشانی ئه م لیکۆلینه وه یه. له وه ش که له جیهانی فره وانی ئه فسانه ته نیا مۆتیفی، Theme تیمه ی (گه ران)م هه لبژاردوو له به ر دوو هۆ بوو.

یه که م: له کاری زانستیدا ناویشان زۆر گرنه گه و ده بی ناویشانیکی بی که پیشتر کاری تیدا نه کرابی.

دووه م: ناویشانیکی بی سنووری کاره که ت دیاری بکات و له و سنووره نه چیه ته ده ره وه.

ئه گهر نا جیهانی ئه فسانه ی کوردی وه ک ده شتیکی بی سنووری کارتیدانه کراو وایه، به تاییه ت کاری زانستی و ئه کادیی، بۆیه له هه ر کوئ ده ست به کار بکه یه ت و له هه ر شتیکی بکۆلینه وه هه ر پیویست و گرنه گه. له وه ش که لیکۆلینه وه که به راورده له گه ل ئه فسانه ی فارسی، هۆیه که ی ئه وه بوو که ئیمه ی کورد میژوو و که لتووorman له گه ل زۆر نه ته وه و ولاتا و له زۆر سه رده م تیکه ل بووه، ئیمه ش بۆ روو نکرده وه و دۆزینه وه ی ئه لقه وه کانی میژوو و که لتووorman پیویستمان به گه ران هه یه له نیتو میژوو و که لتوووری ئه م گه ل و ولاتانه. به تاییه ت ولات و گه لانی ئیران و میلله تی فارس. له وه شدا شتیکی یارمه تیمان ده دات، ئه ویش ئه و میرات و که له پوره یه که ئه مرۆ فارس به (ئیرانی) ناو ده بات. لیکۆله ره وه ی کوردیش ده توانی و مافی خۆشیه تی که زانستییه نه سوودیان لێ ببینی و لیکۆلینه وه یان تیدا بکات و دوا جار له نیتو ئه و میراته مالی خۆمان به سه ر بکاته وه.

هۆی ئه وه ش که له نیتو جیهانی ئه فسانه دا و له نیتو ئه م هه موو (که سایه تی) و هیما و رووداو گرنه گانه ته نیا تیمه (Theme ی گه ران)م هه لبژاردوو، هۆیه که ئه وه بوو که گه ران له نیتو ئه فسانه و حه کایه ته میللییه کانه تیمه یه کی سه ره کیه و له نیتو ئه فسانه ی کوردیدا- وه ک ئه فسانه ی هه موو گه لان- زۆر جۆر (گه ران) (٢-*) هه یه، هه ر ئه م هۆیه شه که وای له زانای رووسی (برۆب) کردوو. که له ریتبازه مۆرفۆلۆژییه که ی (٣-*) گه ران- سه فه ر- به خالی یه که م دابنێ و به گرنه گرتن خالی بژمیری و به یه کی له تاییه تمه ندیه کانی چیرۆکی میللی بداته قه لهم، که (ئه فسانه) ش به شتیکی گرنگی چیرۆکه میللییه کانه. تیمه ی (گه ران) له نیتو چیرۆکه ئه فسانه کانه وه ک داوی ملوانکه وایه و هه موو خال و مه رجه کانی تر، یان به جۆریکی تر هه موو رووداو و پیتشه اته کانی نیتو چیرۆکی میللی- ئه فسانه- که به یه که وه

دەبەستیتەتە، چۆن كە زۆر جار (گەران) سەرەتای دەستپیتکردنی چیرۆك و ئەفسانەكەیه، ئەوا (گەرانە)ش دوا خال و كۆتایی چیرۆكە میللی و ئەفسانەكانە.

گیروگرفتەكان

گیروگرفتە ئەم لیکۆلینەو، وەك گیروگرفتە هەموو خۆتندكارێکی خۆتندنی بالا لەم ولاتە دوو جۆرە: جۆری یەكەم ئەو گیروگرفتە گشتییانە یەكەم هەر لیکۆلەرەو یەك لە زانكۆكانی كوردستان، لەگەڵ ئەم گیروگرفتە پڕووبەرەو دەبیتەو. جۆری دووهم لە گیروگرفتەكان، ئەو گیروگرفتەن كە هەر لیکۆلەرەو یەك بە پیتی باری ژیان و تاییبەتی خۆی گرفتە خۆی هەبە. لە گیروگرفتە گشتییەكان، ئەو لای هەمووان ناشكرایە كە مێی ژمارە كۆتیبخاوە گشتی و تاییبەتیەكان و هەژاری و ناپێکی ئەو ژمارە كەمەش كە هەبە، لە رووی كۆتیبی پێشخاوە تاییبەت و سەرچاوەی تازە و پێویست، ئەو كۆتیب و سەرچاوەنەش كە هەن، لەگەڵ كە مێی ژمارەكانیشیان بەشی هەرە زۆریان هی پێشراپەرین و كۆتیبی تازە زۆر بەدەگمەن دەست دەكەوێ، ئەوانەش كە دەست دەكەون، یان لە رووی رێكخست و دابەشكردنەو ناپێكن و وەختی لیکۆلەرەو زۆر بەخەسار دەدەن، یا ئەوەتە كۆن و دەسكاری كراون و بە دانە كەمن. سەرەرای ئەوەش ئەگەرچی كۆتیبخاوەكانمان لە رووی كۆتیب و سەرچاوەی (اختصاصیە)كانەو زۆر هەژار و كەم سوودن، ئەوا دیسان كۆتیبخاوە كوردییەكان لە لیکۆلینەو خۆمالی لەسەر ئەفسانە، ئەگەر لە ئاستی نەبوون نەبێ! ئەوا بێشك لە چەند وتار و لیکۆلینەو یەكەم نێو پڕۆژانە و گۆڤارەكان تیناپەرێ، ئەم هەژاریبەش ئەگەرچی هێچ یارمەتیبەكی شیاوی لیکۆلەرەو نادا، ئەوا ئەركی لیکۆلەرەو گرانتر دەكات (ع-۴).

گیروگرفتە تاییبەتیەكانی لیکۆلەرەو خۆی لە چەند خانیكدا كۆدەبەنەو.

- یەكەم هەموو خۆتندكارێکی خۆتندنی بالا (ماستەر) مۆلەتی خۆتند وەرەگرت و تەواوی وەختی خۆی بۆ لیکۆلینەو كە تەرخان دەكات، لیکۆلەرەو ئەم (نامە) یەكەم مافە بێبەش بوو، ئەوەش مانای ئەوە بوو دەبێ پڕۆژانە وەك هەر (كارمەند) یەكەم مێری دەوام بكات و ئەو دەوام كۆتیبەش ماوەی لیکۆلینەو كە دێرێخایەن كرد و سنووری گەران و پشكینی بەر تەسك كردهو.

- كە مێی ماوەی هاتنی وزە كارەبا، بە تاییبەت لە شەودا كە ئەمەش هۆبەك بوو شەو نەتوانرێ قەرەبووی وەختە لە دەست چۆدەكانی پڕۆژە بكاتەو.

- ماوەیەكی زۆر لیکۆلەرەو چاوەڕێی سەفەری ئێران بوو، بۆ بەدەستەتینی كۆتیب و سەرچاوەی پێویست، دواجار ئەم سەفەرە رێك نەكەوت و ئەمەش بوو هۆی لە دەستدانی ماوەیەكی دیاریكراو و هۆی زەحمەتی بەدەستەتینی كۆتیب و سەرچاوەكان، ئەمەش ئەرك و ماندوو بوون و خەرجییەكی زۆری و بێست تا تواترا بە پیتی پێویست بۆ پلانی كارەكە كۆتیب و سەرچاوە بە دەست بەیترێ.

پلانی لیکۆلینەو

ئەم لیکۆلینەو یەكەم (سێ بەش) پێكھاتەو:

بەشی یەكەم: گرنگی بە پێناسە و پێكھاتە و چەمك و مێژووی ئەفسانە بەگشتی و ئەفسانە ی كوردی بە تاییبەت داو. سەرەتا پێناسە ی زانایانی جیھانی لە چەند روویكەو بەسەر كردهو، پاش ئەو را و پێناسە ی لیکۆلەرەو و نووسەرانی كوردی بە نمونە هیناوەتەو، پاشان جۆر و پێكھاتە ی ئەفسانە ی كوردی بە (تاییبەتیەندی) یەكانیانەو بەسەر كردهو.

لە بارە ی (مێژووی ئەفسانە ی كوردی) یەو (ع-۵) پێویست بوو سەرەتا مێژووی كورد، كە ئەویش دەكاتە مێژووی ئەو گەل و هۆزانە ی كە لە كۆنەو لە كوردستاندا ژیاون و مێژوونوسان میللەتی كورد بە ئەنجامی تێكەڵ بوونی ئەم هۆزانە دەزانن. ئەو مێژوو بەسەر بكریتەو، ئەویش لە ئەشكەوت نشینەكانی كوردستانەو دەستپێدەكات، لە پێش گشتیانەو مەزگەنی ئەشكەوتی شانەدەرە، كە زانایان ژیاونی نێو ئەو ئەشكەوتە بە (ع-۱۰۰۰) (ع-۶) سەدە هەزار ساڵ مەزەندە دەكەن، هەر زاناکانیس دەلێن: ئەم ئەشكەوت و دەرووبەرە بەر دەوام مەزگەنی تێدا ژیاو.

لە دوا ی ئەوانەو، لە نێو ئەم هۆز و میللەتانە ی كە وەك ئەلقە یەكی زیندوو لە مێژووی ناوچەكە دیار و نووسراون، ئەوانیش شارستانیەتی سۆمەریەكان و كۆچی ئارییەكان و دامەزراندنی ئیمپراتۆریەتی ماد و زەردەشت و كۆتیب و تاییبەتیەتی. ئەمانەش هەمووی پشت بەسەر لیکۆلەرەو تاییبەتكارەكان، كە هینانەو سەریەكی راپەكان، ئەو دەسەلمێن، كە (میللەتی كورد) ئەنجامی پێكھاتە ی ئەو هۆز و شارستانیەتیانەو، كە لەم ناوچە یە (كوردستان) سەریان هەلداو. دیسان باسی كۆنترین و زۆرتین تاییبی میللەتانی كوردستان كراو، لە لیکۆلینەو كەدا باس لەو كراو، ئەگەر میللەتی كورد ئەم مەزگەنی پێكھاتە ی ئەو هۆز و شارستانیەتیانەو، ئەوا ئەفسانە ی ئیستای كوردیش هەر پێكھاتە ی ئەفسانە ی ئەم هۆز و میللەتانە یە كە كورد لەوانەو پێكھاتەو، دیارە زانایان و لیکۆلەرەوان زۆرچاك دەزانن، ژمارە ی ئەو هۆز و میللەتانە ی كە لە كوردستاندا ژیاون و ناویان هاتوو و مێژوو باسیان دەكات، زۆر لەو زۆرتەرە كە لە توانای ئەم لیکۆلینەو یەدا بێ بەسەر یان بكاتەو، بۆ نمونە: كاردۆخییەكان و گوتیبەكان و ئورارتووكان و لولویی و زاگروسی و زاموایی و ئیلامییەكان و زۆرتر... بەلام، لیکۆلەرەو لە كۆنترین ئەشكەوتی ژیاوەو كە ئەشكەوتی شانەدەرە، ژیاونی هیناوە و گەیاندوو یە تاییبەتی پێش زاین.

ئەمەش خالی هەرە گرنگی بەر دەوامی ژیاوە، لە ناوچەكەدا، بەر دەوامی واتە بەر دەوامی بوونی ئەفسانە و تاییب و بزاقی كۆمەلایەتی و بەر دەوامی شارستانیەتی بەهەموو لاقەكانییەو.

ئەو شیاوی ئەو یەكەم لە بارە ی مێژووی ئەفسانە ی كوردییەو بەگوتی، ئەو یەكەم لە بنەچەدا مێژووی ئەفسانە ی كورد لەگەڵ مێژووی مەزگەنی كوردی، بەلام، كە كورد وەكو میللەت پێكھاتە ی چەند هۆز و نەتەو یەكە، ئەوا مێژووی كورد و مێژووی ئەفسانە ی كوردیش هەر بەم شێوە یە. بەلام، لە بەشی ئارییەكان و بە تاییبەت مادەكان، سەرەتایەكی دیاری سەرھەلانی ئەفسانە ی كوردی لەو پێ دەستپێدەكات، كە هەر ئەو دەم (مادو پارس) بەرە بەرە لێك جیا دەبنەو، هەر ئەو پڕۆژگارش بۆ گەلی فارس، سەرەتای سەرھەلانی ئەفسانە ی تاییبەتی گەلی (فارس). لیکۆلەرەو بۆ سەلماندنی ئەم راپانە لەم بەشەدا پشتی بە چەندین سەرچاوە بەستوو و رای خۆی لە بارەیانەو دەربەرێو.

له بهشی دووهمی ئەم لیکۆلینەوهیەدا، باسی گەڕان بەدوای نەمریی له ئەفسانە جیھانییەکاندا کراوه، لهوهشدا هەول دراوه کۆنترین گەڕان دەستنیشان بکری، ئەگەرچی لەسەر ئاستی جیھانی ئیستا گەڕانی (گلگامش) بەکۆنترین گەڕان دادەنری، بەلام، لیکۆلەرەوه رای وایه، هەرچەندە داستانی گلگامش و گەڕانی بەدوای نەمرییدا کۆنترین دەقی بەر دەسته، بەلام ئەم بییری گەڕانه لای مرۆف کۆنە و چونکه تەمەنی مرۆف زۆر له تەمەنی سۆمەرییەکان و گلگامش کۆنتره، دەبی بییری ئەم گەڕانهش کۆنتر بی، له هەولیکۆلینەوهکەدا لیکۆلەرەوه، ئەو کابرا سەقەتە ئەشکەوتی شانەدر، بەپەکی لهو کەسانە داناوه که، ئەویش هەولی لەشساعی و تەمەن درێژی و نەمریی داوه، بەلام، پاش ساوهپەکی زۆر له هەولەکی سەرنەکەوتوو، پەنای بۆ مەرگ بردوو.

دیسان هەر لەم بەشەدا لیکۆلەرەوه هەولی داوه که زۆرتین و کۆنترین گەڕانهکانی میللهتان بەدوای نەمرییدا کۆبکاتوه و لهو کارەشدا پشتی بەسەرچاوه مێژوویی و ئەفسانەیی و ئایینیەکان بەستوو، که زاناکان و لیکۆلەرەوهکان نووسیبوانه و دۆزیویانەتەوه.

له بهشی سێیەمدا، لیکۆلەرەوه سەرەتا بەکورتی باسی (خدری زینده) و (ئەسکەندەر)ی کردوو و (فەری ئیزەدی) (*-۷) بەسەر کردووتەوه، پاشان کورتەیی ئەو ئەفسانە کوردی و فارسییانە نووسیوەتەوه که لەنێو ئەفسانە کوردی و فارسیدا دەسی کەوتوو، ئەوسا یەک یەک ئەفسانە کوردی و فارسییەکانی له چەند پرویکەوه شیکردوووتەوه و کەسایەتی و چۆنیەتی گەڕان و بەدەست هێنانی هۆیهکانی نەمریی و دواجار چۆنیەتی لەدەستدانی ئەو هۆیانەیی باس کردوو، پاش ئەم کارانە خالە هاویەشەکانی ئەفسانەکانی هەردوو میللهتی دەستنیشان کردوو و خالی جیاواز و تاییەتەندی هەر یەک له ئەفسانەکانی خستوووتە بەرچا، ئەوسا ئەم بیرە کۆن و ئەفسانەییە (*-۸) - گەڕان بەدوای نەمریی - لەگەڵ تازەترین هەول و دەسکەوتی زانستی سەردەم بەراورد کردوو و وەک خەونیکۆی لەمێژینە مرۆف و بەرەمیکی تازەیی زانستی بەرامبەر بەکی راگرتوون لەوهشدا ئەوه روون بووتەوه که مرۆف خەون - ئەگەر بتوانین بە ئەفسانە بلتین خەون - دەبینی، ئەوا مرۆف لەسایەیی هەولی بەردەوام و زانستییانەدا ئەو خەونه لەمێژینەیی ئیستا له زۆر رووه کردوو بەواقعی پۆزانه.

هەولەکانی پێشتر

ئەو کارانەیی که پێشتر لەنێو پۆشنبیری کوردیدا کراون و پەپوهەندیان بەکۆرۆکی ئەم لیکۆلینەوهیە، واتە: (گەڕان) هەیه، کاری ئەم بەرپۆزانهن که له خوارهوه زۆر بەکورتی کارەکانیان بەسەر دەکەینەوه.

- یەکەم مامۆستا (طارق جامباز) ه ئەو نووسەرە بەرپۆزە که گرنگییەکی زۆر بە ئەفسانە دەدات، دەتوانین بلتین پێشدهستییهکی چاکی کردوو و دوو لیکۆلینەوهی له گۆفاری (کاروان) (*-۹) و (کاروانی فۆلکلۆر) (*-۱۰) دا بلاوکردوووتەوه، یەکەمیان لەژێر ناوی (زینده خەونی نەمری و نەمری له هەقیەتی کوردیدا) (*-۱۱) و دووهمیان لەژێر ناوی (سەرەقەلمانەیی مەرگ و مردن له کوردەواریدا) لەم دوو نووسینەدا نووسەر گرنگیی بەمردن و نەمریی داوه له هەقیەتی کوردەواریدا، له یەکەمیان باسی (گلگامش) و (میرمخ)ی کردوو و نمونەیی هەندێ له هۆیهکانی نەمریی له هەندێ چیرۆکی تری کوردی

هیناوتەوه. له دووهمیاندا باسی رەنگدانەوهی مردنی کردوو له هەندێ دابونەرتی کۆمەلایەتی و چیرۆکی کوردیدا و دەقی (هەقیەتی سەرکه مردووی) بلاوکردوووتەوه، که چیرۆکی ئەفسانەیییە و کاری سێوی گەنج بوونەوه دیار دەکات و هەندێ نمونەیی (کراسگۆزین)ی تێدایه.

- دووهم، (حەسۆ هورمی) ئەم نووسەرەش بەلیکۆلینەوهیەیک و کتیبیک باسی مردن و نەمری کردوو، بەتایبەت لهکن ئیزیدییهکان، لیکۆلینەوهی یەکەم بەزمانی عەرەبی و لەژێر ناوی (الموت وما بعده لدی الایزیدیة) (*-۱۲) دووهم، کتیبیکە لەژێر ناوی (مردن ل جەم ئیزیدیان) (*-۱۳) ئەمەیان کتیبیکە بریتییه له چەند دەقیکی شیعری و پەخشانی که باس له حالەتی مردن و باوهری مردن دەکات له لای ئیزیدییهکان، هەندێ لەم دەقانه بۆ یەکەمجار بلاو دەکرینەوه و هەندیکیان پێشتر بلاو کراونەتەوه.

- سێیەم، مامۆستا (سەلام مەمفی)ی نووسەرە، له کتیبیکدا لەژێر ناوی (بەروردی ده ئەفسانە و چیرۆکی میلی) (*-۱۴) که بریتییه له بەراوردی ده ئەفسانەیی هەمە جۆری کوردی لەگەڵ ئەفسانەیی هەندێ نەتەوهی تر، یەکی لهو ده ئەفسانەییە چیرۆکی (برزۆ کەلەسەر) و پالەوانی ئەم چیرۆکەیی لەگەڵ گلگامش بەراورد کردوو. له چیرۆکی (برزۆ کەلەسەر) پالەوان سوود له (گیای هیژ و لاوتیتی) دەبینی و ئەویش وەکو گلگامش (مار) گیایەکی لێدەخوات، ئەوهی نووسەر لەم دوو چیرۆکە گرنگیی پێداوه گیای هیژ و گەنجی و کاری پالەوانییەتییه.

- چوارەم (مەولود ئیبراهیم حەسەن) له کتیبی (قەدەغە شکیینی) (*-۱۵) دا که ده بەشه، بەشیکۆی بۆ (مردن!) تەرخان کردوو و لەم بەشەدا لەزۆر لایەنی مردن دوواوه و ئەویش بەراوردیکۆی لەنیوان (گلگامش و میرمخ)دا کردوو و نمونەیی مردن و نەمریی له هەندێ چیرۆکی تری کوردیش هیناوتەوه.

ئەوهی جیگای سەرئەجە، هەرچەندە ئەم نووسەرە بەرپۆزانه له نووسین و لیکۆلینەوهکانیاندا باسی مردن و نەمریی و هۆیهکانی نەمرییان کردوو! بەلام، وەک کتیبی سەرەخۆ و لیکۆلینەوهی سەرەخۆ بەتیر و تەسەلی له (مردن و نەمریی) نەدوان و هەر تەنیا بەلیکۆلینەوهیەیک و لەنێو گۆفاری و کتیبیدا ئەم باسەیان بەسەر کردوووتەوه، لەگەڵ ریز و سوپاسی زۆری لیکۆلەرەوه بۆ ئەرک و ماندوووبوونیان، بەلام، ئەم بابەتە زۆر هەلەگرۆی و پیتوبستی بەچەندین کتیب و لیکۆلینەوهی زانستی هەیه، بۆ ئەوهی بتوانین هەموو لایەنیکۆی مردن و گەڕان بەدوای نەمرییدا بەسەر بکەینەوه و مافی خۆی بدەین، چونکه باسی مردن و نەمریی له کەلتوری کوردیدا تەنیا لەنێو ئەفسانەدا نییه! بەلکه لاوک و حەیران و شیعری فۆلکلۆری و پەند و گۆتە و دابونەرتی کوردەواری لەم رووه یەکجار دەولەمەندە.

ئەنجام: لەم نامەییەدا لیکۆلەرەوه گەیشتوووتە چەند ئەنجامیک که بەسەر دوو جۆر ئەنجام دابەش دەبی. بەشی یەکەم: ئەو ئەنجامانەیه که لیکۆلەرەوه لهبارەیی ئەفسانەیی کوردییەوه بەگشتی پیتی گەیشتوووتە. بەشی دووهم: ئەو ئەنجامانەیه که لیکۆلەرەوه، تەنیا له بەراوردی تێمەیی گەڕان له لیکۆلینەوهکەدا بەدەستی هیناوه، لەم بەشەشدا لیکۆلەرەوه تەنیا خال و ئەنجامە هەرە گرنگەکانی دەستنیشان کردوو، چونکه له کۆتایی بەشی سێیەم و پێکگرتنی ئەفسانەیی کوردی و فارسیدا باسکراون و تاییەتەندی هەریەک له دهقه ئەفسانەییەکان دیار کراوه.

بەراوتىزى پىشەكەي:

(۱-*) سەرەتاي سالى ۱۹۸۶ دەستىم بەنوسىنى كىتەبى قەدەغەشكىنى كرد و سەرەتاي ۱۹۸۸ تەواوم كرد. بەلام، مانگى شەشى سالى ۲۰۰۰ لەژىر چاپ دەرچو.

(۲-*) ئەوئەى من سەرنجىم دابى لە ئەفسانە و چىرۆكى مىللى زۆر جۆر گەران هەيه، گەران بەدوئەى نەمرى، گەران بەدوئەى بەخت، گەران بەدوئەى خودا، گەران بەدوئەى دەرمان، گەران بەدوئەى نەيتىبەك، گەران بەدوئەى وەلامى چەند پرسىيارىك، گەران بەدوئەى دلدارى و ژنخوستان و پالەوانىبەتى و... هتە، هەروەها نابى واپزانىن كە دەقە ئەفسانەبىبەكانى گەران بەدوئەى نەمرىبەدا هەر ئەوئەندەن كە لىترە باسكراون، بە دلنبايىبەهە لە نىو ئەفسانەى كوردى و فارسىدا زۆر دەقى تى ئەفسانەبىبەهەن، كە ئەوانىبەش پالەوانەكانىيان بەشپەبەك لە شپەهەكان بەدوئەى نەمرىبەدا گەران، بەلام، بەداخەو! بە هۆى چەند گرفتىكەو بەم نەكرا وەكو پىرست ئەو دەقەنەش بەدەست بىتم.

(۳-*) سەبىرى كىتەبى (د. نبىلە ابراهىم) بىكە كە لەژىر ناوى (قصصنا الشعبىه من الرومانسىه الى الواقعيه). بىروت.

(۴-*) لەبەر ئەوئەى هىچ لىكۆلنەبەهەكى تىرۆتەسەل لەسەر ئەفسانە بەگشتى و گەران لەنىو ئەفسانە بەتايبەت نەكراو، لىكۆلنەهەو نەچار بو دەست بۆ هەندى بەند و دەستەواژەى تايبەت بىات كە بەكەمجارە لە لىكۆلنەهەو كوردىدا باس دەكرىن، ئەگەرچى ئەمجۆرە كارانە دەبوا بە زۆر لە زووهو ساغ بىكرتەو.

(۵-*) مېژوئەى ئەفسانەى كوردى بەشپەبەكى گشتى و تەواو ئەو كاتە دەكەوتتە بەر دەست كە مېژوئەى ئەفسانەى هەموو ئەو هۆزە زانراوانە بنوسرىتەو كە هەر يەكە و بەراى زانايانى ئەم بوارە بەشكىن لە پىكەتەى مىللەتى كورد، ئەو كاتە مېژوئەى ئەفسانەى هەموو هۆز و نەتەوكان پىكەو و لەسەر يەك دەكاتە مېژوئەى ئەفسانەى مىللەتى كورد.

(۶-*) لەم پىشەكەيدا هەندى جار باسى شوپىن و مېژوئەى ئەو شوپانە دەكرى، ئەگەر باسى سەرچاوەكان نەكراو لەبەر ئەوئەى بەهەشى يەكەم هەموو ئەو سەرچاوانەش باسكراون.

(۷-*) سەبىرى سەرەتاي بەشى سىبەمى ئەم لىكۆلنەبەهە بىكە.

(۸-*) هەموو ئەو بىر و كار و رووداوانەى نىو دەقە ئەفسانەبىبەكان ناشى بە شتى خەيالى و دوور لە واقەى ژيان دابىتەن، چونكە زاناکان لە زۆر رووهو سەلماندوويانە، زۆر شت هەبوون لەنىو ئەفسانە بەخەون و خەيال دادەنران. ئەوا زانست دەمىكە راستىبە ئەوانەى سەلماندووه، جامى جەمى نىو ئەفسانە ناكرى هەر تەنيا بە شتىكى خەيالى تىبەگەين، ئىستا تەلەفزيۆن و مانگى دەسكرد و ئەنتەرنىت و واقەى ئەم دوورى بىنەيان سەلماندووه، كە بەرھەمى زانستىن دەشى لە رابردووشدا، ئەم ئاوتەنى جامى جەمە بەرھەمى جۆرە زانستىبەكى سەردەمى خۆى بى.

(۹-*) سەبىرى ۱۹۷-۱۰۱ گۆفارى كاروان ژمارە (۸۳) ۱۹۹۰ بىكە.

(۱۰-*) سەبىرى ۱۵۴-۱۷۱ (كاروانى فۆلكلۆر) ژمارە (۱) سالى ۱۹۹۰ بىكە.

(۱۱-*) زۆرى ئەو بەپىزانەى باسى نەمرىبەيان كوردووه، وشەى (نەمرى)يان بەشپەهەى (نەمرى) نووسىو كە راستىبەكەى ئەوئەى بە دوو (يا) بنوسرى...

(۱۲-*) سەبىرى ۶۱ گۆفارى (لالش) ژمارە (۶) سالى ۱۹۹۶ بىكە.

(۱۳-*) سەبىرى كىتەبى (مەن ل جەم ئىزدىيان) نووسىنى حەسو هورمى و چاقتىريا (عەلۆ شىخ خەلەف) چاپى يەكەمى سالى ۲۰۰۰ بىكە.

(۱۴-*) سەبىرى ۴۸-۵۴ كىتەبى (بەراوردى دە ئەفسانە و چىرۆكى مىللى) نووسىنى سەلام مەمى، چاپى يەكەم، سالى ۱۹۹۹ بىكە.

(۱۵-*) سەبىرى ۲۶۸-۲۸۵ كىتەبى (قەدەغەشكىنى) نووسىنى: مەلود ئىبراھىم حەسەن، چاپى يەكەم سالى ۲۰۰۰ بىكە.

یهک ریشه‌یان هه‌یه، که به‌مانای گوتنی داستان دیت هه‌ر ئه‌و نووسه‌ره (علیقلی محمود بختیاری) له‌باره‌ی وشه‌ی (Mith=اسطوره) رای خۆی دهرده‌برئ و دهنوسج «وشه‌ی (میت= Mith) وشه‌یه‌که له وشه‌کۆنه‌کانی ئیرانی (۳-*) که له ئاویتستادا هاتوه و وشه‌یه‌کی تر به‌ناوی (اوخت= UXT) له ئاویتستا پیکه‌وه له‌گه‌ل (میت) به‌شپوه‌ی "میشوخت" Mithutt به‌کارده‌ی» (۷۸، ص ۹۹) هه‌ر ئه‌و نووسه‌ره خۆشی مانای "میت و اوخت"ی وایکداوه‌ته‌وه، دهنوسج: «"میت" واته‌ نیشانه و هیتما "اوخت" به‌مانای گوتن و قسه‌ دیت، که له‌سه‌ر یه‌ک ده‌کاته "قسه‌ی راز ئامیز" یا «قسه‌کردن نیشانه» یا «قسه‌ی- هیتما» یه، ماناکه‌ی که ئیستاش له هه‌ندئ زاری کوردیدا به‌چیرۆک ده‌لێن "راز"» (۷۸، ص ۹۹).

وه‌کو ده‌بینین ئه‌م نووسه‌ره وشه‌ی (اسطوره) و (Mith) له‌ زمانی "سانسکریتی و ویدا و ئاویتستا" هه‌لده‌وینج و بۆ دوو ئایین و دوو کتییی زۆر کۆنی ده‌گه‌رینیه‌ته‌وه و دواچار له‌گه‌ل وشه‌ی «رازی کوردی لیکیان نزیک ده‌کاته‌وه، هه‌ر بۆ کۆنیه‌ی به‌کاره‌یتانی وشه‌ی "اسطوره" و اچاکه‌ بگه‌رینیه‌ته‌وه سه‌ده‌ی پینجهمی پیتش زاین، ده‌بینین باوکی میژوو هیرۆدۆتس: «بۆ یه‌که‌م جار وشه‌ی (History) به‌مانای "گه‌ران و لیکۆلینه‌وه یان ئه‌وه‌ی له‌ پشکنین و گه‌راندا به‌ده‌ست ده‌که‌وئ" به‌کاره‌یتاوه» (۱۳۲، ص ۹۵) هه‌ندیک لایان وایه هه‌ر له‌و رۆژگاروه‌ وشه‌ی -هیسستۆری- اسطوره- جگه‌ له‌وه‌ی بۆ مانای میژوو به‌کارهاتوه، مانای "ئه‌فسانه" ش به‌تایبه‌ت- ئه‌فسانه‌ی خوداوه‌نده‌کان -یشی به‌خشیه‌وه ئه‌وه‌ش ئاشکرایه "هیرۆدۆتس" له سه‌ده‌ی پینجهمدا هاتوته رۆژه‌لات و (ئیران)ی ئه‌و کات، دوور نییه، ئه‌م وشه‌ی (History) له‌گه‌ل خۆیدا بردیه‌ته‌وه. که (Hestory) له (Sutra)ی سانسکریتیه‌وه هاتیه‌ و (اسطوره)ش له (Hestory) ئه‌وا بچ شک (Myth)ی ئینگلیزی و (Mythe) فه‌ره‌نسیش له (Mith)ی ئاویتستاوه هاتوه و ئاویتستاش له‌سه‌ر قسه‌ی زۆر له زانایان زمانه‌که‌ی شپوه‌ی کۆنی زمانی ماده‌کانه و ئاشکرایه ماده‌کان به‌شیکێ گرنگی میلیه‌تی کوردن.

دیسان وشه‌ی "اسطوره" به‌شپوه‌ی (اساطیر الاولین) زۆر جار له (قورئانی پیرۆز)دا به‌کارهاتوه، خودای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: (واذ قيل لهم ماذا انزل ربكم قالوا اساطير الاولين) (النحل ۲۴) زۆر له‌و زانایانه‌ی که مانای ئه‌م (اساطیر الاولین)انه‌یان لیکداوه‌ته‌وه، وه‌ک شتی ناراست و پرۆپوچ شیبان کردوته‌وه، ئه‌وه‌ش ئه‌گه‌ر بۆچونه‌ ئایینی و ئیمانیه‌که‌ی لێ به‌لا بنێن، هه‌ر هه‌مان بۆچونه که پیتستر لیکۆله‌وه‌که‌کان سه‌بارده‌ت به‌ئه‌فسانه‌ هه‌یان بوو، ئه‌وه‌ته زانایه‌کی وه‌کو (امام الفخر الرازی) دهنوسج: «بلام (اساطیر الاولین) هه‌یج زانست و په‌وانی و وردی و راستیه‌کی تێدانییه (۱۴۸، ص ۱۸) هه‌موو لایه‌ک ئه‌وه‌ش چاک ده‌زانین که (قورئان) وه‌ک به‌لگه‌ی ئایینیکی نوێ هاتبوو ده‌بووست- ئایینه‌ کۆنه‌کان (اساطیر الاولین) به‌لابنێ و ئایینی تازه و نوێی ئیسلام بلاو بکاته‌وه. که زۆر جار هیتما- تازه‌ی و نوێیه‌تی- بۆ خۆی ده‌کا- هه‌رواش بوو- ئه‌وا ئه‌وانه‌ش که گران ده‌هاتنه‌ ژیر بارو زوو باوه‌ریان به - قورئان و ئیسلام - نه‌ده‌هیتا، له‌به‌رامه‌به‌ردا قورئانیان به (اساطیر الاولین) واته‌ چیرۆک و ئایینه‌ کۆنه‌کان ده‌دایه‌ قه‌له‌م. ئه‌وه‌ش له‌گه‌ل قسه‌ی هه‌موو ئه‌و لیکۆله‌رانه تیکده‌کاته‌وه که ئه‌فسانه (اسطوره)یان

به‌نایینی کۆن و میژوو کۆنی مرۆقی رۆژانی زوو ده‌زانی.

ئیمه به‌م به‌لگانه‌ی سه‌ره‌وه ده‌مانه‌وئ ئه‌وه به‌سه‌لمینین که وشه‌ی (اسطوره) و ئه‌فسانه زۆر له‌میتزه و نزیک به‌هه‌زار ساڵ پیتش زاین له‌ویدا و هه‌وت سه‌د ساڵ له پیتش زاین له ئاویتستا -پینج سه‌د ساڵ پیتش زاین له نووسینه‌کانی "هیرۆدۆتس" و زیاد له هه‌زار و چوار سه‌د ساڵه له قورئانی پیرۆزدا به‌کارهاتوه. ئه‌وه‌ش ئه‌وه ده‌سه‌لمینێ، که ئه‌فسانه (اسطوره) چ وه‌ک ده‌قی ئه‌فسانه‌یی، چ وه‌ک وشه‌ ناوی ئه‌و ده‌قه هه‌ر هه‌بووه و یه‌کجار کۆنه.

له‌وه‌ش که نووسه‌ر (ج. مفرد) وشه‌ی ئه‌فسانه به‌ناوی ئاویتستا ده‌به‌ستیه‌وه و (علیقلی محمدی بختیاری)ش "اسطوره" به‌عه‌ره‌بی نازانی و دهنوسج: «(میت- Mith) له ئاویتستادا به‌کارهاتوه و "اسطوره"-History" یش یه‌که‌مجار "هیرۆدۆتس" به‌کاری هیتابێ و مانای "می توخت - mithuxt" بکاته «قسه‌ی راز ئامیز» و له‌گه‌ل «راز - چیرۆک»ی کوردی ئه‌مه‌رۆ- که‌ش یه‌ک مانابن ئه‌وا رێگه‌ی ئه‌وه‌مان ده‌بێ، که ده‌لێن: "وشه‌ی ئه‌فسانه وشه‌یه‌کی کۆنی کوردیه‌ی" له‌م گوتنه‌دا خۆمان به‌پشت قایتر بزاین.

۱-۱-۴- ئه‌فسانه‌یه‌تی:

ئه‌فسانه که هه‌ر له‌کۆنه‌وه له‌گه‌ل ئایین تیکه‌ل بووبێ و "ده‌ق"ی ئه‌فسانه‌یه‌ش وه‌ک ده‌قه ئایینی و "میژوو پیرۆز" سه‌یر کرا بیت ئه‌وا گیتراوه‌وه و گوئ لینگرتنیشیان بچ گومان هه‌روه‌ک جۆره په‌رستنیکی ریزی لینگیراوه، ئه‌وه‌ته: (ئوسترالی و پاپۆکان -Papous (...)) و زۆر هۆزی تر ئه‌فسانه‌ ده‌شارنه‌وه و به‌نه‌تییه‌ی ده‌زانن، ئه‌و ئه‌فسانانه‌ی باسی - ئه‌فراندن-ی دنیا ده‌کات ته‌واو په‌ناده‌ده‌ن و ئه‌وان - ئه‌فسانه‌ی خواوه‌نده‌کان- زۆر به‌پارێزوه له‌ژن و مندالان ده‌شارنه‌وه و بۆ ئه‌وان هه‌کایه‌تی تر ده‌گیتراوه» (۸۵، ص ۱۷۶).

که ئه‌م به‌نه‌تییه‌ی و پیرۆز- زانییه‌ی ئه‌فسانه هه‌ر له‌کۆنه‌وه په‌وستی زۆر هۆز و میلیه‌ت بووبێ ئه‌وا کوردیش له‌م په‌وشته به‌دوور نه‌بووه که سه‌ره‌تا گیتراوه‌ی ئه‌فسانه کارێکی ئایینی -ئایینی- واته: به‌جیه‌یتانی جۆره په‌رستنیکی بووه- ئه‌وا دواچار بووه به‌دابه‌ونه‌ریتیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی. له‌نیو کوردیش ئه‌فسانه گیتراوه‌ ده‌ستوری تابه‌تی خۆی هه‌بووه و (ئیستاش که‌م و زۆر هه‌روایه) ئه‌فسانه‌یه‌تی خۆی په‌یره‌وی ده‌کرد و به‌سه‌ر گویتگره‌کانیشی داده‌چه‌سپاند.

ئه‌وه‌ته (تاریق کارێزی) دهنوسج: «کاک خدر ده‌گیتراوه‌ که مندال و زارۆیان بۆیان نه‌بوو بچنه‌ کۆری هه‌کایه‌ت دادان، ئه‌ویش له‌به‌ر حورمه‌تی ئه‌و کۆزانه» (۵، ل ۴) جیگای ئه‌و کۆر و هه‌کایه‌ت گیتراوه‌ش وه‌ک (محهمه‌د که‌ریم شه‌ریف) دهنوسج: «دیوه‌خان جیگای لاوک و حه‌یران و هه‌قایه‌ت "چیرۆک" و شه‌و رابواردن بوو» (۲۹، ل ۳) که ئه‌م دیوه‌خانه کۆری هه‌کایه‌ت خوانانی ده‌شت بووبێ ئه‌وا له‌سه‌ر قسه‌ی "هیتمن": «له‌ شاره‌کانیش شه‌وانه خه‌لک له‌ قاهه‌خانه کۆده‌بوونه‌وه و تا شه‌و دره‌نگ ده‌بوو به‌یت بیتز و هه‌کایه‌ت خوان ده‌یخافلان. قاهه‌چی ئه‌و هونه‌رمه‌ندانه‌ی به‌کرێ ده‌گرت بۆ ئه‌وه‌ی قاهه‌خانه‌که‌ی هه‌رمین په‌یدا بکات» (۳، به‌رگی یه‌که‌م، ل ۹-۱۰) بۆ هونه‌رمه‌ندی ئه‌و هه‌کایه‌ت خوان و ئه‌فسانه

بیژانه‌ش پرؤفیسۆر دکتۆر عه‌ده‌دین مسته‌فا په‌سول ده‌نوسۆ: «هه‌ر حکایه‌ت خوانه (چیرۆک بیژانه) وشه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ له‌ داریشتنا» (٢٣، ٢٤) سه‌باره‌ت به‌هونه‌رمه‌ندی و لیته‌تووبیی ئه‌و حکایه‌ت خوان و ئه‌فسانه‌ بیژانه و ئه‌فسانه‌کانیان دکتۆر کاوس قه‌فتان ده‌نوسۆ: «ئه‌و هونه‌رمه‌ندانه‌ی گێڕاویانه‌ته‌وه ئه‌گه‌ر ناوی خۆیان له‌سه‌ریان بنوسسیایه ئه‌وه هه‌تا هه‌تا ئه‌و ناوانه‌ به‌نهمری ده‌مانه‌وه»، (٢٦ ل ٤) ئه‌و هونه‌رمه‌نده‌ نه‌مرانه، خوالی‌خۆش بوو (قه‌ناتی کوردۆ) ئاویان باس ده‌کات «چیرۆک بیژ و حکایه‌ت بیژید ئان ماتریالان ب خوه‌ گوندی و شقان بوون عه‌مری وان و حال و ئه‌حوالی وان نه‌مینا هه‌ڤ بوون. ل ناف و اندا ژن بوون، مێربوون، پیرۆ کال بوون مه‌رقید و هسان بوون، بێد کوب سالان په‌ی عه‌ده‌تی به‌ری ده‌چوون. گه‌له‌ک رۆژید گران ل عه‌مری خوه‌دا دیتبوون» (٢٤، ١٨) که‌ به‌ریز قه‌ناتی کوردۆ باسی حکایه‌ت خوانه‌کان ده‌کات له‌بیری ناچی باسی گوێگره‌کانیش بکات ده‌نوسۆ: «وه‌ختی وان چیرۆک حکایه‌ت دگۆتن، وانتری (واته‌ گوێگره‌کان) فکر و خه‌یالا چیرۆک و حکایه‌تان، کرنا قه‌ره‌مانید وان گشک راستن و نه‌ ده‌ره‌ونه‌» (٢٤، ١٨) که‌ (قه‌ناتی کوردۆ) باسی جوۆری حکایه‌ت خوان و ته‌مه‌ن و په‌گه‌زی کردن، ئه‌وا (جه‌لال ته‌قی) باسی یه‌کی له‌و ژنه‌ حکایه‌ت خوانانه‌مان بۆ ده‌کات و ده‌نوسۆ: «باجی ئامینه‌یه‌ک دراوسێمان بوو- گوێگره‌کی پر بێ له‌ رووناکی- کانگایه‌کی کۆتایی نه‌هاتووی چیرۆکی کۆنی کورده‌واری بوو هه‌موو شه‌ویک به‌تایبه‌ت شه‌وانی زستان، هه‌تا دره‌نگ چیرۆکی بۆ ده‌گێڕایه‌وه‌. شپوه‌ی گێڕانه‌وه‌ و ده‌ست جوولاندنی واقیان و ئه‌هینام» (٦، ٣) (جه‌لال ته‌قی) که‌ باسی هونه‌ری حکایه‌ت گێڕانه‌وه‌ی «باجی ئامینه‌ مان بۆ ده‌کات، ئه‌وه‌ له‌بیر ناکا کاریگه‌ریی ئه‌م هونه‌ره‌ش له‌سه‌رخۆی باس بکات، «فزه‌م له‌ خۆم ده‌بیری هه‌تا لێ ده‌بووه‌ و وه‌ک سه‌ر کاغه‌ز ئه‌و چیرۆکانه‌ له‌ مێشکه‌دا نه‌خش ده‌بوون» (٦، ٣) ئه‌مه‌ مامۆستا باسی کاریگه‌ریی هونه‌ری حکایه‌ت گێڕانه‌وه‌ی کرد که‌ چۆن کاری لێکرده‌وه‌، به‌لام، (عه‌بدووله‌رحمان نه‌قشه‌ندی) باسی ئه‌و هونه‌ری گێڕانه‌وه‌ کاریگه‌رییه‌که‌مان بۆ ده‌کات، کاتییک کار له‌ منداڵ ده‌کات: (هه‌می ره‌هین له‌شی وی ل ترسادا دێ پرپ بن و دێ ده‌ست و پین وی ره‌ق بن و هیننه‌ قالب دان و ژ قه‌ستا دێ چاقین خۆ نقینیت و گه‌له‌ جارا ژێ هه‌تا پشتی دنقیست ژێ ده‌که‌ته‌ گری و دخریقین دچیت ژ ترسادا چلفک فی ده‌فن» (٢٢، ٨) ئه‌و کاریگه‌رییه‌ی حکایه‌ت له‌سه‌ر منداڵان و هه‌تا راده‌ی گریان، هونه‌ری جوۆری گێڕانه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌ بیژانه‌کان بوو، ئه‌و ئه‌فسانه‌ بیژانه‌ی خه‌لک خۆشیشان ده‌ویست، «ئۆسکارمان» له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیست ئاوا باسی خۆشه‌ویستی ئه‌و خه‌لکه‌مان بۆ ده‌کات سه‌باره‌ت به‌ «ره‌حمان به‌کری» ده‌نوسۆ: «له‌ سابلاخ ئه‌م رۆژانه‌ که‌ ره‌حمان گۆرانیه‌یه‌کانی بۆ ده‌نوسیم، رۆژانی جه‌ژن بوو، ره‌حمان که‌ سالی جارێک و یه‌ک رۆژ بۆ سابلاخ ده‌هات، که‌ ماوه‌یه‌کی درێژ بۆ من له‌ شار ده‌مایه‌وه‌، له‌کاتی پشودان و هه‌سه‌نه‌وه‌ی ده‌چووه‌ یه‌کی له‌ چایخانه‌کان و له‌وئ گۆرانی ده‌بیژێ که‌ ده‌می کارکردن بۆ من ده‌هات یه‌کیکم ده‌نارد تاکو بۆ لای من به‌یه‌تین، به‌لام، ئه‌و که‌سانه‌ هه‌موو جارێ زۆر به‌زه‌حمه‌ت ده‌یاننوانی له‌ده‌س گوێگره‌ به‌شه‌وه‌کانی رابکێشن و بۆ کارکردن بۆ لای منی به‌یه‌تین» (٣، ١٧٢).

(ره‌حمان به‌کر) یه‌کیک بووه‌ له‌و گۆرانیه‌یی ژنه‌ی که‌ ئۆسکارمان یه‌کی لێ راست هاتووه‌

و هونه‌ره‌که‌ی تۆمار کردوه‌. خه‌لکه‌که‌ش خۆشیان ویستوه‌ و رێزیان لێگرتوه‌، به‌لام، زۆری تر بێ ناوینشان ماونه‌ته‌وه‌، ئه‌گه‌رچی حکایه‌ت رێپه‌سمی خۆی هه‌بووه‌ و حکایه‌ت خوان رێزی خۆی لێگێراوه‌: «حکایه‌ت خوان که‌سێکی ده‌گه‌من و خاوه‌ن شکۆ بووه‌، له‌نیۆ خه‌لکه‌دا، شه‌وانی زستان داوه‌ت ده‌کرا و سه‌رپه‌رانه‌یان له‌ بۆ ده‌کوشتوه‌، مه‌جلیسی حکایه‌ت ده‌ستووری خۆی هه‌بوو، که‌سێک گه‌ر بیه‌یستبایه‌ له‌ دابه‌کانی ده‌ریجیت نه‌فره‌تی لێده‌کرا، گه‌رچی له‌به‌ر تام و چێژ و له‌ززه‌تی حکایه‌ت که‌سی واقه‌ت نه‌ده‌بوو، حکایه‌تخوان کۆری حکایه‌تی به‌تال ده‌کرد گه‌ر که‌سێ حورمه‌تی کۆری بشکاندایه‌» (٥، ٤) له‌م نموونه‌ی سه‌ره‌وه‌ ئه‌وه‌ به‌ده‌ر ده‌که‌وی، که‌ له‌نیۆ کوردیش (حکایه‌ت) شوینی تایبه‌ت و کاتی تایبه‌تی خۆی هه‌بووه‌ بۆ گێڕانه‌وه‌، له‌ گێڕانه‌وه‌شدا داب و ده‌ستووریکی پر ریز و پیرۆز په‌یرۆ کراوه‌ و، حکایه‌تخوان ده‌سه‌لاتی ئه‌وه‌ی هه‌بووه‌ و ئه‌گه‌ر که‌سێ له‌ده‌ستوور لایدای، له‌ کۆر و ده‌ره‌ی ناوه‌ و ئه‌و ده‌ستووره‌ی جێبه‌جێ کردوه‌، که‌ له‌کن ئۆسترالییه‌کان و پاپۆکان ژن و منداڵ بۆیان نه‌بووه‌ له‌ کۆری ئه‌فسانه‌ی خاوه‌نده‌کان دانیشن، ئه‌وا منداڵانی کورده‌واریش سه‌رده‌مانیک و له‌ گێڕانه‌وه‌ی هه‌ندێ ئه‌فسانه‌ له‌ گوێگرتن بیه‌ش کراون، ئه‌وه‌ش بۆ ئه‌وه‌ بووه‌ تا تووشی ئه‌و ترس و له‌رزین و گریان نه‌بن که‌ (نه‌قشه‌ندی) باسی ده‌کات، به‌لام، ژنانی کورد نه‌ک هه‌ر له‌کۆری حکایه‌ت گێڕانه‌وه‌ دانیشتون، به‌لکه‌، خۆشیان وه‌کو بیاوان، حکایه‌تخوانی هونه‌رمه‌ند و ئه‌فسانه‌ بیژی چاکیان لێهه‌لکه‌وتوه‌.

١-٥-١- جوۆره‌کانی ئه‌فسانه‌:

کۆنی و زۆریی ئه‌فسانه‌ و لێکۆلینه‌وه‌ی هه‌مه‌ جوۆر له‌سه‌ر ده‌قه‌کانی ئه‌فسانه‌، بووه‌ته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که‌ زۆر "جوۆر" ده‌قی ئه‌فسانه‌ی جیاجیا ده‌ستنیشان بکری و هه‌ریه‌که‌ ناوی تایبه‌ت به‌خۆی لێبێری. ئه‌م دابه‌شکردن و لێک جیاکردنه‌وه‌یه‌ش له‌ژێر کاریگه‌ریی (رێیاز) و (قوتابخانه‌) جیاجیاکانی نیوه‌ندی ئه‌فسانه‌ ناسیدایه‌. له‌به‌ر یه‌ک راگرتن و هینما بۆکردنی هه‌موو لایه‌نه‌کانی ئه‌م بابته‌ واته‌ جوۆره‌کانی ئه‌فسانه‌ -کارێکه‌ له‌ توانا و به‌رنامه‌ی ئه‌م لێکۆلینه‌وه‌دا نییه‌. بۆیه‌ پێش ئه‌وه‌ی (جوۆره‌کانی ئه‌فسانه‌ی کوردی) دیاری بکه‌ین به‌کورتی چهند نموونه‌یه‌ک له‌ جوۆری دابه‌شکردنی ئه‌فسانه‌ی نه‌ته‌وه‌ و ولاتی تر ده‌ستنیشان ده‌که‌ین.

- هه‌ر چنده‌ وه‌کو پێشتر باسمان کرد، رێیازه‌کانی دابه‌شکردنی جوۆره‌کانی ئه‌فسانه‌ زۆر و لێک جیا، به‌لام، له‌رۆژ ئاوا ده‌گه‌شتی- که‌ مه‌لێبه‌ندی سه‌ره‌له‌دانی ئه‌فسانه‌ ناسیییه‌- ده‌توانین ئه‌م دابه‌شکردنه‌ بخه‌ینه‌ به‌ر چاو که‌ (دکتۆر قه‌یس ئه‌لنوری) له‌ کتیبی (ئه‌فسانه‌ و زانستی په‌گه‌زه‌کان) دا بروای پێ هه‌بووه‌. دکتۆر ده‌لی: «له‌ژێر رۆشایی ئه‌م هه‌مه‌جوۆرییه‌ و له‌ بۆچوونی لێکۆلینه‌وه‌ی تایبه‌ت به‌ئه‌فسانه‌، ده‌کرێ ده‌ستنیشانی ئه‌مجۆره‌ ئه‌فسانه‌ی خواره‌وه‌ بکه‌ین» (١٥٣، ص ٢٨).

١- ئه‌فسانه‌ی دیارده‌ سروشییه‌کان.

٢- ئه‌فسانه‌ی گیانه‌به‌ران.

٣- ئه‌فسانه‌ی رووه‌که‌کان.

٤- ئه‌فسانه‌ی ئایینی.

تیکه‌ل دهقی ئەفسانە دەبێ، کە وەرگێڕانی زۆر زەحمەتە و بچیتە نێو هەر زمانیک کوردی بوونی خۆی دەپاریژێ.

۱-۲-۲-۲- تایبەتمەندی مێژوویی: ئەو ئەفسانانە بە کە باسی واقیعی مێژووی کورد دەکەن بە شێوەیەکی ئەفسانەیی، وەک گێڕانەوی دەست بوونی میلله‌تی کورد و مێژووی کاوەی ئاسنگەر و، جەژنی نەورۆز، قەلای دم دم و شوێشی شیخ مەحمود و (۷-*)... زۆری تر.

۱-۲-۲-۳- تایبەتمەندی ئایینی: ئەو ئەفسانەییە کە بە شێوەیەکی ئەفسانەیی باس لە سەرھەڵدانی ئایینە کوردییەکان دەکەن و ھێزی ئەفسانەیی دەدەن بە کەسایەتیە ئایینیەکانی ھەریەک لە ئایینانە، وەکو کۆنترین ئایینی کورد پاش سروشت پەرست و ئاژەڵ پەرست، ئایینی دایک خوایی و میھر پەرستی و ئیزیدی و زەردەشتی و جوو و مەسیحییەت و ئیسلامەتی و ئایینزا ئیسلامییەکان و زۆری تر.

۱-۲-۲-۴- تایبەتمەندی جوگرافی: ئەو ئەفسانەییە کە باسی جوگرافیای کوردستان بە گشتی یان شوێنیک جوگرافیای تایبەت بە کوردستان دەکات بە شێوەیەکی ئەفسانەیی. وەک ئەفسانەیی دروست بوونی دەریاچە و چیاکانی کوردستان، ئەفسانەیی (پرا دەلال) لە زاخۆ و ئەفسانەیی دروستبوونی (پەرستگای لالش) و ئەفسانەیی (دروستبوونی شاری ئورفە) لە باکووری کوردستان و لەگەڵ ئەفسانەیی دروستبوون و نغز بوونی دەیان قەلای و کۆشک و شاری تر. ئەمانە ھەموویان شوێنی دیارن لە کوردستان و ئەفسانەیی تایبەت بە خۆیان ھەبە وەک زۆر شوێنی تر.

۱-۲-۲-۵- تایبەتمەندی دابونەرتی کۆمەڵایەتی: ئەو ئەفسانانەیی کە باس لە دابونەرتە تایبەتیەکانی میلله‌تی کورد دەکەن و ئەو دابونەرتانە پۆلێکی گرنگ و سەرەکیان ھەبە لە دروستبوون و ڕاگرتنی ئەفسانەکان، وەکو ژن بەژنی، تۆلە سەندنەو، جلۆبەرگ، دیوخان و پەرستگاکان و کۆشک و ڕەز و باغ و ئەشکەوت و سواری و ڕاو و چە کرداری کۆسەبەبە و بووکە بەبارانە... و زۆری تر.

مەرج نییە ئەم تایبەتمەندییانە ھەموویان پێکەوێت، بەڵێ یەک ئەفسانەدا، بەڵێکە تەنیا یەک تایبەتمەندی لە نێو یەک ئەفسانەدا، ئەو ئەفسانەییە تەواو دەکات بە ئەفسانەییەکی کوردی.

۱-۳-۱- جۆرەکانی ئەفسانەیی کوردی:

ئەفسانەیی کوردی ئەفسانەییەکی یەكجار دەولەمەند و کۆنە، ھەر ئەم دەولەمەندی و کۆنییە شە بوو تە ھۆی ئەوێ کە زۆر جۆر ئەفسانە لە نێو ئەفسانەیی کوردیدا کۆبیستەو، بێگومان ھەولدا ئامان بۆ دیارکردنی جۆرەکانی ئەفسانەیی کوردی بێ کەموکورتی نابێ چونکە تەواوی دەقەکان، دەقی ھەموو زاواوەکانی کوردستان و ھی ھەموو سەردەمەکان کۆ نەکراوە تەو و ئەوێ کە کۆکراوە تەو دیارە پێژەییەکی زۆر کەمە و، لەگەڵ ئەو کەمیە شەدا ھەموو واتە: ھەموو ئەفسانە بلاوکراوەکان دەست من نەکەوتوون. بۆیە ئەو ھەولەیی لێرەدا دەیدەین بۆ خۆی ھەنگاویکە و دەکرێ ھەنگاوی تری لە دوا بێت.

جا لەبارتیک ئاوادا کەس ناتوانێ لافی ئەو لێبدا کە دەتوانی ڕای تەواو و دوا بێن ڕا لەبارەیی ئەفسانەیی کوردییەو دەربێ. بۆیە ئەوێ تا ئێستا گوتوومانە و نووسیمانە، ئەوێ کە لەمەودا دەبێن و دەینوسین، ھەر ئەوێ خۆ دەگرێ، تا لێکۆلەرەو دەبێکێ تر دێ و زانستییانە و وردتر و لەسەر

کەرەستە و لێکۆلینەوێ زۆرتر ڕایەکانی خۆی دەردەبێ. ئەوێ کە لەمەودا ھەول دەدەین جۆرەکانی ئەفسانەیی کوردی دیاری بکەین لەو ھەولە شماندا پشت بە دوو خال دەبەستین: یەکەم: ئەو لێکۆلینەو و نووسینانەیی لەبارەیی ئەفسانەیی جیھانی و خۆمالی نووسراون. دووەم: ئەو دەقە ئەفسانە کوردییە ھەمە جۆرانەیی تا ئێستا دەست من کەتوون و خۆتدوومە تەو. جۆرەکانیش ئەمانەیی خوارو ھەن:

۱-۱-۳-۱- ئەفسانەیی خواوەندەکان "اسطورة": (*-۸) ئەمجۆرە ئەفسانەییە، ئەفسانەییەکی یەكجار کۆنە و ھی ئەو سەردەمانەییە کە خواوەندەکان، چ ھەر خۆیان چ لەگەڵ فریشتە و پەری و دیو و مرۆقی نیوخواوەند و مرۆقی ئاسایی رۆلی تێدا دەبین (*-۹) .

۱-۱-۳-۲- ئەفسانەیی پالەوانییەتی: ئەو جۆرە ئەفسانەییە کە زۆرتر پالەوانییەتی و ئازایەتی پالەوان و کردووە پالەوانییەکانی پالەوان دیاری دەکات و بە شێوەیەکی (مێرانی- ھەماسی) باسی پالەوان و کارە ئەفسانەییەکانی دەکات.

۱-۱-۳-۳- ئەفسانەیی دلداری: ئەو جۆرە ئەفسانەییە کە لەسەر دلداری نیوان دلەبەر و دلدار دامەزراوە و کێشەیی سەرەکی ئەفسانە کە عەشق و دلداری و کێشە و کۆسپ و ڕێگرەکانی پێکگەشتنی ئەم دوو دلدارەییە: دلداران زۆر جۆریان ھەبە، دلداری نیوان کچە پاشا و کورە پاشا، کچە پاشا و کورە گاوان و جووتیار و ھەژار، دلداری کورە پاشا و کچە ھەژار، دلداری نیوان کور و کچی نەتەو و ئایینە جیا جیاکان، دلداری نیوان مرۆف و پەری و فریشتە و دیو و ئەجندە، کور و کچ لە ھەر دوو لایانەو، دلداری نیوان مرۆف و ئەسپ و مار و کۆتر و بۆق و زۆر گیانلەبەر و بەستە زمانی تر.

۱-۱-۳-۴- ئەفسانەیی ژنخواستن: ئەمجۆرە ئەفسانەیی، جیا یە لەگەڵ، ئەفسانەیی دلداری، ھەر چەندە ئەنجامی زۆر دلداری نیو ئەفسانەش پێکگەشتن و شوکردن و ژن ھێنانە: بەلام، مەرج نییە، ھەموو ژنخواستییک لەسەر بناغەیی دلداری بێ، زۆرجار لە ئەفسانە ژنخواستی و ھەبە، بەزۆری بازوو گورزی گران و شیریی تیز و کوشتن و خۆتێرشتنی زۆر، چونکە نە کچە رازیبە و نە باوک و دایک و کەسوکاری و نەولات و شارەکش کەچی (ژن ھێنانیکی بەگێچەلە) (*-۹) جگە لەوێ زۆری جارن کورەیی ژن ھێنەر ئەو کێشەیی دەنیتەو، جاری واش ھەبە کە کچە لە پێناو شوکردنی خۆی خۆتێرشتنی زۆر دەپێژێ و لە زۆر تاقیکردنەو دا سەر دەکەوێ.

۱-۱-۳-۵- ئەفسانەیی گەڕان بەدوای بەختدا: لە نێو ئەفسانە کورییەکاندا زۆر ئەفسانە ھەر لە سەر تەو لەسەر گەڕانی پالەوان بەدوای بەختدا دامەزراوە، جا ئەم گەڕانە ھەر ھۆیەکی ھەبێ، لە ئەنجامی ھەر کێشەییە کەو سەر ھەلدا، وەک بەدوای رزقی زۆر دا بگەڕێ، بەدوای بەختی چاکدا بگەڕێ، بیهوێ چارەسەری کێشەییە کە، نەخۆشییەکی گران بکات، گرتی نەپنییە ک بەدۆزیتەو، سەر ھەلدا گری و دەروا، ھەموو جارێ: دەگاتە مەبەستی خۆی، بەلام، زۆرجاریش وەک سروشتییەتی ئەفسانە، شتە بە دەست ھێناوە کە لە دەست دەدا و رنج بەخەسار و ھەناسە سارد دەبێ.

ئەم گەڕان بەدوای (بەخت)ش لە سەر تەو واتە لە کۆنەو و سەر تەوای سەر ھەلدا ئەفسانە کە گەڕان بوو بەدوای (خواوەند) دا چونکە پێشان و لە سەر دەمی زۆر خوایی، ھەر کێشە و کاریک خوای تایبەتی

خۆی هەبوو، جا ئەگەر کەسیک لەو کارە تاییبەتەدا کەم و کورتیی هەبووایە، پەنای دەبردەبەر خۆی تاییبەت و داوای چارەسەری کیشەکەمی خۆی لێ دەکرد. جا ئەو کیشەییە، نەخۆشی بواپە، وەک گروویتی و سەرتشەیی دايم و مندال نەبوون و کەمیی رزق و شکستی بەردەوام و هێ تر، جا ئەم خواوەندە تاییبەتانه، لەگەڵ گۆرانی سەردەم و تاییبەکان، بەتاییبەتی تاییبە ئیسلام- کە دوا تاییب و بەر بلاوترین تاییبە لەنیو کوردا، ئەم ناوی (خوا) و (خواوەند) گۆراوە بە (بەخت) و هەندێ جاریش بەکەس و شتی تر، وەکو خدری زیندە و جبرائیل و شیخ و پیر و هەتا "جادوو گەر" یش.

۱-۳-۱-۶- ئەفسانەیی گەران بەدوای نەمرییدا: هەر "بیرۆکەیی نەمریی" بۆ خۆی بیرۆکەییەکی ئەفسانەیییە و گەرانیش بەدوایدا کاریکی ئەفسانەیییە. لەنیو ئەفسانە کوردییەکان، زۆر دەق هەیە، هەر لە سەرەتاوە لەسەر ئەوە بیناندراوە کە پالەوان بەدوای (نەمریی) دا دەگەرێ، جا هۆیەکی هەر چییەکی بێ و پالەوانەکی هەر کەسیک بێ. وەکو: میر مەح و ئەسکەندەر و خدری زیندە و پیرەژن و... زۆری تر.

۱-۳-۱-۷- ئەفسانەیی سەر دۆزی. گەران بەدوای نەختی: ئەم جۆرە ئەفسانەییەش وەک تاییبەتەندیی خۆی هەر لەسەرەتاوە حەکایەتی ئەفسانەکی لەسەر نەزانیی نەختییەکی و گەران بەدوای گری و هۆکەیدا دادەمەزرێ. ئەم نەختییە زۆری و گەرانەش کاریکی ئاسان نییە و پالەوان پیتیستی بەپیشوو درێژی و هێزی بازوو و عەقڵی سەر و فروفتیلی زۆر هەیە. وەکو ئەفسانەیی (سینەم پاشا) (۱۰-). ئەو سینەم پاشایەیی وەکو کوندەپەپۆ بەسەر کەلاوی شارەکییدا هەلنیشستوو و نەختییی خۆی بۆ هەر کەسێ بگیتیتەوه، پاشان لەسەری دەدا.

۱-۳-۱-۸- ئەفسانەیی ئەفراندن: ئەفسانەکانی (ئەفراندن) ئەفسانەیی زۆر و کۆزن و بەزۆر شتیو دەگیتیردیتەوه و باس لە ئەفراندنی زۆر شت دەکەن. وەکو ئەفسانەیی دروست بوونی مرۆف و ئاژەل و بالندە و گیا و پوووک و درەخت و خێو، هەر وها، دروست بوونی، ئاسمان و مانگ و رۆژ و ئەستێرە و زەوی، دیسان ئەفراندن و دروستبوونی، چیا و دەریا و رووبار و ئەشکەوت و زێر و زیو و ئاسن و ئاو و ئاگر و با و... زۆری تر.

۱-۳-۱-۹- ئەفسانەیی گیانلەبەران: لە زۆر ئەفسانان گیانلەبەر یان ئەوەتە رۆلی سەرەکی هەیە و ئەفسانەکی لەسەر رۆلی ئەو بەرامبەر بەمرۆف و کەسایەتیییەکانی تری نیو ئەفسانە دامەزراوە، یان هەر سەرلەبەر گیانلەبەران ئەفسانەکی بەرپیو دەبەن. لەم جۆرە ئەفسانەشدا گیانلەبەران زۆر پەوشتی چاک و خرابی مرۆف لە کار و کردەوهکانیان پەپرو دەکەن و شتیو سەرشتی خۆشیان دەپارتین، ئەگەرچی لە هەندێ ئەفسانە، بەتاییبەت گیانلەبەران- چ بەجادوو چ بەهۆی ئەفسانەیییەکانی تر شتیوگۆرکی دەکەن و لە کراسییکەوه دەچنە کراسییکێ تر. ئەم خۆگۆرینە تاییبەت نییە بە "گیانلەبەر" بەلکو زۆر جار مرۆفیش بەتاییبەت مرۆفی جادووگەر و بەدکار ئەویش ئەو خۆگۆرینی دەکات و ئەم خۆگۆرینیەش وەک هەموو کارە ئەفسانەیییەکان زۆر لە پر و کتوپر روو دەدات.

۱-۳-۱-۱۰- ئەفسانەیی لافاو: لەنیو کورد بەزۆر شتیو ئەفسانەیی لافاو دەگیتیردیتەوه، هەر وها زۆر شویتنی جوگرافیایی وەکو کانی و رووبار و دەریاچە و گوند و شار و شاخ و لوتکە لە کوردستان تیکەل

بەدەقە ئەفسانەیییەکانی لافاو بوون ناو و سیفەتی خۆیان لە ئەفسانەوه وەرگرتوو، چ پیش روودانی لافاو، چ لەکاتی روودانی چ لە دوا روودان و نیشتنەوهی ئاو و جیگربوونی کەشتی و دابەزینی مرۆف و زیندەوەرەکان و بووژانەوهی "ژیان"ی نویتی مرۆفایەتی.

۱-۴-۱- پیناسەیی ئەفسانە:

ئەگەر لیکۆلەرەوه بەدوای ئەو پیناسانەدا بگەرێ کە زاناکانی قوتابخانە و پیناسەکانی جیهانی ئەفسانە ناسی و تاییبەتکارەکانی ئەم مەیدانە لە رۆژگارە دوورەکان و ولاتە جیاجییاکانەوه بۆ ئەفسانەیان" بەچاک زانیو، ئەوا لەنیو ئەم هەموو پیناسە زۆر و لیک جیا و هەتا رادەبەک (دژبەیک) دا، تووشی ژمارەییەکی یەکجار زۆر لە پیناسە دەبین کە کۆکردنەویان لەژێر یەک ناوینشاندا کاریکی ئاسان نییە. یان وەکو ئەفسانە ناسی ئیرانی (مەهردادبهار) دەلی: «زۆر لە راستی دوور ناکەوینەوه، ئەگەر بلێین هەر لیکۆلەرێک لەم بواردەدا بەرێگی خۆیدا دەپروا و بروای بەرەسەنیی بۆچوونی خۆی هەیە و راستییەکەشی ئەوێه کە ئەفسانە بەو ئالۆزییەیی خۆی لە دروونی یەک رۆشنییدا بەم هەمەجۆرییەیی خۆی لەسەر ئاستی رۆشنییری جیهانی دیاردەیک نییە کە بەیەک پیناسە و دەرپینی سادە پەبووێندارێ» (۹۸، ص ۳۵۴).

هەر وها ئەم چرێ و ئالۆزییەیی ئەفسانەشە وای کردوو لە نیو لیکۆلەرەوانی ئەفسانە بەشێوێهەکی گشتی سێ دەستە پەیدا بێ، کە ئەمانەیی خوارەوهن:

یەکەم: ئەو دەستەییەکی پیتی وایە ئەفسانە بەتەواوی دەناسی و دەتوانی دید و بۆچوون و پیناسەیی خۆی بۆ ئەفسانە هەبێ و پیناسەکی خۆی بەراستترین و تەواوترین پیناسە دەزانێ.

دووەم: ئەو دەستەییەکی هەرچەندە راو بۆچوون و دید و پیناسەیی خۆی بۆ ئەفسانە هەیە، بەلام، هیشتا دلی بەوێندە ئاو ناخواتەوه و لای وایە هیشتا ئەفسانە زۆر لایەنی نادایاری هەیە و پیتیستی بەلیکۆلینەوهی زۆرتره.

سێیەم: ئەو دەستەییەکی لای وایە (هیچ) یان زۆر کەم لە جیهانی ئەفسانە دەزانێ و ئەفسانە وەک نەختی ژبان و مردن کەس ناتوانی دوا قسە و دوا بۆچوونی خۆی لەبارەیی ئەفسانەوه دەبرێ و وەلامی هەموو ئەو پرسیارانە بداتەوه کە لەبارەیی ئەفسانەوه دەکرین.

ئەوتە لیکۆلەرەوهی عەرب (صالح بن حمادی) دەنووسی: «ئەم راو بۆچوونانە هەمە رەنگن و بەنۆرەیی خۆیان بوونەتە هۆی ئەوهی هەر راپە و رەنگی ئەو زانستە بەخۆیەوه بگرێ کە دانەرەکی وەک بنەمایەکی پشتی بێ دەبەستی بۆ شیکردنەوه و یاسا رێژییەکی خۆی، بەم شتیوێهە قوتابخانە و پیناسی زۆر بۆ شیکردنەوهی ئەفسانە و خورافات و داستان و پەندی میلیلی سەری هەلداوه» (۱۲۹، ص ۳۲-۳۳).

هەر وها (شتراس) لە بارەیی پیناسەیی ئەفسانەوه دەنووسی: «ئەو پرسیارەیکە و پیتیستی دەکات وەلامی نەبێ» پیناسەوانەیی ئەوهش دەکاتە «ئەو وەلامی کە بێ پرسیارە» (۱۱۷۲، ص ۷۵) یان ئەوتە (ئوغستین) بەم شتیو ئالۆزە پیناسەیی ئەفسانە دەکات: «ئەفسانە چییە؟ من زۆر چاک دەزانم چییە! بەو

مەرجهی کەس لێم نەپرسی! بەلام، ئەگەر پرسییان و ویستم وەلام بەدەمەو، زمانم تێک دەگیرئ» (١٥٦، ص٩).

ئەم راو بۆچوونە جیباوازانە لەبارە (پیتاسە) وە هۆی ئەوەیە کە ئەفسانە نەیتییەکی زۆر لە هەناوی خۆیدا هەلەدەگرئ و لە زۆر رووانیش زانای بەخۆیەو خەریک کردوو، بۆ نمونە: زاناکانی دەروونناسیی وەکو (فنت و فرۆید) و زانایانی کۆمەڵناسی وەکو (دۆرگایم و هیویرت) و لە ئەنثروپۆلۆژییەکان "کرۆلی" و زانا کلاسیکییەکان وەکو خاتوو (چین هاریسون) و زۆر زانای تر، بەمەرجێک ئەمرۆ هیچ زانستیک نەماوە کە زاناکانی بۆ زانستە تایبەتکارەکی خۆیان سوودیان لە ئەفسانە نەیتییی. ئەمانەش هەر یەکە بەرپێبازی خۆی و بۆ مەبەستی خۆی لە ئەفسانە دەکوڵیتەو، هەر ئەو شە لە ئەنجامدا بوو تە هۆی سەرھەڵدانی زۆر رێباز و کۆبونەوێ زۆر پیتاسە بۆ ئەفسانە، کە لە ئەنجامدا پیتاسە ی دژ بەیەک پەیدا بوو.

ئێمە لێرە بۆ ئەوەی خۆ لەم هەموو رێباز و پیتاسە بە دوور بخەینەو، بە کورتی چەند جۆر پیتاسە بەک بۆ ئەفسانە دەگوێزینەو ئێرە دوا جار رای خۆمان لە بارە ئەفسانەو دەردەبێن.

١-٤-١- ئەفسانە و مێژوو:

ئەفسانە وەکو ئاو وایە لە نێو هەموو جۆرە خواردنیکدا رێژە بەکی دیاریکراوی خۆی هەیە، لە هەمووان زیاتر (مێژوو و نایین) مێژووناسان، یان راستتر، قوتابخانە مێژوویی وای بۆ دەچن کە ئەفسانە «تۆمارکردنی رووداویەکە کە لە پابردودا رووی داو و کاریگەراییەکی مەزنی لە ژبانی ئەو کۆمەڵەدا هەبوو کە بە شێوەی چیرۆک داپرشتووتەو بۆ ئەوەی بەناسانی بیاریزئ» (١٦٣، ص١٦٤) لە نێو ئەم جۆرە رایانە کە ئەفسانە بە مێژوو دەزانن دەتوانن گۆی لە باوکی مێژوو (هیرۆدۆت) بگرن کە نزیک بە چوار سەدە پیش زاین گوتووی تە: «ئەفسانە لە رووداو و گۆرانی چارەنووسسازە مەزنەکانەو گەشە دەکات» (٢١٧، العدد ٢، ص٤٣). هەر لەو سەرەدەدا و تە سەدە چواری پیش زاین (یۆمپهرۆس) ئەفسانە و پیتاسە دەکات کە «مێژوویکی پیرۆزە» (٢٠٠) کەم نین ئەوانە کە ئەفسانە بە مێژوو دەزانن و رایان وایە ئەفسانە و تە مێژووی سەرزەرەکی کۆنی مەزقاییەتی، بەلام رای پێچەوانەش هەیە، کە نەک هەر ئەفسانە بە (مێژوو) نازانن، بەلکە پیتی وایە (مێژوویکی درۆیە) ئەو تە دەلێن: «زەحمەتە مانای ئەفسانە دیاری بکرن، هەندئ کەس ئەم وشە بە و بەکار دێنن کە مانای (مێژوویکی درۆ) بدات، چیرۆکی ئەو سەرەدەمانە کە دەزانن راست نین!» (١١٧٢، ص٦٥) هەندئ لە زاناکان خۆیان لەم نێو ئەو دەبێنەو، و تە ئەفسانە بە نێو واقعی دەزانن و لایان وایە راست و درۆ تێکەل بوو، «دەبێ ئەفسانە بە داستانێ نێو واقعی دابنێن کە دەشێ راست یان درۆ بێ، بەلام، بەوردی مەبەست لە "راست" چییە؟» (٥٢، ص٢٢) وەکو بینیمان هەر لە (قوتابخانە مێژووییەدا) سەبارەت بە ئەفسانە و پیتاسە ئەفسانە رای چەند لێک دوور هەیە. هەر ئەو شە وای لە (جۆن ماکۆری) کردوو بەلێ: «ئەفسانە دیاردە بەکی ئالۆزە» و «هەر ئەفسانە بەک شیکردنەوێ هەمە جۆر هەلەدەگری» (١٢٠، ص٤٥).

١-٤-٢- ئەفسانە و زانست:

ئەگەر رۆژتیک ئەفسانە وەک شتیکی (پروپوچ) باس دەکرا، ئەوا ئەم تەمە پەویبەو و رێک بە پێچەوانە و پروپوچ زۆر لە ئەفسانە ناسان، ئەفسانە بە زانست دەزانن و ئەو ش دەزانن کە (زانست) وەک هەر شتیکی تر لە گۆرانی. سەرەتا و چاکە ئەو رایە زانای فەرەنسی (ئوگست کۆنت) بە سەر بکەینەو کە لای وایو (عەقڵی) بە شەریبەت لە شیکردنەوێ دیاردەکان بە سێ قۆناغدا رۆزبێستوو: (قۆناغی ئەفسانەیی، کە یەکەمین و کۆنترین هەلەدە کە عەقڵی مەرۆف بۆ ناسینی شتەکان پەنا ی بۆ بردوو، پاشان قۆناغی فەلسەفە- و پاشتر گەیشتە- قۆناغی زانستی» (١٢٩، ص٣٦) دیارە هەر ئەو زانایە قۆناغی دوایی واتە (قۆناغی زانست) بە دوا قۆناغ و پێگە یشتوو ترین قۆناغ دەزانن، لە قسەکانیشیدا و بەدەر دەکەوێ کە ئەم سێ قۆناغە هەر سێکیان تەواو کەری یەکتەرن. بۆ ئەوەی قۆناغی ئەفسانە و زانست لێک نزیک بکەینەو، و چاکە ئەم رایە (فرێزەر) بگوێزینەو ئێرە، کە دەلێ: «سەرەدە مێ جادوو کە سەرەدە مێ ئەفسانە یە، تەواو لە سەرەدە مێ زانست دەکات» (١٠٩، ؟) هەر بۆ ئەم بە زانست زانینە ئەفسانە زۆر زانا و لێکۆلەرەوێ تر رای خۆیان دەربریو، ئەو تە (بی غریمال) دەنووسن: «ئامانجی ئەفسانە، هەر وەکو ئامانجی زانست، شیکردنەوێ جیھانە و وای لە دیاردەکانی بکات؟ بزائئ، وەکو زانست» (٢١٧- العدد الثاني ١٩٩١ ص٣٩) ئەگەر (بی غریمال) رای وایە ئامانجی ئەفسانە و زانست هەر یەک ئامانجە، ئەو تە (ئەلیکساندەر کراب) ئەویش ئەفسانە و زانست بە بەرھەمی یەک شت دەزانن و دەلێ: (ئەفسانە هەر وەکو زانست بەرھەمی عەقڵە» (٨٥، ص٥١) هەر لە بارە ئەفسانە و زانستەو زانایەکی وەکو (کلۆد لیکھی شتراوس) دەلێ: «جیباو نەو ئە نێوان ئەفسانە و زانستدا نێبە» (١٥٧، ص٤٢) هەر ئەم تێکە لیبە نێوان زانست و ئەفسانە وای لە (جەلال تەقی) کردوو کە بەلێ: «لەو دەلێام ئەگەر لە پابردووی زۆر دووردا چیرۆکی ئەفسانە یی لە ناو گەلاندا نەبووایە ئێستە نەدەتوانرا نەیتیی ناسمان و گەردوون ئاشکرا بکرن» (٦، ل٦) ئەوەی لەم رایە بەدەر دەکەوێ، ئەوەیە کە بە لایەو نەک هەر پەویبەندی لە نێوان ئەفسانە و زانستدا هەیە، بەلکە ئەم هەموو بەرھەمە زانستییەش نەدەبوو ئەگەر ئەفسانە نەبووایە.

ئەگەر ئەم رایانە و رای زۆر لێکۆلەرەوێ تریش لە سەر ئەو ن کە ئەفسانە و زانست پەویبەندییەکی بەهێز یان لە نێواندا هەیە، ئەو دیسان رای پێچەوانە ی ئەم رایانەش هەیە کە ناتوانن - ئەفسانە - وەکو- زانست- سەر بکەن، زانایەکی وەکو (ولیم رایتەر) رای وایە: «ئەفسانە قۆناغی بناغە یی و بە کردەوێ نێوان تێگەیشتنی هۆشیاری و نا هۆشیارییە» (١٤٧، ص٣٦-٣٧) یان بە یەکێکی تر لە لێکۆلەرەوانی ئەفسانە رای وایە ئەفسانە نەک هەر زانست نییە بەلکە نیشانە ی داموای و سەر سوپمانی مەرۆقیشە بۆیە دەنووسن و دەلێ: «ئەفسانە هەولێ ناتەواوی مەرۆقە لە بەرامبەر داموای و لاوازی خۆی لە رووی بە دەستەپێنانی ئارەزووکان و ترسی خۆی لە رووداو و چاوەروان نەکراوەکان» (٦٦، ص٤) کە ئەفسانە بە قسە ی هەندئ لە لێکۆلەرەوان یە کە مین هەولێ زانستییانە ی مەرۆف بێ بۆ شیکردنەوێ دیاردەکانی جیھان، یان ئەو تە نیشانە ی داموای و لاوازی مەرۆف بێ لە بەرامبەر شت و دیارە و رووداو لە

ناکاو و کان به‌رای هه‌ندێ له کونجی فهلسه‌فهوه ده‌روانیتته ئه‌فسانه و به‌هه‌ولدانێکی سه‌ره‌تایی ده‌زانێ بۆ له‌ جیهان گه‌یشتن دکتۆر عه‌زه‌دین مسته‌فا ره‌سول ده‌نوسێ: «ئه‌گه‌ر له‌ کونجی فهلسه‌فهوه‌ پروانینه ئه‌فسانه، ده‌توانین به‌جۆرێکی هۆشباری کۆمه‌لایه‌تی دا‌بنێین. هه‌روه‌ک به‌هه‌ولدانێکی سه‌ره‌تایی مرۆف ده‌زانێ بۆ ئه‌وه‌ی له‌ جیهان بگات و جیهان بنا‌سێت». (٢٣، ١٥٥) به‌م رهنه‌گه‌ ده‌ره‌کوت که‌ هه‌تا پتر به‌دوای پێناسه ئه‌فسانه‌یه‌یه‌کاندا بچین، ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وێ، که‌ هه‌ر زانسته و رهنه‌گی خۆی له‌ رووی ئه‌فسانه هه‌لده‌سوێ و هه‌ر که‌سه و به‌چاوی خۆی ئه‌و جوانیه‌یه‌ له‌نبو ئه‌فسانه‌دا ده‌بینێ که‌ خۆی ده‌یه‌وێ «ئه‌فسانه هه‌نهری مرۆفی سه‌ره‌تاییه‌، که‌ تیکه‌له‌ له‌ جادوو و ئایین و می‌ژوو و پامان و زانسته» (١٣٥. ١٨) چونکه‌ وه‌کو ده‌ره‌که‌وتوه، ئه‌فسانه ناسیی بۆ خۆی «شوێنی پێکه‌گه‌یشتنی ژماره‌یه‌کی زۆری به‌شه تایبه‌تکاره‌کانی زانسته» (٨٥، ١٥٣).

١-٤-٣- ئه‌فسانه و هه‌یماکاری:

پێشتر گوتمان هه‌ر لیکۆله‌روه‌یه‌ک ده‌توانێ به‌چاویلکه‌ی خۆی له‌ ئه‌فسانه پروانێ، بابزانی ئه‌وانه‌ی که‌ له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌رهن که‌ ئه‌فسانه بۆ خۆی به‌شیکه‌ له‌ (هه‌یماکاری) له‌می‌ژینه‌ی مرۆف چی ده‌لێن، زانایانی ئه‌نشرۆپۆلوجی پێ له‌سه‌ر ئه‌وه‌دا ده‌گرن: «که‌ په‌یوه‌ندیه‌کی به‌هه‌یز هه‌یه له‌ نێوان (ئه‌فسانه و هه‌یما) هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌شه - شیکاری هه‌یما- بووه‌ته رێبازێکی سه‌ره‌کی له‌ توێژینه‌وه‌ی ئه‌فسانه» (١٦٣، ١٦٥) ئه‌گه‌ر هه‌ندێ له‌و لیکۆله‌روه‌وانه ئه‌فسانه به‌گه‌شتی واته ده‌قی ئه‌فسانه‌یه‌- که‌ به‌هه‌یما ده‌زان ئه‌وه هه‌ندێکی تر که‌سه‌یتی نبو ئه‌فسانه به‌هه‌یما ده‌خوێننه‌وه و وه‌ک هه‌یما لیکۆله‌ده‌ده‌نه‌وه و ده‌لێن: «به‌رچاوترین تایبه‌تمه‌ندی که‌سه‌یتی ئه‌فسانه‌یه‌ی ئه‌وه‌یه که‌ هه‌یماکاریه‌ و گرنه‌گه‌ریه‌ سیفه‌ته‌کانی هه‌یماش ئه‌وه‌یه که‌ له‌هه‌ر چه‌رخێکه‌دا مانایه‌کی نوێ ده‌داته ده‌ست» (١٣٠، ١١٥) هه‌ندیک ئه‌م هه‌یماکاریه هه‌ر به‌ته‌نیا له‌نبو ئه‌فسانه‌دا نایین، به‌لکه‌ بۆ رۆژگاری کۆن ده‌گه‌رێته‌وه و لایان وایه «مرۆفی رۆژگاری زوو ئه‌وه‌ی که‌ وای ده‌هاته به‌رچا و که‌ هه‌یماکاری به‌شیکێ سه‌روشه‌یه‌ له‌ ژبانی رۆژانه‌ی» (١٥٥، ١٣٩) ئه‌مه‌ش رای (یۆنگ)ه، که‌ زانایه‌کی ده‌رووناسی شیکاریه‌ ئه‌مانه رای ئه‌وانه بوون که‌ ئه‌فسانه‌یان وه‌ک هه‌یما ده‌خوێننه‌وه دیاره وه‌ک هه‌موو بۆچوونه‌کانی تر پێچه‌وانه‌ی ئه‌م رایه‌ش هه‌یه، واته ئه‌وانه‌ی که‌ ئاماده‌نین، ئه‌فسانه وه‌ک هه‌یما قه‌بوول بکه‌ن و شیکاری هه‌یما بۆ بکه‌ن، ئه‌وه‌تا (مالینۆ سکی): «ئوه‌ روت ده‌کاته‌وه که‌ ئه‌فسانه هه‌یما بێ، چونکه‌ ئه‌فسانه لای ئه‌و ده‌رپه‌ینیکی راسته‌وخۆی سه‌ره‌تاییه‌» (١٦٣، ٦٥) وه‌کو ده‌رده‌که‌وێ هه‌ر لیکۆله‌روه‌یه‌ک له‌سه‌ر رێبازێک و به‌یشت به‌ستن به‌زانسته‌ی تازه له‌م رێبازه‌وه له‌ ئه‌فسانه ده‌وێ، ئه‌وه‌ش مانای ئه‌وه‌یه که‌ ئه‌مه‌ به‌زانسته‌ی نوێ قسه له‌به‌ره‌مه‌تیکی یه‌که‌جار کۆن ده‌که‌ین، جا له‌م پشت به‌زانسته به‌ستن و به‌کاره‌ینانی رێبازه تازانه، نابج پانخاته سه‌ر ئه‌و رایه‌ی که‌ هه‌رچی ئه‌مه واته لیکۆله‌روه‌وه‌کانی ئه‌مۆ له‌باره‌ی ئه‌فسانه‌وه ده‌یله‌ین راست و بێ که‌موکورتیه‌، بۆ هه‌یماکاری ئه‌فسانه که‌ هه‌ندێ له‌ زاناکان ئه‌فسانه به‌هه‌یما ناو ده‌بن، ئه‌م زمان و هه‌نهری ئه‌فسانه‌یه له‌ رۆژگارانی خۆیدا و کاتی سه‌ره‌له‌دانی زمانیکێ واقه‌ی بووه، نه‌ک (هه‌یما) بێ و به‌کار هاتبێ، ئه‌وه ئه‌مه‌یه‌نه ئه‌ستا وای لیکه‌ده‌یه‌وه، ده‌نا ئه‌وان زمانێ بێرکده‌وه‌ی خۆیان بێ پێچو

په‌نا ده‌رپه‌وه، بۆ ئه‌مه‌: ئه‌ستاش مه‌یله‌تی وا هه‌یه (گا) ده‌په‌رسته‌ی، ئه‌وان ئه‌و گا په‌رسته‌یه‌ی خۆیان، راسته و راست به‌خوا په‌رسته‌ی ده‌زان، خوای خۆشیان به‌گه‌وره‌ترین هه‌یز ده‌زان و هه‌رچی له‌باره‌ی ئه‌و خوا هه‌یزه‌شه‌وه ده‌یله‌ین، ئه‌وه‌ش به‌راسته‌ی ده‌زان، له‌وه‌ش وه‌ک هه‌ر مه‌یله‌تیک ئه‌وانه‌ش ئایینه‌که‌ی خۆیان له‌ ئایینی هه‌موو دنیا به‌راسته‌تر!!، ده‌زان، به‌دوو له‌وه‌ی که‌ من و تو کامیان به‌راسته‌تر ده‌زانین له‌و جیگایه‌ی که‌ عه‌قل و عه‌قائید له‌باره‌ی ئایین و زانسته یاده‌وه‌سته‌ی و ده‌ق ده‌گرێ، (زمان)یش یاده‌وه‌سته‌ی، یان راسته‌تر هه‌ر ئه‌وه ده‌رپه‌ی که‌ (ئه‌عتیقاد) پێی گه‌یشتوه، بۆیه، نابج زمانێ ئه‌فسانه‌ی کۆن به‌ (هه‌یما) بزانی، به‌لکه‌ ئه‌و زمانه‌ی واقه‌ی بێرکده‌وه‌ و ده‌رپه‌ی - مرۆف-ی ئه‌و رۆژگاره بووه، به‌داخه‌وه ئه‌مه زیاتر به‌زانیاری ئه‌مۆ بێر له‌ رۆژه رۆیشتوو و کۆن و پر نه‌یه‌یه‌کان ده‌که‌ینه‌وه، له‌مه‌ش ناحه‌ق نین!! چونکه‌ هه‌ر مرۆفه و به‌عه‌قل و زانیاری سه‌رده‌می خۆی بێرکده‌کاته‌وه، چۆن مرۆفی رۆژانی کۆن و زووش هه‌ر به‌زانیاری خۆیان بێریان کردووته‌وه و به‌زمانی خۆشیان ئه‌و زانیاریانه‌یان ده‌رپه‌وه، ئه‌مه‌ش کاریکێ سه‌روسته‌ی مرۆفی هه‌ر چه‌رخ و رۆژگاریکه‌.

١-٤-٤- ئه‌فسانه و شیع:

وه‌ک زاناکان پێناسه‌ی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه، سه‌باره‌ت به‌ئه‌فسانه، ئه‌دیپ و لیکۆله‌روه‌وه‌کانی ئه‌ده‌بیه‌ش له‌ روانه‌گه‌ی ئه‌ده‌بیه‌یه‌وه، ئه‌فسانه پێناسه‌ ده‌که‌ن و به‌چاوی ئه‌ده‌به‌وه له‌ ئه‌فسانه. ده‌روان، سه‌یرکه (فکتۆر شکلۆفسکی) نه‌ک هه‌ر ته‌نیا ئه‌فسانه به‌ شیع ده‌زان، به‌لکه‌ لای وایه که‌ ئه‌فسانه «شیه‌ی یه‌که‌می شیع» (٢١٧، العدد الثانی، ص ٤١) هه‌ن له‌وه‌ش زیاتر ئه‌فسانه به‌لای شیع و شاعیراندا ده‌شکێته‌وه، ئه‌وه‌تا لیکۆله‌روه‌وه‌ی -ئه‌لمانی- (ئۆلاند) ده‌لێ: «ئوه‌ ته‌نیا شاعیره‌کان ده‌توانن به‌شیه‌یه‌کی راست له‌ ئه‌فسانه بگه‌ن» (٢١٧، العدد الثانی، ص ٤١) ئه‌و ده‌لگه‌رمیه‌ی ئه‌دیپ و شاعیران بۆ ئه‌فسانه هه‌ر ته‌نیا له‌و سنوره‌ ناوه‌سته‌ی، - ئه‌و زانایانه‌ی که‌ له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌رهن ئه‌فسانه کۆنه‌کانی جیهان، ئه‌وه‌یه‌ی یه‌کێک له‌ ده‌سه‌که‌وته گرنه‌گه‌کانی ناخی گیانی مرۆفایه‌تین، «ئوه‌ داهه‌ینانیکێ گرنه‌گی عه‌قلیه‌ت و ئه‌ندیشه‌ی داهه‌ینه‌رانه‌ی هه‌نهرمه‌نده و ئه‌وه‌ی ته‌وژمی پشکنینی زانسته‌ی و عه‌قلیه‌تی شیکاری تیکێ نه‌داوه» (١٣٠، ٢٣) له‌وه‌ی که‌ پێشتر گوتمان: هه‌ر که‌سه‌وه ده‌توانن به‌چاوی خۆی سه‌یری ئه‌فسانه بکات، شتیکێ دوور له‌ واقه‌مان نه‌گه‌وتوه، پێناسه‌ی شاعیرانه‌ش رێگه له‌ زانایانی بواره‌کانی تری ژبان ناگرێت که‌ ئه‌وانه‌ش به‌و شیه‌یه‌ پێناسه بکه‌ن، که‌خۆیان ده‌یانوه‌ی، وه‌ک ئه‌وه‌ش- زانا و رێبازه- زانسته‌یه‌کان ئه‌وانه‌ش ناتوانن، رێگا له‌ شاعیر و هه‌نهرمه‌ندان بگرن، دیاره شاعیر و هه‌نهرمه‌ندان و نووسه‌ران سوودیکێ زۆریان له‌ ئه‌فسانه بیه‌نوه و زۆر شاعیر و هه‌نهرمه‌ند و نووسه‌ری جیهانی له‌سه‌ر شانی ئه‌فسانه پێگه‌یه‌وه و ناوبانگی په‌یدا کردووه و هه‌ندیکه‌ش له‌و داهه‌ینه‌رانه هه‌ر له‌سایه‌ی ئه‌فسانه گه‌یشتوونه‌ته- جائزه‌ی نۆی.

ئه‌م چه‌ند پێناسه‌یه‌ی که‌ له‌نبو پێناسه‌کانی - می‌ژووی- و- زانسته‌ی -هه‌یماکاری- و- شیعردا هه‌لمه‌نێارد ژماره‌یه‌کی که‌می ئه‌و پێناسه‌یه‌ که‌ هه‌ر له‌و زانسته‌وه ئه‌فسانه‌ی پێ پێناسه کراوه، ئه‌گه‌ر بێ و هه‌موو باه‌ته پێناسه‌یه‌یه‌کان کۆکه‌ینه‌وه ئه‌وا لیکۆله‌روه‌یه‌کی سه‌ره‌خۆی ده‌وێ، لیکۆله‌روه‌یه‌که‌

سەر و بنی دیارنەبێ، ئەوا کە وەکو بینییمان - بەک زانست و رێباز زیاتر لە پێناسە یەکی هەیه، کە ئەفسانە ی پێ پێناسە دەکات. ئەوەش لەبەر ئەوەی - میتۆلۆژیا - ئەمۆ بوو بەزانستیک بەزۆر شێوە و رێباز لێی دەکوژیتەوه، هەر شێوە و رێبازەش دەستور و نامانجی خۆی هەیه، کە جیا یە لەگەڵ ئەوەی تر، ئەوەش مانای ئەوەیە کە - ئەفسانە - پتر لە زانستیک لەخۆیدا کو دەکاتەوه لەسەر قسە ی (کوژن ولسن): «پتویستە ئەوە بزاین کە ئەم جیهانە پرە لە ملیۆنەها راستی» (١٥٨، ص ٣٤). هەر ئەو نووسەرەش دەلێ «زانا مەزنەکان بۆ خۆیان بەتەمای ئەوە نین، بەهیچ شێوەیەک کە لەشتیک کەم زیاتر لەو هەموو راستییە بزاین کە پەبووندی بەو کەونەوه هەیه کە تێیدا دەژین» (١٥٨، ص ٣٤) چونکە - توانا - تەمەن - ی مرۆف بەشی ئەو ناکات ئەو هەموو نەهتییە بزانی بەقسە ی (کلۆد لیفی شتراوس) کە دەنوسێ: «من ناتوانم باوەر بەو بێنم کە لەداها توودا رۆژتیک دیت زانست تەواو بەدەست هێنرابێ» (١٥٧، ص ٣٢) کە زانست نەتوانی هیچ رۆژتیک - تەواو - بێت، دیارە ئەو یاسایە - زانستی ئەفسانە - ش دەگریتەوه، ئەگەر ئەوەش بزاین کە ئەفسانە شتیک نییە کو تایی هاتبێ و دەقی گرتبێ: «راستی ئەوەیە بلیین: هەر سەر دەمە و ئەفسانە ی خۆی هەیه» (١٦٣، ص ٢٦) کە ئەفسانە ناوا زیندوو لەکاربێت و لە رۆژی سەر هەڵدانییەوه تا ئەمۆ لەهەر شوێنیک مرۆف پڑی ئەویش پڑی و لەسەر زاری، شتیک ناوا بلاو و پرنهتیی، پێناسە کردن و شیکردنەوه ی کاریک زەحمەتە چونکە لەسەر قسە ی (یونگ) (*-١١١): «هەموو ئەو هەولانە ی کە دراو بۆ شیکردنەوه ی ئەفسانە، نەبوو تە هۆی ئەوەی کە لە ئەفسانە بگەین؛ بەپێچەوانەوه بوو تە هۆی دوورکەوتنەوه ی زیاتر لە جەوهەری - ئەفسانە - و سەرسامییە کە ی پتر کردوین» (١٥١، ص ١٣) ئەم سەرسامی و دامان و تێنەگە یشتە لە نەهتییەکانی جیهانی ئەفسانە زۆر لە تایبەتکارانی هیناوتە سەر ئەو باوەرە کە پێناسە کردنی ئەفسانە کاریک ئاسان نییە! «بەدەست هینانی پێناسە یەکی تەواوی ئەفسانە، کە هەموو مەبەستەکانی ئەو بگێریتەوه کاریک ئاسان نییە!» (٦٦، ص ٣).

١-٥-١- هەندێ پێناسە ی تایبەت:

وەکو دەرکەوت هەرچی بمانەوی پێناسە یەکی وا بۆ ئەفسانە بدۆزینەوه، کە هەموو لایەکی ئەفسانە بگرتەوه و هەموو مەبەستەکان بداتە دەست لەسەر قسە ی زانایان پتر لە جەوهەر و ناوەرۆکی ئەفسانە بەدوو دەکەوینەوه، ئەمەش بەو مانایە نییە، کە واز لەپێناسە کردنی ئەم - ئەفسانە - بێ پێناسە یە بهێنن، چونکە ئەفسانە پاشماو یەکی یە کجار کوژی مرۆفایە تییه و بەسەر زارەویە، لەژێر خاک و لەنیو ئەشکەوتەکاندا نییە! ئێمەش بەگوترە ی تێگە یشتنی خۆمان و لەپێناو مەبەستی خۆمان. چەند پێناسە یەک بۆ ئەفسانە دەنوسین و دەیخەین بەر دەستی تایبەتکار و خۆتندەواران، بەو هیوا یە کە ئەگەر - پێناسە - کە ی ئێمە، ئەفسانە یان پتر لێ نزیک نەکاتەوه، ئەوا نەبێتە هۆی ئەوەی کە دوورتری بخاتەوه .

ئەفسانە: ئێنسکلۆپیدیایەکی کوژ و دەولەمەند و پر نەهتیی هەموو مرۆفایە تییه، هەموو هۆز و نەتەوه و نایینیکی کوژ و تازە هاو بەشن لە دروستکردن و دەولەمەند کردنیدا.

ئەفسانە: «ئەو چیرۆکە یە کە دانەرە کە ی دیار نییە و لەنیو کوژمەلانی خەلکدا دەگێریتەوه و کەسایە تی ی ئەفسانە یی بەهۆی نامیر و کەرەستە ی ئەفسانە یی لەکات و شوێنی ئەفسانە ییدا کاری ئەفسانە یی تیدا دەکەن.» (٢٧، ١٥٧).

١-٦-١- ئەفسانە ی کوردی:

ئەفسانە ی کوردی، بەگشت لایەنەکانییەوه مەیدانیکی کاریک ئەوتۆی تێدانه کراوه، هیشتا زۆر پرسیار هەن بێ وەلامن و زۆر گوێشە هەن نەک بۆ بێگانە و خەلکی تر، هەتا بۆ کورد خۆشی روون نییە! ئەفسانە ی کوردی لەکە یەوه دەست پێدەکات؟ ئەفسانە ی خاوانی کورد کامە یە؟ میتۆوی ئەفسانە ی کورد چۆنە؟ سەرچاوەکانی ئەفسانە ی کوردی، بەهەردوو بەشییهوه ئەفسانە ی خاوان و ئەفسانە ی گشتی چین؟ ئەمانە و زۆر پرسیار تر هیشتا لەنیو لیکۆلینەوه کوردییەکان وەلامیکمان دەس ناکەوی، جا بۆ ئەوەی لەم لیکۆلینەوه دا بیسەلمینن کە - ئەفسانە ی کوردی - مان هەیه، سەرەتا هەولێ وەلام دانەوه ی ئەم پرسیارانە دەدەینەوه ئەگەر بەشێوه یەکی کورتیش بێ (جەمال نەبەز) لە نامیلکە ی (سەرنجدانیک لە میتۆلۆژیای کورد) بەهێمایەکی کورت لەبارە ی میتۆلۆژیای کورد، دەلێ: «یەکیک لەو کەرەسە گرنگانە، بەلگە نامە پیرۆزەکانی ئەو ئایینانە کە لە کورستاندا پەیدا بوون وەک ئایینی ئیزدی و ئەهلی حەق (واتە کاکە یی یان یارسان) و شەبەک و ساردیی شەمسێه و حەققە، هەرەها ئەو ئایینانە ی کە لە کورستاندا هەر لەکۆنەوه هەبوون و تا ئێستا هەر هەن وەک ئایینی موسای و ئایینی دیانە تی ئایینی ئیسلام» (١٧، ٤٧).

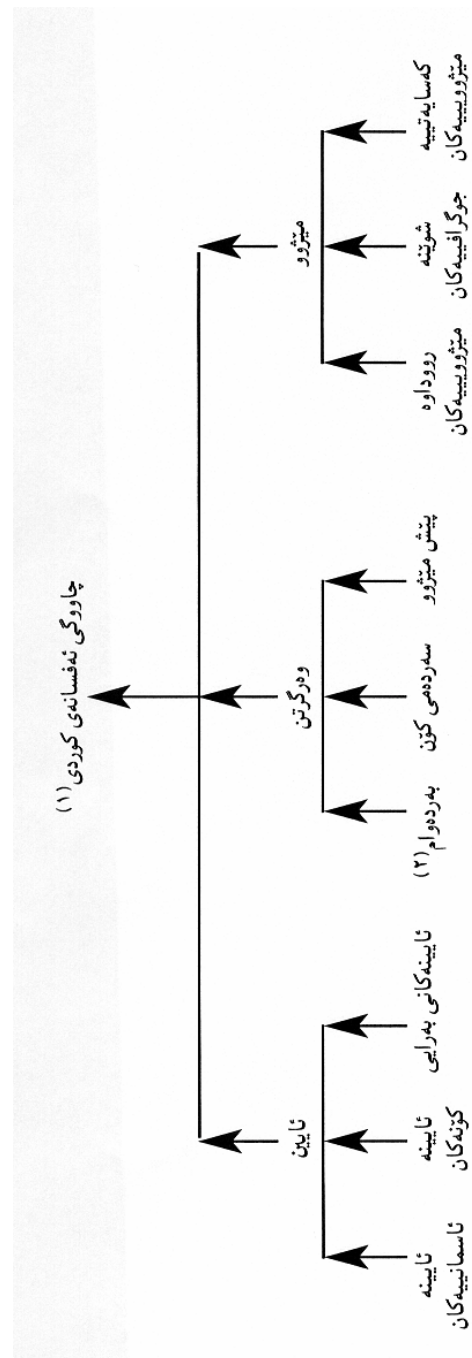
دکتۆر جەمال نەبەز لەوه دا کە ئایینەکانی کورستان بەسەرچاوە یەکی گرنگی میتۆلۆژیا دەزانن، چاکی بۆ چوو، بەلام، لەرووی میتۆووییەوه دەبوا یە زووتر باسی ئایینە کوژ و بەرایییەکانی کردبا و دوا جار هاتبا یە سەر ئایینەکانی ئەم دوا یییە، چونکە ئەگەر بمانەوی بەتەواوی چاوه و میتۆوی ئەفسانە ی کوردی دەستیشان بکەین. ئەوا پتویستیمان، بەچەند میتۆویکی تر هەیه، ئەویش میتۆوی نەتەوه ی کورد و میتۆوی ئایینی کورده، لەپەنای ئەم دوو میتۆووه دهتوانرێ زانستییانە میتۆوی ئەفسانە ی کوردیییش دیاری بکەین.

1-1-6-1- میژووی نهتهوهی کورد:

ئەگەر بمانهوی میژووی (نهتهوهی کورد) بزانی ئەوا سهرتا دهبن ئەوه بزانی که ئەو جوگرافیا یه که ئەمڕۆ پیتی دهگوتری (کوردستان) لهکه بهوه مرۆفی تیدا دهژی؟ ژبانی ئەو مرۆفی ههوه لهجاره چۆن بووه و چۆن گه شهی کردوه؟ بۆ وهلامی ئەم پرسیارانه له ئەشکهوته ناوآرهکان و پشکنینی شوینه وارهکان و بهرده نووسراوه کاتمان چاکتر دەس ناکهوی.

1-1-6-2- له بن هه ره و له نیو نهشکهوتان:

له کوردستاندا ئەشکهوتیکی یه کجار زۆر هه به، که هه ندیکیان خۆرسکن و هه ندیکیان دهسکرد، ئەو ئەشکهوتانه هه ره له زوو وه مرۆف په نای بۆ بردوو تیدا ژباوه. له پشکنینه زانستییه کان و دۆزینه وه ریککه وته کان، زۆر نهیینی ژبانی کۆن له نیو ئەم ئەشکهوتانه دۆزاون ته وه (ئه لیکساندر ئەلفریدۆ قیچ) ده لئ: «ئەشکهوته به ناو بانگه کهی "شانه ده ر" له شاخه کانی کوردستان وه ک ئارشیفیکتی نایابی پاراستنی شوینه واری شارستانی و میژووی و مرۆفایه تییه به درێژایی " ۱۰۰ ر ۰۰۰ هه زار سال"» (۲۰۶، ۸، ۲۶ ل) ئەوهی له قسهی ئەم لیکۆله ره وه به هله ده وینجری، ئەوه به که به درێژایی (۱۰۰ ر ۰۰۰ هه زار سال) ئەشکهوتی "شانه ده ر" نه که هه ره ته نیا ئه رشیفیکتی نایابی شاخه کانی کوردستان بووه، به لکه شوینه واری شارستانییه تی میژووی مرۆفایه تیش بووه، ئەوه ه مانای وایه نه که هه ره مرۆف به ره له سه ده هه زار سال له کوردستان ژباوه، به لکه خاوه نی شارستانییه تیش بووه. هه ره له باری "شانه ده ر" وه ده لئین: «زاناکانی کۆنناسی له ئەشکهوتی شانه ده ره (له پارێزگای هه ولیر) کۆنترین پاشماوهی نیشه جی بوونیان دۆزییه وه له باکووری ولات (کوردستان) که بۆ نزیکه ی ۶۰ یان ۵۰ هه زار سال ده گه رپته وه» (۱۴۵، ص ۲۳) هه ره چه نده ئەمجاره ژماره ی سال له که می ده دات و له سه ده هه زاره وه ده بیته په نجا هه زار، به لام، دیسان به لگه و نیشانه ی دوویات بوونه وهی به ره وه امیسی ژبانه له ئەشکهوته ی کوردستان. ئەگه ره له م دوو به لگه ی پیشوو ژماره ی ساله کان باس ده کرا وه ک نیشانه ی نیشه جی بوون و به ره وه امیسی ژبانی مرۆف خرایه به رچاو، ئەوا ئەم جاره ژماره ی سال و ناوی-جۆری مرۆف-ه که ش باس ده کری: «له م وه ختانه مرۆفی-نیاندرتال- به ده رکه وت، ئەوهی له ئەشکهوته کانی ناچه شاخاوییه کان ده ژبا (...) ئەوهی (۶۰ هه زار سال) له وه پیش پاشماوه و که ره سه ته ی راو و کاری سه ره تایی له ئەشکهوته کانی کوردستان به جی ماوه» (۱۱۵، ص ۱۰۲) ئەمجاره ده گوترینه وه بۆ خوارووی کوردستان و به تایبه ت ناوچه ی لوړستان بازانین پشکنینی کۆنناسه کان چی ده لئ «لیکۆلینه وه کۆنناسییه ئەشکهوته ناسه کان ئەوه ده سه لمین که ئەشکهوته کانی کونجی (Kongji) و قومری و گری ئارجنه و دوشه و ئەوانیتر نزیکه ی چل هه زار سال له وه پیش مرۆقیان تیدا ژباوه» (۹۳، ص ۴) که ئەم میژووانه ی تائیسنا باسی ژبانی نیو ئەشکهوتیان ده کرد، له مه ودا کۆنناسان باسی هاتنه ده ره له ئەشکهوته وه و گۆرانی ژبانمان بۆ ده کهن: «(زاوی جمی) *» (۱۱) که به قسه ی شوینه وازناسان کۆنترین دتییه له جیهاندا و دوازه هه زار سال له مه و به ره مرۆف تیدا فیتری دروستکردنی خانوو بووه» (۲۱، ۴۵ ل) ئەم رایه هه ره ته نیا ئەوه نییه مرۆف له ئەشکهوت دپیتته ده ره وه و باسی فیبریونی خانوو دروستکردنی ده کات، به لکه به لگه ی ئەوه مان ده داتنی که ئەم دتییه

(۱) ئەم جۆره چاوگه هه ره ته نیا تایبه ت نییه به ئەفسانهی کوردی، بۆ زۆری هه ره زۆری میله تان هه ره به م شیویه. (۲) مه به ست له به ره وه ام، به ره وه امی وه گرتن و کاریککردنی ئەفسانهی میله تانه، که له م به ره وه امی وه گرته میله تان ئەفسانهی تازه و نوێش لیک وه ره گرن.

کۆنترین دێیه نەک هەر لە کوردستان، بەلکە لە جیهانیشتدا، ئەگەر -زەفیا چەمی- کۆنترین گوندی جیهان بێ، دەبێ، خانوو دروستکردنەکەشی یەکەمین و کۆنترین خانوو دروستکردن بێ، هەر ئەم کۆنترین گوند و کۆنترین خانوو بەرەو سەرەتاکانی کشتوکالی و چاندنی گەنم و کۆنترین گوندی کشتوکالییمان دەبات: «سەرەتاکانی کشتیاری ئەگەر پێتەو بۆ چاندنی گەنم و کۆنترین گوندی کشتوکالی لە (۹۰۰) هەزار تا (۱۲۰۰) هەزار ساڵ لە مەووبەرە کە دۆزراوەتەو، لە گوندی چەرمو کەریم شارە سەر بە چەمچەمال» (۳۲، ۱، ۶) دیارە ژبانی گوندو کشتوکالی وادەکات کە مرۆف پیتوستی بەزۆر کەرەستە و پیتوستیی تر بێ بابزانی ئەمجارە لە دەوری بەری شاری کرمانشاه کۆنناسان چۆ دەدۆزێتەو؟ پۆژنامە (کیهان) ی پۆژی ۲۸ مردادی ۱۳۵۳ دەنووسێ: «کۆنناسان سەرەمەتیکی دیاریکراویان بۆ گۆزەگەری دیاری کردبوو، سێ ساڵ لەو پێش لە گەنج دەری کرمانشاه شارستانییهتی گۆزەگەری هی دە هەزار ساڵ دۆزراوە» (۸۲، ۸۵) ئەگەر گۆزەگەرییەکی گەنج دەری دەوری بەری کرمانشاه بەیەکەم پێشە دەستی دابنێن کە لەکارگەرەو دروستکردبێ، بەر لە دە هەزار ساڵ، ئەوا هەر لەم دەوری بەر لە شویتیکی تری کوردستان مرۆف بەشێوەیەکی تر بەر بە ژبانی دەدات، ئەو سەرەمەتی پیتی دەگوترێ -چەرخ بەردینی نوێ- لەم چەرخەدا ژبانی مرۆف گۆرانیکی بەرەتیی بەخۆیەو بینی، ئەویش ئەو بوو پەنای بۆ ئەو بەرد کە خۆراکی خۆی بە دەستی خۆی بەرەم بینی و ژبانی خۆی بەهۆی کشتوکالی و مالی کردنی گیانلەبەرەن دابن بکات، ئەویش وەک کوودەتایەکی ئابورییە: «کە بۆ یەکەم جار لە ژبانی مرۆف لە پارچە بەکی پۆژەلات روودەدا، ئەویش لە باکووری عێراق (کوردستان) و سەرەتای هەزارە دەیه یان نوێمی پێش زاین» (۲۱۱، ۵۷۲) بۆ ئەو بیسەلمێنێن کە هەر لە زوووە ژبان بەنیو خاکی ئەو پۆی کوردستاندا پەرت بوو، ئەم جارە دەچینە دەوری شاری دھۆک و دەچینە گوندی "نەمرکی" بۆ ئەو بزانین هەر لەو دەوری بەر، واتە دە هەزار ساڵ لەو پێش ژبان لەوئێ چۆن بوو؟ زانی ئەرکیۆلۆجیی پۆلەندی (ستیفان کۆرۆفسکی) و دەستەکە ی سالی ۱۹۸۵ لە ئەنجامی پشکنین دەگەنە ئەو بلیتین: «ناکنجیبوونا مرۆفاره (مرۆفی دەسپیکتی) ئەم گوندە فەدە گەر پێتە بەری (۱۰) هەزار سالا» (۲۰۶، ۲۹۱) هەر ئەم زانیە دەلیت: «لەسەر دەمی پیدای بوونی چاندن و کشتوکالی ژماری مرۆفی ئەم گوندە پتر لە (۵۰) کەس بوو، رووبەری هەر خانوویکی ئەو گوندە گەشتووتە (۳۵-۴۵) مەتر چوار گۆشە»، هەر وەها دەلیت: «لەژێر یەک خانوو ئیسک و پروسکی ۲۳ کەسان دۆزراوەتەو، لەویش گرنگتر هەر لەم گوندە چەند یەکەریکی جۆراو جۆر دۆزراوەتەو، ئەگەر دروستکردنی یەکەریکان نیشانە ی پێگەشتنی هونەر بێ، ئەوا مانای یەکەریکان، مانایەکی ئایینی و ئەفسانەیییە. ژبان لە کوردستان هەر بەر دەوامە و بەر دەوامیش لە گۆرانی»، هەر لە سالی ۱۹۸۵ لە ناوچە ی هەکاری دەستە بەکی کۆنناسی - ئەلمانی، ئەمریکی، تورکی - لەباکووری کوردستان- تورکیا: «گوندیکیان لە ژێر زوی دۆزییەو کە تەمەنی ۹۰۰ هەزار ساڵ بوو، خانووی بەردینی دەوردارای بە دیواریان دۆزییەو کە بەرزییەکی مەتریک بوو» (۱۶۰، ۱۲) هەر ئەم دەستە کۆنناسیە دەلیتین: پشکنین ئەو دەسەلمێتی کە خەلکی ئەم گوندە ژبانیکی کۆمەلایەتی پێشکەوتویان هەبوو، ژبانیان لەسەر کشتوکالی و بەخێو کردنی مەرۆ مالات و بەکارهێنانی کەرەستە ی لە مس دروستکراو بوو، ئەو ی ئەم گوندە لە گوندەکانی تر جیا دەکاتەو،

بەکارهێنانی بەر دە بۆ خانوو، ژبانی کۆمەلایەتی پێشکەوتوو بەکار هێنانی کەرەستە ی مسینیە، ئەویش بۆ خۆی نیشانە ی پێشکەوتنی پێشە سارییە.

هەر لە کوردستان و لە شویتیکی تر، واتە لە گوندی (چەرمو) کە دەکەوتێتە سەرۆی شاری چەمچەمال ئەو گوندە واتە «چەرمو ئەو ی سەماند کە جیگا نیشتە جی بوونی - مرۆف - بوو، لە هەزارە حەوتەم یان سەرەتای هەزارە شەشەمی پێش زاین، لە گەل بەلگە ی مالی کردنی دانەوێتەو گیانلەبەرەن لە قوئای یەکەم» (۱۲۵، ۱۱۹-۱۲۰) هەر لە نیوان هەزارە حەوتەم و شەشەم، یا راستتر سالی ۶۷۵۰ ی پێش زاین لەسەر قسە ی (برید وود): «نیشانە ی بەکەمین خانوو، بە بەراورد لە گەل- تەپە ی گۆران- (*-۱۲) لەلای پۆژەلاتی زاگرووس دەدۆزییەو» (۱۲۵، ۱۸۱) ئەم بەر دەوامی ژبانە بە پانی و درێژی کوردستان- دا پەرت بوو و هەموویان یەکتر تەواو دەکەن، کە تا ئێستا هەر باسی گوند و ژبانی سادە ی مرۆف کراو، لە گەل هاتنە پێشی پۆژگار نیشانە ی زۆرتی پێشکەوتنی ژبان بە دەر دەکەوێ، هەر لە بەری (دەریاچە ی وان) باسی ژبانی (۷۵۰۰ ساڵ پێش زاین) دەکری: «لە سالی ۵۴۰۰ ی پێش زاین لە ناوچە ی وان ژبانی شار سەر هەل دەدا» (۱۱۵، ۱۱۱-۱۱۲) هەر لەم ناوچە ی پاشماوی خەتی بسماری لەسەر دیواری دۆزراوەتەو کە هی ۲۸۰۰ ساڵ پێش زاین، هەر لەم ناوچە ی کۆنترین ئیمپراتۆریە تی ناسراو، کە ئیمپراتۆریە تی هیتی- یەکانە لە سالی ۱۶۵۰ ی پێش زاین سەر هەل دەدا، ئەگەر لەوانەو بەرەو پۆژەلات بچین و گوێ لە (پروفیسۆر هرتسفلدو سر ئانورکیت) بگرین لە کتیی لیکۆلینەو ی هونەری ئێران دەنووسێ: «لەلای پۆژەلاتی دوو رووباران - واتە ئێران- لە کۆتایی چەرخ بەردین واتە نزیکە ی کۆتایی هەزارە ی پینجەمی پێش زاین، خاوەنی شارستانیە تیکی زۆر پێشکەوتوو بوو کە گومانی تیدا نییە» (۷۸، ۳۱۹) ئەگەر سەرچ بەدین ئەو پێشکەوتنە گومان هەل ئەگرە لە کوردستان بوو، پۆژەلاتی دوو رووباران گومانی تیدانییە، ئەگەر لە پێش زاین بە ئێران ناو برابێ، ئەوا ئەم پۆشت بە میژوو بە کوردستان دە ژمێردێ.

کە بەر لە سەد هەزار ساڵ کوردستان بەهۆی ئەشکەوتی شانە دەروە شویتی ژبانی مرۆف بووی و جیگای شارستانیە تی میژووی مرۆفایە تی و لەویش بەدواوە ژبان لە هەموو ئەشکەوت و ناوچەکانی کوردستان گەرم و بەر دەوام بووی و مرۆفی ئەم ولاتە لە ئەشکەوتەو هاتبێ نیو گوندو شار و دوا جار ئیمپراتۆریە تی دروست کردبێ، ئەگەر لە بەرەم خوار دەو، بوویتە راوچی و جووتیار، ئەگەر لە بەر دەو دار راوەشاندنەو بوویتە هونەر مند و پیشەکار و گۆزە و مس و زێری لە کار هێنابێ، ئەگەر لە بێ - زمان- ییەو بوویتە خاوەن زمان و خەت و نووسین، ئەگەر ئەم ولاتە- کوردستان- بەلکە لەسەر قسە ی هەمو کۆنناس و میژووناس و کۆمەلناس و ئایین ناسان- لانکی مرۆفایە تی- بێ، ئەگەر کوردستان کۆگای ئایینیەکان- بێ! ئە ی چۆن جیگای سەر هەل دانی یەکەمین ئەفسانە ش نییە؟! بە تاییەت کە ئەم رێپەوی ژبان و سەر هەل دانی شارستانیە تی لەم ناوچە یەو بێت، ئەم ناوچە یە زەمینە یەکی ئامادە و بە پیتی سەر هەل دانی ئەفسانە بێ، کە ئەفسانە بۆ خۆی بەرەمی ئەو سەر دەمانە بێ، کە مرۆف تازە چاو و میشکی دەکریتەو؟

پاش ئه‌وه‌ی شوپن پیتی هه‌وه‌لین مرۆف و کۆنترین ژیاتمان له کوردستان دیاری کرد و له ته‌مه‌نی سه‌د هه‌زار ساڵه‌وه هیتانمان بۆ دهوروبه‌ری پینچ هه‌زار ساڵی پیتش زاین، ئه‌وه‌مان سه‌لمانده‌که‌له‌و رۆژگارده‌وه‌ بگره‌ زۆر زووتریش - مرۆف له‌و ئه‌شکه‌وتی - شانده‌ده‌ر - هه‌و شوپنه‌کانی تری کوردستان ژیاوه‌ به‌رده‌وام هه‌ولتی داوه‌ رۆژ به‌رۆژ ژیانی خۆی خۆشتر بکات و له‌ ئه‌شکه‌وته‌وه‌ گه‌بانده‌مانه - ئیمپراتۆرییه‌ت - ئیستا وه‌ختی ئه‌وه‌ هاتوه‌هه‌و باسی نه‌ته‌وه‌یه‌ک به‌کین که‌ خاوه‌نی کۆنترین و گرن‌ترین شارستانییه‌تن، نه‌ک هه‌ر له‌نیوان دوو ئاوان و رۆژ هه‌لات به‌تاییه‌تی، به‌لکه‌ له‌سه‌ر ئاستی هه‌موو جیهان ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ش گوتمان (سۆمهرییه‌کان). ن. له‌سه‌ر قسه‌ی (مه‌سه‌وود سه‌عه‌ید یاسین) که‌ دهنووسی: «کۆنترین نه‌ته‌وه‌یه‌ک که‌ له‌ خاکی دوو ئاوان نیشته‌جێ بووی و پتر له‌ پینچ هه‌زار ساڵ واته (۳۵۰۰ پ. ز) ئه‌وه‌ ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ سۆمهرییه‌کانن» (۲۱۳، ۱۴۹ ل) که‌ ئیمه‌ پیتشتر له‌ باس - له‌ بن عه‌رد و له‌نیو ئه‌شکه‌وتان - به‌رده‌وامی ژیا و بوونی مرۆفمان له‌ کوردستان گه‌بانده‌ پینچ هه‌زار ساڵ و دووه‌هه‌زار هه‌شت سه‌د ساڵ پیتش زاین، ئه‌وا له‌ باسی سۆمهرییه‌کان له‌ میژووی دیاریکراوی ۳۵۰۰ ساڵ پیتش زاینه‌وه‌ ده‌ست پیتده‌که‌ین، ئه‌وه‌ بۆ خۆی پینکه‌وه‌ گرتدانی ژیانه‌ له‌م ناوچه‌یه‌، پینکه‌وه‌ گرتدانه‌که‌ش به‌ئه‌لقه‌ی دیاری سۆمهرییه‌کانه‌، ئه‌و سۆمهرییه‌کانی له‌سه‌ر قسه‌ی (تاها باقر): «سۆمهرییه‌کان ئه‌وانه‌ی هه‌یج له‌باره‌ی لانکه‌ و بنه‌چه‌یان نازانن، جگه‌ له‌ مه‌زنده‌ و ته‌خمین» (۱۳۳، ۲۶). که‌ «تاها باقر» هه‌یج له‌باره‌ی رگه‌ز و بنه‌چه‌ی (سۆمهری!) یه‌کان نازانن!! ئه‌وا - فریزه‌ر - ئه‌ویش باسی بنه‌چه‌یان ناکات، به‌لام، نیشته‌جێ بوونیان له‌ ناوچه‌که‌ بۆ - به‌ره‌به‌یانی میژوو - ده‌گه‌رتنیته‌وه‌. دهنووسی: «په‌رستی - ته‌مموز - یه‌که‌مجار له‌نیو سۆمهرییه‌کان ده‌ستی پینکرد، ئه‌وانه‌ی له‌ به‌ره‌به‌یانی میژوو هه‌و نیشته‌جیتی دهوروبه‌ری سه‌رووی که‌نداوی فارسن» (۱۲۶، ۴۲) به‌ره‌به‌یانی میژوو زۆر له‌و رۆژگار له‌پیتشتره‌ که‌ تا ئیستا ئیمه‌ به‌ژماره‌ و بۆنه‌ هیتانمانه‌ته‌وه‌، ئه‌وه‌ش ئه‌گه‌ر شتیک به‌سه‌لمینن، ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمینن که‌ ئه‌و سۆمهرییه‌کانی که‌ (تاها باقر) هه‌یچیان له‌ باره‌وه‌ نازانن، ئه‌و - رگه‌ز نه‌زانراوانه‌!! - زۆر له‌میژه‌ له‌م ولاته‌ نیشته‌جین، هه‌ر ئه‌وانه‌ش له‌سه‌ر قسه‌ی (دکتۆر که‌مال فوناد) «له‌ کۆتایی هه‌زاره‌ی سیه‌م که‌ ناوچه‌که‌ داگیرکرا - واته‌ ناوچه‌ی نیوان ده‌ریایچه‌ی وان و چیا ئه‌رارات - له‌لایه‌ن سۆمهرییه‌کان و ئه‌که‌دییه‌کانه‌وه‌ (نارام سین ۲۲۷-۲۲۳ پ. ز)» (۱۶۰، ۱۲) هه‌رچه‌نده‌ لیره‌ش هه‌یج باسی رگه‌ز و بنه‌چه‌ی سۆمهرییه‌کان ناکرێ! به‌لام، ناوی - ئه‌که‌دی - یه‌کان له‌گه‌ل ناوی سۆمهرییه‌کان دێ و هه‌ک هاوبه‌شیتیک و ساڵی داگیرکردنه‌که‌ش دیاری ده‌کرێ. ئه‌گه‌رچی (ستۆن لوید) ئه‌ویش له‌باسی سۆمهرییه‌کان، هه‌یج له‌باره‌ی رگه‌ز و بنه‌چه‌یان هه‌و نالن، به‌لام، گوتمان له‌سه‌ر هه‌ندێ بۆچوون ده‌ره‌وینیته‌وه‌ که‌ هه‌ندێ نووسه‌ر ده‌ریان بریوه‌، دهنووسی: «له‌نیوان دوو ئاوان هه‌موو پینکه‌وته‌ کلتورییه‌کان که‌ قسه‌یان له‌باره‌وه‌ ده‌که‌ین، پابه‌ندی زوو پینکه‌یشتنی سۆمهرییه‌کانه‌، که‌ رگه‌زه‌که‌یان نه‌هه‌یندۆ ئه‌وروپی بووه‌ نه‌سامی» (۷۸، ۳۲۲). ئه‌گه‌ر چی (ستۆن لوید) رگه‌زه‌ راسته‌قینه‌ی سۆمهرییه‌کان دیاری ناکات، به‌لام به‌ئاشکرا ده‌لتی: «رگه‌زه‌یان نه‌هه‌یندۆ ئه‌وروپییه‌ و نه‌سامی» جارێکی تر (ستۆن لوید) باسی رگه‌زی سۆمهرییه‌کان

ناکات، به‌لام، دووباره‌ هاوبه‌شی ژبا و کۆنی نیشته‌جێ بوونیان، دووبات ده‌کاته‌وه‌ دهنووسی: «سۆمهری و ئه‌که‌دییه‌کان زۆر له‌میژه‌ که‌ دیار نییه‌ له‌که‌یه‌وه‌ له‌ ولایتیک نیشته‌جین که‌ پاشتر ناوی لیترا کلده» (۷۱، ۳۹-۴۰) هه‌رچه‌نده‌ تائیسنا وه‌کو هاوبه‌ش ناوی «سۆمهر و ئه‌که‌دی» ده‌هات، که‌چی ئه‌مجاره‌ هه‌ردووکیان به‌یه‌ک میلله‌ت ناو ده‌بن: «ئه‌و بۆچوونه‌ گرنه‌ که‌ ئه‌که‌دی و سۆمهرییه‌کان یه‌ک میلله‌ت بوون ئه‌که‌دییه‌کان به‌بۆنه‌ی شارێکی سۆمهرییه‌کانه‌وه‌ ئه‌م ناوه‌یان لیترا» (۷۱، ۴۰) که‌ تا ئیستا بۆمان ده‌رکه‌وت سۆمهرییه‌کان له‌میژه‌ له‌و ناوچه‌یه‌ نیشته‌جین و له‌گه‌ل ئه‌که‌دییه‌کان یه‌ک میلله‌تن و رگه‌زه‌شیاان له‌گه‌ل هه‌یندو ئه‌وروپی و سامییه‌کان جیا، ئه‌وا له‌مه‌ودا هه‌ندێ له‌ نووسه‌ران، شوپنی هه‌وه‌لی هاتنی سۆمهرییه‌کانمان بۆ دیاری ده‌که‌ن، به‌و شوپن دیاری کردنه‌ش به‌ره‌به‌ره‌ له‌ رگه‌ز و بنه‌چه‌شیاان نزیک ده‌بینه‌وه‌. لیکۆله‌ره‌وه‌ی ئیرانی (مه‌هدادبهار) دهنووسی: «له‌ راستیدا سۆمهرییه‌کان خه‌لکی به‌رزاییه‌کانی ئیران و له‌وتیه‌ به‌ریتگای خوزستان هاتوونه‌ته‌ ولاتی دوو ئاوان» (۲۱۲، ۶) هه‌ر ئه‌م هاتنه‌ی سۆمهرییه‌کان له‌ ئیرانه‌وه‌ بۆ خوارووی - عیراق - ی ئه‌مرۆ - لیکۆله‌ره‌وه‌یه‌کی تریش له‌ لیکۆله‌ره‌وه‌ ئیرانییه‌کان پشتگیری ده‌کات و دهنووسی: «سۆمهرییه‌کان - له‌ خاکی پیتشینه‌ی خۆیان که‌ ده‌کاته‌ به‌رزاییه‌کانی ئیران له‌وتیه‌ هاتوونه‌ته‌ نیوان دوو ئاوان» (۷۸، ۳۲۲) دیاره‌ نابێ جوگرافیای ئیرانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ته‌واو به‌جوگرافیای ئه‌وروپی ئیران بزاین، چونکه‌ ئیرانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ رۆژئاوا و تا سووریا ده‌رژیش و له‌ رۆژه‌لاته‌وه‌ تا ئه‌فغانستان، که‌ واته‌ کوردستانی ئه‌و ده‌م به‌شیک بووه‌ له‌و سه‌ر زه‌مینه‌ی که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌ به‌ئیران ناویراوه‌، هه‌رله‌م باره‌وه‌ (دکتۆر فه‌وزی ره‌شید) له‌ وه‌لامی ئه‌وانه‌ی که‌ ده‌لتین: نازانن سۆمهرییه‌کان له‌کۆتیه‌ هاتوون، دهنووسی: «به‌لام، ئیمه‌ له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌رین که‌ (سۆمهرییه‌کان) خه‌لکی به‌شی باکووری عیراق و له‌و به‌شوه‌ به‌شێوه‌ی کۆچی کۆمه‌ل کۆمه‌ل هاتنه‌ به‌شی باشووری، ئه‌وه‌ش به‌هۆی زۆر بوونی دانیشتمان له‌ باکووری له‌ کاتی شارستانییه‌تی سامه‌را و حه‌له‌ف» (۱۵۳، ۲۶) ئه‌وه‌تا ئه‌و لیکۆله‌ره‌وه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌رینه‌ که‌ له‌ باکووری عیراق - کوردستان - هه‌و هاتوونه‌ته‌ خواره‌وه‌. جا با بزاینن لیکۆله‌ره‌وه‌ی کورد (مه‌سه‌وود سه‌عه‌ید یاسین) «* ۱۳) له‌باره‌ی سۆمهرییه‌کان و کوردستانی ئه‌و ده‌م چی ده‌لتی: «چونکه‌ کوردستان لانکه‌ی مرۆفایه‌ تیبیه‌ (...). سۆمهرییه‌کانیش له‌وتیه‌ به‌سه‌ر ریتگای ئاوی (دجله‌) و به‌سواری (که‌له‌ک) (به‌ره‌و خوارو) کۆچیان کرد» (۲۱۳، ۱۵۶) هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌م لیکۆله‌ره‌وه‌یه‌ له‌م نووسینه‌ی سه‌روه‌ ته‌نیا ناوی کوردستان و کۆچی سۆمهرییه‌کانی هیتاوه‌، به‌لام له‌ به‌رده‌وامی لیکۆلینه‌وه‌که‌یدا ده‌گاته‌ ئه‌وه‌ی که‌ زۆر به‌روونتر بدوێ و رای خۆی زانستیانه‌ ده‌برێ، له‌و لیکۆلینه‌وه‌ی که‌ له‌ژێر ناویکی سه‌رنج راکیشدايه‌، که‌ نووسیبویه‌تی: «سۆمهرییه‌کان: ئه‌رێ ئه‌گه‌ر کورد نه‌بن، چ که‌سن؟» لیکۆله‌ره‌وه‌ بۆ وه‌لام دانه‌وه‌ی پرسیاره‌که‌ی خۆی و سه‌لمانندی کوردبوونی سۆمهرییه‌کان زۆر به‌لگه‌ی فه‌ره‌نگی و زمانه‌وانی هیتاوه‌ته‌وه‌ له‌و به‌لگه‌ هیتاوه‌یه‌دا هاویرشه‌بی و ویکچوونیتکی زۆر ده‌بیندێ، هه‌ر ئه‌و لیکۆله‌ره‌وه‌یه‌ ده‌لتی: - «ئه‌وانه‌ی نه‌یانزانیوه‌ سۆمهرییه‌کان له‌ چ رگه‌زێکن، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ زمانی کوردییان نه‌زانیه‌وه‌، دنا ئه‌گه‌ر زمانی کوردییان زانیبا و له‌گه‌ل زمانی سۆمهری به‌راوردیان بکردبا ده‌گه‌یشتنه‌ قه‌ناعت، که‌ سۆمهرییه‌کان له‌ چ

رځه زیتکن!! هه ښه ښه لیکواله روه ديه دهنوسن: «کوردهکان له میتره نیشته جیتی ناوچه ی خوارووی - نه نادول- و سهرووی دجله، به هردوو بهریه وه، پتر له شهش هزار ساله، (... ددتوانین به دلتیاییه وه بلتین ښوان بایرانی سؤمه ریبه کانن، ښوانه ی له سه رته ای هه زاره ی چوارم کوجیان کرد به روه خوارووی عیراق» (۲۱۳، ص ۱۵۸) ښوه ی له م رایه ی لیکواله روه دایه زور گرنکه، ښوه یبه که ښو - کورد- دکان به بایرانی سؤمه ریبه کان ده زانن، نهک به پیچپه وانه وه. ښو رایهش نابی زور به گومانه وه وه رگری، که مرؤف له کونه وه له کورده ستانی ښمرؤ ژباښی و به قسه ی میژوونوسان (کورده ستان لانکه ی مرؤفایه تی) بی و ښو مرؤفانه به رده وام، واته به بی بچرانه وه له م ولاته ژباښن؛ چیان به سه ر هات؟ له کاتیکدا په کسه ر و په یوه نډیدار به و میژووه درتیه باسی- سؤمه ر- بیه کان ده که ویتنه سه ر شانوی ژبان و میژوو.

که به وردیوه ښوه له میژوو و لیکوالینه وده کان، بگه ینه ښوه که بلتین: سؤمه ریبه کان هینده ی له کورده وه نزیکن، له هیچ نه وه یبه کی تر نزیکن نین، به للام، هیتشتا پیوستمان به لیکوالینه وه ی زورتر هه یه تابلتین: سؤمه ریبه کان به ته وای کورده. به للام، ښوه هه یه، ددتوانین بلتین، ښه گه ر (کورد) به ره ه می به رده وامی ښو ژباښه دووو درتیه ی مرؤفی ښو لانکه مرؤفایه تیبه بی، ښوا - سؤمه ریبه کان- له ښه یه کی زیندوون، له پیگه یشتنی ښم به ره ه مه، ښوا ددتوانین ښوه ش بلتین: «ښو دوزینه وه زوری عیراق و ئیران هه ر ساله له زانیاریه کانن ښیمه زیاد دهکات و ده ش دلتیامان بکات، هاوکاری گرانبه های سؤمه ریبه کان بؤ پیشکه و تنی ژبان و شارستانیه ت، په کڼ له پیشکه و تنه مه زنهکانی هه موو مرؤفایه تیبه» (۸۷، ص هفت) ښو پیشکه و تنه شارستانیه ته ی هه موو مرؤفایه تی، ښستا ښیمه ی - کورد- له هه ر نه ته و یبه ک زیاتر مافمان به سه ریبه وه یه و میرانگری ښاسایی و یاسایی ښو شارستانیه ته ین. که له سه ر قسه ی (سؤمیل نوح کریم): «ښه فسانه ی سؤمه ریبه کان کونترین ښونه ی ویتیه ی دوزراوه بی تا ښستا» (۱۳۱، ص ۱۲) ښم کونترین ښه فسانه یه ش دیسان به شیکه له و میراته ی که له سؤمه ریبه کان هه به ر ښیمه ده که وئ ښستا رنکه بؤ ښوه خوش بوو که بلتین: ښه فسانه ی سؤمه ریبه کان به شیکه له ښه فسانه ی ښمرؤی کورد پیکده هینن، هه ر چنده وه که له دواتر له م لیکوالینه وه یه باسی ده که ین، ښه فسانه ی کورد زور له سه رده می سؤمه ریبه کان کونتره، کونبی ښه فسانه ی کوردی، له گه ل کونبی ژبانی مرؤفی کورده به مرؤف و خاکه وه، ماوه ته وه سه ر ښوه که بلتین: میژووی ښه فسانه ی سؤمه ریبه کان، به شیکه گرنکه له میژووی ښه فسانه ی کورد پیکده هینن (*-۱۴) هه روه ا ده قی ښه فسانه ی سؤمه ریش به شیکه له ده که کانی ښه فسانه ی کوردی.

۱-۶-۱-۴- میژووی ښاریه کان:

به ر له وه ی باسی رځه ز و کوجی ښاریه کان بکه ین، وا پیوست دهکات شتیک له باره ی ناوی -ناری- یه وه بزاین و بزاین- ناری - له چیه وه هاتوه و به کڼ دهگورتیت ناری! لیکواله روه ی ئیرانی دکتور (به هرام فره وه شی) دهنوسن: «وشه یبه که وه پیوست دهکات که زورتر روون بکرتیه وه، وشه ی "ئیران" ه. ئیران له زمانه ی ناویستایی به شپوه ی "ئیریه" aïrya له فارسی کون "ئیره" ariya و له سانسکریتی "ناریه" هاتوه، له ناویستا هه م ناوی میلله ته ی ئیرانه و هه م به مانای شه ریف و نه جیب

زاده و رسه نه» (۴۲، ص ۱۱) ښه گه ر سه رنج بده ین ښم ناوه له ناویستا و (فارسی کون؟) و سانسکریتی- دا هاتوه و هه ریبه که به که میک گوزانه وه به کاریان هیناوه، به للام، له ناویستا وهک ناوی تابه ت بؤ میلله ته ی ئیران به کاردی و وهک ماناش مانایه کی لیتوه شاه و مه زن ددات به ناویلنراوه که، له کتیبی (ویدا) هه ر ښم ناوه، واته - ناری - به که میک گوزانه وه مانا که شه ی بؤ شتیکه تر به کاردی، به للام دیسان له هه ر دوو باراندا هینده له بڼه چه که ی خوی دوور نا که ویتنه وه تا سه ر به لایه کی ویدا بکات. دکتور «محمه د جه واد مه شکور» لیکواله روه ی ئیرانی دهنوسن: «له کتیبی ویدا هاتوه که -ناری- له و سه رده مه له سه ر زه مینیک ده ژبان به ناوی- ناریه ورته- له وه پیته ده چی ښوه هه ر ښوه بی که به شپوه ی- ئیرانه وه نجه- له کتیبی ناویستا هاتوه» (۹۲، ص ۶) وهکو خوتندمانه وه وشه ی- ناری- به که میک گوزانه وه، هه م وهک ناوی- میلله ت- به تابه ت بؤ میلله ته ی ئیران و هه م وهک ناوی ولات، دیسان هه ر بؤ ولاتن (ئیران) به کار هاتوه ښوه ش شتیکه ښاساییه، که زور جار له کون و له ښستا ش میلله ت و خاک په ک ناویان به سه ردا براوه به للام، ښم وشه یه وهک وشه یه کی گرنکه پره ده سینن و مانای زورتر بؤ خوی په ویدا دهکات، هه ر دکتور «محمه د جه واد مه شکور» دلتی «ناریه ورته واته له وه رگای شوانکارانی ناربان ی چونکه ناربه کان له و سه رده مه به شوانکاره یی ده ژبان و مه رو گایان به ختیه ده کرد» ښم جارده ش- ناریه ورته- هه ر بؤ ناوی زوه ی و خاک به کاردی، به للام، زوه ی له وه رگا و پاوان، وهکو ده رکه وت ناوی - ناری- زورتر بؤ میلله ته ی ئیران و خاک له وه رگای ئیرانیه کان به کار هاتوه، لیکواله روه (برستید) له کتیبی (سه رده مه کونه کان) دهنوسن: «به کاره یانانی وشه ی- ناریا- بؤ لقه کانی هیندؤ ښوروی کاریکه دروست نییه! پیوسته ښم وشه یه، که له وشه ی ئیران و ئیرانی جودابوه ته وه، به ته نیا بؤ خه لکی ولاتن ئیران به کار بیرئ» (۸۶، ص ۱۳) جاریکه تریش پیوست دهکات ښوه دوو باره بکه مه وه، که مه به ست له - ئیران- جوگرافیا ی ئیرانی ښمرؤ نییه و ئیرانی- ش هه ر ته نیا فارسه کانی ښمرؤ ناگرتنه وه. ښم وشه ی- ناری- یه ی ئیران هه ر ته نیا- فارسه کان- ناگرتنه وه و میلله ته ی تریش هه ن ښمرؤ ښو ناوه یان به سه ردا ده برئ، به للام، (برستید) به پیوسته ی ده زانن، که هیندؤ ښوروییه کان، به م ناوه، واته -ناری- ناو نه برتن. ښوه ش مانای ښوه یبه که (برستید) ښوان به ناری نازانن، (جان هینلز) به شپوه یبه کی دی بؤمه سه له که ده چی، دهنوسن: «له رابردوی په کجار دوور میلله تانیک که ښستا له ښورویا و ئیران و هیند ده ژبن، هه موویان په یوه نډییا ن به کومه له یبه که وه هه بووه که ښمرؤ پتیا ن ده لټن هیندؤ ښوروی» (۵۲، ص ۱۰) وهکو ده یینن (جان هینلز) بؤ رابردوی ښم میلله تانه ی که ښمرؤ هیندؤ ښوروییه کان پت ده لټن: ناوی -ناری- به کار ناهینن، ددتوانین ښوه وا بخوتنینه وه، که ښو سه رده مه، واته سه رده می پتیش په رت بوون و کوچ کردنی ښوانه ی - ښمرؤ له ښورویا و هیندو ئیران ده ژبن، ناوی-ناری- به م شپوه یبه په ویدا نه بووه و به کارنه هاتوه، یان راستتر به هیندی و ښوروییه کان نه گوتراوه ناری، ښوه ش پشته گریه به بؤ (برستید) که رای وایه ناوی- ناری- نابی بؤ لقه کانی هیندؤ ښوروی به کار بی، له به کاره یانانی ویدا و ناویستا و سانسکریتیش هه ر ښوه دیته ده ست که وشه ی-ناری- به شپوه جیا جیاکانی بؤ- میلله ته ی ئیران و خاکی ئیران به کار هاتوو،

- دیسان- ئیرانی ئوسسەردەم. لەبارەى شویتن و سەردەمى كۆچ و چەند جارەى كۆچ كەردنى ھىندۆ ئەوروپىيەكان راو بۆچون زۆرە، ئەگەر ھەبىن زۆرتر راپەكە بەلاپەكدا بشكىننەو، ئەوا راي تىرش ھەيە دەتوانىن بۆلەين: كيشەكە ھىشتا لىكۆلەينەو ھى زۆرتر ھەلدەگرئ (*-۱۵) ئەو ھەموو لايەك لەسەرى كۆكن، ئەو ھەيە، كە مەيللە تىك، يان چەند ھۆزىك ھەن لە ولا تىكەو ھەردە ھىندو ئىران و ئەوروپا كۆچيان كەردووە و كۆچەكە شىيان وا پىدەچى بەيەكجار نەبوو پى و سەردەمى كۆچەكانىش زۆر روون نىيە: دكتور (بەھرام فرەوشى) دەنووسى: «لە رۆژگارى زۆر پىش مېژوو، وەختى ھۆزە ئىرانى و ھىندىيەكان ھىشتا لىك جودا نەبوونەو، لە دەشتە بەر بلاو ھەلەكانى ئاسىيائى ناو ھەندى دەژيان و خاوەنى يەك بەر پىو بەر پىو تى بوون» (۴۲، ۵) لىكۆلەردە- فرەوشى- باسى ھۆزە ئىرانى و ھىندى دەكات و سەردەمەكە شىيان زۆر بۆ- پىش مېژوو- دەگەر پىتەو، كە ھىشتا باسى كۆچ كەردن لە گۆرئ نىيە! ئەو باسە، واتە باسى كۆچ كەردن دكتور (مەھمەد جەواد مەشكور). ئاواى باس دەكات: «ئاريايىيەكانى سەردەمى وىدايى زۆر بوون و بوونە چەند دەستەيەك و تىرەيەك، دوو دەستەي گەورەيان كە يەك كىيان بە ئاريايى ئىرانى و ئەوى تىران بە ئاريايى ھىندى ناسراو، لەبەكتر جودا بوونەو» (۹۲، ۷) لىرە ھۆى كۆچ كەردنەكەيان - زۆر بوونى ژمارە- يە و، كۆچ كەردنەكەش دوو دەستەي گەورەيە: ھەر ئەو لىكۆلەردە دەنووسى: «دەستەي يەكەمىيان رىتگاي رۆژئاوا و بەرزايىيەكانى ئىرانىيان ھەلبژارد، دەستەي دوو ھەمىيان بەرەو خوارووى ئەوبەرى رووبارى - سەند- رۆيشتن و ناوى ئەو رووبارە سەند- ھىند- يان بەسەر دا براو و ھەريەكەيان رىگەيەكى تازەيان لە ژيانى خۆيان گرتەبەر، لىرە بەقسەي - فرەوشى- ئەو دەستەيەكى كەچوونەتە (ھند) و پاش نىشتەچى بوونەكە ناوى - ھىندى- يان بەسەر دا براو، بەلام، لەبارەى- ئىران- بىيەكانەو لىكۆلەردە بى دەنگە و ھەكو ھىندىيەكان باسى ناوى تازەي ھەواری تازەيان ناكات. دكتور (مەھمەد جەواد مەشكور). باسى ژمارەي كۆچ كەردنەكەيان ناكات، بەلام، فرەوشى- دەنووسى: «بەپشت بەستەن بەو ھى كە (وندىداد) (*-۱۶) دەگىر پىتەو، بەدژيايى نىكەي ھەزار سال لە سى كۆچى جىيا ولا تى خۆيان فراوان كەرد و پەراگەندەي دەووبەر بوون» (۴۲، ۵) لىرە ماو ھى كۆچەكەيان بە ھەزار سال ديارى دەكا و لەو ھەزار سالە بەسە جار بلاو بوونەتەو، كە پىشتر ھۆى كۆچى - ئاريايىيەكان!!- زۆر بوونى ژمارە بوو، بەلام، لىكۆلەردە (مەھرادبەھار) راي وايە ھۆى كۆچەكان، ھاتنى مەيللە تى نوئى بوو. لىكۆلەردەوكان - وەكو پىشتر گوتمان - چەند زەمەنىكى جىيايان بۆ كۆچەكان ديارى كەردووە، وا چاكە بۆ ئەو ھى زەمەنەكان پىك بىستەنەو، چەند ئەلقەيەك لەو زەمەن و زىجىرى كۆچانە بەسەر بکەينەو. لىكۆلەردەو ھى ئىرانى، پەرويز پژوم شەرىعە تى لە توژىنەو ھەكدا بەناوى (زەمەنە مېژوو بىيەكان لە شانامەي فەردەوسى-۱۵) دەنووسى: «زۆرەي لىكۆلەردەو و مېژوونوسان، كۆچى ئاريايىيەكان بۆ بەرزايىيەكانى ئىرانى بۆ ھەزارەي پىنجەم تا سىيەم دەگىر پىتەو» (۸۰، ۷۵۶) كە سەردە تاي كۆچ كەردنەكە بۆ ھەزارەي پىنجەم دەگىر پىتەو، ماو ھى كۆچ كەردنەكەش دەكاتە دوو ھەزار سال، بەلام (عەباس قەدىانى) بە شىو ھەيەكى تر باسى كۆچ كەردنەكە دەكات: (رۆژگارى لىك جىيا بوونەو ھى ئەو خەلكە، ناكرى بەدلىيايىيەو ديارى بکرى، بەلام، ھەندىك پىيان وايە لە دەو ھى سى يان چوار ھەزار پىش زايىن بوو»

(۷۱، ۲۰) ئەگەر بەوردى سەرنج بەدەين، ئەم لىكۆلەردەو ھەيش لە رادەرىپنەكەي خۆى زۆر دلىيا نىيە! كەچى (يونس جەغفەرى) پىشت بە راي مېژوونوسان - كەمىك بەدوودلىيەو- يەك مېژوو ديارى دەكات: «مېژوونوسان، كۆچى نەژادى ئاريايىكان لە باكوورى ئەوروپاوە بۆ لاي ئاسيا، لە دەووبەرى سى ھەزار و پىنج سەد سال پىش زايىندا دەخەنە بەرمەزەندە» (۸۰، ۴۹۹).

ھەر لەبارەي ئەم كۆچەو لىكۆلەرى ئىرانى دكتور خاتو (ژالە) لاي وايە ئەم كۆچە مېژوو سەزەي ئاريايىيەكان لە ئاسىيائى ناو ھەستەو بەرەو خاكى داىك «لە دەووبەرى دوو ھەزار سال پىش زايىن رووى داو» (۶۶، ۱۰) كەچى (عەباس قەدىانى) جار تىكى تر راي خەلكى تر دووبارە دەكاتەو و دەلى: «ھاتنى ئاريايىيەكان بۆ ئاسىيائى رۆژئاوا لە سەدەي ۱۴ى پىش زايىن ھەندىك بۆ دوو ھەزار سال پىش زايىنى دەگىر پىتەو» (۷۱، ۲۲) دوا لىكۆلەردەو كە مېژوو ھەيە باس بکەين (مىھەر داد بەھار) كە لاي وايە: «لەنەو ھى دوو ھەزارەي دوو ھى پىش زايىن (...). ھاتنى ئاريايىيەكان بەرەو ئىران و ھند دەستى پىكردووە» (۹۸، ۳۸۸) بەم رىز كەردنى مېژوو جىيايەكان، گەيشتەنە سەر ئەو ھى كە بۆلەين، كۆچى- ئەو خەلكە- ماو ھەيەكى زۆر دوو درىژى خايدووە، ماو ھى پىنج تاهەزار و پىنج سەد سال پىش زايىنى دەگىر پىتەو، كۆچەكەش پتر لە جار تىك روویدا، ئەو شوپنەش لە ئىران كە- خەلكە كۆچ كەردووەكە - رووبان تىكردووە، بەقسەي لىكۆلەردەو ھەكەنى وەكو (تەيل يۆستى)، (ماركوارت)، (ئەندىراس) : «رايان وايە كە نىشتەمانى ناوبراوان دەكەو پىتە تەنىشت (خوارزم) و (خىو ھى نىستە... بەمانا ئەو شوپنەي كە (ئاقىستا) ھى پەرتووكى زەردەشتى پىرۆز ناوى (ئائىرىن واجە) ھى لى دەنى» (*-۱۷). (۲۱۴، ۱۰، ۶۹) كە كۆچەكە بەم شىو ھەيە بى و شوپنە تازەي كۆچ كەردووەكانىش لە ئىران، ئەو شوپنە بى كە لىكۆلەردەوكان باسىيان كەرد و زەمەنى ھاتنەكە شىيان لەنىوان پىنج ھەزار سال تا ھەزار و پىنج سەد سال پىش زايىن بى، با بزەن پىش، ئەو زەمەنە، مەوژ و ژيان لە- ئىران- ھى ئەو سەردەمەدا ھەبوو، ئايا: ئەو كۆچ كەردووانە بۆ يەكەم جار و ھەر خۆيان ئىرانىيان ئاودان كەردووتەو، يا ئەو ھەتە خەلكى تر ھەبوون و پىشوازيان لىكردوون؟

ئىمە پىشتر لە باسى- لەبەن ھەرد و لەنىو ئەشكەوتان - ئموونەي ئاوامان ھىنايەو كە دەيسەلماند ژيان زۆر لەو مېژوو ھەپشتر ھەبوو و خەلكانىكى تر لىرە لە- ئىران- ھى ئەو رۆژى ژيان. (مىھەر داد بەھار) دەنووسى: «بەكەم دانىشتووانى بەرزايىيەكانى ئىران (۰۰۰) لە دەووبەرى پازدە تا بىست ھەزار سال پىش زايىن، لەو خاكەي كە لەژىر ناو ھاتبوو دەرى (۰۰۰) كەسانىك لەكىو ھەستەنەكان لەنىو ئەشكەوتە دەژيان، ئەو خەلكە كە پاشماو ھەيان لە - تنگ بەدان- (*-۱۸) و كىو ھەكەنى بەختبارى دىتروو» (۴۲، ۲۱) لەو ھەو بەزەمەن دەركەوت كە زۆر پىش كۆچى - ئارى- يەكان، ژيان لەسەر خاكى ئەو رۆژى ئىران دەستى پىكردووە، بابزەن (عەباس قەدىانى) دەلى چى؟: «كۆنترىن بەلگەيەك كە لەناوچە جىيايەكانى ئىرانى ئەمەردەستە، بەلگە و مېژوو - عىلام- ھ، ھەر چەندە عىلامىيەكان لە نەژادى ئاريايىيەكان نەبوونەو و ھەكو بەدەردەكەوئى زۆر پىش ئاريايىيەكانى ئىرانى ئەمەردە، لە خوزستان جىگاي خۆيان گرتبوو» (۷۱، ۵۸) لىرە راپەكە تازە نوئى سەرى ھەلدا، ئەو پىش جىيايى

رهگهزی "عیلام" بیهکان له ئارییهکانی ئیتران، ئه‌ویش زیاتر پشتگیری ئه‌وه ده‌کا، که یه‌که‌م: ئیترانییه‌کان هه‌موویان هه‌ر ئاریایی نین، مه‌به‌ست ئه‌و ئارییه‌ی که گوایه له کۆچه‌کانیاندا به‌ره‌و ئیتران هاتون، له به‌کاره‌ینانی ناوی -ئاری- یش بۆ ئه‌و کۆچکردوانه نابی خۆمان زۆر به‌پشت قايم بزاین. دووهم: پیتش هاتنی ئاریاییه‌کان خه‌لکی تر له‌م ولاته ژیاون و ولات ئاوه‌دان بووه، بۆ په‌یوه‌ندیی کورد به‌م خه‌لکه‌ ده‌بێ بلتین که هه‌موو به‌لگه‌کان بۆ ئه‌وه ده‌چن که کورد پیتش هاتنی -ئاریاییه‌کان- ریشه‌ی له‌نیو خه‌لکه‌که‌دا هه‌بووه، ئه‌و کورده‌ی ئیستا به -کورد- ده‌ناسرێ، ره‌گه‌زیگی تیکه‌له له‌و ئاریاییه‌کانی که هاتوون و له‌و خه‌لکه‌ی پیتش له‌ئیتران و کوردستانی ئه‌وی رۆژیدا ژیاون، ئه‌گه‌رچی بۆ په‌یوه‌ندیی کورد و ئارییه‌کان (فۆن لوشان و سولاک) رایان وایه له‌سه‌ر ئه‌و رایه‌ش پین داده‌گرن و ده‌لین: «ئه‌گه‌ر کورد ئاریایی بن پتر له‌هه‌ر هۆزگی تر به‌ پاکي ماونه‌ته‌وه» (٥٨، ص ٩٠) له‌ ناوی - ئاری - ده‌بێ مه‌به‌ست ئه‌و خه‌لکه‌ بێ که له (ئییره‌ن و ییج) ژیاون و ئاوتستا به‌ نه‌جیبه‌زاده‌ترین و کۆنترین میلله‌تیا نازوه‌ ده‌کات و خاکه‌که‌شیا ن به‌ هه‌وه‌لین خاک داده‌نی که ئاهورامه‌زدا دروستی کردووه. هه‌ر چه‌نده‌ رایه‌که‌ی ئه‌و دوو لیکۆله‌ره‌وه‌یه‌ وشه‌ی - ئه‌گه‌ر - ی تیدا یه، به‌لام، دیسان کاریگه‌ری و تیکه‌ل بوونی -ئاری- یه‌کان به‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌ی پیتش پيشان ده‌دا و ئه‌وه ده‌سه‌لمیتنی که له‌هه‌موو ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ی له‌گه‌ل ئارییه‌کان، تیکه‌ل بوون کورد له‌هه‌مووان پتر کاریگه‌ری ماکي ئه‌و خه‌لکه‌ به‌و دره‌نگه‌وه هاتووه یان، به‌سه‌ره‌وه‌یه، که به‌ -ئاری- ناو ده‌برین. له‌وه ده‌گه‌ینه ئه‌وه که بلتین، ژیان له ئیتران به‌هه‌موو ناوچه‌کانییه‌وه به‌تایبه‌ت، ئه‌و به‌شه‌ی له‌میتروودا به‌کوردستان ده‌ناسرێ زۆر له‌میتزه‌ ده‌ستی پیتکردووه، ئه‌گه‌ر له هه‌ندئ شوتنی کۆنناسی به‌لگه‌ی ده‌هزار و بیست هه‌زار باسکراوه، که‌چی لیکۆله‌ره‌وه‌ی ئیترانی (فه‌ره‌یدوون جونه‌یدی) ده‌نووسێ: «له‌ده‌رووره‌ی بیه‌شه‌هر -به‌شه‌هر- پاشماوه‌ی ژیا ن حه‌فتا و پینج هه‌زار سا‌له‌ی نپو ئه‌شکه‌وت ده‌رکه‌وتووه» (٨٢، ص ١٢٦).

ئهم قسه‌یه بۆ ئه‌وه‌یه که بلتین: کۆچ کردووه‌کان به‌ره‌و ئیتران له‌هه‌ر کۆچیکیاندا که به‌ره‌و ئیترانی ئه‌و وه‌خته هاتوون، له‌گه‌ل خه‌لکه‌که‌ی پیتش خۆیان تیکه‌ل بوون و هه‌ردوولا کاریان لیک کردووه ئه‌وی ئه‌مۆ پیتی ده‌گوتری: "کوردو فارس" پاشماوه‌ی ئه‌و کارلیک کردنه‌یه دیاره ئه‌گه‌ر له‌ رووی ره‌گه‌ز و خوتنه‌وه تیکه‌ل بوون، ئه‌وا له‌ رووی فه‌ره‌ه‌نگیسه‌وه به‌تایین و ئه‌فسانه و داب و نه‌ریت و زمانیشه‌وه کاریان لیک کردووه و ئه‌مۆ لیکۆله‌ره‌وه له‌هه‌ر رووتیکه‌وه بیه‌وی ده‌توانی ریشه‌ی هه‌ردوولا بدۆزیته‌وه. ئه‌و ئه‌نجامه‌ش رینگه‌ی ئه‌وه‌مان پیده‌دا که بلتین: ئه‌فسانه‌ی ئه‌مۆی میلله‌تی کورد، ریشه‌که‌ی ده‌گه‌ریته‌وه بۆ ژیا ن نیشته‌جیکانی سه‌ده‌هزار سالی پیتش زایینی کوردستان و کۆچ کردنی به‌ر له (پینج هه‌زار سالی پیتش زایینی) کۆچ کردووه‌کان.

ئیستا به‌ خراپی نازانم، له‌باره‌ی کۆچی ئارییه‌کانه‌وه ئهم چه‌ند خاله‌ به‌خه‌مه به‌رچاوی میتروونوسان و ئه‌و به‌رپزانه‌ی که گرنگی به‌ میلله‌تی (ئاری) ده‌ده‌ن و ده‌یانه‌وی بگه‌نه راستییه‌کان.

١- زۆریه‌ی ئه‌و میتروونوسانه‌ی باسی زه‌مه‌نی کۆچی ئارییه‌کانیان کردووه و من نووسینه‌کانیانم خوتیندوونه‌ته‌وه، ماوه‌ی پینج تا هه‌شت سه‌ده‌ سالی پیتش زاینیان ده‌ست نیشان کردووه و باسی چه‌ند

جاره‌ی ئهم کۆچه‌ش ده‌که‌ن. ئه‌گه‌ر ئهم ماوه‌ درێژه و ئهم چه‌ندجار کۆچکردنه نیشانه‌یه‌کی گرنگی کۆچکردنه‌که بێ! ئه‌ی ناکرێ بپرسین ئه‌ری ئهم کۆچانه هه‌مووی هه‌ر له‌یه‌ک ولاته‌وه بووه و کۆچه‌کانیش هه‌مووی کۆچی یه‌ک میلله‌ت و هۆز بووه؟

٢- رایه‌ک هه‌یه ده‌لێ: (نابی به‌ هیندو ئه‌وروپیه‌کان بگوتری ئاری!) یه‌کیکی تر ده‌لێ: «ئاری ته‌نیا به‌وانه ده‌گوتری که له (ئیره‌ن و ییج) واته -رۆژه‌ه‌لاتی کوردستان- نیشته‌جی بوونه» ئه‌گه‌ر لیره‌دا (ئیر- ئار) مانای میلله‌ت و هۆز و دانیشتوان بدا، ئه‌وا -فیتج- و -یج- مانای نیشتمان و ولات ده‌دا، بۆیه ده‌توانین به‌هۆی ئهم -ویج- په‌یوه‌ندییه‌ک له‌نیوان (بوهتان و یج- بۆتان و یج-) و ئه‌و به‌شه‌ چیا یه‌ی که له کیتوه‌ره‌ش پیتی ده‌گوتری (ویج) بدۆزینه‌وه و جوگرافیا ی ئه‌و نیشتمانه فراوانتر بکه‌ین که وشه و ناوی ویج پینکیان ده‌به‌ستیته‌وه و ئهم -ویج- به‌وشه‌ی (زمان) یک و (میلله‌ت) یک و (زه‌مان) یک- بزاین و که ئه‌مه‌ش په‌یوه‌ندییه‌کی توند له‌ نیوان ئهم سه‌ ناوچه‌یه په‌یدا ده‌کات و له‌دیارکردنی به‌چه‌وه ره‌گه‌زی- ئاری- ییه‌کان بێ سوود نابێ. ئه‌وه‌ش له‌بیر نه‌که‌ین که -ویج- و -یج- و -یج- قاج- مانای -زمان- یش ده‌دات واته ئه‌وانه‌ی به‌شیه‌و زمانی و اج ده‌دوین. ئه‌مه‌ش له‌هه‌ردوو باری -نیشتمان و زمان- دا یه‌کیتیه‌یه‌ک ده‌دات به‌ دانیشتوان و هۆز و میلله‌ته‌که، واته ئه‌و میلله‌ته‌ی له‌و نیشتمانه ده‌ژی و به‌و زمانه قسان ده‌کات. ئه‌و میلله‌ته‌ش ساغ بووه‌ته‌وه که میلله‌تی کورده.

٣- هه‌ندئ له‌ میتروونوسان رایان وایه که (سۆمه‌ریه‌کان له‌ ره‌گه‌زی ئارین) ئه‌گه‌ر ئهم رایه به‌ خالیکي گرنگ و ده‌رگیرین، ده‌بێ ئه‌وه‌ش له‌بیر نه‌که‌ین که هه‌ر میتروونوسان ده‌لین: «سۆمه‌ریه‌کان له‌ به‌ره‌بیا ن میترووه‌وه نیشته‌جیی ئهم خا که‌ن» و که چونه‌ته‌ خواره‌وه‌ش هه‌موو میتروونوسان شوتنی رۆیشتن و کۆچکردنه‌که‌یان ده‌گه‌ریتنه‌وه سه‌ر ئه‌و خا که‌ی که له‌میتروودا نیشتمانی کورده‌کان بووه و له‌میتیشه به -کوردستان- ناسراوه. ئه‌وه‌ته‌ دوو پرۆفیسۆری سۆمه‌ری ناس لاند سبرگر و کریه‌ر به‌جوته‌ ده‌لین و ده‌سه‌لمیتن که به‌چه‌ی سۆمه‌ریه‌کان له‌و ناوچه‌یه‌یه که ده‌که‌ویتنه‌ خوارووی رۆژئاوای ده‌ریای قه‌زوين له‌ شاری ئه‌راتا و ده‌روبه‌ری و هه‌ر له‌ویشه‌وه هاتنه‌ خوارووی دووتاوان و له‌ رینگای باکووره‌وه له‌ باشوور گیرسانه‌وه (١٠٩، ٤٥).

ئه‌گه‌ر ئهم دووه باسی خوارووی رۆژئاوای ده‌ریای قه‌زوين ده‌که‌ن، ئه‌وا (عه‌تا به‌کری) له‌ پیتشه‌کی وه‌رگێرانی کتیی (چیرۆکی شارستانییه‌تی سۆمه‌ر و بابیل) دا ده‌نووسێ: «سۆمه‌ریه‌کان له‌ سه‌ره‌تاوه له‌ چیاکانی زاگرو‌س و کوردستان ده‌ژیا ن و په‌نایان بۆ ئه‌شکه‌وته‌کانی ده‌برد» (١١٥، ٤) وه‌ک ده‌بینین ئهم نووسه‌ره راسته‌وخۆ ناوی چیاکانی زاگرو‌س و ولاتی کوردستان دینێ. ئه‌و دوو رایه‌ش ئه‌وه ده‌سه‌لمیتنی که جینگای یه‌که‌می سۆمه‌ریه‌کان هه‌ر ئه‌و جینگایه‌یه که میدیه‌کان تیدا نیشته‌جی بوون، ئه‌مه‌ش هۆیه‌که بۆ ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هێز له‌ نیوان سۆمه‌ری و میدیه‌کان هه‌بووی.

٤- هه‌ندئ له‌ میتروونوسان بۆ کۆچی ئارییه‌کان ده‌لین: «کۆچه‌که لیره‌وه -واته له‌ کوردستان- وه‌ه بووه نه‌ک به‌پیتچه‌وانه، واته ئارییه‌کان لیره‌وه به‌ره‌و هیندو ئاسیا ی ناوه‌راست رۆیشتون» ئه‌مه‌ش رایه‌کی گرنگه، چونکه هه‌ندئ که باسی کۆچی ئارییه‌کان ده‌که‌ن ده‌لین: «گه‌رانه‌وه خاکی باپیرانیان» واته پیتشتر

لیتروه له کوردستانهوه کۆچیان کردووه و دواچار گهراونهتوهه نیشتمانی خۆیان. ههر بۆ پشتگیری ئەم رایه ئەفسانەیهکی کوردی ههیه و لهنیو برا ئیزدییهکان دهگیتدیتهوه، ئەو ئەفسانەیه باسی کۆچی هۆزێکی گهوهری کوردهکان دهکات پێش ئەوه -لافاو- روودا، ئەفسانەکهش به ئەفسانەى -مالارەش- ناسراوه.

ئەو ئەفسانەیه باسی ئەوه دهکات که بانهماله‌ی -مالارەش- گهوه‌ری هۆزی (دنا) له ترسی لافاو به‌رهو هیند کۆچ ده‌کهن و خۆیان و هۆزه‌که‌یان له مه‌ترسی لافاو ده‌پارێزن. ئە‌گه‌رچی ئەمه وه‌ک ئەفسانەیه‌ک باس ده‌کری، به‌لام ده‌بێ ئەوه بزانی‌ن که -ئەفسانە- له ره‌گه‌زی مێژووی خالی نییه‌! یه‌کێ له‌پێناسه‌کانیش بۆ ئەفسانە ئەوه‌یه که (ئەفسانە: مێژوویکی پیرۆزه) ئە‌گه‌ر ئەم مێژووه ئەفسانە‌یی و پیرۆزه‌ش له‌گه‌ڵ رای مێژوونووسان یه‌ک بگرته‌وه، ئەوا خالی به‌هیزی خۆی زۆرتر و به‌هیزتر ده‌کات. ئەو خاله‌ به‌هیزانه‌ش ئە‌گه‌ر پشتگیری ئەوه بکه‌ن که ئاریبه‌کان لێ‌روه له کوردستان به‌رهو هیندو ناوچه‌کانی تر کۆچیان کردووه، ئەوا گه‌راوه‌وه‌شیان بۆ (خاکی باپیرانیان) زۆر به‌هیزتر ده‌بێ. واته‌ سه‌ره‌تا کۆچکردنه‌که لێ‌روه بووه و دواچار گه‌راوه‌وه‌ش، گه‌راوه‌ی -ئاری- یه‌کان ههر بۆ ئێه‌ر بووه.

ئەم خالانه هه‌مووی داوا‌ی ئەوه‌مان لێ‌ده‌کهن، که به‌شیتویه‌کی تر -کۆچ و هاتنه‌وه‌ی- ئاریبه‌کان بخوێنینه‌وه بۆ ئەوه‌ی بگه‌ینه راستیه‌کی جی‌گه‌یرتر چونکه‌ ساغ‌کردنه‌وه‌ی ناوی ئاری و کۆچی ئاریبه‌کان گرنگیه‌کی زۆری هه‌یه بۆ ره‌گه‌ز و نیشتمانی کۆنی کورد.

١-٦-٥- مێژوو و ئەفسانە (ماده‌کان):

ماده‌کان- هۆز - یان- نه‌ته‌وه‌یه‌کی ديار و خاوه‌ن مێژوون و یه‌که‌م ئیمپراتۆریه‌ت له ئیرانی پێش زاین له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی سه‌ده‌ی زاینی له‌سه‌ر ده‌ستی ئەوان دامه‌زرا و پایته‌خته‌که‌ی-ئە‌که‌به‌تانا- هه‌مه‌دانى ئە‌م‌رۆ بووه. سه‌ره‌تا بۆ‌ئوه‌ی له مانای وشه‌ی- ماد- بگه‌ین و بزانی‌ن یه‌که‌مین جار له‌کۆی و که‌ی به‌کارهاتوه. با‌بزانی‌ن لیکۆله‌ره‌وه‌کان چی ده‌لێ‌ن: له وتاری - زه‌مه‌نه مێژووییه‌کان له شاهنامه‌ی فرده‌وسیدا- لیکۆله‌ره‌وه (په‌رویز پۆم شه‌ربه‌ته‌ی) بۆ مانای ماد ده‌نووسێ: «همای ئاو‌یستایی هوما‌یا Humaya به‌شی یه‌که‌می ئەو ناوه، (هو) که مانا‌که‌ی ده‌کاته (باش- چاک) و به‌شی دووه‌می (ما‌یا) یا (ما‌ی) یه‌که‌ شیتویه‌کی تره له (مات) و (ماد) که ئیشاره‌ته بۆ سه‌رزه‌مین و میلیله‌تی ماد که له رۆژئاوا‌ی ئیران ده‌سه‌لاتی په‌یدا‌کرد و ده‌وله‌تی مادی پیکه‌ینا» (٨٠، ص ٧٥١) لێ‌ره‌ش مانای- ماد- مانایه‌کی جوان- باش- ددا و ده‌بێ‌ته ناوی میلیله‌تیک و ئە‌وه‌ش له کتیبی پیرۆزی زه‌رده‌شتیه‌که‌نه‌وه- ئاو‌یستا- وه سه‌رچاوه ده‌گرێ، ههر لیکۆله‌ره‌وه (ج.مفرد) له به‌رگی یه‌که‌می کتیبه‌که‌یدا ده‌نووسێ: «له ئاو‌یستا ناوی ماد به‌شیتوه‌ی (مئیدیه) (یعنی نێ‌وه‌راست) هاتوه» (٤٩، جلد اول، ص ١١٧) ئە‌وه‌ش نیشانه‌ی کۆنیه‌ی ناوی ماده به‌وه‌ی که له ئاو‌یستا باس‌کراوه، ده‌بێ پێش ئاو‌یستا ئەو ناوه شوێنیه‌کی دیاری له ناوچه‌که‌دا هه‌بوو، به‌وه‌ش که مانا‌که‌ی ده‌کاته- نێ‌وه‌راست- دیسان ئیشاره‌ته بۆ شوێن خا‌ک- ولات، که ئە‌وه‌ش له‌گه‌ڵ مانای پێشتر یه‌که‌تر ده‌گره‌وه، بۆ کۆنی ئەم ناوه‌ش ئەو له‌ده‌قه- ئاشووری- یه‌که‌نه‌وه بۆ یه‌که‌مین جار باس‌کراوه: «یه‌که‌مین ناو هینانی راسته‌وخۆ بۆ هۆزێکی

ئیرانی، واته ماده‌کان، له ده‌قه ئاشوورییه‌کانی سه‌ده‌ی نۆ‌هه‌می پێش زاینیدا نووسراوه» (١٠٤، ص ٤٤٤؟) ههر بۆ ناو هاتنی ماده‌کان و یه‌که‌مین جار له ٨٣٦ی پێش زاین له‌مێژوودا باس ده‌کری» (١٩٧) ئە‌مانه هه‌موو ئە‌وه ده‌سه‌لێ‌ن که ماده‌کان مێژوویه‌کی کۆنیا‌ن هه‌یه و پێش پیکه‌ینانی- ده‌وله‌ت- یش دیار و ناسراو بوون، لیکۆله‌ره‌وه‌ی ئیرانی (مه‌حه‌مه‌د جه‌واد مه‌شکوور) ئاوا باسی ناوه‌ینانی ماده‌کان ده‌کات له‌لایه‌ن ئاشوورییه‌که‌نه‌وه: «له نووسراوه ئاشوورییه‌کان (ئامادانه) هاتوه، چونکه ئاشوورییه‌کان به - ماد- ه‌کانیا‌ن ده‌گوت (ئامادا) و پاشگری (نه) پاشگری شوێنه، ههر به‌وه ده‌ستوره هه‌مه‌دان واته جی‌گا و شوێنی ماده‌کان» (٩٢، ص ٢٠) وه‌کو ده‌رده‌که‌وه‌ی ناوه‌که‌نه‌کان (ئاری و ماد بۆ ناوی خا‌ک و میلیله‌ت) به‌کارهاتوون.

ئێستا با‌زانی‌ن خا‌ک و ولاتی ماده‌کان کۆتیه‌ده‌ری؟ چونکه ئێمه ده‌زانین پاش ئە‌وه‌ی -ده‌وله‌ت- ئیپراتۆرییه‌تیا‌ن- پیکه‌ینا سنووری ده‌سه‌لاتی خۆیان زۆر فراوان کرد. (ئە‌و میلیله‌ته له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی سه‌ده‌ی پێش زاین، یه‌که‌مین ده‌وله‌تی ئیرانیان دامه‌زراند و یه‌کێ له‌پاشا گه‌وره‌کانی ئەو زنجیره‌یه هه‌خشته (کواسارس) بوو له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی بابل یه‌کی گرت و ئاشوورییه‌کانیا‌ن شکاند و مه‌مله‌که‌تی ئاشوورییه‌کانیا‌ن له‌نیوان خۆیاندا دا‌به‌ش کرد، ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی "ماد" ههر ته‌نیا به‌سه‌ر ئیراندا نه‌بوو، به‌لکه ئه‌رمه‌نستانى رۆژئاوا و که‌یدو‌که‌یه‌شی گرت‌ه‌وه» (١٩٧) ئە‌م شکانده‌ی ئاشوورییه‌کان و فراوان کردنه‌ی سنووری ده‌سه‌لات، لای ماده‌کان نیشانه‌ی خاوه‌ن پێشینه‌ی قه‌ومی ماد و ریک‌خراوه‌یی ئیمپراتۆرییه‌تیه‌که‌یا‌نه، که ئە‌مه‌ش مێژووناسان زۆریان باس‌کردووه.

له‌باره‌ی کۆچی (ماد و پارس) ه‌که‌نه‌وه زۆر نووسراوه، یه‌کێ له لیکۆله‌ره‌وه‌کان که (فره‌وشی) یه‌ ده‌نووسێ: «ئە‌م دوو هۆزه له‌گه‌ڵ هه‌موو- تایفه- (١٩*) نا‌براه‌وه‌کانی خۆیان، روویان کرده ناوچه‌ی به‌پێستی ده‌وروه‌ری ده‌ریاچه‌ی ره‌زاییه (ئورمیه- شه‌راب) هۆزی ماد له‌ناوچه‌ی خوارووی رۆژه‌ه‌لاتی ده‌ریاچه و نیوان هه‌مه‌دان و ته‌وریز جی‌گای خۆیان گرت و پاشان تا ئە‌سه‌فه‌هان چوونه پێش، هۆزه‌کانی پارس له به‌شی خوارووی ده‌ریاچه و ناوچه‌ی ئه‌رده‌لانی (٢٠*) ئێستا نیشته‌جێ بوون» (٢١*) (٤٢، ص ٢٨) ههر خۆی واته (فره‌وشی) شوێنی هاتنی ئە‌م دوو هۆزه واته ماد و پارس ئاوا دیاری ده‌کات: «ئە‌م دوو هۆزه پێ به‌پێ له ده‌ریه‌نده‌کانی قه‌فقاز تیه‌په‌رین و له‌ده‌وره‌ی ده‌ریاچه‌ی ره‌زاییه (ئورمیه) که فراوانیه‌کی له ئە‌م‌رۆ زیاتری هه‌بوو و خاوه‌نی ده‌شتاییه‌کی سه‌وزو خۆش بوو دامه‌زراند و خه‌ریکی جووتیاری و شوان‌کاری و به‌خێ‌کردنی ئە‌سپ بوون» (٤٢، ص ٢٥) بۆ زه‌مانی هاتنی ئە‌م دوو هۆزه- وه‌کو پێشتر باس‌مان کرد- رای جیا‌واز هه‌یه، به‌لام، هه‌ن که ئاوا باسی زه‌مه‌نی ئە‌م هاتنه ده‌کهن. (ئە‌گه‌رچی مێژوونووسان، بۆ دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی ماد سالی ٧٠١ یا ٧١٨ی پێش زاینیا‌ن نووسیه‌وه، به‌لام سه‌رده‌می جی‌گه‌یربوونی هۆزی ماد له‌ناوچه‌ی نازه‌ریا‌جیان و کوردستان و لیک راست هاتنی ئە‌م هۆزه له‌گه‌ڵ هۆزه‌یه‌ری به‌ره‌کانی (٢٢*) رۆژئاوا به‌پێتی نووسراوه ده‌ست که‌وتوه‌کانی ئاشوورییه‌کان له ده‌وره‌ی ٨٤٤-٨٣٨ی پێش زاینی بووه، به‌و پێشه‌ ده‌وره‌ی هه‌مای (ماد) ه‌کان ده‌توانین به‌ده‌وره‌ی ٨٤٠ پێش زاین بزانی‌ن» (٨٠، ص ٧٥٤) ههر چه‌نده ئە‌م مێژووه‌ی هاتنی ماده‌کان

و له گه ل میژووی دامه‌زراندنی - نیمپراتورییه‌تی ماد زۆر لیک نزیکه، پیاو ده‌پرسی، ئەم دەولته مەزن و پیتشکه‌وتوو و به یاسایه له هه‌موو پوویکه‌وه، هی ئەوه نییه له ماوه‌یه‌کی ئاوا کهم هاتییته به‌ره‌م. ئەوه ئەگەر دامه‌زراندنی ده‌ولته‌تی ماد ته‌نیا به به‌ره‌می - ماده - هاتوو‌ه‌کان بزانی! و هه‌کو ده‌رکه‌وت که ماده‌کان له هاتنیان زۆر هۆزی تریان له‌گه‌لدا بوو، ئەوا له دامه‌زران و نیشته‌جیوونیش تیکه‌لی زۆر هۆزی تر بوون، که ئەوانیش خاوه‌نی شارستانییه‌ت و پیتشکه‌وتنی رۆژگاری خۆیان بوون. میژوو سه‌لماندوویه‌تی که ناوچه‌ی زاگروسی و ده‌رویه‌ری شاری ورمی و هه‌موو ناوچه‌که زۆر پیتش هاتنی (کوچ کردوو‌ه‌کان) ئاوه‌دان بووه. ئەو شوینه ئاوه‌دانه که ده‌کاته ولاتی دواتری ماده‌کان (ئی. م. دیاکونوف) ئاوا یاس ده‌کات: «به‌شی رۆژئاوا یان (مادی ئاتروپاتین) به‌شی ژووروی روبروی ئاراسه و تا کیتی ئه‌لوه‌ند له‌خواره‌وه درێژ بووه‌ته‌وه، ناوچه‌ی ده‌ریاچه‌ی (ورمی) (...) و روبروی (جه‌ختو) و روبرو‌ه‌کانی تر که شان به‌شانی ئەو ئەرژیتته‌ ناو ده‌ریاچه‌ی ناوبراوه‌وه، هه‌روه‌ها ناوچه‌ی ده‌راوی روبروی قزل ئوزون (رووباری سپی) ئیستا و، ئەرژیتته‌ ده‌ریای خه‌زەر، ئەم ناوچه‌یه ئەگریتته‌وه، سه‌رانسه‌ری ئەم ناوچه‌یه ئەکه‌ویتته‌ ناوچه‌کانی ئازربایجان و کوردستانی ئیرانه‌وه» (٢، ل ١٢٧) که ئەمه جوگرافیای ماده‌کانه، هه‌ر له‌م جوگرافیا و ولاته‌ش ده‌ولته‌تی مادیان دامه‌زراند، (شاه‌روخ مسکوب) ده‌نووسی: «ماده‌کان یه‌که‌مین شاهه‌نشاهییه‌تی میژووی ئیرانیان دروستکرد، ئەوان له‌رووی پیکه‌ستن و په‌یوه‌ندی و ته‌بابی هۆزەکان بۆ حکومه‌تی پیتش پارسه‌کان که‌وتن پاشان هه‌ر ئەوان بوونه یار و پشتگیری زۆرباشی پارسه‌کان، پارسه‌کان به‌هاوکاری ئەو خزمه‌ نزیکانه‌ی خۆیان یه‌که‌مین نیمپراتورییه‌تی چهند میلله‌تی و چهند فه‌ره‌نگی میژووییان هینایه‌ وجود». (٦٨، ص ١٣-١٤) دیاره‌ لیره‌ مه‌به‌ست ئەوه‌یه که پاشتر پارسه‌کان ده‌ولته‌تی مادیان رووخاند، هه‌ر به‌هاوکاری ماده‌کانیش ده‌ولته‌تی یه‌که‌می خۆیان - هه‌خامه‌نشی - یان دامه‌زراند، دیاره‌ ماوه‌ی حوکم کردنی ماده‌کان پتر له‌ دوو ئەوه‌ندی ماوه‌ی حوکم کردنی هه‌خامه‌نشییه‌کان بوو. چونکه‌ ماوه‌ی حوکم کردنه‌که‌یان هه‌ر سی و دوو سال بوو. بۆ ئەم هاوکاری و خزمایه‌تییه‌ی ماد و پارس پیتشه‌یه‌کی زۆر هه‌یه، که خزم و هاوکار بوون. «رایه‌که هه‌یه ده‌لی: هه‌ردوو تایفه‌ی ماد و پارس به‌یه‌که‌وه هاتنه‌ ئیران له‌ریگای شاخه‌کانی قه‌فقاسه‌وه، دوا‌ی ئەوه‌ی ماوه‌یه‌که به‌یه‌که‌وه ژباون و له‌یه‌کتر جیابوونه‌ته‌وه» (٢١٤، ١٠، ل ٧٥) و هه‌کو زانراوه، ماده‌کان ئەگه‌ر له‌پارسه‌کان جیا بوونه‌ته‌وه، بۆخۆشیان، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی که له‌ زۆر هۆز و تایفه‌ پیک هاتبوون، بوون به‌ دوو ده‌سته‌ی ماد، ده‌نووسی: «سه‌ره‌زمینی دایک ولات‌یان کرده‌ دوو به‌ش، یه‌که‌م: مادی گه‌وره. که بریتی بو له‌ناوچه‌کانی ناوه‌ند و رۆژئاوا ئیران تا سنووری کوردستان له‌ چیاکانی زاگروسی (...) که (ره‌ی) و ده‌رویه‌ری ئەوی ده‌گرتته‌وه، دووم: مادی بچووک که‌ته‌واوی نازه‌ریاجانی ده‌گرتته‌وه» (٩٢، ص ١٩) له‌باره‌ی پیکه‌ته‌ی ماده‌کان. هیردۆتس: باسی شه‌ش هۆز ده‌کات و ده‌لی: «بریتی بوون له‌ بوسیان، پارتاکتیان، ئستروخانیان، ئیرزانتیان، بۆدیانی موغه‌کان» (٨١، ص ٢٨) دیاره‌ هه‌ر به‌قسه‌ی ئەم سه‌ره‌چاوه‌یه پیتشه‌ی هۆزی تریش له‌ ولاتی ماده‌کان هه‌بووین، به‌لام ناوی ئەو هۆزانه‌ی که هاتوو، نیشانه‌ی ناواری و شوینی گرنگیان بووه له‌ کۆمه‌لگه‌که‌دا. ئەوه‌ش هه‌ر زۆر راسته، له‌ هه‌موو

سه‌رده‌می‌ک ناو ناوی هه‌ندیکه و کار کاری هه‌موانه، دوور نییه کارکردوو‌ه‌کان زۆرتر ماندوو بن و ئاره‌قه و خوین بریتن، به‌لام، زۆر که‌متر به‌ره‌م بچیتن. ده‌سه‌لاتی دنیا له‌هه‌وه‌له‌وه هه‌ر وا ده‌مه‌زراوه. له‌و چهند دێره‌ی سه‌روه‌ه که باسی هاتنی ئاری و ماده‌کانمان کرد، مانای ئەوه نییه ئیسه هاتوو‌ه‌کان ته‌واو به - ئاری - ده‌زانین! ئیسه ناوی ئاری زۆرتر به‌دانیشتووانی (ئیریه‌ن ویچ) ره‌وا ده‌بینین و ماده‌کانیش به‌به‌شیک له‌و خه‌لکه‌ ده‌ژمیرین، به‌لام، ئەم رایه‌ چونکه ته‌واو جیگیر نه‌بووه، بۆیه رایه‌کانی پیتشو‌ترمان به‌سه‌ر کرده‌وه.

١-٦-١-٦-١ - کوره و (ماده‌کان):

ره‌نگه که‌سانێ هه‌بن، زۆر لایان خۆش نه‌بی که دان به‌و راستییه‌دا بنین، که کورد و ماد ته‌واوکه‌ری یه‌کترن، که‌چی، به‌لگه‌ میژوویییه‌کان به‌پیتشه‌وانه‌ی خواستی ئەو زاته هاوچه‌رخانه، زۆر له‌کۆنه‌وه ئەوه‌ی سه‌لماندوووه. (ج. مفرد) ده‌نووسی: «بۆ ئەوه‌ی ئاگاداری میژووی کورد بین، پیتوست ده‌کا میژووی میلله‌تی ماده‌کانی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می پیتش زاین به‌خویتییه‌وه» (٤٩، جلد اول، ص ١١) له‌باره‌ی به‌لگه‌ کۆنه‌کانه‌وه زانای کورد (توفیق وه‌بی) ده‌نووسی: «له‌و نسه (ده‌ق) هه‌له‌وه‌بیانه‌ی پیتشو‌تر وه‌رمان گرت، پیاو تیده‌گا، دانهری (کارنامه‌ک) که له‌ دوا‌ی چه‌رخه‌ی شه‌شه‌می پاش عیسا‌دا ژباوه‌ ماد و کوردی به‌یه‌ک نه‌ته‌وه داناو» (١٨٣، ص ٢٧) هه‌ر له‌باره‌ی کورد و ماده‌وه پرسیارتیکی ره‌وا هه‌یه، که بۆ خۆی وه‌لامه‌که‌ی له‌نیو خۆیدا‌یه (پروفسیۆر مینۆرسکی) ده‌نووسی: «ئه‌گه‌ر کورد نه‌وه‌ی ماده‌کان نه‌بن ئەدی نه‌ته‌وه‌یه‌کی وا کۆن و به‌ده‌سه‌لات چی به‌سه‌ر هات، ئەو هه‌موو هۆز و تیردی کورد، که به‌یه‌ک زمانی ئیرانی و جیاواز له‌ زمانه‌ ئیرانییه‌کانی دیکه‌ قسه‌ ده‌که‌ن له‌کۆتیه‌ هاتوون؟» (١٨٣، ل ٣٣) و هه‌کو پیتشتر گوتمان، ئەم پرسیاره‌ی مینۆرسکی زۆرتر وه‌لامه‌که‌ی ده‌سه‌لمینن تا پرسیار بچن. بۆ سه‌لماندن ئەم یه‌ک بوونه‌ی ماد و کورد وا چاکه (کارنامه‌ اردشیر بابکان) به‌خویتییه‌وه، له‌ به‌شی پیتشه‌م ئاوا ناوی کورد و ماد پیکه‌وه هاتوو: «پاش ئەوه‌ی سوپا و له‌شکریتی مه‌زنی له‌ زابل کۆکرده‌وه ملی له‌به‌ر ملی - کردان شاه‌مادی - کردان شاه‌ی مادی نا، شه‌رو خوین پیتشه‌کی زۆر رووی دا سوپای ئه‌رده‌شیر ته‌نگی پیتشتر و شکا» (٩٩، ص ٤١) ئەگه‌ر له‌ سه‌رکه‌وتنی کوردان و شکانی ئه‌رده‌شیر باسی کورد کراوه، له‌ شکانی کوردان و سه‌رکه‌وتنی ئه‌رده‌شیر زۆر چاکتر ناویان هاتوو: «ئه‌رده‌شیر سوپایه‌کی چوار هه‌زار (نه‌فه‌ر) هی ئاماده‌ کرد و شه‌و به‌شه‌به‌یخوون هیرشی کرده‌ سه‌ریان و یه‌ک هه‌زاری له‌ کورده‌کان کوشت و ئەوی تری بریندار و ده‌ستگیر کرد له (کوردان شاه‌ی) کور و برا و نه‌وه و مال و حالیکی زۆری - گرت - و بۆ پارس شوێی کرده‌وه» (٩٩، ص ٤١) به‌لگه‌ی ئەوه‌ که کورد و ماد یه‌کن له‌وه چاکتر به‌ده‌ست ناکه‌وێ که کارنامه‌ی ئه‌رده‌شیر خۆی ناوی ماد و کورد به - کوردان شاه‌مادی - دینن که ده‌کاته شای کورده ماده‌کان، ئەوه جگه له‌وه‌ی که - پاشای ساسانی - (٢٣*) که له‌شه‌ری ئه‌سه‌که‌نده‌ر ده‌شکێ خۆی له‌نیو شوانکاره‌ کورده‌کان ده‌شارتییه‌وه، دیاره‌ ئەو شوانکاره‌ کورده‌نه‌ش هه‌ر هه‌مان شوانکاره‌ ماده‌کانن، که ئەم به‌لگه‌ که‌مه‌ی که له‌نیو زۆر به‌لگه‌ی تر دا هه‌لمان بژارد، ئەوه ده‌سه‌لمینن که کورد و ماد یه‌کن، ئەوا ده‌بچن - فه‌ره‌نگی ماده‌کان به‌ئایین و زمان و ئه‌فسانه‌وه به‌شیکێ گرنگ بچن، له‌ فه‌ره‌نگی به‌ر بلاوی

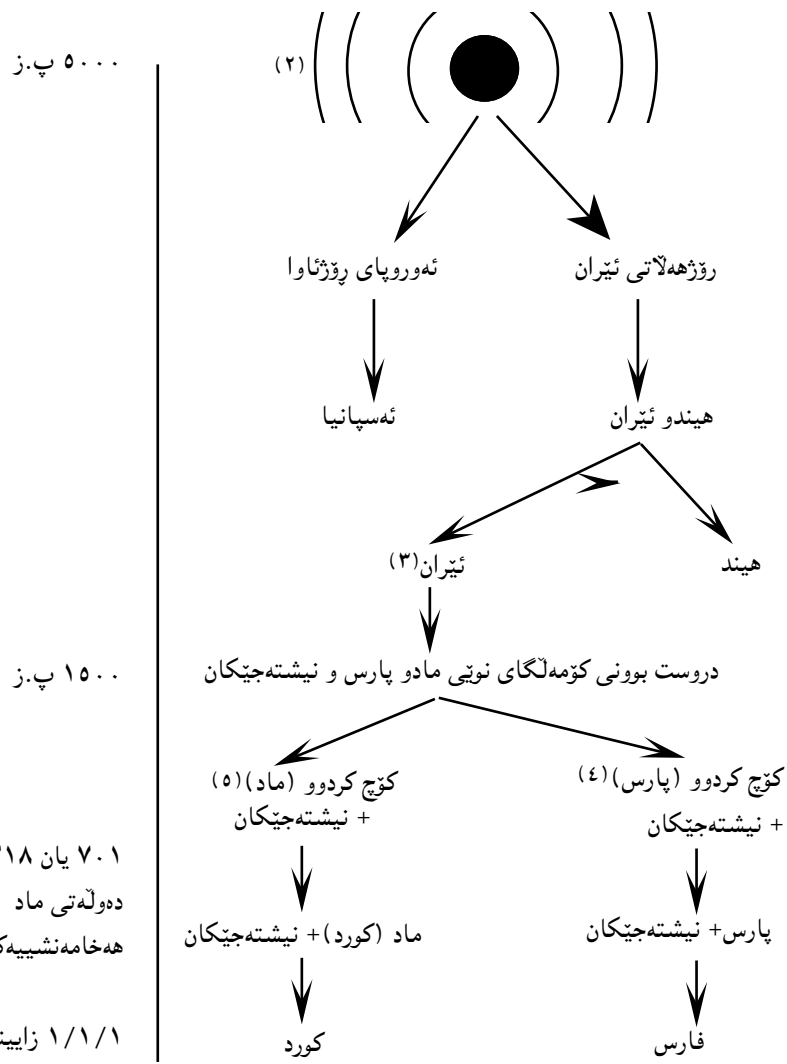
کورد و ئەفسانەى مادەکان بەشێک لە ئەفسانەى کورد بزانی.

لە چیرۆکی ۳۵۰۰ ساڵەى تەمەنى ئێران- دا هاتوووە کە: «ئەم تايەفەیه (ماد) گرنگییەکی تری هەیه ئەویش دانانی کەرەسەى بنەرەتیی مێژوو و ئەفسانە و داستانە گەلییەکانی ئێرانە، بەشێک لەو مێژووی ئێرانی داستانە ئەفسانەییەکان هاتوووە کە بۆ پێش سەردەمی هەخامەنشاییەکان دەگەرێتەو.» (۲۱۴، ۱۰، ۷۷) لێرە ئەو بەدەر دەکەوێ، ئەک هەر بنەرەتی ئەفسانەى ماد و کوردان لەو سەردەمە دانراو، بەلکە ئەفسانە و داستانە گەلییەکانی ئێرانییەکانیش هەر بۆ ئەو سەردەمە دەگەرێتەو. نمونە یەکی ئەفسانە دروست بوون لە سەردەمی مادەکان. گریمانەى (تۆفیق وەهیبی) یە کە دەلێ: «لە ئەفسانە یە کدا هاتوووە کە «ئەژدە هایەکی حەوت سەر» ناو لە شارێک دەگرێ، دانیشتوانی شارەکش ناچار ناو ناو کچیکی پیشکش دەکەن تا تۆزە ئاویکیان پێ بێخسێ / ۱۲۷ / ۱۳۰ - / ۱۳۰ / تۆفیق وەهیبی گریمانەى ئەو دەکات ئەو ئەفسانە یە هی پۆژگاری مادەکانە، «رەنگی ئەمە خواوەندی (ئەژى دەهاک) بووی، ئەو دەیتوانی باران راگرێ، کشتوکال و مەرۆ مالات و ئادەمیزاد لەناو بەرێ، بۆیە خەلکە کە لێی دەترسان دەیانپەرست قوربانییان پیشکش دەکرد» (۱۳، ۲۳).

ئێمە کە سەردەمی مادەکان بەسەردەمی گرنگی دروست بوونی ئەفسانە بزانی، لەخۆوە نییە، ئەو دەتای بەکەمین پاشای مادەکان، پاش ئەو دەسەلات دەگرێتە دەست، لە هەمەدان. پایتەخت و قەلایەکی- ئەفسانەیی دروست دەکا و ئەفسانەوار تییدا دەژی، ژبانیکی کە خەلکی ئاسایی نەیبین، چونکە ئەگەر بیبین ئەوا بەمرۆڤیکی ئاسایی تیدەگەن و ئیرەیی پیدەبەن و دور نییە لێی هەلگەرێتەو، بەلام، لەنیو ئەو کۆشکە پێچاوپێچە رەنگا و رەنگەدا هەر ناوی بیسن، بەشێوەیەکی ئەفسانەیی بیری لیدەکەنەو و هیرۆدۆتس دەنوسێ: «بەلام، ئەگەر کەس نەیبینێ ئەفسانە کە دەلێ دەبیته پیاویکی تر و جیا لە پیاوانی تر» (۲۲۰، ص ۱۹).

لەم نووسینەدا ئەو سەلمیندرا، کە پێشتر زۆر کەسی تریش سەلماندوو یەتی ماد و کورد یەکن، ئەوا ئەفسانەى مادەکان ئەویش بەشێکی گرنگی سەردەمی گرنگی میللەتی کوردە، کەواتە ئەفسانەى کورد لەو پۆزەو کە مەرۆف لە کوردستان ژیاو و زار و بیری ئەفسانە سازی کەوتوو تە کار هەبوو و پێبە پێ لەگەڵ هاتنی هیند و ئەوروپییان -ئاری- یەکان گەشەى کردوو و لە سەردەمی دەولەتی ماد گەیشتوو تە ئاستی بەرز و لە پۆژگاری سۆمەرییەکان گەیشتوو تە ئاستی نەمری. هەر لە سەردەمی مادەکانیش یەکەم ئیمپراتۆرییەتی کوردی دامەزرا و نەتەوێ کورد تەواو یەکی گرت و پێگەشت.

کۆچی درێخایەنی ئەوانی کە پێیان دەگوترێ، هیندۆ ئەوروپی یان ئاری (۱) و دروست بوونی میللەتی کوردو فارس.

۵۰۰۰ پ.ز

۱۵۰۰ پ.ز

۷۰۱ یان ۷۱۸ پ.ز
دەولەتی ماد
هەخامەنشاییەکان

۱/۱/۱ زایینی (۶)

- ۱- دور نییە دارپۆژ لە ئەنجامی لیکۆلینەو و پشکنینی ورد ناوی راستەقینەى ئەم کۆچ کردوانە بەدەر بکەوێ.
- ۲- لەبەر ئەوەى جیکای کۆچ کردنە کە جیکەر نییە، بۆیە هێمای جوولەدارم داوێتی.
- ۳- پێش دروست بوونی دەولەتی ماد و سەردەتای کۆچە کە یان ئەم هۆزانی لەنیو یە کدا یەک کۆمەلگابوون. ◀

لافاو وهک رووداوێکی واقعی، ته‌واوی میژوو و ئەفسانە و کتێبه‌ ئایینی و پشکنینه (ئه‌رکیۆلۆجی) کۆنناسی و لیکۆلینه‌وه‌ زانستییە‌کان پشتگیری لێ‌ده‌کەن. که لافاوێکی گه‌وره‌یه‌ __ بگه‌ پتر له‌ یه‌ک لافاو __ روویداوه‌ و ته‌واوی زه‌وی، یان هه‌ر جاره‌ی به‌شیتکی زه‌ویی گرتوه‌ته‌وه‌ و بووه‌ته‌ هۆی له‌نیو چوون و وێران بوونی ئاوه‌دانی و خنکانی مرۆڤ و زنده‌وه‌ره‌کان، ئه‌وه‌ش بووه‌ته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که جاریکی تر سه‌رله‌نوێ وه‌ک یه‌که‌مه‌جار، پاش دروست بوون و پێگه‌یشتنی مرۆڤ و چیرۆکی هاتنی ئاده‌م و حه‌وا- ی نیو قورئان و ئینجیل و ته‌ورات و (مه‌شی و مه‌شیانه‌ی) (٢٤-*) ئاویستای زه‌رده‌شتیان، ژیان سه‌رله‌نوێ ده‌ست پێکاته‌وه‌، بۆ ئه‌م ژیان ده‌ست پێکده‌نه‌وه‌ش، ئه‌م سه‌رچاوه‌ زۆریه‌ی هه‌ره‌ زۆریان باس له‌وه‌ ده‌کەن که ژیان ئه‌مه‌جاره‌ له‌نیو (که‌شتی) یه‌که‌وه‌ دابه‌زیه‌وه‌ سه‌ر زه‌وی، وه‌ک له‌ قورئاندا هاتوه‌، سه‌رزه‌مینیتکی پیرۆز. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ له‌سه‌ر (لافاو) ی نیو کتێبه‌ ئایینییه‌کان زۆره‌ و له‌ زۆر پروه‌وه‌ باسی ئه‌و ده‌قه‌ ئایینیانه‌ کراوه‌، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م کاره‌ی ئیتمه‌ نه‌بێته‌ هۆی دووباره‌ بوونه‌وه‌ و - درێژداری - یه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌ر، هه‌ولده‌ده‌م باس له‌ سه‌رچاوه‌ میژوویی و ئەفسانەیی و زانستییە‌کان بکه‌م و زیاتر ئه‌و هه‌وال و ئەفسانە به‌سه‌ر بکه‌مه‌وه‌ که لافاو به‌ - کورد و خاکی کوردستان ده‌به‌ستنه‌وه‌.

به‌هۆی ئه‌وه‌ی که کتێبه‌ ئایینی و رۆشنیرییه‌ ئایینییه‌کان، به‌تایبه‌ت، ئایینی جوو و مه‌سیحی و دوا‌جار موس‌لمانه‌کان، سه‌رچاوه‌کانی دوا‌پین و تا ئیستاش به‌رده‌وامن و زۆریش به‌ر بلا‌ون، ئه‌و سه‌رچاوه‌ بوونه‌ته‌ - چاوه‌گه‌یه‌کی - ده‌وله‌مه‌ند بوونی رۆشنیری میلی - که له‌میژه‌ خه‌لکی ئه‌و ئایینه‌ و ده‌ره‌وه‌ی ئه‌م ئایینه‌ش - ئەفسانەکانی خۆیان له‌سه‌ر هه‌لده‌نین، هه‌ر بۆیه‌ ئیستا له‌ جیهاندا زۆر ده‌قی ئەفسانەى لافاو هه‌یه‌، که له‌ زۆر پروه‌وه‌ لێک ده‌چن و له‌ زۆریش لێک جیان، (٢٥-*) دياره‌ پيش ئه‌و ئایینه‌ش زۆر ده‌قی تری - لافاو - که‌وتوه‌ته‌ ده‌ست، هه‌ر بۆ ئه‌وه‌، له‌ سه‌رده‌می سۆمه‌ری و ئه‌که‌دی و بابلییه‌کاندا، باس له‌م داستان و ئەفسانە و چیرۆکانه‌ ده‌کرێ و ناوی ئه‌م پاله‌وانانه‌ دێ، - داستانی لافاوی گلگامش، (داستانی لافاوی زبو سه‌درا)، (داستانی لافاوی بیروسیس)، (داستانی لافاوی ئه‌تراهاسیس)، ئه‌مانه‌ هه‌موو له‌ میژوویه‌کی کۆنه‌وه‌ باسی لافاویان کردوه‌ و ده‌قه‌کانیان، به‌شپه‌وه‌ جیا جیا که‌وتوته‌ ده‌ست. ئه‌و هه‌موو ده‌ق و ناوه‌ بۆ لافاو نیشانه‌ی دوو شته‌، یه‌که‌م: ئه‌وه‌یه‌ لافاو وه‌ک واقع رووداوێکه‌ رووی داوه‌ و خه‌پال و ئەفسانە نییه‌، دووهم: ئه‌وه‌یه‌ که یا ئه‌وه‌تا لافاوێکی زۆر گه‌وره‌ و گران رووی داوه‌ که هه‌موو جیهانی گرتوه‌ته‌وه‌، بۆیه‌ له‌ زۆر لا و له‌ زۆر سه‌رده‌م باس ده‌کرێ، یان لافاو زۆر جار قه‌وماوه‌ و شۆتینی جیا جیا و رۆژگاری جیا جیا گرتوه‌ته‌وه‌، ئه‌گه‌رچی به‌دووری نازانم، که هه‌ردووکیان

٤- له‌گه‌ڵ گه‌یشتنی هۆزه‌کانی (پارس) تینکه‌ڵ بوونیک هاته‌ ئاراوه‌ له‌نیوان هاتوه‌کان و هۆزه‌ نیشته‌جێکان.
٥- له‌گه‌ڵ هاتنی (ماد) ئه‌وانیش تیکه‌لی ئه‌و هۆزانه‌ بوون که پشستر له‌ناوچه‌که‌دا ده‌ژیان، هه‌ر ئه‌و وه‌خته‌ش (کورد) وه‌ک ناویکی دیار له‌ ناوچه‌که‌دا هه‌بووه‌.

٦- ئه‌م میژوو دانان و هیلکاریه‌، ئه‌نجامی خۆتنده‌وه‌یه‌کی گشتیی سه‌رچاوه‌ میژوویییه‌کانه‌.

روویان دا‌پن، واته‌ لافاوێکی گه‌وره‌ هه‌موو جیهانی گرتیته‌وه‌ و زۆر لافاوی بچووکتربش ناوه‌ ناوه‌ هه‌لساین. ئه‌وه‌ته‌ (جیمس فریزه‌ر) ده‌نووسن: «ئه‌وه‌ی زانراوه‌ و له‌میژه‌ که ئەفسانەى لافاوی گه‌وره‌. ئه‌وه‌ی که بووه‌ هۆی له‌نیوچوونی نزیکه‌ی ته‌واوی خه‌لک، به‌بلا‌بوونه‌وه‌یه‌کی زۆر بلاو جیهانی گرتوه‌ته‌وه‌» (١٢٢، ص ١٦٠) ئه‌وه‌ی __ جیمس فریزه‌ر - ده‌یه‌وێ بیلتی روودانی لافاوی گه‌وره‌یه‌، ئه‌و لافاوه‌ی که هه‌موو جیهانی گرتوته‌وه‌ و نزیکه‌ی ته‌واوی خه‌لکی له‌ناوبردوه‌، هه‌ر ئه‌وه‌شه‌ هۆکه‌ی، که له‌ ئەفسانە جیهانییه‌کاندا باس ده‌کرێ، هه‌ر بۆ ئه‌م پشتگیرییه‌ و یه‌ک بوونی لافاوه‌کان (تاها باقر) ده‌نووسن: «ئیمه‌ ده‌توانین به‌که‌مێک د‌ل‌ن‌یا‌یی‌یه‌وه‌ بل‌ت‌ین‌ که لافاوی ناوبراو له‌ سه‌لماندنی پاشا سۆمه‌ری و بابلییه‌کان یه‌ک لافاو بوو» (١٣٢، ص ٣٠٠) هه‌ر بۆ پشتگیری ئه‌وه‌ی که لافاوی گه‌وره‌ روویداوه‌ له‌رووی زانستی و میژوویییه‌وه‌ لیکۆله‌ره‌وه‌ی کورد (میرزا حه‌سه‌ن ئه‌لدنادی) ده‌نووسن: «سه‌رچاوه‌ میژوویی و زانستییە‌کان، ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمێن که لافاو (له‌ راستیدا روویداوه‌) و ئه‌و ناوچه‌یه‌ی گرتوه‌ته‌وه‌ که به‌رۆژه‌لانی ناوه‌راست ناسراوه‌، به‌لام نه‌گه‌یشتوته‌ هند و یه‌مه‌ن» (٢١٢، ل ٦، ٨٠) ئه‌و لافاوه‌ی که روویداوه‌ له‌سه‌ر قسه‌ی لیکۆله‌ره‌وه‌ی عیراقی (تاها باقر): «زۆریه‌ی هه‌ره‌ زۆری لیکۆله‌ره‌وه‌کان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ پێکن که ئه‌و لافاوه‌ی له‌کتێبه‌ پیرۆزه‌کان به‌تایبه‌ت «ته‌ورات» باسی ده‌کات، هه‌ر ئه‌و لافاوه‌یه‌ که پاشماوه‌ شارستانییه‌ته‌که‌ی نیوان دوو ناوان باسی ده‌کات» (١٣٢، ص ٣٠١) ئه‌گه‌ر ئه‌م لافاوه‌ گه‌وره‌یه‌ پشتگیری زۆری هه‌یه‌. له‌رووی میژوویی ئەفسانەیی و زانستییە‌وه‌، ئه‌وا زانست ئه‌وه‌ش ده‌سه‌لمێن که زیاتر له‌ لافاوێک له‌ جیهان روویداوه‌: (دیفیدو جوان ئۆتیس) پشت به‌بیردۆزی لافاو - ده‌نووسن: «له‌و گه‌توگۆبه‌دا که له‌سه‌ر بنه‌مای زه‌مین ناسی - جیۆلۆجی - نوێ بێردۆزی (لافاو) لایه‌نگه‌کانی ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمێن که له‌ لافاوێک زیاتر جیهانی گرتوه‌ته‌وه‌، و ئه‌وه‌ی که له‌ ته‌وراتیشدا باس ده‌کرێ دوا‌بییه‌که‌یانه‌» (١٢٥، ص ٥٣) دووریش نییه‌ که هه‌ر ئه‌و لافاوه‌ی دوا‌یی لافاوه‌ گه‌وره‌که‌یان بێ.

زۆر پتووستمان به‌هه‌لگه‌ نابێ، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ به‌سه‌لمێن که لافاو روویداوه‌ و زۆریه‌ی رووی زه‌ویشی گرتوه‌ته‌وه‌، وا چاکه‌ ئه‌و به‌لگانه‌ بخوێنینه‌وه‌ که له‌ میژوویی کۆن و ئەفسانە و پاشماوه‌کان باس له‌ «لافاو» ده‌کەن.

سۆمه‌رییه‌کان زۆر ده‌قی ئەفسانەیییان بۆ به‌جیه‌یشتووین که باس له‌ لافاو ده‌کەن. «له‌ له‌وحه‌ی دوا‌زده‌می به‌ره‌سه‌ن سۆمه‌ری، هه‌ر ده‌لثی وه‌رگێرانی ده‌قی ئه‌که‌دی (بابلی) یه‌که‌یه‌» (١٣٣، ص ٥٥) له‌و پێکچوونه‌شدا ده‌بێ مانای ئه‌وه‌ بدۆزینه‌وه‌ که هه‌موویان باسی یه‌ک «لافاو» ده‌کەن، هه‌ر له‌ ده‌قیکی سۆمه‌ری که ده‌قی گلگامشه‌. ئاوا باسی پشینی لافاو ده‌کات، که (ئه‌ردانسی پاشا) خه‌ون ده‌بینن: «خواه‌ندی کرۆنۆس له‌خه‌ودا ئاگاداری کرده‌وه‌، که لافاو له‌ رۆژی یازده‌ی مانگی (دسیۆس) (*) ٢٦ روودا و به‌شه‌ریبه‌ت له‌نیو ده‌بات» (١٣٣، ص ٢١١) هه‌ر له‌وه‌دا پتیی ده‌لثی: له‌ شاری (سپار) چالێک هه‌لکه‌ن و هه‌موو زانیارییه‌کانی له‌نیویدا بشاریته‌وه‌، ئه‌م ده‌قه‌ش وه‌ک ده‌قه‌کانی تر ورده‌ باسی زۆری تێدايه‌، به‌لام با جاری بزانی هه‌یج میژوو و سه‌رده‌مێک بۆ ئه‌و لافاوه‌ دیاریکراوه‌، ئایا میژووکه‌کان زۆر لێک دوورن، به‌لگه‌کان چین بۆ ئه‌م زه‌مه‌نه‌ دیاریکراوه‌؟

دهكەن. ئەو لە قورئان زۆر بەناشكرا باسی چىيائى (جوودى) دهكات و تهوراتيش باس له «ئه‌رارات» دهكات، با بزائين هه‌واله‌كانى تر چى ده‌لئين: ميژوونوسىكى بابليش سالى ٢٧٥ پيش زايين له نووسينىكددا كه له‌لايه‌ن يونانييه‌كانه‌وه پاريزراوه، ده‌لتى «كهشتى هيو‌ترو‌س (مه‌به‌ستى كهشتى نووچه) ئە‌توانى له شاخه‌كانى كورد نشيين له ناوچه‌ى ئه‌رمه‌نستان بيبىن» (٢٠٥، ٣٢، ٣٣، ٥١) ئە‌وه ميژوو نووسه باسى ئە‌وه دهكات له‌سه‌رده‌مى ئە‌ودا، واته ٢٧٥ سال پيش زايين پاشماوه‌ى كهشتىيه‌كه له چىاكاني كوردستان به‌ناشكرا بيبىراوه، (يوسفوس) له (بيروسوس) ده‌گيترتته‌وه، «كه پاشماوه‌ى كهشتىيه‌كه له ئه‌رارات چىيائى جوودى نزيك ده‌رناوچه‌ى وانه، هه‌ر بيروسوس ده‌لتى: كورده‌كاني ئە‌وه ناوچه‌يه ئىستاش - مه‌به‌ست سه‌رده‌مى ئە‌وه - پارچه‌ى لىده‌كه‌نه‌وه و بو‌ خو‌بان به‌كارى دىن» (١٤٢، ١٠٠ - ١٠١) هه‌ر -عه‌لى ئە‌له‌شوك - ده‌نووسى: ده‌سته‌يه‌كى ئە‌مريكى ده‌لئين: پارچه‌ ته‌خته‌ى به‌ به‌رد بوويان دۆزبوه‌ته‌وه، كه ميژوووه‌كه‌ى ده‌گه‌رتته‌وه ١٥٠٠ سال پيش زايين، ئە‌م به‌لگانه‌ش هه‌موويان، ئە‌گه‌ر شتيك بسه‌لئين، ئە‌وه‌يه كه كهشتىيه‌كه له ناوچه‌يه نىشتووته‌وه و هه‌ر له داستانى گلگامش له‌ده‌قه شعريه‌كه‌ى ئاوا باسى نىشتنه‌وه‌كه ده‌كات:

«سه‌برى قه‌راغه‌كاني ده‌ريا) (*-٢٨) م كرد

له هه‌ر چوار كه‌ناره‌وه

چىيائى (جه‌زيره) (*-٢٩) ده‌ر كه‌وت

كه‌شتى له‌سه‌ر چىيائى (نصير) نىشته‌وه» (١٣٣، ١٨٠).

(تاها باقر) له په‌راويتزا ده‌نووسى (- ناگو - Nagu واته (جه‌زيره) و ماناى (ناوچه و قه‌راغ) يش ده‌دا، ده‌كرى ئە‌م- ناگو- يه - جه‌زيره - هه‌ر به‌ناوچه‌ى جه‌زيره‌ى باكوورى كوردستان بزائين، كه هه‌موو ناوه‌يتانه‌كاني تيش، بو نىشتنه‌وه‌ى كهشتى له ده‌رويه‌رى ئە‌م- جه‌زيره- ناگو- يه ده‌سوورپتته‌وه. بو چىيائى - نصير - ديسان هه‌ر (تاها باقر) ده‌نووسى: «(چىيائى نصير) واته (چىيائى رزگارى) كه باسى ئە‌وه چىيائه له‌گه‌ل باسى (ئاشوور ناسر بال) ي دووه‌مى ٨٨٣-٨٥٩ ي پيش زاييندا هاتوو و ده‌كه‌ويتته خواروى زىي بچووك، هه‌ر ئە‌وه ناوه واته - نصير - له‌گه‌ل (الكوتيين) پىكه‌وه هاتوو، لىكۆله‌ره‌وان ئە‌م چىيائه به - پيره مه‌گروون - تىده‌گه‌ن، هه‌ر ئە‌وه چىيائه، (بيروسوس) به‌چىيائى كوردان ناوى دىن، ئە‌وه چىيائه كه قورئان ناوى ده‌نى (جودى)».

وه‌كو ده‌رده‌كه‌وى كهشتىيه‌كه‌ى (نوح)، (ئوتو - ناپشتم) به‌پىي ده‌قه‌كان له به‌كئى له‌م چىيائه‌ى كوردستان نىشتووته‌وه، (ئه‌رارات، جوودى، پيره‌مه‌گروون) ئە‌گه‌ر ئە‌مه له‌ده‌قه كۆن و ئاييينيه‌كانه‌وه باس كرابى، ئە‌وا له‌ئىو - كورد - يش بو‌ خو‌ى زۆر ئە‌فسانه هه‌يه كه باسى له‌شوتنىكى ديارى كوردستان ده‌كات كه كهشتىيه‌كه رپى تىكه‌وتوو وه‌ك ئە‌م شوتنه‌وه:

١-٧-٦-١ - چىيائى بىخىر:

وه‌رگيترى (گلگامش) بو زمانى كوردى كه (سه‌لاح سه‌عدوللا) يه له‌پيشه‌كيبه‌كه‌يدا و له باسى لافاوا ده‌نووسى: «ئە‌فسانه يىت توفانئ هيشتا ل ده‌قه‌رى زندينه، بو‌ نموونه ئە‌فسانه‌يا چىيائى (بىخىر) ل زاخو،

چه‌وا چىيائى نه‌شيا گه‌مى راکت قىجا گوتنى (بىخىر) چه‌وا گه‌مى چوو سه‌ر چىيائى (جوودى) وىقه‌تر ئو ل سه‌ر راوه‌ستا» (١٨، ٦٧) ئە‌وه چىيائه ئىستاش ناوى (بىخىر) و بىخىريه‌كه‌شى له‌وه هاتوو، نه‌يتوانيوه كهشتىيه‌كه‌ى نوح كه پر بو له (ژيان) له‌سه‌ر شانى خو‌ى رابگرى.

١-٧-٧-١ - چىيائى سنجار (زه‌نگار):

ئە‌وه چىيائه‌ش بو‌ خو‌ى به‌بارتئى خراب تىكه‌ل ئە‌فسانه‌ى نوح پىغه‌مبه‌ر بووه، ئە‌م ئە‌فسانه‌يه‌ش زۆر تر لاي برا ئىزىديه‌كانمانه: «له لوتكه‌ى چىيائى سنجار ئە‌وه‌ى (سندل كلوب) ئە‌وه‌ى كهشتىيه‌كه‌ى نوح خو‌ى لىدا، - سه‌رده‌مى لافاو - نوح ناوى لىنا (سن جار) واته سه‌ر ره‌ق ئە‌وه‌ى بو‌ كهشتىيه‌كه‌ى نوح (د.خ) سه‌رى نه‌هتئايه به‌رى، نوح رووى تىكرد و گوتى: «باشتر وابوو سه‌ر دانه‌ويتنى له به‌رامبه‌ر كهشتىيه‌كه‌ى ژيان، دو‌عاى ئە‌وه‌ت لىده‌كه‌م هىچ دره‌خت و دارئىكى به‌ردارت له‌سه‌ر سه‌وز نه‌بىن» له‌وى رۆژئيه، ئە‌م لوتكه‌يه پرووته‌نه» (٢١٢، ٥٤) ئە‌گه‌ر چىيائى بىخىر پاشتر خه‌لك ئە‌م ناوه‌يان لىناوه، ئە‌وا (سنجار) (*-٣٠) نوح خو‌ى دو‌عاى لىكردوو.

١-٧-٨-١ - ئافا كانيا سى:

هه‌ر ته‌نيا چىياكان تىكه‌ل به‌ئە‌فسانه‌ى لافاو نه‌بوونه، ئە‌وه‌تا ناوى كانىيه‌كيش له‌گه‌لبى لالش خو‌ى له‌ئىو ئە‌فسانه‌كه‌يدا هاوتىشتوو، (هه‌سو هورمى) ده‌نووسىت: «مىتۆلوزيا مه‌ دبىت: ده‌ما ئافا ره‌ش (توفان) را بوويه بتنى ئافا كانيا سى مابو زه‌لال و پاقر، ژ ته‌نى قور و شوپئائى قورتال ببوو دباوه‌ريا ئىزىديا تىدا ئە‌ف كانيا هيشئى لالشئىيه و لالش هيشئى عه‌ردى-يه» (٩، ٣٤) وه‌كو ده‌رده‌كه‌وى له‌ئىو - ئافاره‌ش - ته‌نيا ناوى - كانيا سى - به‌پاكى و پرونى ماوه‌ته‌وه. ئە‌وه‌ش هينده‌ى تر ئە‌وه كانىيه به‌لاى برا ئىزىديه‌كان پىرۆز كردوو، كانيا سى كراوه به‌هه‌ويتنى - لالش - په‌رستگاي خو‌يان و لالشيش كراوه به‌هه‌ويتنى هه‌موو زه‌مىن.

١-٧-٩-١ - مالا ره‌ش:

كه چىياكانى ئه‌رارات و جوودى و بىخىر و پيره‌مه‌گروون ئە‌فسانه‌ى رۆژانئى لافاويان هه‌بئ ئە‌وا مرۆقىش، له‌م ئە‌فسانه‌يه بئ به‌ش نه‌بووه، «له‌ئىو خه‌لكدا ده‌گيترنه‌وه، مه‌زناپه‌تئى بنه‌ماله‌ى (كۆك ئاغا) به‌سه‌ر هۆزه‌كه‌يه‌وه (هۆزى دنا) ريشه‌ى بو سه‌رده‌مى لافاو ده‌گه‌رتته‌وه، ئە‌وه بنه‌ماله‌يه به - مالا ره‌ش - به‌ناوبانگن، له‌وه سه‌رده‌مه‌دا باپيره‌گه‌ره‌ى ئە‌وه خىزانه (سلىمان ئه‌يوب) له‌گه‌ل هۆزه‌كه‌ى له - زۆزان- وه به‌ره‌وه هيند (*-٣١) كۆچيان كرد، پيش ئە‌وه‌ى لافاو ده‌ست پىيكا» (٢١٢، ٦، ٧٣) زۆرتر ده‌قه‌كان باس له‌وه ده‌كه‌ن كه، جگه له‌وانه‌ى ناو كهشتىيه‌كه‌س له لافاو رزگارى نه‌بووه، كه‌چى لىره باسى هۆزئىك ده‌كرئ، كه له ترسى لافاو له كوردستان - زۆزان - به‌ره‌وه هيند كۆچيان كردوو، ئە‌وه‌ش پشتگيرى ئە‌وه رايه ده‌كات كه پيشتر گوترا - لافاو - هيند و يه‌مه‌ن - ي نه‌گرتووته‌وه.

١-٧-١٠-١ - ژيان پاش لافاو:

ئە‌گه‌ر ده‌قه‌كان باسى ئە‌وه بكه‌ن كه نوح و ئە‌وانه‌ى له‌ئىو كهشتىيه‌كه‌دا بوون، پاش نىشتنه‌وه‌ى ناو

جاریکی ترژیانیان دست پیکردهوه، ئەوا له داستانی گلگامشدا باسی بنه‌ماله‌یه‌کی تر ده‌کات تییدا ده‌وترئ: «یه‌که‌مین بنه‌ماله‌ی که پاش لافاو حوکمیان کرد بنه‌ماله‌ی (کیش‌بوو)» (۱۳۳، ص ۱۵)، لیره باسی حوکم کردن ده‌کات، وه‌ک ئەوه‌ی ره‌عبه‌تیکی زۆر هه‌بووی و بنه‌ماله‌ حوکمیان به‌سه‌ردا کردین.

۱-۷-۱-۱- یه‌که‌مین گونده:

هه‌ر له‌باره‌ی ده‌ست‌پیکردنی ژیان پاش لافاو (ابن قتیبة) له‌کتیبه‌ی (عیون الاخبار) ده‌نوسئ: «یه‌که‌مین گوند که پاش لافاو ئاوه‌دان کرایه‌وه (بقردی) بوو که ناوی (بازاری هه‌شتایان) ه‌ئاوه‌که‌شی به‌هزی ئەوه‌یه که نوح له که‌شستی دابه‌زی ئەویی ئاوه‌دان کرده‌وه، بۆ هه‌ر پیاویک که له‌گه‌ل ئەو بوو خانوویکی دروست کرد، چونکه هه‌شتا که‌س بوون ناویان لینا (بازاری هه‌شتایان) (کردستان- حبیب الله تابانی) هه‌رچه‌نده ده‌قه‌کان زۆرتر باسی-جووت، جووتی زنده‌وه‌ران ده‌که‌ن، که‌چی لیره‌ ته‌نیا بۆ مرۆف باسی هه‌شتا- پیاو- ده‌کات، ئەگه‌ر هه‌ر پیاوه و ژنیکیشی له‌گه‌ل بووی، ده‌بی ژماره‌که دوو ئەوه‌نده بکات، ئەگه‌رچی (ابن قتیبة) له ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌که‌دا باسی شوینه‌که ناکات، ئەوا کورد زۆر به‌پرونتر ئەم ئەفسانه‌یه باس ده‌که‌ن و ده‌وترئ: «گونده‌ک ل زاخۆ هه‌یه بناقئ (هه‌شتیان) دبیتن ئەف گونده ب ناقئ هه‌شتی مرۆقیت ژگه‌می یا (نوح) ی داکه‌تین سه‌ر ئەردی، پشتی تۆفانئ، هات ئافاکرن» (۱۸، ۶ل) لیره ناوچه و گونده‌که شوینی دیاری کراوه، ئەویش ده‌وربه‌ری (زاخۆ) یه. هه‌ر له‌باره‌ی گونده ئاوه‌دان‌کراوه‌کانی پاش لافاو (ضیاء الدین پاشا الخالیدی المقدسی) ده‌نوسئ: «جیما گوندیکه له نزیک- جوودی- کورده‌کان ده‌لین یه‌که‌مین گونده پاش لافاو ئاوه‌دان‌کراوه‌ته‌وه.» (۱۸۲). ده‌کرئ مانای ناوه‌که واته- جیما- به‌جیتی مه، جیگای نیمه، جیما مه- لیک‌ده‌ینه‌وه، ئەگه‌ر ئەوه قبوول بکه‌ین، که پیاوه‌کان کاتئ له که‌شستی دابه‌زیون گوتیان: ئیره- جیما مه- یه!! ده‌بی ئەوه‌ش قبوول بکه‌ین که که‌ش‌تیسواره‌کان به‌کوردی قسه‌یان کردوه!! یان ئەوه‌ته پاشتر هه‌ر کورد ئەو ناوه‌یان لێناوه!!

۱-۷-۱-۱- یه‌که‌مین نان:

ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی پاش لافاو هه‌ر ته‌نیا له سنووری گونده‌کان راناوه‌ستئ و باسی یه‌که‌مین- شار- یش ده‌کرئ، «(ئه‌ریدۆ Aridou) یه‌کئ له شاره ناسراوه‌کانی سۆمه‌ریه‌کانه، به‌پیتی ئەفسانه‌کانی ئەم میلله‌ته له پاش لافاو دروست‌کراوه، ئەو شاره‌ گرن‌گترین نیوه‌ندی شارستانی کۆنی سۆمه‌ریه‌کانه» (۶۶، ص ۱۹) سۆمه‌ریه‌کان زۆر ده‌قی گرن‌گیان هه‌یه له‌باره‌ی لافاوه‌وه، چونکه به‌پیتی میژوووه زانراوه‌کان، پروودانی لافاو له‌سه‌رده‌می سۆمه‌ریه‌کانه‌وه نزیکه، یان راستتر ئەوان خۆیان به‌و میلله‌ته ده‌زانن که لافاو له سه‌رده‌می ئەواندا پرویداوه.

ئەگه‌ر ئەریدۆ شارێکی سه‌رده‌می سۆمه‌ریه‌کانه و ئیستا ئەو شاره نه‌ماوه ئەوا- به‌دلیس- شارێکی ئەم‌رۆی کوردستانه، ئەویش به‌پیتی ئەفسانه‌ی کورده‌کان و دروست‌کردنی بۆ رۆژانی پاش لافاو ده‌گه‌ریته‌وه:

(ف. مارمۆکی F.c.Marmocchi) له نووسینی‌کدا که باسی میژووی کۆن ده‌کات، ده‌نوسئ:

«به‌دلیس به‌رای کورده‌کان به‌ماوه‌یه‌کی که‌م پاش لافاو دروست‌کراوه» (۱۷۰، ص ۲۸۹).

وه‌کو ده‌رکه‌وت- لافاو- له‌هه‌موو روویکه‌وه تیکه‌ل ئەفسانه و ئایین و جوگرافیا و میژووی کورد بووه و، هیچ پارچه‌یه‌کی کوردستان نه‌ماوه که له روویک له‌و رووانه‌وه ئەفسانه‌یه‌کی له‌گه‌ل- ئافا ره‌ش- بۆ خۆی چئ نه‌کردبئ.

۱-۷-۱-۱- پاراستنی هه‌وینی سه‌رو مان:

له‌زۆری هه‌ر زۆری ده‌قه‌کان- لیک‌کۆله‌ره‌وه ده‌گاته ئەو ئەنجامه‌ی که لافاو کاره‌ساتیکی کتوپر نه‌بووه. به‌لکه به‌زۆر هه‌وه پیتشتر خه‌لکه‌که له‌و پروودانه ئاگادار کراوه‌ته‌وه، ئەوه‌نده‌ی بۆشیاکان کراوه‌ خۆیان پاراسته‌وه. ئەگه‌ر (نوح) پیغه‌مبه‌ر بووه (خودا) خۆی پیتشتر ئاگاداری کردووته‌وه، یان ئەوه‌ته (خودا‌وه‌ند کرنۆس) چووه‌ته‌ خونی پاشا و ئامۆزگاری کردووه، ئەوانیش هه‌ر یه‌که و له‌هه‌ر سه‌رده‌مه به‌شپوه‌یه‌ک هه‌ولیان داوه- له‌هه‌ر شتیک هه‌وینیک بیاریزن، زۆری هه‌ره‌ زۆریشیاکان له‌وه‌دا یه‌ک ده‌گرنه‌وه که په‌نایان بردووه‌ته‌ به‌ر دروست‌کردنی (که‌شتی) یه‌کی گه‌وره که جیگه‌ی- هه‌وینی ژبانی تیدا بیته‌وه، وه‌کو ده‌رکه‌وت ئەم که‌ش‌تییه‌ش له چیاکانی کوردستان نیش‌تووته‌وه و تا سالانی پیتش زاین، کورده‌کان ته‌خته و قیریان لیده‌کرده‌وه و وه‌ک پیتیستی و موته‌فرک به‌کاریان هیتاوه، ئیستا کۆن‌سه‌کان ناوه‌ ناوه به‌لکه‌یه‌ک له‌و که‌ش‌تییه‌ ده‌زۆنه‌وه، به‌لام، له ئەفسانه‌ی- مالا‌ره‌ش- باس له‌وه‌ ده‌کات که باپیره‌ گه‌وره‌یان به‌هۆزه‌وه به‌ره‌وه هیند کۆچی کردووه و خۆی و هۆزه‌که‌ی له مه‌ترسیی لافاو رزگار کردووه، ئەمه‌ش ئەوه ده‌سه‌لمیتئ که ئەو لافاو- مه‌به‌ست ئەو لافاوه‌ی مالا‌ره‌ش- هه‌موو جیهانی نه‌گرتووته‌وه و ئەوانیش به‌هه‌ر هۆیه‌ک بئ، له‌مه‌ترسییه‌که‌ رزگاریان بووه.

له ده‌قیکی تر که رۆژگار هه‌ی زۆر کۆنه و هی سه‌رده‌می- جه‌مشید-ه ئەویش باس له لافاو ده‌کات که وه‌ک مه‌ترسییه‌کی گه‌وره مه‌ترسیی خسته سه‌ر ژیان، به‌لام، وه‌کو ده‌رده‌که‌وی لافاو- واته هه‌لسانی ئاو- ته‌نیا هۆیه‌ک نه‌بووه، به‌لکه لافاوی به‌فر و سه‌رمایه‌کی گرانیش هه‌لگیردووه و زۆریه‌ی گیانه‌به‌ر و خه‌لکه‌که‌ی له‌نیو بردووه، به‌لام، - جه‌مشید- که وه‌کو میژوووه ئەفسانه‌یییه‌کان باسی ده‌که‌ن خاوه‌نی (فه‌رای) خاوی بووه، پیتشتر ته‌گبیری خۆی کردووه: «جه‌مشید له باغیکدا که پیتشتر بۆ پیتشگیری له لافاو دروستی کردبوو، مرۆقه له‌ش ساغ و به‌هیز و جوانه‌کانی له‌وی په‌نادا، ناویان له‌و باغه‌ ناوه‌ وه‌زه جه‌مه‌که‌رد، به‌م شپوه‌یه‌ ره‌گه‌زی مرۆف و مه‌خلوقاته به‌سووده‌کانی له له‌نیوچوون پاراست» (۹۲، ص ۱۰).

لیره چهند خالیک ئەم لافاوه له‌وانی تر جیا ده‌کاته‌وه. که به‌م شپوه‌یه:

یه‌که‌م: لافاوه‌که به‌باران و هه‌لقولینی ئاو نییه! به‌لکه لافاوی به‌فر و سه‌رمای گرانه.

دووه‌م: له مرۆقه‌کان کامه‌ی جوان و ساغ و به‌هیزه ئەو هه‌لده‌بژیری و له گیانه‌به‌ره‌کانیش کامه‌ی به‌سووده، که‌چی له ده‌قه ئایینییه‌کان، مرۆقه ئیمانداره‌کان، جگه له‌وه‌ی ژماره‌ی په‌نادراوه‌کان له هی ده‌قه‌کانی تر زۆرتره.

سێیه‌م: جیگای په‌نادانه‌که، نه‌که‌ش‌تییه و نه‌کۆچ و په‌و، به‌لکه باغیکه، که هه‌ر ته‌نیا به (باغی)

رووت ناوی دیتنی، باسی هیچ کۆشک و قهلایهکی لهگه‌لدا ناکات.

له دهقی لافاوی گلگامش، که خوداوه‌ند (کروونس) دهچیتته خه‌ونی پاشا و باسی ئه‌وه‌ی بۆ ده‌کات، لافاو هه‌لده‌ستنی و مرۆف له‌نیو ده‌بات و رۆژ و مانگه‌که‌شی دیاری ده‌کات- له ۱۵/ مانگی دسیوس- ئایار- هه‌ر خوداوه‌ند فه‌رمانی پیده‌دا: «که له‌شاری (سپار) چالێک هه‌لکه‌نه‌ی شاری خوداوه‌ندی خۆر و ئه‌و نووسراوه‌ی تیدا بشاریته‌وه، ئه‌و نووسراوه‌ی که هه‌موو شته (زانباری) یه‌کانی له سه‌رده‌تا و ناوه‌راست و کۆتاییه‌وه» (۱۳۳، ص ۲۱۱) پاش ئه‌مه داوای لیده‌کات که‌شتی دروست بکات، به‌لام، لیره‌ش چه‌ند خالێک خۆ ده‌نوێن: -

یه‌که‌م: هه‌لکه‌ندنی چاله‌ بۆ شارده‌وه‌ی زانیاریه‌کان.

دووه‌م: له شارێک ناوی (سپاره) و به‌شاری خوداوه‌ندی خۆر ده‌ناسرێ، ئه‌وه‌ش مانای ئه‌وه ده‌دا که ئه‌و شاره (خۆر- هه‌تاو) ی لێ هه‌یه و ئاو و باران کاری لێناکات و نووسراوه‌کان ده‌پاریزێ، جیگای ئه‌و شاره‌ش کوردستانه.

سێیه‌م: باسی (نووسراوه‌) ه‌کان ده‌کات، واته نووسین و خه‌ت و ئه‌لف و بیخ و زانیاری هه‌بووه‌ ئه‌و سه‌رده‌مه، ئه‌وه‌ش له‌گه‌ل شته‌ دۆزراوه‌کانی پێش لافاو یه‌ک ده‌گریته‌وه، که زۆرجار (نووسراوه) یشی تیدا یه.

له به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی لافاو له چه‌ند روویکه‌وه ده‌گه‌ینه ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که ئه‌وه‌نده‌ی لافاو تیکه‌ل به‌میژوو و جوگرافیا و ئه‌فسانه‌ی کورد بووه، به‌و ئه‌ندازه‌یه له فه‌ره‌هنگی هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌کی تر دا نییه! که لافاو بۆ خۆشی نیشانه‌ی قۆناغی گرنگ و ده‌ستپیکردنه‌وه‌ی ژبانی سه‌رله‌نوویه، ئه‌م ده‌ستپیکردنه‌وه‌ش له نیشته‌وه‌ی که‌شتی و دروستکردنی گوند و شاره‌وه دیاره که ریشه‌که‌ی له کوردستانه. جاریکی تریش زانست و میژوو پشتگیری ئه‌فسانه‌کانی لافاو ده‌کهن و شوێن و سه‌رده‌مه‌که‌ی ده‌سه‌لمێن. ئه‌م گه‌ران و پشکنینه‌ رێکه‌ی ئه‌وه‌مان ده‌دات که بلێن: رووداوی لافاو ئه‌گه‌ر بووه به‌خالێکی دیاریکراو و سه‌رده‌می پێش لافاو و پاش لافاوی داھینا، ئه‌وا له‌گه‌ل ئه‌و سه‌رده‌مانه‌شدا، سه‌رده‌میکی تری بۆ ئه‌فسانه‌ ره‌خساند، ئه‌فسانه‌ی هه‌موو جیهان به‌گشتی و ئه‌فسانه‌ی کورد به‌تایبه‌تی، ئه‌مه‌ش قۆناغی گرنگ له میژووی ئه‌فسانه‌ی کوردی دیاری ده‌کات و ده‌چیتته سه‌ر قۆناغه‌کانی تری میژووی ئه‌فسانه‌ی کورد، ئه‌م قۆناغه‌ش له هه‌موو قۆناغه‌کانی تر پر به‌لگه‌تره و ئه‌گه‌ر ریشه‌که‌ی زۆر کۆنه و به‌ناخی زه‌وی و میژوودا چووه‌ته‌ خواره‌وه، گوته‌کانی به‌ده‌روه‌ه و گه‌ش و به‌رچاوان.

خالێکی زۆر گرنگ که ده‌بی دواجار ئاماژه‌ی بۆ بکه‌ین، هه‌موو ئه‌م ژبان ده‌ست پیکردنه‌وه‌یه‌ی پاش لافاو له کوردستان بووه، هه‌ر ئه‌و رزگار بووانه‌ی لافاو و هه‌وینی ژبان، هه‌وینی دروست بوونی میله‌له‌تی کوردیش، ئه‌گه‌ر ئه‌فسانه‌ی- مالا ره‌ش- به‌چاکی بخوێنینه‌وه، ئه‌وا ده‌توانین راسته و راست بلێن: کورد و ه‌کو میله‌له‌تی پێش لافاویش هه‌بوو، به‌لگه‌ش هه‌بوونی هۆزی مالا ره‌شه، ئه‌و به‌لگه‌یه با به‌لگه‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی بی، ئه‌ی ئه‌وه نییه، زۆر له لیکۆله‌ره‌وان ئه‌فسانه‌ به‌رووداوی میژوویی و میژووی پیرۆز ده‌زانن!؟

۱-۸-۱- به‌وه‌ پینگه‌یشتنی میله‌له‌تی کوره:

پێشتر باسی سه‌ره‌تای ژبان و قۆناغه دیاره‌کانی ژبانمان کرد له کوردستان، له پینگه‌ستنه‌وه‌ی زنجیره‌ زیندوو و ناوه‌دانه‌کانی ژبان رینگامان بۆ ئه‌وه‌ خۆش کرد که بلێن. کورد پاشماوه‌ی ئه‌و ئه‌شکه‌وت و هۆز و گوند و شار و ئیمپراتۆریه‌تانه‌یه که له کوردستان به‌رده‌وام وه‌ک هه‌وین و دلی زیندوویی ژبان گه‌رم و له‌گه‌ردا بوون، ئیستاش ئه‌و به‌لگه‌ کۆتانه‌ به‌سه‌رده‌که‌ینه‌وه که له کۆنترین رۆژگاردا ناوی- کورد- یان هیناوه، چ راسته‌وخۆ، چ به‌شێوه‌ی جیا، هه‌روه‌ها گوێ له‌ زانایانه ده‌گرین که باس له دروستبوونی میله‌له‌تی کورد ده‌کهن.

(م. ئاورنگ) ده‌نووسی: «له رووی به‌لگه‌ میژوویییه‌کانه‌وه ئه‌وه‌مان سه‌لماند که رۆژگاری کیومه‌رت(*۳۲) نزیکه‌ی ۹۵۰۰ سال پێش له‌دایک بوونی مه‌سیحه، واته سه‌ره‌تای میژووی کورده‌کان که ئه‌وانیش تیره‌یه‌کی ئییرانین، بۆ ئه‌و رۆژگاره ده‌گه‌ریته‌وه». (۸۶، ص ۴۲) ئه‌گه‌ر به‌رای ئه‌م لیکۆله‌ره‌وه سه‌ره‌تای میژووی کورد بۆ ئه‌و رۆژگاره- واته رۆژگاری- کیومه‌رت ده‌گه‌ریته‌وه و باسی ۹۵۰۰ سال پێش زاین ده‌کات، ئه‌وا (فیرده‌وسی) یش له شاهنامه‌که‌ی خۆی و باسی زوحاک (ضحاک) و زۆرداریه‌که‌یدا وایه‌که بۆ دروست بوونی میله‌له‌تی کورد خۆش ده‌کات. که ماره‌کانی سه‌ر شانی (ضحاک) خۆراکی رۆژانه‌یان ده‌بیته‌ میشکی دوو گهنج. (ئه‌رمایل و گه‌رمایل) ئه‌و ئه‌وه‌ش وه‌ک رینگا خۆشکردنیکی بۆ (شوێش) هه‌ر رۆژه‌ی گه‌نجیک ئازاد ده‌کهن. به‌قسه‌ی (فیرده‌وسی) له‌وه‌یان پتر له‌ده‌ست نه‌ده‌هات و ئه‌و ئازادکراوه‌ش باپیرانی کوردن.

کنون کرد از ان تخمه دارد نژاد

که اباد نماید بدل برش یاد

دکتور (عزیز الله جوینی) ئاوا مانای ئه‌م به‌یته لێک ده‌دات: «ئیستا کورده‌کان له تۆخه‌ی ئه‌وانه‌ن و له ده‌ستی (زوحاک) رزگاریان بوو. هه‌ر له‌و رۆژگاره به‌دواوه له‌بیری ئه‌وه دانین بینه‌وه‌ شار و ناوه‌دان» (*۳۳) (۷۳، ص ۷۸) لیره هه‌رچه‌نده له‌رووی زانستییه‌وه- مانا که- زۆرتر پێویستی به‌روونکردنه‌وه هه‌یه، به‌لام، ئه‌وه‌ی گرنگه ناوه‌ینانی- کورد- و به‌سه‌سته‌وه‌ی نه‌ژادیانه به‌و میژوووه‌وه. دکتور (سپایزه‌ر) له باسی گۆرانکاریه‌کانی زاگرووس، ئه‌م سه‌ره‌ه‌لدانه بۆ پتر له شه‌ش هه‌زار سال ده‌گێڕیته‌وه. ده‌نووسی: «میژوو میله‌له‌تیکی کۆنتر له‌ کورد له‌و سه‌ره‌مه‌ینه نیشان نادا» (۵۸، ص ۸۵) قسه‌ی (سپایزه‌ر) ئه‌وه ده‌سه‌لمێنێ که نه‌ک میژووی کورد زۆر کۆنه، به‌لکه‌ میژوو هه‌واتی میله‌له‌تیکی له کورد کۆنتری پێ نییه له‌م ناوچه‌یه، (ج مفرد) ده‌نووسی: «نزیکه‌ی بیست سال پاش مه‌رگی ئاشوور بانیپال کیمریان و ساکارتیان- که گوتمان- له‌گه‌ل خه‌لکه‌که‌ی که پێشتر له‌وێ نیشته‌جێ بوون. پیکه‌ینه‌ری میله‌له‌تی کوردن، له‌ژێر فه‌رمانه‌یه‌ی (که‌یخوسه‌ره‌و) پاشای ماده‌کان ده‌وتی زۆرداری کۆیله‌داری ئاشووریان بۆ هه‌میشه له‌نیو برد» (۵۰، بخش دوم، ص ۱۷) هه‌رچه‌نده له‌و به‌لگانه‌ی سه‌روه‌ه ریشه‌ی کورد باس ده‌کری و رۆژگاره‌که‌ش دیاری ده‌کری، به‌لام، ناوه‌ینانی- کورد- وه‌ک وشه و ناو هی ئه‌و دوا‌ییانه‌یه، به‌لام «کۆنترین شێوه‌ی وشه‌ی کورد له‌نیو نووسراوانی میخیدا له‌ فۆرمی (مات

کورداکى (۳۴-*) دا هاتووه، که بۆ ههزاره‌ی سیتی پ. ز. ده‌گه‌پیتته‌وه» (۱۸۵، ص ۳) هه‌ر له هه‌زاره‌ی سیتیهم «سووسه‌ن پاشا (۲۰۳۸-۲۰۳۰ پ. ز.) له‌نووسراوه‌کانی خۆی باسی ئه‌وه ده‌کات که حاکمیکی خۆی له‌ناوچه کوردییه‌کان دامه‌زاند» (۲۰۷، ۵، ل ۶۱).

هه‌ر له‌باره‌ی ناوی- کورد- گوايه له: «نووسراویکی (واردانز) که هی ۲۲۷۲ پ. ز.» هاتووه (۵۸، ل ۸۵) ناوی کورد هاتووه ئه‌مه‌ش له‌لایه‌ن کۆنناسه‌کانه‌وه پشتگیری لیکراوه. هه‌ر له‌باره‌ی وشه‌ی- کورد- وه به‌شیتوه- کارداکا (Kar-da-Ka) له: «دوو نووسراوی سوومری. که میژوه‌که‌یان بۆ ۲۰۰۰ سال پێش زایین ده‌گه‌پیتته‌وه، وه‌ک ناوی ولاتیکی که ده‌که‌وێته سه‌رووی ئاوریتی پوواری دجله و فورات (۱۶۰، ص ۱۸) ناوی کورد هاتووه. ده‌روبه‌ری هه‌زاره‌ی یه‌که‌م (تیگلات بیلاسهر) پاشای ئاشور (۱۰۹۸-۱۰۶۸ پ. ز.) له کیتوه‌کانی ئازو له‌گه‌ل کۆمه‌لیکی به‌ناوی (کورتی) جه‌نگاوه و خراب تیکشکاوه» (۸۶، ۳۵) هه‌روه‌ها میژوونوسی کورد دکتۆر (که‌مال مه‌زه‌هر ئه‌حمه‌د) ده‌نووس: «شایانی باسه- هێرۆدۆت- (۴۸۰- ۴۲۵ پ. ز.) به‌دریتی باسی میدییه‌کانی باپه‌ره گه‌ره‌ی کوردیشی کردووه» (۲۵، ل ۶) دیسان هه‌ر له‌باره‌ی ناوه‌ینانی کورد وه‌ گه‌زنه‌فون (۴۳۰- یا ۳۵۴ پ. ز.) زۆر به‌پوونی باسی کورد و ولاتی کوردانی کردووه.

هه‌روه‌ها میژوونوسی یۆنانی دیژروس ۹۰-۲۱ پ. ز. ئه‌ویش باسی (کارده‌وخییه‌کان) ده‌کات. دیسان (سترابۆ) ی یۆنانی (۶۶ یان ۶۴-۲۴ زایینی، له کیتی- جوگرافیا- ده‌لی: «هه‌ندئ له کارده‌وخییه‌کان له چیای توروس ده‌ژین» (۲۰۷، ل ۴۱).

ئه‌مانه به‌شیک له‌و میژووانه بوون که له‌پێش زایین باسی کورد و نیشتمانه‌که‌یان کوردستانیان کردووه، ئیستاش هه‌ندئ رای تر به‌سه‌ر ده‌که‌بنه‌وه که لیکۆله‌ره‌وان له‌ باره‌ی پینگه‌یشتن و جیگیربوونی میلله‌تی کورد ده‌ریان بریوه.

پروفیسۆر (سایس- Sayes) ده‌لی: «مادا، عه‌شایری کورد بوون له‌ شەرقی سووریه‌دا جیگیر بوون ولاتانیان تا جنووبی به‌حری خه‌زه‌ر ئه‌چوو» (۳۱، جلد ۱، ل ۷۴) ماده‌کان سه‌ره‌تای قۆناغیکی گرنگن له‌ میژووی پۆژه‌لات و قۆناغیکی گرنگترن له‌ میژووی کورد. له‌سه‌ر قسه‌ی لیکۆله‌ره‌وانی شاره‌زای وه‌کو (هه‌مارتۆن) و (نۆلده‌ک) و (اوسباخ) ده‌لین: «میلله‌تی کورتی- که میژوونوسانی یۆنانی که‌ون- له‌گه‌ل هۆزه‌کانی ماد و پارس ناویان بره‌وون، راست ئه‌و کوردانه‌ی ئه‌مپۆکه‌ن» (۵۸، ص ۸۰) هه‌ر له‌باره‌ی ماده‌کانه‌وه دکتۆر (که‌مال فوئاد) ده‌نووس: «له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی هه‌شته‌می پێش زایین هۆزه‌ میدییه‌کان به‌سه‌رۆکیه‌تیبه‌ ده‌هیاوکا Deiokes نزیکه‌ی ۷۱۵ پ. ز. ناوچه‌کانی مه‌لبه‌ندی ئیترانی له‌ده‌ست ئاشورییه‌کان ده‌ره‌یتنا و- هه‌گمه‌تان، ئه‌کباتان (هه‌مه‌دانی ئیستای) کرده‌ پایته‌ختی ئیمپراتۆرییه‌ته‌که‌ی (...). سنووری ئیمپراتۆرییه‌ته‌که‌ی له‌ناوه‌راستی ئیتران گه‌یانه‌ سنووری ئه‌رمینیا له‌ نزیک ده‌ریاچه‌ی وان، هه‌موو سنووری کوردستانی ئه‌مپۆکه‌وته ژێر ده‌سه‌لاتی میدییه‌کان و ده‌توانین بلتین میژووی پینگه‌یشتنی نه‌ته‌وه‌ی کورد، ئه‌وه‌ی له‌تیکه‌ل بوونی میدییه‌کان دانیشتوانه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی پیکه‌ت له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌ بوو» (۱۶۰، ص ۱۳) دیسان رای میژوونوسان، دکتۆر (جه‌مال ره‌شید) و

دکتۆر (فه‌وزی ره‌شید) له‌و رایه‌ دوور نییه‌ که ده‌لین: «ئه‌وه په‌یوه‌ندی به‌ده‌رکه‌وتنی کورده‌وه هه‌یه، به‌ره‌می گۆرانه میژوویی میلله‌ته‌کانه و کاریگه‌رییه‌ ده‌ره‌کییه‌کان و زۆریش پیتی تینه‌چه‌ که پاشماوه‌ی میدییه‌کان و لۆلۆیییه‌کان و گوئییه‌کان و خورییه‌کان بن» (۱۱۸، ص ۱۳۶). له‌تیکه‌ل بوونی زۆر هۆز و له‌ ئه‌جمادا دروستبوونی میلله‌تی کورد زۆر لیکۆله‌ره‌وه‌ی تر رایان ده‌ریه‌وه له‌سه‌ر قسه‌ی (واسیل نیکیستین) دانیشتوانی کیتوه‌کانی زاگرووس، به‌پشت به‌ستن به‌نووسراوه‌کانی بابل و ئاشووری و عیلامییه‌کان چهند هۆزیک بوون وه‌کو: «لولو، گوئی، کاسی، مانائی، نابری، سویاری، ئۆراتۆ، میتانی، کوردۆک، ماد، که هه‌موو ئه‌مانه به‌باپیرانی کۆنی کورد ده‌ژمێردین» (۱۸۱، ص ۷) ئه‌و هۆزانه‌ی که له‌ کوردستان ژباون و له‌ ئه‌جمادا میلله‌تی کورد له‌وان پیکه‌تتوه زۆرن: «کلدی: هالدی، کالدی، خالتی لقیکن له‌ میلله‌تانی حوری و یه‌کن له‌ ره‌گه‌زه‌کانی پیکه‌ته‌ی کورده‌ ناسراوه‌کانی کۆنی میژوون» (۲۱۲، ل ۷۳) له‌و تیکه‌ل بوونه، هه‌م باسی هۆزی جیا جیا ده‌کرئ و هه‌م باسی دانیشتوانی ناوچه‌ی جیا جیا ده‌کرئ، دکتۆر (شاکر خصباک) ده‌نووس: «کورده‌کان ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ن که له‌تیکه‌ل بوونی دانیشتوانی ره‌سه‌نی چیاکانی زاگرووس و شه‌پۆله‌ کۆچ کرده‌کانی ئارییه‌کانه‌وه ناوچه‌که‌ی گرتوه» «پیکه‌تاون» (۲۰۷، ل ۷، ل ۶) هه‌ر له‌باره‌ی دانیشتوانی زاگرووسه‌وه دکتۆر (ره‌شاد میران) ده‌لی: «میلله‌تانی پێژه‌ چیای زاگرووس، توخمیکی کۆن و گرنگی پرۆسه‌ی میژووی دروستبوونی میلله‌تی کورد» (۱۳، ل ۲۰) له‌باره‌ی شیرین و ناوچه‌ی کاریگه‌ر له‌سه‌ر دروستبوونی میلله‌تی کورد (حبیب الله تابانی) پێ له‌سه‌ر ناوچه‌ی موکریان داده‌گرئ و ده‌نووس: «سه‌لمانندی په‌یوه‌ندی ناوچه‌ی (مانائی) به‌کوردیه‌کان که نیشتمانی ره‌سه‌نی ئه‌وانه، میژوونوس و پۆژه‌لاتناس و لیکۆله‌ره‌وان ده‌توانن رای بگه‌ین که توخمی نیوه‌ندی پیکه‌ته‌ی (کورد) له‌ یه‌که‌مین قۆناغی په‌یدا بوونیان له‌ هه‌مان خاکی موکریان (مانائیا) سه‌ری هه‌لداوه» (۵۸، ص ۹۳) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆریه‌ی هه‌ره‌ زۆری ناوچه‌کانی کوردستان هه‌ر له‌کۆنه‌وه ئاوه‌دان بوون و به‌رده‌وامیش به‌ئاوه‌دانی ماونه‌ته‌وه و هه‌ریه‌که‌ی له‌ قۆناغیکی یا چهند قۆناغیکی کاربگه‌ری میژوویی هه‌بووه، بۆیه ده‌توانین بۆ زۆر مه‌لبه‌ند و ناوچه‌ی کوردستان، به‌لگه‌ی میژوویی بێنینه‌وه که پۆلی گرنگیان هه‌بووه له‌دروستبوونی میلله‌تی کورد و زۆریش له‌و ناوچه‌ و هۆزانه‌ میژوونوسان باسیان کردوون.

له‌ ئه‌جمادی خوتنده‌وه‌ی ئه‌م به‌لگه‌ کۆن و را زانستیانه، ده‌گه‌ینه ئه‌وه‌ی که بلتین: بۆ دروستبوونی میلله‌تی کورد ئیمه ئه‌م خالانه به‌گرنگ ده‌زانین.

یه‌که‌م: ئه‌و خاکی ئه‌مپۆ پیتی ده‌گوتری کوردستان، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه مرۆفی تیدا ژیاوه، له‌ مرۆفی- سه‌ره‌تاوه تا ده‌گاته ئه‌مپۆ، ئه‌م ئاوه‌دانییه‌ به‌رده‌وامییه‌ شه‌هۆه‌کی گرنگه بۆ دروستبوونی میلله‌ت. بۆ کوردستانیش میلله‌ته‌که هه‌ر ده‌بی کورد بی.

دووم: زۆر پێش کۆچی (ئاری- هیندۆ ئه‌ورپی!!) یه‌کان له‌ کوردستان هه‌ر له‌ پۆژه‌لاتی چیاکانی زاگرووسه‌وه، هه‌تا شاخه‌کانی سووریا، هه‌ر له‌ ئه‌رمه‌نستانه‌وه هه‌تا یه‌کاوی (که‌نداو!) ئاوه‌دان بووه و هۆز و نه‌ته‌وه‌ی جیا جیا لێ ژیاوه و له‌ میژوودا شارستانییه‌تی دیار و مه‌زنیان دامه‌زراندووه. ئه‌م هۆز و

نه ته وانه ش په يوه ندى به هېزبان به ميلله تى كورده وه هه يه .

سټيېم: كونترين بدلگه به كار هينانې ناوې- كورد- به شپوه جيا جيا كانيبه وه، تا نئستاش هې هه زارې سټيېمې پيش زايينه، نه وه ش نيشانه ي نه وه يه، كه هوزيكي گه وړه و ديار له كوردستاندا ژباوه و كار يگه رې له سهر دهوروبه ر هه بووه و ناوې (كورد) بووه. (كاردا، كورتې، كارډو، كيرتې، گوتې و... تا دوايي) له نه نجامدا هه ر نه وه هوزه- ناوه- واته- (كورد) هه موو هوزه كاني تری له ژير ناوې خویدا كوزدو و ته وه، چوڼ ماده كان له سه ده ي حه و ته مې پ. ز بؤ ماوه يه كي زور- ناوې- ماد- يان كرد به ناوېكي سهره كي. ناواش نه وه (كورد) انه توانيبان هه تا هه تا يې ناوې هوزه كه ي خوېان بكن به ناوېكي سهره كي و له نه نجامدا ميلله تيك دروست بوو به ناوې (كورد) كه هه ر نئستا ده يان هوزي گه وړه و بچوك له نئيو خویدا كو ده كاته وه.

چوارم: كورد به شپوه يه كي سهره كي له تيكه لېوونې دوو جوړ مرؤف دروست بووه (۱) تيكه ل بوونې هوزه جيا جيا و ر هه نه كاني ناوچه جيا جيا كاني كوردستان. (۲) له تيكه ل بوونې دانئستوانه ر هه نه كه و نه وانه ي كه وه ك دلئين: هيندى و نه وروپې- ناري! يه كان كه هاتوونه ته كوردستان. له نئسته جيبه كان به شپوه يه كي سهره كي سؤمه ريبه كان و عيلا ميبه كان و زاگروسيه كان، هه ر نه وانه ش له گه ل هاتووه كان- ماده كان- يه كيان گرتووه.

پنجه م: په يوه ندى (كوردو فارس) بؤ (ماد و پارس) ده گه ر ټنه وه، ده يې نه وه ش بزائين كه له پيكه وه هاتنې ماد و پارس و دواچار دروستبوونې نئيمپرا توريه تې ماد، ماده كان كه مينه يه كي پيكه اته ي هوزه زوره كاني ژير ئالاي مادن و ماده كان نئيش- به هه موو هوزه كانبانه وه- به شپكي پيكه اته ي كوردن، هه نديك له ميژوونوسان دلئين: سؤمه ريبه كان و هوزه كاني دهوروبه ريان و عيلا ميبه كان و هوزه كاني دهوروبه ريان هېچ په يوه نديه كيان له گه ل- ناريبه هاتووه كاندا نيبه! هه نديكيش له ميژوونوسان سؤمه ريبه كان به ناري ده زانن، نه گه ر ناري نه بن، نه و نه و ناريبه ن كه سهر به (نيري ه وچ) ن. كه واته كار يگه رې ناريبه كان- هيندو نه وروپييه كان- له سهر به شپكي كورده هه ر نه مه شه هو ي نه وه كه هوزي جيا جيا له نئيو كوردا زوره. له گه ل نه وه شدا كار يگه رې نيران- نيرانې پيش هاتنې پارسه كان و ماده كان و دوايي هاتنېان له پيكه اته ي كورد كار يگه ريبه كي دياره، به تا يبه ت له ريگاي ناييني (زه رده شت) وه كه له نئيو ماده كان سهرې هه لداوه و پيشينه ي نايينه كونه كان و دواتر قبول كردنې ناييني زه رده شت وه ك ناييني هه خامه نشيبه كان و له سهر ئاستي ده ولت و ميلله ت.

نئستاكه گه يشتينه نه و زه مه نه ي كه بتوانين ناسنامه ي ميلله تى كورد بناسين و له قونا غيكيديان كه ميلله تى كورد ته و او پيكه يشتووه، ده شتوانين قسه يه ك له باره ي نه فسانه ي كوردييه وه بكنين. نه گه ر كورد نه نجامي تيكه ل بوونې نه م هه موو هوز و تيره و بنه مال ه يه، ناري و ماد و زاگروسي و سؤمه رې و عيلا ميبه كان و زوري تر به دريژايي رؤزگار تيكه ل بوون و نه م ميلله ته كورده ي نئستاي لي هاتووته به رهم، نه و بيشك نه فسانه ي كورديش، پيكه اته ي تيكه لي نه فسانه ي هه موو نه مانه و نه فسانه ي گه لانې دهوروبه ريشه، چونكه، باري پيكه اته ي خوئين، له گه ل باري پيكه اته ي فرهنگ جيا به، ده كړي

فرهنگي نه ته وده يه كي خوئين جيا، كار له فرهنگي نه ته وده يه كي تر بكات. بې نه وه ي تيكه لي خوئين و جوجرافيا له نئيو انبانا هه يې، نه و نه فسانه ي كورديش نه مرؤ پيكه اته ي نه فسانه خو مائي و بيانيبه كانه و ميژووي نه فسانه ي كورديش له گه ل ميژووي گه لي كورده يه .

۱-۱-۸-۱- ميژووي ناييني كوره:

۱-۱-۸-۲- له نه شكه و ته وه بؤ ناسمان:

له به شي ميژووي كورد، له سه ره تا باسي مرؤفي نئيو نه شكه و تمان كرد، نه و سه رده مه ي كه مرؤف له سه ره تا ي سه رده مې نه فسانه ييدا بوو، هه موو ليكوله ره وه كان نئيش، نه وانه ي له نايين و نه فسانه- ي مرؤفي كونيان كوليويه ته وه هاتوونه ته سه ر نه وه كه نه فسانه و نايين، به شپوه سه ره تا ييبه كه ي پيكه وه سه ريان هه لداوه، له نه نكسكلؤ ييدا ي به ريتانيدا نو سراه: (به دلئيا ييبه وه، هېچ تقووسيتي ناييني به يې نه فسانه نيبه: به لام، زور نه فسانه هه يه به يې تقووسى ناييني) «(۱۴۰، ص ۶۰) زور ليكوله ره وه ي تريش وه كو (فنت) و (دور كاي م) و (هيو بورت) و خاتو (جين هاريسون) دلئين: «په يوه نديه كي به تين له نئيوان نه فسانه و تقووسه نايينيبه كاندا هه يه» نه و نايينه سه ره تا ييبه و نه فسانه له ميتشك و دل و خه يالي مرؤفي نئيو نه شكه وت سه ري هه لداوه، (شارل ديو بيو ي) دلئې: «په رستني سروشت له نه شكه و ته كاندا نايينيتي سه ره تا يي و خو رسكي له كار و به ربالاوي جيهاني كون و تازه يه» (۲۱۲، ۱۱، ل ۶۷) نه گه ر مرؤف به گشتي هه ر له نه شكه و ته وه به شپوه يه كي نه فسانه يي بيري له نايين كرديته وه، نه و سه لمي ندراره كه مرؤفي كوردستان نئيش سه ره تا له نه شكه و ته كاني شانده ر و چه رمؤ و هه زار ميتر و نه وانه ي تردا ژباوه، نه گه ر زانايان سه ره تا ي ژبان له نه شكه وتي (شانده ر) بؤ سه د هه زار سال له وه و پيش بگيږنه وه، نه و بيشك، سه ره تا ي نايين و نه فسانه ش هه ر له وه دهوروبه ردا يه، مرؤفي نه شكه وتي شانده ر زوري له باره نو سراه «نه وه ي شاياني باسه مرؤفي نيانده رتال" نيانده رتالي شانده ر" يه كه مين مرؤفه كه له پيش ميژووه و سه رده ي خو ي شاردو و ته وه، هه روه ها يه كه مين مرؤفه كه به خاوه ن هه ستي رؤحي و ناييني ناسراه، هه روه ها باوه ريشي به ژباني پاش مسردن هه بووه» (۲۱۴، ۱۰، ل ۱۹۱) دياره نيشانه كاني باوه ري ناييني له هه موو شوتنه كونه كان پاشماوه ي دوزراوه ته وه، كه نايينيش به پتي سه رده م و پيكه يشتنې عه قلي مرؤفه كان گؤراه: «ناييني ناريبه كان له سه رده مې ويدا يي، باوه ريتي ساده و روت بوو، زورتر ديارده سروشتييه كانيان ده په رست، مانگ و نه ستي ره و ناسمان و كيتو و روپار و كازيوه كه قوربانيبان بؤ ده كردن» (۹۲، ص ۶) نه وه هه ر ناريبه كان وانه بوون، به لكه هه موو مرؤفا يه تي به قوناغي جيا جيا ي ناييني و په رست و ديارده ي جيا جيا دا تپه رپوه، (تپه راهيم پيغه مبه ر د.خ) بؤ خو ي نمونه يه كي نه م گه رانه ي مرؤفه به دواي خواي خويدا، له قوربان له سه ر زاري نه و پيغه مبه ر ده فمرو ي: «اني وجهت وجهي للذي فطر السماوات والارض حنيفا وما انا من المشركين» (الانعام، ۷۹) واته من روي خوم له وه كه سه ده كه م كه زه وي و ناسمانه كاني جوان ليك كرډو ته وه، من له وانه نيم هاوبه ش بؤ خودا په يدا بكم، نه م باوه ر هه ش كه ي هات، پاش نه وه ي كه كر نؤشي بؤ رؤژ و مانگ و نه ستي ره برد، به لام، نه مانه هه ريه كه وه پاش ماوه يه كي كورت ناوا بوون. جا (تپه راهيم پيغه مبه ر) گه يشته خواي خو ي،

ئەمەش ئىمۆنەيەكى زىندووی ھەموو مەرقەپە تەبىئەتە كە چۆن ئاين گۆرى و خوداگۆرى کردووه، مەرقەپە كوردستانیش لەم ياسايە بەدوورنەبووه، (توفیق وەھبى) دەنووسى: «كوردەكان ھىزە سروشتىيە كانىيان دەپەرست و باوەرىيان بەزۆر خواپى ھەبوو، واتە ھەر دياردەبەھەكى سروشتىيى لای ئەوان خواپەھەكى ھەبوو، مەزنىترىن خوداوەندىيان (دباوس) بوو، ئەوھى ئىزدىبەھەكان پىتى دەلەين (تاوس)، « (٢١٢، ٦، ٥٩٧) ئەم رايەى (توفیق وەھبى) بەوھە چاكتەر پشتگىرى لىدەكەرى، ئەگەر ژمارەى ناوى خواوەندەكانى كوردستان لە سەردەمە جىياكان و ئايىنە جىياكان بەسەر بەكەينەوھ. «ژمارەى ئەو خودايارنە بەقەد ژمارەى ئەستىرەكانى ئاسمانى بوو، لەكۆمەلەى خواوەندە سەر ژمىركراوھەكانى سۆمەرى و ئەكەدى زىاد لەچوار ھەزار ناو دەكەوتتە بەرچا، كە ھەر يەككىيان بەرجەستە كەردنى دياردەبەھەكى سروشتى بوون» (٧١، ٤٧) جگە لەوھى ژمارەكان زۆرن، ئەوھە دەسەلمىنى كە ھەموو خواوەندەكان ھىماى دياردە سروشتىيەكان بوون ئەوھە سروشت پەرسىيەكەى كورد دەسەلمىنى كە رۆژانى زوو لەجىياتى خودا پەرسىوويەتى، لە مېتراب - محراب- يەكى چىاي نەزىك دەرياجەى وان كە بە "مىھرى" ناسراوھ: «دەقىكى لەسەر نووسراوھ، بە دوورمان، كە باسى (٧٩) خواوەندەكات» (٢١٢، ٧، ٤٨) لەم زۆر خواپىيە و زۆر ناويىبەشدا تايىبەتەندى مىللەتى كوردیش بەدەردەكەوئ، دكتور (محەمەد عەلى سەجادیە) دەنووسى: «لەناو خواوەندە و كەسايەتییە ئىلامىيەكان، ئەوھە كەى كە زانراوھ، (ناوى نازى- Nazi، كوردى - Kurdi) ئەوھى ناوى (كورد)مان بىر دەخاتەوھ، ھەر وھە كوردیە خوشكى بەھرام چوین بوو» (٢١٨، ٤٥، ٤٥) ئەوھى لىرە گەرنى و تازەبە، ناوى خواوەندەكە بەناوى (كوردى) كە مىللەتى كورد لە قوناغىك لەقوناغە ئايىنەكانى خۆى پەرسىوويەتى. ئەگەر - ناو و ژمارە-ى خواكان لە كوردستان زۆر و زانراو، ئەوا ھەر ئەو - خواوەند - انە، بەشىوھە پەيكەر و وینەى سەر ئەشكەوت و پرووى دىوارى پەرسىستا و كۆشك و قەلاكانیش بەرجەستەكران و ھەر ئىستا پەيكەرەكى زۆر لە مۆزەخانەكانى جىهان نوینەرى خواوەندەكانى كوردستان، ئەوھە جگە لەوانەى ھىشتا لە ژىر زەبىدا نەدۆزراوھتەوھ و ئەوانەش كە لە نىوچوون بەكەت لە خواوەندەكان كە (دايكە خوا)یە، كە لە كوردستان پەرسىستا، لەزۆر ناوچەى كوردستان پەيكەرى دۆزراوھتەوھ، لە (تەپەسەراب)ى كوردستانى ئىيران پەيكەرەكى ئەم خواوەندە دۆزراوھتەوھ كە ھى سەردەمى (نىوئىستىك ٦٠٠٠ پ، ز) بەشىوھەكى ھونەرى و لەقورى سوورەوھەكراو دروست كراوھ، ئەمچۆرە خواوەندە دانىشتوانى گوندى چەرموش پەرسىوويانە كە ھىماى پىت و بەرەكەت بوو، ئەم پەيكەرانەش: «لە خاكى نىو مائەكانىيان دۆزراوھتەوھ كە دەتوانىن لەمەوھە جۆرى ئىيانى رۆژانە و جۆرى ئايىنى خەلكى چەرمو بزانی» (٢١١، ٦٠٧) دەبە ئەوھە بزانی كە دۆزىنەوھى ئەم پەيكەرانە، نىشانەى كۆنترىن پەرسىستە كە مەرقەپە چەرموش پەرسىوويەتى و: «بىنگومان پەرسىستى (خوداى دايك) لە ولاتى كورداندا بەكۆنترىن پەرسىست دەژمىردىت و پاشماوھ دۆزراوھەكانى گوندى (چەرموش) (٠٠٠) گەورەترىن بەلگەى ئەمچۆرە پەرسىستە» (٧، ١٢٧) ئەم دايك پەرسىست و دايك سالارىيە تەنبا لە يەك ناوچەى كوردستاندا نەبووھ و پەيوەندى ئايىنى وەك ھەموو پەيوەندىيەكانى تر ھەر ھەبووھ (مىھەرداد بەھار) دەنووسى: (لە بوارى ئايىنەشەوھ، عىلامىيەكان پەيوەندىيەكى زۆریان لەگەل نىوان دوو ئاواندا ھەبوو،

كۆمەلگەى پىشسوى دايك سالارىيە سۆمەرى و عىلامى ھەردوو خواوەندىكى بەھىزبان دەپەرست» (٩٨، ٤٣) ئەو خواوەندە بەھىزەش دايكە خواى (پەى نىكەر) دايكى خوداوەندان بوو، ئەم يەك خواوەند پەرسىست و پەيوەندە ئايىنە بەردەوام بووھ و لەزۆر پرووھە رەنگى داوھتەوھ، لەگەل ئەوھى كە پەرسىستگانىيان پىكەدەچوون، بەتايىبەت لە: «ئەرىدۆ تەپەگەورا (؟) ئەمەش بەلگەيەكى بەھىزى ئەو پەيوەندىيە نىوان باكوورى (نىوان دوو ئاوان و خواروويەتى، ھەر وھە پىكچوونى بنەما و شىوھى تقوسە ئايىنەكانىيان لە ھەزارەى پىنجەمى (پ.ز) بەداوھ» (١٢٥، ٢٨٢) كە خواوەندى بەكترىان دەپەرست و لىكىيان دەخواستەوھ ئەوا ھەر دوو لاش واتە: «ئىلامى و بابلىيەكان دەیانتوانى خواوەندەكانى خۆيان و خواوەندەكانى تری نىوان دوو ئاوان لە يەك پەرسىستگادا بپەرسىست» (٨١، ٢١) بەناويانگترىن خواوەندەكانى ئىلام لە ھەزارەى سىيەمى پىش زابىن (شالى) و خىزانەكەى (شوستىياك) بوون. ھەر بۆ پەيوەندى ئايىنى نىوان ناوچەكانى كوردستان، دەتوانىن بەلگە لە نىوان (لورستان و نىوان دووئاوان) بپىنەوھ، دكتور (محەمەد جەواد مەشكور) دەنووسى: (گلگامش، يەكە لەو خواوەندەكانى كە لە لورستان زياتر لە ھەمووان پەرسىستوويانە گلگامشە، كە لە دەشتەكانى نىوان دوو ئاوان لە نىوھە خواوەندەكان دەژمىردا، بەلام لە لورستان و لەكن خەلكەكەى پىشانى لای كاسىيەكان گەيشتوتە پەلەى خواوەندى» (٩٢، ٢) كە گلگامش وەك خواوەندىكى تەواو خواوەند لە لورستان پەرسىستراوھ، ئەوا -مەردۆخ لە سەردەمى (ھەمورابى ١٧٩٢-١٧٥٠ پ، ز) «لەگۆزانكارىيە ئايىنەكان ئاسىاي رۆژئاوا كە بەرەو يەك خواوەندى دەچو، مەردۆخ يەكە بوو لەو خواپانەى بابلىيەكان كە بووھ سەر دەستەى بى ھاوتای خواوەندەكان» (٩٨، ٣٩٩) بەلام، دەسلانەى تەواوى ئەو خواوەندە پاش رووخانى بنەمالەى ھەمورابى بوو، ھەر ئەو وەختە توانى كەسايەتییە ھەموو خواوەندەكانى تر لەخۆیدا كۆيكاتەوھ و ناوى ھەر يەككىيان وەك سىفەتتىك بۆ خۆى بەكاربىنى.

يەككىكى تر لە خواوەندە ناوارەكانى كوردستان، (عەشتارە)، كە لە زۆر سەردەم و لە زۆر ناوچەدا پەرسىستراوھ، دكتور (فاضل عەبدولواھىد عەلى) دەنووسى: «شارى نەينەوا و ئەربىل -ھەولتەر- ھەرىكەتەكانى بوونە نىوئەندىكى گەرنى پەرسىستى، ناوى ئەم خواوەندە بەناوى ئەم دوو شارەوھ نوسا و لە دەقە مىخىيەكاندا بە (عەشتارى نەينەوا) و (عەشتارى ئەربىل) ناسراوھ» (١٤٥، ٤٩) ئەم خواوەندە ژنە، زۆر بەگەرمى و كارىگەرى تىكەل ئىيانى رۆژانەى خەلكەكە بىوو، دلدارى و سەركىشىيەكانى زۆر بەناويانگە سالانە شا و حكومەت و خەلك رى و رەسميان بۆ دەگىرا.

يەككىكى تر لە خواوەندە ناودار و ناسراوھەكانى كوردستان (ئاناھىتا)یە، كە ھەر ئەم خواوەندە لەسەر ئاستى جىهانىش ناسراوھ؟ «مەعبەدى گەورەى ئاناھىتا لە كوردستاندا و لە شارى (كەنگاوەر) دايە و وشەى (كەنگاوەر)یش كە بەماناى (كچى گاور) پەيوەندىيە نىزىكى لەگەل ئاناھىتادا ھەبە» (٢٠٦، ٤٣). ھەندى لە لىكۆلەرەوان (عەشتار) و (ئاناھىتا) بە يەك خواوەند دەزانن.

خوداوەندە پەرسىستراوھەكانى كوردستان زۆرن، يەككىكى تر لەو ناودارانە (مىترا)یە (٣٥) كە لەزۆر بەلگە و نووسراو ناوى ھاوتوھ، : (لەنووسىنكى چەرخى ھىتییەكان (١٤٠٠ تا ١٣٠٠ پ. ز) كە

له ناسیای بچووک دۆزراوه تهوه هیما بۆ (میترا) کراوه به شپوهی (میدارشیل) ناویان هیناوه، وهک پیدهچی «میتانییه کان» واته هۆزه ئاریاییه کانی نیشته جیی کینه کانی کوردستان عیراقتی نیوان دوو ئاوان بوون» (۷۱، ص ۲۷) ههر له ناوی خوا و په رستگاکان و هی پیش زه رده شت و ئایینه ئاسمانییه کانی تر، هه ندی په رستگا په یه ندی زۆریان به ناگروه هه بووه، بۆ به کئی لهو په رستگایانه (به هرام فره وشی) ده نووسی: «له و دی باسکرا ئه وه دینه دست که جیگای خوره برزه (خۆره به رزه) و جیگای ئاته شک هه دی کۆنی - ازرگشنسب- پیویسته له جیگایه کی پۆژه لاتی مه اباد و خوارووی پۆژئاوی میاندواو خوارووی له یلان بدۆزرتیه وه» (۴۲، ص ۱۶۴) پشهی ئایین و به ربلاوی ئایین له کوردستان زۆر کۆنه ههر ئه وه شه هۆی ئه وه دی که هه ندی له نووسه ران کوردستان به گه نجینه ی ئایینان داده ئین ئه م به لگه هینانه وانه به شپکی که م و کورتیی میژووی پر له ئایین و خوداوند و په رستگای کوردستانه، (فه ره ی دوون جو نه ی دی) له باره ی کۆنی ئایینی کوردان ده نووسی: «هه رچه نده نووسه ران لاوانی کورد داب و نه ریتی خۆیان به داب و نه ریتی زه رده شتی ده به ستنه وه، به لām تا ئه و جیگایه ی که لیکۆلینه وه ی من ریگام پی دده دا داوه ری به کم ئه وان کاریگه ری ئایینی یه کجار دوورتر، هه تا دوورتر له میهر په رستیشیان به سه ره وه ده بینم» (*-۳۶) (۸۲، ص ۱۱۲) ئه و ئایینه ی که لاوانی کورد خۆی پته ه لده نده وه زه رده شتییه، و ا چاکه به هۆی کۆنی و کاریگه ربیه وه به سه ر میله ته تی کورد که میک باسی ئه و ئایینه و په یامبه ره که ی به که ی.

۱-۸-۱-۳- زه رده شت:

زه رده شت وهک په یامبه رتیکی ناودار و دامه زرتیه ری ئایینیکی کۆن و به ربلاو، پیش هه موو شتیکی و ا چاکه بزانی ئه و که سایه تییه مه زنه کوری چ هۆز و نه ته وه یه که و دوا یی بزانی ئه ل چ سا ل و سه رده می کدا ژیاوه.

زه رده شت وهک په یامبه ر و ناودار تیکی زۆری له باره وه نووسراوه، به هۆی کۆنی و به ربلاویش وهک هه موو که سایه تی و رووداوه میژوو یییه کانی پیش زاین، رای دژیه یه کی له دهرده دا کۆبو ته وه. به لām، ئه گه که سه ی به وردی له ژیان و ئایینه که ی بکۆلێته وه، به شپوه یه کی گشتی ده گاته راستی، برۆسۆس (Berossus) که له سه ده ی سییه می پیش زاین-دا ژیاوه: «لای وایه زه رده شت یه کیکه له بنه ماله ی شاهانی ماد» (۴۴، ص ۲۷) هه روه ها میژوو نووسی کورد (ئایه توللا مه ردۆخی کوردستانی) ده نووسی: «زه رده شت یه کیکه له زاناکانی کورد... زۆرتین لیکۆله ره وان (مادی بوونی ئه و به راست ده زان و لایان وایه له کورده ماده کانه و ئاوێستای به زمانی نیشتمانی خۆی به مانا زمانی مادی نووسیوه» (۱۸۱، ص ۱۵) دیاره کورد بوونی ماده کان ئه مپۆ شتیکی که سه ناتوانی رته ی بکاته وه لیکۆله ره وه ی ناوداری ئیرانی "پورداود" ئه گه رچی ناوی ماد ناهین، به لām به ناشکرا نیشتمانه که ی دیاری ده کات، ده نووسی: «به کورتی ده توانین بلێین که زه رده شت له پۆژئاوی ئیران یان باکووری پۆژئاوی ئیرانه، به هیچ شپوه یه ک په یه ندی به خوارووه وه نییه: هه روه ها باوه ری پۆژه لاتی ئیرانی به لای نزاوه و ئه مپۆ که سه باوه ری پی نییه!» (۴۴، ص ۲۶) له وه ی که "پورداود" به دلنیا یییه وه ده لێ

زه رده شت خه لکی پۆژئاوی ئیران - کوردستان - ده وره به ری ده رباجه ی ورمی- یه ئه گه ره هه ندی که سه باسی پۆژه لاتی ئیرانیان کردوه، ئه و پورداود، ئه و رایه به -به لائراو- ده زانی و ده لێ: که سه باوه ری پی نییه! پۆژئاوی ئیرانی له باسی ماده کان ده رکه وت که جیگای کورده کانه، چ له پیش هانتی ماده کان و چ له گه ل نیشته جتی بوونی ماده کان، له وه وه بۆمان ده رده که وێ و ده سه لمیندێرێ که زه رده شت کورده و له کوردستان له دایک بووه و زمانه که شی هه ر زمانی ئه و گه ل و نیشتمانه یه که تییاندا له دایک بووه، ئه گه ر (ئایه توللا مه ردۆخی کوردستانی) ده نووسی: «کیتابی ئاوێستا به زمانی نیشتمانی خۆی واته زمانی مادی نووسراوه» له وه له راستی دوور نه که وتو ته وه، ئه وه ته: «پلینۆسی گه وره ش زه رده شتی به ناوی زه رده شتی مادی ناو بردوه» (۱۷، ل ۹) که ماده کان کورد بن، ده بی زمانه که شیان کوردی بی جا کام زاوه بووه، ئه وه شتیکی تره، خۆ له نیو کوردان رایه کی و ا هه به: «که گوایه "ئاویستا" به دیالیکتی گۆرانی نووسراوه» (۱۳، ل ۲۲۷).

له باره ی زمانی ئاوێستا و کورده بوونی ئه و زمانه (م. ئاورنگ) ئه ویش ده نووسی: «له سه رقه سه ی زانایانی کورد، به زمانی کوردی هه ورامی یان کوردی کرمانجی هاو پشیه و هاوئا هه نگه» (۸۶، ص ۳۹) ئه گه ر ئه و راستییه زانستییه له به ر نه که یین که زمانیش بۆ خۆی له گۆرانه، ئه و ده بی ئه وه قبو ل بکه یین که زمانی ئاوێستا کورد- مادی کۆنه: چونکه لیکۆله ره وه کان هه موو له سه ره ئه وه ریکه که وتوون - که- گاته کان- نووسراوی زه رده شت خۆیه تی و ده ستی لینه دراوه. هه ر له باره ی کورد بوونی زه رده شت و کوردی ئاوێستا: (عیمادوددین ده وله تشاهی) له باره ی وه رگێرانه کانه وه ده لێ: «چونکه زمانی یه که می ئاوێستا کوردی بوو، ئه و زانایانه ی که ئاوێستایان وه رگێراوه کورده یان نه زانیوه، له ئه نجامدا و به هۆی به سه رچوونی پۆژگار وه رگێرانی جیاجیای ئاوێستا په یدا بوو» (۷۹، ص ۳۸) ئه و لیکۆله ره وه یه ئاوێستا ناسیکی چاک بوو، بۆ رایه کانی خۆی به لگه ی زانستی و به هیزی هه به.

۱-۸-۱-۴- ناوی زه رده شت:

ناوی زه رده شت به زۆر شپوه نووسراوه، له ئاوێستا خۆی ناوی نووسیوه (زه ر تو شته ر) هه ندی جار ناوی خانه واده که شی ده نووسی که (سپیتمه) یه له مانای (زه رده شت) یش زۆرتی بۆ ئه وه ده چن که ده کاته (زه ردو شتر) و ناوی باوکی (پورشاسبا، پوروش ئه سپ) که ئه ویش واته خاوه نی ئه سی پی. (*-۳۷) به لām (عیمادوددین ده وله تشاهی) ده نووسی: «له شپوه زاری کوردی - هه ورامی - ناوی ئه و که سایه تییه به مانای تیشکی زێرینی پۆژ ده بارێ و ده گه شپه وه لیکده ده نه وه» (۷۹، ص ۳۵) هه روه ها ده لێن ئه م ناوه پاشتر خه لک له زه رده شتیان ناوه، له زمانی کوردی "هه ورامی" (زه ره پاو شه ترانی) یان ئاوا لیکدا وه ته وه (زه ره zara) واته وهک تیشکی زێرین (Thal) واته تیشکدان (وه شته - VASH-TARA) واته بارین (ئائی AI) واته هاتووی یان دیتی، هه ر ئه و وشه ی شه ته ر بوو ته هۆی به هه له چوونی باوه ردارانی زه رده شتی که به خاوه ن و شتری زه رده زێرین ناویان بردوه.

له باره ی دایکی زه رده شته وه که ناوی (دو غده) یه ده لێن: «له نزیک په زاییه (ورمی) دتییه که هه به به ناوی (ئهمبه) له و دتییه گۆرێک هه به، خه لکه که ده لێن ئه مه گۆری دایکی زه رده شته» (۸۶، ص ۱۹)

ئەو زىياتر ئەو دەسلەپكى دەستەمەلەي زەردەشت لە ناوچەيە ژيان و مردوون.

۱-۸-۱-۵- بەرەمەي زەردەشت:

لەبارەي سەرەمەي ژيانى زەردەشت، ديسان راي زۆر ليک دوور، هەيە، لە ۷۱۲۹ سالى پيش زايينهەو تا ۵۸۳ سالى پيش زايين دەگرتهەو، ئەگەرچي رايەکان زۆرتر لەنيوان ۱۰۰۰ تا ۱۴۰۰ پيش زاييندا خۆ دەبينهەو، وەک ئەوئەي: «کە زاناين کۆنى و سەرەمەي نووسيني ئاويستا و دەرکەوتنى زەردەشت لە ۱۰۰۰ تا ۱۴۰۰ سالى پيش زايين دەزانن» (۱۳۷-*) (۹۲، ص ۷) بەلام، تازەترين ليکۆلئينهەو سالتامەي ژيانى زەردەشت ئاوا دابەش دەکات:

«، (۶۶۰ پ. ز) لەدايک بوو.

(۶۴۰ پ. ز) دەستی بەگۆشەگیری کردوو.

(۶۱۸ پ. ز) گوشتاسپ پەپرەوی ئايينهەي کردوو.

(۵۸۳ پ. ز) لە تەمەنى ۷۷ سالىدا بەدەستی تۆرانييان کوژراو» (۸۰، ص ۷۵۹).

۱-۸-۱-۶- پەياپەري زەردەشت:

وەکو لە سالتامەي ژيانى زەردەشت دەرکەوت، لە تەمەنى بيست سالىدا گۆشەگیری هەلبژاردوو و بۆ ماوئەي دە سالى خەريکى خۆ پيگەياندن بوو، ئەم دە سالى ماوئەيەکی باشە بۆ هەردوو بواي، چ لە بواي زانستی و فەلسەفيەو، چ لە بواي رومان و ئايينهەيەو تا لە سى سالى بوو بەپيغەمبەر و بەزمانى گەل و نيشتمانەكەي خۆي (ئاويستا) نووسيو، لەمەشدا نابئ دوودل بين، چۆن لەرووي واقعي و ميژووييهەو سەلميندراو کە زەردەشت (ماد- کورد-ه) و زمانەكەشي کورديهە. لە رووي ئايينهەو هيج ريگريک نيهە کە زەردەشت (کورد) بي و (کتبه ئاسمانى) (۹۲، ص ۷) يەكەشي (کوردى) بي، خوداي گەورە لە (قورئان) دەفەرمووي: [وما ارسلنا رسولا الا بلسان قومە ليبين لهم فضل الله من يشاء ويهدي من يشاء وهو العزيز الحكيم] (ئيبراهيم ، ۴) ئەوئەي ليرە مەبەستە ئەوئەي خوداي خۆي دەفەرمووي هيج پيغەمبەر يەكمان نەهەناردوو ئەگەر بەزمانى ميللەتەكەي خۆي گەورەيى خوي بۆ روون نەکردبەو، وەختئ بيەوي گەورەيى لەگەل يەكيكدا بکا و يەكيك راستەري بکا، هەر خۆشي خۆشەويست و دانا، ئەو فەرموودەيى خوا، بەلگەيەكى ترە کە هەر پيغەمبەرە و بەزمانى ميللەتەكەي خۆي كتيب و دەستووي بۆ هيتاون، زەردەشتيش "ئاويستا"ي بەزمانى ميللەتەكەي خۆي هيتاوه، هيج ئايينيكيش نەهاتوو ئەگەر كاريگەري ئايينهەكاني پيشە خۆي لەسەر نەبي و پاشتريش كاري لەوانەي دواي خۆي نەکردبي «ئاييني زەردەشت کە وەك بلتيسەي گەش ولاتى پان و بەرينى ئيرانى رۆشن کردوو، هەلبەت ئەو ئايينهە لاکا و پەيدا نەبوو، بەلکو ئەنجامى پيگەيشتنى باوهر و ئايينهە كۆنەکان بوو کە لەئيران-دا هەبوون» (۵۳، جلد يکم، ص ۴۲). ديسان لەناوي ئيراندا، نابئ جوگرافياي ئيرانى ئەورۆمان بيته بەرچاو، چۆن زاناين پەيوەندى و كاريگەري ئايينهەكاني پيشتر، بەتايهت كتيبى (ويدا)ي هيندييان لە سەر ئاويستا روون کردووتەو، چونکە، بەراي هەنديكيان: كۆنترين بەشي ويدا

کە (ريک ويدا) يە لە (۲۵۰۰ پ. ز) دا نووسراوه، هەر وەها كۆنترين بەشي ئاويستا کە "گاتەکان" ه لە (۱۱۰۰ پ. ز) نووسراوه» (۲۱۲، ۱۲، ل ۱۵) هەر لەبارەي كۆنترين زەردەشتەو، زۆر لە ليکۆلئەرەوان رايان وايە کە ئاييني ئيزدى كاريگەري زەردەشت و پيش زەردەشتيشى بەسەرەوئەي، (ب.ش دلکوفان) دەنووسئ: «زۆر دوور نارۆين کاتئ دەلتين باوهرى ئيزدياتى ميراتگري كۆنترين باوهرى ئايينهە كۆنەکانە و داسنى- (ئيزدى) (۳۸-*) يەکان لەكۆنترين شەپۆلي هيندۆ ئەوروپى دەژميردري پيش ميتانى و حورى و کيشيهەکان بەدوووهزار سالى» (۲۱۲، ۱۲، ل ۲۰۰۰)، ئەم قسانە ئەگەر شتيك بەسەلمينئ، ئەوئەيە کە ئايينهە کورديهەکان ريشەيەكى كۆنيان هەيە و زەردەشتى و ئيزديش لەو ئايينهە كۆنانهن و لەسەر قسەي (کامبانيلى): «کوردستان خەزینەيەكە هيتستا بەچاکی نەناسراوه» .

۱-۸-۱-۷- ئاويستا:

ئاويستا كتيبى پيرۆزي زەردەشتيهە کە زەردەشت پيغەمبەر بۆ ميللەتەكەي خۆي هيتاوه ميللەت بەمانا ئايينهەكەي ئەو ئاويستايەي ئيستا لەبەردەستە، ئاويستاي سەرەمەي زەردەشت نيهە! تەنيا بەشيكي ئەويش کە (گاتەکان) ه زاناين بە هي زەردەشت خۆي دەزانن ئەوئەي تر پەپرەوانى زەردەشت لە قوئاغى جياجيا بۆ شيکردنەو و تپگەيشتنى پەپرەوانى وەك مانا ليدانەو و شيکردنەو لپيان زياد کردوو بەساي ئاويستا بۆ خۆي باسيكە دوور و دريژ بۆبە واز لەو وردەكاريهە دەهتيم و تەنيا باسي نووسينهەو و پاراستنى دەكەم، ئەويش بەكورتى:

نووسينهەوي ئاويستا:

نووسينهەو و زمان و خەت و زەمانى ئاويستا كيشەي زۆري لەسەرە (جەليل دوستخواه) دەنووسئ: «ميژووي دانانى كۆنترين بەشي ئاويستا (گاتەکان) لەگەل زەمانى ژيانى زەردەشت يەكە و هەر ئەو زەمانە دەتوانري نزیکەي ۱۵۰۰ تا ۸۰۰ پ. ز. ديارى بكرئ، بەلام هيتستا نازانين کە ئەو سروودانە (ئايهت) يەكەمىن جار لە چ زەمانتيك و بەچ خەتيك نووسراوه!» (۵۳، جلد يکم، ص سزده)، ئەو ئاويستايەي ئيستا لەبەردەستە لە شەش بەش پيگهاتوو کە ئەمانەن: ۱- گاتەکان. ۲- يەسەنە. ۳- يەشتهکان. ۴- ويسپەرە. ۵- خورده ئاويستا ۶- وەنديداد.

زەردەشتيهەکان لە نووسينهە كۆنەكاني خويان کە باس لە ئاويستا دەکەن، دەلتين: «بەخەتى زيرين و لە رووي دە (دوازده) هەزار پيستهگاي خۆشکراو نووسراوه و ئەو نووسراوانە لە (ديژنيشت) (۳۹-*) هەلگيرابوو هەر زەردەشتيهەکان بەو پييهەي کە لە کتبهەکانيان (دينکرد) و (بەند هشن) و (وارداويرافنامە) دا هاتوو و کە بە (پەهلەوي) نووسراون، دەلتين: کە (ئەسکەندەر - ۳۵- ۳۲۳ پ. ز.) ئيرانى داگيرکرد ئەو پيسته بەزير نووسراوانەي لەگەل زۆر نووسراوي تر سووتان و هەندئ کتبهيشى لەگەل خۆي برد، هەر بەهۆي ئەم (ئاويستا) سووتاندنەيە، زەردەشتيهەکان ناويان لە ئەسکەندەر نا (گچستک) واتە نەفەرت ليکراو.

زەردەشت خۆي وەکو پيغەمبەر يکي کۆن و کتبهەكەي (ئاويستا) و ئايينهەكەي زەردەشتيهەت، وەك

واقعیکی نایینی راستیییەکی میژوووبین، بەلام چونکە ئەفسانە و نایین زۆر تێیکەلن، ئەوا ژبان و مردن و کاروبیری زەرەدەشت و ئاوێستا لە هەموو روویکەووە و نایینەکی بەبەراییلای بوونەتە هۆی سەرھەڵدان و فراوانکردن و بلاوکردنەوێ ئەفسانەبەکی بەکجار زۆر، ئەمەش ھەریەک لەم زەرەدەشت و ئاوێستا و نایینە ئەفسانە تاییبەت بەخۆیان ھەبە و لە نیوان خەلکدا بلاو و لەسەر زارن، ئەمەش بۆ خۆی دەمانگەتییبەتە ئەوێ کە بەلێتین: «زەرەدەشت و نایینەکی قوئاغیکی گرنگ و فراوانی سەرھەڵدانی ئەفسانە زەرەدەشت- کوردی» ن و ئەو ئەفسانانە وەکو دەق وەکو میژوو بوونەتە هۆی دەوڵەتەندکردنی ئەفسانە کوردی بەکوژکردنەوێ ئەفسانەکانی نیو ئەشکەوت لە "شانەدەر" ھوێ کە کۆنترینیانە، تا دەگاتە زەرەدەشت کە ئێمە مەبەستمانە- میژوویتیکی دووردریژ و جوگرافیایەکی پان و بەرین و پڕ لە دەقی ئەفسانەبیمان بۆ ئاشکرا دەین، کە سەرماوەیەکی گرنگ و جیگای شانازییە، نەک ھەر بەتەنیا بۆ کورد، بەلکە بۆ تەواوی مەزۆقیایەتی. سەرماوەیەکی کەس ناتوانی داگیری بکات.

١-٨-١-٨- زمانى كوردی:

میژوووی زمانی کوردی لەگەڵ میژوووی ژبانی مەژۆف و میللەتی کوردە، پێکھاتەتی ئەو زمانەش ھەر ھەمان پێکھاتەتی میللەتەکیە، ئەو میللەتەتی لە ئەشکەوت و خێزان و ھۆزەو گەشتووتە نەتەو و ولات و ئەمەش زمانێک ھەبە پێی دەگوتێ (زمانی کوردی) ئەو زمانەش لە چەندین (زار) و (بن زار) پێکھاتوو ئەو زارانی ھەریەکە لە (سەردەمیک) و (ناوچە) یەک بڕو و دەسلاتی خۆی ھەبوو ئەگەر پێشتر باسی کۆنی ژبان و ھۆز و شارستانییەتەکانی کوردستان کراو، دەبێ ئەو بزانی کە لە ھێچ رۆژێک ئەو خەلکە بێ زمان نەبوون ئەو زمان و زارانی چی بوون و چۆن بوون؟ لەبەر ئەو (زمان) وەکو (دەنگ) بەلگە سەرەتایی سەرھەڵدانیمان لە دەستدا نییە، ئەگەرچی کەس ناتوانی ئینکاری بکات! بەلام لەگەڵ پەیدا بوونی خەت- کۆنترین خەت- سەرەدەمی تۆمارکردن و چەسپاندنی (زمان) کە داھات ئەگەر بتوانین کۆنترین- خەت- بەدۆزینەو، دەتوانین لەویشەو بۆکۆنترین (زمان) بچین، (دێقید و جوان اوتیس) نووسیویانە: «لەگەڵ ھەموو راستییەکاندا، کۆنترین دەقی کە بخویندیتەو بەزمانی سۆمەرییە» (١٢٥، ص ٢٩٤) لەم قسەییە ئەو دەردەکەوێ، کە سەرەرای کۆنی زمانی سۆمەرییەکان، (خەت) کە شیان کۆنترین خەتە: ئەگەر ئەوێش بزانی کە کورد ئەمەش لە ھەموو میللەتێکی تر زیاتر میراتگری سۆمەرییەکانن، دیارە ئەو (خەت) و (زمان) ھەشت بەشێکە لەو میراتە کە (تاھا باقر) بەو سۆمەرییانە دەلێ: «زمانەکیان لە زمانی نەتەو (سامی) یەکان نییە! (عەرەبی کۆن) (....) ھەر ھەوا لەخێزانە ناسراوەکانی تریش نییە، وەکو خێزانی زمانە (ھیندۆ ئەوروپی) و نەخێزانە (الاورال-الطای) لەوانە ترک (یش) نییە» (١٣٣، ص ٢٦) ئەو زمانە نەھیندۆ ئەوروپی بێ و نە سامی و نە ئۆرال ئەلتای و تورکی لەسەر قسە (مەسعود سەعید یاسین) «ئەگەر زاناکان لەکاتی خۆی بەاوردیکیان لەنیوان زمانی سۆمەری و کوردیدا دەکرد، کێشەکە دەپرایەو (٢٠-٤٠) (٢١٣، ٧٤) ھەر ئەو لیکۆلەرەو دەبێ: نەیتنی نەزانراوی رەگەزی سۆمەرییەکان لەو دەبێ، کە ئاوی لە زمانی کوردی نەدراوەتەو، لیکۆلینەوێ ئەو نووسەرە و زۆر نووسەری تر کە لەرووی زمانەو لە رەگەزی سۆمەری و

کوردییان کۆلیووتەو، گەشتووتەتە ئەو کە، سۆمەرییەکان بەشێکی گرنگ لە پێکھاتەتی میللەتی کورد، بەخوین و زمانەو، ئەو زمانە (دۆسان) دەنووسن: (سۆمەری توانی بیبیتە زمانی زانست و نایین لە تەواوی ئاسیای کۆن و کاربەرەرییەکی زۆری ھەبوو، نەک ھەر لەسەر جیھانی رۆژھەلات بەتەنیا، بەلکە لەو سنوورەش تێپەری» (١٦٦، ص ٣٨) زمانیک ئاوا کۆن و گرنگ و خاوەن نووسین بووبی، ناکرێ باوەر بکری بەتەواوی لەناوچوو.

بەشێکی تر ئەوێ لە پێکھاتەتی میللەتی کورد- بەزمان و خوین- ھوێ ئەو ئیلامییانە لەسەر قسەتی دکتۆر (محەمەد علی سەجادی) «زمانی ئیلام (عیلام) بەھێک لە کۆنترین زمانەکان دەژمێردی، ئەو زمانە کە خاوەنی خەت (بیت - ئەلف و بی)ی خۆی بوو» (٢١٨، ص ٤٥) ئەو زمانە واتە ئیلام- کە نووسەران دەبخەن نیو خێزانی زمانە زاگروسی خەزەری (القزوییە) ھو ژورتیش بەزمانیکی ئاسیایی کۆنی دەزانن کە پەبوونەتی بەخێزانی زمانە (ھیندو ئەوروپی) یەکانەو نییە! لێرە دەسلەندێ کە جگە لەوێ زمانی ئیلام لەو زمانە کۆنانەبە کە خاوەنی (خەت)ی کۆنی خۆبەتی ئەوێش ئاشکرا دەبێ، کە - ھیندۆ ئەوروپی نییە واتە- زمانی ئیلام وەکو زمانی سۆمەری- ھەردووکیان پەبوونەتی بەھیندۆ ئەوروپییەو نییە ھەردووکیان بەشێکی گرنگ لە پێکھاتەتی زمانی کورد پێک دەین. ئەو جارێکی تر پشتمگیری لەو پرایە دەکات (کە زمانی کوردی زمانیکی - تەواو ھیندو ئەوروپی- ئاری) نییە بەلکە (ئاری و ھیندو ئەوروپی) یش وەک سۆمەری و ئیلامی چەند زارێکی تر بەشێکن لە پێکھاتەتی زمانی کوردی، وەک پێکھاتە نەتەو بیبە کە.

دکتۆر (جەمال رەشید) دەنووسن: «لەبەر رۆشنایی ئەو دۆکۆمێنتانە کە لە کوردستاندا دۆزاونەتەو، ئەو ئاشکرا دەبیت، کەوا لە ھەزارە سێی پ. زدا و اتا بەر لە ھاتنی ھۆزانی ئاری زمانی وەک میتانی و ھۆزانی ئیرانی زمانی وەک ماد و پورت و سەکەس و .. بۆ کوردستان، مەژۆتیکی کوردستان بەزمانی خووری- ھوری - دواو، کە زمانیکی زاگروسی بوو، لەدوا بیدا شێو پەرسەندوو کەمی نیوی ئۆراتووی لێندراو» (١٨٥، ل ٣) ئەو ھەر تەنیا زمانی خووری برەوی نەبوو، زۆر (زمان- زار)ی تر لەناوچەو سەردەمە جیا جیاکانی کوردستان خەلک پێیان داون. میتانییەکان کە لەسەر قسەتی دکتۆر (جەمال رەشید) کورد تاقە میراتگری ئەو زمانەبە، کە ئەو: «ناوی میتانییان ھەر بە شێو کەمی خۆی بۆ ناوی کیتی (مەتینا - ماتینا) کە نزیک شاری ئامیدییە ماوەتەو، لەپال ئەوێشدا گوندیکی کوردی ھەبە بەناوی مەتینا (٠٠٠) دەکەوێتە ناوچەتی جەزیرە» (٧، ل ١٥١) لەبارەتی لەنیو چوون گۆرانی - زار و زمانان- ھەر دکتۆر (جەمال رەشید) دەنووسن: «دەبیت ئەم زمانە فراوانەتی ھوری و کوتی و لولوییە، کە لەکۆندا زمانی خەلکی کوردستان بوو چۆن لەناو کوردا توایبیتەو و چ کە لە پورێکی زمانەوانیی خۆی تیدا بەجێ ھێشتبیت؟» (٧، ل ٢٩٤) ئەم زمانە کۆن و نەماوانە ھەر تەنیا بەھۆی لیکۆلینەوێ زمانەوانی، لەسەر بناغەتی شارەزایی لەزمانە کۆن و مردوو و لە نیوچووکان دەناسرین و پەبوونەتی دەدۆزیتەو.

پیشتر به هۆی زۆریه لگه و رای زۆر له زانایان ئهوهمان سهلماند که زهردهشت ناویستای به زمانی نه تهوهیی هۆی نووسیهوه و بو خۆشی به کینکه له بنه مالهی شاهانی مادهکان، مادهکانیش به شتیکی گرنگی پیکهاتهی کوردن به - خوین و زمان - وه لیره دهمهوی ئهوه رایه به راستتر بزاتم که ده لئی ئارییه کان له سه ره تای هه زاری پینجه می پیش زابین ده ستیان به کۆچ کردن کردوه، له نێبو ئارییه کانیش - ماد - و - پارسه کان له وانه بوینه که زووتر هاتون، به لگه ش ئه وه به، که مادهکان ئیمپراتۆرییه تیان دروست کرد له سه ر شارستانییه تیکی پیشکه وتوو بوو، ئه و پیشکه وتنه ش - به تاییه ت بو ئه و پوژگار - له کتوپر دروست نه بووه و سالان و نه وهی ویستوه، دیسان زهردهشت وه کو - پیاویکی زانا - به ره مه می زانیاری و شارستانییه تیکی به ریشه به، ئه گه ر ئه و رایه ش به ته واوی رده نه که یه نه وه که ده لئین: «ناویستا له ۲۵۰۰ تا ۱۴۰۰ سال پیش زابینییه وه نووسراوه» ئه و پشتگیری ئه وه مان بو دکات که مادهکان زۆر پیش دروست بوونی ده ولته تی ماد و سه ره له دانی ئایینی زهردهشتی له ناچه که نیشته جی بووین و له گه ل هۆزه کانی تر پیشینه یه کی میژوویی به هیزبان هه بووه، که له وه په یوه ندی و پیشینه به به هیزتر بوو. که (ماد) هکان له گه ل (پارس) هکان هه یان بووه، نه ک هه ر ئه وه نده به لکه دوا جار پارسه کان به که مین ده ولته تی دامه زرای ئیران - ماد - یان له نێبو برد و به که مین شاهه نشاهییه تیی خۆیان له سه ر شارستانییه تیی ئه وان دامه زراند (عیبادوددین ده وله تشاهی) لیکۆله ره وهی ناویستانا س که (فه ره رددین یه شت) ی وه گیترا وه ته سه ر فارسی و کوردیی ئه مرۆ له باره ی ئه وه رگیترا نانه ی که بو ناویستا کراوه دنوو سی: «چونکه زمانی یه که می ناویستا کوردی بوو، ئه و زانایانه ی که ناویستایان وه رگیترا وه، کوردییان نه زانیوه، له ئه نجامدا و به هۆی به سه رجوونی پوژگار وه رگیترا نی جیا جیا ی ناویستا په یدا بوو» (۷۹، ص ۳۸) وه کو دیاره ئه م لیکۆله ره وه یه ناویستا ته وا وه کوردی ده زانی و به لگه و رایه کانیشی له راستیییه وه دوورین، ده بیج ئه وه له به رچا و بگرن که له پوژگاری نووسینی ناویستا وه تا ئه مرۆ گۆرانیکی زۆر به سه ر زمانی کوردیدا هاتوه، بو به ئه و په یوه ندیییه ی له نێبو زمانی ناویستا - ماد - هکان و کوردی ئه مرۆ دا هه به، په یوه ندیی میژوویکی پر له گۆرانه.

هه ر له باره ی په یوه ندیی - ماد - و - ناویستا - و کورده وه ئیراناس (دار مسته ر - Darmesteer) دنوو سی: «ناویستا له زمانی مادهکان هاتوته خواره وه و زمانی مادهکان هه ر ئه و زمانه به که ناویستای یی نووسراوه ده کری زمانی کوردیش به پاشماوه ی ئه و زمانه بزانی» (۱۸۱، ل ۲۲) هه ر ئه و زانایه رای وایه ئه گه ر پوژئی به رده نووسراوه کانی مادهکان له ناوچه ی هه مه دان بکه ویتنه ده ست، ئه و راستیییه روون ده بیته وه. هه ر له باره ی په یوه ندیی کوردو مادهکان (مینۆرسکی) ده لئین: «ئه و میله ته ی که ئیمه قسه ی له باره وه ده که مین چند سه ده به ک پیش له دایک بوونی مه سیح له به ر زابیییه کانی کوردستان ده زیان، چاک ده شانین که کورده کان هه ر ته نیا به زمانی ئاریایی قسه ناکه ن، به لکه زمانه که یان به شیکه له خیزانی زمانه ئیرانییه کان وه ک نیشتمانه که شیان و ریشه ی زمانه که شیان په یوه ندیی به ئیرانه وه هه به» (۱۶۹، ص ۸). ئیرانی کۆن پیش هاتی - هیندو ئه وروپی - یه کان زمان و خیزانه زمانی تری تیدا بوو، وه ک

ئه وه ی پیشتر باسی زمانه کانی زاگروس و - عیلامان کرد. ئه وه ی له م قسه یه ی (مینۆرسکی) زۆر مه به سه ته ئه و په یوه ندیییه به که ناری! "ماد" له گه ل "ناویستا" ، ناویستاش له گه ل کوردیدا هه به ته ی، که زۆر تر رووی به لگه کان به ولایه دا نزیکه ده بیته وه که پشتی رایه که ی (دارمستهر) بگری، که ده لئین: ناویستا به زمانی مادهکان بووه و کوردیش پاشماوه ی ئه و زمانه به. ئه گه ر باوه ر به وه بئین که مادهکان زۆر زووتر له و پوژگار وه هاتون، که ناویستای تیدا نووسراوه، ئه وه ئه و شه مان بو روون ده بیته وه، که دروستبوونی زمان و میله ته ی کورد له نێبو هاتوه کان و نیشته جیییه کانیش زۆر زووتر له و پوژگار ه زمینه ی بو خۆشکراوه، به تاییه ت ئه گه ر شارستانییه ته پیشکه وتوو ه کانی سۆمه ر و ئه که د بابل و ئیلام و زاگروس مان له بیهر نه چیتته وه، له و چهندو چۆنه ده گه یه نه ئه وه که بلئین: ناویستا وه ک کتیییکی ئایینی کۆن و ئیستا له به ر ده سه ته زمانه که ی که زمانی مادهکانی دامه زرینه ی ئیمپراتۆرییه تی ماده، به شیکه گرنکه له میراتی زمانی کوردی، هه روه ها میژووی زمانی مادهکان، وه ک میژووی زمانی سۆمه ری و عیلامی و زاگروسییه کان، به شیکه گرنگ و دیاری میژووی کوردن.

(پور داود) ده لئین: «ئایین و میژوو و زمان هه رسیک پیکه وه به ندن» (۴۴، ل ۱۱) هه روه ها پیشتر باسی رای ئه و زانایانه شه مان کرد، که ئایین و ئه فسانه و میژوو به به که وه ده به سه تنه وه، له وه ش په یوه ندیی گرنگی زمان و ئه فسانه مان بو به ده رده که وه ی که هه ندیک ده لئین: «ئه فسانه زمانی پیرۆزی خودایه» ده گه یه نه ئه وه ی، که زمانی کوردی له م زار و زمانه کۆنانه پیکهاتوه و له هۆی زیاتر که سیکی تر - زمانیکی تر - نییه، هینده ی ئه و میراتگری یاسایی و ئاسایی ئه و زمانانه ی، که ئه و زمانانه ش، سۆمه ری و ماد و عیلام و زاگروسییه کان و نیشته جیییه کانی تری کوردستانی ئه و پوژره خاوه نی میژوویکی پر ئه فسانه و ئه فسانه یه کی یه کجار کۆن و ده وله مه ند بچ، ئه و کورد ئه مرۆ خاوه نی ئه و ئه فسانه میژوویی و گرنگ و ده وله مه نده به که له و هۆز و نه ته وانه به جی ماوه، وا چاکه ئه وه ش بزانی که سۆمه رییه کان خاوه نی کۆنترین و ده وله مه ندرین ئه فسانه ن له جیهان، ئه و ئه مرۆ کورد خاوه نی ئه فسانه ی سۆمه رییه کان و زهردهشت و مادهکان و هه موو ئه و هۆز و نه ته وه زمان و ئایینه نه ی تره، که به شیکه له پیکهاته ی زمان و خوینی میله ته ی کورد، به شیکه یه لپیکهاته ی میژوو - و - ده ق - ی - ئه فسانه - ی کوردی.

۱-۸-۱۰- کۆنترین یه که مین:

له کاتی پشکنین و گه ران به دوا ی سه رچاوه و به لگه کان بو ئه م لیکۆلییه وه یه، شتیکی زۆر سه رنجی راکیشام، ئه وه بيش وشه ی «کۆنترین یه که مین» بوو، که له هه ر بواریکدا کنه م ده کردو به دوا ی میژووی هه ر شتیکی کوردستاندا ده گه رام. تووشی ئه م دوو وشه به ده هاتم، ئه وه ش کۆتوو یه تی؟ ئه گه ر نه ئیم هه مووی، ئه و بچ شک زۆریه هه ره زۆری، بیانییه کان ئه و بیانییه نه ی که له میژوو و جوگرافیا و شارستانییه تی ناوچه که و کوردستان و کوردییان کۆلییه ته وه، ئه وه ش که کورده کان گوتوو یانه، ئه ویش زۆریه دووباره کردنه وه ی رای بیانییه کانه، ئه و بیانییه نه ی که من ده ستم به نووسراوه کانیا ن رانه گه یشتوه، ئیستا با (که میک) له و یه که مین و کۆنترینانه به سه ریکه یه نه وه.

ئەگەر ئەشكەوت يەكەمىن مالى مەرۆف بى ئەوا: «ئەشكەوتى شانەدەر، يەكەمىن و تەنيا ئەشكەوتە كە ژيان تىبىدا بەردەوامە لە ۶۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰ سال پيش زايىنەو» (۱۱۸، ص ۲۸) بى شك له ئەشكەوتەو دەچىنە گوند، ئەوا گوندى "زەفياچەمى" «لەجۆرى خۆى يەكەمىن گوندە كە دەگەرپتەو سەردەمى بەردىن (...). كە بەيەكەمىن ئاوەدانى دادەندرى لە باكورى عىراق (كوردستان) و يەكەمىن گوند لەجۆرى خۆى لە جيهاندا» (۲۱۱، ل ۵۹۵) ئەگەر لەگەل دروستبوونى گوند كشتوكال دەست پىدەكات: «ئەو بەيەكەم جار لە گوندى چەرمو جايۆ نوو دەدۆزرتەو»: (۱۲۵، ص ۱۸۰) ھەر گوندى چەرموش: «كە دەكەوتتە كوردستانى عىراق باشتىن و يەكەمىن جىگای كشتوكالىيە بى گومان» (۱۲۵، ل ۱۷۹) ھەر لەسەر قسەى ئەو سەرچاوەيە: «لە تەپەگەورە (؟) يەكەمىن جارە بەلگەى گرنىگ دەست دەكەوتى كە لەو كۆمەلگايە جىاوازى بارى ئابورى و گرتىيەكانى كۆمەلگا ھەستى پى دەكرى» (۱۲۵، ل ۲۷۲) ئەگەر گۆزەگەرى يەكەمىن پيشەسازى بى و نيشانەى سەرەتايبىترىن كارگە بى: «ئەوا لە ھەزارەى چوارەمى پيش زايىن، كۆنترىن نيشانەى بەكارھىنانى قور لە كەرەستەى ناو مالدا دۆزراوئەو، ئەو پيش لەگوندى چەرموى رۆژ ھەلاتى كەركوك» (۱۴۵، ل ۲۴) كە پيشەسازى بەرە بەرە پيشدەكەوتى و لە بەكارھىنانى قورەو دەچىتە سەر ئاسن و مس و زىو و زىر و، ئەوا: «شارەزايانى كۆنئاسى لايان وايە كە بۆ يەكەمىن جار (فلز) لە لورستان بەكار ھاتو» (۸۲، ص ۱۲۸) ھەر بۆ بەكارھىنانى مس: «لە چاويۆنو بەلگەى ئەو دۆزرايەو كە كۆنترىن بەكارھىنانى (مس)ى ناوچەيى لەو گوندەبو» (۱۲۵، ل ۱۶۵) مەرۆف كە ژيانى پيشدەكەوتى بىر لەھونەر دەكاتەو ئەوا: «كۆنترىن ئامىرى مۆسىقا كە شمشالىكى لەئىسك دروستكراو بوو، لە تەپە گەورە (؟) دۆزراوئەو» (۱۲۵، ل ۲۶۷) ئەگەر ئايىن يەكجار كۆن، ئەوا نيشانەكانى ئەو كۆنئىيە زۆرىيە لەو پەيكەرەنە بەدەردەكەوتى كە دۆزراوئەو: «ئەو ھەش لە گەنج دەرو دواتر لە زاگروئە بەشيوئەيەكى بى وئىنە دۆزراوئەو» (۱۲۵، ل ۱۶۷) كۆنترىن و يەكەمىن ھەر لەسنورى كەرەستە و پىوستىيەكانى ژيانى رۆژانە پاناوئەستى، دروستكردنى يەكەمىن پەرستگاش دەگرتەو، (لالش) يەكەمىن پەرستگايە و پيش ھەموو شوئىتىكى تر دروستكراو، لەسەر قسەى برا ئىزدىيەكان، ديسان: «يەكەمىن نەتەوئەش كە دەقە مېخىيەكان باسى دەكەن، (...). ئەوا دەگەرپتەو ناوچەى رۆژئاوا و خواروى رۆژئاواى دەرياچەيى وان» (۱۱۸، ص ۳۹-۴۰) دوا جار لەسەر قسەى "ئاوئىستا": ئاھورامەزدا دەفەرموئى «يەكەمىن جىگا و ولاتى باش كە من ئاھورامەزدا دروستم كرىبى (ئىران و بىچ بوو)» (۴۲، ل ۷) ئەو ئىران و بىجەى كە ئەو سەردەمە بەشىكى گرنىگى كوردستان دەگرتەو.

ئەمانە بەشىكى كەمى ئەو يەكەمىن و كۆنترىن - انەن كە لەبارەى مەرۆفى كورد و كاروپيشەى مەرۆفى كورد و خاكى كوردستان گوتراون، ئەگەر نەتەو و ولاتىك، ئەم ھەموو يەكەمىن و كۆنترىن - ھى تىدا كۆپىتەو، ئايا: ناكرى ئەو ھەش بلىيىن كە يەكەمىن ئەفسانەش لەئىنو ئەم خەلگ و ئەم ولاتەدا سەرى ھەلدا؟ كۆنترىن ئەفسانەش ھى ئەم خاك و ولاتەيە؟! دەكرى جارىكى تىرش ئەو بەبىر بىنئىنەو، كە ئەفسانەى سۆمەريەكان، كۆنترىن ئەفسانەى ھەموو جىهانە كە تائىستا بەتەواوى كەوتىتە بەر دەست، دەرکەوت ئەو ئەفسانەيەش بەشىكى گرنىگى ئەفسانەى كوردى پىكدەھىتى.

۸-۱-۱۱- لەبارەى ئەفسانەى كوردىيەو:

كورد وەكو مەرۆف وەكو مىللەتىش ريشەيەكى كۆنى ھەيە، لەگەل ئەو كۆنئىيەدا، ئەفسانەيەكى كۆنئىسى ھەيە، لىرەدا نامانەوئى بە (گريمانە) قسەبەكەين، بەلگە باسى ئەو كەس و دەقانە دەكەين كە باسى (ئەفسانەى كورد) يان كوردو - لەو سەرچاوانەى كە دەس من كەوتون - ھەر ھەوا ھەندىك لەو راپانەى كە باسى كۆنى (فۆلكلۆز - ئەفسانەى) ناوچەكەيان كوردو، دكتور (داوود سەللوم) دەنووسى: «ئەدەبى حىكايەتى گيانداران بۆ يەكەم جار لەلای مەرۆفى شارستانى و دۆلى - مېزۆپۆتاميا - بەديار كەوت» (۲۲، ل ۳۲) ديارە ئەدەبى گيانداران بەشىكە لە فۆلكۆز و، ديسان ئەفسانەش بەشىكە لە فۆلكۆز كەواتە دەبى، ئەفسانەى ئەگەر نەلئىن پيش ئەدەبى گيانداران - ئەوا بى شك پىكەو سەريان ھەلداو، ھەر ئەو نووسەرە لای وايە بۆ يەكەمجار بابلى و سۆمەريەكان ئەو ئەدەبەيان داھىناو و لىرەو پەريوئەتەو يۆنان، ھەر لەبارەى كۆنئى ئەدەبى ئەم ناوچەيە (تاھا باقر) دەنووسى: «كۆنترىن ئەدەبە لەجىھانى كۆندا» (۱۳۳، ل ۱۲) دەبى ئەو ھەش لەبىر نەكەين كە ئەم ئەدەب - فۆلكۆز - ھى مېزۆپۆتاميا و نىوان دوو ئاوان ريشە و بەشىكى گرنىگى پىكەتەى ئەدەبى فۆلكۆز و ئەفسانەى ئەم مەرۆى كوردىيە. لەبارەى ئەفسانەى - ماد - ەكان (تئو دۆر نۆلكە) دەنووسى: «چەند كەسىتىكى يۆنانى لە زەمانى ھەخامەنشىيەكان، ئەفسانەى (مىترانى - حماسە) و تەواويان لەبارەى رۆژگارى رابردوى نزيك لە زمانى پارسى و مادەكانى (رۆژئاواى ئىران) بىستبوو، يەكەمجار واچاكە ناوى (كەترياس) بىتىن كە پزىشكى تايىتە (ئەردەشپىرى دوو) بوو لەسەرەتاي سەدەى چوارەمى پيش زايىن كىتیبەكەى خۆى نووسىو» (۴۷، ل ۳) ھەر لەسەر قسەى (كەترياس) «ئەم ئەفسانانە لە بەرژەندى پارسەكان نەبوون، بەپىچەوانەو شای مادەكانى بەچاكى بەرجەستە دەکرد» لىرە ئەو دەردەكەوتى كە لە پاش رووخانى ئىمپراتۆرىيەتى ماد بەدەستى ھەخامەنشىيەكان، - ماد - ەكان واتە خەلگەكە، لە فۆلكۆزى خۆيدا - بەئەفسانەشەو بە مادەكانياندا ھەلگوتووە لەدۆى - پارس - ەكان فۆلكۆزىان ھۆنىوئەو. ئەمەش كارىكى ئاسايىيە و لەئىنو ھەموو مىللەتتىك ھەروا بوو و ئىستاش ھەروايە بۆ ئىنوئە: لە فۆلكۆزى ئەم دوايىيەى كوردى بەلاوك و ئەفسانە و ھىران و پەندەو زۆر بەشانازى و مىترانىيەو بە (قەلاى دم دم) دا ھەلئەلئىن و فارسەكان سەرزەنشت دەكەن. (كازم سەعدەددين) دەنووسى: «ھىرۆدۆتس. ئەو ھى ئەو ناوچەيە گەراو كە ئەمروئە بەتوركيا و عىراق و ئىران و مصر و ولاتانى عەرەبى دەناسرىن و باسى زۆر ئەفسانە و ھەكايەتى لە مېژوئەكەيدا تۆمار كروون» (۱۵۴، ل ۱۱) ديارە ئەفسانە و ھەكايەتى، توركيا و عىراق و ئىران، بەشىكى گرنىگى ئەفسانەى كوردىش دەگرتەو، ھەر (ھىرۆدۆتس) لەبارەى ئەفسانەى مېدييەكانەو كە باسى پاشاكەيان (دپوسس) دەكات وشەى "ئەفسانەى" بەكاردەتتى، لەو ھى كە ئەو پاشايە دەيەوئ تەمىكى ئەفسانەيى بەدەورى خۆيدا بلاويكاتەو، ئەفسانەكە دەلئى: «بەلام، ئەگەر كەس نەبىيىن، ئەفسانەكە دەلئى دەبىتە جۆرە پياوتىك جيا لەپىاوەكانى تر» (۲۲۰، ل ۱۹) ئەو ھى لىرە زۆر مەبەستە بەكارھىنانى وشەى - ئەفسانە - يە، كە ھىرۆدۆتس ئەو دەمە لەبارەى - ماد - ەكانەو بەكارى ھىناو، ھەر لەپيش زايىن و زۆر راستەوخۆتر (گەزەفۆن) باسى

نه‌فسانه‌ی کوردان ده‌کات له‌کاتی‌کدا به‌هونه‌ری هه‌لاتن خۆ له‌ده‌ست کورده‌کان رزگار ده‌کات، ده‌نوسێ: «دواجار ئیواره‌یه‌کی رۆژه‌ پایزیه‌کان له‌ خواره‌وی خۆمان و له‌ قه‌راغ رۆوباری (سان تری تس - خابوور) خۆمان ببینی، هه‌ناسه‌یه‌کی خۆشیمان هه‌لکیشا و چونکه‌ خواردنێکی زۆرمان هه‌بوو شه‌و به‌چاکی و خۆشی و گوتن و بیستنی نه‌فسانه‌ له‌باره‌ی کورده‌کانه‌وه‌ رۆژمان کرده‌وه‌» (٥٧، ص ٧٨) دیسان گه‌زنه‌فۆنیش باسی - نه‌فسانه‌ی - کوردان و نه‌فسانه‌ له‌باره‌ی کوردانه‌وه‌ ده‌کات، نه‌م ناوه‌ینانی نه‌فسانه‌ی ناوچه‌ و هۆز و نه‌ته‌وه‌کانی کوردستان دواجار نه‌فسانه‌ی کوردی - خۆی، نه‌مه‌ش بۆخۆی نیشانه‌یه‌کی تر و به‌لگه‌یه‌کی زیندووی نه‌فسانه‌ی کوردیه‌ به‌تایبه‌ت نه‌وانه‌ی پێش زاین باسیان کردووه‌، دياره‌ نه‌گه‌ر شتێک نه‌بێ و زۆریش گرنگ و به‌رچاو نه‌بوو، له‌و رۆژگاره‌ گرنگی پێ نه‌ده‌درا و باس نه‌ده‌کرا. نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی گرنگه‌ بۆ زیندوویی ناو و ناوه‌رۆکی نه‌فسانه‌ی کوردی پێکه‌وه‌.

نه‌و نه‌فسانه‌یه‌ش وه‌کو نه‌ته‌وه‌که‌ی نه‌فسانه‌یه‌کی خۆراگر بوو نۆردیخانی جه‌لیل و جه‌لیلی جه‌لیل گوتویه‌: «زالمان و زۆرداران گه‌لیک سامانی گه‌لی کوردیان زه‌وت کردووه‌، به‌لام - شایانی باسه‌ که‌ فۆلکلۆره‌که‌ی یه‌کیته‌ له‌و میراته‌، به‌رز و جوانه‌ی که‌ به‌ر هێرشێ بیگانه‌ نه‌که‌وتوه‌ و بۆ کورد ماوه‌ته‌وه‌» (٢٤، ٥٧) نه‌و فۆلکلۆره‌ کوردیه‌یه‌ که‌ ناتوانێ بدزێ نه‌وا به‌شیکیشی - نه‌فسانه‌یه‌، نه‌و نه‌فسانه‌یه‌ی له‌سه‌ر قسه‌ی (عه‌لی نه‌شرف درویشیان) که‌ ده‌لێ: «له‌نیوه‌ نه‌فسانه‌ی مه‌یلله‌تان، نه‌فسانه‌ی ئیترانی شوپتی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌، له‌و نیوانه‌شدا نه‌فسانه‌ی کوردی خاوه‌نی رهنگ و بوئی خۆیه‌تی» (٧٧، ١٩) نه‌و نه‌فسانه‌یه‌ی که‌ زانیان و رۆژه‌لاتناسان وه‌ک "مار" و "نیکیتین" و "مینۆسکی" و "سیمۆف" و "فیلچیسکی" و "لاسکو"، هه‌روه‌ها نووسه‌ری گه‌وره‌ی کورد (عه‌رب شه‌مۆ) بگه‌ "بۆقیان" ییش: «نه‌فسانه‌یان کردووه‌ به‌که‌ره‌سته‌یه‌ک بۆ ساغکردنه‌وه‌ی هه‌ندێ بیرو باوه‌ری نایینی - کۆن و تازه‌ی کورد» (٢٣، ١٤) نه‌مه‌ش نیشانه‌ی کۆنی و گرنگی و پر زانیاری نه‌فسانه‌ی کوردیه‌، که‌ زانیان کردویه‌ به‌که‌ره‌سته‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی ژبانی گه‌لی کورد، نه‌و که‌ره‌سته‌یه‌ی بۆخۆی - ئینسکلۆپیدا - یه‌کی ده‌وله‌مه‌ندی مه‌یلله‌ته‌که‌مانه‌.

١-٩-١- مێژووی نه‌فسانه‌ی (فارسی) ده‌کان:

مێژووی هاتنی -ئاری- و هیندۆ نه‌وروپیه‌کان بۆ ئیتران، مێژوویکی هاوه‌شه‌ له‌نیوان - ماد و پارسی و هه‌موو نه‌و نه‌ته‌وانه‌ی دواتر له‌و هاتن و تیکه‌لبوونه‌ که‌وتوونه‌ته‌وه‌، نه‌وه‌ی ئیترانییه‌کان به‌ناو (مێژووی نه‌فسانه‌ی ئیتران) و ده‌قی نه‌فسانه‌ و نه‌فسانه‌ی خاوه‌نی ئیترانی باسی ده‌کهن، له‌پێش زاین، تاوه‌کو دروستبوونی ده‌وله‌تی هه‌خامنه‌شی، نه‌و مێژوو و نه‌فسانانه‌، ئیمه‌ی کوردیش، وه‌کو فارسه‌کان خاوه‌نی نه‌و مێژوو و ده‌قه‌ نه‌فسانه‌یه‌یه‌ن، به‌شیکێ نه‌فسانه‌ی راسته‌قینه‌ی فارسه‌کان، له‌گه‌ل دروستبوونی ده‌وله‌تی هه‌خامنه‌شی ده‌ست پێده‌کات، هه‌روه‌ک مێژووی نه‌فسانه‌ی کوردیش به‌شیکێ له‌گه‌ل دروستبوونی ده‌وله‌تی ماد ده‌ست پێده‌کات نه‌وه‌ی پێشتر ریشه‌ی دروست بوونه‌! هه‌ر چه‌نده‌ هه‌ندێ جار ریشه‌یه‌ک راست له‌ رۆوباری سه‌ره‌کی ده‌کاته‌وه‌، هه‌ندێ جاریش ریشه‌ی هاوه‌شه‌ هه‌یه‌، وه‌ک نه‌و ریشه‌ هاوه‌شه‌ی نیوان کورد و فارسی، له‌ (ماد و پارسی) دا، دياره‌ نه‌م کۆچ و هاتنه‌ش، نه‌گه‌رچی بۆ ماد و پارسی

پێکه‌وه‌ بووه‌ و زۆریش لێک نزیکن، به‌لام هه‌ر له‌ نه‌وله‌وه‌، هه‌ربه‌که‌ و به‌ناو و هۆزی تایبه‌تی و جیای خۆی هاتوه‌ (به‌هه‌رام فره‌وشی) ده‌نوسێ: «نه‌م دوو هۆزه‌ گه‌وره‌یه‌ به‌هه‌موو تایفه‌کانیا نه‌وه‌ رۆوبان کرده‌ ناوچه‌ی به‌پیت و به‌ره‌که‌تی ده‌روبه‌ری ده‌ریاچه‌ی ره‌زاییه‌ (ئورمیه‌ - شه‌راب) هۆزی "ماد" له‌ ده‌روبه‌ری خوارووی رۆژه‌لاتی ده‌ریاچه‌ له‌نیوان ته‌وریز و هه‌مه‌دان گیرسانه‌وه‌، دواتر تا نه‌سه‌فه‌هان چوونه‌ پێش هۆزه‌کانی پارس له‌ رۆژئاوا و رۆژئاوای خوارووی ده‌ریاچه‌ - له‌ناوچه‌ی نه‌رده‌لاتی ئیستا جیگیر بوون» (٤٢، ص ٢٨) له‌م نووسینه‌ نه‌وه‌ به‌ده‌رده‌که‌وه‌ی که‌ هه‌ر له‌کاتی هاتنیان - هه‌ر چه‌نده‌ پێکه‌وه‌ هاتوون - دوو هۆزی لێک جیابوون و هه‌تا گیرسانه‌وه‌ و جیگا گرتنیشیان له‌گه‌ل یه‌ک نه‌بوو، هه‌ر چه‌نده‌ زۆریش لێک دوورنه‌بوون. نه‌م دوو هۆزه‌ هه‌ر له‌سه‌ر قسه‌ی فره‌وشی - «ماد و پارس هه‌ندیک جیابوونیه‌ن له‌ گه‌ل یه‌کدا هه‌بوو، به‌تایبه‌ت له‌ شپوه‌ زاوه‌» نه‌و هۆزه‌ جیابوونیه‌ک له‌سه‌ر قسه‌ی (شاهروخ مسکوب): «-پارسه‌کان - له‌سه‌رده‌می پاشایه‌تی ماده‌کان پێکه‌یشتن و په‌رو باڵیان گرت،» (٦٨، ص ١٤) نه‌و جیاییه‌ی که‌ له‌نیوان - ماد - و - پارس دا هه‌بوو له‌گه‌ل دروستبوونی ده‌وله‌تی "ماد" زیاتر په‌رده‌سه‌ستی، به‌تایبه‌ت پارسه‌کان له‌ژێره‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ کارده‌کهن که‌ ده‌سه‌لات بگرنه‌ ده‌ست (سیرووس) سه‌رکرده‌ی پارسه‌کان، له‌وه‌کاته‌ی "ماد" ده‌کان له‌ سه‌ر حوکم بوون، ناوا هانی پیاوانی خۆی ده‌دا: «... به‌گوتی من بکه‌ن و نازایی خۆتان به‌ده‌ست بێن، دژی مه‌یدییه‌کان بجه‌نگن، راستیه‌که‌م پێگوتن و خۆتان دوامه‌خه‌ن، راپه‌رن بۆ له‌نیوه‌ بردنی به‌ندایه‌تی» (٢٢٠، ص ٢٣) نه‌وه‌ی لێره‌ گرنگه‌ (سیرووس) خه‌لکه‌که‌ دژی مه‌یدییه‌کان هان ده‌دات و خۆیان - پارس - به‌بهنده‌ و ژێر ده‌ستی مه‌یدییه‌کان ده‌زانێ، نه‌وه‌ هه‌ر ته‌نیا پارسه‌کان خۆیان به‌جیا نه‌ده‌زانێ؛ به‌لکه‌ "ماد" هه‌کانیش "پارس" هه‌کانیان به‌غه‌ریب داوه‌نا، (ئیسستیگس) که‌ ده‌گیرێ روه‌ له‌ سه‌رکرده‌ "ماد" هه‌خاوه‌نه‌ر کردووه‌ ده‌کات و ده‌لێ: «تۆ به‌دکاری به‌م کردوویه‌ت کورانی مه‌یلله‌ته‌که‌ی خۆت - مه‌یدییه‌ پیاوچاکه‌کان - ت له‌ سه‌ردارییه‌وه‌ کرده‌ بنده‌، چونکه‌ تۆ ده‌سه‌لاتت داوه‌ پیاویکی تر له‌جیاتێ نه‌وه‌ی به‌خۆت بیه‌گره‌ ده‌ست زۆر چاک ده‌بوو نه‌گه‌ر بتدابایه‌ گه‌له‌که‌ت مه‌یدییه‌کان نه‌ک بۆ پارسه‌ غه‌ریبه‌کان مه‌یدییه‌کانت کرده‌ ژێرده‌سته» (٢٢٠، ص ٢٣) نه‌وه‌ته‌ ئیسستیگس پاشای مه‌یدییه‌کانیش که‌ ده‌گیرێ - پارس - ده‌کان به‌غه‌ریب ده‌زانێ و سه‌ره‌شتی (هارباکۆس) ده‌کا له‌وه‌ی که‌ ده‌سه‌لاتی بۆ خۆی گیرنه‌داوه‌ته‌وه‌، به‌لکه‌ داویه‌ته‌ ده‌ست غه‌ریبان، پاش نه‌وه‌ی ده‌وله‌تی ماده‌کان ده‌رووخین، (داریوش) پاشتر ده‌بیتته‌ پاشای پارسه‌کان، نه‌و پاشایه‌ زۆر به‌ (پارس) یه‌تی خۆی ده‌نازێ، که‌ من باوه‌رناکه‌م، تا نه‌و ده‌م هه‌یج (پارس) تیک هه‌ینده‌ی نه‌و شانازی به‌مه‌یلله‌ته‌که‌ی خۆی کردی، له‌سه‌ر قسه‌ی (شاهروخ مسکوب): «داریوش، خۆی به‌پارسی کورێ پارسی ده‌زانێ» (٦٨، ص ١٦-١٧) نه‌م خۆ به‌جیا زاینه‌ له‌نیوان ماد - و - پارس - دا ده‌گاته‌ راده‌ی جیای رهنه‌ز. هه‌ر (هیرۆدۆتس) که‌ باسی خه‌ونی (ئیسستیگس) ده‌کات و ئیسستیگس خه‌ونه‌که‌ی بۆ خه‌لک و خه‌ونزانان ده‌گێرته‌وه‌ ده‌لێ: «خه‌ونه‌که‌م به‌شیک له‌راستی کۆتایی هات نه‌و منداله‌ (٨-٤١) به‌پاشا ناودێر کرا، نه‌وه‌ هه‌ر ته‌نیا بۆ من جێی مه‌ترسی نییه‌: له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا له‌ ئیوهم ده‌وێ رێگایه‌کی راستم بۆ دیاری بکه‌ن بۆ سه‌لامه‌تیی بنه‌ماله‌که‌م و ئیوه‌ش، خه‌ونزانه‌کان گوتیان: گه‌وره‌م بۆ ئیمه‌ هه‌لێکی گه‌وره‌یه‌ که‌ سه‌رکه‌وتنی

شایه‌تیبیه‌کەت بێتین. ئەو مندالە بەرەگەز پارسییە، ئەگەر دەسلاتی کەوتە دەست ئەو ئیمە تەواوی میدییه‌کان ئەوانە ی لە رەگەزدا لەگەڵ ئەوان جیا یین سووکایەتیمان پێ دەکرێ و بە دەست ئەو پارسانە دەچەوسێنەوه، بەلام تۆ ئەوەی نیشتمانە کەمانی ئەگەر ئێوە لەسەر کورسیی پاشایەتی دابنیشن ئەوا لەلای ئێوە شوێنتیکی پیرۆزمان دەبێ (۰۰۰) ئەو مندالە لای باوکییەتی لە هەرتیمی پارس» (۲۲۰، ص ۲۲) ئەوەی لێرە جینگە سەرئەجە لەباسی - ئەو مندالە پارس-ە ی کە جینگای مەترسییە دووچار باسی (رەگەز) ی جیا دەکرێ. جیا لەگەڵ میدییه‌کان ئەو جیا ییبیە نیوان-ماد-و-پارس-ەکان (گەزەفۆن) یش باسی دەکات، کاتێ لەگەرانەوهی لە کوردستان کوردەکانی ئەو پۆ پۆژی سەرئیشە ی زۆری بۆ دروست دەکەن و بەشەر چاریان ناکات دەیهوێ سیاسەت بەکاربێتی دەزانی جیا یی و ناکۆکییەک لەنیوان ئەوان و - ئێران- پارس-ەکاندا هەیه دەیهوێ سوود لەو جیا یی و ناکۆکییە وەر بگرێ. دەلێ «تووشی هەر کوردێک دەهاتین دەمانگوت ئیمەش وەکو ئێوە دوژمنی پاشای- ئێران- (پارس) ی، بەلام، وەلامیتمان دەدەبێست» (۵۷، ص ۷۲) هەر بۆیە پشتگیری جیا یی کوردەکان و پاشای ئێران، دەلێ پاشای ئێران سەدو بیست هەزار شەڕکەری ناردبوو سەر ئەو کوردانە، کەسیان لێ نەگەر ابوووه. ئەو جیا ییبیە هەر لەرەگەز و میتشکدا نەبووه، بەلکە لەژبانی واقع و پۆژانەشدا هەر وا بووه، ئەو هەمان خۆتێندەوه کە پاشای ماد باسی مندالە کە دەکات، خەلکە کە دەلێن: ئیستا ئەو مندالە لەلای باوکییەتی لە هەرتیمی پارس، واتە ئەو دەمە هەرتیمی ماد و پارس لێک جیا بووه، نەک هەر جیا بووه بەلکە نیوان ئەو دوو هەرتیمە پڕ لە پاسەوان و خالی بازگە بووه، ئەو تە هیرۆدۆتس دەنووسێ: «وەختی هاریاکۆس (سەرکردهی خایینی مادەکان) دەیهوێ سیرۆس ئاگادار بکاتەوه، بەلام لێی دوور دەبێ و پێگای نیوان میدیا و پارس پڕ لە خالی چاودێری دەبێ بۆیە بیری کردەوه نامە بنێرێ (*-۴۲) نامە کە دەخاتە نێو زگی کە رویشکێک و دەیدوو ریتتەوه و دەیداتە دەست راوچییه‌ک تا کە رویشکە کە بداتە سیرۆس» (۲۲۰، ص ۲۲). ئەم نێوانە پڕ لە بازگە و پاسەوانەش بۆ خۆی نیشانە ی ئەو یە کە ئەو دەم کە مادەکانیش لەسەر حوکم بوون - ساردە شەر- ێک لەنیوان ماد و پارسەکاندا هەر هەبووه.

لەم هەموو بەلگە هیئانەوه بۆ سەلمانندی جیا یی ماد و پارس، بۆ ئەو یە بیسەلمێنم کە - ئەفسانەشیان جیا بووه، دەنا ئەگەر میلله‌تیک هەبێ، بەخوێن و میتوو نزیک لە ماد-کورد- ئەوا ئەو میلله‌تە پارس - فارس -هەو هیچ میلله‌تیک تر لەوان نزیکتەر نییه بۆ سەر هەلدانی میتووی ئەفسانە ی (فارس)ەکان. نالیم ئێران و پارس، بەلای مەنوه ئەو میتوووه لەدروستبوونی دەولەتی هەخامە نشیبیه‌وه دەست پێدەکات و بەنووسین دەقی نووسراوی ئەفسانە ی فارسیی بەزمانی فارسی، ئەوا لەگەڵ نووسینی (شاهنامە) لەسەر دەستی (فیردەوسی) سەر هەلدەدا، دیار کردنی ئەو میتووی سەر هەلدان و نووسین، بەو مانایە نییه کە فارس پێشتر ئەفسانە یان نەبووه-، بەلکە دەتوانن- وەک ئیستا شاکاردوو بانە- ریشە ی ئەفسانە ی خۆیان لە نێو ئەو میتوووه ئەفسانە یەدا بدۆزنەوه کە لەهیند و ئێران و کۆچ ئارییه‌کانەوه دەست پێدەکات وەک ئەوەی کە کوردیش دەتوانن ئەمە بکات. میتوووی پێش دروستبوونی دەولەتی ماد بۆ ئارییه‌ هاتوووه‌کان و ئێرانیه‌ نیشته‌جیاکان، میتوووی هەبووه‌کان، هەتا پارسەکان بەشیکن لە سوپای

ئیلامیه‌کان هەر بەهۆی بەشداری لەو سوپایه‌ بۆ یە کەمین جار لە میتوو ناوی (پارس) دێتە ناوه‌وه (شاهروخ مەسکوب) ی لیکۆلەر وه‌دی ئێرانی دەنووسێ: یە کەمین جار کە ناوی پارس-ەکان دەبیسین لە ۶۹۰ پ. ز. یه‌وه‌یه کاتێ لەنێو سوپای ئیلامیه‌کان لەگەڵ ئاشورییه‌کان دەجەنگن، واتە ئەو کاتە ناوی تاییه‌تی خۆشیان هەبووه؛ بەلام؛ وەک مادەکان و زۆر هۆزی تر تیکە لاو بوون و لەژێر فرمانی شای ئیلامیه‌کاندا بوون.

لەبارە ی میتوووی ئەفسانە یی و ئەفسانە ی ئێرانیه‌کان- بەهەموو هۆز و نەتەوه‌کانیه‌وه (تۆدۆر نۆلکە) دەنووسێ: «ئیستا دەتوانن بەئاسانی ئەوه‌ بسلێنن کە هەر لەو کاتە ی ئاویستا پەیدا بوو کە (کتیبی؟) لە میتوووی ئەفسانە یی ئێران کە بەرێکی پە یه‌ندیی پیکه‌وه هەبووه، کە زۆریش ریتی تێدەچن نووسراویته‌وه» (۴۷، ص ۲) ئەوەی لێرە گرنگە (تۆدۆر نۆلکە) باسی میتوووی ئەفسانە یی و ئەفسانە ی پێش پە یدا بوونی ئاویستا و سەر دەمی ئاویستا شاکارد و رای زۆر بەلای ئەوه‌شدا دەچێ کە ئەو میتوو و ئەفسانە یه‌ نووسراویته‌وه‌ش، لەگەڵ ئەوه‌شدا باسی ئەفسانە و میتوووی (ئێران) دەکات، نەک پارس و ماد.

دروستیوونی میلله‌تی کورد و فارس، لە یاسایه‌ک دروست نەبووه کە جیا یی لە یاسای دروستبوونی میلله‌تانی تر، بەلکە زۆریه‌ ی میلله‌تان هەر وا دروست بوون. ئەوه‌ش ئاشکرایه، چ کورد، چ فارس، لە ئەنجامی تیکه‌لبوونی نیشته‌جیاکانی ئێرانی ئەو سەر دەم و هاتنی کۆچ کردوووه‌کان بووه، ئەو تیکه‌لبوونەش ماوه‌یه‌کی زۆری ویستوه‌ تا لەژێر ناوی کورد و فارس دەقی گرتوه‌وه، ئەم دروستبوونی میلله‌تەش لەگەڵ خۆی هەموو سیما نەتەوه‌یه‌کانی تریشی دروست کردوه‌وه لەوانه‌ -ئەفسانە-ش. بۆ ئەفسانە ی فارسەکان- جارێکی تر دە یلیمه‌وه- لەگەڵ دروستبوونی دەولەتی هەخامە نشیبیه‌کان دەست پێدەکات و لەگەڵ نووسینی (شاهنامە) ش تەواو دەچەسپێ. هەر بۆ پشتگیری پێگە یشتنی زمانی (فارسی) بەهۆی شاهنامەوه‌ لیکۆلەر وه‌دی ئێرانی (نیهاڵ تجدد) دەنووسێ: «لە کاتی رووخانی ساسانییه‌کان زمانی ئەدەبی ئێران زمانی عەرەبی بوو، فارسی میانە چەرخێ رەسەنی شارستانییه‌تی ساسانییه‌کان، لەبەر دەمی لە نێوچوون بوو، لەو کاتەدا لەرۆژ هەلاتی ئێران ئەدەبیکی نوێ بەزاراوه‌ ی ئێرانی سەر هەلدەدا و زمانی فارسی پە یدا دەبێ، شیعەرەکانی فیردەوسی هەو لێن شاکاری ئەو ئەدەبه‌ نۆییه‌یه» (۲۲۱، ۳۱، ص ۲۹) ئەو نووسەرە دەلێ زمانی فارسی (شاهنامە) یە کەم شاکاری پە یدا بوونییه‌تی. بۆ ئەفسانە ی کوردیش بەشیکێ گرنگی لەگەڵ دامەزانی ئیمپراتۆریه‌تی ماد سەر هەلدەدا و بەشەکانی تریش لە سۆمەر و عیلام و ئەوانی تره‌وه‌ سەری هەلداده‌وه‌ هەموو و بەشەکان تیکه‌ل بوون و ئەفسانە ی کوردییان پیکه‌یتنا، ئەوه‌ی گرنگە (فیردەوسی) بە شاهنامە، زمانی یە کگرتوو ی فارسی دامەزاند و خۆی گوته‌نی (فارسی زیندوو کردوه‌وه) بەلام، تا ئەمڕۆ کەش بە زمانی یە کگرتوو، بۆ کورد ئەوه‌ نەکراوه.

ئەوه‌ی پێشتر لە بەشی ئێراندا بەشیه‌ جیاکانی- پەهلەوی- نووسراون، میراتی هەردوو لامانە و لیکۆلێنه‌وه‌کانی داهااتوو دەتوانن رای جیاگیرتر دەر بپن، چونکە یاسای دروستبوونی زمان، یاسایه‌کی کتومت یاسای دروستبوونی میلله‌ت نییه‌! زۆر نەتەوه‌ هەن خۆنیکیان لە دەماردا دەسوورێ و زمانیکێ

تريان له دەمدا دەگه‌په‌ځي.

په‌راويزی به‌شی به‌گه‌م:

تیبسینی: له‌بهر ئه‌وه‌ی له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا سه‌رچاوه‌کان ژماره‌یان بۆ دانراوه، بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ په‌راويزه‌کان تیکه‌ڵ نه‌ین ژماره‌ی په‌راويزه‌کان به (٭-١) جیاکراوه‌ته‌وه له‌گه‌ڵ داوا‌ی لیبوردن.

(٭-١): ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی که (ج مفرد) باسی ده‌کات. هیشتا وشه‌ی (فارس) به‌کار نه‌ده‌هات، بۆ ئاویتستا زۆرتر زمانی ئاویتستا به‌کار ده‌ی، زمانی ئاویتستا ناکاته زمانی فارسی ئه‌م‌ره‌.

(٭-١، ١) ئه‌حمده‌ی خانی له‌مهم و زین-دا وشه‌ی (فه‌سانه‌) ی به‌کاره‌یتناوه، (هه‌ژار) به‌ (چیرۆک) مانای لیک‌داوه‌ته‌وه، که‌چی (دکتۆر عه‌زه‌دین مسته‌فا ره‌سول) به‌ (بلاوکرده‌وه) وه‌ریگه‌تپاوه (سه‌یری مهم و زین) وه‌ریگه‌تپاوه بۆ عه‌ره‌بی دکتۆر عه‌زه‌دین (١١٠٩) بکه.

(٭-٢): (چیرۆکی خواکان اسطوره = ئه‌فسانه‌ی خواوه‌نده‌کان، واته‌ ئه‌و چیرۆکه‌ی باسی کار و ژبانی رۆژانه‌ی خواوه‌نده‌کان ده‌کات.

(٭-٣): ئێران، بۆ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ناوچه‌یه‌کی زۆر نه‌ته‌وه و جوگرافیا‌یه‌کی فراوانی ده‌گه‌ته‌وه، که ناکاته (فارس) و ئێران) ی ئه‌م‌ره‌.

(٭-٤): په‌را‌ی من دا‌به‌شکردنی چیرۆکی ئه‌فسانه‌کان له‌سه‌ر ئه‌م ب‌نه‌ما‌یه‌ شتی‌که ده‌رگا بۆ زۆر جۆر دا‌به‌شکردنی تر ده‌کاته‌وه، که له‌ خه‌مه‌تی (زانستی ئه‌فسانه‌) دا‌ نییه.

(٭-٥): کۆکرده‌وه و چاپکردنی ئه‌فسانه‌ی هه‌موو ناوچه‌کان و هه‌موو زا‌ره‌کانی کوردستان به‌شێوه‌یه‌کی زانستی کارتیکی پیتویسته، چاپکردنه‌وه و کۆکرده‌وه‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌ی تا ئیتستا‌ش به‌شێوه‌ جیا جیا‌کان بلاو‌کراوه‌ته‌وه، کتیبخانه‌ی کوردی ده‌وله‌مه‌ند ده‌کات و کاری لیکۆله‌ره‌وه ئاسان.

(٭-٦): ئه‌فسانه‌ی خواوه‌نده‌کان له‌نێو کورد، به‌شێوه‌ فۆلکلۆرییه‌که‌ی گۆزانی به‌سه‌ردا هاتوووه و خۆی له‌گه‌ڵ بیری سه‌ره‌کیی ئیسلام گونجاندوو؛ به‌لام، له‌ئه‌فسانه‌ی ئه‌و هۆزانه‌ی که‌له‌پیش زاین و ژباون و دواجار بوونه به‌شیک له‌ کورد ئه‌م‌جۆره ئه‌فسانه‌یه هه‌ن.

(٭-٧): یه‌ک له‌هۆیه‌کانی دروستبوونی ئه‌فسانه به‌رزکردنه‌وه و پیرۆزکردنی میتۆو که‌سایه‌تییه‌کانه، شیخ مه‌حمودیش وه‌ک سه‌رکرده‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی، زۆر کاری ئه‌فسانه‌یی دراوه‌ته‌ پال. بۆ نمونه ده‌لێن: «که ده‌چوو شه‌ر و ده‌هاته‌وه، به‌ر پشتی خۆی ده‌کرده‌وه گولله‌ تهنه‌نگ به‌ر ده‌بوونه‌وه، چونکه گولله‌ شتیخی نه‌ده‌په‌ی» که‌چی هه‌موو خه‌لک ده‌زانێ شیخ له‌پشت (به‌رده‌قاره‌مان) بریندار بووه.

(٭-٨): له‌ ئه‌فسانه‌ی خواوه‌نده‌کان بۆ ده‌قی کوردی ده‌بێ بگه‌رتینه‌وه سه‌ر ئه‌و ده‌قانه‌ی سۆمه‌رییه‌کان و پیش ئایینی زه‌رده‌شتی و دا‌ویی ئه‌و ئایینه، که له‌نێو -ئه‌فسانه‌ی ئێرانی- دا زۆر باس‌کراون، ئیمه‌ش حه‌قمان هه‌یه، ئه‌و ئه‌فسانانه به‌میراتی خۆمان بزاین، چۆن دواتر هه‌ر له‌م لیکۆلینه‌وه، ئه‌م رایه ده‌سه‌لمێنین.

نمونه بۆ ئه‌م باسانه زۆرن. به‌لام، قه‌واره زیاد‌بوونی باسه‌که که‌نامه‌یه‌کی زانستییه‌ ریگه‌ی لێ گرتین، هیوادارم له‌ دا‌هاتوودا بتوانم زۆرتر له‌سه‌ر ئه‌م باب‌ته به‌وستم.

(٭-٩): له‌نێو زۆر ده‌قی ئه‌فسانه‌یی پال‌ه‌وان - کورده‌ی ژنخواز ده‌لێن: (ئیمه‌ ژنی به‌گیتجه‌لمان ده‌وی) بۆ نمونه سه‌یری (چل که‌زی) بکه - کۆمه‌له هه‌ق‌ایه‌تیکی کوردیه‌یه - طارق جمباز کۆی کردووته‌وه.

(٭-١٠): سینه‌م پاشا: به‌سه‌رهاتی ئه‌و پاشایه، ئه‌وه‌یه که له‌بهر ئه‌وه‌ی ژنه‌که‌ی ناپاکی له‌گه‌ڵدا ده‌کات، هه‌موو

ناپا‌که‌کان ده‌کوژێ و له‌ ئه‌فسانه‌یه‌که‌دا ژنه‌که‌ی ده‌کاته سه‌گ و له‌ یه‌کیکی تر به‌ته‌نیا له‌ ئه‌شکه‌وتیی به‌ند ده‌کا و ده‌رگای له‌سه‌ر دا‌ده‌خا، بۆ نمونه سه‌یری (تیکستی قه‌ناتی کورده‌و- ٩٥٠-١١٤) بکه.

(٭-١١): له‌بهر ئه‌وه‌ی ئه‌و کتیب و سه‌رچاوه‌ی له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا به‌کار هاتوون وه‌رگرتن و وه‌ریگه‌تپاوه‌ی زۆر زمانی جیا‌جیا‌یان تێدا‌یه، بۆیه هه‌ندێ له‌ناوی شوین و که‌سه‌کان شێوه‌ی جیا جیا‌یان بۆ په‌یدا بووه، وه‌ک (یۆنگ - یۆنغ) و زۆری تر، تکه ده‌که‌م خۆینه‌واران ناگاداری ئه‌م گۆزانه‌ بن.

(٭-١١): مامۆستا (عه‌بدوله‌قیب یوسف) له ١/١٥/٢٠٠٠ له‌ ته‌له‌فزیۆنی گۆلان- هه‌ولێر- گوتی: (زه‌قیبا چه‌مێ، راسته، نه‌ک (زاوی جمی).

(٭-١٢): زۆر له‌ بیگانه‌کان له‌کاتیکدا ناوی شویتیکی کوردی، یان که‌ستیکی کوردی ده‌نووسنه‌وه، به‌هه‌له و به‌فۆنه‌تیکی خۆیان گۆی ده‌که‌ن، کاتێ هه‌ر ئه‌و ناوه جار‌تیکی تر دیته‌وه ناو خۆمان، شێوه‌ ره‌سه‌نه کوردیه‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌دا. بۆ ناوه جوگرافی و میتۆوییه‌کان پیتویسته‌مان به‌لیستی راست‌کرده‌وه هه‌یه.

(٭-١٣): سه‌یری گۆفاری مه‌تین بکه ژماره‌کانی ٧٣، تا ٩١ که‌ زنجیره و تارتیک بلاو‌کراوه‌ته‌وه، لیکۆله‌ره‌وه (مه‌سه‌عود سه‌عید یاسین) به‌عه‌ره‌بی له‌ژێر ناوی (سۆمه‌رییه‌کان: ئه‌ری ئه‌گه‌ر کورد نه‌بن، چ که‌سن؟) بلاوی کردووته‌وه.

(٭-١٤): کۆی ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌کان ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نێ که سۆمه‌رییه‌کان به‌شیتی گزنگ له‌پیتکه‌ته‌ی میلیله‌تی کورد، هه‌ر به‌م شێوه‌یه، ئه‌فسانه‌کانیشیان به‌شیکه له‌ پیتکه‌ته‌ی ئه‌فسانه‌ی کوردی.

(٭-١٥): هه‌ندێ رای وا هه‌یه، که له‌نێوان (دوو ئاوان) و (ئێران) ی ئه‌و سه‌رده‌مه کۆچه‌که به‌ره و هیند چوه، لیکۆله‌ره‌وه (دکتۆر فه‌وزی ره‌شید) یه‌کیکه له‌وانه‌ی ئه‌م رایه‌ی هه‌یه و دیسان ئه‌فسانه‌ی (مالا‌ره‌ش) که له‌ دا‌هاتووی باسی ده‌که‌ین، باسی ئه‌وه‌ده‌کا له‌سه‌رده‌می لافاوی گه‌وره ب‌نه‌ماله‌ی (مالا‌ره‌ش) بۆ دریا‌ز بوون چونه‌ته هیند.

(٭-١٦): (وندی‌داد): کتیبیکه په‌یوه‌ندی به‌رپه‌رسمی ئایینی زه‌رده‌شتی هه‌یه، هه‌ندێ ره‌گه‌زی ئه‌فسانه‌ی تیدا له‌ بیست و دوو (فه‌رگه‌رد) به‌ش پیتکه‌ته‌وه. (تاریخ اساطیری ایران ص٧).

(٭-١٧): (نائبین واجه) و (بوختان ویج) پیتویستی به‌لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زمانه‌وانی هه‌یه، که دوور نییه زۆر نه‌تیبیان له‌نێو خۆیاندا شار‌دیته‌وه.

(٭-١٨): (تنگ پدبان) ئه‌م ناوه‌ش وه‌ک زۆر ناوی شویتنه‌ کۆنه‌کانی کوردستان ناوه‌راست و ناوچه‌یییه‌که‌یان نه‌زانی، ئه‌مه‌ گه‌رفتی‌که زۆرجار دووباره ده‌بیته‌وه.

(٭-١٩): (میتۆو نووسان باسی زۆر هۆز و تایفه ده‌که‌ن له‌کاتی کۆچکردنیان به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌ی بۆ ئێران هاتوون، له‌گه‌ڵ ماد و پارسه‌کان، بۆ- ماد - ده‌کان ده‌لێن شه‌ش تیره بوون: بوئوسانی، پارتا‌کنوئی، ستروئوخانس، ئه‌ریزانتوئی، یوئودیوئی، مگروئی، هه‌روه‌ها بۆ پارسه‌کان، ئه‌مانه هه‌ندیک له‌ناوی ئه‌و تیره‌یه: پانپیلایوئی، دروئوسی یوئی، گه‌رمایپوئی، دئوئی، مردوئی، دروپی‌کۆئی، ساگارتوئی... هتد) (سه‌یری - ایرانویج، ل٢٦- بکه).

(٭-٢٠): «هه‌زاران ساڵ له‌وه پیش له‌ که‌ناری ده‌ریا‌چه‌ی (ئورامیه URAMIH) که به‌هه‌له ئه‌م‌ره‌- ئورمیه‌ی پێ ده‌لێن و به‌رۆمی ده‌زانن، تیره‌یه‌ک له‌ ماده‌کان له‌و ناوه‌ ده‌ژبان و پیتیان ده‌گوتن (ئهورام) ئه‌م‌ره‌ (ئه‌وره‌مانی) هه‌وره‌مانی ده‌ناسرێن». (ایرانویج. ص٣٤).

*(۲۱): (نەردەلان) وشەى نەردەلان دەتوانین بیگیتیرینهوه سەر شیوه کۆنەکەى، artalan)که (artalan) و ماناکەى دەکاتە (ئیرانى پیرۆز). تەماشای - (ایرانویج ل ۲۸- بکه).

*(۲۲): پستەى (لێک راست هانتى ئەم هۆزانە لەگەڵ هۆزە هێرش بەرەکانى رۆژئاوا)، بەپێى نووسراوە دەست کەوتووێکە (ناشوربیهکان) ئەو دەسەلێتێى کە لەکاتى هانتى کۆچکردووێکە هۆزى نیشتهجى هەبوون، کە هانتى هۆزەکانیان قبوڵ نەکردوو و هێرشیان کردوونەتە سەر، ئەمەش هۆبەکە بۆ درەنگ تیکەلبوونى، هاتووێکەکان و نیشتهجیکان.

*(۲۳): لەبارەى ساسانییهکانەوه راپەک هەیه دەلێ: ساسانییهکان کوردن، لەکتیبى (الرسل والملوک) نەردەشیرى بابکان نامەبەرى نەردەوان نامەبەکى بۆ دێنێ و ئەویش خەلکەکە کۆ دەکاتەوه و نامەبەیان بۆ دەخوێنێتەوه، کە لەنامەکەدا هاتبوو «ئەو لەخۆت گۆراوى ئەى کوردی لەنیو رەشمالى کوردان بەختوکراو کنى رینگەى بەتۆدا تاج لەسەر بنێی و دەست بەسەر ئەو و لاتەدا بگری؟» (گۆفارى کۆچ بەرگى سێزدههههه ۱۹۸۵ ل ۳۶۶) کورد هەمیشە وەختى جوتى پێدەدرى بەجوانى ناوى دیت، بەلام، کە پێدا هەلگوتراى ئەوا باسى رەگەزەکەى ناکەن.

*(۲۴): کە توخمى (کیو مرث) دەرژێتە سەر زەوى، لەپاش چل سالان کە لەریتواسیک سەوز دەبێ و دەبیتە دوو لق و هەر لقی پازدە پەلک دەگرێ، ئەو پازدە پەلکە بەرامبەر پازدە سالى مەشیه و مەشیا نەیه، ئەو مەشیه و مەشیا نەیه لە ئایینى زەردەشتى بەرامبەر (ئادەم و حەوا) یە، بەلام، ئەم دووانە لە ریتواس پەیدا دەبن و نەوه دەنێنەوه، بەپێى ئەفسانەى زەردەشتى.

*(۲۵): لە ئەفسانەبەکى مانى، باسى ئەوه دەکات کە لافا و لە ئەنجامى کوشتنى تېمساحیک روو دەدا، لافاویک کە نیشانەى کۆتایى جیهانە.

*(۲۶): مانگى دسیوس-ى مەکەدۆنى بەرامبەر مانگى ئایارى بابلییه و دەکاتە مانگى دووهمى بابلییهکان.

*(۲۷): چىای نەارات: د. جەمال رەشید دەلێ: ئەم ناوه لەناوى قومى - نۆراتو- وە هاتوو کە ماوێهەک لەو ناوچەبە حوکمیان کردوو.

*(۲۸): وا دیتە بەرچاو بەهۆى بەرزبوونەوى ئاو. کەشتى سەرئاوکەوتوو رینگە بۆ ئەوه خۆش بکات دەریاکانى دەورووبەرى کوردستان بەرچاو کەوتن.

*(۲۹): هەرچەندە ئیمە دەقە سۆمەریهکەمان بەزمانى سۆمەرى نەخویندوو تەوه، بەلام، لەناوى -جەزیرە- وا دیتە بەر زەین کە مەبەست -ناوچەى جەزیرەى کوردستانى باکوور بێ کە لە چىای (جودى) یەوه نزیکە -.

*(۳۰): (ئەگەر -سن جار) مانای سەر رەق و لامل بدا ئەوا ئەو وشەیه سن جار - سن جار- سنجار- منجار- منجر- دەکرێ ئەم گۆرانەى بەسەر داها تێ، کە (منجر) ئیستا مانای لامل و سەررەق دەدا، (ئەمە هەر تەنیا رایە و بەس).

*(۳۱): ئەم کۆچ کردنەى -مالا رەش- بەرەو هیند لەپێش وەختى لافا و بەپێى ئەفسانەکە، پشتگیربیهکى بەهێزى ئەوانە دەکات کە دەلێن: لە راستیدا، خەلک لێرەوه بەرەو هیند کۆچیان کردوو، نەک بەپێچەوانەوه، دلێنام لێکۆلێنەوهى زۆرتر لەم بارەبەوه راي تازه دروست دەکات.

*(۳۲): کیومرث: لە زمانى ئاویستا (goyehe-marathon) لە دوو بەش پیکهاتوو، بەشى یەکەم گیه واتە ژيان و رۆح و جان بەشى دووهمى مەرتنو، واتە مردن کە سفەتى جانە. لە پەهلەوى gayomart پێ

دەلێن، کە باوەرى ئایینى وایە کە خودا خۆى کیومرثى دروست کرد و سى سال لە چىاکان ژیا کە مرد پاش چل سال لە خاکی ئەو ریتواس سەوز بوو لەم ریتواسە مەشى و مەشیا نە پەیدا بوون.

*(۳۳): فیردەوسى ئەو رزگارکراوانە بەباپیرانى کورد دەزانێ، کە لە مەرگى مسۆگەر رزگاربان بووه، ئەگەر هەر بەمەنتیقى ئەو دەمەى فیردەوسى بېر بکەینەوه، ئەوا دەبێ ئەو رزگارکراوانە، هێزى شۆرش و پشتگیری کاوه بن، چونکە ئەوانە لە مەرگى مسۆگەر رزگاربان بووه و ئەوانەش کە سەرپراون و کەسوکارى ئەوان بوون، تۆ بلیتێ ئەو کوردانەى هەموو مێژوو باسى ئازایەتییان دەکات، پاش رزگاربوونیان پشتیان لە ژيان و خەلکەکە کردبێ؟!

*(۳۴): مات کورداکى، ئەم ناوه لێکدراوى مات -ماد- و -کورداکى- کورد، بەلگەبەکى گرنگى کورد بوونى مادەکانە.

*(۳۵): میترا: خوداوەندى تیشک و راستى و لە ئەفسانەى ئیرانى، لە ئەو لە هێلکە بەردیک سەرى دەرتینا و بەدەستیکى بلێسەى ناگرى هەلگرتبوو دەستەکەى تر کێرد.

*(۳۶): میهرپەرستى: (Mitherasim) میهر یەکێ لەو خودایانەبە کە لەرۆژگارێکى زۆر زوو لە ئیران و هیندستان پەرستراوه و ریزی لێگیراوه، باوەر وایە لەزەمانى مادەکان پەرستراوه و لە ئایینى زەردەشتى رەنگى داووتەوه.

*(۳۷): لەناولێنانى زەردەشت و باوکى بەوشتر زەرد و ئەسپى پېر، کارێکى زۆر دوور نبیه، لەکاتیکدا مێژوو ئەوهى سەلماندوو خەلکى ناوچەکە ئەسپ و وشتریان بەختو کردوو، ئەم رەوشتە ئیستا پاش باوه، کە خەلک بەپیشەکەبەوه ناو دەنرێ، جگە لە ئازەلەکان وەکو، حەمەکەردار و قالەمەرى، ئیستا ناوى ماشینى وەکو، عەلى بەرازلی و حەسەن شۆفەرلێت و سەمیر کوبەش زیادى کردوو.

*(۱۳۷): لەم لێکۆلێنەوهدا و لە باسى (ماد)ەکان و (زەردەشت و ئاویستا) چەند مێژووێکى لێک جیا دەکەونە بەرچاو، ئەمەش بەلگەى ئەمەبە کە هێشتا لێکۆلەرەوهکان نەگەیشتونەتە ئەو راپەى کە یەک مێژوویان بۆ دیارى بکەن.

*(۳۸): ناوى - ئیزدی «یەکێ لە شارەزایانى زمانە کۆنەکانى - سۆمەرى و بابلی و ئاشوورى دەلێ: (ئیزیدی) بەختى مێخى و سەردەمى سۆمەریهکان ئاوا نووسراوه و ماناکەى واتە گیانى فەرى و پېس نەبووى ئەوانەى لەسەر رینگای راست دەرۆن، بەرپای ئەو زانایە مێژووى ئیزیدیەکان دەگەرێتەوه هەزارەى سێهەمى پێش زاین و کۆنترین ئایینى کوردە لەناوچەى شارستانیهتەکانى رۆژھەلاّت» (دراسات الميتولوجيا ص ۳۱).

*(۳۹): دیزنپیشت: دژ نغشت: ئەو کتیبخانەبە کە ئاویستای بەئاوژرێ نووسراوى تیدا هەلگیرابوو، دژ واتە قەلا، نپشت، نغشت، نوشتە، نووسراو، واتە قەلاى نووسراوى پیرۆز ئەو قەلايەش بە لەشکر پارێزراوه، ئەسکەندەر ئەم قەلا و ئاویستایەى سووتاند.

*(۴۰): ئەم دوو لێکۆلەرەوه (مەسعود سەعید یاسین) و (عیمادوددین دەولەتشاھى) هەردووکیان دەلێن زاناکان ئەوانەى لە سۆمەرى و زەردەشتییان کۆلیو تەوه، ئەگەر کوردییان زانیبا، دەگەیشتنە ئەو راپەى کە زمانەکان واتە سۆمەرى و ئاویستایى کوردین، ئەو هەش هەردووکیان پاش لێکۆلێنەوهى -زمانى- گەیشتونەتە ئەو قەناعەتە و هێچیشیان ناگیان لە یەکتر نەبووه.

*(۴۱): ئەو مندالەى کورێ -مەندانە-ى کچى ئوستاگى شای مادەکانە و باوکى پیاویکى فارسە ناوى -

قه مبیژس-ه، ئه و منداله له خهوندا پاشا وهک مهترسیبیهک دهیبینی و دهیهوی بیغهوتیتی، کهچی ئه و منداله که ناوی (سیرۆس) بوو دواچار بهسه ر شای مادهکان دا زال بوو و دهسه لاتی گرت ه دست.
 (٤٢-٤٣): له و نامه ناردنه مانای وایه نووسین هینده پیشکهوتوو بووه، به شیوه و نامرازه وه که نامه ی هینده بچووک بنووسری، له نیتو زگی که رویشک جیگای بیته وه، ئه وهش نیشانه یه کی پیشکه و تن و پیگه یشتی له میژینه ی (ماد) هکانه.

بهشی دووهم

گه ران بهدوای نه مریی له ئه فسانه جیهانییه گاندا

به ره و پیگه یشتی مرۆف :

٢-١- مرۆف یه که مین "گیانله بهر" و لیوه شاوه ترین "گیانله بهر" ه که ده توانی پرسیار بکا و بهدوای وه لامدا بگه ری و نه یینییه کان بدۆزیتته وه. نه یینییه کانی ئه م گه ردوونه بی سه رو بنه! یه کی له و نه یینییه کان "مرۆف!!" خۆیه تی. مرۆف له کوپوه هاتوه؟ چۆن هاتوه؟ که ی هاتوه؟ هه ندی له ریازه زانستییه کان و هه ندی له زانایان، مرۆف بو په ره سه ندنی (شانه) ده گپ نه وه، شانه ی زیندووی زینده وهر و رووه که کان، ئه م په ره سه ندنه ش له شانه وه بو مرۆف به ملیژنان سال دهقه بلین و قوناغه کانی ده ستنیشان ده که ن و بیردۆزان بو قوناغه کان داده مه زریتن.

ئه گه رچی ئه م زانایانه، به پیتی ئه و زانیارییه نه ی که ئه مرۆ هه یانه، هه ولده دن تازه ترین و زانستیترین وه لام، بو پرسیاره کان ئاماده بکه ن، به لام، هیشتا ئه و وه لامانه هینده خۆراگر و به ته مه ن نین. له گه ل رویشتی رۆژگار و دروستبوونی پرسیار ی تازه و پیشکه ووتنی زانست به گشتی و ئامیژه زانستییه کان به تاییه تی، ئه م وه لامانه کۆن ده بن و مرۆف تیر وه لام ناکه ن. هه ر بو یی "مرۆف" جارێکی تر و به شیوه یه کی تر بهدوای وه لامیکی تازه تری پرسیاره کۆنه گاندا ده گه ری.

هه ر ئه م پرسیارانه ئایینه کان، له سه ره تاییتترین ئایینه وه تا تازه ترین و ته ووترین ئایین، ئه وانیش هه ولیان داوه، بۆخۆیان وه لامی ئه م پرسیارانه بده نه وه. هه ر له ئایینه خاوه ن کتیبه کان، ئه و ئایینی زه رده شتی، به شیوه یه کی ئه فسانه یی و ئایینی، بیردۆزه زانستییه کانی تیکه ل کردوو و دروستبوونی مرۆف، بو "رپواس" ده گه رپنتنه وه، رپواسیش هه ر لای ئه و له توخمی -کیومرث- وه سه وز بووه و کیومرثیش، ئاهوره مه زدا- دروستی کردوو، ئه م رپواسه دوو لکی پیگه وه نووساوی لی پهیدا ده بی و ده بن به -مه شیه -و- مه شیانه- که هه ر ئه م دووه ش، واته مه شیه و مه شیانه وه کو- ئاده م و حه و- ده بنه هۆی زۆر بوونی مرۆف. هه ر له م وه لامه ی زه رده شتییه ت، ئه گه رچی، کیومرث له هیزی خوداییه وه پهیدا ده بی! به لام، قوناغه کانی تر، له سه وز بوونی -توخم- وه، تا گیان وه بهر هاتنی رپواس، پیگه یشتی مه شیه و مه شیانه ئه گه ر به شیوه ی مه نتقی ئه فسانه ییش بی، ئه و، ده توانین، -توخم- هکه به شانه دابنیتین و سه وزبوونه که ش به قوناغه رووه کییه که بز می رین و گۆرانی رپواس بو- مه شیه و مه شیانه- به گۆرانی رووه ک بو گیانله بهر لیکیده بنه وه، وه یا وهک هه مو- حاله ته ئه فسانه ییه کان زه مه نی ئه م گۆرانه، له م وه لامه ی زه رده شتییه ت، ته مه نی گۆرانه که ته مه نیکی کورته! دیاره -زه مه نی ئه فسانه یی- ییش ده کری به شیوه یه کی تر لیکدریته وه، که ئه ویش، هه زاران، بگه ر ملیژنان ساله. هه ر ئه مه شه خۆ له په ره سه ندنه درێخایه نه زانستییه که نزیک ده کاته وه.

هه ر ئه م - مه شیه و مه شیانه- یه ی زه رده شتیان، له ته ورات و قورئاندا ده بن به - ئاده م و حه و- و-

دروستبوونه که بیان به شیوه زانراوه که باس دهکات، ئه ویش دروستکردنی ئادهم- له قور- و حهوا له پهراسووی ئادهم. ئه گهر له زانست و زهردهشتییهت، مرۆف قوناغهکانی دروستبوونی لهسه زهویییه و لهسه زهویییه پیدهگات، ئهوا به بیی- وهلامی- تهورات و قورئان- پاش ئهوهی ئادهم و حهوا ماوهیهک که- نازانری چهنده؟- له بههشت دهمینهوه، دواجار بههوی -قهدهغه شکینی (*۱-) له بههشت دهردهکرین و دینه سه زهوی، ئه گهرچی هاتنه که بیان به شیوهی - تن-ی تهواوه و لهرووی- زانست-وهه بون به -مرۆف، بهلام، له قوناغه نوئییه و ههواره تازهیه، بهتاقیکردنهوه و بهقوناغ فیتری ژبانی نوئی دهبن له ههوار و قوناغی نوئی له بهخپوکردنی مهرو مالات و کشتوکال شاردهوهی -لاشه- که له نهنجامی یه کهمین تاوان، ئهم -مردوه -دهکوژی- لهوه گهری ئهوهی کوشتوویهتی برابیهتی- ئهوه مرۆفه! زانیویهتی مرۆف بکوژی، بهلام، نازانری! پاشماوهی تاوانه کهی بشاریتهوه، ئهم نه زانییه، ئه گهر به لگه یهک بی بۆ ههرشتیک ئهوا بهر له هه موو شتیک به لگه ی سهردهمی (دردنده) بی مرۆفه و سهردهتای - فیتری بوونی مرۆفه - فیتری بوونی به قوناغ و بهتاقیکردنهوه و به چاولیکه ری.

ئهم قوناغ و تاقیکردنهوه و چاولیکه رییهش، پیوستی به -زهمه- هیه، سهده سال ههزار سال ملیۆن سال؟!!

هه زاناکان، بۆ ئهم زهمه نه زۆر ته مهن و ژماره بیان دیاری کردوه «ئیمه ده زانین که مرۆفناس و کونناسان رۆژگاری پیدای بوونی مرۆفیان به یهک تا سه ملیۆن سال دیاری کردوه و کیومرثیش بۆ ئهوه رۆژگاره ده گهر نهوه.» (۸۰، ص ۷۵) خو ئه گهر -کیومرث- یه به راست بزاین، ئهوا ناتوانین زهمه نیکی دیاریکرای له نیوان یهک ملیۆن و سه ملیۆندا بۆ دیاری بکهین، ههرچی لهوه به دهرده کهوئ ئهوه یه که ته مهنی «مرۆف» لهسه ئهم زهویییه ته مهنیکی دوور و درێژه، لیکۆله ره وهی ئیرانی دکتۆر (یه دوللا سهحابی) له کتیبیکدا به ناوی (خلقت انسان) زۆر زانستیانه -به پیی توانای خوئی- زانست و قورئان پیکه وه شروقه دهکات و له (شانه) وه دهیگه پینته (ئادهم و حهوا). دهنوسنی «قوناغیکی کۆن که باس له چهنده ملیۆن سالی دروست بوون دهکات، له سه سووره مرۆف ته نیا شیوهی بهژن و بالای مرۆفی هه بووه، بهلام هیشتا توانای دیاریکردن و لیک جیا کردنه وهی "شته کان" ی نه بووه، بۆیه بهرپرس نه بووه» (۱۰۶، ص ۱۰۸) ئهم قوناغه شه هه مرۆف پش تاقیکردنه وه و چاولیکردنه -ئهم قوناغه شه هه دکتۆر (یه دوللا سهحابی) ناوی لیدنه ئی قوناغی پش قوناغی هه لئێژاردنی ئادهم و قوناغی - ئادهم- یه به قوناغی دووم ناودیز دهکات و دهنوسنی: «قوناغی دووم له ژبانی مرۆف -بشر- له هه لئێژاردنی ئادهمه وه دهست پیدهگات، له قوناغه دایه که مرۆف بههوی دیاریکردن و هه لئێژاردن که به دهستی دین دهبته کارکه ر و بهرپرس، له قوناغه شدا به مرۆف دهگاته پیکه یشتنی تهواوی بییر - فکر» (۱۰۶، ص ۱۰۹).

له به سه رکردنه وهی چیرۆکی دروستبوونی مرۆف، بهم شیوه کورته، مه بهست ئه وهیه، که ته مهنی ژبانی مرۆف- به هه موو قوناغه کانیه وه ته مهنیکی دوور و درێژه. ئیمه پشتر له -به شی یه کهم- باسی ئه وه مان کرد که، زاناکان له ئه شکه وتی -شانه دهر- ته مهنی مرۆفیان بۆ سه ده ههزار سال له وه پش

ده گهر نه وه و له وه زهمه نه شه باس له مرۆفی سه ره تایبی کرا! ئه گهرچی له پیکه سه تنه وهی (سه ملیۆن) و (یهک ملیۆن) و (سه ده ههزار) سال رێژه یه کی نه گونجاو دروست ده بی، بهلام، دیسان هه ر باس له ته مهنیکی دوور و درێژی مرۆفه، دیاره لیکۆلینه وهی زۆرتر و وردتر ژماره ی نویتیمان ده داتین که به داخه وه له کوردستان، هیشتا ئه وه بواره نه ره خساوه، له نیو ئهم هه موو ته مهن و ژماره زۆره دا، پیکه یشتن و تهواو بوونی (فکر) له سه ر قسه ی (یه دوللا سهحابی) که ی بووه؟ ئه وه شه دیاری کردنی کاریکی ئاسان نییه! بهلام، پاشماوهکانی شوین پش و جی دهستی مرۆف زۆر شتمان بۆ دیاری دهکن، که له نیو ئهم شتانه شه قوناغهکانی پیکه یشتنی بییر- فکر-ه پاشماوهکانی قوناغهکانی بییرش، له پاشماوهکانی- ناین و ئهفسانه- دا به دهرده کهوئ، که ئهفسانه و ناینی سه ره تایبی مرۆفیش به شیک بووه له ههولته زانستییهکانی مرۆف، بۆ گه یشتن به وهلامی پرسیارهکان، له پرسیاره ساده و فهلسه فییه کانه وه تا دهگاته پرسیاره ئالۆز و زانستییهکان.

ئه وه قوناغانه ی که ژبانی مرۆف پیدای تپه ریوه، پش ئه وهی چاو و میشکی بکریته وه، قوناغیکی درێخایه نه، له وه قوناغه مرۆف پش شک بهردهوام به سه ر لاشه ی برای خویدا پازی داوه و ههستی به به زهیی نه کردوه و ترسی مردنی لئ نه نیشتوه! ئه وه به سه ر مردوودا پازدان و - خو به بهرپرس نه زانییه- ئه گهر زۆریشی خایاندوه که چی هیشتا مرۆف هه ر ته نیا به - شیوه- مرۆف بوو! پاش ئه وهی ئهم قوناغه به سه ر ده چی و به ره به ره مرۆف چاوی ده کریته وه و ههست به ترس!!-ی مردن دهکات، ئه وه کات یاده وه ری پر له دیه نی- کوژان و مردن و لاشه ی که وتوو. بۆیه هه ر زوو بییر له (مردن) و چاره سه رکردنی (لاشه) دهکاته وه. هه ر ئه وه شه. که سه ره تایبترین چاره سه رکردنی لاشه وه کو بیروبا وه ری ناینی و بییری ئهفسانه یی لیکه دریتته وه ئه گهر ئه وه دم (تا نیستاش) مرۆف له به رامبه ر مردن هچی بۆ نه کرابی هه ر زوو ئه وه وه خسته مردنی به هیزیکی گه وه و به بی به را به ر هاتوته بهرچاو، (ئولی بییر Ullibeier) دهنوسنی: «له ئهفسانه یه کی هۆزی کۆنۆ له سه ر ئهفراندن، سه بر ده کهین مردن هیزیکی ره سه نه له جیهان و پش خودا وه ند هه بووه» (۲، العدد، ۷۸، ص ۷۸) ئهم بی هیزیییه ی مرۆف به رامبه ر گه وه ری و سامداری هیزی ره سه نی مردن، بووه هۆی ئه وهی که ئه گهر مرۆف چاره سه ری مردنی بۆ ناکری بییر له ریکای تر بکاته وه، ئه وه شه بووه هۆی ئه وهی که «مرۆفی پش میژوو باوه ر به ژبانی پاش مردن بکا» (۹۲، ص ۳) ئه وه شه هه ر له شارده وهی مردووه کان به دهرده کهوئ، که له نیو مالهکانی خو بان مردووه کان بیان به دوو لاکردنه وه دناشت و گۆزی پر ئاو خواردنیان له بهردهم دادنهان بۆ ئه وهی - که زیندوو بوونه وه- بیخۆن و بیخۆنه وه چونکه پیوستیان پیی ده بی. لیره له گه ل ئهم قوناغه، ناین و ئهفسانه سه ر هه لده دن.

۲-۱-۱- ترسی سه ره تا:

ئه وه مرۆفه ی که گه یشته ئاستی (تهواو- کامل) بوون و چاو و میشکی کرایه وه و سه ره تای ئهفسانه سه ری هه لدا وهک (دایفید هیوم - David Hume) دهنوسنی: «ئه وه بنه مایه ی که ئهفسانه ی له سه ر پیدای بوو، ئه وه ترسه» (۱۴۰، ص ۳۷) ئه وه ترسه شه هه ر له مردن بووه، ئه وه مرۆفه ی گه یشته ئاستی

ئەو دەستەسەن! ئەو مەرۆقە ئەگەر بەدریژایی ھەزاران و ملیۆنان سال پێگەیشستبێ، یان بە (کن فیکون) یتیک پەیدا بووین؛ لە ئەفسانە و لە ئایینیش ھۆی دروست بوونەکی دیاری کراوە، ئەوەتا لە ئەفسانە ی گلگامش خوداوەندەکان دەلێن: «ئەو بارە ھەلگرتی کە "ئەنلیل" بەسەر ئێمەیدا سەپاندوو، با مەرۆف ئەو کاری خوداوەندان بەگرتتە ئەستۆ» (١٣٣، ص ٢٢٤) واتە ئەو کاری کە (ئەنلیل) (٢-*) بەسەر خوداوەندەکانیدا سەپاندوو، بامرۆف- ئەو مەرۆقی دروستی دەکەن- بەو کارە ھەلسێ و لەجیاتى ئەوان ماندوو ببی و ئارەقە برێژێ، واتە خوداوەندەکان بۆ ئەو مەرۆقیان دروست کرد کە بۆ خۆیان بسیتەو و مەرۆف خزمەتیان بکات. بەلام لە قورئانی پیرۆز (خوا) مەرۆقی بۆ شتیکی تر دروست کردوو، خودای گەورە دەفەرموی: (وماخلقت الجن والانس الا ليعبدون) (الذاریات "٥٦"). ئەوا لێرە خودا مەرۆقی بۆ ئەو دروست کردوو تا بپێرستت، وەک دەردەکەوێ «خودا پێویستی بە مەرۆف ھەبە و ھەر ھەر مەرۆقیش بەخودا» (٥٢، ص ٩٥). ئەم بونی -خودا- و - مەرۆف- ھەبوو ھۆی بونی -ژیان- یش، ژبانیش لەجیھان ئامانجی خۆی ھەبە: «ئامرازی بەئاکام گەیانندی ھێزی خواوەند لەجیھان، تەنھا مەرۆقە» (٩٥ ص ١٠٥) ئەو مەرۆقی کە ئەگەرچی دەبەوێ لە نھیتیەکانی ژیان بگات و خۆی بناسێ، بەلام، وەک خوداوەند لەقورئان-دا دەفەرمووی: (وما اوتیتم من العلم الا قليلا) (الاسراء "٨٥") لە راستیشدا ھەر وایە تەمەن و توانای مەرۆف بەشی ئەو ناکات کە پەبە ھەموو نھیتیەکان ببات، ھەر ئەو راپە زاناکانیش دەیسەلمێن، کە دەلێن: «کەس بەتەمای ئەو نەبێ کە ئێمە ھەموو زانیاریەکان بزانی»، ئەو یەک گرتنەوێ فەرموودە: -خو- و رای زاناکان بۆ سەلماندنی کەم توانایی مەرۆف واقعی ژبانیش پشتگیری دەکات، بۆ کۆی زانیاری ھەموو مەرۆقیەتیش، ئەو ناکرا، -زانست- ھەداھتووکان ھەندیکیان پاش ماوەیەک لەکەلک دەکەون و ناتوانن لەگەڵ رۆژگار بەرەو پێشەو بچن و ھەندیکیشیان لەبێن دەچن و ئەوێ کە دەشمیتتەو، لە بەرامبەر کتیی بەرز و دەریای قوولی نھیتیەکان بچووک و کەم دەسەلاتە.

ئەو مەرۆقە بچووک و کەم دەسەلاتە، کە چاوی کرایەو بەر لە ھەر شتیکی لەگەڵ مردن رووبەرەو بوو. چونکە خوداوەند کە مەرۆقی دروست کرد «مەرگ» یشی داھێنا، خودا دەفەرمووی (تبارک الذي بيده الملك وهو على كل شي قدير، الذي خلق الموت والحياة ليلوكم ايكم احسن عملا وهو العزيز الغفور) (الملك "١-٢") ئەو خودایە کە دەستی بەسەر ھەموو شتیکی دەشکێ کە (ژیان - مەرۆف) ی دروست کرد، ھەر خۆشی مردنی داھێناو، مردن بۆ کێ؟ بۆ مەرۆف. بەلام، خودا خۆی "هو الباقي" یە چونکە مەرۆف لە ھەر کۆی بێ مردن دەبدرۆزیتتەو، (اینما تكونوا يدرکم الموت ولو كنتم في بروج مشيدة) (النساء "٧٨") ھەر ئەو دۆزینەوێ مردن، کە (ژیان- مەرۆف) دەدۆزیتتەو، لەگلگامش خوداوەندان بەئاشکراتر دەلێن: «خوداوەندان ھەر تەنیا ئەوان کە ھەتا ھەتا بچن دەژین، لەژێر ھەتاوێ، بەلام، مەرۆف ژبانیان پێنج و دوو رۆژتیکە» (١٣٣، ص ٩٧) ئەم ژیانە کورتە مەرۆف، رۆژانە لەگەڵ مردن روو بەروو دەبیتتەو. مەرگی کە سوکار و دۆستانی، مەرگی خۆشەویستانی. ئەم مەرگی بەردەوامەش بوو ھۆی ئەوێ کە مەرۆف، بەزۆر شتیو بیری لێ بکاتەو. مەرۆف لە سەرەتای بێکردنەوێ ھەموو شتیکی بە -گیان- دار

دەزانی، لەوانە "مەرۆف" خۆشی، ئەو گیاندارەش کە دەمرد، وای لێکدەدا بەو کە -گیان- لە -تەن- جیا بووئەتەو. ھەر ئەو باوەر بە "گیان" ھش بوو کە لەنیو ئەفسانە و ئایینەکانیدا بەتیری رەنگی داوئەتەو لە واقعی ژبانیش مەرۆف ھەوێ زۆری داوئەوێ تەن و گیان بپارێزی و خۆ لە «ترس!» ی مردن رزگار بکات.

٢-١-٢- نیگەرانیی برون:

مەرۆف لەو قوناقە کە تازە چاو و مێشکی دەکرایەو و ماوەیەکی درێژ بوو، بەسەر لاشە ی ھاورەگەزانی خۆیدا پازی دەدا، ھیتستا چرای زانستی دانەگیرساندبوو لەنیو جیھانی تاریکی و بێکردنەوێ تاریکدا دەژیا وەک ئەفسانە ی (کۆتۆ -غینیا) باس دەکات: «لەسەر تادا ھیچ شتیکی نەبوو، مەرگ لەگەڵ ژن و کێژە تاقانەکی لە تاریکاییدا دەژیان» (٢١٧، العدد ٢، ص ٨٢) ئەو - مەرگ- ھی نیو تاریکایی بەرەبەرە لە مەرۆف نزیک کەوتەو و لەسەر قسە ی (ھایدگەر) «ترس لە مردن، لای مەرۆف کێشە یە کە ھیچ کێشە یەکی تری رۆژانە ی تاک نایگات، بەلکە ھەموو مەرۆقیەتی، دواجار دەزانی ئەو "داری مردنییە"» (١٢٦، ص ٢٧) ئەو مەرۆقی کە تێگەشت خۆی -داری مردنییە- ناچار وەک ئایین و ئەفسانە و فەلسەفەش بیری لە مردن کردوو و وەک (ھیرکلاتس) لە پێنج سەدی پێش زاین گوتویەتی «ھەموو ئەوێ کە دەبیین ھەر مردن» (١١٢، ص ٣٨) ئایینەکانیش ئەو حەمەتی مردنە یان لەسەر مەرۆف کردە مال خودا لە قورئاندا دەفەرموی: (کل نفس ذائقة الموت) (آل عمران "١٨٥") ئەگەر ھەموو ئایین و باوەر و ئەفسانە و فەلسەفەکان مردنیان دەسەلماند، ئەوا واقعی ژبان لە ھەمووان لە بەرچاوتر بوو، مەرۆف رۆژانە مەرۆقی وەک خۆی دەدی، کە لەگیانە لادایە، خەلکی دەدین مردوون، لاشەکانیان تیکچوو و خراپ بوو و تەیر و درندەکان دەمیان تیناوە، ئەم دیەنانە ھەمیشە -خود- ی خۆی بەم شتیو بە دەھیتا بەرچاو. ئەم تامادەییە -مردن- لە واقع و لە خەبالدا بوو ھۆی ئەوێ کە مەرۆف بەزۆر شتیو بیری لە مردن بکاتەو. ئەو مردنە ی وەک کتیی سەردەمی کۆن دەلی: «زاناکان دەمرن. ھەر ھەر ھەر نەزان و گیلەکان لەنیو دەچن و میراتەکانیان بۆ خەلکی تر بەجێ دێن» (المزامیر- ٨٤٩) ئەو زانا و نەزان و گیلانە بەر لە ھەموو شتیکی وەک پێویستی -ژیان- کە پێچەوانە ی -مردن- ھ و بۆ لەبیرکردن و خۆ دوورخستتەو لە -مردن- پەنایان بۆ (کار) برد، وەک لە ئامۆزگاریەکانی ئایینی زەردەشتییەو ھاتوو «کار خۆتی ژیانە، ژیان بەبێ کار بێ سوود و بێ ھوودە، ئایینی ئێمە پێمان دەلی (کار) مەبەست و ئامانجی ژیانە» (٥٢، ص ٢٠١) کە زەردەشتییەت -کار- بەخۆتی ژیان دەزانی! ئەوا (بیشا Bichat) ش ئاوا پێناسە ی -ژیان- دەکات «کۆمەلە ئەرکی بەرگری مردن دەکات» (١١٢، ص ١٥) ئەو کارکردنە ھەر تەنیا لەسنوری کاری دەست و بازوو نەمایەو بەلکە مەیدانی کاری بیری و ئاوەزیشی گرتەو. ئەو بیروئاوەزە لە نیو -ئایین- ھ سەرەتایی و -ئەفسانە- کان لە ھەوئەو بەچاکی دیارە. ئەمەش بۆ خۆی ھۆیەکی بەردەوامی نیگەرانیی مەرۆف بوو، نیگەرانیی لە ترس و ئەنجامەکانی مردن، نیگەرانییەکی پڕ لە دلەراوکی.

له نپو کورددا ته مړو «رهوان» (۱۸۶) بهرامبهر «جان»، (۱۸۲) و «گیان» (۱۸۷) و «نهفَس» «هه ناسه» و «پشوو» و «با» راده وستې و هه موویان بو «رووح» (۲۰۱) ی عه ربی به کار دین، هه هه مووشیان به و هیتزه ده گوترتین که له نپو ته ندامه کانی زینده و درایه و هوی کارکردن و زیندوویتتی ته و ندامانه یه. (علی الشوک) دهنوسن «وشه ی روح به روح مانای لیده درپته و له راستیدا ده کاته «ریح» «با» (۱۴۲، ص ۳۵) هه ره ته و لیکو له ره و ده لئ: «له ده قیگی بابلیدا هاتوه، تینیدا Baou و له ریح (با) باردار ده بی، که بهرامبهر - خوداوه ندی Baou ی ژنی کولیا colpia - خوداوه ندی بایه و خوداوه ندی ته غریقی نیکس Nyx (اللیل niqht) ی که هزیودی شاعیر به دایکی هه موو شتیکی ده زانن» (۱۴۲، ص ۳۵) ته و دی لیره مه به سته و شه ی Baou باؤ و - و مانا که یه تی که (می) یه وه ک هزیودی شاعیریش ده لئ: «دایکی هه موو شتیکی» ته و وشه و ناوه ی بابل Baou = باؤ و مانا که ی ده کاته (ریح - با) و بو گیان به کار دئ، له دوو لا له مه به سته کور دبی که نزدیک ده بیته وه. یه که م: له رووی ده نگه وه (باؤ و = Baou) ی بابل ی له گه ل (با) ی کوردی وه که یه ک ریشه بن ناوان. (*-۳) دووم: مانا که یه تی که ده کاته گیان و دایکی هه موو شتیکی، ته و - دایکی هه موو شتیکی - ه ته و هوش زیاتر پشتگیری وشه که ده کات که Baou باؤ و - با = گیان هوی زیندوویتتی و سوودی هه موو شتیکی. هه ره ته مه شه که وای له مرؤف کورده، جگه له وه ی هه موو زینده و درپیک به (گیان) دار بزانی! له رووی مه جازه و هوش گیان ده دات به هه موو - بیگیان - یکیش، بو نمونه ده لئ: " ته م کانیبه گیانیتیکی تاییه تی هه یه". " گیانی ته م کیوه مه زنه".

مرؤف پاش ته وه ی چاو و میتشکی کرایه وه و ده و روبه ری خوی بینی و ههستی به - مردن - کرد، هاته سهر ته و باوه رپی که "جیهان پر له گیانی بی ژماره" یه (۶۱، ص ۲۰۴) هه ره ته م باوه رپه ش: «باوه رپه به بوونی - گیان - له هه موو شتیکی و ده ک قوناعی یه که می نایین و ابو» (۲۰۰) چونکه نایین خوی باوه رپه هینانه به "گیان، خدا، ژیان، مردن، جیهانی پاش مردن، به هه شت و دوزخ" (۶۱، ص ۱۷) هه ره ته م نایین و باوه رپوون به گیانه هوی ته وه بوو که موسلمانان له سهره تای نیسلام له پیغه مبه ر (د.خ) بپرسن، گیان چیه؟ ته و هوش بووه هوی ته وه که له قورئاندا خوا ناوا و هلام بداته وه. (ویسألونک عن الروح قل الروح من امر ربي وما اوتيتهم من العلم الا قليلا) (الاسراء - ۸۵). خودا ده فرموی له باره ی (روح = گیان) وهه پرسیمارت لیده که ن، بلئ خوا خوی ده زانن رووح چیه؟. نیوه ش ته نیا که میتکتان له زانیا ریبه کان پیگه یشتوه. ته و هه لامه ی ته و کات و سهرده مه که له رووی جیکه تی نایینیبه وه، رووی قسه ی له خه لکی ته و رؤژگاره ی جه زبه ی عه ربی بوو، وه لامیتیکی مه نیتقی بوو، هه ره ته و خودوور خسته وه ی قورئان له وه لامی - وردو باریک - بوته هوی ته وه ی تا نیستاش زاناکان به دوا ی ته و وه لامه دا بگه رپن - ته گه رچی زوره ی هه ره زوری - زانایان - پروایان به وه هه یه. که - گیان - هه یه، به لام، له پیناسه کور دیندا، یه که را و یه که دل نین، (ویلفرید. بقلو) دهنوسن: «سی و دوو سالی کارکردنم

له بواری نه شته رگه ریدا هیچ گومانیتیکی بو نه هیشتمه وه، که گیان هه یه» (۱۷۷، ص ۱۴) زوره ی زانایان باوه رپان به هه بوونی گیان هینا، پاشتر هه ولیان دا بزانیان چیه؟! هه روو زانای فهره نسی دکتور (توفیل Ouville) - و - نلبیرته رؤشا " (Albert de Rochas هه ولی زور زانستیانه یان دا و گه یشته ته و باوه رپی که لاشه ی مردو ۵۰ - ۷۵ گرام له کیشی که م ده بیته وه (پاش ته وه ی دهری). (۲۱۲، ص ۶۷) که ته م رپه ش ته وه ده سه لیتتی که گیان - گرانیی - ثقل - ی هه یه، ته و زاناکان هه ره وهنده نه وه ستاون به لکو هه ولیان داوه شپوه و شوین و ژماره ی گیانیش بزانی.

له باره ی شوینی گیان له نپو له شدا، «هه ندئ له زانایان له وانه (ابن سینا) دل و به رای (دیکارت) و هه ندیتیکی تر میتشک به جیگی گیان ده زانن» (۵۹، ص ۵۷) به لام، هه ره له باره ی شوینی گیان له له شی مرؤفا (ویلفرید. ج. بقلو) رپه کی تری هه یه و دهنوسن: " «گیان له جیگایه کدا نیبه که وه ک جوگرافیا دیاری بکری، ته و له شوینیکه، له گه ل ته و هه شدا له هیه جیگایه کی له شدا نیبه» (۱۷۷، ص ۴۵) رای ته م زانایانه هه مووی له سهر ته وه یه که ده گرنه وه که - گیان - له له شی مرؤفا هه یه، به لام له دیار بکردنی جیگاکه دا دیسان یه که را و یه که برپار نین. ته م یه که را نه بوونه بو (شپوه ی - گیان) - یش هه ره ناوایه، هه ندئ له زانایانی کون و نوی ده لئین: «گیان ته میتکی ناسک و جوانه» (۵۹، ص ۴۵) ته م شپوه دیار بکردنه ی گیان، که زورتر به - هه ناسه - ی ده زانن، هه ندیک شپوه ی ته و - رووح = هه ناسه - یه به قده شپوه ی له ش ده زانن واته له شی خاوه ن گیان. که لایان وایه: «جه وه هری گیان، مه عنه ویبه و به و شپوه ی ته و به پیتی ته و (بوته - قالب) یه که تیدایه» (۶۱، ص ۲۰۴) هه ره له م رووه وه باوه رپی نایینی ته و یش شپوه ی گیان ناوا به رجه سته ده کات «ان في جسد ابن ادم خلقا من خلق الله كهيفة الانسان وليسوا بناس» (۵۹، ص ۶۴) خاوه ند له لاشه ی مرؤفا بوونه و درتیکی له سهر شپوه ی مرؤف دروست کورده، به لام، مرؤف نیبه! ته وه ی لیره دا مه به سته، شپوه کی و ده کو شپوه ی - مرؤف - هه که به رجه سته ده کات. بو شپوه ی گیانیش رپه کان هه موو یه کتر ناگر نه وه، ته نیا له وه دا نه بی، که ده بی شپوه یه کی هه بی - که رپان وایه شپوه ی هه یه، به لام، چونه؟ یه که جوړ وه لام نایین. ته گه ره له شپوه شدا رپه کان یه کتر ناگر نه وه ته و بو ژماره -، واته ژماره ی گیانی یه که مرؤف. ته و یش رای جیاواز هه یه: (دیکارت) رای وایه: «سروشتی مرؤف له دووانه ی له شی ماددی و ته قلی ناماددی پیکهاتوه» (۱۷۳، ص ۸۶) زاناکان هه ره ته نیا به دووانه رازی نه بوون و هه ول و بیرکردنه و ده کان گه یشته ته وه ی که (له شی سیبهم) یش دیاری بکن: «هه ره مرؤفیک پیکهاته ی سیبهمیشی هه یه، ته و یش له ش - جسد - ی سیبهم، ته وه ی ده کاته له شی به هه واره، هه ندئ جاریش له شی تیشکاویشی پی ده لئین، ته و له شه ده قاو ده قی له ش گوشت و خوین، به لام، له ماکیتیکی پیشکه وتوو - ناسک - تر پیکهاتوه» (۱۵۸، ص ۵۹) ته وه ی زاناکان بو ی ده چن و هیشتا له سه ری جیگیر نه بوون، ته فسانه ی نیو خه لک زور زووتر بیبری لیکر دوو ته وه، ته سکیمو پیبه کانیس پیشتر پروایان به م سیبهم هه بوو، ده لئین: «مرؤف له م سیب شته پیکهاتوه، گیان و له ش و ناو» (۷۶، ص ۶۳) ته گه ره ته مانه واته ته سکیمو پیبه کان، سیبهمه یان به - ناو - و - له ش - و گیان - دیاری کورده، ته و به پیتی باوه رپی هوزی (یانومانی - Yanomani) (سی) جوړ

-گیان- ههیه: «پهوانیکی سببهی که له کاتی خو و نه خویشی لهش به جی دیتلی، گیانیک که پاش مردن له لاشه جیا ده بیتهوه، سببهی نهوهیه که له پاش پری و په سمی شاردنهوه، په یوه ندی به- هه میسه -یی دهکات» (٤٨، ص ١١٧) بیرى کردنهوهی مرۆڅ له -گیان- ی پر نه پنی و گرپچن، له نه فسانه ش وهک ههولنه زانستیهی کان، رای لیک جیای ههیه، هه (نه مه زۆن) بیهکان، ژماره ی گیانیا که یاندووته پینچ و گیان و کار و نه رکه کانیا دیاری کردوون «نهو گیانانه له لهشی مرۆڅ سببه رسایه ناسا ده میتن و دوا جار سببیا نیا ن ده بنه بالندهی راوچی و چواره می له کلپوهی نه ژنو شاردراوه تهوه و پینجه می که له هه مووان پتر له گه رانه، ریگای- کاکیشان- ده گریته بهر و له زه مین دوور ده که وهیته وه» هه ر نه م زۆر ژماره بیهی گیان له نیتو خه لکدا وای کردووه، که وای بیر بکه نه وه، هه ندی گیانله بهر له یهک گیانیا زباتر ههیه، بو نمونه، پشیه له زۆریه ی ولاتان و له نیتو زۆریه ی میله تان به (ههوت رووح) ناسراوه. هه ر نه م زۆر ژماره بیهی گیان لایه نیتکی تری بیر کردنه وهی مرۆڅی گرتووه ته وه. نهویش -چاک- خراب، پسی- پاک، رهش- سپی، و تاریک -پرووناک، و نیماندار و بی نیمان، که هه ر نه م باوه رپه، نایینه کان زۆر پشتگیری ده که ن و پروایان (به گیانی چاک) و (گیانی خراب) ههیه، نه مه ش بووه ته هو ی نه وه، که گیانی به هه شتی و دۆزه خیش پهیدا بی و خه لک، که پروایان به گیان و زیندوویتی گیان هه بی و چاک و خراپیش هه بی، ده لین. دوا جار نه م گیانانه هه ر یه که و به پیتی چاکی و خراپی کرده وه کانی خو ی له و دنیا جیگای بو دیاری ده کری، هه ر نه م باوه رپه مانه وه ی گیان وای له هه ندی باوه رپه و نایین کردووه که گرنگیه کی زۆر به له ش بدن و وهک گیان به گرنگی بزانی، زه رده شتییه کان جیا وازی له نیتوان گیان و له شدا ناکه ن و ده لین: «بو نه وه ی بگهینه مانه وه ی هه میسه یی. پتیسته نه م دووانه وه کو یهک رابگری» (٥٢، ص ٩٦) هه ر نه م باوه رپه ش وای له (مصر) بیهکان کردبوو، به کرده وه یه کی زانستی گرنگیه کی زۆر به له ش بدن، نه وه بوو زانست و هونه ری مۆمیا کردنیا ن دا هینا! «نه وه ش وای لیکردن که گرنگیه کی زۆر به لاشه ی مردوو بدن و بگه نه هونه ری مۆمیا کردنی له ش و بو مسۆگه ر کردنی مانه وه ی گیان» (١٧١، ص ١٠٧) نه م پاراستنی له شه له وه وه هاتبوو که پروایان به هیتز و توانا و کاری گیان هه بوو، چونکه زۆریه ی میله تان له سه ر نه و باوه رپه ن که: «گیان جیگای هه موو زانیا ریه کانه و هه میسه ده میتنی و ده توانی هه ر شتییک له باره ی نیستا و رابردو بزانی، که پتیشتر زانیبووی و هه روه ها ناگاداری دا هاتووش بی» (٦٢، جلد دوم، ص ٤٧١) هه ر نه و گیانه، که هه میسه بیهی و ده میتنی دوا جار ده چیتته وه نیتو جیهانی گیانان «گیان ده چیتته وه جیهانی گیانان که بو ماوه یه کی کاتی نه وویی جی هیتشبوو» (٣٤، ص ١٣٣) نه و جیهانه ی که له سه ر باوه رپه ی (مصر) یه کۆنه کان که «دادگای نۆزیر به س خونت نومت، له چل و دوو قازی دۆزه خیی پیکهاتووه» (١١١، ص ١٣٨) له و دادگایه لپرسینه وه ی له گه لدا ده کری. به لام، نه وه ی ده گاته جیگای لپرسینه وه له سه ر قسه ی (مه ولانا) هه ر ته نیا گیانه «نه وه ی تر پیکهاته ی مرۆڅ هه ر گوشت و پتسته و هیتسک و ده ماری له نیتو چون و رزینه» (٧٢، ص ٢٧٣) نه م هه موو بیر کردنه وه و لیکدانه وه ی نایینی و نه فسانه یی و زانستیهی بو گیان، به خو زایی نییه! هه ر نه و گیانه هو ی سه ره لدان ی کۆنترین نایینه و هه ر خویشی یه که مین په رستراوه، که رۆزانی گیان په رستی باو بوو.

نه وه وهک دوا وشه بمانه وی له باره ی -گیان- هه بینه وسین، نه وه یه؛ که نه م جیهان و بوونه وه ره پراو پره له نه پنی، زۆر شت هه بوون رۆزانی، نه پتیه یه کی نه فسانه نامیز بوون، به رده وامی مرۆڅ و پتیشکه وتنی زانست دوا جار نه پنی پیکهاته ی لیک کرده وه و رپژه ی پیکهاته ی ماک -ماده- کانی زانی و پله ی ساردی و گه رمی دیاری کردوو بوون به شتیکی ناسایی، نیستا نه و نه پتیه یه مندالان رۆزانه له نیتو یارییه کانیا ندا دوو باره و سنی باره ی ده که نه وه، به لام، له گه ل نه م هه موو پتیشکه وتن و ده ستهاته زانستیه هیتشا زۆر شت ماوه و هه تا پتیش هه ول بو ئاشکرکردن و په رده هه لمالینیا ن بدری، زۆر تر خو له ته می ئالۆزیدا لوول ده ده ن، گیانیش یه کیکه له و نه پتیه یه کی که -تانیستا- به ته واوی نه ها تووته نیتو تاقیه کی زانستی و وا پتیده چی رۆزگاریکی زۆر تریشی بو ی تا ده گه یه وه لامیکی راست، نه گه ر زانست زۆری هه ولداوه، نه وه نایین و فه لسه فه ش له و هه وله به دوور نه بوون، نه وانیش وه لامی تاییه تی خو یان هه یه، به لام، وه لامی نه وان له پتیه سه - کردنی - گیان- دا نییه! له لکه باوه رپه هینانه، به نایین و فه لسه فه که، هه ر نه وه شه جار یکی تر پتیه سه ی - گیان- ی زۆر به زه حمه ت خستووته وه.

٢-٢-١- کراسگۆرین (التناسخ):

له باسی (گیان) دا گو ترا که مرۆڅ زۆر زوو باوه رپه ی به بوونی گیان پهیدا کرد و نه م باوه رپه پهیدا کردنه سه ره تایستین نایینی دا هینا و زۆر له لیکۆله ره وان، - گیان په رستی- به یه که مین نایین ده زانی، واته مرۆڅ له سه ره تادا- گیان- ی په رستووه. نه گه ر باوه رپه ی بوونی گیان به شتیوه کی گشتی چه سپا و په رستن و بیر کردنه وه له گیان، زۆر رای له باره ی ژماره و شتیوه و جیگای گیاندا پهیدا کرد، تا له نیتو لاشه ی (مرۆڅ) دایه، نه وه هه ر مرۆڅ بیرى له دوا رۆژی گیانیش کرده وه، چونکه مردن کاریکی رۆزانه یه و لاشه کان بی هیز و بی جووله ده که ون، له سه ر زه ی بالنده و زینده وه ره کان و له نیتو ئاودا ماسی ده بانخوات و له ژتیر زه ویدا ده رزن، نه ی گیان چی به سه ردی؟ نه گه ر توانی به شار دنه وه و ناشتن و سووتاندن، چاره سه ری لاشه کان بکات! نه ی گیان که شتیکی تره و له گه ل له شدا یه ک شت نین، چی به سه ر دی و کیتوه ده چی،؟ ده بی نه وه ش بلین هه ر له سه ره تای باوه رپه ی به گیان، باوه رپه کی هه میسه یی بوو، واته زیندوو مانه وه و نه مریی گیان، باوه رپه کی بوو، گیان هه ر سه ره تا له گه ل خویدا هینای، دیسان نه م زیندوو پتیه یی گیان بووه هو ی بیر کردنه وه و به رجه سه ته کردنی -ژیا ن- و به رده وامی گیان پاش جیا بوونه وه ی له لاشه و ته ن. نه مه ش بووه هو ی دا هینانی به شی دووه می باوه رپه ی نایین و بته و کردنی نه و نایینه له قو ناغی دوا یی قو ناغی (ژیا ن = سه ر دنیا) بو قو ناغی دوا ی (مردن) به مانای لیک جیا بوونه وه ی (له ش و گیان) و به رده وامیه تیبی گیان له جیهانیکی تر که جیا یه له گه ل جیهانی یه که م و لاشه یه کی تر، که نه ویش جیا یه له لاشه ی سه ر دنیا و نه م جیهانه. لیره نه و په رسپاره ها ته پتیشه وه، نه و جیهانه کو پتنده ره که گیان تیبیدا به رده وام ده بی و نه و لاشه یه چیه که گیان تیبیدا جیگیر ده بی؟ هه ر نه م په رسپارانه ش بیرى -نه و دنیا- و -قیامه ت- ی دا هینا و بووه هو ی سه ره لدان ی باوه رپه ی (کراسگۆرین- التناسخ) چونکه وهک دکتۆر (عه لی شه ربه ته تی) ده لی: «کراسگۆرین به و مانایه یه، که گیان پاش مردنی له ش ده میتنی و له شتیکی تر هه لده بژیری و ژبانی خو ی له ژبانی دووه مدا به رده وام دهکات» (٧٦،

ص ۶۴) نه گهر نايينه كونه كان بوونی گیان و بهرده وامي ژيانی گیانيان لهو دنيا دا بهراست ده زانی، نهوا زاناو فسه يله سوسفه كانيش زور و ههر زووش نه م بيره يان به زانست و فسه لسه فسه كانی خويان پشت نه ستور كړد. له سدهی (شه شهمی پ. ز.) (نه فلاتوون) نه ویش وه كو ماموستا كهی (سوقرات) «بروای به كراسگورپنی (گیان) هه بوو له م جيهانه دا» (ص ۵۹، ۷) نه م بروا به كراسگورپنه ههر ته نیا له ولايتيك و له سه رده مه كيدا جتيگير نه بوو (هیرودوت ۴۲۵-۴۸۴ پ. ز.) ده گيتپته وه كه: «ميسرپيه كان هه وه لاین مروفن كه پروایان به نه مری گیان هه بوو (۴-*) له سه ر نه و باوه رپه بوون كه مروفن پاش نه وهی ده مری، گیانی له له شيكي تر و به زنجيره له هه موو گیانله به ره كاندا ده سوورپته وه نه وانهی كه له سه ر زه مین و نيو دریا دا هه ن، نه وسا جاريكي تر ده گه رپته وه نيو له شيكي ناده ميزادی و نه و هه موو كراسگورپنه سی هه زار سال ده خايه نچ» (ص ۵۹، ۴) نه م باوه رپه میسرپيه كان به گیان بووه هوی نه وهی گرنگی به له شیش بدن، چونكه وایان ده زانی گیان ده توانی له شكوري بكات و بجيته نيو نه و له شهی خوئی ده بوئی، هه تا ده توانی بگه رپته وه نيو له شهی يه كه می، «بويه گرنگیيان به موميا كړدن له شهی مردووه كانيان ددها و هه وليكي زوريان بو نه وه ددها كه له هه تا هه تا يي ميني» (ص ۱۱۱، ۱۳۹).

نه م باوه رپه كراسگورپنه زور لك و په لی لی بووه وه و به زور شپوه له نيو نايين و فسه لسه فسه كاندا ته شه نهی كړد، (فيتاگورس) و لايه نگرانی نه و انيش بروایان به كراسگورپن هه بوو، ههر نه وده شو بو وای ليكردبوون كه خو له گوشت خواردن به دوور بگرن، ههر نه م باوه رپه، واته باوه رپه كراسگورپن ئيستا له نيو كورده ئيزدييه كاندا ماوه، كه ئيزدييه ت يه كي كه له نايينه كونه كانی جيهان، ههر چنده گورانی زوری به سه ردا هاتووه، به لام، هيشتا زور باوه رپه كونی خوئی پاراستووه «كراسگورپنی گیان وشه يه كه به رامبه ر وشه ی مردن ده وه ستنی لای ئيزدييه كان» (۵-*) (ص ۲۱۲، ۶، ۵۹) واته نه وان بروایان به مردن نييه! بويه وشه ی مردن لای نه وان نييه، نه گهر يه كی به تيرواني نیی نه مری، نه وان واته ئيزدييه كان ده لاین: كراسی خوئی گوري. هندوسه كانيش له سه ر نه و باوه رپه (نه بولرديحان بيروونی) ده نووسی: «كراسگورپن نيشانه ی هندوسه كانه و كه سيك كه باوه رپه به كراسگورپن نه بی، نه وان نه و كه سه له خويان نازميرن» (ص ۳۶، ۵۷) هندوسه كانيش نايينه كه يان له نايينه كون و له ميژينه كانی جيهانه.

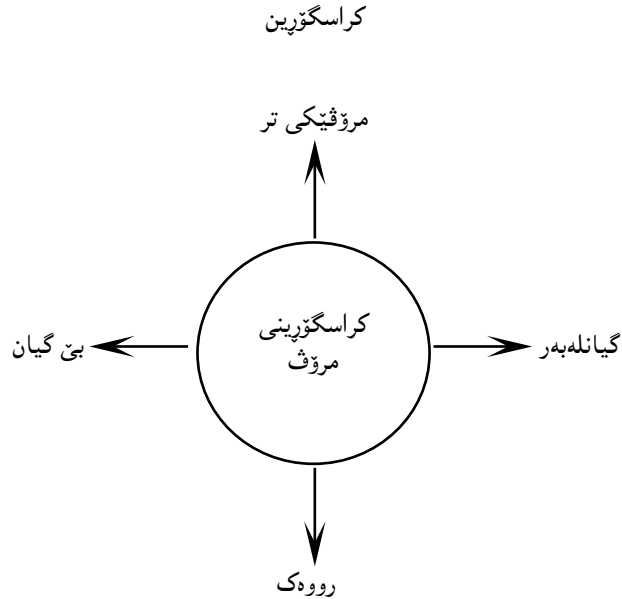
۲-۲-۲- جوره كانی كراسگورپن:

كه كراسگورپن بووه باوه رپه كی باوو له نيو زور نايين و نايينزادا به دركه و تووه، نه م كراسگورپنه ش به شپوهی گشتی له دوو شپوه دا خوئی نواند، نه ویش گیانی پاك و ئيماندار و گیانی پيس و بی ئيمان بوو، گیانی پاك له كراسگورپندا ده چيته نيو ته نی مروفتيكي تر له قوناغی دووه مدا، به لام، گیانی پيس و بی ئيمان، به پتی كرده وه خراپه كانی خوئی ده چيته نيو له شهی حه يوانيتيك. هه نديك له وانه له سه ر نه و باوه رپه، كه گیانی پيس له سوورپه كی به رده و امدايه و له و سوورپه دا هه موو گیانله به ره كان ده كات و هه تا رووه ك و بی گیانه كانيش ده گرتته وه.

نه گهرچی ئيسلامه تی ههر له بنه رده تا بروای به كراسگورپن نييه! له گه ل نه وده ش هه ندي له ده سته و تپيه بروا پتیه كراوه كانی نيو ئيسلام به لای باوه رپه كراسگورپندا ده شكيتنه وه و هه ندي له نووسه رانی ئيسلام

باسی چوار جور- كراسگورپن- يان كرده وه، نه ویش نه مانه ی خواره وه ن:

- ۱- نسخ: واته گیانی مروفتيكي مردو له له شهی مروفتيكي تر دا به دهر ده كه ويته وه.
 - ۲- مسخ: واته گیانی مروفتيكي مردو له له شهی حه يوانيتيكا به دهر ده كه ويته وه.
 - ۳- فسخ: واته گیانی مروفتيكي مردو له شپوهی رووه كيكا به دهر ده كه ويته وه.
 - ۴- رسخ: واته گیانی مروفتيكي مردو له شپوهی بی گیانتيكا به دهر ده كه ويته وه. (ص ۸-۹، ۵۹)
- نه م جوره كراسگورپنه ده توانين له م هيلكارپيه ی خواره وده دا جوانتر به رجه سته يان بگه ين:

۲-۲-۳- هه ندي له كراسگورپه كان:

كراسگورپن ههر ته نیا له سنوری باوه رپه نايینی و بيروزی فسه لسه فيدا نه مایه وه. به لكه ههر له زووه و باوه رپه كی به كردار و واقعی روظانه ی بهرچاوی نه و نايين و نايينزا و كومل و ده سته ی نه و كه سانه يه كه بروایان پچ هه بووه. بويه به چاكي ده زانين چه نده نمونه يه ك له شويتن و روظاری جيا جيا دا بيئينه وه له و كه سانه ی كه نه ك ههر ته نیا باوه رپان به كراسگورپن هه بووه، به لكه ژيانی خويان به نمونه يه كی زيندوی چه نده جاره ی نه م كراسگورپنه ده زانن:

-فيتاگورسييه كان: بروایان به كراسگورپن هه بوو زيندوويتی گیان لای نه وان باوه رپه كه گومان هه لنگرئ، هه تا (فيتاگورس) خوئی: «ده بگوت من پينج جار كراسم گوريه و ژيانی خوئی له شپوهی گیانله بهر ده هاته وه بير» (ص ۲۱۲، ۶، ۵۹) فيتاگورس نه ك له داها توی خوئی بروای به كراسگورپن هه بووه، به لكه گوتويه تی، له ربردوو، واته پيش ژيانی - ئيستا-ی نه و ده می فيتاگورس چه نده كراسی

دۆزەخیش بىي بايهكى بۆن ناخۆش و نوپنەرى كىردارە خراپەكانى، ئەوان گىيان تا بن كىيوى ئەلبورز دەبەن، ئەگەر گىيان بەھەشتى بىي، ئەو پىردە، كە تىخىكى تىزە، بەپانى رادەوستى و رىگا بۆ گىيان دەكرىتە، كىردارە چاكەكانى لەشپىئە كىچىكى بەھەشتى، ئەو دەگەتپىتە پەلكانى بەھەشت، ئەگەر گىيان دۆزەخى بىي، تىخ لەسەر تىزى خۆى دەمىتتە و كىردارە خراپەكانى لەشپىئە دىئەتپىك ئەو بەسەر ئەو (پىردە) دەدا دەبا و بەرى دەداتەو قوولايى دۆزەخ، ئەوانەش كە چاكە و خراپەيان بەرامبەرە دەيانابە (ھەمستگان) كە جىگابەكە وەكو سەر دنيا» (۹۸، ص ۳۳۵).

۲-۳-۱- ناختى مەروو:

لەو رۆزگارى كە گىيان بوون و ماناي خۆى پەيدا كرد و رى و رەسمى ئايىن سەرى ھەلدا، بەرنامە و دەستورى ئايىنەكان ئەرك و پەرسىتى خستە سەر پەپىرەوانى ئايىنەكان، (مردن و لاشە) ش كەوتنە بەر خويىندەوئى ئايىنى، ئەو ھەش بوو ھۆى ئەوئى كە ھەر ئايىن و باوئىك بەشپىئە خۆى ھەلسوكەوت لەگەل لاشەى مردودا بكات. كە لاشەى مەروئ پاش مردن بەماوئەكى كەم. شپىئەكى جىا لەشپىئەى زىندووتى وەر دەگرى و لەسەر قسەى گلگامش (كەم لە كۆنەلووتىيەو دىتە دەرى) ئەم كەرامى بوون و تىكچوون و بۆگەن كەردنەى لاشەى مردوو. ئەوئى كە زانايانى مېژوو و لىكۆلەرەوان دەستيان گەيشتوتى و باسىيان كەردوو، دىمەنى جۆراوئور و داب و نەرىتى سەپىر ھەبوو، كە ھەر داب و نەرىتە رەنگدانەوئى ئەفسانە و ئايىنى رۆزگار تىك و مېللە تىك و ھەوار تىك بوو.

شاردنەوئى مردوو لە خاكى نىئومالدا كۆنترىن شاردانەوئەكە لە ئەشكەوتى (شانەدەر) پەپىرەكراو،! «ھەلگۆلئىنى بەردەوام لە ئەشكەوتى (شانەدەر) لە (كوردستان) باكورى عىراق نۆ پەپىكەرە ئىسكى دۆزىيەو كە ھەوتىيان گەورەبوون و دووانىيان مندال، لە جۆرى مەروئى ناسراو بە (نىاندەرتال) لە چىنى پىنجەمى ئەشكەوت كە دەگەرپتەو سەردەمى بەردىنى كۆن و ناوئەراست نىكەى ۶۰ ھەزار سالى رابردوو» (۱۷۱، ص ۲۲۳) ئەوئى جىگاي سەرنجە ئەو مەروئەى شانەدەر گولئىكى زۆرى لەگەلدا لەنىو گۆر شاردراوئەوئە. ئەمەش نىشانەى پىنگەيشتن و جۆرى زەوقى مەروئى ئەو سەردەمەيە. كە لە شانەدەردا ژباو.

ئەو مردوو شاردنەوئى نىئومال لە (چەرمو) ش پەپىرەكراو، كە گۆرپان لەخاكى مائەكانىيان ھەلدەكەند و مردووكانىيان تىدا دەشاردەو كە دەكرى ھەر ئەم جۆرە مردوو ناختنەش لە نىئومال و لىكەدەپتەو كە لەوئە ھاتوو، چونكە باوئەريان بە گىيان و زىندووبوونەو ھەبوو، تا كە لە داھاتوو مردووكان كە جارىكى تر زىندوو بوونەو، ھەر لەنىئوماللى خۆيان زىندوو بىنەو و دەست بە ژبان بىكەنەو.

لە(ھەسوونە)ى باكورى دوو ئاوان: «قايى خواردن دۆزراوئەو، لەرۆخ مردووكان، كەوا پىدەچى ھىماى بروبوون بىي بەژيان پاش مردن لەو سەردەمە» (۹۸، ص ۴۱۶) ھەر لەنىئوماللى شتى تىش لەگەل مردوو شراوئەوئە: «لەوانەيە سەپىر تىن ئايىنەندىي مردووئە، كە ژمارەيەكى زۆر مۆرە، لە گۆرپىكدا (۳۰۰۰) سى ھەزار و لەيەكى تر (۷۵۰) مۆرە دۆزراوئەو» (۸۷، ص ۸۳-۸۴) لەگەل

مردوو شاردنەوئە، ھەر تەنبا لە سنورى خواردن و مۆرە نەمايەو، بەلكە زىي و زىو و لازوئەردىشى گرتەو (تەپە گەرە) سى گۆر دۆزراوئەوئە كە زۆر دەولەمەندن: «ژمارەيەكى زۆر و بەشپىئەكى ئاناسىي، زىي و تىكەلەى زىي و زىو و لازوئەرد و عاجى تىدايە، تەنبا گۆرپىكىيان زىاتر لە ۲۰۰ پارچە زىي و نىكەى ۴۵۰ دەنكە لازوئەردى تىداو (۱۲۵، ص ۲۷۲).

مردووشاردنەوئە و مردوو ناختن زۆر شپىئەى بەخۆيەوئە دىو، ھەندى جار و لە ھەندى سەردەم خەلگانىك ھەبوون: (مردووكانى خۆيان لە نىئوماللى دىوار دەشاردەو) «(۸۷، ص ۸۳) ئەوئەش لەسەردەمىكدا بوو كە خەلگەكە لەبەردەمى ترس و ھېرشدا بوون. چونكە زۆر جار كە خەلگى ناوچەيەك دەشكان، خەلگە سەركەوتووئە كە مردووكانى نىئوگۆرپان وەكو زىندووان نازار دەدا، (ناشور پانىيال) گۆرپى شاي ئىلامىيەكانى ھەلگەند و لەگەل خۆيدا بردىيە ئاشور، لەدەقئىكدا ھاتوو: «گۆرپى پاشا كۆن و تازەكانىيان ھەلگەند، ئەوانەى لەشان و شەوئەتى ئاشور و عەشتار دوو خوداوندى پارىزگارى نەدەترسان، ئەوانە شاكانى پىش منىيان نىگەرەن كەردبوو، ھەلمكۆلى و پەپىكەرەكانىيانم خستەبەر ھەتاوئى، ئىسكەكانم برە ئاشور من بىزارىم بەسەر گىياناندا چەسپاند لە قوربانى و خواردن و ئا و رشتن بىي بەشم كەردن» (۱۷۱، ص ۱۱۶) لىرەدا ئەو پەپىئەندىيە بەدەردەكەوئى كە لەنىئوماللى لەش و ئىسك و گىياندا ھەيە، بەپىي باوئەرى ئاشوربىيەكان، بۆيە بەئازاردانى گۆر و ئىسك و ايان دەزانى گىيانىشيان نازار دەدەن.

مىسرىيەكان، بەتايىت (فىرەون) بىيەكان كىتپىكىيان ھەبوو پىيان دەگوت (كىتپى مردوووان) ئەو كىتپە باسى قۇناغەكانى مردنى دەكرد، ئەو قۇناغەنى كە گىيان پاش مردن دەبىنى: «ھەر ھەدا دەقەكانى ئەو كىتپە كە لەگەل مردووئە دىدارىيەو، بۆ ئەوئى رىگاي راستىيان نىشان بىي» (۱۵۹، ص ۴).

لە شاردنەوئى مردودا، جىاوازى لەنىئوماللى چىنەكاندا ديارە، پاشا و دەولەمەند و پىاوانى ئايىنەكان، تايىبەتمەندىي خۆيان ھەبوو، لەگۆر و شاردنەوئەدا: «سك-ەكان و خستى كەپاشاي مردووى خۆيان دەشاردەو، زگى مردووئەكەيان دەدەرى و جەرگ و ھەناويان دەردىنا و ورك و سىنەيان پىر لە دەرمان و كەتيرەى گىياى بۆن خۆش دەكرد و بەدەنى پاشايان مۆمىيا دەكرد و لەچواردەورى و لائىيان دەگىرا و پاشان لەگۆرستانى پاشايان دەشاردەو، لەگەل شاي مردوو يەكى لە ژنە بىي مەرىيەكان و دەست و پىيەكانى ترى و ئاشپەز و خولام و نامەبەرى ئەويان بەئەسپ و جەواھىراتەوئە لەگۆر دەنا» (۷۱، ص ۶۸).

ئەوئى لىرە سەرنج رادەكىشنى ئەوئە، كە (سك)ەكانىش شاي خۆيان مۆمىيا كەردوو، ئەوانىش وەكو مىسرىيەكان، بەلام مىسرىيەكان سەردەپى مۆمىيا كەردنى تەنى پاشا گۆرەكەشيان بەشپىئە (ھەم) دروستكەردوو كە تا ئەمرو تىكەنچوئە و ماوئەتەو. ئەو ھەرەمانە ھىندە گەرە و سەپىر دروستكارون، تا ئىستاش زۆر لايەنىيان بەنھىتى ماوئەتەو، ئەگەر تەنى پاشا مۆمىيا كەردەوئە و لەبىن نەچوئە، ئەو گۆر- ھەردە- كە كانىش ماونەتەو و لەبىن نەچوئە، گەرەترىن ھەردە (خۆف) يە كە: «بەرزىيەكەى ۱۴۶ مەتر و ۲۵۶۲۵۷۶ مەتر دووجا بەردى تىدا بەكارھاتوئە» (۱۱۱، ص ۶۱). ئەو ھەرەمە گەرە و پىر نھىبىيانەش زۆر تر بۆ شاردنەوئى مردووكان كراو و وەك گۆر بەكار ھاتوئە.

ئەگەر مردوو شارەندەو مۆمىياکردن سەردەمىك باوبووه، ئەوا رۆژگارتيكى زۆرىش لاشەى مردوو ھاويشتراوتە نيو ئا و رووبار، (گلگامش) كە دەچيټە (خاكي ژيان) بە (ئوتونا-بشتم) دەلټى: «ئەو تا من لەسەر شوورەكانەو سەير دەكەم، لاشەى مردووان دەبينم كە سەرئاو كەوتوون» (۱۳۳، ص ۱۹۸). ئەو ھەى كە گلگامش بەچا و دەيدى، بەواقىيع بەسەر (تەمووز) دەھات: «لەو سەروشەدا ئەو سەرنج رادەكيشى كە تەمووز لەخاكدا ناشاردريټەو، بەلكە لاشەكەى فري دەدرتيټە نيو ئا» (۱۲۶، ص ۴۳) ئەو لاشە فرتيادە نيو رووبار و ئاوە تا ئيستاش لای ھەندى ھۆزى ھيندى ماوھ و مردووەكانيان داوتنە ناو رووبارى (كنج).

ئەگەر ئا ھيماي زىندووټى و ژيان بى، ھەر بەو مانايەش لاشەى مردووەكانيان تىھاويشتى، ئەوا ئاگرىش بى بەش نەبوو لە لاشەى مردووان: «رۆمانىيەكان ھەر زوو بەزوو لاشەى مردووەكانى خويان دەسووتاند، بۆ ئەو ھەى بەتەواوى لەنيوى بەرن» (۱۱۱، ص ۱۴۲) ئەو مردوو سووتاندنە لەسەردەمىتكي كۆن لەدەورو بەرى دەرياجەى (چيچست- ورمى) مەزدا پەرسەكان ئەوانيش مردووى خويان سووتاندووه، مووغەمادەكان كە مەزداپەرسە بوون: «مردووەكانى خويان لەجىگايەكى تايبەتدا دەسووتاند، ئەو خۆلەميشە جىماوى دار و چيلەكەبە كە لاشەيان لە نيواندا دەسووتاند، بەپيى داب و نەريت كەسانى مردووەكە قاپ و گۆزەى گل يان مسبان دەھاويشتە نيو ئاگرەكە و نەرمە خۆليان بەسەر خۆلەميشەكە دادەكرد» (۴۲، ص ۱۵۴) ئەم مردوو سووتاندنە ھەر ئەمرو لای زۆر ئايين و ئايىنا ماوھ لەوانە ھەندىك لە ھيندييەكان و ھەندىكى تر.

جگە لەم جۆرە ناشنەى كە باس كرا، جۆرى تريس ھەبە، يەكټ لەوانە، مردوو خستە بەردەمى بالئە كىنوى و گۆشت خۆرەكانە: «ئەو نەريټە كە دارمەيت لەبەردەم بالئەكانا دائەنن - ئەو ھەى لەدواييدا بوو بە ياسايەك لەياساكانى زەردەشت، لەناو ھۆزە ئيرانىيەكاندا باوى پەيدا كەرد» (۲، ص ۵۱۶) ھەر ئەو نەريټە لە سەردەمى ساسانىيەكانيش پەيرەو كراوھ «لە سەردەمى ساسانىيەكاندا ئەو ھەى مردووه تەرمەكەى لە شويتىكدا دائراوھ بۆ درندە و بالئەدى كىنوى گۆشت خۆر تا ھەموو گۆشتەكەى بخۆن و پاشان تەنيا ئيسكى مردووەكە لەتاقىك يا لە چاليكدا كە لەسەر گابەردەكاندا دۆزراوھتەو، دەشاردرايوھ، ئەو چالە پيى دەوترا (ئستودان)،» (۲۱۴، ۱۰، ل ۱۰۵) ئەم گۆشت و ئيسك ليكردنەو بەشيتوھەكى تر لای (بۆرۆر- Bororo) كان پەيرەو دەكرا، «مردووەكە لە گۆرټى كاتى دەشارنەو تا گۆشت دەپزى و ئيسكەكە رەنگ دەكەن و بەپەى دەپرازټنەو و لەبەردەمى مالەكەيان ھەلى دەواسن و ھەموو ئەم رى و رەسمە بەئاو زوھ دەكرى» (۴۸، ص ۱۲۲).

شتىكى تريس ھەبە كە لەگەل لاشە و گۆردا دەكرى، ئەويش ھيما و نووسينە لەسەر گۆر و كټلەكاندا. (ئاشوور پانيبال) لەسەر گۆرى يەكټ لەپياوھەكانى كۆشكى خۆى دەقټكى نووسيوھ ئاوا كەوتوھتە دەست: «... با خەلكى ھەموو واز لەوھ بيتن بەخراپە دەست لەو شويتەبدەن، پياويټكى چاك و ئازابوو، ھەر كەسيك بيتزارى بكات كە لەگۆردايە، پاشاى گەورەى لەمە بيتزار دەبن، بەزەبى بەو كەسە ناكات كە دەبيټە ھۆى بيتزارى» (۱۱۹، ص ۴۹۳) لەسەر زۆر گۆر و كټلى كۆندا دەستەواژە و نزاى ئاوا نووسراوھ،

كە ريتوار لەوھ ئاگادار دەكاتەوھ، دەسكارى گۆرەكە نەكات- كە زۆر جار گۆرەكان پە لەزىر و شتى بەنرخ بوون- ئەو ھەى بە دوعاى ئايىنى و ترساندىكى دەروونى دەمټىردى.

ناشتن جگە لەبارە كۆمەلايەتبيەكەى، وەك ئەركيټكى ئايىنیش حسابى بۆ كراوھ، ئەوانەى كە رى و رەسمى ناشتنيان بەجټيټنراوھ و كفن كراون، كەم گوناھترن لەباسى چينەكانى دۆزەخ (ئيناس) دەبينى ھەندىك بەسواری بەلەم دەپەرنەوھ، ھەندىكيش ليئاگەرپن سواری بەلەم ببن، دەپرسى ئەو چيىبە؟ (سيبۆل) وەلامى دەداتەوھ: «ئەوانەى سواری بەلەم دەكرين گىيانى ئەوانەن كە بەرى و رەسمى ئايىنيەوھ كفن و گۆركراون، بەلام ئەوانى تر ئەوانەى نەناشتراون، ناتوانن لە رووبار بپەرنەوھ، سەد سالان لەرووى خويان دەدەن و لەسەر قەراغ دټن و دەچن و دەپارټنەوھ، تا دواجار دەپەرنەوھ» (۱۱۶، ص ۳۶۸) ئەو ھەى گرنگە رى و رەسمى شارەندەو ھەى مردوو وەك چاكەى خۆى بۆى حساب دەكرى. نەشاردەوھى وەك خراپە و بەدى و سزاي بەدواوھبە ھەر بۆبە ئەوان بەدەن بەپاك راگرتن و ھەولدانى پاك كردنەوھيان بە ئەركيټكى ئايىنى دەزانى..

ئەگەرچى بەپټچەوانەى ئەم رايە زەردەشتىيەت تەن بەپاك نازانټ و دەلټى «چونكە بەدەن نيوتەندى پيسىيە، بەخاك سپاردنى جايى نيبە» (۵۲، ص ۱۸۲) ئەك ھەر ئەوئەندە نابى بشسووتىرتى چونكە ئاگر ئالوودە دەكات.

۲-۳-۲- شىنگىرپى:

ماوھەكى زۆرى ويست تاوھكو مرۆڤ ھەستى بەمەترسىيە مردن كەرد. مردن بەماناى ليټكداپران و جىباوونەوھى خۆشەويستان، ئەو ليټكداپران و يەكتر نەبينىنەوھى، بى كارىگەرى نەبوو، لەزۆر رووھو مرۆڤ، ھەولتى دا چارەسەرى ئەم مردنە بكات، يەك لەو ھەولانە گەران بەدواى نەمىرى بوو، يەكټكى تر لە ھەولەكان خۆگوجانندن بوو لەگەل واقعى مردن، كە ئەمەيان پشتى بەبىر و باوھە ئايىنيەكان بەست. ھەولټكى تر كە دەتوانن بەكاردانەوھەكى كاتى سۆزى دابنټين، ئەو ھەى شىنگىرپى و تازىيەبارىيە. كە كەسوكارى مردوو بۆ مردووەكەى دەكەن، چونكە لەسەر قسەى دكتور (خەليل سەعيد): «مەرگ ھەر لە چەرخى مرۆڤى يەكەم كارىگەرى لە ژيانى كۆمەلايەتى مرۆڤ كەردوھ، مرۆڤى سەردەمى چەرخى بەردىنى كۆن واى ليټكدايوھ كە جۆرە پەرينەوھەكە بۆ ژيانى ئەو دنيا، بەم شيتوھە، بەشيتوھەكى ناراستەو خۆ مردنى رەت كەردوھ، بەلام مرۆڤى چەرخى بەردىنى نوټى باوھرى بەزىندوو بوونەوھى مردوو ھەبوو، ھەر بۆبە ھەندى كەرسەستە و نامىرتى لەگەل مردوو شارەدوھ» (۱۲۳، ص ۱۱۹) ئەو ھەى ليترە مەبەستە بىر كەردنەوھى مرۆڤى ئەو سەردەمانەبە لە مردن و گۆرانى ليټكدانەوھى مردنە، بەو ھەى مردوو زىندوو دەبيټتەوھ وھيان نا؟ لەھەردوو باراندا مردنى مردوو كارىگەرى بەسەر سۆز و دەروونى كەسوكارە جىماوھەكەى ھەبوو، ھەرچەندە، ئەم كارىگەرىيە، لە سەردەمىكەوھ بۆ سەردەمىكى تر و، لە كۆمەلگايەكەوھ بۆ كۆمەلگايەكى تر دەگۆرټى؛ بەلام ھەرچۆنټ بى كارىگەرى سۆز و دەروونى، كەسوكارى مردووى وا ليټكردوھ، كە فرمىسك برټن و دلگراىنى خويان بەزۆر شيتوھ دەربىر.

ئەوھتا دايك و خوشكى (ئەسفەنديار) كە ھەوالتى مەرگى ئەو پالەوانە دەبىسن سەيركە چى دەكەن:

«سهرکۆت و پیتخواس به غار چوونه پیتخوسازی جه نازدهکە، روویان خسته سهر سمی ئەسپی رەشی ئەسفەندیار و تووک و نزیان له گوشتاسپ کرد، خەلکەکه یەخە خۆیان دادری و بە دەوری ئەسفەندیاردا پەرت بوون، پیاوان خۆیان له خاک و خۆل وەردا و قورە سووریان لە نیتو چەوانی خۆیان هەلسووی و بە چاو خۆنییان باراند» (٥٢، ص ٣٦) شینگێری زۆرجار بە نازاردانی -خود- تەواو دەبێ، واتە کە سەوکاری مردوو بە زۆر شێوە نازاری خۆیان دەدەن، ئەم خۆ نازاردانە هەر لە زوووە پەیرەو کراره، لە نیتو- سک- هەکان وا باو بوو: «ئەندامانی هۆز پاش ئەوەی کە مەتیک مووی سەری خۆیان دەپری، بە گریانهوه دواي جه نازە دەکەوتن و بازووی خۆیان بریندار دەکرد و تیریان لە دەستە چەپی خۆیان گیر دەکرد» (٧١، ص ٧٠-٧١) ئەم شینگێرییە خۆتیاوییه مەروڤ له زۆر سەردەم وەک هۆبەک بۆ دەربڕینی کاریگەری مردوو غەمباریی مردوو لێمردوووەکە پەنای بۆ بردوووە.

هەتا مردووش مەزنتەر و بەناو و دەنگ و لێتاتوتەر بێ، شینگێرییەکە گەرمتەر بوو.

ئەو شینگێرییە هەر تەنیا کاری مەروڤ نەبوو، بەلکە خواوەندەکانیش دەگریان و خۆشەویستەکانی خۆیان دەلاواندووە، -ئانات-ی خوداوەند بەم شێوەیە شینگێریی بۆ بەعەل دەکرد: «لەو فرمیتسکانە یە خەلکە ئیسماندارەکی ئۆگارین دەیانرێشت، هەرکاتێ بیریان لە چارەنۆسی ناخۆش و پڕ غەمی بەعەل دەکردووە، بە چەپەلۆکان سەرو رووی خۆیان دەکووتیبەوه، چونکە ئەو لە پیتناو مانەوهی ئەوان خۆی کردە قوربانی، لە خۆزە ئەم فیداکارییە کرد» (٤٥، ص ٩٨) گلگامش، گلگامشی پالەوان و دووبەش خوداوەند ئەویش شینگێری دەکات، ئەوکاتە (ئەنکیدۆ) نەخۆش دەکەوێ ئەو نەخۆشییەش پاش بێنیی خەونەکە، ئەو خەونە پیتشینی مردنە! لە خەودا ئەنکیدۆ بەلندەبەکی شووم کە جینجڕۆکی وەک هەلۆ تیز بوو، ئەنکیدۆ رووت دەکاتەوه و بەو پەنجانە هەناسەبەری کرد و بەدییه ئەو جینگا و مالهێ کە کەسی لێناگەریتەوه. پاش ئەو خەونە ئەنکیدۆ دوازدە رۆژان بە نەخۆشی لە نیتو جینگادا دەکەوێ، ئەنکیدۆ خەمی ئەوەیەتی وەک پالەوانێک لە مەیدانی شەریدا نامرێ، چونکە ئەو لای وایە هەرچی لە شەری بمرێ پیرۆزە، هەر ئاواش قسە لەگەڵ گلگامش دەکات، پاشان گلگامش روو له هەقالتی خۆی دەکات و دەلێ:

«هۆ (ئەنکیدۆ) دایکاتە پەزکیقییە و بابێ تە کەری هوقە، /

تول بەر شیرێ کەریت هوقی مەزن بویی» / (١٨، ل ٩٧).

پاش ئەوەی گلگامش خۆزگە ئەو دەخوایێ شین و گریان لەسەر ئەنکیدۆ بەردەوام بێ، داوا لە ژن و مندال و پیرەمێردان دەکات بۆ ئەنکیدۆ بگریێت، داوا لە ئاسمان و زوی و عەرد و روویار و دارستان و شیر و پلنگ و هەرچ و مامز دەکا بۆ ئەنکیدۆ بگریێت پاشان خۆی دەست بەگریان و شینگێری دەکات بەم شێوەیە،

«ژێر ئەنکیدۆ) یار و هەقالتی من ئەز دگریم.

ئەز دل سوتی هاوار دکەم

ئەو بشری ب تەنشتا منقە یە و هیزا زەندی منە

خەنجەرا بەر شوتکا منە و نقشتی یامن د پارتیزت

شار یا من خوشیا من جلێت چەژنا من
شەیتانەک کە مباح هات و ئەو ژ من دزی
هۆ یار و برایی بچوک
من بەردا کەری هوقی ل زیران
من پلنگ گرتن ل دەشتان

«ئەنکیدۆ» هەقال و برایی منی بچوک» (١٨، ل ٩٨) گلگاش زۆر بەخۆیی و بە ئەنکیدۆدا هەلندەلێ، کە دواجار هەست دەکات دلێ (ئەنکیدۆ) لێنادا و مردوو، ئیستر ئەو پالەوانی و ئازا وەک بووک بۆ زاوی بگریێ ئاوا لەخۆی دەدا:

«دەست پیتکر وەکو شیرێ ل دورا وی نرە نرکر

هەر هات و چول بەرجهی دنیری وی

پرچا خۆ دەهەلکیشا و دەهافیتە سەر ئەردێ

جلێت جوان د دراندن دەهافیتەن مەچکو پیسن

هەما تیریرثا روناهی یا سپیتدێ دیار بو گلگامش رابی» (١٨، ل ٩٩).

پاشان گلگامش بانگی ژیریگەر و پەیکەرتاشان دەکات تا لە ژیر و زیو و لازووردی پەیکەریک بۆ هەقالەکی دروست بکەن. پاش ئەو جارێکی تر گلگامش داوا لە خەلک دەکات تازیبە بۆ دابنێن و شینی بۆ بگریێن.

«ئەز دێ ب خۆژی (پشتی تەقە شیرن ل بن ئەردێ) دێ پرچا خۆ درێژکم

کەقلێ شیری دی کم بەر خوو دێ کەقم چولن / (١٨، ل ٩٩)

گلگامشی پالەوان و پاشا و دووبەش خوداوەند، بەم گەرمی و توندییەوه ئاوا شین بۆ ئەنکیدۆی هەقالتی دەگریێ، شینگێرییەکان لە توندی و گەرمیدا وەکو یەکن، ئەگەرچی هەندێ جار شێوەکەیان دەگۆرێ. ئەم جارە بابزانیان دایکێک چۆن بەدوای کورەکیدە دەگەرن، ئەو گەرانە لە تەراتیلی کە نیسە ی کاتۆلیکی ئاوا بەرجهستە کردوو: «دەرۆا دەگری و دەنالتی، دەستەکانی هەلندەشەقینتی روو سپییەکانی خۆی دەرنیتەوه، بە چاوه رەشەکانی فرمیتسکان دادەبارین، لە دلدا ئاخا هەلندەکیشی، بەریتگادا دەرۆا و بەدوای کورەکیدە دەگەرن» (١٢٦، ص ٤٩).

ئەگەر ئەم شینگێرییەکانی کە باسکران تا ئیستا لەسەر جەنازی مردوو لە کاتی مردنی خۆشەویستندا بووبێ ئەو لە سالۆژی مردنی شا و خۆشەویستیان چی دەکری؟! «لە یەکەمین سالۆگەری پیتشەوای کۆچکردوو، داب و نەریت و بوو کە پەنجاکەس لە پاسەوانانی ئەو، وەک خزمەتچیەکانی لەسکە نازادەکان بوون، بەهەبیبەتەوه سواری ئەسپانیان دەکردن و دەیانکوشتن، پاشان لاشەکانیان پاک دەکردنەوه و بەریکی باریان دەکردن، ئەسپە کوژراوەکانیشیان بەزین و لغاو و چەکەوه تەواو لەمیل دەدا و بەشێوەی بازنەبی لە دەوری گۆر و گردهکەیان دادەنان» (٧١، ص ٧١-٧٢) سەیر لەو دەبا، ئەگەر لە کاتی

مردنی پاشاکان دست و پتوهنده کانیان له گه ل ژینده به گۆر ده کردن، که چی لیره له یادی سوورانه وهی سالتیک به سه مردنی پیتشه وا، په نجا سواری نازا به ئه سپه وه ده که نه قوربانی، قوربانیه کانیس به هه موو ناگاییه وه ئه م گیانفیداییه قبول ده که ن.

که تا ئیستا شینگیرییه کان، به م شتیه توند و خوتناوییه بوو که بینیمان. ئه وا هۆز و نه ته وهی واش هه ن که ته واو به پیچه وانه ی ئه م شینگیرییه هه لسه ووت ده که ن و به شتیه یه کی تر مردوو به ری ئه ده که ن: «ری و ره سمی Yucca ییه کان بۆ خه لکی (Uitito به مانای چه ژنی مردوو انه. ئه و چه ژنه له کن هۆزی Shipaya به سه ما و هه لپه رکئی و خۆشی بۆ مردوو ان به ریته ده چی، چه ژن شه وانه هه فته یه ک به رده وام ده بی، به ئاواز و سازی ئایینی، گیانی مردوو هکان له شتیه ی پیاو چاکان و پیاوانی ده مامکداری هۆز بۆ سه ما و خواردنه وه دینه نیو که س و کاره کانیان» (۴۸، ص ۱۲۲). ئه و ری و ره سمی مردوو به ری تکرده، چ به شتیه شینگیری و باره خوتناوییه که ی، چ به شتیه ی به ئاسایی و هر گرتنی مردن و چ به شایی و هه لپه رکئی مردوو به ری تکرده، له ئه فسانه کاندای باس کراوه، ئه و باس کردنه ی ئه فسانه له واقعی ژبان به دوور نییه: چ له رابردوی ژبانی نیو کۆمه ل چ له داب و نهریتی ئه مرۆی مرۆف، ئه م ری و ره سمانه ئیستا هه ن، ئه گه ر گۆرانیکی به سه ردا هاتین، ئه وا ریشه کۆنه که ی هه ر ماوه ته وه، گریان و له خۆدان و به خه درین و روو رینه وه و جل ره ش کردن و ریش به ردا نه وه و پرچ رینه وه ی ژنان و قوربانی بۆ کردن و ری و ره سمی سئ پۆزه و حه وت پۆزه و چله و چه ژن و ساله و هختان، له نیو هه ر نه ته وه و له نیو هه ر ئایینی کدا به شتیه یه ک به پره وه ده کری. هه ر ئه م واقعی نیو کۆمه لیشه، ئه فسانه به زمان و شتیه ی خۆی باسی ده کات و ده یگرتنه وه. ئه گه ر هه ندی جار کاری نیو ئه فسانه مان زۆر لا سهیره! ئه وا له واقعی شدا کاری ئاوا سهیره هیه.

۲-۳-۲- به ههشت و دۆزهخ:

له و پۆزه وه مرۆف باوه ری ئایینی پهیدا کرد، ئایین له گه ل خۆی مانای تایه تی بۆ زۆر شت هینا، له ش و گیان، دنیا و قیامهت، ژبان و مردن، حه لال و حه رام، چاکه و خراپه پاداشت و سزا به ههشت و دۆزهخ. ئه م به ههشت و دۆزهخه ش مرۆف به زۆر شتیه بیر لیکردوه ته وه و هیناویه تیبه به رچاوی خۆی، هه ندی جار له سه ر زه ویدا به دوا ی گه راوه، هه ندی جاریش له ئاسمان، جاری واش هیه، له ژیر زه وی. به ههشت و دۆزهخ له هه ر جیگایه ک بووبن، له شتیه و باسکردندا ههروه کو یه ک بووه. به ههشت له پاداشتی چاکه و ئیمانداریه وه مرۆف به دهستی دینی و خودا پیی ده به خشی، دۆزهخ له ئه نجامی خراپه و به دکرداری وه ک سزایه ک مرۆف پیی ده گات. زۆر جاریش جیگای ناوه راست هیه، جیگای ئه و که سانه به که چاکه و خراپه یان به رامبه ره.

له باوه ری هیندییه کان، جیهانی سه روو (سه فهرلۆک) ی پی ده لئین واته به ههشت، ههروه ک جیهانی خواروو (ناگلۆک) ی پی ده لئین، که جیگای مارانه واته دۆزهخ. به لام، جیهانی ناوه راست که ئیمه تییدا ده ژین پیی ده لئین (ماده لۆک) ئه م جیهانه جیگای چاکه و جیهانی خواروو جیگای سزایه: «که سانی که نه توانن بۆ به ههشت سه رکه ون، یان بۆ دۆزهخ دابه زنه خواره وه جیگایه کی تریان هیه که (ته رجه کلۆک) ی

ناوه، ئه و جیگایه پره له رووه ک و گیانداریه به سه زمان که گیانی کراسگۆرین له نیو ئه واندای و ده چی، تا به زنجیره له نمرترین ئاست که رووه که بگاته به رزترین ئاست. که ده بیته خاوه نی هه ست و پایه، که پایه ی مرۆفه» (۳۶، ص ۶۵) هیندییه کان له سه ر ئه و باوه رن که هه ر گونا هتیک دۆزهخی خۆی هیه، له کتییی (بشن پران) باسی هه شتا و هه شت هه زار دۆزهخ ده کات. بۆ نمونه: «که سئ که درۆ له گه ل یه کی کدا بکات، یان شایه دی به درۆ بدات، یان که سئ یارمه تی ئه م دووه بدات، یان که سئ سووکایه تی به خه لک بکات، ده چیته (رورو) که یه کی له دۆزهخه کانه» (۳۶، ص ۶۶) ئه م دۆزهخه ش له سه ر قسه ی (سوقرات): «بلیسه ی ناگری لئ هه لده ستی».

ئه گه ر له باوه ری هیندییه کان باسی دۆزهخمان هه لپه ژارد، با له (ئه فسانه ی به ههشت) یش باسی به ههشت بگوتینه وه ئیره، که باسی (به ههشتی ده یله موون) ده کات:

«له و سه رزه مینه هتشتا ژبان پهیدا نه بوو بوو

له ده یله موون قه له ره شکه قاره یان لیه نه ده هات

که له شتیر بانگی که له شتیرانه ده رنادات

شتیر که س نا کوژی

گورک به رختیک ناخو

سه گ پارتیرگاری له کاره بزنان ناکا

چاوتیشه گرتوو نالی من چاوتیشه مه

سه رتیشه گرتوو نالی من سه رتیشه مه

پیره ژن نالی من پیره ژنم

پیره میتیرد نالی من پیره میتیردم» (۴۵، ص ۲۳)

ئهمه ش نیشانه ی ئه و په که له و به هه شته، وه ک هه موو به هه شته باسکراوه کان گۆران نییه و زه مه ن راوه ستاوه، ئه و به هه شتی ده یله موونه ش (ئه نکی) خودا وه ند و هاوسه ره که ی بۆ ئه وه دروستیان کردوه تا وه کو ژبان له وئ له دایک بی.

ئاستاش با باسی به ههشت و دۆزهخ له (ئارداو ویراف نامه) ی (۱۲-*) زه رده شتییه کانه وه به خوازینه وه که ئه ویش (میعراج) تیکه به نیو به ههشت و دۆزهخدا.

۱- به ههشت

باسی به ههشت له نووسراوی ویرافی پیرۆز (۱۳-*) ئاوا هاتوو، (ویراف) وهختی له جیهانی به رچا و ده چیته به ههشت و دۆزهخ و چینه جۆرا و جۆره کانیان ده بی.

یه که م: چینی ویراف له چینی (ئه ستیره کان) ه که «له وئ پیتشواری له بییری چاک ده که ن» (۵۲، ص ۱۰۱) که له م جیگایه - گیان - ده کان وه ک تیشکی ئه ستیره کان گه شاون. له چینی دووه م: واته چینی (مانگ) ه، لیره - گیان - یک هه ن «پیتشواری له گفتاری چاک ده که ن» ئه مانه جیگایان له به هه شته و

«تیشکیان وهک تیشکی مانگ وایه». چینی سسیهه: چینی خۆزه، لیره کاربه دهستانی چاک، که به باوه په ره کاره پر زهحه ته کانی خۆیان نه نجام داوه، پاداش ده کرین. چینی چواره م: چینی به هه شتی به رینه، لیره (به هه من) واته «ئه ندیشه ی چاک» پیشوازی لی ده کری و دهیسه نه خزمهت ئاهورامه زدا. پاشان ویراف دهردریته جینگای جۆراو جۆر، ئه وانیه که ده ستلابوون و ئه وانیه که به ئیمانیه وه فرمانی زهرده شتیان به جی هیناوه، ئه و ژنانیه که هاوسه ری چاک و وه فاداریون و پزیزان له میرده کانی خۆیان گرتوه، هه ره ها ویراف چوه سه بری جینگای جووتیار و کاسیکار و ئه و که سانه ی که ئه رکی خۆیان به چاک به جی که یاندوه، جینگای شوانان، کیخویان، ماموستایان، پیاوانی ئایینی و ناشتی خوازان، هه موو ئه مانه له سه ره فرشی جوان به خۆشیییه وه ده ژیان.

لیره دیاره به هه شتیان چین چین و پله پله یه، که هه رجیگایه و بۆ که سیکه که چاکه که ی ئه ونده ی لیده وه شتیته وه.

۲- هۆزه

پاش ئه وه ی (ویراف) له سه بری به هه شت ده گه پتیه وه، ده بیسه سه ره (پردی دۆزهخ = پردی چینود) بۆ ئه وه ی ئه نجامی به دکاران ببینی، ئه و به دکارانه له سه شهوی به که می پاش مردن ئه ونده ی ته مه نی مرۆفکی نازار چه شتوو نازار ده چیژن، له سه ره پرد و به رده می دۆزهخ پیسه ژنیکی ناشرین که به رجه سه به وی (ویژدان) ی که سی به دکاره رتیه ری ویراف ده کا و به نیتوان جینگا کانی (بیری خراب، قسه ی خراب، کرداری خراب) دا ده جیتته نیتو دۆزهخ؛ «لیره تووشی سه رما و گه رمایه کی توند ده بی، تاریکیه ک ده بیته که هینده چ و تاریکه که ده کری به ده سه ت بیگری، بۆن بۆگه نیسه ک هینده تونده که ده کری به کپرد بیسری» (۵۲، ص ۱۲) پاشان ویراف چاله ترسناکه کانی دۆزهخی بینی، له و چاله خه لکانیک به شتیوه یه کی و به سه ریبه کدا په سترابوون و له ژیانیکدا بوون که هی ئه وه نه بوو ته حه مول بکری، له گه ل هه موو ئه وه شه وه ئه و خه لکه ی دۆزهخ و ده زانن که ته نیان، زه مه ن هینده له سه ره خۆ ده روا، پاش سه رۆژ و ده زانن که (قۆناعی نۆ هه زار ساله) (۱۴-*) به سه ره چوه. هه موو جینگایه ک په له ئافه ریده ی به ترس، وای دینه به رچاو که له گه وه و گرانیدا ئه ونده ی کیوتیکن. ئه و ترسناکه گیانی گونا هکاران ده درن و ده بیسه، ئه و به ده بخت و بیچاره له نیتو به فر و بارانی زۆر و گه رمایی ناگری سووتینه ر و بۆن بۆگه نی توند و به رد و خۆله میتش- دا نازار ده درین. هه ر گیانه و به قه د خراپه کانی خۆی سزا ده درن.

دوو نمونه له نازاری تابه ت:

یه که م: «فه زمانه وایه کی دل ره ق له و نیتوه هه لئو اسرابوو، په نجا دیو به رده وام له پاش و پیش به ماری عه جوول لیبان ده دا- هوگ ۱۷۳» (۵۲، ص ۱۰۳).

دوه م: «پیاویکی که له کرین و فرۆشتندا فیلی له ته رازوو کردبوو ناچاران ده کرد به رده وام خۆل و خۆله میتش به ته رازوو بکیشی و بیانخوا- هوگ، ۲۷۲» (۵۲، ص ۱۰۳).

چیرۆکی به هه شت و دۆزهخ له نیتو ئه فسانه و ئایینه کاندایه چیرۆکیکی درپژه، له ئه فسانه و ئایینی هه موو زه مه نییک و هه موو میله تیکدا هه یه، هه ر ئه مه شه وای کردوه که مرۆف هه ر له زوه وه، به هه شت به و

خۆشی و جوانیییه وه، دۆزهخ به و ناخۆشی و پر ترسییه وه له زه نه و ئیمانیدا جینگیر بی. هه ر ناشیرینی و ناخۆشییه کانی مردن و بی ده سه لاتی مردوو له نیتو گۆری ته نگ و زه حمه تی و ئه سه ته می په رینه وه ی سه رده می تیژی شمشیری پرد و گران به ده سه ت هینانی خۆشیییه کانی به هه شت، وای له مرۆف کردوه، هه ر له زوه وه به دوای ریتگاچاره یه کدا بگه ری که خۆ له م تاقیکردنه وه پر زه حمه ته بدزیته وه یه کێ له م ریتگاچارانه ش گه رانه به دوای نه مریی و هۆیه کانی نه مری- دا.

۲- ۴- ۱- خۆدا و (خۆه او نه د):

ئایین و ئه فسانه به بی- خۆدا و خۆدا وه ند- نابن، مرۆف له سه ره تای چاو و می شک کرانه وه ی، له سه ره تای ئایین و ئه فسانه و زانستییه وه به دوای -خوا- دا گه راوه، زۆر شتی به خۆدا زانیوه و په رستویه تی، زۆر ئایین و باوه ری گۆریوه، به و ئایین و باوه ر گۆرینه زۆر -خۆدا و خۆدا وه ند- یشی گۆریوه، هه رچی له م بوونه وه رده دا هه یه، هه رچی به رده ست و به رچاوه، هه رچی خه یال پیتی ده گات، رۆژانی مرۆف کردویه تی به- خۆدا و خۆدا وه ند- ی خۆی و کرنۆشی بۆ بردوه، ئه و شتانه ی جوان بوون و خۆشی ویستوون و پیتوستی پیتیان بووه، ئه وانیه ناشیرین بوون و رقی لیتیان بووه ته وه و لیتیان ترساوه، هه مووی په رستوون، له پیتاوه ئه و -خۆدا و خۆدا وه ند- انه ئاره قه و خۆینی زۆری رشتوه، قوربانی زۆری داوه، خۆین و گیان و سه رومالی زۆری کردوته قوربانی. هه ر بۆیه ئه وه هه موو خۆدا و خۆدا وه ندیه که مرۆف به درپژایی میژوو له پانایی زه ویدا په رستوونیییه تی نایه نه ژماردن.

پیتوستی. خۆدا و خۆدا وه ند- بۆ ئایین و ئه فسانه، وه ک پیتوستی- گیان- بۆ له ش وایه چۆن ئه گه ر گیان نه بی، له ش هه یج هه یز و جووله یه کی نامین، ئاواش ئایین و ئه فسانه به هه یزی (خۆدا و خۆدا وه ند) له گه رن و زیندوویتی به رده وامیان هه یه، چونکه -خۆدا- نه ک هه ر بۆ خۆی هه یزیکی کاریگه ره! به لکه هه ر خۆدا هه یز ده دا به هه موو شته کانی تر به هه یزی چاک و خراپیه وه، ئه وه نه ک هه ر هه یزه گیانله به ره کان، به لکه مردوو و بی گیانه کانی، له سیه ری ئایین و ئه فسانه دا مانا و بوونیان له خۆدا و خۆدا وه ندیه وه، سه ره رای مرۆف، مرۆفی هه موو قۆناعه کانی ژبان هه میسه و به رده وام پیتوستیان به خۆدا و ئایین هه بووه.

که ده لیتین مرۆف، نابی وایه بیته به رچاو که هه موو مرۆفایه تی به یه ک پارچه یی و یه ک باوه ری قۆناعه کانی رۆژگار و ئه و میژوووه دوور و درتیه یان بریوه. به لکه هه ر شوینه و به پیتی تابه ته ندی خۆی به جیا له وه ی تر ئایین و خۆدا وه ندی خۆی ناسیوه، له وه ش زیاتر زۆر جار له یه ک ولات و له یه ک شار هه ر یه ک میله ت دوو ئایینی جیا و دوو خۆدا وه ندی جیا یان هه بوو. ئیستاش هه ر وایه هه ر ئیستا له نیتو کورد ئه گه رچی ئایینی سه ره کی- ئیسلامه تییه، به لام هه ر له نیتو میله تی کورد ئایین و ئایینزای تر زۆرن، خۆ ئه گه ر باسی هه موو میله ته جیا کانی کوردستان بکه ین ئه و ژماره ی ئایین و ئاییزاکان زۆر زۆتر ده بی.

ئیستاش هه ندێ له و خۆدا و خۆدا وه ند- انه به سه ره ده که یه وه، که هه ره که و له هه وارێک و رۆژگاریک مرۆف به دلێ پرتس و خۆشه ویستییه وه په رستوونیه تی.

زۆری زاناکان ده‌لین گیانپه‌رستی ئایینیکی یه‌کجار کۆنه و مرۆف هەر له‌زوه‌وه گیانی په‌رستوه، جا ئه‌و گیانه، گیانی پیروزی که‌سه پیروزی و شته پیروزه‌کان بووین، یا ئه‌وه‌ته، گیانی به‌دی و تاریکی و شته ناشیرین و به‌ترسه‌کان بووین. هه‌ربۆیه گیانی مرۆفه خوشه‌ویست و پاکه‌کانی په‌رستوه، گیانی به‌دی و دێو و لووتکه به‌رز و ده‌ریا قووله‌کانی په‌رستوه، مار و ئه‌جنده و سه‌گ و گای په‌رستوه، رووه‌ک و گوڵ و داری به‌ردار و میوه و به‌ره‌میشی په‌رستوه و هه‌مووشیانی به‌خودا و خوداوه‌ند زانیوه.

دایکپه‌رستیش له‌و ئایینانه‌یه که‌ مێژوه‌که‌ی بۆ رۆژانێکی زۆر زوو ده‌گه‌ریته‌وه، له‌ی ده‌که‌مین کۆمه‌لگای ئایینی کۆمه‌لگای دوو ئاوان: «که‌ له‌بۆاری ئایینی له‌دوا ئه‌لقه‌ی سه‌رده‌می بالیولیتی (۳۰۰-۱۰۰۰ پ.ز) هیزی خودای له‌سه‌ر شتیوه و ماهیه‌تی مێینه به‌رحه‌سته‌کرد، ئه‌ویش دایکه‌ گه‌وره‌ی ئه‌م بوونه‌وه‌یه» (۱۵۰، ص ۲۴) چونکه‌ مێینه به‌هۆی مندال بوونه‌وه‌ وه‌ک چاوه‌گه‌ی ئه‌فراندیه‌ی و فراوانی سه‌یر ده‌کرا، هه‌ر ئه‌و -دایک-ه‌ش به‌خوداوه‌ند ناسرا و له‌سه‌ر ئه‌و بناغه‌یه ده‌په‌رسترا: «خودای ئه‌و چه‌رخه (پیش مێژوو) مێینه بوو، پێیان ده‌گوت دایکه‌ خوا خودای فراوانی، ئه‌و خودایه‌یان له‌ شتیوه‌یه‌کدا به‌رحه‌سته‌ کردوه به‌دوو ده‌ست مه‌مه‌که‌کانی خۆی گرتوه و شیری خۆی ده‌به‌خش، واته‌ نعمه‌ت و فراوانی به‌ مرۆف ده‌به‌خش» (۹۲، ص ۳) ئه‌و دایکپه‌رستیه‌ی زۆر شتیوه په‌رستان و زۆر جۆر پیروزی بوونی گرتوه‌وه، ئه‌گه‌ر له‌ هه‌ندێ په‌یکه‌ر مه‌مه‌که‌ پر شیره‌کانی له‌ هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی به‌ده‌نی زیاتر به‌رچاو خراوه، ئه‌وا هه‌ندێ جار ئه‌و گرنگی و پیروزییه‌ به‌ر ئه‌ندامی مێینه‌ی دایک که‌وتوه، چونکه‌ جگه‌ له‌وه‌ی دایک وه‌ک پیکه‌اته هه‌موو ئه‌ندامه‌کان هیزی ئه‌فراندیه‌ی تێدا‌یه، ئه‌وا ئه‌و هیزی راسته‌وخۆ له‌و ئه‌ندامی مێینه‌یه‌دا‌یه، که‌ ژبان له‌ویوه‌ په‌یدا ده‌بێ و مرۆف له‌ویوه‌ دێته‌ ژبان.

پێشتر گوتمان مرۆف هه‌موو شته‌کانی ئه‌م بوونه‌وه‌یه په‌رستوه، له‌وانه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی هه‌ن و له‌وانه‌ی له‌ ئاسماندان و، له‌وانه‌ی به‌چاو ده‌بیندین و له‌وانه‌ی به‌خه‌یال ده‌زاندرین، بۆیه په‌رستنی هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ش مرۆف بۆ رۆژانی په‌رستنیان به‌لگه‌ی خۆی هه‌بوو، که‌ به‌لگه‌یه‌کی به‌هه‌یتر و به‌رده‌تری له‌ شتیکی تر ده‌دۆزیه‌وه، وازی له‌وه‌ی پیشه‌وه‌ ده‌هینا و ده‌ستی به‌په‌رستنی شته‌ تازه‌که‌ کردوه ئه‌گه‌ر له‌دایک-دا هیزی فراوانی و ئه‌فراندیه‌ی ده‌دی و ئه‌وه‌یه‌زه‌ش هۆیه‌ک بوو بۆ په‌رستنی ئه‌وا ئه‌و هیزی به‌جۆریکی تر له‌ (پیاو) انیشی به‌دی کردوه، هه‌ر بۆیه‌ له‌ دیتزایی مێژوو زۆر -پاشا و پیاوی ئایینی- وه‌کو پیاو په‌رستراون. له‌ رۆژگاری کیشه‌ی نێوان مه‌سیحی و بت په‌رسته‌کان (بۆ هومبیرۆس) ئه‌وی ناشرکرا کرد: «که‌ خوداوه‌ندی مه‌زنی بت په‌رسته‌کان مرۆف بووه، مرۆقیکی راسته‌قینه، هه‌ر ئه‌وه‌ گۆراوه و بووه به‌ (بۆل) به‌ناوی بۆ هیمیسه‌یه» (۱۵۶، ص ۱۵) هه‌ر له‌م باره‌وه‌ کابرایه‌کی وه‌کو (کلیمنت

ئه‌له‌سه‌که‌نده‌رانی) وه‌کو نامۆژگاری پیتی گوتن: «ئه‌وه‌ی ئیوه‌ ده‌په‌رستێ رۆژی له‌رۆژان مرۆف بووه» هه‌ندێ جار ئه‌و مرۆفه‌ زۆر به‌ئاسایی و له‌نیوه‌ کۆمه‌له‌وه سه‌ره‌له‌ده‌دا و ده‌بێ به‌خوداوه‌ند (جیمس فریزه‌ر) ده‌لی: «بۆ نمونه‌ له‌ هه‌یند یه‌کێ له‌ خواوه‌نده‌ مرۆفه‌کان سه‌ره‌تا ژبانی خۆی له‌ لۆکه‌ چینه‌وه‌ ده‌ست پێکرد و یه‌کیکی تر له‌ دارتاشیه‌یه‌وه» (۱۲۱، ص ۳۳۶) ئه‌وه‌ی لێره‌ جیتی سه‌رنجه‌ ئه‌و -مرۆف- پیاو-ه‌ کاسبکارانه‌ له‌نیوه‌ خه‌لگه‌وه به‌ ئاسایی ژباون و دوا‌یی بووین به‌ خوداوه‌ند و په‌رستراون. ئه‌و گۆراوی -مرۆف- پاشا- به‌خواوه‌ند له‌م به‌لگه‌ی خواره‌وه‌ چاکتر روون ده‌بیته‌وه، له‌ سالی (۶۶ز) شای ئه‌رمه‌نستان ده‌چیته‌ رۆم تا تاجی شاهی به‌ده‌ستی (نیرۆن) بنیته‌ سه‌ر، که‌ ده‌گاته‌ به‌رده‌می ئیمپراتۆر ده‌لی: «من هاتومه‌ته‌ لای ئیوه، به‌لێ هاتومه‌ته‌ لای خودای خۆم تابتپه‌رستم، به‌م شتیوه‌یه‌ی که‌ میه‌ر ده‌په‌رستم، به‌م شتیوه‌یه‌ ده‌بێ که‌ ئیوه‌ فه‌رمانتان له‌سه‌ر بێ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیوه‌ (چاره‌نووس)ی من و (به‌خت)ی من» (۵۲، ص ۱۲۷) ئه‌وه‌ی لێره‌ مه‌به‌سته‌ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وه‌ته‌ شا -پیاو-یک به‌ شا -پیاو-یکی تر ده‌لی تۆ خوداوه‌ندی منی و من هاتوم بتپه‌رستم. ئه‌گه‌ر شایه‌ک ناوا به‌شا بلێ، ئه‌دی بابایه‌کی بازاری و هه‌زار که‌ هه‌ر له‌ دووره‌ به‌شتیوه‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی باسی شا ده‌بیسێ ده‌بێ، چی بلێ و چی بکا؟ چۆنی به‌رستێ؟ هه‌ر ئه‌و په‌رستنه‌ که‌ ده‌چیته‌ نێو چیرۆکان و که‌سایه‌تیه‌که‌: «که‌سایه‌تی نێو حه‌کایه‌ت خوداوه‌ند و باپیرانی رۆژانی زوون، ئه‌وانه‌ی هیزی به‌رده‌وامی زیندوویتییان تێدا‌یه‌ له‌نیوان خوداوه‌ند و مرۆفدا» (۲۱۹، ۱۲، ص ۱۳) ئه‌و مرۆفه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر ته‌نیا پاشا بێ به‌رستری، ئه‌ی کاتێ پیاوی ئایینی و پاشا و نوینه‌ری نێوان خودا و مرۆف سه‌رچاوه‌ی رزقی مرۆف بێ، مرۆقی ئاسایی: «پاشاکان رۆژانێ ده‌په‌رسترا، نه‌ک هه‌ر ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیاوی ئایینی بوون، یان کاهن و نوینه‌ری نێوان خوداوه‌ند و مرۆف، به‌لکه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆیان خوداوه‌ندن و بابایه‌کن ده‌توانن ئه‌و هه‌یژ و فه‌ره‌ به‌به‌نده‌کانیان بدن، ئه‌و فه‌ره‌ی له‌توانای مرۆفه‌کانی تر دا‌ نیسه، ئه‌و مرۆفانه‌ی داری مردنێن» (۱۲۱، ص ۱۰۰) ئه‌و خوداوه‌ندانه‌ی که‌ رۆژانێ ده‌په‌رسترا، وه‌کو ده‌رکه‌وت هه‌ر مرۆقی ئاسایی بوون، ئه‌وه‌ته‌ ئه‌و -خوداوه‌ند- ه‌ مرۆفه‌ -پاله‌وانه‌ ئاساییه‌، بریندار ده‌بێ و له‌به‌ر ژانی برینه‌که‌ی هاوار ده‌کات: «کاتێ دیومیدیس خوداوه‌ندی جه‌نگ بریندار ده‌بێ له‌کاتی جه‌نگ، خوداوه‌ندی جه‌نگ له‌ حه‌ژمه‌تان هاوار ده‌کات» (۱۳۸، ص ۱۰۴) لێره‌ خوداوه‌ندی جه‌نگ بریندار ده‌بێ و وه‌کو مرۆف هاوار ده‌کات ئه‌وا له‌داستانی (ئه‌ترا-حاسس) له‌ باسی لافاو باسی جیاوازی و چینی خوداوه‌ندان ده‌کری. له‌ سه‌ره‌تای داستانه‌که‌ ئاوا ده‌ست پێده‌کا:

«کاتێ خوداوه‌نده‌کان وه‌کو مرۆف

کاربان ده‌کرد و ره‌نجیان ده‌دا و ماندوو ده‌بوون

(به‌لێ) ئه‌رکی خوداوه‌ندان زۆر گران بوو.» (۱۳۳، ص ۲۱۹) پاشان خواوه‌نده‌ مه‌زنه‌کان کار و پێشه‌یان دا‌به‌شکرد و خواوه‌نده‌ بچکۆله‌کان، ئه‌رکی کارکردنیان که‌وته‌ سه‌رشان و ئه‌وانیش ولاتی خوداوه‌ندانیان له‌نیوان خۆیان دا‌به‌ش کرد:

«سالانی کارکردنیان دیاری کرد

له راده به در گران بوو. . ماوهی ۴۰ سال

زوریان چهشت به دست کاروه شه و رۆژ

بیتزارییان دهرده بیری و شکاتیان ده کرد» (۱۳۳، ص ۲۲۰)

خوآونده چکۆله کان له کاتی کارکردن و زوی هه لکۆلیندا هانی به کترین ددها و ده پانگوت با دهنگی

خۆمان بگه بینه خوآوندهی مه زن، با وه زیر و راویژکاری ناگادار بگه بینه وه:

«با جهنگ رایگه بینه و ده دست به شه به بکه بین

خوآونده گوتی له قسه کان بیان بوو

ناگریان له که رهسته کانی خوآون بهردا» (۱۳۳، ص ۲۲۱)

کاتی کۆده بینه وه بلیسه ناگره کان بیان به دهسته وهیه و روو له په رستگای (ئه نلیل) ده کن و کات نیوه

شه و ده بی، دهره ی په رستگای (ئی- کور) ده گرن، (ئه نلیل) ی خوآونده ناگای له م هه رایه نییه! به لام

(کال کالی) ی پاسه وان ناگاداره و ده ترسی و ده رگا کلیل ددها و بانگی (نسکۆ) ی په رده دار ده کات ئه ویش

خوآونده- پاشا- ناغا- ی خوآی له نیو نوینی نووستنی به ناگا دیتی و پیتی ده لئی:

«گه وره م په رستگاکه ت دهره دراوه

شه به له ده رگاکه ت نزیک که و ته وه

هۆ ئه نلیل په رستگاکه ت دهره دراوه

شه به گه بیسته به رده رگات» (۱۳۳، ص ۲۲۱)

خۆپیشاندان به رده وام ده بی و ئه نلیل روو له (نسکۆ) ی وه زیر ده کات و ده لئی:

«نای نسکۆ ده رگا به کللیل دابخه.

چه که که ت ناماده که و له پیشم راوهسته»

ئه نلیل چی ده لئی، نسکۆ تاوا ده کات و پاشان رووی تیده کا و ده لئی:

(گه وره م ئه وانه کوری خوآون

بوچی له کورانی خوآون ده ترسی؟» (۱۳۳، ص ۲۲۲) پاشان که ئه نلیل ده بیه وی هۆی ئه و شه به

بزانی و نسکۆ ده نیتری و لیبیان ده برسی:

«کئی ئه و شه به ی هه لگه ی ساند؟

کئی ئه و دوژمنایه تی و جهنگه ی نایه وه؟» (۱۳۳، ص ۲۲۳)

خوآونده به چکۆله کانی که سوغره و بیگاری هیلاکی کردوون، هه موویان پیکه وه ده لئین:

«ئیمه هه موومان خوآونده ندان، شه رمان رایگه یاند.

کاری زه حمه ت و باری گران ئیمه ی کوشت

کارمان گران بوو، بارمان گه وره» (۱۳۳، ص ۲۲۳).

۲-۴-۵- نه فراندنی مرۆف:

چیرۆکه که ده کیشی و هه تا خوآونده ندان هه موو له سه ر ئه وه ریک ده که ون، که مرۆف دروست بکه ن

و ئه و مرۆفه ئه رکی خوآونده ده کان بگریته ئه ستۆ و له جیاتی ئه وان کاربکات. (۱۵-*) بانگی (بعله) ی

خوآونده ده کن و خوآونده ی مندال بوون، داوای لئ ده کن:

«با خوآونده ی له دایک بوون قوربانیه ک دایینی

لئی گه پئی (لولوی) مرۆف دروست بکات

تانیه هه لگه ی و کاری گران ی خوآونده ندان بکات» (۱۳۳، ص ۲۲۴).

دواجار ئه و مرۆفه دروست ده کن، که له جیاتی خوآونده ندان کار بکا و ئاره قه بریژی ئه وه ی له م نمونه

هینانه وه دا مه به سه زۆری خوآونده ده کان و جۆری ژبانیه، که هه ر ته واو وه ک یه ک میلله ت دینه به رچاو

و پاشا و وه زیر و پاسه وان کاره که ریان هه یه، هینده هه یه، له جیاتی ئه وه ی بلتین «مرۆف» ده لئین

(خوآونده) خوآونده ی ئه و سه رده مه نه ی کاریان ده کرد، وه ک داستانه که ده لئی، یان راستتر ئه و ده مه نه ی

که خوآونده ده کان (مرۆف) بوون، وه ک له کار و گوته یاندا دیاره. ئه وه ته له سه رده می کلاسیکی کۆن

«ئه مبادۆ قلیسی فه بله سووف) که باسی خوآی ده کا و ده لئی: «من ئیستا مرۆف نیم، به لکو خوآونده ی

مه زنه م و نامرم» (۱۲۱، ص ۳۴۵) به م شتیوه یه له سه ری ده پروا و ده لئی: بچمه هه ر جیگه یه ک خه لک

ده ورم ده دن و ده مه په رستق، هه زاران هه زار دوام که وتن و داوای ریگا پیشاندانیان لئ کردم. ئه م خوآ

به خوآونده زانین و خه لک به دوا که وتن به لگه ی ئه وه یه، که له نیو عه وامدا خه لکانی وا له هه موو

سه رده مه یکه دا هه ن، ئه وه قبوول بکه ن! که ده کری خوآونده و هکو مرۆف له نیوانیاندا بژی. ئه وه ش

یارمه تیی ئه وه مان ده دات که ئه م هه موو خوآیبه ی سه رده می سۆمه ریه که ن و سه رده مه کانی تر، به مرۆف

بزانی و ئه وان هه ش که به خوآونده ندان زانیون هه ره که ئه وان هه ن که له سه رده می کلاسیکیه ت داوای

ئه مبادۆ قلیس که و توون.

ئه و رۆژانه ی که خوآونده ده کان وه کو مرۆف له سه ر زوی بوون مرۆف ئاسا ده ژبان و ده مردن، ئه و هه موو

خوآونده نه ب (دایکی خوآونده ندان) و (باوکی خوآونده ندان) نه بوون ئه و دایک و باوکه به پیتی هه ندی

باوه به له ئاوه وه په یدا بوون پیش په یدا بوونی (دایک و باوک) ی خوآونده ندان ئه و رۆژگاره به م شتیوه

شعیرییه باسکراوه «ئاسمان له سه ر سه ری ئیمه ناوی نه بووه، زه مین له ژیر پیمان ناوی نه بوو» (۴۵،

ص ۳۷) له پاش ئه و سه رده مه، له و چه رخه ی که ئاوه کانی ئاپسووی هه میشه یی: «دروسته که ری

خوآونده ندان و ئاوه کانی تیامات که هۆی هینانه جیهانی خوآونده ندان بوو» (۴۵، ص ۳۷) ئه و ده مه ی که

ئاپسووی خوآونده ندانی هینایه جیهان، پیش ئه و «هیشتا خوآونده ندیک نه بوو و ناو و چاره نووسی

به که سه ئ نه دابوو» (۴۵، ص ۳۷) ئه و خوآونده نه ی که له ئاوه وه هاتنه وجود، هه ر جار ه ی جووت

ده بوون و دوو خوآونده ی تر په یدا ده بوون، به رده وام ئه م خوآونده ندانه، له خوآونده ندانی پیشوو به هیتتر

بوون، پاش ئه وه ی خوآونده ندان زۆر ده بن و (ئاپسوو) له زۆری و بی سه رو به ریان بیتار ده بی و خه و و

خۆراکی لئ هه لده گیبری و ده که ویتته بیبری ئه وه که له نیویان بیات و ئاسووده یی خوآی به ده دست بییتته وه

دهلئى: «ئەو بىي سەروسامانئىيە بۆ مەن بووئە ھۆى ناخۆشى، بەرۆژ ناتوانم نارام بىم و شەو ناتوانم بخەوم، پىئويستە ئەو خودايانە لەنىو بەرم و كۆتايى بەو ھاتووچۆيە بىئىم» (٤٥، ص ٣٩) بوون و ژيان و مردنى خوداوندەكان، تەواو وەكو بوون و ژيانى مرۆڤ باس دەكرى، تەنبا ئەو ھەيە، كە يەكەم: بە (خوداوندە) ناويان دەبەن و دووھە: لە زۆر كاردا ھىزىكى واين پىدەدرى، كە لە ھىزى مرۆڤى ئاسايى بەدەرە.

٢-٤-٦- گەيشن بەخوھ:

مىژووى مىللەتان و ئايىنەكان و ئەفسانەكانى تەواوى مرۆڤايەتى پراو پرە لە خوداوندى ھەمە جۆر و ھەمە ناو و ھەمە توانا، لەناو توانا و جۆرى خوداوندانى سروشت و رووك زىندەوور و گيانلەبەرەكانەوھە بىگەرە، تا دەگاتە بت و پەيگەر و خوداوند و - پاشا و كاھن و پالەوان- مرۆڤەكان. ئەم (خوداوندە) گۆزىن و گەرەن بەدواى (خودا) دا، دواجار مرۆڤى گەبانە (خودا) يەك كە بەيەكانە و ھەمىشەيى و بى ھاوتايى پىئاسە دەكرى.

مىسرىيە كۆنەكان لە (وېرد)ى رۆژانەى خۆيان لە پەرستگاي (ئامون) خوداي خۆيان بەم شىوھە پىئاسە دەكرد.

«خودا يەكە و تەنبا و بى ھاوبەشە

خودا يەكە و بەتەنبا ئافەرىنەندەكانى داھىنا

خودا گيانئىكى نەزانراوھ و كەس نايبىنى، لە ھەموو شتىك بزە خودا گيانى گيانەكانە، گيانى مىسرى پىرۆزە.

خودا ھەر خۆى خودايە لە ھەولەوھ، ئەو خودايە پىئىش بوونى ھەرشتىك ئەو مەزنى ئافەرىنەندەكانە و باوكى ھەمووانە، ئەو خوداوندى ھەمىشەيىيە خودا ھەمىشە و نەمرە و لەنىو ناچى، بى سەرەتا و بى كۆتايىيە.

خودا سەرەتاي نەبوو، كۆتايىيە نىبە، بەردەوام بەم شىوھە دەمىنئىتەوھ» (١٥٩، ص ؟)

زىندووئىتى و توانايى مرۆڤ لە پرسىياري بەردەوام و گەرەن بەدواى وەلامدايە! بەلام، ھەمىشە لەبىستنى وەلامىكەوھ، پرسىياريكى تری بەخەيالىدا ھاتوھ، بەدرىژايى مېژوو، بەدواى (خودا) دا گەرەوھ و ھەمىشەش پرسىوھەتى، خودا چۆنە و چىيە و لەكوئىيە؟ ھىندىيەكان لەسەر زارى ئەو ھىزەوھ ئاوا خۆى دەناسىن: «مەن ھەموو بوونەوھرىكەم و سەرەتاي بوونى مەن لەدايك بوونەوھ دەستى پىئەكردوھ، ھەرگىز بوونى مەن بەمردن و لەنىو چوون كۆتايى ناين، بۆ كارى خۆم چاوم لە پاداش و مەبەستىك نىيە، سەرەچىنئىكى تايبەت نىم تا دوژمنايەتئىيە كەسنى بەكەم و دۆستئىيە تايەفەيەكى تر. ھەريەك لەئافەرىدەكانى خۆم ئەوھى بۆ بەردەوامئىيە ژيان پىئويستە پىئە بەخشىون، ھەر كەسنى كە بەو سەفەتانەوھ مەن بناسى و لەو سەفەتانە لەمەن بكات و كارى بۆ قازانج و مەبەست نەكا، كۆتئىك كە لەپىئەتى دەكرىتەوھ و ئازادى ئەو ئاسان دەبى» (٣٦، ص ٣٦-٣٧) ھەر لە ھىندەوھ كە باسى (ئاگنى)ى (١٦-*) خوداوندى سەر زەوى دەكەن ئاواى باس دەكەن: (ئاگنى، لەنىو ناچى، بەردەوام گەنجە، بەھىزە، بەشان و شەوكەتە، سەرەكەوتن بلاوھەكاتەوھ و مال و خواردن و گا دەبەخشنى، ئەو بەدووچەرەيەك دەسوورپىتەوھ كە ئەسپى

سوور رايدەكئىشن» (١٩٣، ص ١٥) بەلام پرسىياري بەردەوام و دل ئا و نەخواردنەوھ بەوھلامەكان. مرۆڤ والئى دەكات كە لە خۆى بىرسنى: «كئىيە كە بەيەقەن بزائى (ئەو) كئىيە و ئەو لەم شۆپنە بەدەرئىخنى، لەكوئى لەدايك بووھ و لەكوئى ئەو ھاتوھتە بوون؟ خوداكان پاش دروستبوونى جىھان پەيدا بوون؟ باشە كئى دەزانئى سەرەتاي دروستبوون چۆن بووھ؟» (١٩٣، ص ٩٢) بەلئى ئەم پرسىيارانە وەكو پىئىشتر گوتان بەدواى وەلامدا دەگەرئىن، جارئىكى تر لە ئايىنى ھىندىيەكان وەلامئىكى تر دەخۆئىنەوھ لە پارچەى (١٢٩)ى مانداى دەيەم لەرئىگ ويدا نووسراوھ: «لەو زەمانەى نەمردن ھەبوو نەنەمىرى، ئەو وەختە خۆز نەبوو تا رۆژ لە شەو جىبا بكاتەوھ، نەوجود ھەبوو نەعەدەم و نەئاسمان، لەو زەمانە تەنبا (پەكئى) ھەبوو، كە ھەناسەى دەخواردوھ بى ئەوھى نەفەسى ھەبئى، جگە لەو ھىچى تر نەبوو» (١٩٣، ص ٢٨٣-٢٨٤) ئەم پرسىيار و وەلامانە، ئەگەرچى مرۆڤ رۆژانئى، لەو پرسىيارانەى گرانتەر پى نەبووبئى و دەستى بەوھلامى لەوھ چاكترىش نەگەيشتئى، بەلام ھەرچىيەك بئى! نىشانەى نىگەرانى و بەردەوامئىيە پرسىياركردنى مرۆڤە.

لەئىترانى كۆن و لە (يەسەناى ٤٤) زەردەشت ئاوا دەرسنى: (لە تۆدەپرسم ئەى ئاھورمەزدا كئىيە باوكى راستەقەينە، كئىيە ئەو يەكەمەن كەسەى كە رىگاي سوورانەوھى رۆژو ئەستىرەكانى ديارى كرد، كئى ھۆى ئەوھەيە كە مانگ جارئىك پى و جارئىك بەتالە، كئىيە ئاگادارى زەمىنە لەخواروھ و راگرى ئاسمانە لەسەرەوھ، كئىيە ئا و گيانى دروست كردوھ كئىيە گەر و سوورى توندى بەبا و ھەور داوھ، دروستكەرى رووناكئىيە بەسوود و تارىكى كئىيە، كئى خەو و بىدارئى ھىناوھ، كئىيە كە بەبانى و نىورۆ و شەوى داناوھ و پەرستنى لەسەر ئىمانداران واجب كردوھ، كئىيە دروستكەرى فرىشتەى مېھر و خۆشويستى، كئىيە لەرووى عەقل و زانستەوھ رىزى باوكى خستە دلئى كور؟» (٤٤، ص ٧٠-٧١) پاش ئەم ھەموو پرسىيارە، زەردەشت خۆى وەلام دەداتەوھ و دەلئى: «خودايە، مەن ھەولەدەم بەپشتئىوانئىيە عەقلى پىرۆز، پەرەردىگارى گەوھە، بەراستئى بناسم» (٤٤، ص ٧١) ھەرچەندە زۆر كەس و زۆر جارئىش راى واين ھەبوو، كە لە ئايىنى زەردەشت (ئاھورمەزدا و ئەھرىمەن) دوو ھىزى وەك يەكن، بەلام لەراستئىدا لەسەر تاسەرى گاتەكان وەك (پورداد) دەنووسئى: «ئاھورمەزدا تەنبا دروستكەرى جىھانئى ماددى و مەعنەوييە» (٤٤، ص ٧١) ھەر واشە چونكە بەپىئى باوھرى ئايىنى زەردەشت، دواجار سەرەكەوتن بۆ ھىزى رووناكئىيە و ھىزى تارىكى، واتە (ئەھرىمەن) تىكەدەشكئى. زەردەشت لە (گات)ەكان، لەو گاتانەى كە لەخودا دەپارپتەوھ و داواى يارمەتى دەكات، لە نىئو تەواوى -گات و نزاكانئى- سىفەتەكانى خودا- ئاھورمەزدا- ھەمووى باس دەكات، كە برىتئىيە، لە تەنبايى و توانايى و ھەمىشەيى و بى سەرەتا و كۆتايى پىر ئاگادارى و دادپەرەدرى. ھەموو سەفەتە جوان و پاك و ھەمىشەيىيەكان دەمىرئى. ئەو سىفەتانەى كە خودا ھەيەتى ئەو خودايەى: «كە ھىچ شتىك لەو پەيدا نەبووھ و ئەو لە ھىچ شتىك پەيدا نەبووھ» (١٩٣، ص ٨٨) لەوھى كە دەلئى: ھىچ شتىك لەو پەيدا نەبووھ، دەبئى مەبەست ئەوھبئى، كە ھەرچى ئەو پەيداى كردوھ، لەسايەى دانايى و توانايى ئەو بووھ.

ھەندئى باوھرىش لەسەر ئەو قەناعەتەن كە: «بەرھەمەن -خودا- لەبارى يەكەمدا ناتوانئى ببىندرى و

به هۆی هیچ دهسته واژه و نیشانه یه کی زمان و به هیچ هۆیه ک ناسینی ئه و مومکین نییه! به لام، له باری دووه مدا، به ره مه ن ناسی، خوداناسی، به یارمه تی هه ندی گه واهو نیشانه ی تاییه ت ده کری پیناسه بکری و به هۆی تاییه ته ندیه کانی په ی به -بوونی ببردری: (شنگر ئاچارچ) ده نووس: «به ره مه ن نه مه مووه و نه به ش، نه کورته و نه درێژ، نه ته ره نه وشک، نه سه یبه ره و نه تاریکی، نه هه وایه و نه (ئاکاش؟)، به ده دست ناگیرئ، هیچ شتییک به وه وه گیر نییه! بی بونه؛ چاو و گوپی نییه...» (۱۹۳، ص ۸۹) له نیو ئه م هه موو ناوو پیناسه و شتیوه به رجه سه کردنه ی خودا- مرۆف هاته سه ره ئه و قه ناعه ته ی که (خودا) هه یه، به لام چۆنه؟ ئه و ئه م چوارینه ی (خه یام) که جوړیکه له وه ی پروای به بوونی هه یه، به لام، بی توانایه له وه ی که بلئ، چۆنه!

«یارب خردم در خور اثبات تو نیست
واندیشه و من بجز مناجات تو نیست
من ذات ترا بواجبسی کی دالم
داننده و ذات تو بجز ذات تو نیست»
(۱۱۳، ص ۲۱۰)

خودایه عه قلی من هی ئه وه نییه بوونی تو بسه لمیتئ، ئه وه ی من بیری لی بکه مه وه هه ر پارانه وه یه له تو، من که ی ده توانم وه کو پیوست تو بناسم ئه وه ی تو بناسئ له زاتی خۆت زیاتر که سی دی نییه! ئه م چوارینه یه ی خه یام بۆنی ئه و فه رموده یه ی پیغمبه ر (د.خ) ای مه زنی لی دیت، که ده فه رمووی: «خودایه، ئیمه تو مان وه کو خۆت که هه ی به ته وای نه ناسی».

زانایان زۆر پی له سه ره ئه وه داده گرن، که ئه فسانه و ئایین پیکه وه سه ربان هه لداوه و تیکه لیه کی زۆر له نیوانیاندا هه یه، ئه وه ش ریگای ئه وه مان بۆ خۆش ده کات که بلین: گه شت و گۆرانی خودا و خودا وه ند زۆر لیک نزیکه، ئه وه ی له سه ره تاوه له باسی -خودا- ی ئایین گو تراوه، هه ره ئه مه ش له باسی خودا وه ند- ی ئه فسانه گو تراوه، له خودا گۆری و زۆریش هه ره مه مان ره وشه بۆ خودا وه ند. دوا جار ئه گه ر ئایینه کان له به رامبه ر پیناسه ی - ئایین - بۆ - خودا - راوه ستان و وه ک به هیتزترین پیناسه قبو لیان کرد، واته -یه ک- خودایی و ئه و خودایه به هه موو سفه ته کانی خۆیه وه، به رجه سه ته بوو، له نیو ئه فسانه شدا، ئه و باوه ره به شتیوه ی جیا جیا و هیتما کاریه وه هه بووه و جیگای خۆی کردو ته وه، له ئه فسانه دا - خودای خودایان- و ئه و خودایه ی هیتز و توانای له سه ره وه ی هه موو خودا وه ند ه کانی تره، هه میشه ئاماده و له سه ر زار بووه، هه ره له به ره ئه وه شه، گرنگی و پیوستی - خودا - بۆ ئایین چه ند گرنگیه کی له پیش و بنا خه ییه، گرنگی - خودا وه ند - یش بۆ ئه فسانه له و پیوستی و گرنگیه که مته ر نییه: چونکه چۆن هیتزی - خودا - هه میشه به سه رسه ری ئیمان داره وه یه، هیتن ده ش هیتز و کار یگه یی خودا وه ندی ئه فسانه، به سه ره ئه فسانه بیژ و ئه فسانه بیسه وه یه. هه ره ئه و گرنگی و پیوستیه شه بووه ته هۆی زۆر شتیوه یی و زۆر پیناسه یی خودا وه ندی نیو ئه فسانه.

۲-۵-۱: گه ران به وای نه مری له ئه فسانه جیهانییه کاند:

۲-۵-۱- نه مری چیه؟

مرۆف زۆر له کۆنه وه، له سه ره تای چاو و میتشک کرانه وه ی، له گه ل سه ره له دانی ئایین و ئه فسانه، به رده وام له گه ل وشه ی (نه مری!) رووبه روو بووه ته وه، ئه م رووبه روو بوونه وه ی مرۆف له گه ل وشه و حاله تی نه مری، به رده وام له باسی خودا وه ند و خودا وه هاتووه. به پیتی باوه ری ئه فسانه و ئایینه کان، خودا و خودا وه ند هه میشه و به رده وام نه مرن! جگه له وه ش خودا و خودا وه ند ده توانن به ند ه کانی خۆیان ئه وانیش بکه ن به نه مر! وه ک ئه وه ی خودا وه ندانی سه مبه ری (ئوتۆ- ناپه شتم و ژنه که ی) یان گه یان ده حاله تی نه مری و خودای مه زنیش- خدری زینده- ی کرد به یه کی له نه مره کان، هه رو هه له زۆر ئه فسانه و ئایینی تریش ئه وه ده خۆتینه وه که، که سانئ هه بوون له سایه ی ئه وانه وه گه یشتوونه ته حاله تی نه مری. هه رو هه هه موو ئایینه کۆن و تاز ده کان، ئه وانه ی که ئایینی ئاسمانین، وشه و حاله تی نه مری به و که سانه ره واهه یین، که له سایه ی چاکه و په ره وکردنی ده ستووری ئایینه کانیان، له و دنیا له (به هه شت) هه میشه و نه مر ده بن. هه رو هه ئه وانه ش که له ئایین لا ده دن و سه ره پیچی له جیه جی کردنی ئه رکه ئایینه یه کان ده کهن. ئه وانیش له دۆزه خدا به رده وام و نه مر ده بن.

نه مری چه ند جوړیکه هه یه:

- ۱- نه مری، به ناو، واته ئه وه ی له سایه ی ناوه که یه وه به نه مری ده میتیتته وه، جا به ناوی چاک، ئه گه ر بیه و کرده ی چاک بی، یان به ناوی خراب ئه گه ر بیه و کرده ی خراب بی!!
- ۲- نه مری به جه سه ته و گیان، واته مرۆف به جه سه ته ی خۆی به زیندوویی و نه مری له م دنیا یه دا میتیتته وه، له ئه فسانه شدا ئه م جوړه نه مری به مه سه ته، ئه وه ی که گلگامش به دوا ییدا گه را.

پیناسه ی نه مری:

له ئه نجامی لیکۆلینه وه و به راورد کردنی جوړی نه مری و ئه و که سانه ی که به دوا ی نه مرییدا گه را ون. گه یشتینه ئه وه ی که به م شتیوه یی خواره وه پیناسه ی (نه مری) بکه یین: نه مری ئه و حاله ته یه که مرۆف به گه نجی و له شساغی و سه ر ساغی و هه میشه یی میتنته وه و نه پیه یی و نه نه خۆش بکه وی و نه بوئی.

پیشتر گو ترا، مردن مه سه له ی گیان و ناشتن و شینگیری به دوا ی خۆیدا هیتنا، (گیان) یش مه سه له ی کراسگۆرین و به هه شت و دۆزه ی بره و پیدایا، ئه مه لایه کی هه لوتیست و وه رگرتنی (مرۆف) بوو له به رامبه ر (مردن) دا، به لاکه ی تری، مرۆف به جوړیکه تر بیری له مردن کرده وه ئه ویش دوور خسته وه ی مردن بوو، به دوو ریگا، یه که م: له ش ساغی و ته مه ن درێژی، دووم: نه مری. مرۆف له سه رده می یه که می سه ره له دانی ئایین و ئه فسانه له قوناغیکدا ده ژیا، که باری ژبان ی رۆژانه ی پیوستی به له شتیکی ساغ و پته و هه بوو، بۆ ئه وه ی بتوانی خۆراکی رۆژانه ی خۆی په ییدا بکا و خۆ له درنده و جانه وه ره کان بپارێژی و به رگه ی گه رماو سه رمای ئه و وه خته بگرن. چونکه ئه و وه خته مرۆف خۆراکی خۆی جه م به جه م

پهیدا دهکرد و له مەش پۆژانه روو بەرووی مەترسی گران دەبووه و ریگی دووری دەبری و ههراز و نشیوی زۆری دۆدی، جگه لهو دی له بەرگ و لانه، هینده ههژار و سه‌ره‌تایی بوو، زیاتر له رووت و بێ بەرگ و بێ خانه و مال دۆجوو، په‌ناگه‌یه‌کی ته‌گه‌ر هه‌بوو، بێ شک ته‌شکه‌وت بووه.

له لایه‌کی تره‌وه، ته‌گه‌ر له‌و پۆژگاره‌دا، که‌سه‌یک نه‌خۆش و لاواز و نه‌قوستان بوو، جگه له‌وه‌ی نه‌یتوانیوه خۆی بژینێ ئه‌وا نه‌شی توانیوه خۆ له دل‌ه‌قی ده‌وربه‌ر و سه‌روشتیش رزگار بکات، بینه به‌رچای خۆت ته‌گه‌ر ته‌و پۆژگاره که‌سه‌یک نه‌خۆش و په‌که‌وته بوو، کێ نان و ئای داوه‌تی و کێ پاراستویه‌تی؟ ته‌گه‌ر که‌سه‌ی پیتی رویشان و ده‌ستی کارکردنی نه‌بوو، چاوی بینه‌ی نه‌بوو، چۆن ژباوه؟ دیاره کۆمه‌لگای ته‌و پۆژگاره له‌هه‌ر ئاستیکی ژباندا بوو و هه‌ر جۆره ناویکی لیبندری، که‌س ناتوانی، بلی: ته‌و پۆژگاره و کۆمه‌لگای ته‌و پۆژگاره له‌م جۆره نه‌خۆش و نه‌قوستانانه خالی بووه، به‌لام چۆنکه، ته‌و سه‌رده‌مه زۆرتر سه‌رده‌مه‌یکه بۆ ئیسه، یادگاری زۆر که‌می لێ به‌جیماوه، ته‌وه‌ش که هه‌یه زۆرتر بۆ ته‌وه به‌کارده‌ی که ژبانی ته‌شکه‌وت و کۆمه‌لگای ته‌و پۆژه‌ی بێ بخوینینه‌وه، هه‌تا باسی ژبانی پۆژانه‌ی مرۆقه‌کانی نیو ته‌شکه‌وت و دارستان. هه‌ریۆه ئیستا ژبانی پر تازار و کوپه‌ره‌ری هه‌زارانی نه‌خۆش و بێ ده‌ست و پا که‌وتوته نیو تاریکایی پۆژگار و ژیرخۆلی له‌بیرچوونه‌وه، مه‌گه‌ر پێشکه‌وتن و به‌ده‌سته‌یتانی ئامیتری وردبێن و به‌هه‌ست و گه‌ران و پشکنینی زانا ماندوونه‌نسه‌کان له‌ داها‌توویکی دوور یا نزیکدا، هه‌والی تازه و نه‌یتینی کۆمان بۆ ئاشکرا بکات!

٢-١-٥-٢- له‌ش ناسی:

مرۆف هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه، چ به‌غه‌ریزه و چ به‌هۆی تاقیکردنه‌وه‌ی پۆژانه تیگه‌بسته‌وه له‌شی ساغ یه‌که سه‌رمایه‌ی ژبان و کارکردنییه‌تی، کارکردن به‌مانای ژبانی بێ به‌ره‌م و رازی بوون به (بخۆ و بۆی) ته‌و سه‌رده‌مه. چۆنکه هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه مرۆف خۆراکی خۆی له‌ به‌ره‌می سه‌روشت به‌ده‌ست هه‌تانه و (حازر خۆر) (١٧-*) بووه. بۆیه دووباره بوونه‌وه‌ی به‌رده‌وامی سوود و هه‌رگرتنی مرۆف له‌و به‌ره‌مه سه‌روشتیانه، شاره‌زایییه‌کی زۆری پێدا له‌وه‌ی که به‌ره‌مه‌کان، به (تال و شیرین) ییسه‌وه بناسی و به‌ره‌به‌ره بزانی، کامه‌یان به‌سووده و کامه‌یان بێ سوود، کامه‌یان له‌وه‌ی تر به‌سوودتره و کامه‌یان بۆ کامه نه‌خۆشی و کامه حالته‌ پتویسته، ته‌مه‌ش بۆ خۆی سه‌ره‌تایه‌کی، رووه‌ک ناسی بوو بۆ مرۆف، چ وه‌کو خۆراک، چ وه‌کو ده‌رمان، به‌ره‌به‌ره ته‌م رووه‌ک ناسییه، به‌ره‌و ته‌وه‌ی برد، که تاییه‌تمه‌ندی گیا و گۆل و به‌ره‌مه‌کان بناسی و بتوانی له‌جیگای خۆیدا به‌کاریان بێنێ، هه‌ر هۆی ته‌م هه‌وله سه‌ره‌تایییه‌ی مرۆف بوو، ئیستا مرۆقه‌ییه‌تی سه‌رمایه‌کی زۆری له‌ رووه‌کناسی، به‌هه‌موو بواره‌کانییه‌وه له‌به‌رده‌سته، هه‌ر ئیستا، له فه‌ره‌نگی رووه‌کناسی و گیا ده‌رمانیدا، ده‌یان و سه‌دان، گیا و رووه‌ک و به‌ره‌م ناسراون، که هه‌ریه‌که به‌جۆریک، کاربگه‌ری له‌سه‌ر به‌هێزکردن و ته‌مه‌ن درێژکردنی جۆره‌شانه و ته‌ندامیکی له‌شی مرۆفدا هه‌یه. به‌خۆراکییه‌ له‌ ته‌فسانه‌کانی جیهاندا، هی هه‌موو نه‌ته‌وه‌کان ناوی سه‌دان و هه‌زاران گیا و به‌ره‌م دێ، که هه‌ریه‌که‌ی ده‌رمانی ده‌ردیکه و هه‌ریه‌که‌ی هه‌یزی ته‌ندامیکه، بروا ناکه‌م ته‌مه‌رۆ که‌سه‌یک له‌م جیهانه‌دا هه‌بێ بروا به‌گیا ده‌رمانی نه‌کات و ته‌وه رده‌ت بکاته‌وه که مرۆف وه‌ک ده‌رمان سوودی له‌م

رووه‌ک و به‌ره‌مانه بینه‌وه، بۆیه پتویسته به‌تموونه هه‌تانه‌وه ناکات. به‌لام نموونه‌یه‌ک هه‌یه، که زاناکانی (ئه‌رکیۆلۆجی) زۆریان باس کردووه، ته‌وه‌ش ته‌و کابرا (سه‌قه‌ت) ده‌ ته‌شکه‌وتی (شانه‌ده‌ره) که به‌سه‌ره‌تای ته‌و کابرایه بۆ ئیسه و ته‌م نووسینه، به‌تاییه‌تی له‌ به‌شه‌کانی (له‌ش ساغی) و (ته‌مه‌ن درێژی) و هه‌تا راده‌یه‌کیش (نه‌میری) دا زۆر به‌که‌له‌که.

٢-١-٥-٣- کابرای سه‌قه‌ت:

ته‌شکه‌وتی (شانه‌ده‌ره) یه‌کێ له‌ ته‌شکه‌وته گرنه‌گه‌کانی کوردستان و جیهانه، که له‌نیو ته‌م ته‌شکه‌وته‌دا نه‌یتییه‌کی زۆری رابردوویکی دووری مرۆف، ئاشکرا بوو، له‌سالی ١٩٥١ تا ١٩٦٠ پشکنین له‌م ته‌شکه‌وته به‌رده‌وام بووه، له‌سالی ١٩٥٣ ئیسه‌که‌ندی چهند مرۆقیکی لێ دۆزرایه‌وه، یه‌ک له‌وانه مندالیکی شه‌ش مانگان بوو، پیاوه‌کانیش یه‌کیکیان که ئیسه‌که‌کانی پتر به‌ساغی ما‌بووه‌وه و ته‌مه‌نی به (٣٥ سال) مه‌زه‌نده‌کراوه، ته‌وه‌ی بۆ ئیسه گرنه‌گه (تاها باقر) ده‌نووسی: «پاش به‌سه‌ریه‌ک گرتنه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی (ئیسه‌که‌ندی) ی ته‌و مرۆقه له‌رووی پتکه‌هاته‌ی به‌ده‌نیه‌وه زۆر شتی گرنمان بۆ ئاشکرا بوو، له نه‌یتییه سه‌یه‌ره‌کان باسکی یه‌کێ له‌و مرۆفانه به‌زگماک سه‌قه‌ت بووه، پاشان به‌ به‌رده‌ چه‌قۆ پراوه» (٢١١، به‌شی یه‌که‌م، ص ٥٩٠) زه‌مه‌نی ته‌و ئیسه‌که‌ندانه‌ش له‌نیوان (٤٥) هه‌زار و (٦٠) هه‌زار سالدا بوو. لیکۆلینه‌وه‌ی زۆرتری دواتر ده‌ری خست ته‌و ده‌ست سه‌قه‌تی زگماکه، هه‌روا بیکار دانه‌نیستوه و به‌و سه‌قه‌تییه‌وه هه‌ولێ زۆری داوه، به‌تاییه‌ت که له‌نیو گۆره‌که‌دا لیکۆله‌ره‌وان، توخی هه‌شت گۆلیان دۆزیه‌ته‌وه: «له‌ ته‌نجامی لیکۆلینه‌وه تازه‌کان ده‌رکه‌وت که ته‌و دانه توخمانه، هی گۆلن، چه‌وتیان بۆ چاره‌سه‌ری نه‌خۆشی به‌کارده‌ین و هه‌شته‌میان جۆری ژه‌هره (...). مرۆقی شانه‌ده‌ره گۆله‌کانی ده‌ناسی و جۆری ده‌رمانه‌کانی پزیشکی لیکده‌کرده‌وه و ده‌یزانی کامه‌یان یارمه‌تییه‌ چاره‌سه‌ری نه‌خۆشی ده‌دا، ده‌رکه‌وت ته‌و کابرای سه‌قه‌تی زگماک، ته‌و گۆلانه‌ی وه‌کو ده‌رمان به‌کارده‌یتا به‌هه‌یوای چاک بوونه‌وه، که له‌ چاک بوونه‌وه بێ هه‌یو بوو، په‌نای بۆ ژه‌هره‌که برد و کۆتایی به‌ژبانه ناخۆشه‌که‌ی خۆی هه‌تتا» (١١٨، ص ٢٦).

ته‌نجامه‌کانی ته‌م لیکۆلینه‌وه زانستییه زۆر گرنن و شیکردنه‌وه‌ی زۆر هه‌له‌ده‌گرن، به‌تاییه‌ت بۆ ته‌و زه‌مه‌نه‌ی که زاناکان پشت به‌ لیکۆلینه‌وه مه‌زه‌نده‌یان کردووه، ته‌وه‌ش نیوان (٤٥ تا ٦٠) هه‌زار سال پێش زاین)ه، کۆبوونه‌وه‌ی ته‌م هه‌موو توخمه‌ گۆله و دابه‌ش بوونی به‌سه‌ر دوو به‌شدا، به‌شی یه‌که‌م: چه‌وتیان گۆله‌ ده‌رمان بوون و به‌شی دووه‌م: یه‌کیکیان گۆله ژه‌هره! نیشانه‌ی ته‌وه‌یه که مرۆقی شانه‌ده‌ره گۆل و گیایانی ناسیوه و جۆره‌کانی دیاری کردوون و به‌کاری هه‌تاون، له‌وه‌ش که‌چه‌وتیان گۆله‌ ده‌رمان بوون، مانای ته‌وه‌یه که ته‌و مرۆقه ما‌وه‌یه‌کی زۆر پشت به‌گیاناسی و گیاده‌رمانی هه‌ولێ چاره‌سه‌رکردنی خۆی داوه و هه‌وله‌کانیشی له‌ جاریک زیاتر و له‌ گۆلیک زیاتر بووه، له‌وه‌ی که هه‌رجاره‌ی کام گۆلی به‌کار هه‌تانه و هه‌ر گۆله‌ی چهند جار به‌کاره‌تووه و چهند جار گۆلی ته‌نیا ته‌نیا و چهند جاریش گۆلی تیکه‌لی به‌کاره‌یتاوه. ته‌مه‌ش مه‌گه‌ر له‌ ته‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌ی وردتر و له‌ به‌رده‌وامی لیکۆلینه‌وه‌کانی سه‌به‌بێ به‌ده‌رکه‌وه‌ی. به‌رده‌وامی هه‌ولده‌که‌ی بۆ به‌کاره‌یتانی - چه‌وت ده‌رمان - نیشانه‌ی ته‌وه‌یه که ته‌و مرۆقه

پروای زوری به گولته‌کان هه‌بووه و پیتشتر کاریگه‌ریی ئەم گولته‌ی به‌چاو دیوه، خۆی یان خه‌لکی تر، هەر بۆ سه‌قه‌تی زگماکی یان نه‌خۆشی تر به‌کاری هینان و له‌ به‌کاره‌ینانه‌که‌شدا ئەنجامی باشیان به‌ده‌ست هیناوه، به‌لام ئەم سه‌قه‌تی زگماکه، که تا ته‌مه‌نی (۳۵ سال)ی هەر به‌دوای چاره‌سه‌ریدا گه‌راوه، به‌تایبه‌ت که سه‌قه‌تیبه‌که‌ی ئەو زگماک بووه، مانای وایه، زۆر زوو کابرا بیری له‌ چاره‌سه‌ری کردووه‌وه و به‌رده‌وامیش هه‌ولتی داوه، له‌وه‌ش دوور نیسه! هەر ده‌بێ واش بێ، له‌ دۆزینه‌وه و به‌کاره‌ینانی ده‌رمانه‌کان خه‌لکی تر یارمه‌تیبیان دای، ئەگه‌ر یارمه‌تیبه‌که‌ی زۆر سه‌ره‌تاییش بێ. ماوه‌ی هه‌ولده‌که‌ش به‌پێژه‌ی ته‌مه‌نه‌که‌ی که (۳۵ سال)ه، ماوه‌یه‌کی زۆره و لای که‌م دوو له‌سه‌ر سینی ته‌مه‌نی ده‌گرتیه‌وه. ئەگه‌ر مه‌زنده‌ی ئەوه‌شی بۆ بکه‌ین که هەر له‌ مندالیسه‌وه، باوک و دایکی و که‌سانی تر هه‌ولتی چاره‌سه‌رکردنیان داوه، ئەوه ماوه‌ی هه‌ولده‌که‌ش، هه‌ی که‌سوکاری و هه‌ی خۆی نزیکه‌ی هه‌موو ته‌مه‌نی ده‌گرتیه‌وه، ئەو ماوه‌یه‌ش بۆ هه‌ولده‌کان و چاره‌سه‌ری و به‌ده‌ست نه‌هینانی ئەنجام، ماوه‌یه‌کی شیاوه، بۆ بێ هیوا بوون و واژه‌ینان و بێرکردنه‌وه له‌ریگای ترو ئەنجامی تر، ئەویش (ژه‌هر خواردن)ه که هۆیه‌که بۆ خۆ رزگارکردن له‌وازنه‌ پر له‌ سه‌رتشه‌یه، وه‌ک زاناکان ده‌لێن و گه‌یشته‌وه‌ته ئەنجام، ئەنجامه‌که‌شی هه‌روا بووه، خۆی کوشته‌وه.

ئەم هه‌ولده‌ ده‌کرێ به‌باریکی تریش بخوێندرتیه‌وه، ئەویش ئەوه‌یه که هه‌ولده‌ی، ئەم (شانه‌ده‌ر)ییه، سه‌ره‌تا بۆ له‌ش ساغی بووه، واته ویستوو‌یه‌تی، به‌به‌کاره‌ینانی ئەم ده‌رمانانه، بتوانی چاره‌سه‌ری نه‌ساغیبه‌که‌ی خۆی بکات و ئەویش وه‌کو له‌ش ساغه‌کان بپێته‌ خاوه‌نی له‌شیککی ساغ و به‌له‌شیککی ساغه‌وه‌ پۆژانه‌ خه‌ریکی به‌ده‌ست هینانی، پتووستیبه‌که‌ی ژبانی خۆی بێ و له‌ که‌س دوا نه‌که‌وێ و هه‌رچی بیه‌وێ بیکا بتوانی بیکا و له‌ددا نه‌مێنێ. ئەگه‌ر له‌م هه‌نگاوه‌ی به‌ده‌ست هینانی له‌ش ساغیبه‌دا سه‌رکه‌وتبا، بپشک ئەو سه‌رکه‌وتن و له‌ش ساغیبه‌ زه‌مینه و هانده‌ریکی باش ده‌بوو، بۆ هه‌ولده‌کان بۆ به‌ده‌ست هینانی ته‌مه‌نیکی درێژ و له‌شیککی ساغ، ئەگه‌ر له‌م هه‌ولده‌ش واته به‌ده‌ست هینانی ته‌مه‌نی درێژیش سه‌رکه‌وتبا و له‌ ماوه‌ی ئەم سه‌رکه‌وتن و ته‌مه‌ن درێژیبه‌دا، هه‌یج شکی نییه! بیری له‌ (نه‌مریی) و به‌ده‌ست هینانی هۆیه‌کانی نه‌مریی ده‌کرده‌وه و هه‌ولتی بۆ ده‌دا، دیاره هه‌ولده‌کان و سه‌رکه‌وتن، هه‌ولده‌کانی تری به‌دواوه‌یه. ئەگه‌ر له‌ هه‌نگاوه‌ی یه‌که‌م سه‌رکه‌وتبا، بۆ هه‌نگاوه‌ی دووهم و سێیه‌میش به‌رده‌وام ده‌بوو، چونکه ئەمه‌ سه‌روشتی مرۆفه، چ وه‌ک تاک، چ وه‌ک کۆمه‌ل، زانست و سه‌رکه‌وتنه‌ گرنگ و به‌رده‌وامه‌کان ئاوا به‌ده‌ست هاتوون. به‌لام، که بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ و هه‌ولده‌کانی زۆر و زۆر جۆر تاقی‌کردنه‌وه سه‌رنه‌که‌وتووه، کاردانه‌وه‌ی سه‌رنه‌که‌وتنه‌که‌ی وه‌ک هه‌موو مرۆفیک و زۆرجاریش زانایان، به‌لایه‌کی تریدا بردووه، ئەویش به‌کاره‌ینانی گولتی هه‌شته‌مه، گولتی ژه‌هر، بۆ خۆکوشتن و خۆ‌ده‌ربازکردن، له‌ ژبان به‌سه‌قه‌تی و هه‌ولده‌کانی بێ ئەنجام.

لێکۆڵینه‌وه‌ی زاناکانی (کۆناسی -ئه‌رکیۆلۆجی) و شیکردنه‌وه‌که‌ی ئەم نووسینه، رێگه‌ی ئەوه‌مان بۆ خۆش ده‌کات که بلێین ئەم (مرۆفی شانه‌ده‌ر)ه و ئەم کابرا سه‌قه‌ته زگماکه، یه‌که‌مێن که‌سه. هه‌ولتی داوه، له‌ش ساغی و ته‌مه‌ندریژی و نه‌مریی به‌ده‌ست بێنێ، ئەویش به‌هه‌ولده‌کانی زانستییه‌انه و تاقیگه‌یی

(* - ۱۸) که ئەم هه‌ولده‌نه‌ش ته‌مه‌نی بۆ (۴۰ هه‌زار سال) زیاتر ده‌گه‌رتیه‌وه و هه‌ولده‌که‌ش له (شانه‌ده‌ر - کوردستان) بووه. له‌نیوان هه‌ولده‌ی سه‌قه‌تی شانه‌ده‌ر و شای سۆمه‌ری (گلگامش) زه‌مه‌نیکی یه‌که‌جار زۆر هه‌یه، که نزیکه‌ی (۴۰ هه‌زار سال) ده‌بێ، به‌لام، ئەگه‌ر ماوه‌ی پۆژگاره‌که زۆره، ئەوا ماوه‌ جوگرافییه‌که یه‌که‌جار که‌مه، ئەگه‌ر ئەوه‌ش له‌بیر نه‌که‌ین که ئیستا زاناکان و میژووناسه‌کان زۆریان پریان له‌سه‌ر ئەوه‌یه که، سۆمه‌ریبه‌کان له‌ به‌رزاییه‌کانی ئێران، چیاکانی باکووری عێراق - کوردستان -، سه‌رووی نیوان دوو ئاوانه‌وه‌ چونه‌ته‌ خواروو، ئەوه‌ش به‌ره‌و ئەوه‌مان ده‌بات که بلێین: هه‌ولده‌کان بۆ له‌ش ساغی و ته‌مه‌ن درێژی و نه‌مریی میراتیکی له‌میژوو‌ینه‌ی ناوچه‌که‌یه به‌تایبه‌ت که گلگامشیش هه‌ولتی بۆ مانه‌وه‌ی گه‌نجی - له‌ش ساغی - ده‌دا و هیوا‌ی ته‌مه‌نیکی درێژی ده‌خواست و به‌دوایی (گیای نه‌مریی) دا ده‌گه‌را. له‌گه‌رانه‌که‌شدا به‌ده‌ستی هینا، به‌لام، چونکه قه‌ده‌ری مرۆف - قه‌ده‌ری مردنه - و خودا و خوداوه‌نده‌کان هەر له‌ ئەوه‌له‌وه (ژبان - نه‌مریی) یان بۆخۆیان داناوه و، (مردن!) یش بۆ مرۆف، گلگامش ئەویش وه‌ک هه‌موو، ئەوانه‌ی به‌دوای نه‌مریی - دا گه‌راون، دوا‌جا هۆیه نه‌مرییه به‌ده‌ست هاتووه که ده‌دۆزینێ. بۆ ماوه‌ زه‌مه‌نیبه‌که‌ی نیوان کابرای شانه‌ده‌ر و گلگامشی سۆمه‌ری، نابێ ئەم ماوه‌یه، به‌ماوه‌یه‌کی وشک و برینگ دابنێن، چونکه مادام مرۆف لێره ژباوه و ژبان به‌رده‌وام بووه و کۆمه‌لی مرۆفایه‌تی هه‌بووه، ئەو کۆمه‌له، له‌ سه‌قه‌تی وه‌کو کابرای شانه‌ده‌ر و گه‌نج و پالنه‌وانی خورت و له‌مردن ترسای وه‌کو گلگامش خالی نه‌بووه. ئەگه‌ر تا ئیستا له‌م نیوانه‌دا، واته نیوان کابرای سه‌قه‌ت و گلگامشی پالنه‌وان، هه‌یج به‌لگه‌یه‌که‌مان به‌ده‌سته‌وه نییه، به‌لام زۆر چیرۆک و ئەفسانه‌ی تری گه‌لانی ناوچه‌که هه‌ن، که پالنه‌وانه‌کانیان به‌دوای نه‌مرییدا گه‌راون، ئەم چیرۆک و ئەفسانه‌نه‌ش زۆریان مۆزکی کۆنی یه‌که‌جار کۆنیان پێوه‌یه، ئەم ئەفسانه‌ زۆر و کۆنانه‌ش ریشه‌یان بۆ ئەو پۆژگاران هه‌ر ده‌گه‌رتیه‌وه که ئەمانه‌ش به‌جۆری خۆیان به‌لگه‌ی زیندوون.

۲-۱-۵-۴- هه‌میشه‌ گه‌نجی:

سه‌ره‌رای هه‌ولتی مرۆف بۆ به‌ده‌ست هینانی، له‌ش ساغی و ته‌مه‌ن درێژی و نه‌مریی، شتیکی تریش هه‌یه که مرۆف هه‌ولتی بۆ داوه، ئەویش (هه‌میشه‌ گه‌نجی)یه. په‌ندیکی دوعا نامێزی کوردی هه‌یه، ده‌لێ: (مردن هه‌بوایه، پیریون نه‌بوایه) ئەم په‌نده کوردیبه، مانای ئەوه ده‌دات که، مرۆف به‌ (مردن!) پازیه، که کاریکه، مرۆف ناتوانی پێشی لێ بگرێ، جا مادام که (نه‌مریی!) به‌ده‌ست نابێ، با پیری نه‌بوایه؛ واته مرۆف هه‌میشه گه‌نج بوایه. ئەم هیوا خواسته‌نه بۆ گه‌نجیبه‌تی به‌رده‌وام. هەر له‌ سنووری هیوا و نزا نه‌ماوه‌ته‌وه، به‌لکه مرۆف هه‌ولتی زۆری بۆ داوه و له‌نیو حیاکیه‌ت و ئەفسانان زۆرجاریش، به‌و (گه‌نج)یبه گه‌یشته‌وه.

گلگامش پاش ئەوه‌ی (گیانی نه‌مریی) به‌ده‌ست دێنێ، به‌م شتیوه‌یه باسی ئەو گیا گرنگ و ئەفسانه‌ییبه ده‌کات:

«پاشان گلگامش به‌ (ئور - شه‌نابی) به‌له‌مه‌وانی گوت

هۆی (ئور - شه‌نابی) ئەو گیا یه‌ سه‌یره

پیاو ده توانی چالاکیه کانی ژبانی پی به ده دست بییتته وه
 ناوی لیده نیتین (پیر ده گه ریتیتته وه سرده می لای)
 با له گه ل خۆمدا بییه مه وه (نوروک) ی شوورده دار
 تا (خه لک) هاوبه ش بن و له گه لمان بیخۆن

منیش له رۆژه کانی دواپی ته مه ندا ده بخۆم، تا گه نجیم بگه ریتته وه» (۱۳۳، ص ۱۶۵-۱۶۶)
 وه کو دیاره گلگامش بویه ئه م گیایه ی لا سهیره، چونکه چالاکیه کانی ده ژیتیتته وه و پیاو دیتیتته وه
 سه ر ته مه نی رۆژانی گه نجی! سه خاوت و دلکراوه یی گلگامش له وده ایه، ئه و گیاسهیره هه لده گری و
 ده یه وئ بهیتیتته وه شاری (نوروک) بۆ ئه و هه موو خه لک هاوبه شی بن له خواردن و ئه وانیش وه کو ئه و
 سوود له م گیایه بیین. هه ر خۆشی ده لئ: رۆژانی دواپی ته مه نم ئه و گیایه ده خۆم بۆ ئه و ه ی بگه ریتته وه
 سه ر ته مه نی گه نجی و چالاکیه کانم له پیرییه وه بگه ریتته وه سه ر شتیه ی رۆژانی پر هیز و توانایی لای.
 هه ر خۆشی ناویکی تر جگه له (گیای نه مری) بۆ ئه م گیایه پیتشینار ده کا و ده لئ: ناوی ده بیتته «پیر
 ده گه ریتیتته وه سرده می لای» چونکه وه کو ده رده که وئ، (نه مری) به پیری و بی هیزی لای گلگامش
 هیچ سوودیکی نییه! ژبان به گه نجی خۆشه، چونکه گلگامش گه نجیکی چالاک و پاله وانیکی نازابوه،
 نه یوستتوه، ئه و گه نجی و چالاکی و پاله وانیه له ده ست بدا، به وه ش هیوایه کی یه کجار مرۆفانه و
 شیاوی خواستوه، یه که م: به گشتی کردنی مولکیهت و هاوبه ش بوونی خه لک و سوود و هرگرتن له
 گیایه که.

دووه م: گه یشتن به گه نجی هه میشه یی وه ک رۆژانی لای. به پیتچه وانیه زۆریه ی ئه وانیه که داوی
 نه مری ده که ن، هه ر تنیا باسی نه مری ده که ن و هه ندیکیان دواچار له و نه مرییه په شیمان ده بنه وه
 چونکه به شتیه کی شیاو به ده ست ناھیتن. (له به شی سبیه مدا به دریتی باسی ئه م حاله ته ده که بن).
 ئه گه ر هه موو لایه ک ئه و ئه نجامه ناخۆشه ده ژانین، که دواچار گلگامش ئه و گیا سهیر و گیای نه مرییه
 له ده ست ده دا، پاش ئه و ه ی (مار) بۆ خۆی ده یخوا، هه ر ئه م گیا خواردنه شه بووه ته هۆی ئه و ه ی که خه لک
 (کراس فریدان) ی مار به نوئ بوونه وه و خۆگۆرین و ته مه ن دریتی لیکیده نه وه، گوتمان ئه گه ر گلگامش
 گیای نه مری و گه نج بوونه وه له ده ست ده دا، ئه و (زه مبیله فرۆش) ئه و گه نجیه ته و او وه ک خواستی
 گلگامش به ده ست دیتن، واته پاش بییری و بی هیزی ده گه ریتته وه سه ر ته مه نی گه نجی و پر هیز و
 چالاکی. (زه مبیله فرۆش) پاش کیتشه یه کی زۆ رو ته مه نیککی دوردریژ و له پیرییه کی یه کجار پیر
 له گه ل خاتوون ده گه نه ئه و باره ی که هه ردووک یه کتر قبول بکه ن، یا راستتر، زه مبیله فرۆش خاتوون،
 قبول بکات، به لām خاتوون -ئیتستا - له ته مه نیکدایه، نایه وئ به م ته مه ن و پیرییه به زه مبیله فرۆش
 بگات، بۆ پیتکه وه ژبان و (ماره بری) یه ک مه رچی ده بی، ئه ویش داوا له (زه مبیله فرۆش) ده کات
 بیگه ریتیتته وه سه ر ته مه نی گه نجی، پاش ئه و ه ی زه مبیله فرۆش کۆشکیکی شیاو دروست ده کات، ده چیتته
 سه ر به رمالی نویتن و سه رده با ته سه ر سه جده ی و ده لئ: «پاره یی ئه من و خاتوونئ بیته وه سه ر حه ددی
 چارده ساله ی» جیتبه ج هاتنه وه سه ر حه دی چارده ساله، خاتوون ئه و جار خۆی لئ ماره کرد، پیتکه وه

دانیشتن» (۴، ۳۲۲-۳۲۳).

ئه و ه ی لیره، له پارانه وه و خواستی خاتوون و زه مبیله فرۆش سه رنج راده کیتشی هه ردووکیان، داوی
 گه رانه و ه ی سه ر ته مه نی گه نجی ده که ن، نه ک داوی نه مری، داوا و دوعاکه شیان گیرا ده بی و دواچار
 به گه نجی - گه نج - گه نج بوونه و ه ی جاری دووه م - ده گه نه وه یه ک.

ئه گه ر زه مبیله فرۆش و خاتوون به نویتن و نزای سه ر سه جده ی ده گه ریتته وه، سه ر ته مه نی لای، ئه و ا
 (میرمخ) و ئه سپ و تازییه که ی، هه ر سیکیان، ده گه نه جیتگیه ک، هه ر چه نه سالان به سه ر ده چن، ئه وان
 هیچ پیر نابن و هه ر له سه ر ئه و ته مه نه ده میتنه وه، که پیتیه وه چووینه ئه و جیتگیه، ئه ویش ته مه نی
 گه نجیه! به لām که (میرمخ) دواچار غه ربی مال و ولاتی خۆی ده کا و پت داده گری بۆ گه رانه وه،
 په ربیه کان (سئ سیو) ی ده ده نی و ده لئ: (هه ره، خوه دئ ب ریا ته رابه، ته را تۆغریه، فان سیتقان نه ده
 که سه کی) (۲۴، ۱۵۹) به لām، له گه رانه ویدا (شهیتان) خۆی لئ ده کاته پیره میتیکی پش سپی زارۆک
 نه خۆش و داوی (سئ سیو) یکی لئ ده کات، (میرمخ) یش به هه سستی پر سۆزی مرۆفایه تی - که لیره خالی
 لاوای (میرمخ) -ه- سئ سیوکی ده داتن، هه ر که سئ سیوه کی ده داتن، یه که سه ر: «ئه وئ کو سیتق دا پیری
 چۆکه وی سست بوون، مویتد وی سپی د رووی ویدا هاتن» واته گه نجی له گه ل سئ سیوه که رۆیش و پیری
 ده رکه وت، به سستی چۆک و سپی بوونی ریش، له گه ل دۆراندنی، دوو سئ سیوه کی تر، نه ک هه ر گه نجی و
 جوانی ده دۆریتن، به لکه (ژبان) یش له ده ست ده دا و ده مرئ، نه ک هه ر (میرمخ) خۆی، به لکه ئه سپ و
 تازییه که شی وه کو خۆی پیر ده بن و گیانیا ن ده رده چن.

۲-۱-۵- ته مه ن دریتی:

مرۆف له واقعا هیوا ی زۆرشت ده خوازی و هه ولئ زۆرشت ده دا، به لām هه موویان به ده ست ناھیتن،
 که چی، ئه م هیوا و هه ولئ بی ئه نجامانه زۆر به ئاسانی له نئو میتووی ئاین و ئه فسانه دا به ده ست هاتوون و
 گه یشتوونه ته ئنجام هه ر له جیهانی ئاین و ئه فسانه به که مرۆفی هه میشه ساغ و سه لامه ت و هه میشه
 گه نج و مرۆفی نه مره ن، جگه له وه ش هه ر له ئه فسانه و ئاینه که مردووی سه د ساله و مردووی کفن
 هیتشتا زه رد نه بوو زیندوو ده کرتنه وه. جگه له وانه هیوایه کی تری له میتووی مرۆف هیه، ئه ویش هیوا ی
 (ته مه ن دریتی) یه.

ته مه نی ئاسایی مرۆف به شی ئه وه ناکات که مرۆف له م ته مه نه دا هه موو هیوا و ئامانجه کانی خۆی
 به دی بیتن، دووه م مرۆف له وانه نییه که هیوا و خواسته کانی کۆتایی بیت، بۆیه هه وله کانی بۆ
 ته مه ندریتی و له ش ساغی و نه مری و زیندوو بوونه و ه ی جاریکی تر، بی پسانه وه بووه، ئه گه ر له واقع و
 به زانست هیچی بۆ نه کراوه، ئه و له ئه فسانه و خه یال زۆری به ده ست هیناوه، ئه م ئه فسانه و خه یاله
 هه میشه ئاین پشتگیران بووه، واته چیرۆکه ئاینیه کان نمونه ی زۆر له م به ده ست هاتووانه ی تیدایه،
 ئه وانیه که له واقع به ده ست نایه ن. هه ر ئه وه شه هۆی تیکه لی پیکچوونی ئاین و ئه فسانه له رووی
 جۆری پاله وان و رووداو و ئامرازه کانه وه.

ئه م هه وله زۆره ی مرۆف به رده وام بۆ به ده ست هینانی ئه و هیوا ئه سته مانه، ته نیا له نئو چیرۆکه

نه‌فسانه‌یی و چیرۆکه‌ ئایینییه‌کان ماونه‌ته‌وه. ئیستا کاتی نه‌وه‌یه‌ هه‌ندێ له‌و چیرۆکه‌ نه‌فسانه‌یی و ئایینی و میژوواییانه‌ به‌سه‌ر بکه‌ینه‌وه.

سه‌ره‌تا با گوێ له‌ (لۆگال زاگیزی، ۲۴۰۰-۲۳۷۰ پ.ز) رابگرین و بزانی به‌ چ ریگیه‌ک هه‌ولێ ته‌مه‌ندریژی خۆی ده‌دا: «وای ده‌نا نه‌نلیل پاشای هه‌موو ولاتان له‌به‌ر خاتری من نوێژی کردبا و له‌ به‌رامبه‌ر (نان)ا پارابوایه‌وه و به‌لکه‌ ته‌مه‌نیکی ده‌هاوێشته‌ سه‌ر ته‌مه‌نم» (پ- ۱۹) (۱۷۱، ص ۹۵- ۹۶) ئه‌م پاشایه‌ به‌نزا و له‌ ریگی خوداوه‌ند و ئایینی سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ هه‌ولێ ته‌مه‌ندریژی داوه، له‌ نزی ئه‌م پاشایه‌ نه‌وه‌ به‌ده‌رده‌که‌وه‌ی، که‌ نه‌و پاشایه‌ یه‌که‌مین که‌س نبیه، ئه‌م نزی ته‌مه‌ندریژییه‌ ده‌کات و-به‌دوورییه‌ مه‌زانه‌- که‌ خه‌لک هه‌بووین له‌پیش نه‌و و سه‌رده‌می نه‌و دوعاکیان گیرا بووین و ئاواته‌که‌یان به‌ده‌ست هاتین!! نه‌گه‌ر لوگال زاگیزی ده‌یه‌وێ ته‌مه‌ندریژییه‌ که‌ی له‌ ریگی خوداوه‌ند به‌ده‌ست بێت! نه‌وا چیرۆکه‌ نه‌فسانه‌یییه‌کان زۆر جار وه‌ک کارێکی ئاسایی باسی ته‌مه‌ندریژان ده‌که‌ن سالانیکی نه‌وه‌نده‌ زۆریان بۆ داوێنه‌ سه‌ریه‌ک، که‌ زۆر له‌ ته‌مه‌نی ئاسایی مرۆف دووره‌.

مه‌گه‌ر نه‌و (سال)انه‌ به‌ پێوانه‌یه‌کی لێکبده‌ینه‌وه، با گوێ له‌ (پۆسته‌م) بگرین بزانی له‌باره‌ی ته‌مه‌نی خۆیه‌وه‌ چی ده‌لی: «پۆسته‌م، به‌هیوای ئامۆژگاری کردنه‌وه‌ رووی له‌ (ئه‌سفندیار) کرد و (گووتی): «رۆله‌ هه‌زار و سه‌د و شه‌ست سال ته‌مه‌نم به‌سه‌ربردوه، که‌س نه‌یتوانیوه‌ ده‌ستی من بیه‌ستی، نه‌و تاج و ته‌خته‌ من پاراستومه‌» (۵۱، ص ۳۷) نه‌وه‌ی ئیمه‌ مه‌به‌ستمانه‌ (۱۱۶۰ سال ته‌مه‌نی رۆسته‌م)ه‌ که‌ لێره‌دا له‌سه‌ر زاری رۆسته‌م خۆی ده‌یخوێنینه‌وه. ئه‌م ته‌مه‌نه‌ زۆره‌، نیشانه‌ی هیوا خواسته‌یان به‌ده‌ست هێنانی هیوای داهاوتوه‌ له‌ رابردوودا؟! هه‌ر له‌ ولاتی (ئێران و بیج)دا نه‌و ولاته‌ی نه‌و وه‌خته‌ زۆریه‌ی کوردستانه‌ی نه‌مزی ده‌گرتوه‌، له‌و ولاته‌ و نه‌فسانه‌ی نه‌و سه‌رده‌مه‌، ناوی که‌سانێکی زۆر دی، له‌و که‌سانه‌ی که‌ ته‌مه‌نیان له‌ ته‌مه‌نی ئاسایی مرۆف زۆر به‌سه‌روه‌ بووه، هێنده‌ هه‌یه‌ ئه‌م ته‌مه‌ن درێژانه‌، جگه‌ له‌وه‌ی شاه‌ و هه‌ندێ جار خواوه‌ند بوون، به‌لام، هۆی ته‌مه‌ندریژییه‌که‌یان زۆرتر هۆی بوونی (فه‌ر) بوو، به‌مانای (نور- رووناک) (۱۹۰) و (پیرۆزی) (۱۸۹) و (شان و شه‌وکه‌ت) (۱۹۰ + ۱۹۳) و ئه‌م شان و شه‌وکه‌ت و رووناکیه‌ پیرۆزه‌ له‌ خواوه‌یه‌ و هه‌موو که‌س و بنه‌ماله‌یه‌ک ئه‌م (فه‌ر)ه‌یان به‌رناکه‌وه‌ی، ئه‌م وشه‌یه‌ هه‌ر نه‌مزی له‌نێو کورد به‌کارده‌ی (به‌دقه‌ر) که‌ ته‌واو به‌دزی پیرۆز و رووناک و شان و شه‌وکه‌ت دیت، که‌ هه‌ر ئه‌م وشه‌یه‌ له‌ (ئاوێستا) و (په‌له‌وی)دا به‌کارهاتوه‌ و هه‌ر ئه‌م مانایه‌ی هه‌بووه، که‌ ئیستا له‌نێو کورد به‌کارده‌ی، ئه‌م فه‌ره‌ زۆر تاییه‌مه‌ندی هه‌یه، که‌ ده‌توانین ته‌واو به‌هێز و پیرۆزی و رووناکیه‌ی خوداوه‌ندی ناو بیه‌ین، هه‌ر نه‌وه‌ش بوو، هه‌رکه‌سپێک ئه‌م فه‌ره‌ی هه‌بوو بێ، هه‌چ هه‌زیک کاری لێ نه‌کردوه‌، (جه‌مشید) شای ناوداری (ئێرانی کۆن) هه‌تا مه‌یلی له‌سه‌ر چاکه‌ بوو، ئه‌م فه‌ره‌ی خودایه‌یه‌ له‌ یارمه‌تییدا بوو، وه‌ک هه‌زیک هه‌م جه‌مشیدی ده‌پاراست و هه‌م وه‌ک هه‌زیک خواسته‌کانی بۆ جێبه‌جێ ده‌کرد، نه‌و هه‌ز- فه‌ر- ته‌واو هه‌زیکه‌ی خوایی بوو، خودای چاکه‌ و خه‌ز، چونکه‌ که‌ (جه‌مشید) پاش کاره‌ گرنگه‌کان له‌خۆی بایی بوو و خۆی به‌خوداوه‌ند ناو برد و گوتی:

«جه‌هان را به‌ خوبی من اراستم»

چنان است گیتی کجا خواستم» (۱۸۳، ص ۳۸).

واته‌ ئه‌م جیهانه‌ به‌جوانی و چاکی من رازاندومه‌ته‌وه، گیتیش هه‌ر به‌و شێوه‌یه‌ که‌ من ویستومه‌، له‌وه‌شی تێبه‌راند و گوتی:

(خور و خواب و ارامتان ازمن است

همان کوشش و کامتان ازمن است» (۱۸۳، ص ۳۸).

واته‌ خه‌و و خواردن و حه‌سانه‌وه‌تان له‌منه‌وه‌یه، هه‌ر نه‌و رنج و ئاواته‌تان نه‌ویش هه‌ر له‌منه‌وه‌یه. پاش نه‌و لێگۆران و خۆ هه‌لئانه‌ که‌س به‌ده‌نگ نه‌هات هه‌تا پیاوانی ئایینیش سه‌ریان بۆ له‌قاند و نه‌وێران لێی به‌ده‌نگ بێن.

به‌لام، وه‌ک له‌ چیرۆکه‌که‌دا به‌ده‌رده‌که‌وه‌ی، نه‌و خوداوه‌نده‌ی نه‌م هه‌ز و (فه‌ر)ه‌ی به‌و داوه‌ هه‌ر نه‌ویش لێی ده‌ستبێته‌وه،

«چواین گفته‌ شد یزدان ازوی

بگشت و جهان شد پر ازگفت و گوی» (۱۸۳، ص ۳۹)

واته‌: پاش نه‌وه‌ی ئه‌م قسانه‌ی کرد- قسه‌ی خۆ به‌خوداوه‌ند زانی- فه‌ره‌ی خودایی له‌و دوورکه‌وته‌وه‌ و دنیا پر بوو له‌ چه‌ چپ، واته‌ خه‌لک له‌نێو خۆیان که‌وته‌ گله‌یی و بیزاری ده‌ربین له‌ (جه‌مشید) و له‌ نه‌جامدا خه‌لک و خوا که‌وته‌ دژایه‌تیی (جه‌مشید).

«به‌جمشید بر تیره‌ گون گشت روز

همی کاست آن فرگیتی فروز» (۱۸۳، ص ۳۹)

واته‌: رۆژ له‌ جه‌مشید وه‌رگه‌را و دنیایی لێ تاریک داهات که‌ نه‌و (فه‌ر)ی جیهان رووناک که‌روه‌ی لێ داها.

نه‌ژدیه‌ک (ضحاک) له‌رووی خۆین و ئایینه‌وه‌ کۆری هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک و له‌سه‌ر هه‌ر ئایینه‌ک بێ، زۆرتر وه‌ک پاشایه‌کی زۆردار و خۆتێژ ناسراوه، ئه‌م پاشایه‌، ته‌مه‌نیکی درێژی هه‌بووه: «پاشایه‌تیی زوحاکی تازی (عه‌ره‌ب) (پ- ۲۰) هه‌زار سال و یازده‌ مانگ و حه‌وت رۆژ بوو» (۷۳، ص ۷۵) که‌ لێره‌ ئاوا سال و مانگ و رۆژی ته‌مه‌نی زوحاک باس ده‌کری، به‌لام زۆرتر نووسه‌ران هه‌رباسی (هه‌زار سال) ده‌که‌ن بۆ ته‌مه‌نی نه‌و پاشا زۆرداره، (جه‌مشید) که‌ به‌ده‌ستی زوحاک به‌مشار دوولت کرا، چونکه‌ نه‌ویش ته‌مه‌نیکی درێژی هه‌بووه، زۆر ته‌مه‌نی بۆ دیاری ده‌کری: «له‌ فه‌رمانه‌وایی جه‌م نۆ سه‌د زستان تێبه‌ری و جه‌م زه‌ویی سێ به‌قه‌د نه‌وه‌ی که‌ هه‌بوو فراوان کرد» (۴۲، ص ۶) نه‌گه‌ر لێره‌ باسی ۹۰۰ ساله‌ی ته‌مه‌نی -جه‌م- جه‌مشید ده‌کری، به‌لام نۆ سه‌ده‌که‌ به‌زستان ده‌ژمێری، که‌ ئه‌م جۆره‌ ژماردنه، واته‌ ته‌مه‌ن به‌ که‌ژه‌کانی سال ژماردن، شێوه‌یه‌کی به‌کجار کۆنه‌ و هی سه‌رده‌می مه‌رداری و کشتوکالی یه‌که‌مه‌، هه‌ر ئیستا له‌نێو کورد، ئه‌م جۆره‌ سال ژماردنه‌ به‌کارده‌ی (پ- ۲۱) پاش (جه‌مشید) ته‌مه‌نی (فه‌ره‌یدوون) دیت که‌ نه‌ویش (۵۰۰ سال) ژیاوه، پاشان (که‌بخسه‌ره‌) که‌ (۲۶۰ سال) ژیاوه هه‌روه‌ها (که‌یکاوس) که‌ (۱۵۰ سال) ژیاوه، که‌ ئه‌م ته‌مه‌نه‌ی دوا واته‌ ۱۵۰ سال ته‌مه‌نی که‌یکاوس، ته‌مه‌نیکی زۆر نبیه‌ و

خەلک هەن بە ئاسایی گەشتوونەتە ئەم، تەمەنە.

هەندئ نووسەر ئەم تەمەندریژییە بۆ تەمەنی سەر دەمەیک دەگێرێنەوه، ئەک تەمەنی پاشایەک: «ئەو ٧١٦ ساڵە جەمشید و ١٠٠٠ ساڵە زوحاک و ٥٠٠ ساڵە فەرەیدوون هێمایەکە بۆ سەر دەمانیک نە ئەوەی کەسانێ بەو ناووەوە لەم ماوە درێژەدا حوکمیان کردبێ» (٨٠، ص ٧٥١) ئە ئفسانە کوردی، زۆر جار باسی کەسانی تەمەندریژی دەکری ئەم تەمەندریژییەش، هەر وەها بە خۆزایی نایەتە ناو ئەفسانە بەلکە مەبەستییکی بەدواوە، زۆر جار بەستی چۆنیەتی بە دەست هێنانی ئەم تەمەندریژی و هۆ و مەبەستی تەمەندریژییە کەش دەکری.

هەر لە ئەفسانە (میرمەح) ئەو دەقە (قەناتی کورد) (٢٢-*) (بلاوی کردووە، (میرمەح) کە بەدوای نەمریی-دا دەگەڕێ، لە رینگا تووشی سێ جۆر تەمەندریژیان دەبێ، یەکیان جووتیارێکە خەریکی زەوی کێلانە، هەتا کێلانی زەوی مابێ، ئەویش دەمیتێ، دوو مەیان، (مار) بێکە هەر ساڵە جارێک کراسی خۆی داوێتە دۆلێک، کە دۆلەکە پر بوووە ئەویش دەمێ. سێبە مەیان، بەلندە بەکە خەریکی (گارس) (٢٣-*) خوارنە، کە ی گارسە کە تەواو بوو ئەویش دەمێ. ئەم سێ نمونە، مردنیان بەم کارانە داوە کە وێ و سالاتیکی زۆر دەخایەنێ، بەلام ژمارە ی ساڵەکان باس نەکراوە. هێندە هەبە، تەمەنیان زۆر زۆر لە سەرەوەی تەمەنی ئاسایی خۆیانە، یاراستەر، تەمەنیان تەمەنیکی ئەفسانەییە. لە ئەفسانەییەکی تری کوردی کە (عەبدول شاربازیری) (٢٤-*) (بلاوی کردووە، باسی سێ کور و باوکیک دەکات، کە ئەوانیش تەمەنیان زۆر لە سەرەوەی تەمەنی مرۆفی ئاساییە. کورەکان تەمەنیان بەم شێوەیە گەورە کە یان تەمەنی (٧٥٠ ساڵ) و ناوەنجییە کە یان (٥٥٠ ساڵ) و بچوو کە یان (٤٥٠ ساڵ) تەمەنیەتی، بەلام باوکیان (٨٠٠ ساڵ) ژیاوە، لە ئەفسانە کە هۆی تەمەندریژییە کە یان بۆ ژنەکانیان دەگەڕێتەوه، هەر یەکە تەمەنیان بەقەد باشی و خراپیی ژنەکانیانە هەتا ژنەکانیان باشتر بووبێ، تەمەنیان زۆرتر بوو، ژنیش لێرە هۆی ئاسوودەیی دل و دەروون و ژبانە، واتە مەبەست ئەوەیە کە پیاوی ئاسوودە و بێ خەم لەنیو مالتی تەبا و رێک تەمەنی لە پیاوی نیگەرەن و خەماوی نیو (مالتی بەجەنگ) (٢٥-*) پترە، ئەم تەمەندریژییە هیوا و خواستیکی هەمیشەیی مرۆفە، بۆیە لە ئەفسانە هەمو گەلێکدا، چیرۆک و ئەفسانە تەمەندریژیان زۆرە و بە دەست دەکەوێ لەنیو (عەرەب) یش نمونە ئەم جۆرە تەمەندریژیانە لەنیو فولکلۆر و ئەفسانە یاندا زۆرە، (تاها باقر) دەنووسێ: «هەوالی تەمەندریژیان و زۆری ئەوانە کە رینگای پر ئەستەمیان گرتووە بەر لە پێناوی بە دەست هێنانی مانەوه و نەمریی. وەکو چیرۆکی (لوقمانی حەکیم) و ذولقەرنی و خدر و سەرگەردان و تەبعلئە و سەت و شەمەر و بەرەش و قەیس و بن زوهریر» (١٣٣، ص ٤٣) هەندیک لەمانە نەمرییان بە دەست هێنا و وەکو خدر و هەندیکێ تریان تەمەندریژی وەکو لوقمان کە تەمەنی حەوت باز ژیاوە. هەر چەندە ئەم تەمەندریژیانە، لە دەقە ئایینیەکانیش وەکو پێغەمبەر و پیاوی ئایینیان ناویان هاتووە، بەلام هەر ئەم ناوانە، بە شێوەی تر لە دەقە ئەفسانەیی و فولکلۆرییەکان باس دەکری، چونکە کەسایەتی مێژوویی و ئایینیەکان کە دەکەونە نیو دەقی ئەفسانە و فولکلۆرەوه گۆرانی زۆریان بە سەردادی، ئەمەش لە ئەفسانە هەموو گەلان هەر وایە.

هەندیک لەو پیاوه ئایینیانە کە وەک تەمەن درێژ باسکراون، ئەمانەن: «ئادەم (٩٣٠ ساڵ) ژیاوە، شیت (٩١٢ ساڵ) ئەنوش (٩٠٥ ساڵ) و نوح (٩٥٠ ساڵ)»، (٨٦، ص ١٥)

٢-١-٥-٦- یارانی ئەشکەوت: (اصحاب الکەف):

لە قورئان و سوورە (الکەف) دا باسی دەستە بەک ئیماندار دەکات، کە ژمارەکانیان زۆر تر بە حەوت کەس دەزانن و لەگەڵ سەگە کەشیان دەبنە هەشت: «ویقولون سبعة وثامنهم کلهم» (الکەف "٢٢") وەک لە سوورەتە کە باس دەکا سێ سەد و نۆ ساڵ خەوتوون: «وليشوا من كهفهم ثلث مائة سنين وازدادوا تسعا» (الکەف "٢٥") ئەگەر سالی خەوتنە کە یان بە سێ سەد و نۆ ساڵ باس دەکات، بەلام نازانین ئەو یارانە ئەشکەوت لە کاتی خەوتنە کە یان هەر یەکە و تەمەنیان چەند بوو؟ هێندە هەبە کە باسی ئەو دەکات ئەوەندە ساڵە بە زیندوویی و خەوتوویی و چاوەڕوویی ژیاون ئەمەش تەمەنیکی زۆر لە تەمەنی ئاسایی مرۆف بە سەرەوە، بۆیە دەتوانین ئەم خەوتووە زیندووانەش بە تەمەندریژی ناوبەین، کە جۆرە تەمەندریژییەکی تایبەتە، جیا بە لەگەڵ هەموو تەمەندریژیەکانی تر.

جگە لە مرۆف بۆ تەمەندریژی لەنیو دەقە ئەفسانەییەکان باسی هەندئ گێنانە بەریش دەکری، کە ئەوانیش تەمەنیکی زۆر دەژین لەوانە: «(گور) هەندیک دەلێن دوو سەد ساڵ و هەندیک دەلێن هەشت سەد ساڵ دەژی» (٢٠٠) بەلندە بەکە ئەفسانەیی تر هەبە، ئەویش (قەقنەس) کە: «بەلندە بەکە بە کجار زۆر سەیره، دەلێن هەزار ساڵ تەمەنییەتی» (١٩٠) ماریکی گەورە هەبوو، بەناو (عوج) کە گواهی: (لە پاش لافا و ٥٠٠ ساڵ ژیاوە و اجار بە دەستی موسا کوژراوە» (٢٠٠).

وەکو لەنیو ئەفسانەکاندا بە دەردە کەوێ، مرۆف زۆری هەولداوە و بە دواي هەموو ئەم لەش ساغی و تەمەندریژی و زیندووبوونەوه و نەمرییەدا گەراوە، ئەگەر هەموو ئەمانە بە دەست نەهێنابێ هەندئ جار یەکیکیان دەست کەوتووە، جا هەر کامیکیان بێ، گرنگترینیان، نەمرییە کە یە کە ئەویشی زۆر جار دەستی کەوتووە، بەلام بەقەد ئەوەی لە بە دەست هێنانیدا ئازا و یەک را بوو، لە پاراستن و مانەوهیدا هێندە لێو شەواوە نەبوو. (میرمەح) دایک و باوک و هەموو خەلکی شارە کە ی لێی دەپارێتەوه و لە بەری دەخوێنن کە واز لەم بیرە بێنێ کەچی، بەقسە ی هیچیان ناکات، کەچی کە (سێوی) تەمەن و نەمریی لا دەبێ، لەگەر ئەوەیدا، تەنیا یەک پیرەمێرد بە دوو قسە ی سۆزدار هەر سێ سێوی لێ دەستینێ، کەچی سەیر لەوە دایە؛ لەگەڵ ئەوەی کە یە کەم سێوی دەدات، چۆکی شل دەبێ و سەر و پێشی سێی دەبێ، کەچی هێشتا پەند وەر ناگرێ و دوو سێو کە ی تریشی دەدات و بەمەش لەش ساغی و گەنجی و نەمرییە کە هەرسیکیان پێکەوه دەدزینێ.

٢-١-٥-٦- زیندوو بوونەوه:

مردن بەم هەموو ناشیرینی و سامەوه کە هەبەتی، وای لە مرۆف کردووە، بە زۆر رینگا هەولیدات خۆ لە دەست مردن رزگار بکا، جگە لەوەی کە هەولێ داوه (نەمر) بێ و لەگەڵ حالەتی مردن رووبەر و نەبیتەوه، ئەوا کە مردنیش هاتووە و خۆشەویستەکانی گرتووە، بێکار نەبوو و پاش مردنیش هەولێ

داوه مردوو که زیندوو بکاته‌وه، له‌م هه‌ل‌دانه‌ش په‌نای بۆ زۆر شت بردوو، هه‌ر له جادوو و ئەفسوون و هونەر و ئایینه‌وه بیگره، تا ده‌گاته زانستی سه‌رده‌م. جگه له‌وه هه‌ل‌دانانه‌ی له‌جیوه کردوو‌یه‌تی، بۆ‌ئوه‌ی هونەری زیندوو‌کردنه‌وه به‌ده‌ست بێنێ، هه‌ندێ جار به‌دوای ئه‌و شت و شوێنانه‌شدا گه‌راوه که هۆی زیندوو بوونه‌وه‌ن، وه‌ک (ناوی نه‌مری) و (سیوی نه‌مری) و (ناوای نه‌مری) و (گیای نه‌مری) و (ولاتی نه‌مری). دیاره ئه‌مانه‌ش هه‌ر چه‌نده سه‌فته‌ی (نه‌مری!!) یان به‌دوایه‌یه، به‌لام توانایی ئه‌وه‌یشیان هه‌یه، که مردوو زیندوو بکه‌نه‌وه، له‌چیرۆکی (بولبولی خوشاواز) (*-۲۶) پاش ئه‌وه‌ی کچه به (شوور) سه‌دان لاری عاشق به‌ئه‌سه‌په‌وه ده‌کاته به‌رد، دواجار پالنه‌وانی له هه‌موو پالنه‌وانان ئازاتر و عاشقتر ئه‌و ته‌لسمه ده‌شکینێ و به (ناوی حه‌یات) که ته‌واو به‌پێچه‌وانه‌ی شووری مردنیه‌یه، هه‌موو سواره‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه، پاش ئه‌وه‌ی عاشقی سه‌رکه‌وتوو، ئاوه‌که به‌ده‌ست دێنێ و هه‌ر سواره به‌به‌ردیوه‌ی که‌میکی له‌و ئاوه پێدا‌ده‌کات و زیندوو‌یان ده‌کاته‌وه، ئه‌وانی تریش هه‌ر به‌م شێوه‌ن، جا یان مردوو یان مردوو به‌ئەفسوون و جادوو زیندوو ده‌که‌نه‌وه، ولاتی نه‌مریش وه‌ک ناوچه‌یه‌کی پارێزراو له‌مردن وایه، هه‌رکه‌سه‌ی بگاته ئه‌و ولاته، حه‌وت ساڵ بێ مردوو‌یی، ده‌ست به‌جێ زیندوو ده‌بێته‌وه، له‌چیرۆکی تری کورده‌واری، مرۆف ئه‌م هونەری زیندوو‌کردنه‌وه له‌ب‌لنده‌ فیر ده‌بی، که ده‌بینی، ب‌لنده‌یه‌ک گیایه‌ک دێنێ و له‌م‌لی ب‌لنده‌یه‌کی کوژراوی هه‌ل‌ده‌سوێ، ب‌لنده‌ مردوو‌که ده‌سه‌به‌جێ زیندوو ده‌بێته‌وه، کابراش هه‌مان گیا له‌م‌لی کوژراوه‌که هه‌ل‌ده‌سوێ و ئه‌ویش واته مرۆفه کوژراوه‌که‌ش زیندوو ده‌بێته‌وه.

لیته به‌پێچه‌وانه‌ی (هابیل و قابیل) که قه‌له‌رەشکه هاو‌ره‌گه‌زه کوژراوه‌که‌ی خۆ ده‌شاریته‌وه، واته زیندوو‌یک ده‌کوژێ و ده‌شاریته‌وه، به‌لام ئه‌م ب‌لنده‌یه کابرا فیر ده‌کات مردوو زیندوو بکاته‌وه.

ئه‌م مردوو زیندوو‌کردنه‌وه‌یه، له‌ئەفسانه‌ی خۆمانی و بیانی ئه‌وه‌ی زۆری هه‌یه، وا چاکه، له‌کو‌تاییه‌که‌ی باسی ئەفسانه‌یه‌کی کۆنی کوردی بکه‌م، که کۆنیه‌که‌ی زۆر پێش ئیسلامه، به‌لام وه‌ک هه‌موو ئه‌و ئەفسانه‌ی که بیری ئیسلامه‌تی کاری لێ کردوون، ئه‌ویش که‌سایه‌تی ئیسلامی تێ که‌وتوو و خودی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ)، هاتوو‌ته‌ نێو ئه‌م ئەفسانه‌یه، چیرۆکه‌که زۆر درێژه، به‌لام (*-۲۷) به‌کورتی باسی ده‌که‌ین، له‌ ولاتی فه‌ره‌نگستان، کچ و کوپکی عاشق که ئامۆزای یه‌کترن، پاش ئه‌وه‌ی باوکی کوپه‌ ده‌مری، مامی، باوکی کچه ده‌ست به‌سه‌ر پاشایه‌تی شار و ولاتدا ده‌گرێ و کچه‌ش ناداته کوپه‌ کوره‌ش ئیسلام ده‌بی و پاش کێشه‌یه‌کی پر پالنه‌وانیه‌تی و کاری عاشقانه، کچه و کوپه‌ دێ پێکبگه‌ن، به‌لام پێش ئه‌وه‌ی بگه‌نه‌یه‌ک کوپه‌ ده‌کوژێ و کچه‌ش له‌هه‌ژمه‌تان خۆی ده‌کوژێ. پاش ده‌یان ساڵ وه‌ک چیرۆکه‌که باس ده‌کا، خۆشه‌ویست ئه‌م به‌سه‌رهاته ده‌بیسێ و له‌ (ئیمامی هه‌مه‌زه) ده‌خوایێ، گۆری ئه‌م دوو عاشقه نامراهی پێشان بدا، که ده‌چنه‌ سه‌ر گۆره‌کان، خۆشه‌ویست دوو رکات نوێژ ده‌کات و له‌خودای خۆی ده‌پارێته‌وه، هه‌ر دوو گۆر شه‌ق ده‌بن و کچه و کوپه‌ وه‌ک خه‌ویان لێ که‌وتی، نێو چه‌وانیان ته‌نکه ئاره‌قه‌یه‌کی کردوو، چاو ده‌که‌نه‌وه و ده‌پرسن، چیه‌ قیامه‌ته‌؟ پاش ئه‌وه‌ی تێیان ده‌گه‌ین، که ئه‌وه خۆشه‌ویسته ئه‌وانی زیندوو‌کردوو‌ته‌وه، ئه‌گه‌ر بیانه‌وی، ده‌توانن ئیستا له‌سه‌ر دنیا بژین، به‌لام، ده‌پرسن، پاشان جارێکی تر ده‌مرینه‌وه؟ ئه‌وانیش ده‌لێن به‌لێ، جا هه‌ر دووکیان، ده‌لێن

لێمان گه‌زین، ئاوامان خۆشتره و نامانه‌وی جارێکی تر نازاری مردن بکێشین، جارێکی تر هه‌ردوو عاشق هه‌ر له‌گۆره‌کانی خۆیان ده‌شارنه‌وه. ئه‌وه‌ی لیته مه‌به‌ستی ئیسمه‌یه، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م چیرۆکه‌ کۆنه له‌گه‌ل سه‌رده‌می ئیسلامه‌تی بگۆنێ، ئه‌قلی گشتی و له‌سه‌ر یاسای ئەفسانه په‌نای بۆ که‌سایه‌تییه‌کی وه‌کو پیغه‌مبه‌ر بردوو، تا مردوو‌ی پێ زیندوو بکاته‌وه، چونکه هه‌یج موس‌لمانیکی عه‌وام، ئه‌م زیندوو‌کردنه‌وه‌یه، له‌توانای خۆشه‌ویست به‌دوور نازانێ. شیاویش نییه، کارێکی ئاوا پر موعجیزه له‌سه‌رده‌می ئیسلامه‌تی و له‌نێو کۆمه‌لگای ئیسلامدا بدریته‌ پال غه‌یره دینیک، ئه‌مه‌ش هۆیه‌کی گونجاندنی، ئەفسانه‌ی کۆن و هی ولاتانی جیا‌یه له‌گه‌ل عه‌قلی باو و سه‌رده‌می ئه‌و کۆمه‌لگایه‌ی که ئەفسانه‌که‌ی تێدا ده‌گێردیته‌وه.

زیندوو‌کردنه‌وه‌ی مردوو‌ان له‌نێو ئەفسانه به‌زۆر شێوه ده‌کرێ و زۆر جۆره که‌س ده‌یکات، هه‌یج کارێک نییه! له‌نێو ئەفسانه‌دا تایبه‌ت بێ، به‌چینی و ئایینی. ئه‌وه‌ی له‌ رێگای ئایین و پیاوی ئایینه‌وه ده‌کرێ، جادوو‌کار و بت‌په‌رستیش ده‌یکات، ئه‌وه‌ی دێو و ئه‌جنده ده‌یکه‌ن، پیاوی زانا و هونەر‌مه‌ندیش ده‌توانن بیکه‌ن. هه‌ر ئه‌م زیندوو‌کردنه‌وه‌ی مردوو. ئه‌وه‌ی له‌ ئەفسانان باس ده‌کرێ، له‌ که‌سایه‌تییه ئایینییه‌کان موعجیزه‌ی پیاوه ئایینییه‌کان، وه‌ک کارێکی ئاسایی دێته‌ به‌رچاو ژینامه‌ی پیغه‌مبه‌ران پر له‌م جۆره موعجیزه و کار و رووداوانه.

نەمەری بەمانای لیک جیانه بوونەوی (لەش و گیان) و خۆپاراستن لە حالەتی مردن و دوای مردن، بۆ بەدەست هێنانی ئەو نەمرییەش مرۆڤ، وەک هەموو خواستەکانی خۆی، پەنای بۆ زۆر (هۆ) و زۆر (ریتگا) بردووه. کە ئیستا ئەم هەولدانانە، لەنێو چیرۆکە ئەفسانەیی و پەندە فۆلکلۆرییەکاندا ماونەتووه، لە هەندێ پەیکەر و نووسینی کۆنی پیش زاییندا، ئەم بیرو کار و هەولدانانە، بەزۆر شێوە بەرجەستە کراون. لەوانەی کە (زەمەن) یان دیاری کراوه، دەتوانین باسی کۆتترین و دیارترینیان بکەین. کۆتترینیان، بەسەرھاتی کابرای سەقەتی ئەشکەوتی (شانەدەر)ە، دیارترینیشیان (داستانی گلگامش)ە. کە یەکەمیان بۆ (٤٠٠ هەزار سال پیش زاین) دەگەریتەووه، کە هەولتیکێ سەرھاتی داوه، بۆ رزگاربوون لە سەقەتی و دواچار لە مردن! وەک دەرکەوتووه، کە سەرئەکەوت خۆی کوشت، کەچی (گلگامش) سەرکەوت لەوێ کە هۆی نەمریی واتە (گیایی نەمریی) بەدەست بێتی، کەچی، وەک ئەنجامەکە یانراوه لە دەستی دا و دۆرانندی! بەلام، گلگامش خۆی نەکوشت، بەلکە هەولتی دا، بەجۆرتیکێ تر نەمریی بەدەست بێتی، خۆی ریتگای زیندوو هێشتنەووی ناوی خۆی هەلبژارد، بەلام، هەولدانەکی بۆ بەدەست هێنانی نەمریی، بوو بە بابەتیک کە شاعیر و داھێنەری سۆمەری (*-٢٩)، بەداھێنانیکێ ئەفسانەیی، نەمرییەکی هەمیشەیی پێشەخشی، نەمرییەک کە بەهەموو دنیا دا بلاوووه و وەرۆژ بەرۆژی زیندوو تر دەبێتەووه و هەتا (مرۆڤ) و مرۆڤایەتی بژی ئەویش هەر دەژی.

داستانی گلگامش، کۆتترین و تەواوترین و گەرمترین نمونە یان پالەوان و چیرۆکی گەڕانە بەدوای نەمریی-دا، کە ئەمرۆ وەک دەقیکی ئەدەبی ئەفسانەیی مێژوویی جیھانی لەبەر دەستە و دەتوانین وەک بەلگە یەکی زیندوو لەم رووهوه سوودی لێ ببینین.

گلگامش وەک پالەوانیکێ بۆ هاوتا و پاشایەکی بەدەسلات و مرۆڤتیکێ دووبەش خوداوەند، (*-٣٠) لە ژبانی کادا دەژیا کە هەرچی بیویستبا دەیکرد و هەرچی حەزی کردبا بەدەستی دەهینا و لەهیچ شت و هیچ کەسێک نەدەترسا، سەرەرای ئەوەش لەشیکێ ساغی هەبوو لە تەمەنیکێ گەنجیدا بوو. کۆبوونەووی ئەم هەموو هێزە لە یەک کاتدا لەسەر گەرمیکێ وەک گلگامش، گلگامشی و لەخۆیایی کردبوو، هەتا لە خواوەندەکانیش نەدەترسا!! ئەو هەبوو خوداوەندەکان هاوتایەکی وەک (ئەنکیدۆ) یان بۆ پەیدا کرد، پاش ئەوێ ملیان لەبەر ملی یەک نا، بوونە هاوڕێی گیانی بەگیانی، کە ئەم هاوڕێ تازەبە هێندە تر گلگامشی دلخۆش و لەخۆیایی کرد، لەگەرمەیی ئەم لەخۆیایی بوون و خۆشیشیدا، ئەنکیدۆ نەخۆش دەکەوێ و دەمرێ، مردنی ئەنکیدۆ زەنگیکێ زۆر گەرمی پێ مەترسی بۆ گلگامش لێدەدا، ئەویش زەنگی (مردن!!)ە. گلگامش کە ئەنکیدۆ پالەوانی خۆشەویستی بەمردوویی دەبینی و لەخۆی دەپرسی: «ئەگەر مردم منبیش وەک ئەنکیدۆم بەسەردێ؟» (*-٣١) (١٣٣، ١٢٨) لێرەووه بۆ یەکەم جار گلگامش لە مردن دەترسێ و خەم دایدەگێڕێ.

پاش گەڕان و ماندوو بوونیکێ زۆر (گلگامش) لە وەلامی ژنە (خودان خانە) و لە باسی دیمەنی مردنی ئەنکیدۆ دەلی: «حەوت رۆژ و حەوت شەوانم هێشتەووه، کرم لەسەر رووی کۆبوونەووه، مردن تۆقاندمی» ئەوجارە گلگامش لەو خانە دەپرسی: «ئەرێ دەکرێ و من دەتوانم مردن نەبێنم (نەمرم) ئەو مردنە لێی

دەترسێم و زرتیشکی ژاندم؟» ئەو خانە لە وەلامدا وەک هەموو ئەوانە تر ناوا نامۆژگاری گلگامش دەکات: «ئەو ژبانە ی تۆ بەدوایدا دەگەرێ نایدۆزیتەووه، خوداوەندان کە ئیسکی مرۆڤیان ئەفراند، مردنیان کردە قەدەری مرۆڤ و ژبانیان (نەمرییان) بۆ خۆیان هەلبژارد»

بەلام، گلگامش ئەم قسانە هیچ کاری لێ ناکەن چونکە بەروای ئەو قسە (ئۆتۆ-ناپشتم) راستە کە دەلی: «مردن دل رەق و بێبەزەییە» ئەو (ئۆتۆ-ناپشتم)ە کە وەک گلگامش مرۆی مردنی بووه و ئیستا (نەمریی) بەدەست هێناوه، گلگامش لێی دەپرسی: «پێم بڵێ چۆن چوویتە نێو کۆمەلگای خوداوەندان و ژبان (نەمریی) بەدەست هێناوه؟» ئۆتۆ ناپشتم وەلامی گلگامش دەدا تەووه و دەلی: «نەهێنێ ژبان تۆ ناشکرا دەکەم» واتە ئەو نەهێنی و هێزە کە ئەو پێی گەیشتووتە (نەمریی)، نەهێنێ کەش ئەو بێ، کەشتی دروست دەکا و خەلک و زیندەوهران لە خنکان رزگار دەکات و لە پاداشتا (ئەنلیل)ی خوداوەند بەناوی هەموو خوداوەندان دەلی:

«پیش ئیستا (ئۆتۆ-ناپشتم) و هەر تەنیا مرۆڤ بوو بەلام لێرە بەدواوه (ئۆتۆ-ناپشتم) و ژنەکی وەک ئیمە دەبنە خوداوەند»

ئۆتۆ-ناپشتم ناوا چیرۆکە بۆ گلگامش دەگێرتەووه و پاشان لێی دەپرسی:

دوایی دووریان بێم لەکن دەمی رووباران دایانمە زاندم ئیستا کێ یۆ تۆ خوداوەندان کۆ دەکاتەووه، تا کۆر بگرن، گلگامش! بۆ ئەوێ ئەو ژبانەت دەسکەوێ، کە بەدوایدا دەگەرێ؟» (١٣٣، ١٦٢) دواچار ئۆتۆ-ناپشتم، روو لە گلگامش دەکا و دەلی: «وەرە تا قیبت بکەمەووه!» لە تاقیکردنەووه کە سەرناکەوێ. خەو دەبیاتەووه و حەوت رۆژ خەوی لێدەکەوێ و بەناگا نا، روو لە ئۆتۆ-ناپشتم دەکا و دەلی: نازانم چیکەم؟

«ئەو هەتا مردن لەنێو جێگا کە مدایە. پێم لەهەر کوی دادەنێم. مردن لەوێ وەرکەوتووه!؟»

ئەم جارە پاش بێنە و بەرەبەکی زۆر، (ئۆتۆ-ناپشتم) دەلی: گلگامش وەرە نەهێنێ یەکی خوداوەندان پێم بڵێم!

«رووه کێکی درک ناسا هەیه و لەنێو ئاودا دەروێ»

درکێک وەک گۆل دەستت بریندار دەکا

ئەگەر ئەو رووه کەت بەدەست کەوت ژبانێ (نوێت) دۆزیبەووه»

هەر زوو گلگامش بەردی گران لە پێی خۆی دێخێ و شۆر دەبێتەووه بن ئاوی و رووهک (گیایی نەمریی) دینێ و دەگەریتەووه و زۆر بەو رووهکە سەیرەدا هەر دەلی، ئەو رووهکە (بیران) گەنج) دەکاتەووه و دەبێهەموه شاری (ئۆروک) و با هەموو خەلک لەگەلم هاوبەش بن و من لەرۆژانی پیریدا دەبێخۆم تا گەنج بێهەموه. بەدلی پێر لەو خۆشیش دەگەریتەووه و زۆر دەروا لەسەر سارداو (بیر) یک رادەووستی و دەبەوێ مەلە بکات،

«مار بۆنی گیا یەکە دەکا و

دەخشی و رووهکە کە دەدزی

گلگامش ئەمە دەبیینی دەس بەگریان دەکا و فرمیتسکان دادەبارینتی روو لە (ئور- شەنابی) بەلەمهوان دەکا و دەلتی:

«هۆ (ئور- شەنابی) ئەو دەستانەم بۆکئی ماندوو بوون؟

لەپیناوی کئی خوینتی دلم داچۆرا؟

بۆ خۆم هیچم بەدەس نەهینا!؟

بەلتی، ئەو دی بەدەستم هینا (مار = شیرری گلتی) بردی» (۱۳۳، ص ۱۶۷)

پاش ئەو دی مار- بەپیتی ئەفسانەکه: نەمری- یەکهی بەدەست هینا گلگامش هەناسە سارد. گەرایەووە شاری (ئۆروک) و بەم واقعە رازی بوو، کە ئەویش وەکو هەموو خەلکەکه پۆژی د» دەمری، دەمری و دەچیتە ئەو دنیا، «جیهان لەبەرچاوی سۆمەرییەکان پاش مردن زۆر تەنگ و تاریک بوو، چونکە ئەوان لەسەر ئەو باوەرە بوون کە مەروث پاش مردن جگە لە ئیش و نازار برسییەتی و تینویتی هیچی تر نابینتی، لەبەر ئەوەش بوو سۆمەرییەکان بەردەوام بۆ سەلامەتی کە سوکاریان دەپارێنەو و قوریانییان دەکرد» (۷۱، ص ۴۱) هەر ئەو باوەرەش لە هەوڵەووە زەمینیەکی باشی خۆشکرد بۆ گلگامش کە پاش مردنی ئەنکیدۆ بێر لە نەمری و خۆ دەربازکردن لە مردن بکاتەو، بەلام پاش بەدەست هینانی هۆی نەمری (گیایی نەمری) و دۆزاندنی گەرایەووە ئەو شوپنەکی کە لێیەووە هاتیبوو.

ئەگەر داستانێ گلگامش هەموو لایەنەکانی نەمری و گەران بەدوای نەمرییدا باس دەکات، ئەوا لە ئەفسانە هەموو گەلان- بەهی کورد- یشەووە باسی زۆر هۆی نەمری تر دەکری، واتە ئەو شتانە هەبێنە هۆی بەدەست هینانی نەمری و ژبانی هەمیشەیی، ئیستا هەندیک لەو هۆیانە باس دەکەین.

ئاوی ژبان:

لەنێو ئەو چیرۆک و لە چیرۆکی زۆر لەو کەسانە هەبێن کە باسی نەمری و گەران بەدوای نەمرییدا دەکەن، باسی (ئاوی ژبان- ئاوی حەیات) ش دەکری، ئەو ئاوەش: «شلە یەکی ئەفسونایییە و مردوو زیندوو دەکاتەو و چارەسەری نەخۆش دەکات و پیاو نەمر دەکات» (۲۰۰) چەند ئەو ئاوە نایاب و ئەفسونایییە، هیندەش رێگای بەدەس هینان و شوپنی پەیدا بوونی سەیر و ئەفسانەیییە.

ئەگەر گلگامش بەدوای (گیایی نەمری) دا گەرا، بەلام هەر لە سەر دەمی ئەو و سۆمەرییەکانیشدا (ئاوی ژبان) ناسراو بوو، لە چیرۆکەکاندا باس دەکرا. لە مردنی سالانە (تەموز) کە دەمرد و دەچۆر- جیهانی ژێرەو- خۆشەویستەکی (عەشتار) بەدوایدا دەچوو، پاش ئەوان جیهان سۆزی نەدەما و دەکووتە بەردەمی لەنێو چوون: «خوداوەندی مەزن (نایا) یەکیکی دەنارد بۆ رزگارکردنی، خواوەندی دۆزەخ (نالانۆ) لەسەر پۆلوانە تا (عەشتار) بە (ئاوی ژبان) خۆی دەشوا و لەگەڵ خۆشەویستەکی (تەموز) دەگەڕێنەو سەر زوی» (۱۲۶، ص ۴۲) سەیرکە (ئاوی ژبان) کە تەموز دەژبێنیتەووە و لەگەڵ عەشتار دەگەڕێتەووە سەر دنیا، ئەو ئاوە لە جیهانی ژێرەووە.

ئەم ئاوە- واتە- ئاوی ژبان- لە (ئاویستا) و ئایینی (زەرەدەشت) ییش باس دەکری، بەلام هیندە هەبێه، ئەو ئاوە- شلە- یە وەکو خۆشاو دروست دەکری و دەگیریتەووە، وەک (ئاوی ژبان) نامادە و سروشتی نییە.

ئانوش: «لە ئاویستا (ئان ئاوەش) واتە (بێ مەرگ) لە پەهلەوی بەمانای هیزی تریاک و ئەکسیر هاتوو، لە (بندەش) ئەم وشەییە ئاوی خواردنەووەیە کە لە دروستکردنی جیهان (لە پۆژگاری سوشیان) (*-۳۳) لەتیکەل کردنی بەزی گا و (هەدەبوش) و (گەوکرە) یا (هومی سپی) دروستی دەکەن و دەیدەنە خەلک، خەلکەکه بەخواردنەووەی جاویدان و نەمر دەبن» (۵۴، جلد دوم، ص ۹۲۸) وەک دەبینن، ئەو ئاوی ژبان- شلە- یان- خۆشاوی- نەمرییە دەگیریتەووە، وەک ئەو وایە، پیمان بەلتی: ئەو ئاوی حەیاتە، بەرهەمیکی زانستییە، مەروث دەتوانن بەزانست بەدەستی بێنن.

هەر لە باوەرێ زەرەدەشتیدا باسی جۆریکی تری ئەو (شلە) یە دەکری، کە ئاوی (مەرگ دوور خەرەو) یە: «خۆشاویکی سەرخۆشکەرە لە بۆنە ئایینییەکانی (دیو یە سەنا) بەکاری دەهینن» (۴۴، ص ۴۱) ئەوەتە دیسان ئایین ئەو شتەنە دەکاتە شتیکی ئایینی و بەردەست کە ئەفسانە بەدوایاندا دەگەری، ئەو دی لە ئایینی سۆمەرییەکان لە هەندێ حالتدا لە - جیهانی ژێرەو- بەدەست دەکەوێ ئەو هەتا لە باوەرێ ئایینی زەرەدەشتی لە بۆنە ئایینییەکان و - لەسەر دنیا- دروستی دەکەن و دەبخۆنەووە.

مەسیح (د.خ) ئەویش زۆرجار باسی ئاوی ژبان و نانی ژبانی کردوو. لە یەکی لە راسپاردەکانی روو لە ژنە (سامری) یە کە دەکات و دەلتی: «هەرکە سییک لەو ئاوە بخواتەووە، ئەویش تینوو دەبێ، بەلام، ئەو کەسێ لەو ئاوە بخواتەووە کە من داومەتی هەتا هەتایی تینوو نابێ، بەلکە ئەو ئاوەی من داومەتی، هەر کەسێ باوەر بەمن بێنن، دەبیتە کانییەک و (وێک کیتابە کە دەلتی): لە سکیدا دەبیتە رووباری ئاوی زیندوو» (۱۲۶، ص ۴۸) ئەگەرچی لێرە مەسیح زیاتر وەک باوەرێ ئایینی و باری مەعنەوی باسی ئاوەکە- واتە ئاوی ژبان دەکات، بەلام، هەرچۆنێ بێ ئاوی (ئاوی ژبان) دینێ و وەک هۆیەکی نەمری و ژبانیکی هەمیشەیی باسی دەکات. هەر لە (ئینجیل) دا هاتوو: «هەر وەها یۆحەناش لەکانی نون لە نزیک سالییم، چونکە لەو ئاوی زۆر بوو دەهاتن و پیرۆزبان دەکرد» لێرە ئەو دوو پات دەکاتەووە کە پەڕوونیدی ئاوی پیرۆزکردن بەماسییەووە. کە ماسی دەبیتە هیمای ئەو ئیماندارانە هەبێ کە بە پیرۆزکردنی (ئاوی ژبانی هەمیشەیی بەدەست دین) (۱۲۶، ص ۶۱) ئەگەر لەم نمونانە هەبێ (مەسیح) باسی (ئاوی ژبان) دەکات، ئەو هەتا و لە یەکی لە راسپاردەکانی باسی (نانی ژبان) دەکات و دەفەرمووێ «ئەووە منم نانی ژبان» (۱۲۶) ئەو هۆیانە کە دەبێنە هۆی (نەمری) زۆرن و بەزۆر شیتووە باس کراون، هەمووشیان یەک ئەرکیان هەبێ، ئەویش نەمرکردنی مەروثە، جا شیتووەکیان هەر چۆن بێ و پێکھاتەیان هەرچییەک بێ و بەهەر رێگایەک بەدەست بێن.

لە باسی (نانی ژبان و ئاوی ژبان) سۆمەرییەکانیش ئەو باوەرێیان هەبوو، کە ئەم نان و ئاوە هەن، (ئادابا) کە دەچیتە جیهانی ژێرەو، پێش چوونی باوکی ئامۆژگاری دەکا و دەلتی: خوداوەندان خواردن و خواردنەووەی مردنیت دەدەنن، نەکە هەر یەگەر. بەلام کە دەچیتە ئەوێ: «ئانۆ نان و ئاوی

ژیانی پیشکش دهکا، کهچی نادابا لهسهر قسهی باوکی ودریان ناگرئ و نایانخوات و گهراوه سهر زهوی و نهمریی دۆراند» (۱۴۲، ص ۶۷) ئەم هۆیانەیی نهمریی، چەند کەم و نایاب و گرننگن، کەچی لە ئەفسانەکاندا زۆرجار زۆر بەئاسانی بەدەست دەکەون، بەقەد ئاسان بەدەست کەوتنەکش بەئاسانی لەدەست دەچنەوه، ئەوەتا (نادابا) بەیەک (نا) خۆی لە پیت و بەرکەتی نان و ئاوی ژیان بێبەری کرد.

بەپێچەوانەیی (نادابا) سیمرخ، نهمریی بەدەست دێت، کاتێ (هەوا هەموو دێندە و بالندەکانی هینا رایی کە بەرهمی داریک بخۆن، هەموویان خواردیان سیمرخ نەبێ، خۆی پاراست و لەو رۆژەوه نهمریی بەدەست هینا) (۱۴۲، ص ۶۶)

بەلام، هۆی نهمریی بەدەست هینانەکەیی، نەخواردنی بەرهم-ی داریک، کە کاربگه‌ریبەکەیی بەپێچەوانەیی ئاوی ژیان، واتە هۆی مردن، یان هۆی لەدەست دانی نهمریی. هەر لەوانەیی کە دەبنە هۆی لەدەستدانی نهمریی، باسی (جیگا- شۆین)یش دەرکێ؟ «هەرقلە چوو (دوورگەیی مردن) چۆن گلگامش لە (دەریای مردن) پەریبەوه» (۱۳۳، ص ۴۸) ئەو هۆی لێرە، خۆی لە هۆکانی تر جیا دەکاتەوه، ئەو هۆی کە، هۆیکە (خواردن و خواردنەوه) نییە، نەبۆ مردن و نەبۆ نهمریی، بەلکە شۆین، ئەویش (دوورگەیی مردن) و (دەریای مردن) کە یەکەمیان هەرقلە پرۆیەتی و دووهمیان گلگامش.

هەر لەبارەیی شۆینی مردنەوه لە (مهریشت) باسی کیتۆیک دەکات، کە مردنی تیدا نییە: «میهر کۆشکێکە لەسەر لوتکەیی کیتۆی هەرا- Hara- لە ئەلبورزا هەیه، جیگایەکە لەوئ نەشەو هەیه، نەتاریکی، نەسەرما هەیه و نەگەرما، نەنەخۆشی هەیه نەمردن» (۹۸، ص ۲۲۴) هەر لە فەرهنگی کۆنی ئیران و زمانی ئاویتسادا باسی کیتۆیک دەرکێ بەم سەفەتەوه، واتە بێ مەرگی لوتکەیی کیتۆیک، کە ناوی (هەرایتی، هەرە بەرزایتی) = (34-*) Haraiti, haraberzaiti، لە (زامیادیش) بەم شۆیەوه باسی ئەو کیتۆیک دەکات: «یەکەمین کیتۆیک لە زهوی بەرزبووتەوه، هەموو ولاتانی رۆژئاوا و رۆژ هەلاتی دەورەداوه، لە (شن یشت) دەبینن کە ئەستیرە و مانگ و خۆر بەدەوری لوتکەیی ئەو کە ناوی (تاریرا) یە خەریکی سوورنەوه، لە مهریشت-دا هاتوو کە باره‌گای میهر (جیگایەکە نەشەوی هەیه، نەتاریکی، نەبای گەرم دەبزوئ نەبای سارد، نەنەخۆشی هەیه، نەمردن، (یان هەر کاریکی ترو خراپی ئەهیرمەن) لەسەر ئەو کیتۆیک میهرخودای تیشک و رۆشنی، یەکەمین خوداوندە کە پێش هەلاتی خۆر لەسەر ئەو کیتۆیک و بەسەر تەواوی ولاتی ئاریایی-دا هەلدێ» (۱۹۵، ص ۱۱) ئەو هۆی لێرە مەبەستە نەبوونی (مردن)، لەسەر لوتکەیی بەرزی ئەو کیتۆیک، واتە کیتۆیک وەک جیگا، جیگایەکە بێ مردن و ژیان لەوئ بەردەوامە. ئەگەر لە زۆر ئەفسانان (گا) نیشانەیی هێزە، زۆرجاریش هەر ئەو گایە پێوەستە بەژیان و نهمریی: «زۆر جار کوشتنی گا بەمانای ئەفراندن لێک دراوتەوه، هێزی خێر (لەشۆی سەگ بەرجهسته کراوه) و هێزی شەر (لەسەر شۆی دوویشکەمار) و لە سەرچاوهی کانی ژیان، واتە خۆین و توخمی ژیان بەخشی گا، لەشەردان» (۵۲، ص ۱۳) ئەم دوو هێزە، واتە (خێر و شەر) بەردەوام لەشەردان، بەلام، ئەمجارەیان لەسەر بەدەست هینانی (کانی ژیان) هیندە هەیه لەباوه‌ری زەرەدەشتی و ئیرانی کۆن، هەمیشە دواجار (خێر) سەردەکەوئ.

ئەم هێزی شەرە بەزۆر شۆیە باس کراوه: «وەکو دەزانن تیشتەر تا قوربانی پیشکش نەکرئ ناتوانی دێوی وشکەسالی بیهزینتی و ئاوی ژیان بەخش بەدەست بێنێ» (۵۲، ص ۱۷۹) لێرە هێزی شەرەکە وەک دیتۆیک باسکراوه کە لەراستیدا وشکەسالی و بێ بارانییە، هێزە خێرەکش (ئاوی ژیانەخش) کە مەبەست (باران) کە زهوی دەژینتەوه. ئەم ئاو- هێز-ی ژیانەخشە وەکو پێشتریش باسکرا زۆر جار ناو و شۆی دەگۆرئ، لە (ئۆدیسای یونانی، ئەم رۆلی ژیان بەخشینە بەر دەسمال دەکەوئ): «نیستۆن رەشەبایەکی هەناردە سەر و کەشتیبەکەیی تیکشکاند و ئۆلیۆس کەوتە بەردەم مردنی بەلام، لیۆکۆنیا پەری دەریا دەسپێشخەری کرد و دەسمالی ژیان پاریزی خۆی بۆ هەلدا سەر شەپۆلان تاییگەتینتە لیواری ئاسوودەیی» (۲۰۰) ئەم دەسمالە ژیان دەپارێزئ و ناهیتلی مەرگ سەرکەوئ، بەلام ئەم دەسمالە هێ کیتۆیک، لە پەری دەریا باشتەر کێ هەیه خاوه‌نی ئەم دەسمالە بێ، دەسمالێک کە شەپۆلەکانی مەرگ= دەریا هێورکاتەوه، لێرەیه دەسمال ژیان دەپارێزئ.

خەیاالی فراوانی مەرۆف هیندەیی بێر لە مردن و نەمردن کردووتەوه، ئەم بێرکردنەوه بەش هەموو رۆژگارێک و هەموو هوارێکی گرتووتەوه، هەر ئەمەشە هۆی زۆری و جیاوازی هۆیکەکانی نهمریی، کە هەر خەیاالی هونەرماندانی مەرۆف، لە هەر جیگایەک و لە هەر رۆژگارێک ئەم (هێزی نهمریی) یە بەشتیک بەخشێوه، ئەگەر لەسەرەتا باسی (گیایی نهمریی) مان کرد کە چۆن گلگامش بەدەستی هیناوه و مار چۆن لێی دزیوه؟ کەچی لە هەندئ ئەفسانەیی گەلانی تر و ولاتانی تر، بەپێچەوانە کە ئەم گیایی نهمریی، لەژێر دەستی ماردایە «بەپیتی ئەفسانەیی کیریتی کە ئەپۆلۆ دۆرۆس و هیجینۆس بەدەستیان هیناوه، هەرەها ئەفسانەیی کیدی کە بیلینۆس وەری گرتووه، گیایی نهمریی لەدەست ماراندا» (۱۴۲، ص ۶۸) ئەگەر هەولەکانی مەرۆف بۆ بەدەست هینانی ژبانی هەمیشەیی و نهمریی، بێ ئەنجام بوون، ئەوا هەر لە ئەنجامی ئەم بێرکردنەوه و هەولندان، خەیاالی داھینەرماندانی هیندەیی ئەفسانەیی شاکارانە هیناوتە بەرهم، کە ئەم مەرۆف هیچ گەل و نەتەوه‌یەکی سەر زهوی نادۆزییەوه، کە ئەدەبەکەیی واتە ئەدەبە فۆلکلۆرییەکەیی چەندین دەقی نهمریی تیدانەبێ، لەو دەقانی لە دەورووبەری هۆیکەکانی نهمریی و گەران بەدوای نهمرییدا دەسووڕینتەوه، کە ئەو دەقانه چ بۆ پالەوانەکان، چ بۆ نهمریی خۆی چ بۆ ئەو نەتەوه‌یه و چ بۆ تەواوی مەرۆفایەتی، دەقی نمر و زیندوون، کە لێرە دەتوانن بێن، بەدەست هینانی نهمریی، لەنێو ئەدەبایە، ئەو هەش هەر ئەنجامی هەولندان و بێرکردنەوهی بەدەست هینانی ئەو نهمرییە کە مەرۆف بۆ جەسته و گیان و ناو پێکەوه دەیدا.

۲-۶-۲- هەندێک لە (نهمران):

ئەگەرچی وەکو پێشتر باسمان کرد، چ لە باوه‌ری نێو ئەفسانەیی (خواه‌ند) انی کۆندا، چ بەپیتی ئایینە ئاسمانییەکان، مەرۆف داری مردنییە و هەرچۆن بۆی و هەرچەند بۆی و دواجار دەبێ بگاتە ئەو چرکەیی کە پیتی دەلێن: (مردن!!)، چونکە وەکو لە ئەفسانەکاندا باس دەکەن خواه‌ندەکان، ژبانی هەمیشەییان بۆ خۆیان هەلبێژاردووه و (مردن) ییش بۆ مەرۆف، لە ئایینە ئاسمانییەکانیش هەرەها باس لەوه دەکەن، کە مەرۆف رۆژانی ژبانی دیاری کراوه و هەرچی بکات لە مردن رزگاری نابێ. کە بووه، دەبێ بشمرئ،

به لّام، (خودا)ی نیو ئایینه ناسمانییه کان(خودا)یه کی تاک و تهنیاو همیشهبییه، نه له کهس بووه نه کهسی لیدهبی، نه بووه تا بمری، ههر هه بووه ههر هه یه و ههرده بی. ئەمەش یاسای ژبان و ههمیشهبی خوداو رهوته نی مرۆفی کردوو به باوه پێکی گشتی و مرۆف توانای شکاندنی ئەم بازه یه نییه! واقعی ژبانییش تهواو پشتگیریی ئەم بیرو یاسایه دکات. له گه ل ئەم هه موو یاساو باوه پیره پیرۆز کراوانهش، که ژبان بۆ مرۆف ماوه یه کی دیاریکراوه! هیشتا مرۆف بۆ به دهست هینانی (نهمری) بینکار دانه نیشته ووه هه ولتی زۆری داوه، ئە گه رچی ئە مرۆ له (ژبان) و له (واقع) که سێک به (جهسته) و (گیان) نادۆزینه وه، که (نهمری) به دهست هینای، به لّام، چیرۆکه میتووی و ئەفسانه یی و ئایینییه کان، ههر له کۆنه وه باسی هه ندی (مرۆف)ی نهمرمان بۆ ده کهن، که ئە وه ته، یان ههر له هه وه ئە وه (نهمر) بوون، یان دوا جار به دهستیان هیناوه، جا به دهست هینانه که ههر چۆن پیک بی.

له شیکردنه وه ی چیرۆکی ژبانی (ئادهم) (*-35) به پیتی (تهورات) و (ئینجیل)، (جیمس فریزر) ده نووسی: «چیرۆکه که باسی ئە وه ناکات که (ئادهم) بۆ ئە وه دروست کرابوو بمری»، و اچا که له ره وه تی چیرۆکه که ئیتمه ئە وه تیبه گه ی، مه سه له ی (مردن) و (نهمری) شتی ک بوو، له دهست خۆیدا بوو. پیتویست بوو یه کی تکیان هه لئیرتی. چونکه درهختی ژبانی له بهر دهست بوو، به ره مه که ی له وه حه رام نه کرابوو، ههر ئە وه نه دی ده ویست که دهستی درێژ بکاو به ره مه ی بچن و ببخوا به مه ش نهمری هه تا هه تایی بۆ خۆی به دهست ده هینا (122، ص 108) لیره (جیمس فریزر) به جۆرێکی تر رو داوه کان ده خۆنیتته وه، ئە ویش ئە وه یه، که یه که م: ئادهم مردنی به سه ردا نه پرابوو و پریاریکی نه گۆز نه بوو، که نه توانی - لای که م بۆ ئە و - لیتی ده رباز بی؛ دووهم: ئە و ئازادی هه لئیراردنی هه بوو، له نیتوان، ژبانی هه میشه بی و ژبانی کاتیدا، سببه م: ئە وه خۆی بهر پرسیاره له وه ی که نه مری هه لئیرارد، له کاتی کدا (هۆی) نهمرییه که ی له بهر دهست بوو. ئە مه ش زهنگی ئە وه مان بۆ لیدنه داد که، ئادهم خۆی بهر پرسیاره له وه چاره نو سه ی که بۆ خۆی هه لئیرارد. واته له سی خا لدا دووانی له بهر ژه وه ندیی ئە ودا بوو، که دهیتوانی سوودیان لیبینی، له وه ی که ئە و نه که وه تبه ووه حاله تیک هه یچ چاره و ریگایه کی تری له پیش نه بی، ههر ئە ویش له نیتوان مردن و نه مردندا، مردنی هه لئیرارد، که خالی سببه مه، له هه لئیرارد نه که ش هه یچ هه یزتیکی ده ره کی کاری لینه کردوو، ئە وه ی هه بوو پریاری ناوه وه ی خۆی بوو.

واته ئادهم - دوو جار - مرۆفیتی (نهمر) بوو، به رام بهر یه کجار (مردن!)، که دوا جار ئە و دوو خاله ی واز لیتهینا که له بهر ژه وه ندی ئە و بوون. خالی سببه می به کارهینا که دژی خۆی که وه ته وه.

له باسی نهمری خودا وه ندانی ئەفسانه ی یونانی، و باسی ئە و خودا وه ندانه ده کری، که (نهمرمان)، که چی وهک مرۆف بهر جهسته ده کری، له وسیفه تانه ی که ئە وانی کردوو به خودا وه ند ئاوا شی ده کریته وه: «به هۆی ئە و جیا وازییه ی که خۆنیتیک به ناوی (ئیکۆر) له ده ماری ئە واندا ده سوو ریتته وه، خۆنیتیکه ئالووه نابن، ههر له سایه ی ئە و خۆنیته ئەفسوناییه یه که خودا وه ندان هه یچ کاتی نابنه پیره په که وه ته (...). به لّام، ههر برینیک که بهر جهسته ی ئە وان بکه وئ هه میشه چاک ده بیته وه، هه یچ کاتی توانای کوشتنی ئە وان نییه، ههر به و هۆیه ئە وان به گه نجی و جوانی و نهمری ده میتنه وه.» (69، ص 14) ئە وه ی له م

وه سف کردنه دیتته دهست ئە وه یه که ئە و خودا وه ندانه خۆنیتیکی تاییهت له ده ماریاندا ده گه ری. که ئە م خۆنیته هۆی نهمری ئە وانه. ههر به وه ی که و باسی جهسته ی (خودا وه ند) ان ده کهن، وهک ئە وه ی مرۆف بووبن و پاشان نهمرییان به دهست هینای و گه یشتنه پله ی خودا وه ندی، هه تا باسی ئە وه ش دکات که بریندار ده بن، برینه که یان به ره وه ام چاک ده بیته وه، ئە م بریندار بوونه ش ههر حاله تیکه هی (مرۆف) نهک هی خودا وه ندان، ئە مه ش ههر ئە و گۆته کۆنه ی یونانییه کانه مان بۆ ده سه لیتنی که ده لئین: «خودا وه ندەکان، له سه ره تادا مرۆف (پاشا، کاهین) بوون، دوا یی بوون به خودا وه ند» چونکه وه سفی خودا وه ندانیش زۆر تر وه سفیکه جیا له وه سفی مرۆف، ئە وه ی لیره جیا یه له وه سفی یونانییه کان - ته نیا نهمرییه که یه، که ئە ویش زۆر تر بۆ ئە وه ده چی، به دهستیان هینای، واته پیشتر مرۆف بوون و به شتی وه یه که له شتی وه کان. نهمرییان به دهست هینای. واته ئە و خودا وه ند نهمرانه، له راستیدا (مرۆفی نهمرمان)، نهک خودا وه ندی هه میشه خودا وه ندو جهسته یان گه یشتوو ته حاله تی (له ش ساغی) ئە و له ش ساغییه ی که چهک و نه خۆشی کاری لئ ناکات، به پیتی باوه ره ئە فسانه ییه که.

له داستانی (ئه لیا ده) ی (هۆمیرۆس) (ئه خیلی) پالنه وان یه کی له وه که سه انه یه که هۆی نهمری ده ست که وه توه، به لّام ئە ویش خالیتکی لاوازی هه یه: «ئه خیل ACHILLES جوانترین و به هه یزترین و نازترین پالنه وان (ئه لیا ده ی هۆمیرۆس) وه کۆری پلیۆس Peleus و ئیتسه، دایکی به مندالی له ناوی رووباری (ستیکس) ی هه لئیناوه، بۆ ئە وه ی نهمری و هه میشه بژی، به لّام له پاشانیرا پیکرا، ئە و شوینه ی که ته ر نه بوو، چونکه دایکی کاتی له ناوی هه لئینا بوو ئە و له ویتوه ی گرتبوو» (200) وهک دیاره ئە خیل ههر له مندالییه وه، به دهستی دایکی، جۆرێک له نهمری به دهست دیتنی، ئە ویش ئە وه یه، که دایکی له ناوی رووباری ستیکسی هه لئیناوه و ههر جیگایه کی به ناوی ئە و رووباره ته ر بووه، هه یچ شتی ک کاری لینه کردوو، به لّام دوا جار (پاریس) ی غه نیمی ئە و نه نیتیه ده زانی که پاشانی ئە خیل به و ئاوه ته ر نه بووه و - ئە وئ - چهک و تیر کاری لیدنه کات، بۆیه تیرتی ژه هراوی له وه شوینه ده دا و ده کیوژی. ئە وه ی لیره، جیگای ئە وه یه باس بکری، ئە وه یه که ئە خیل بۆ خۆی هه یچ ده ستیکی له وه دا نییه، چ له به دهسته یانی هۆی (نهمری) یه که ی، چ له مانه وه ی خالی لاوازی، که ئە ویش ته ر نه بوونی پاشانییه، به ناوی رووباری ستیکس و مانه وه ی ئە و شوینه ته ر نه بووه، وهک ههر شویتیکی مرۆفی ئاسایی. که ئە وه دیاره مرۆفی ئاساییش، مرۆفی مردنییه، ئە وه ی جیگای سه رنجه ئە وه یه، که ته ر بوونی ته واوی جهسته ی ئە خیل که پانتاییه که ی یه کجار زۆره، به گۆتیره ی، ئە و به شه بچووک و که مه ی که ته ر نه بووه، ئە و به شه زۆر و گه وه ره یه نهیتوانی ئە و به شه که م و بچووکه بیاریژی، ئە وه ش هۆیه کی گرنگه له وه ی که ئە خیل سوود له وه هیزی نهمرییه که ی نابینی.

له باوه ری هیندییه کانه ناوی (ناشوبن) ان دیتته ناو که وهک نهمر باسیان ده کری: «ناشوبنه کان ههم لاو و ههم به ته مه نن، ئە وه ی که ئە وان پیتیه وه ناسراون، (ناساتیا Nastyia) یه، که له دوو به شی (نا) و (ناساتیا) (*-36) پیک هاتوو، به مانای (نا واقعی نییه) یه کی تر له سیفه ته کانی ئە م دووانه، نهمرییه. که ئە م دووانه یان به پزیشکی ئاسمانی ناسیوه، که نه خۆشییه کانی مرۆف چاره سه ر ده کهن، چاو

به کوپران ده به خشنه وه، گه نجی و ته ندروستی و هه زانی به مرۆف ددهن» (٦١، ص ٥٢-٥٣) ئەم لاهه به ته مهن و نه مرانه، هه رچه نده وه کو پزیشکی ناسمانی باس ده کرین، به لام شوینی کاره که یان له سه ره زوی و له نینو (مرۆف) ان دایه، که ئەمانهش به کار و سیفه ته کانیا نه وه زۆر له مرۆف ده چن، ئەگه ر بلین (نه مری) یه که یان به ده دست هیناوه، ده توانین ئەوه قبول بکهین که پیشتر مرۆف بوون. شتی که هه به، نه مری به که ی ئەمانه به ده واره و خالی لاه و کوتایی پتوه دیار نیسه! که ئەمهش سیفه تینکی هه میشه یی ته واره. واته نه مری به که، حاله تینکی کاتی نه! به راستی نه مری به.

هه ندی که سایه تی ئەفسانه یی هه به، ته نیا به یه که شیوه باس نه کراوه، جگه له وهی که له نینو میلله ته که ی خۆی ده شی زیاتر له شیوه به کی هه ب، ئەوا هه ر میلله تهش به شیوه به کی باسی کردوه، یه کن له وه که سایه تیبانه که زۆر شیوه باس کراوه (یه مه - جه م). ئەو که سایه تیبه ئیرانی به ئەفسانه یی به ناسراوه له (ویدا) کاندایه به شیوه به کی باس ده کر: «که سایه تیبی یه مه (جه م) له ویدا کاندایه به وه ناسراوه که یه که مین که سه له (نه مران) که مه رگی هه لێژاردوه (ئه و مرندی هه لێژارد بۆ ئەوهی خوداکان دلخۆش بکات، نه مری هه لێژارد بۆ ئەوهی کورانی خۆی شادمان کات)» (٥٢، ص ٥٥) واته به پیتی باوه رپی ویدا کان (یه مه - جه م) نه مر بووه، له نینو نه مرانیش یه که مین که سه که مرندی هه لێژاردوه، مرندی هه لێژاردنه که شی بۆ ره زامه ندی خوداکان و دلخۆشی ئەوان بووه، به پتچه وانه گویتی به خواستی کوره کانی نه داوه و دلخۆشی نه کردوو، به وهی دلخۆشی و ره زامه ندی خوداکانی لا گرنگتر و پیرۆزتر بووه، به لام خوداکان بۆچی دلخۆشی خۆیان له مه رگی مرۆفدا ده بین؟! بۆچی نایانه وئ مرۆف نه مری؟! ئەمه پرسباریکه و ئەزله! به لام، واقعی حال دل، مرۆف، مرۆفه ده بی مری. خودا، خودایه هه میشه و نه مر!!؟.

(جه م- یه مه) یش به م مه رگ هه لێژاردنه ی لای هیندی به کان بووه شا و خودای مردوو، که ئەمهش بووه هۆی ئەوهی له که سایه تیبه کی پیرۆز و (نه مر) هه بی به خودای مردن و شتبه ی شوومی بنوینی به وهی بووه خودای مردوو جار تکی تر به گه ل نه مران که وه ته وه.

ئەگه ره جه می هیندی بۆ ره زامه ندی خودا وه نده کان مرندی هه لێژارد و وازی له نه مری هینا، ئەوا (سوله یانی که کیم) ی ئەفسانه یه کی (ئه نده نووس) ی له پینا و کور و نه وه و کهس و کاره که ی، وازی له نه مری هینا و ئەویش وه کو ئەوان (مردن) ی هه لێژارد، وه کو ئەفسانه که باس ده کات، «سوله یانی که کیم (ناوی حیات) به ده دست دینی، که له سه رباز و توجار و جووتیاره کانی ده پرس، ئەو ناوه سوودی چیه؟ (جووتیار گوتی: تۆ ده مینیتی و کهس و کارت ده مرن» سوله یانی که کیم گوتی: قهت نایخۆمه وه، ژیا نیکم بۆ چیه مانه خۆشه وسته کانم لاه وه نه بن؟» (٢٦، ل ٨٤) له کاتیکدا ده یان و هه زاران کهس به دوای ناوی حیات دا ده گه رین و نایدۆزیته وه، به و داخه وه سه ره ده نیته وه که چی سوله یانی که کیم، ئەو ناوه نایاب و ئەفسانه یی به ده دست ده که وئ، که چی نایخواته وه؟! نه خوارده وه که شی زۆر کار تکی باو کانه و مرۆفانه به، ده زانی، ئەگه ر خۆی واته - سوله یانی که کیم - ئەو ناوه بخواته وه نامری، به لام، کهس و کار و منداله کانی ده مرن ئەویش ژیا ن و نه مری به کی ناوی که

منداله کانی لایه وه نه بن. ئەو رایه ی سوله یانی که کیم که پیش خوارده وهی ناوی حیاتیه، زۆر له رای ئەو کابرایه نزیکه، که له ئەفسانه ی کوردیه که پاش خوارده وهی ناوه که و ژیا نی ده یان سا ل و ته نیا مانه وهی، ئەو قه ناعه ته ی لا دروست بوو. واته له خوارده وهی ناوی حیاتیه پیشمان بووه. به لام، په شیمان بوونه وه که دادی نه ده دا.

(هه رقه ل) ئەو پاله وانی نازا و سه رکیش که هه ر به مندالی دوو مار ده خنکینن پاشان زنجیره به که سه رکیشی ده کات و سه راو و ده راویکی زۆر ده بینن و دوا جار ده گاته ژیا نی نه مری: «که ده به وئ جار تکی تر خۆشه وستی هه رقه ل به ده دست بینیته وه، کراسیکی مه رگای بۆ هه نارد هه ر ئەوه نده هه رقه ل کراسه که ی له به رکرد، ژه هری ئەو تیره ی (که پیشتر) له گه ل خۆینی نیسوس تیکه ل ببوو له خۆینی گه را، هه سته به ژانینکی گران کرد، پارچه به که گوشتی جه سته ی خۆی پچری که وستی کراسه که له به ره خۆی دا درپ. له جه ژمه تان رووی له کیتی ناویتا کرد، له وئ سه ری خسته سه ره ته ورزیتنه که ی و فه رمانی دا ناگر له جه سته ی به رده ن، به لام خودا وه ندان له گه ل هیرا له سه ره ئەوه ریکه وتن. که ببیه نه ناسمان و ده گه ل خودا وه ندان ی بدن» (٢٠٠) ئەوه ی گرنگه، که خودا وه ندان ده یانه وئ هه رقه ل له نینو نه چ و بیته یه کتیک له نه مران، پر یار دده ن، که یه که م: ببیه نه ناسمان و له زه وی واته نینو (مرۆف) انی نه هیلن. دووه م: له ناسمان ببیه نه ریزی خودا وه ندان. که ئەمهش زۆر له ئۆتو- ناپشتم نزیکه، ئەویش که خودا وه ندان ده یکه نه یه کتیک له خۆیان - نه مران - ده یبه نه ولات و خاکی خۆیان و سیفه تی خودا وه ندان ده ن، وه ک ئەوه ی زمانحالی خودا وه نده کان بلن، نابی هیج (مرۆف) یک به مرۆفی نه مری، به لکه، ئەگه ر وستی نه مری، ده بی له ریزی مرۆفان بیته ده ری و له ولات و خاکی ئەوان نه مینن. ئەوهش ئەوه بی ده خاته وه که خودا وه ندان له سه ره تا وه گو توبوویان «نه مر خودا وه ندان».

یه کن له وانه ی (نه مری) به ده دست دینی (ئۆتو- ناپشتم) ه سه ره له وه دایه، گلگامش که به دوای نه مریدا ده گه ری و دوا جار به ده سته ناهینن، زۆر له ئۆتو- ناپشتم به ناوتر و ناسراوتره، که نه مری به ده دست هیناوه، گلگامش که به دوای نه مریدا ده گه ری، له قوناغیکی گه رانه که یدا تووشی ئۆتو- ناپشتم ده بی و لیتی ده پرس:

«ئه وه تا من سه یری تۆ ده که م، هۆی ئۆتو- ناپشتم هیج جیا وازی به که له جه سته ی تۆدا ناییم، تووش وه کو منی به لئ: تۆ هیج نه گۆراوی و له من ده چی» (١٣٣، ص ١٥٠)

پاشان گلگامش ده لئ:

«پیم بلئ! چۆن به گه ل گه لی خودا وه ندان که وتی و ژیا ن و نه مریت ده سه که وت؟» له وه لاه ما ئۆتۆ- ناپشتم ده لئ:

(گلگامش ده رگای نه نیتیه کی دا پۆشراوت بۆ ده که مه وه له نه نیتیه کی چاره نووسی خودا وه ندان تا گادارت ده که مه وه)

پاشان ئۆتۆ ناپشتم باسی لاه و و که شتی دروستکردن و پرگارکردنی گیانله بهر و زینده وه ر و مرۆفه کانی بۆ ده کات و چۆن خودا وه ندان له پاداشتی ئەو نازایه تیبیه، ده یبه نه نینو خۆیان و ژیا نی

هميشه يى ددهنى. بۆ ئەمەش خوداوندان كۆدەبنهوه و داوا له (ئەنليل) دەكەن ئەم برباره جيبه جى بكات، ئەنليل دەلى:

«پيش ئىستا (ئۆتۆ- ناپشتم) هەر تەنيا مرۆف بوو

بهلام، ليره بهدواوه (ئۆتۆ- ناپشتم) و ژنهكەى وهكو ئيمه دهبه خوداوند

(ئۆتۆ- ناپشتم) دوور له دەمى رووياران دەژى

دوايى دووربان بردم لهكن دەمى رووياران دايمه زاندم ئىستا كى بۆ تۆ خوداوندان كۆ دهكاتوه، تا كۆر بگرن، گلگامش! بۆ ئەوهى ئەو ژيانەت دەسكهوئ، كه بهدوايدا دهگه پتى؟» (۱۳۳، ص ۱۶۲).

ئوهى گرنگه ليره، ئۆتۆ- ناپشتم و ژنهكەى لهپلهى مرۆقىدا نامين و دهبه خوداوند و ژيانى هميشه يى بهدەست دپن، كه دهتوانين بلپين يه كى له پرووتنرين و سهركه وتوتوترين بهدەست هپنانى نهمرييه كه ئۆتۆ- ناپشتم و ژنهكەى بهدەستيان هپناوه، بهدەست هپنانه كەش بهربارى كۆيونه وهى خوداوندانه، وهكو دياريشه، سه رها له شپوهى مرۆقىاندا ناهيتلن و دواجار له ولاتى مرۆقىانان دهگوتزنهوه بۆ جيهانى خوداوندان و ئەوسا ژيانى هميشه ييبان ددهنى.

له داستانى (هۆميرۆس)دا، كه (كالبوسۆ) (ئۆدۆسيۆس) و تاقمهكەى له خنكان پرگار دهكات، هەر ئەو دەم عاشقى دەبى، بربار ددها بيانپارتيزى و گرتى دلى خۆى بۆ دهكاتوه و هيوو دهخوازى بۆ يهك بن و پيکه وه بژين: «له پيتاوه ئەمه دا دهكوشى پيكي نهمريى بخواته وه و له شپوهى مرۆقىيه كه يدا دەرى بيتى، بهلام ئۆدۆسيۆس دلگه رمى گه رانه وه به بۆ نيشتمان و كن ژنهكەى» (۱۳۸، ص ۱۰۰) هەرچهنده كالبوسۆ زۆر له سه ر ئەوه مكوړه كه ژيانى نهمريى بداته ئۆدۆسيۆس و بيكاته كه سيك كه پيرى نه بينى و مردن نه يگاتى. زۆر هه ولدهدا كه: «خواردنى خوداوندان (ئهمبرۆسيا) ده خوارد بدات و مهى (نكتار) ي ئەوانى پچ بخواته وه، له گه ل هه مو ئەمانه ش ئۆدۆسيۆس نايه وئى ئاواتى كالبوسۆ بيته دى، ئەوهى لا خۆشتره بگه پيته وه نيشتمان و لاي ژنهكەى و ژيانىكى مرۆقانه بژى و له نپو ئەواندا بژى و بژى» (۱۳۸، ص ۱۰۷) ئەوه تا جارىكى تر ئۆدۆسيۆس ژيانى هميشه يى بۆ دپته به ردهست دهتوانى بچپيته نپو خوداوندان و له مرۆقى بشۆرئ، كه چى، رەتى دهكاتوه، ئەويش وهكو (سولپمانى حەكيم) ي نپو ئەفسانهى (ئەندەنووسى) يان ژيانى، نپو نيشتمان و كه سوكارى لا خۆشتره، له وهى به هه ميشه يى و خوداوندى دوور له نيشتمان و خۆشه ويستانى بژى. له وهش ئەوه مان بۆ روون ده بيته وه، كه مرۆف له ئەجمادا هەر ژيانى مرۆقانهى به (بوون و ژيان و مردن) وه لا خۆشتره، له وهى كه بيته خوداوند و دوور له ولاتى مرۆقان و ژيانى مرۆقان هه تا هه تايى بژى. سه يره ئەو ژيانه هه ميشه ييبه يى كه پالەوانان به تايهت گلگامش چ به زه حمهت بهدوايدا گه را، كه چى ئۆدۆسيۆس چ به ناسانى رەتى كرده وه!! ئەوهى له نپو ئەو پالەوانانه دا سه رنج راده كيشى كه بهدواى نهمرييدا دهگه رپن. دوو شته، يه كه م: به شپكى گرنگ له وه كه سانه (پالەوان)ن، كه ئاره زوى په يدا كردنى هۆيه كانى نهمريى ريگاي دوور و پر مه ترسيبان ده خاته پيش. دووم: پيساوانى (تايينى)ن، كه ئەوانيش زۆرتر دواجار دهگه نه ئەم ئاواته. له دوو خاله ش دهتوانين، ئەو رايه بهدەست بيتين، كه، دوو شت زۆرتر دهگه نه ئەجم، يه كه م: پالەوانه تيبه كه پشت به هيز

و زانايى ده به ستى، دووم: پياوى تايينيه كه پشت به ئيمان و پشوو درپتى و سه بر ده به ستى. هەرچهنده بهدەسته ينانى ئەم هۆ و نهمرييه هەر تەنيا له سنورى ئەم دوو جوړه كه سايه تيبانه ناوه ستى، بهلام دهتوانين بلپين زۆرترين و بهرچاوترينان، ئەگه ر بمانه وئ، ئەو كه سايه تيبانه به پيتى ئەجماي كاره كانيان دابهش بكه ين دهتوانين به شپوه يه كى گشتى له م چەند حاله ته دا كۆيان بكه ينه وه.

يه كه م: ئەو جوړه كه س و پالەوانانەن كه بهدواى هۆيه كانى نهمرييدا دهگه رپن، بهلام دهستيان ناكه وئ. دووم: ئەو جوړه كه س و پالەوانانەن كه هۆى نهمرييه كه يان دەست دهكه وئ، بهلام سوودى لى تايين. سيبه م: ئەو جوړه كه س و پالەوانانەن، كه هۆ و نهمرييه كه يان دەست دهكه وئ و ماوه يه ك سوودى لى دهبيتن، بهلام دواجار له دهستى ددهن، ئەمانه ش سى جوړن:

- ۱- ئەوانه ي به شپوهى (قه در) له دهستى ددهن، وهكو گلگامش پالەوانى ئەفسانهى سۆمه رى.
- ۲- ئەوانه ي كه به هۆى خالتيكى لاواز له دهستى ددهن، وهكو ئەخيلى پالەوانى ئەفسانهى يونانى.
- ۳- ئەوانه ي كه خۆيان رەتى دهكه نه وه. ئەمانه ش دوو جوړن:
- ا- ئەوهى به يى ئاگايى و نه زانى رەتى دهكاتوه، وهك (ئادابا) ي ئەفسانه سۆمه ريه كه.
- ب- ئەوهى به هۆشيارى و ئاگادارى رەتى دهكاتوه، وهك (سليمانى حەكيم) له ئەفسانهى ئەندەنووسى-دا.

چوارم: ئەو جوړه كه س و پالەوانانەن، كه هۆ و نهمرييه كه يان دەست دهكه وئ و هه تا هه تايى به نهمريى ده مينه وه.

ئەمانه ش دهبن به دوو به ش:

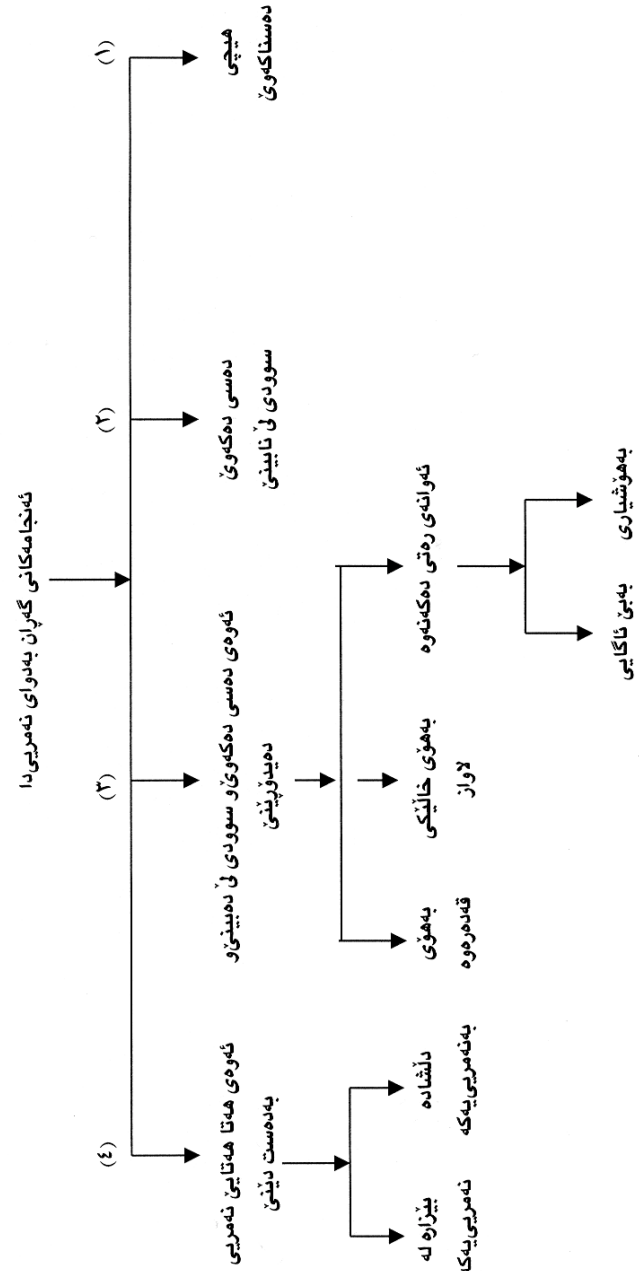
- ۱- ئەوانه ي دلشادن و به ژيانى نهمرييه كه يان رازين، وهكو ئۆتۆ- ناپشتم و ژنهكەى له داستانى گلگامش.
- ۲- ئەوانه ي بيزارن و دهپانه وئ لهو (نهمريى!) يه رزگار بن، وهك چيروكى (زه لاميگ) له ئەفسانه كورديه كه دا.

۲-۶-۲- دۆراندنی نەمریی:

ئەگەرچی ژمارەى ئەو مەرقانەى كە بەدوای نەمریبیدا گەراون و ناو و چیرۆکیان ناسراوه، ژمارەبەكى یەكجار كەمن! بەرامبەر بەو مەرقانەى كە هیوای نەمریی دەخووزن، چونكە دەتوانین بێ دوودلی بلیتین: هەموو مەرقۆتیک لەددا هیوای نەمریی و بەدەستەتینانی نەمریی دەخووزن، بەلام هیندە هەیه ئەو هیوایە لای هەموو مەرقۆتیک نابیتە کردەوه. ئەوانەش كە بەدوای نەمریبیدا گەراون، قوربانیبەكى زۆریان داوه و زەحمەتییكى زۆریان كیشاوه. زۆرى پالەوانەكان لە هەرهەتی ژیان و لاوتیتیدا واز لە كەسوكار و ولاتی خوێان دیتن، هەندیکیان كە پاشا و بەدەسلاتن واز لە پاشایەتی ولات و ژبانى خوێش و نیو ولات و كەسوكار دەهیتن و ریگای هات و نەهات و پرمەترسى و ئەنجام ون دەگرنە بەر. لەنیو هەموو ئەمانەشدا- وەكو پیتشتر باسمان كرد- هەندیکیان، هیچیان دەس ناکهوت و هەناسە سارد دەگەرتنەوه، یا ئەوەتە سەریان تیدەچن، هەندیکیان دەستیان دەكهوت، بەلام، هیچ سوودییكى لێ نابینن، هەندیکیان ماوهبەكى كەم، دەتوانن سوود لە نەمریبەكە ببینن، ژمارەبەكى یەكجار كەمیش ئەو نەمریبە بەدەست دیتن و هەتا هەتا بێ- وەك چیرۆكەكان باس دەكەن- بەنەمریی دەمیتنەوه، زۆری ئەوانەش كە نەمریی بەدەست دیتن، لەبارى مەرقاندا نامیتن و لە جیهانی مەرقاندا نامیتنەوه، واتە دەچنە بەرگی خوداوەندان و دەچنە (ولات!) خوداوەندان. ئیمە لێرە تەنیا باسى ئەوانە دەكەین، كە نەمریبەكە بەدەست دیتن و پاشان لەدەستی دەدەن.

گلگامش پالەوان و پاشا و دوو بەش خوداوەند، دیارترین و ناسراوترین پالەوانە، چ لەسایەى گەران بەدوای (گیایی نەمریی) دا، چ لەسایەى بەدەستەتینان و دۆراندنەكەیدا، وەكو لە داستانهكەدا دیارە دلگەرمى و موكرپى گلگامش لەپیتنا و بەدەستەتینانی ئامانجیتیدا دەدرن. كەچی گلگامش پاش ئەوهى ئەو - رووهكە سەیره: بەدەست دیتن هەموو ئەشق و ماندوو بوون و گرنگیی (گیایی نەمریی) یەكە لەبیر دەكا و بەناسانى و بەشپوهى (قەدەر) لەدەستی دەدا و دیدۆرتینى، لەكاتیتیدا لە ریگای گەرانەوه لا دەداتە سەر بېر و ساردووتیک. ئەو گیا بەنرخە، بەسادهیى لەو گۆرە دادەنى و خوێ شۆر دەبیتەوه نیو بېر بۆمەله، هەر لەو كاتەدا ماری حازر خوێ بۆنى ئەم گیایە دەكات و بى هیچ بەرهەستتیک، پێك و راست (گیایی نەمریی) یەكە دەخوا، گلگامش كاتیک هەست دەكات، مار لە خواردنى بۆتەوه و خەربكى كراس فرێدانه، گلگامش هەر هیندەى بۆ دەمیتنەوه، بى دەسلاتانە دەس بەگریان بكات و بەگەلبیبەوه روو لە (نور- شەنابى) بكات و بلی: دەستەكانم بۆكى ماندوو بوون و خوینى دلم بۆكى داچۆرا؟ هیچم بۆ خوێم بەدەست نەهیتنا؟! ئەوهى من بۆى ماندوو بووم، مار بەناسانى خواردى، بەم شپۆبە، گلگامش ئەوهى بەزەحمەتى زۆر دەسى كەوت، زۆر بەناسانى دۆراندی. دۆراندنیكى قەدەرى!!

ئەخیل یەكێكە لەو پالەوانانەى كە نەمریی بەدەست دیتن و ماوهبەكى زۆریش سوود لە نەمریبەكە دەبینن، بەلام چونكە نەمریبەكەى هەر لە ئەوهلەوه خالى لاوازی خوێ هەیه، دواجار بەم خالە لاوازه، ئەویش ئەم شتە بەنرخە دەدۆرتینى، هیندە هەیه، ئیرادەى ئەخیل، لە بەدەستەتینان و دۆراندنەكەیدا، هیچ رۆلێكى نییە! بەلكە دەتوانین بلیتین لە حالەتى ئەخیل-دا دوو هۆى دۆراندن یەكتر دەگرنەوه، یەكەم،

خالئی لاوازه، دووه: قهدهره، نهخیل که به مندالی دایکی له ناوی روواریتی هه لڊینی، ناوی نهو روواریش بهر هه جیگایه کی جهسته بکهوئ، نهو جیگایه هیچ چهک و نه خوشییهک کاری لئ ناکات، واته خاوهن جهسته نهمر دهی. بهلام، نهخیل که دایکی به مندالی له روواریتی هه لڊینی، بهدهست پاشپانییه کی دهگری، جیگای نهو دهستهی دایکی به ناوی روواریه که تهر نابج و نهو هیزه ی بهرناکهوئ، که خو له بهرامبهر چهک و نه خوشییهان بگری. دواچار دوژمنه کانی بهم نهیتهیه دهزانن و تیریک ئاراسته ی نهو پاشپانییه تهر نهبووه دهکن و تیر راست بهو جیگایه دهکهوئ و دهیته هوی مردنی نهخیل و نهویش دواچار نهمرییه که دهه لڊینی.

لهوانه ی که هه بهم هویه نهمری و لهش ساغی دهه لڊینی به کیتکیان (زیگفرید) هه پالهوانی نهفسانه ی (ئه لمانیا) یی، بهلام، نهو پالهوانه به نازایه تیی خوئی هوی نهمرییه که به دهسته دینی: «پالهوانیکی گنج بوو، نهژدیهایی که به ترسی کوشت، کاتی خوین له گهرووی نهژدیهایی فیچقه ی دهکرد، خوئی بهو خوینه شوش، هه لهوکاته ی که خوئی به خوین ده شوش گه لای درهختیک کهوته سه پستی و پتیهوه نووسا و ریک له بهرامبهری دلی و له سه پستی، بهم شیهویه تهواوی جهسته ی - چهک نهبری - (۳۷) بهدهست هینا، تنیا نهو جیگایه نهی که گه لاکه ی پتیه نووسا بوو، هیچ که سه خوئی له بهرامبهر نهو جهسته چهکنه به نه دهگرت، پاشان دوژمنان به فروفیل نهو خاله لاوازه یان دوزیهوه تیریکیان لیدا. تیری دوژمنان راسته و راست لهو جیگایه چهقی که گه لای دار نهیته شتوبو به خوین بی، تیر له پشپانییهوه را له دلی زیگفرید چهقی و کوشتی» (۵۱، ص ۱۱۹) نهگهرچی زیگفرید خوئی هوی نهمرییه که بهدهست دینی، بهلام قهدهر دهوری خوئی دهگرتی و گه لای دار لهو وهخته دهکهوئ سه پستی و پتیهوه ده نووس که خوئی به خوینه که دهشوا، نهو شوینه به خوین نهبووهش وهک خالی لاوازه دهیتهوه و، دواچار هه نهو خاله لاوازه دهیته هوی لهدهست دان و دوزاندنی نهمرییه که.

جوریک تر له دوزاندنی (نهمری!) دوزاندنی - ههوا - یه، له کاتیکدا وهک (جیمس فریزه) باس دهکات، پشت به (سهردهمی کون) نهو - واته - ههوا به رهه می (داری ژبان) ی له بهر دهست بوو، نازادیش بوو له وهی له به رهه می نهو داره بخوات، یان نا! که چی بی هیچ کاریگه رییه کی دهه کی، له به رهه می داری ژبانی نه خوارده و، به رهه می کاتی و مردنیتی خوارده، لیتره نهگهرچی، خواستی هه لڊین دهن لهدهست خوینه تی؛ بهلام دهوانین بلتین که قهدهر دهوریک کز و په نامه کییه هه یه، لهوهی که نه میس له به رهه می داری ژبان نه خوات و له نهجامدا نهمری بدوژینی.

نادابای سهوه ری، به جوریک تر نهمری دهه لڊینی، که دهچینه - بن دنیا - : «خوداوه ندان لییان پرسی - نادابا - بو ره شپوشی گوتی: خه مباری (ته موز و نینگزیده) مه، نهو دووانه ی تیه خه لکی سه ره زهوی خو شمان دهوین و وا دهزانین که مردوون، خوداوه ندان بهم وهلامه دلخوش بوون و ریکایان دا بجته ژوروهوه. سه ره کهوت لهوهی که له بهرامبهر - نانۆ - بهرگری له خوئی بکات، خوداوه ند بریاری دا - خواردنی ژبان - پیتشکهش به نادابا بکات. که چی نهو دهرسی خوئی به چاکی له بهر کردبوو، بهلام، نهو هیچی وهرنهگرت تنیا کراسیک و هه نڊیک چهوری نهی خوئی پی چهور بکات، هه به هوی نهو ره تکردهوه یه،

نهمرییه که ی دوزاند» (۱۱۹، ص ۳۴۶) نهو ره تکردهوهی نادابا بهو هویه بوو که پیتشتر نامۆژگاری کرابوو، که خواردنی مردنی دهه نئ، نهکا وهری بگری. بویه هوی دوزاندنه که ی ره تکردهوه یه ره تکردهوه یه کی به ناگایی و بی ناگایییه. به ناگایه لهوهی که رهتی دهکاتهوه! بی ناگایه لهوهی که رهتی دهکاتهوه چییه!؟

یه کیتی تر لهوانه ی نهمری به (ره تکردهوه) دهه لڊینی، (یه مه) جهمی نیو نهفسانه ی هیندییه که هه (جهم) ی ناری و ئیرانییه، بهلام لیتره به شیهویه کی دی باس دهکرت، به پیتی دهقه هیندییه که (یه مه - جهم) بو خوئی له نهمرانه! بهلام بو ره زامه ندی و دلخوشی خوداوه ندان، نهو نهمرییه رهت دهکاتهوه، گوئ بهوه نادا که بو خوشی خوئی و منداله کانی نهمری هه لڊینی. نهو رازی کردنی خوداوه ندانیش، هه نهو حاله ته هه میسه ییه دهچه سپین، که خوداوه ندان نهمر و هه میسه ن، بهلام، مرۆ ژبانان کاتییه و دهی، بمرن، (یه مه - جهم) یس که مرۆقه، هه ره دهی بمری. بو ره مردن هه لڊه لڊینی و نهمری رهت دهکاتهوه. ره تکردهوه یه کی به ناگایییهوه.

نۆدۆسیۆس، نهو پالهوانه نازایه، کالۆسیۆسهزی لئ دهکا و دهیهوئ، خواردن و خواردنه وهی ژبانی بداتی و له نیو مرۆقان دهری بیته و ژبانی هه میسه یی بداتی و پتیه که بژین، وهک ژن و میترد. بهلام، نۆدۆسیۆس بو خوشه ویستی ژن و نیشتمان که ی، نهو ژینه تازیه ی - به ژنیک خوداوه ند و ژبانیک هه میسه ییهوه رهت دهکاتهوه و به هه موو ناگایییه که وه دهیهوئ بگه رتهوه نیو نیشتمان و باوهشی ژنه خوشه ویسته که ی، که وهکو خوئی مرۆقه ژبانی نیو نهو مرۆقانه به هه موو خوشی و ناخوشییه که وه هه لڊه لڊینی و به تهواوی ناگادارییهوه نهمری رهت دهکاتهوه، به وهش ژبانی هه میسه یی دهه لڊینی دوزاندنیک به ناگایییهوه.

یه کیتی تر لهوانه ی که به تهواوی ناگادارییهوه، ناگاداری له ژبانی هه میسه یی، به هوی ناوی حیات و ناگاداری له ژبانی کورت و مردنی دواچار بهو هه موو جیاوازییهوه، به تهواوی ناگادارییهوه (سولیمانی حکیم) ی نیو نهفسانه نهنده نووسیه که، نهو ناو و ژبان هه میسه ییه رهت دهکاتهوه، پاش نهوهی (ناوی حیات) بهدهست دینی، له هاوالاتیه کانی سه رباژ و توجار و جوتیاره کانی، سوودی نهو ناوه ده پرس. جوتیار دهلی: سوودی نهو ناوه له وه دایه، که سوکار و منداله کانت هه موو دهمرن، بهلام، خوئ نامری و ده مینتی، نهویش نهوه قبول ناکات ناوه که بخواتهوه و نهمر بی، له کاتیکدا که سوکار و منداله کانی هه موو مردو بن. دهلی: «ژبانیکم بو چییه منداله کانت لامه وه نه بن» به مهش ناوی حیات و نهمری رهت دهکاتهوه و وهکو که سوکاره کی مردن هه لڊه لڊینی و بو هه تا هه تایی نهمری دهه لڊینی، دوزاندنیک به ناگادارییهوه.

وهکو خویندمانه وه ده کهوت، نهگه که سانی هه ن هه موو سه رمایه ی پاشایه تی و دهسه لاتی دنیا به جن دیلن و به دواوی (ناوی حیات) و (نهمری!!) دا دهگرتین، له گه رانه که شد مل له چه قو دهخشین. که چی دهستیان ناکهوئ! بهلام، هه نهو ناوی حیات و نهمرییه ش که سانی تر هه ن به ناسانی دهسیان دهکهوئ و زور به سادیه یی رهتی دهکه نهوه، (بابا تایه ر) شاعیری گه وهی کورد پیتش هه زار سال زور به جوانی نهو

حاله‌ته‌ی به‌شبعر ده‌ربره‌وه:

یه‌کئی دهر د و یه‌کئی دهرمان په‌سنده

یه‌کئی وه‌صل و یه‌کئی هیجران په‌سنده. (۳۸-*)

به‌لئی یه‌کئی له هۆیه‌کانی به‌رده‌وامیی ژبان، نه‌وه‌یه که هه‌رکه‌سه و شتیکی له لا گرنه‌گه، که هه‌ر نه‌و شته گرنه‌گه‌ش له‌کن یه‌کئی تر، به‌هیچ ناچئ و نه‌و به‌په‌یچه‌وانه‌ی نه‌وی په‌شوشو شتیکی تر به‌گرنه‌گ ده‌زانئ، که نه‌م گرنه‌گییه‌ی که‌سی دووه‌م، لای که‌سی یه‌که‌م بئ نرخه، راسته یه‌کئی به‌دوای دهر ددا ده‌گه‌رئ، یه‌کئی تر به‌دوای دهرمان، یه‌کئی سه‌دوای په‌که‌گه‌یشتنه، یه‌کئی تر دابرائی لا خوشه، هه‌ر نه‌م یاسایه ناوی حیات و نه‌مریش ده‌گرته‌وه، نه‌نجامه‌که‌شی به‌ده‌سته‌پنهان و دۆراندنه!!

۲-۶-۴- مردن به‌عشقوه:

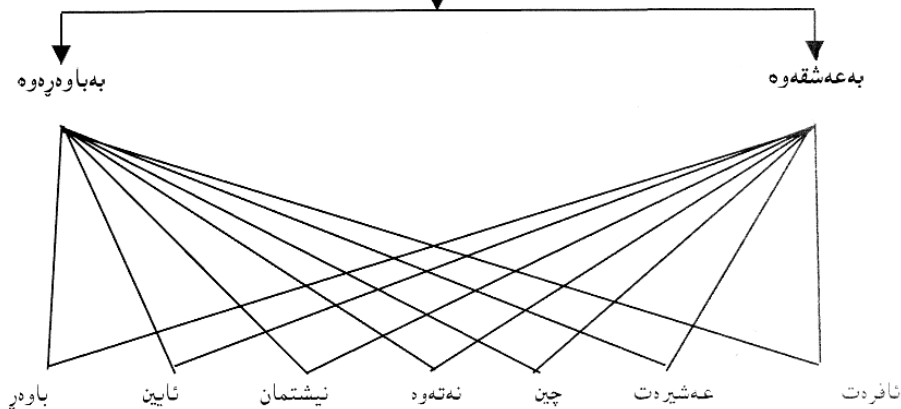
لایه‌نیکی تری کاردانه‌وی (مردن!) به‌سه‌ر مرۆف نه‌وه‌یه، که پاش نه‌م هه‌موو هه‌ولدان و خو دزینه‌وه‌یه له مردن و نه‌نجامه‌کانی مردن، په‌نای بۆ په‌یگه‌یه‌کی تریش بر دوه تا خوئی له ترس و ناخوشیبه‌کانی مردن رزگار بکات. نه‌ویش نه‌وه‌یه که مرۆف له زۆر حاله‌تدا ریگای مردنی به‌عشقوه‌ی هه‌لبێژاردوه. عه‌شق له‌په‌یناو نه‌و شتانه‌ی که خوئی ویستوو و باوه‌ری په‌په‌ینا هه‌بووه، عه‌شق به‌ئافره‌ت، نه‌شتمان، نه‌ته‌وه، چین، نایین و باوه‌ر، لا په‌ره‌کانی میژووی مرۆفایه‌تی پراو پره له نمونه‌ی نه‌م جوژه که‌سانه‌ی که به‌عه‌شق و باوه‌ره‌وه پاله‌وانانه کوژاون و شه‌هید بوون و مردوون.

نه‌و مردنه‌ی که لای خوینا خو شه‌ویستیان کردوه. «له‌وه‌ش که ویستویه مردن لای خوئی خو شه‌ویست بکات، دیسان په‌نای بۆ زۆر شت بر دوه، پشت به‌دوو شت. یه‌که‌م: باوه‌ر. دووه‌م: عه‌شق. نه‌م دووانه‌ش زۆر تبه‌که‌ل و په‌که‌وه‌ن، چونکه مرۆف له‌سه‌ر هه‌ریه‌کئیکیان مردبئ، نه‌وه‌که‌ی تری له‌گه‌ل بووه.

نه‌گه‌ر له‌سه‌ر «عه‌شق» مبرئ، ده‌بئ باوه‌ری به‌عه‌شقه‌که‌ی نه‌وه‌نده‌بئ بگاته راده‌ی باوه‌ر! جا عه‌شقه‌که‌ی له‌هه‌ر چ شتیکه‌وه بئ، ئافره‌ت بئ، نه‌شتمان بئ، نه‌ته‌وه بئ، باوه‌ری نایینی بئ، باوه‌ری چینه‌یه‌تی بئ، عه‌شقی که عه‌شقه‌که‌ی نه‌و شته‌ی له لا هه‌ینه‌ده خوشه‌ویست و په‌یروز بکات، که بۆی مبرئ! یانی مردنیک به‌عه‌شقوه.

دیسان باوه‌ریشی به‌هه‌ر شتیکی و جوژه باوه‌ریکی بووبئ، ده‌بئ باوه‌ره‌که‌ی بگاته راده‌ی عه‌شق، که خاوه‌ن باوه‌ر خوئی به‌عه‌شقوه بۆ باوه‌ره‌که‌ی بداته کوشت، جا باوه‌ره‌که، نایینی بئ، نه‌ته‌وه‌یی بئ، چینه‌یه‌تی بئ، یا مرۆفایه‌تی بئ، هه‌ر باوه‌ریکی که خاوه‌ن باوه‌ر هه‌ینه‌ده به‌په‌یروز و خوشه‌ویستی بزانی، تا راده‌ی عه‌شق، که ناماده‌بئ به‌عه‌شقوه بۆی مبرئ، واته مردنیک به‌باوه‌ره‌وه. (۳۷. ل ۲۷۱-۲۷۲) جا نه‌م عه‌شقه‌ خاوه‌ن باوه‌رانه، مردنه‌که‌یان هه‌ر چۆنیک بووبئ و له‌په‌یناو هه‌ر جوژه باوه‌ر و عه‌شقیکه‌وه بووبئ، وه‌ک په‌یره‌مێردی شاعیر له شیعریکیدا ده‌نوو سی «لاوان به‌عه‌شقوه نه‌چوون به‌ره‌و په‌یری مه‌رگه‌وه» له‌و مه‌رگه‌شدا خوینا به (شه‌هید) زانیوه و شه‌هیدیش جگه له‌وه‌ی به‌په‌ی باوه‌ره نایینیبه‌کان جیگایان به‌هه‌شته، له‌م سه‌ر دنیا‌یه‌ش نامرن و- له‌سه‌ر قسه‌ی شاعیر «نامرن نه‌وانه وا له دلئ میلیله‌تا نه‌ژین».

کاردانه‌وی مردن به‌عه‌شقوه

په‌راویزی به‌شی دووه‌م:

(۱-*) قه‌ده‌غه‌ شکینی نه‌و حاله‌ته‌یه که له‌نیو نه‌فسانه و چه‌رۆکه میلییه‌کان زۆر دووباره ده‌په‌سته‌وه، وه‌ختی پاله‌وان، هه‌موو شتیکی به‌ده‌ست دیتئ، ته‌نیا یه‌ک شتی لئ قه‌ده‌غه‌ ده‌کرئ، به‌لام پاش ماوه‌یه‌ک قه‌ده‌غه‌شکینی ده‌کا و، هه‌موو شته‌کانی تر به‌قوربانی نه‌و ته‌نیا شته قه‌ده‌غه‌کراوه ده‌کات، یه‌که‌مین قه‌ده‌غه‌شکین (ئادهم و حه‌وا) که به‌ره‌می نه‌و ته‌نیا داره‌یان خوارد له‌نیو به‌هه‌شت لیبان قه‌ده‌غه‌ کرابوو.

(۲-*) ته‌نلیل: «خوداوه‌ندی زه‌وی و هه‌وا و ره‌شه‌یا له نه‌فسانه‌ی سۆمه‌رییان، له‌گه‌ل - نانۆ- و - ئایا- سیینه‌یان په‌یکه‌تینا و پارێزهری نیپۆر (nippur) بوو، نه‌و په‌رستگایه‌ی که ناوی (ئیکۆر) بوو واته‌ مالی شاخاوی» (معجم الفولکلور).

(۳-*) بابلییه‌کان سوودیکی زۆریان له شارستانییه‌تی سۆمه‌رییه‌کان بینیه‌وه، له‌نیو نه‌م شارستانییه‌ته‌ زمان واته‌ زمانی سۆمه‌ری نه‌ویش کاربگه‌ری له زمانی بابلییه‌کان کردوه، نه‌گه‌ر نه‌م زمانه‌ش له فه‌ره‌نگی نایینییه‌وه بئ، نه‌وا کاربگه‌رییه‌که دوویات ده‌کاته‌وه.

(۴-*) باوه‌ر به‌بوون و نه‌مری گیان له‌کن سۆمه‌رییه‌کان په‌ش میسرییه‌کان ده‌که‌وئ، نه‌گه‌ر مه‌به‌ست مۆمیا کردن بئ، نه‌وا له‌م ناچه‌یه‌ی که نه‌مرۆ کوردستانی په‌یده‌لین، مۆمیاکردن لێره‌ش هه‌بووه.

(۵-*) هه‌رچه‌نده کراسگۆزین باوه‌ریکی بته‌وه له‌نیو برا ئیزدییه‌کانه‌مان به‌لام، له قه‌ولی سه‌ره‌مه‌رگئ، که قه‌ولیکئ به‌ناوبانگی نایینی ئیزدییه‌کانه‌ ئاوا باسی مردن ده‌کا:

/ / بن عاده‌مۆ هه‌زار سال ته‌مام که‌ی /

/ میریاتی ل شه‌رقئ هه‌تا ب شام که‌ی /

/ ده‌ما یه‌کئ هه‌ر دئ ژاکاسا مرنت تام که‌ی / (گوندیاتی ل ۱۰۸) که نه‌مه‌ش باوه‌ر هه‌ینانه به‌مردن، نه‌مه‌ بۆ خوئی

لیکنۆلینیه وه یهک هه لده گری؟!

(*) ٦- : بودا باسی ئەم تەمەنە دەکات، هەرچەندە بەرپێژەری تەمەنی مەرۆقی ئاسایی زۆرە، بەلام، ئەوێ که گیان هەمیشە زیندوو بێت، کەوێ دروست بوو؟ یەکەم جار لەسەر چ شتیو یەک دەرکەوتوو؟ ئەم پرسیارانە و زۆری تر بەدوای وەلامدا دەگەڕێن؟!

(*) ٧- بوونە خوداوەند و بیان هەندێ جار گیان لەدوا قۆناغیدا دەبیتتە خوداوەند، ئەو هەش لە باوەری سۆفیکەرمان نزیک دەکاتەوه، که دەلێن، دوا قۆناغ (فنا فی الله) یه، له پاش (فنا فی الله) به قای پاش فه نایه.

(*) ٨- کراسگۆرین- التناسخ، لای کاکه بییه کان (دۆنای دۆنای) ی پیتده لێن.

(*) ٩- هەر ئیستتا له نیتو برا ئیزدییه کان کهسانی وا هەن له ژباندا و باسی کراسگۆرین و ژبانی رابردووی خۆیان دەکەن و بەلگه ی زۆریش دیتنه وه، که ئەو ژبانە ی رابردوویان دەسه لیتن.

(*) ١٠- له ئایینی زهرده شتی، باوه ری په رینه وه له (پردی-چینود) زۆر له گه ل پردی سپراتی ئیسلام ویکده چن.

(*) ١١- له باسی به هه شت و دۆزه خ، مه به ست له و به هه شت و دۆزه خه یه که پیتش ئایینه ئاسمانییه کان مەرۆف باوه ری پیتی هه بوو.

(*) ١٢- ئارداو یراف نامه. گه شتی پیاوێکی ئایینی زهرده شتی-یه، که به نیتو دۆزه خ و به هه شت-دا ده یکات و ئەو ی بینیوه تی له ناو ئەم یرداف نامه یدا ده یگێرتیه وه، باسی حالێ دۆزه خ و به هه شتییه کانه به هه موو جۆره کانییه وه، له گه ل (معراجنامه) زۆر پیکده چن.

(*) ١٣- ویراف = ویراب = ویراز، ناوی ئەو ئیمانداره زهرده شتییه یه که به هه لێژاردن له نیتو هه موو خه لک هه فت کەس و له نیتو ئەو هه وت کەسه، سێکەس و له و سێ کەسه ش (ویراف) هه لده بێژن و هه وت شه و هه وت رۆژ ده خه وئ (گیان) ی له پردی چینود ده په رپیته وه پاشان به ناگا دپیته وه و باسی به هه شت و دۆزه خ به ور دی بۆ خه لکه که ده گێرتیه وه.

(*) ١٤- به پیتی باوه ری کۆنی ئەفسانه یی ئێران، ئەفراندن له ماوه ی دوازه هه زار سالی ئەفسانه یی ته واو ده بێ. ئەم دوازه هه زار ساله دابه شی چوار به شی سێ هه زار ساله یی ده کری. که هه ر به ش و قۆناغه ی سه فه تی تاییه تی و زانراوی خۆی هه یه.

(*) ١٥- لێره هۆی دروستکردنی مەرۆف ئەوه یه، که خوداوەندان به گه وه ره و بچووکیانه وه له زهحمه تی کارکردن رزگاریان بێن. ئەگه ر سه یری ئەو دیمانه بکه ین که له م داستانه دپنه به رچاو کۆمه لگایه کی خوداوه ندی- مەرۆف- ئاسامان بۆ دهرده که وئ، که کۆمه لگایه کی پر له چینایه تییه ئەوته، خوداوه نده مه زنه کان سوغره و بێتگاری به خوداوه نده بچووکه کان ده کەن و له ئەنجامدا خوداوه نده بچووکه کان کۆ ده بنه وه و خۆ پێشاندانیکی پر له نا په زایی و داواکاری ریک ده خەن.

(*) ١٦- ناگنی وه کو ناو هه ر ئەو نا تر و ناگن و ناگره یه، که ئیستتا رۆژانه به کاری دینین، به لام، ئەم (خوداوه ندی ناگنی) یه نیشانه ی ئەوه یه که رۆژانێ، زۆر زوو ناگر په رستراوه، هه ر ئەو په رسته ی شته کانی سروشت، دوا جار له شتیوه ی جۆره خوداوه ندیکی خۆی به رجه سه ته کردوو، هه ره وه کو چۆن باران، کانی، رووبار، ده ریا په رستقن دوا جار خوداوه ندی ناوی دا هیتا.

(*) ١٧- حازر خۆر، مه به ست له وه یه که له و قۆناغه ی ژبانی مەرۆف، مەرۆف بۆ خواردن کاری پێشوه ختی نه کردوو، پێشوه خت به مانای مانگ و سالت، وه ک ئەو پێشوه خته ی له کشتوکال و مه رداریدا دواتر مەرۆف سوودی لێ

ده بیتن، مەرۆقی ئەو سه رده مه ئەو ده مه ی برسی ده بوو- ته واو وه ک گیانله به ره کیتیوه کانی ئەم رۆ- هه ر ئەو دهم به دوای خواردندا ده گه را و چیی ده س که وتبا ئەوه ی ده خوارد.

(*) ١٨- مه به ست له ده سه ته واژه ی- هه ولدانیکی زانستییه یانه و تاقیگه یی- بۆ هه ولدانی ئەم کابرا سه قه ته، ئەوه یه که کابرا به- زانیاری-یه وه، با زانیارییه کی سه ره تاییش بێ، چه ند گۆل و هه ر گۆله ی چه ند جارێک بۆ مه به سستیکی دیاریکراو به کاره یتناوه، به کاره یتناوه که ش تاقیکردنه وه بووه، بۆیه ده کری، ئەو کابرا سه قه ته وه ک زانایه کی رۆژانی زوو ته ماشا بکه ین و هه ولکه شی به تاقیکردنه وه یه کی زانستییه یانه ی سه ره تا وه ربه گرین و ئەشکه وتی- شانده ر- یش وه ک تاقیگه یه ک بناسین، یه که مین تاقیگه.

(*) ١٩- هه ر له به ره ی دوعای تەمەن درێژییه وه (ناشور- ناستیر- ناپلا Ashur- Nastir- Apla جیتیگایه کی تاییه تی بۆ قوریانی کردن و په زامه ندی خوداوه نده کان دروست کرد «بۆ ئەوه ی تەمەنی گیانی درێژ بێ و رۆژانی ژبانی بێ ژمار بێ» ناشور پانیبال- یش که په رستگاکانی چاککرده وه و ناوا دوعای کرد «من که له خوداوه ندی ئیتوه ده رستم، ته مه نیتیکی درێژ و دلتیکی شادمانم بده نی» (تاریخ ادیان و مذهب در ایران ص ٥٨).

(*) ٢٠- ئەگه رچی له (شاهنامه) فردهوسی- اژیدهاک- ضحاک - به تازی عه ره ب داده نئ، به لام رای واش هه یه، که زوحاک عه ره ب نییه!

(*) ٢١- له نیتو کورده واری ژماردنی سالان به هۆی، زستان و هاوین و پایز و به هار کاریکی باوه، هه تا هه ندێ جار (په مه زان) واته مانگی رۆژووگرتنیش به کار دین، له سه ره تای هاتنه شاری ده سه ته کبییه جووتیاره کان. سالانی هاتنی خۆیان به (جۆخین- خه رمان) ده ژمارد، (ده یانگوت: هه وت جۆخینه مالمان هاتۆته شار) کاتی جۆخین لوتکه ی پێگه یشتنی به ره مه می کشتوکاله، که ئەویش به گرنگترین چاوه گی ژبانی جووتیار داده ندرئ، گرنگی و له سه رزارییه که شی هه ر له وه وه هاتوو.

(*) ٢٢- میر مح ئەو چیرۆکه ئەفسانه یییه، زۆر جۆر ده قی لێ بلاوگراوه ته وه، ئەگه رچی هیتلی سه ره کی هه لاتی (میر مح) له مردن و به ده سه ت هیتانی جیتیگایه که مردنی لێ نه بێ، به لام، له پێکهاته ی وردی چیرۆکه کان جیاوازی گرنگ هه یه.

(*) ٢٣- گارس، جۆزی هه رزنی درشته به هیتشوو ده بێ، زورات، (ف) گاروس، سه یری هه نبانه بۆزینه بکه.

(*) ٢٤- ته ماشای که له پووری کورد ژماره (١٠) ی نه ورۆزی ١٩٩٧. ل (١٣٥-١٤٠) بکه.

(*) ٢٥- په ندیتیکی کوردی هه یه ده لئ: «نه پیتلاوی ته نگ، نه خانه ی به جه نگ».

(*) ٢٦- هه رچه نده ئەم حیکایه ته ش زۆر ده قی جۆراو جۆری هه یه، به لام، سه یری (تیکستی هه شت چیرۆکی ئەفسانه ی کوردی) بکه (٧٥-٨٥)، که مامۆستا (طارق جمباز) سالی ١٩٨٦ هه ولتیر، بلاوی کردۆته وه.

(*) ٢٧- ئەم چیرۆکه من زۆر به مندالی له دایکم بیستروه، زۆری جیا یه له گه ل ئەو ده قه ی که نووسه ر (محمه مد فه ریت حه سه ن) له (مه مه لکه ته ی ماسی) دا سالی ١٩٩٧ هه ولتیر له (١٨٥ تا ١٩) له ژیر ناوی (میوانی بێ ئەده ب) بلاوی کردووته وه.

(*) ٢٨- هه بوونی به هه شت بیریکی کۆنی مەرۆقه له گه ل یه که مین ئایین ئەم بیره سه ری هه لداوه، ئەمه وه کو بیری به لام، بینی به هه شت و دلنیا بوونی مەرۆف به دلدا که وتن، که به هه شت بوونیکی حه قیقه ت و واقیعه! بۆ مەرۆف، هه ندیک مەرۆف ئەوانه ی به دوای نه مرییدا ده گه رپت و ده یانه وئ شته کان به چاوی خۆیان ببین، زمانی

گه‌پان به‌دوای نه‌مریی، له‌ئەفسانە‌ی کوردی و فارسی‌دا

۱-۲ خدری زینده و نه‌سکه‌نده:

ئێستا له‌سه‌ر ئاستی جیهانی (خدری زینده) و (۱-*) (ئه‌سکه‌نده‌ری چار قورنه‌ت) (۲-*) دوو که‌سایه‌تی ناسراون له‌نیۆمیژوو و ئایین و ئەفسانه‌دا. که‌یه‌که‌م: واته (خدری زینده) گوايه (ناوی نه‌مریی) خواردووته‌وه و ئێستا به‌پیتی باوه‌ری (ره‌شه‌خه‌لک) ده‌که (۳-*)، به‌شپۆه‌ی تاییه‌تی خۆی به‌رده‌وام به‌بنیادا ده‌سووریته‌وه و له‌کوێی که‌سانی لێقه‌وماو و هه‌زار هاواری بکه‌نێ و داوای یارمه‌تی لێ بکه‌ن ئه‌و یارمه‌تییان ده‌دا. دووهم: (ئه‌سکه‌نده‌ری چار قورنه‌ت) ه‌که‌ وه‌که‌ که‌سایه‌تییه‌کی واقعی میژوویی چووته‌ته‌ ناو ئەفسانه‌ به‌وه‌ی که‌ گوايه به‌دوای (ناوی حه‌یات) دا گه‌راوه، ئه‌گه‌رچی خۆی ده‌سی نه‌که‌وتوه، به‌لام گه‌رانه‌که‌ی به‌پیتی -ئه‌فسانه‌کان- چووته‌ته (ولاتی ئەفسانه) و چیرۆکی ئەفسانه‌یی دروست کردووه و ئێستا ئه‌و چیرۆکانه‌ له‌نیۆمیژوو هه‌موو نه‌ته‌وه‌کاندا ده‌گێڕدینه‌وه هه‌ر نه‌ته‌وه‌ و به‌شپۆه‌ی تاییه‌تی خۆی، به‌لام خالی گرنگ و هیتلی سه‌ره‌کی ئەفسانه‌که‌ (گه‌رانه‌ به‌دوای ناوی نه‌مریی) دا. که‌واته ئه‌م دوو که‌سایه‌تییه‌ ئەفسانه‌یییه. جگه‌ له‌ چیرۆکه‌ ئەفسانه‌یییه‌کان له‌نیۆمیژوو و فارسیا و اپتویست ده‌کا باسی ریشه‌ی واقعیه‌تیشیان بکه‌ین، به‌ باسیکی میژوویی و واقعی، ئه‌وه‌نده‌ی لیکۆلینه‌وه‌که‌ رێگا ده‌دا.

۱-۱-۲ خدری زینده:

هه‌ندێ لیکۆله‌ره‌وه‌ ریشه‌ی (خدری زینده = خضر الحی) ده‌به‌نه‌وه‌ سه‌ر چیرۆکی (ته‌موز و عه‌شتار) (۴-*) ده‌گێڕنه‌وه، که‌پاش ئه‌وه‌ی ته‌موز ده‌کوژرێ و ده‌چیتته (جیهانی ژێره‌وه) عه‌شتار به‌دوایدا ده‌چێ و به‌یارمه‌تی خوداوه‌نده‌کان ده‌یه‌یتنه‌وه‌ سه‌ر دنیا، هیتانه‌وه‌که‌ی به‌کۆه! هه‌ر ساله‌ی شه‌ش مانگ له‌جیهانی ژێره‌وه‌ ده‌بێ و شه‌ش مانگیش ده‌گه‌ریته‌وه‌ سه‌ر زه‌وی، ئه‌و شه‌ش مانگه‌ی که‌ ته‌موز له‌ژێر زه‌وییه، سه‌ر زه‌وی، وشک و برینگه، که‌ شه‌ش مانگه‌که‌ی تر دیته‌وه‌ سه‌ر زه‌وی، سه‌ر زه‌وی سه‌وز و ته‌ر ده‌بێ. ئه‌م هاتنه‌وه‌ی ته‌موز و (سه‌وز -خضر) بوونه‌ی زه‌وی، زۆر له‌و سه‌فه‌ته‌ی (خدری زینده) ده‌چێ، که‌ به‌پیتی وه‌سفه‌ ئایینییه‌که‌، ده‌لێن: له‌هه‌ر شوێنێکی وشک و بێ گیا دانیشتی، که‌ هه‌لساوه‌ ئه‌و جیگایه سه‌وز بووه به‌گیای ته‌ر و تازه، ئه‌وه‌ی که‌پێک ده‌چێ و لێکیان نزیک ده‌کاته‌وه، سه‌وز بوونی ئه‌و زه‌وییه‌یه‌ پاش هاتنی ته‌موز و دانیشتنی (خدر - خضر) که‌ ئه‌مه‌ش هه‌ردووکیان له‌ هیتزی (باران - ناو) نزیک ده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش له‌بیر نه‌که‌ین که‌ هه‌ندێ له‌ زانیانی ئیسلام و لیکۆله‌ره‌وانی (قرآن)، (خدر = خضر) به‌یه‌کێ له‌و چوار پیغه‌مبه‌ره‌ ده‌زانن: «چوار له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ زیندوون، دووانیان

حالیان ده‌لێ: (لیطمن قلبی).

(۲۹-*) له‌ باره‌ی نووسه‌ر و شاعیر و دانه‌ری داستانی گلگامش، سه‌یری ل (۲۳ تا ۲۵) ی (ملحمه‌ گلگامش، طه‌ باقر، سنه ۱۹۸۶، بغداد) بکه.

(۳۰-*) گلگامش هه‌رچه‌نده‌ نه‌یتوانی وه‌کو خوداوه‌ندان نه‌مریی به‌ده‌ست بپێنێ، به‌لام، له‌ داستانه‌که‌دا وا باس ده‌کری که‌ «دوو به‌شی خوداوه‌ند بوو، به‌شی سبیه‌می مرۆش» (ملحمه‌ گلگامش ص ۷۷).

(۳۱-*) زۆریه‌ی ئه‌و پاله‌وان و که‌سایه‌تییه‌یه‌ به‌دوای نه‌مرییدا گه‌راون، به‌وه‌ی بپینێ مردنی که‌سێک! زۆرجاریش که‌سه‌که‌ خۆشه‌ویست و نزیکێ خۆیان بووه، تووشی ئه‌م پرسیار له‌خۆ کردنه‌ بوونه، لێره‌وه‌ ده‌ست پێکردنی گه‌پان به‌دوای نه‌مریی ده‌ستی پێکردووه.

(۳۲-*) هه‌موو ئه‌و شیعراوه‌ی له‌ داستانی گلگامش وه‌رگیراون و لاپه‌ره‌ و سه‌رچاوه‌یان دیاری نه‌کراوه‌ له‌ (ملحمه‌ گلگامش، طه‌ باقر، ۱۹۸۶) وه‌رگیراون.

(۳۳-*) رۆژگاری سۆشیانت. = سۆشیانت، سۆشیانس: «ناوی سه‌ج که‌سی دیاریکراوی زه‌رده‌شتی-یه‌ که‌ له‌دوا سه‌ هه‌زاری ته‌مه‌نی جیهان، (به‌پیتی باوه‌ری زه‌رده‌شتیه‌کان) به‌ده‌ده‌که‌ون و جیهان له‌ زولم و خراپه‌ و فه‌ساد پاک ده‌که‌نه‌وه» (اساطیر و فرهنگ ایران در نوشته‌های پهلوی ص ۵۶۱).

(۳۴-*) هه‌رایتی و هه‌ره‌ به‌رزایتی، وه‌ک ناو و وه‌ک مانا زۆر له‌ (هه‌ره‌ به‌رز- هه‌ره‌ به‌رزایه‌تی) ئێستای کوردی نزیکن، که‌ ئێستا ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ بۆ لوتکه‌ی شاخی به‌رز و بۆ شتی به‌رز و به‌رز تر له‌وانه‌ی ده‌وره‌به‌ری به‌کارده‌ی. هه‌را ئێستا بۆ به‌رز به‌کارده‌ی. که‌ دوو نیه‌یه‌ ریشه‌ی وشه‌کانی ئێستای کورد بۆ وشه‌ ناویستاییه‌که‌ بگه‌ریته‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش بپینێه‌وه‌ بیرمان که‌ زۆر له‌ لیکۆله‌ره‌وه‌ و ناویستا ناسان، زمانی ناویستا به‌ شپۆیه‌ک له‌ زمانی کوردی ئه‌و رۆژگاره‌ ده‌زانن.

(۳۵-*) که‌باسی که‌سانی نه‌مر بکری ده‌بێ باسی (خدری زینده) ش بکه‌ین، به‌لام، چونکه‌ له‌ به‌شی سبیه‌م له‌ به‌شی (کوردی و فارسی) شدا باس ده‌کری، بۆیه‌ لێره‌ زۆر به‌پتویستم نه‌زانی، باسی بکه‌م، هه‌رچه‌نده‌ ئێستا وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی (نه‌مر)ی جیهانیش ناسراوه‌ و هه‌ندێ بیری دروستبوونی ده‌گه‌ریتنه‌وه‌ رۆژانی سۆمه‌ریه‌کان.

(۳۶-*) : (ناساتیا Nasatya = ناساتیا) ی هیندی به‌مانای ناسایی و ناواقعی دیت، که‌ له‌رووی مانا و ده‌نگه‌وه‌ (ناساتیا) ی هیندی له‌گه‌ل (ناسایی) کوردی زۆر لیک نزیکن، (نا) هه‌ر هه‌مان (نا) ی ره‌تکردنه‌وه‌یه، (ناساتیا) و (ناسایی) ش هه‌ر یه‌ک وشه‌ن به‌که‌مییک گۆرانه‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر یه‌ک ده‌کاته ناسایی.

(۳۷-*) چه‌ک نه‌بێ، واته‌ ئه‌و جیگایه‌ی چه‌ک نابیرێ چونکه‌ به‌ئاو یان خویتی کاریگه‌ر ته‌ر بووه.

(۳۸-*) : ئه‌م شیعراوه‌ی بابام به‌رپینوسی ئه‌مرۆ نووسیه‌وه.

له ناسمانن عیسا و ئیدریس و دووانیان له سهه زهوبین خدر و ئهلیاس، بهلام، خضر (=خدر) ئهویان له دهریایه، کهچی ههقاله کهی له (سهه) زهوییه» (۱۲۶، ص ۵۷).

کهچی لیکۆله رهوهی و اهه به ئه ناوی (خدر - خضر) ه دهاته پال (که یخوسهوه) که له هه ندیک سههراوه به: «هوو خشتهه (پاشای چاک) و له ناویستا (هتوسهوه) (ناوباش) و هیرۆدۆت (کیاسکار) (کی اخسار کهی نه خسار) واته پاشای به هیژ» (۴۹، بخش یکم، ص ۱۵۹] دهزانن، هه ره ئه سههراوه یه دهنوسن: «ناوی ئه و پاشایه له نهفسانهی یۆنانی و سامی به شتیوهی خیسستروس (خیششتهه) و کسپوتریوس (خسپوتریوس) و خضر باسکراوه» (۴۹، بخش یکم، ص ۱۶۱) هۆی ناوهیانه کهشی به (خضر) بۆ ئه وه دهگێرته وه که وهختی و یستوو به تی (نهینهوا) داگیر بکات سوودی له ناوی زۆری دیجله بینویه که به شتیوهی دستکرد تاونیوه تی شووره گلییه کهی پی بشکینن، ئه مهش بووه ته هۆی ئه وهی نهفسانهی لافاوی گه وهی بۆ هه له به ستن، دیسان له (شاهنامه) باسی گه پانی زۆری (که یخسره وه) دهکات له نیو دهریاکاندا، لیره وه به کارهینانی ئاو، واته دهست به سهه ئاو و دهریادا گرتن، هه ره ئه هیز و نه مریبهش ده دریتته پال (خدر = خضر). له وهش که که یخسره وه به شتیوه یه کی دستکرد و به فراوانی ئاوی بۆ شهه و داگیر کردن به کارهیناوه، ده بی پاش سهه رکه وتن، بۆ ئاوه دانی و کشتوکالیش به کاری هینابن، دیاره به کارهینانی ئاو له لایه ن پاشایه کی به هیز و به زانستییه کی پینشکه وتوو (دهستکرد) ده بیته هۆی ژبانیه وه و بووژانه وه و سههوز بوونی ولات، که ده کرئ هه ره ئه م (سههوز - خضر) هۆی نهفسانه و ناولینانه که بی و خالیکیش بی بۆ ئه وهی له گه ل (خضر) پیک بچوو پندرین.

۲-۱-۲- خدری زینده و (قورئان) ی پیرۆز:

چیرۆکی (موسی) و (خضر) له قورئان له (سوره الکهف) دا زۆر باسکراوه، له ئایه تی (۶۰ تا ۸۲) و لیکه ده نه وه که ئه م ئایه تانه باس له پیکه گه بیشتنی ئه م دووه ده که ن، موسا پیغه مبه ره به ناوی راسته قینه ی خۆی ناوی دئی، به لام، (خضر = خدر) وه ک « فوجدا عبداً من عبادنا اتینه رحمة من عندنا و علمنه من لدنا علماً » (الکھف، ۶۵) ناوی هاتوو ه که لیره خودا به - عبداً من عبادنا - باسی خضر - دهکات و هه ره له قورئان - دا هه ندیک ئایه تی سووره ی - (الکھف) به دووباره بوونه وهی قسه ی خضر - دهزانن: « قال إنك لن تستغيب معي صبراً » (الکھف، ۶۷) واته (خضر = خدری زینده) به موسا پیغه مبه ره ده لی: تو سه بری ئه وه ت - نییه - له گه ل مندا بی. واته وه ک له (سوره ی) (الکھف) دا به دهر ده که وئ، که خودا باسی هه ردوکیان دهکات، موسا و خدر، هه ره ها گفوتو گۆی هه ردوکیشیان له سووره ته که دووباره ده کریتته وه. که ئه مهش به پیتی مه نتقی سووره ته که بوونی خدر (خضر) ده سه لپینی، له وهش زیاتر له و چیرۆکه دا باسی هه ندی له سیفه ته کانی خدری زینده دهکات، وه ک ئه وهی خدری زینده له پر دهر ده که وئ، واته که موسا و لاره که گه رانه وه ئه و جیگایه ی که (نه هه نگ) ده که یان لئ بز کرد بوو: «خضر یان بینی (س.خ) له سهه وشکه گیا راکشاه، خۆی به کراسه که ی دا پۆشیوه، که موسا سلاوی لئ کرد، خضر کراسه که ی له سهه خۆی لادا و وهلامی سلاوی دابه وه، خضر له - جیگایه کی - نه زانراوی ئالۆز په یدا بوو، موسا و لاره که نه یانزانی له کوئ هاتوو» (۱۳۱، ص ۱۹۵) هۆی ناولینانه کهشی به (خضر - خدر): (البخاری) له (أبي

هریره - خ. ر) ئه ویش له پیغه مبه ره (د.خ) ده گێریتته وه: «بۆیه ناوی لئینرا (خضر = خدر) له به ره ئه وهی له سهه ره وه یه کی سپی دانیشته، له پر له ژیریا به سهه وزی دهستی به له رزین کرد» (۱۳۱، ص ۱۷۶) له باسی (نه هه نگ) ده که شدا، ده لپین: «که خودا فه رمانی به موسا دا که (نه هه نگ) یکی سووره وه کراوی خۆی کرا و له گه ل خۆیدا هه لگرت (....) موسا و لاره که خه وتن، نه هه نگ به خۆی کراوی و سووره وه کراوی هه لگیرابوو، دلۆیه ناویکی کانی ژبانی به رکه وت ژبانی هاته وه بهر» (۱۳۱، ص ۱۹۵) ئه و ئاوه ی که نه هه نگه سووره وه کراوه که ی ژبانده وه ده لپین: (خضر) یه هه ره له و کانییه ی خوار دوو ته وه: «دهسته یه ک له (زانا) موسلمانه کان بۆ ئه وه ده چن که (خدری زینده = الخضر حی) له ناوی (کانیی ژبان) ی خوار ده وه، ئه وهی که هه رکه سیک لپی بخواته وه نامرئ، هه تا رۆژی قیامته» (۱۳۱، ص ۱۸۱) له باره ی سال و شوینی له دایک بوون و مردنی (خضر) سههراوه ئایینییه کان، هیچ هه و الیکیان پی نییه: نه بوونی زانیاری له م رووه وه (خضر - خدر) ی زیاتر پیرۆز و نهفسانه یی کردوه.

۲-۱-۳- خدری زینده له هه یالی نهفسانه یی کوره - دا:

خدری زینده له نیو خه یالی ره شه خه لکه که، ئاماده یییه کی هه میشه یی هه یه. هه ره ئه و ئاماده یی و باوه ریه یه، که له نیو زۆر چیرۆک و نهفسانه کاند (خدری زینده) که سایه تیه به کی خیرخواز و ری پیشانده ره، له سهه زۆر شتیه خۆ پیشانی لیتقه و ماوان دده، جگه له شتیه کانی مرۆف، له سهه شتیوهی ئاژهل و بالنده و زینده وه ریش دهر ده که وئ.

نیشانه کانی ئه وه یه که وهختی وه ک پیره مپردیک دهر ده که وئ «دهستی زۆر نه رم و شله هه ره وه ک ئیسقانی تیدانه بی» (۲۸، ۴۸) دهستی نه ک هه ره نه رم و شله، به لکه ده لپین خدری زینده جهسته ی بی ئیسقان و بی سینه ره، به م دوو سفه تهش له شتیوهی مرۆفی وه دهر ده نین و ده یبه نه (جیهانی بالا) و نیو فریشته و په ربیان. جگه له وه ده لپین: به چاو قووچیتیک ئه و سه ره ئه م سه ری جیهان دهر پئ و ده توانن، بۆ هه ره شتیوه یه کی بیه وئ خۆ بگۆرئ و زانیارییه کی هه یه، هه موو خه لک و هه موو که سیک چاک دهناسن، نه مه ره ئاوی حه یاتی خوار دوو ته وه و هه تا رۆژی قیامته، زیندوو ه. هه ره ئه م سفه تانهش دده ن به (ئه هره مهن!) به لام، وه ک ره گه زیکی شهه، که دیسان ئه هره مهنیش زیندوو ه، تا رۆژی قیامته و ئاخیرین که سه له جیهان (عزرائیل) فریشته ی گیان کیشان گیانی ده کیشن، به م به رامبه ره یه ک راگرتنه ی (خدری زینده = هیزی خیر) و (ئه هره مهن = هیزی شهه) ئه م باوه ره له بیری ئایینی زهر ده شتی و باوه ری (زه روان) مان نزیک دهکاته وه، هه ره ئیستا له نیو خه لکی کوردستان سه دان و هه زاران که س و بنه ماله هه ن، ده لپین «ئیمه خدری زینده مان دیوه» (عه بدوله قیب یوسف) له باسی (شاخی سوورین) دا دهنوسن: «چه می خیری زینه (واته خدری زینده هاتوو ته ئه و جییه و ئه و کانییه گه ورده ی ته قساندوو ته وه) له به ری باکووری دۆلی (نه وئ) دا و له خوار (بانی بنۆک) به رامبه ره به (قه لپی زوحاک) (۵-*) هه لده قو لیت به دۆله که دا بۆ نه وئ دیت» (۲۱، ۱۱-۱۲) دیاره ئه م ناوی (خیری زینه = خدری زینده) یه به هۆی رووداو پیک و جو ره ده رکه وتنیک خدری زینده یه (به پیتی باوه ری خه لکه که) به سه ره ئه و چه مه دا پراوه.

نه‌سکه‌نده‌ری کورپی (فیلبیپ) شای مه‌قدونیا، له‌مه‌قدونیا له‌دایک بووه، له‌شاری (بابل) مردوووه شاگردی (نهرستۆ-۳۸۴-۳۲۲-پ.ز) بوو له بیست سالیدا حوکمی گرته دهست له‌سایه‌ی لیته‌توویی خۆی سه‌ره‌تا پۆژئاوای داگیر کرد پاشان رۆژه‌للات، سیی و چوار سال ته‌مه‌نی ته‌واو نه‌کردبوو مرد، له سالی (۳۳۲ پ.ز) له (گۆگامیل-گۆگامیر)ی نزیک هه‌ولیر (دارا) پاشای فارسی شکاند و هه‌تا رووباری (سند) رۆبشت له ولاتی هند. نه‌سکه‌نده‌ری ته‌واو مه‌یژووویییه‌یه که له‌سایه‌ی سه‌رکه‌وته نه‌ گرت و کرده‌وه جیهانییه‌کانی، بووه‌ته پالنه‌وانی ده‌یان و سه‌دان هه‌کایه‌تی میلی و نه‌فسانه‌یی له هه‌موو جیهان و زۆر کرده‌وه و کاری نه‌فسانه‌یی دراوه‌ته پال. بۆ نمونه له ولاتی هند: «باسی شه‌ره‌کانی ده‌کن له‌گه‌ل مه‌یرووی گه‌وره و زه‌لام و گۆشت‌خۆزه‌کان و ماری شه‌ش سه‌ر و کورته بالا یه‌ک پیه‌یه‌کان و نه‌سپه سه‌ر مروقه‌کان و مروقه سه‌ر سه‌گه‌کان» (۲۰۰).

له‌نیو کورد (نه‌سکه‌نده‌ری) به‌زۆر شه‌یوه باسی ده‌کری و بووه‌ته پالنه‌وانی زۆر نه‌فسانه و زۆر جیهان‌گاش هه‌یه ناوی ته‌وه سه‌ر کرده یۆنانییه‌ی پیوه‌یه هه‌ر مامۆستا (وربا قانع) له‌زاری باوکی ده‌گه‌ی ته‌وه، که زۆر جار به‌منداڵی لیبی بیستوهه گوتووویه‌تی: «باسی مردنه‌که‌ی (نه‌سکه‌نده‌ری) ییشی کرد که له (شاره‌زور) به‌نه‌خۆشی سک چوون مردوووه، له گۆمیکدا له (چه‌می چه‌قان)ی (شاره‌زور) له‌نزیک ناوایی (زه‌نگی مه‌ری) لاشه‌که‌یان شو‌ریوه و نیستاش به‌وه گۆمه ده‌لین (گۆمی نه‌سکه‌نده‌ری) دار به‌روویکی گه‌وره له شوینی مردنه‌که‌یدا ماوه که به‌داری (ذی القرنین) به‌ناوبانگه. نیستاش که خه‌یله جافه‌کان ده‌گه‌نه بن ته‌وه داره فاتیه‌یه‌که بۆ گیانی (نه‌سکه‌نده‌ری) ده‌خوین، له‌پاش شو‌ردنی لاشه‌که‌ی جه‌رگ و هه‌ناویان ده‌ره‌یناوه له‌نزیک ته‌وه داره گۆرتیکیان بۆ کرده‌وه که به‌گۆزی (نه‌سکه‌نده‌ری) ده‌ژمه‌ی درێ، به‌لام لاشه‌که‌یان برده‌وه له شوینی شاری (نه‌سکه‌نده‌رییه‌ی میسر ناشیان» ۲۲۷.

قورئان ده‌قیکی له‌مه‌یژینه‌ی هه‌زار و چوار سه‌د سه‌له‌یه‌یه جگه له کۆنیه‌که‌ی خۆی، باسی زۆر رووداو و که‌سایه‌تییی کۆنتریش ده‌کات، هه‌ندی له لیکۆله‌ره‌وان و لیکده‌وه‌ه‌کانی قورئان، (ذوو القرنین)ی نیو قورئان به نه‌سکه‌نده‌ری مه‌قدۆنی لیکده‌وه‌هه‌وه، هه‌ر چه‌نده هه‌موو زانایان له‌م باره‌یه‌وه رایان وه‌کو یه‌ک نییه! به‌لام، ته‌م رایه‌ی که ده‌لتی (ذوو القرنین) هه‌تایه بۆ نه‌سکه‌نده‌ری، ته‌مه‌ش هه‌تایه‌که بۆ گرتگی و ناوداری ته‌وه سه‌ر کرده یۆنانییه، که له‌راستیشدا هه‌روا بوو.

خودا ده‌فه‌رمووی: (ویستلونک عن ذي القرنين قل ساتلو عليكم منه ذكراً) (الکھف "۸۳") ته‌وه زانایانه‌ی که ده‌لین قورئان باسی نه‌سکه‌نده‌ری کرده‌وه، ته‌م (ذوو القرنین)ه‌وا لیکده‌وه‌هه‌وه که مه‌به‌ست نه‌سکه‌نده‌ری، له‌وه‌ش که قورئان راسته‌وه‌خۆ ناوی نه‌سکه‌نده‌ری نه‌هه‌یناوه (دکتۆر سه‌لاح عه‌بدولقادر نه‌خالیدی) وای لیکده‌واته‌وه که ده‌لتی له قورئاندا: «مه‌به‌ست تو‌مار کردنی مه‌یژووویی نییه! به‌لکو

مه‌به‌ست په‌ند وه‌گرتته له پیره‌که‌که» (۱۳۱، ص ۵۵) له‌وه‌ش که نه‌سکه‌نده‌ری به «ژی القرنین» ناو براوه، زۆر را هه‌یه، هه‌ر دکتۆر (سه‌لاح عه‌بدولقادر نه‌خالیدی) ده‌لتی: «ناویان لینا - ذی القرنین- چونکه ولاتی فارسی گرتته ژیر ده‌ست، وه‌ک ته‌وه‌ی -ولات= قرن-ی یۆنانی و قرن=ولات-ی فارسی کۆکرده‌وه، که دوو ولاتی به‌هه‌یژی ته‌وه رۆژگار هه‌بوون.» (۱۳۱، ص ۲۶۰) نه‌سکه‌نده‌ری که له‌م ته‌مه‌نه که مه‌دا توانی گه‌وره‌ترین و به‌هه‌یژترین دوو ولاتی ته‌وه رۆژگاره‌ی جیهان بخاته ژیر رکیتی خۆی و له رۆژئاوه به‌ره‌و رۆژه‌للات بی و سه‌رکه‌وته گرتگیه‌کانیشی له جیهان ده‌نگی داوه‌وه، ته‌مه‌نه هه‌مووی رێگای ته‌وه‌یان بۆ خه‌یالی عه‌وام خۆشکرد که بیه‌که‌نه پالنه‌وانی زۆر نه‌فسانان، یه‌ک ته‌وه نه‌فسانانه‌ش گه‌رانه به‌دوای- ناوی حه‌یات-دا، ته‌مه‌نه‌فسانه‌یه‌ش زۆر ته‌وه‌ی دنیا تیه‌یدا هاوه‌بهن، له‌وه‌ته‌وه‌ش کورد و فارس، له هه‌مووان له‌په‌شتن له‌به‌ر دوو هه‌و:

یه‌که‌م: کوردستان له‌وه رۆژگار هه‌دا، چ وه‌کو ولات، چ وه‌کو مه‌یله‌ت به‌شه‌یکی گرتگی و دیاری ولاتی فارس بووه، سه‌ره‌رای ته‌وه‌ش، شه‌ری (نه‌سکه‌نده‌ری) پاشا و سه‌ر کرده‌ی یۆنانی له‌گه‌ل، پاشا و سه‌ر کرده‌ی فارس (دارا) له خاکی کوردستان و له نزیک شاری (هه‌ولیر) و ریک له (گۆگامیر) بوو، ته‌مه‌ش بۆ خۆی هه‌یه‌کی گرتگی بۆ ته‌وه ته‌مه‌ش و سه‌ر کرده‌یه له‌نیو خه‌یالی نه‌فسانه‌یی ته‌وه خه‌که جیهان‌گاش بکاته‌وه و به‌ی به‌ پالنه‌وان و که‌ره‌سته‌ی زۆر نه‌فسانه‌ی ته‌وه مه‌یله‌ته.

دووهم: مه‌یله‌تی فارس، چ وه‌ک مه‌یله‌ت، چ وه‌ک پاشا و سه‌ر کرده و له‌شکر، به‌شی دووهم و گرتگی ته‌وه رووداو و مه‌یژوه‌ن، که نه‌سکه‌نده‌ری تیه‌یدا براوه بوو، شکستی دارا و شکانی له‌شکر و داگیر کردنی ولاتی فارس له‌لایه‌ن نه‌سکه‌نده‌ره‌وه ته‌مه‌ش رووداو یه‌که له‌مه‌یژوووی فارس و له خه‌یالی نه‌فسانه‌یی عه‌وام، ره‌گیکی قوول و کاریگه‌رییه‌کی زۆری هه‌یه. ته‌گه‌ر مه‌یژووونوسانی فارس زۆریان له‌باره‌وه نووسیه‌وه، ته‌وا خه‌یالی نه‌فسانه‌سازی عه‌وامیش که‌می بۆ نه‌کردوه.

یه‌ک ته‌وه تابه‌مه‌ندیه‌یه‌کانی نه‌مرانی نه‌فسانه‌ی فارسی، که ته‌وه‌ش سه‌رچاوه له نه‌فسانه ئیترانییه کۆنه‌کانه‌وه ده‌گرت، بوونی- (فره‌ و ایزدی، خورنه، هوم)ه، که ته‌مه‌نه‌ش وه‌ک هه‌یژ و پیره‌زی و روونکی، هه‌ر پاشا و پالنه‌وان یه‌که هه‌بوایه، له دوو لاره سوودی لی ده‌بینی. یه‌ک: له رووی جه‌سته‌وه ته‌وه که‌سه هه‌یچ نه‌خۆش نه‌ده‌که‌وت و بریندار نه‌ده‌بوو و نه‌ده‌مرد. دوو: هه‌ر کاریکی بیوسته‌یه ده‌یتوانی بیکات و به‌سه‌ر هه‌ر دوژمن و دیوتیکدا سه‌رده‌که‌وت. ته‌مه‌ فه‌ری نیه‌ده‌یه تابه‌ت به‌به‌نه‌ماله‌ی پاشا ره‌سه‌ن و ره‌واکانی ئیتران بوو، واته هه‌موو که‌سه نه‌یده‌توانی به‌ده‌ستی بیه‌ن، تابه‌ته‌ندیه‌یه‌کی تری ته‌وه فه‌ری نیه‌ده‌یه ته‌وه‌بوو، خاوه‌نه‌که‌ی واته ته‌وه که‌سه‌ی ته‌وه فه‌ری هه‌بوایه، هه‌تا له پینا و خه‌ی و چاکه و له دژی شه‌ری دیوان به‌کاری هه‌تایه‌وه، ته‌وا ته‌وه هه‌یژ و روونکییه‌ی له‌به‌رده‌ستدا بوو، هه‌ر هه‌ینه‌ له‌رێگه‌ی لادا، ته‌وا فه‌ری نیه‌ده‌ی لیبی دوور ده‌که‌وته‌وه و هه‌یژ و توانای له‌ده‌ست هه‌دا و رووی له شکست ده‌کرد وه‌کو (جه‌مشید).

- فه‌ری: وه‌ک هه‌ندی له فه‌ره‌نگه‌کان مانایان لیکداوه‌ته‌وه.

- فر: «واته شان و شهوکهت و پایه بهرزی و بهمانای رووناکیش هاتووه» (۱۹۰).

- فهپ: «ووم، پیروزی، بهره، فایده» (۱۸۹).

- فر: (فره، شان و شهوکهت، پایه بهرزی، جوانی، رهونقی هلیژارد، پرتوه، رووهک) (۱۹۳).

وشه‌ی (فهپ) ئیستاستا له‌نیو کورد روژانه به‌کار دیت، وک ته‌وهی به‌که‌سیک ده‌لین: «کابرایه‌کی بی فهپه» واته کابرایه‌کی بی خیره، یان ده‌لین: «کابرایه‌کی به‌د فهپه» واته شه‌راوییه و ته‌وهی لیبی ده‌که‌ویتته‌وه به‌دی و خراپه‌یه.

- هوم: «هه‌ومه: هومه (سه‌ومه‌ی ویدیایی) خوداوه‌ندیکه که له‌ش ساغی و هیژ ده‌به‌خشتی و به‌رو بووم و نه‌وه زور ده‌کات، - هوم: ناوی گیایه‌که که توانایه‌کی شفابه‌خشتی هه‌یه، باوه‌ی وایه که له جنسی (نافدرا) یه، (۰۰۰) بروا وایوه که ته‌م خوداوه‌نده هیژتیکی وای هه‌یه هه‌ر دوژمنیک ده‌شکینتی، له‌راستیدا که (که‌یخه‌سه‌وه) پاشای توران (ئه‌فراسیاب)‌ی دواتر شکاند سوودی راسته‌وخوی له (هوم) بیینی» (۱۰۵، ص ۱۷)

-خه‌وه‌رنه: «ده‌قه زه‌رده‌شتیه‌کانی پاشتر، وکو (دینکرد = دینکرد) باسی ته‌وه ده‌کن که چۆن فره = فهپه (خه‌وه‌رنه = خورنه) و گیان پاسه‌وان (فر و هر = فره‌وه هه‌ر) پیشتر له‌دایکی ته‌وه پیغه‌مبه‌ره هه‌بووه، فهپه له‌جیهانی رووناک‌ی روژ و مانگ و ته‌ستیره‌کان رووناک‌ی وهرگرتبوو، له‌ویته‌وه چوه‌ه نیو ئاگردانی ته‌وه بنه‌ماله‌یه. دایکی زه‌رده‌شت (دوغدو) فهپه‌ی له‌به‌ده‌نی خویدا هه‌لگرتبوو. ته‌وه فهپه‌یه هیژنده رووناک بوو که ته‌وه ژنه له‌تاریکیدا ده‌ره‌وشایه‌وه» (۱۰۵، ص ۶۵)

«له‌باره‌ی په‌دا‌بوونی (فهپه‌ی زه‌رده‌شت) (*۶) هه‌تا پیش له‌دایک بوونی، که چل و پینج ساڵ پیش ته‌وه‌ی زه‌رده‌شت بگاته ته‌وه ته‌مه‌نه‌ی قسه له‌گه‌ل (ئورمز = خودا) بکات، کاتی که فه‌رینی = دایپیری زه‌رده‌شت له‌دایکه‌وه- دایکی زه‌رده‌شتی بیی، که ناوی دوغدو بوو، (فره زه‌رده‌شت = فهپه‌ی زه‌رده‌شت) له‌شپوه‌ی ئاگریکی رووناک دابه‌زی و تیکه‌ل ته‌وه ئاگره‌بوو که له‌پیش ته‌وه بوو. فهپه له‌وه ئاگره‌وه تیکه‌ل دایکی زه‌رده‌شت بوو و ته‌وه فه‌په‌یه سنی شه‌وه و روژان، له‌هه‌ر چواره‌وری ماله‌که‌یان گه‌شاهه‌ بوو، که ریواران به‌رده‌وام له‌سایه‌ی ته‌وه رووناک‌ییه به‌پیدا ده‌رویشتن، کاتی که دوغدو گه‌یشته پاژده سالان به‌هوی ته‌وه فه‌په‌ی که له‌ودا هه‌بوو، که به‌پتوه ده‌رویشتن، رووناک‌ی ده‌رویه‌ری روون ده‌کرده‌وه» (۶۵، ص ۱۲۱)

فه‌پری ئیژه‌دی: «خه‌لکه‌که‌ی تر که له‌شه‌ش کیشوه‌ری جیهان نیشته‌جین له‌ته‌وه‌ی (مه‌شیه) و (مه‌شیه‌نه) بیون، ته‌وه‌ان به‌سواری گای ته‌فسانه‌یی (سریسوغ = سه‌ریسوغ) له‌ده‌ریا په‌رینه‌وه و گه‌یشته‌ه نیوه‌ندی هه‌ریمه‌کان، چونکه له‌کیشوه‌ریک بو کیشوه‌ریکی تر ته‌نیا به‌هاوکاری خوداوه‌ند یان به‌فه‌پ ئیژه‌دی ده‌یان‌توانی به‌په‌رینه‌وه» (۹۷، ص ۲۰)

-هوم: «له‌ئاویستا و هتوم له‌ریگ ویدا سوما soma ناوی گیایه‌که خۆشای هومی لی دروست ده‌کن (...). له‌کن به‌ره‌مه‌نه‌کان سوما ناوی خودایه، هه‌روه‌کو هوم له‌مه‌زده‌یه‌سه‌نا ناوی فریشته‌یه‌که» (۱۹۲).

-هوم: «قسه وایه که له‌مردنی موید= پیایوی ئایینی، (ئیزه‌دی= خودایی) له‌ری و ره‌سمی قوربانی ژبان هیژ به‌ئیمانداران ده‌گات (...). هومه: خدایه‌که: بو خوی له‌ری و ره‌سمی قوربانی ده‌بیته‌ه قوربانی تا خه‌لکی ژبانیان ده‌ست که‌وی» (۵۲، ص ۵۲) له‌باره‌ی فره‌وه‌ری زه‌رده‌شته‌وه: «فره‌وه‌ره‌که‌ی له‌هوم و فره‌که‌شی له‌شیری مانگاو ده‌هینرا، کاتی دایک و باوکی خواردیان، ته‌وه کات زه‌رده‌شت په‌یدا بوو» (۶۵، ص ۱۲۲)

گه‌وه‌که‌رنه: گوکرنه، یان هومی سپی که هه‌موو خه‌لک ده‌رمانی نه‌میری له‌کاتی ته‌فراندنه‌وه‌ی جیهان له‌وه‌وه به‌ده‌ست دین» (۵۲، ص ۲۸).

وهک له‌خویندنه‌وه‌ی سه‌رچاو که‌ونه‌کان به‌ده‌رده‌که‌وی، فه‌پ، یان فه‌ری خودایی، شتیکه خوداوه‌ند، ده‌یداته پیایوی خوی، له‌پیغه‌مبه‌ر و ئیماندار و پیاوچاکان، هه‌روه‌ها میراتیکی بنه‌ماله‌شه و له‌با‌ه‌وه بو کور ده‌گویتزیتته‌وه، که‌سی که نه‌بیی ناتوانی به‌ده‌ستی بیی وک که زوحاک نه‌یتوانی، به‌لام هه‌یه له‌ده‌ستی دده‌ا، وک ته‌وه‌ی که جه‌مشید دۆراندی.

به‌لام، هوم و خه‌وه‌رنه خۆشای گوشراوی جوژه گیایه‌کن و له‌بوژه ئایینییه‌کاندا پیایوی ئایینی به‌ده‌ستی دین و ده‌یبه‌خشنه‌وه، هه‌ندێ جاریش له‌شیر یان جاری وای هه‌یه له‌بزی گا و مانگا به‌ده‌ست ده‌هینری، واته ده‌گبیریتته‌وه، هه‌مووشیان واته فه‌پ و هوم و خه‌وه‌رنه و سوماکه وکو ناو دووباره بوونه‌وه‌ی به‌کترن، هۆن بو خۆشگوزه‌رانی و ده‌سه‌لاتداری و نه‌میری. هه‌ر ته‌وه هۆبه‌ش جه‌مشید و فه‌ره‌یدوون هه‌یانبوو، زوحاکیش هه‌ولێ دا به‌ده‌ستی بیی.

۴-۱- کورتی ته‌فسانه‌کان بوچی؟!

مه‌به‌ست و کرۆکی سه‌ره‌کی ته‌وه لیکۆلینه‌وه‌یه، به‌راوردی تیمه‌ی گه‌رانه به‌دوای نه‌میری له‌ته‌فسانه‌ی کوردی و فارسیدا، له‌به‌ر ته‌وه‌ی ته‌م جوژه ته‌فسانانه‌ش تا ئیستا چ له‌نیو کورد چ به‌به‌راورد له‌گه‌ل زمانیکی تر شتیکی ته‌وتویان له‌سه‌ر نه‌نوسراوه و نه‌که‌وتونه‌ته‌نیو فره‌ه‌نگی گشتییه‌وه، سه‌ره‌رای ته‌وه‌ش وای به‌که‌مه‌ل و له‌سه‌ر یه‌ک و به‌راورد له‌گه‌ل فارسی هه‌ر یه‌که‌جار ده‌گمه‌نن، دیسان ته‌م لیکۆلینه‌وه‌یه، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی به‌راوردکاری و پراکتیکییه، بوچه‌ پتویست ده‌کات کورتیه‌کی ده‌قی ته‌فسانه‌ کوردی و فارسییه‌کان بخیرته‌ه پیش چاو بو ته‌وه‌ی زه‌مینه‌ی به‌راوردکارییه‌که له‌به‌ر چاو بی، له‌م کاردا ره‌چاوی دوو خال کراوه:

۱- زۆری ته‌فسانه‌ کوردی و فارسییه‌کان زور درێژن و لیره کورت کراونه‌ته‌وه.

۲- له‌کورت کردنه‌وه‌که‌دا ته‌نیا گرنگی به‌لایه‌نی گه‌رانه‌که دراوه و ته‌وه مه‌به‌سته‌ه روون ده‌کاته‌وه.

خالیکی تر که شیایو باسکردن بی ته‌وه‌یه، که له‌نیو ته‌فسانه‌ کوردی و فارسییه‌کاندا، من ته‌وه ته‌فسانانه‌م هه‌لیژاردوه که له‌گه‌ل کرۆکی نامه‌که‌دا ده‌گوئین و له‌نیو ته‌فسانه‌کاندا ده‌ستم که‌وتوون، له‌وه‌شدا ته‌وه تبیینی ده‌کری، ته‌فسانه‌ کوردییه‌کان زۆریه‌یان ته‌فسانه‌ی ئاسایی و که‌متریان ته‌فسانه‌ی خوداوه‌ندان، که‌چی ته‌فسانه‌ فارسییه‌کان -به‌پیتچه‌وانه- زۆریه‌یان ته‌فسانه‌ی خوداوه‌ندان و که‌متریان ته‌فسانه‌ی ئاسایی.

ئەم دەقی داستانا میرمەح، برای نووسەر (بەدەل فەقیر حەجی Bedel- Feqirheci) لە ژمارە (۵) ی گۆڤاری لالاش لە بەشە لاتینییەکی لەگەڵ لێکۆڵینەوەیەکی کەدا بەلاوی کردووتەوه، لاپەرە (۵ تا ۳۸) ی گرتووتەوه. میرمەح چیرۆکیکی کۆن و بەلاوی کوردییە، بەتایبەت لە ناو برا ئێزیدیەکان زۆر بەلاوه بەزۆر شێوی دەگێرێتەوه.

۱- کورتەوی «داستانا میرمەح» (۲۱۲، ۵، ۵، ۳۸-)

میرمەح کورپی میرمەحی دەولەمەند و مەزن بوو، بابی تەنیا ئەو کورپی هەبوو، مندالی تاقانەش خۆشەوێستە، بابی نەیدەوێست کورپەکی هیچ لەبارە ژیان و مردن بزانی، خانووەکی تاییەتی بۆ کردبوو، هەڤال و برادەری دەهینا کن و نەیدەهێشت ئەو لە مانی بچیتە دەروە، هەتا گەیشتە تەمەنی ژن هیتان بابی کچیتکی وەکو کورپەکی خۆی دۆزییەوه ئەویش هیچی لە ژیان نەدەزانی. ژبانی میرمەح بەم شێویە بەردەوام بوو، بەرۆژ لەگەڵ برادەران و شەو لەگەڵ ژنەکی لە مانی دەرنەدەهوت، شەویک میرمەح برادەرەکانی هەتا بەردەرگای بەرێ کرد، لەو کاتی عزرائیل هات و گیانی دەزگیرانەکی کیشا، میرمەح هاتەوه وای زانی نووستوو، بانگی کرد، هیچ وەلام نەبوو، ئێوارە یاشتر برادەرەکانی گوتیان: کوا دەزگیرانەکی؟ گوتی: لە دوینیئەوه نووستوو. کە چوون سەریان کرد، گوتیان میرمەح ئەوه مردوو - «میرمەح: مرن چییە؟» ئەوسا تییان گەیان کە مردن چۆن و چۆن مردوو لە گۆر لەژێر خاک دەشێدریتەوه. گوتی: «هەتا کەنگی؟» گوتیان «هەتا هەرو هەر.» ئەوسا میرمەح گوت: «باش ئەزی ژێ دێ ھۆلی ئیم؟»

لە وەلامدا میرمەح تێدەگات کە کەس نامینێ و ئەویش دەمرێ! لێرە لەم دەقە بەیتەکی دووردریژ- کە لەکاتی گێرانیئەوه بە ئاواز و مۆسیقا دەگوترێ- باس لە ژیان و مردن و غەریبی مرۆڤ دەکات، ئەو بەندانە لەسەر زاری میرمەح-هوه دەگوترین.

پاشان میرمەح «گوت ئەزی چم وئ عەردی، عەردێ مرن لێ نێی!» هەرچی دایک و باوک و کەسوکاری دەیانەوئ لەوه حالێ بکەن کە مردن لە هەموو جینگایەکی هەیه و کەس لەمردن رزگاری نابێ، میرمەح پەشیمان ناییتەوه. «خاترا خۆه ژ دای و باب و کەس و کار و هەڤالیت خواست و ل جوانی خۆ سوار بوو دەستەکی توله و تاژی یا دانه دوخۆه ب دنیا یی کەفت» ماوێهەکی زۆر رویشت و زۆر چیا و بیابان و شار و ئاودانی بری. رۆژتیک میرمەح «گەهیشتە جوتیارەکی ل رەخ دەریایەکی جۆت دکر گوتی: ماندوونەبی جوتیار و پاشان جوتیار تینگەشت کە ئەو میوانە لە چ دەگەرێ: «گوتی هەر ل نک من بە، مرن لە هێر نینە!» -چەوا؟ گوتی هەتا ئەڤ بەحرە زوها دبت و دبتە ئەرد و خەلک جۆت و جوباری لێ دکەت ژ نوهنگی مرن دێ ل هێرە هەبت» میرمەح بەوه رازی نابێ و دەپوا. پاش رویشتنەکی زۆر، بەلندەیهکی دی دەبینێ لەسەر بەردەکی هەلنیشتوو و گەلییەک گارسی لایە، پاشان لەگەڵ بەلندەش لێک ئاشکرا دەبن و بەلندە دەلێ مەرۆ لێرە مردن نێیە! من هەر رۆژ دەنکە گارسەکی دەخۆم و نامرم،

هەتا ئەو گەلییە گارسە مابێ منیش دەمینم! تۆش لێرە بەو لەو گارسە بخۆ، میرمەح بەوهش رازی نابێ و دەپوا، ئەمجارە تووشی ماریک دەبێ، لەگەڵ مارەکەش تینکدەگەن، کە میرمەح لە جینگایەک دەگەرێ مردنی لێ نەبێ، مارە دەلێ: وەرە مردن لێرە نێیە! من هەر سالە ی جارەکی - کراس- ی خۆم لەنیو ئەو دۆلێ فرێدەدەم، هەر وەختەکی ئەو دۆلە پربوو لە کاژوکراسی من، ئەو کاتە من دەمرم، میرمەح گوتی، رۆژتیک دیت ئەو دۆلە پر دەبیتەوه! دیسان رویشت. ئەم جارە تووشی پیرەمیردیتکی بوو، ئەو پیرەمیردەش، پاش ئەوێ زانی میرمەح لە چ دەگەرێ گوتی: وەرە لێرە بە، من هەر رۆژێ جارێکی سەرقلینە -سبیلەک- ی لەو- ناخ = خۆل- ی، خۆلی ئەو گەردی داویمە نیو ئەو گەلییە. وەختی ئەو گەلییە پر بوو، ئەو وەختە من دەمرم. میرمەح گوتی: رۆژتیک دێ ئەو گەلییەش پر دەبیتەوه. دیسان میرمەح بەسال و مانگان رویشت. تا گەیشتە مزاری خۆی گەیشتە ئەو عەردی کە مردنی لێ نێیە! گەیشتە (قوبیا فەلەکی). پاش گفتوگۆیەکی زۆر لەنیوان میرمەح و (فەلەکی)، میر بەسەرھاتی خۆی بۆ (فەلەکی) گێراییەوه، فەلەکیش تەگبیرەکی بۆ کرد، گوتی لاوۆ هەرچی دەتەوئ لێرە بیکە و بیخۆ تەنیا مەچوو سەر ئەو (گرێ هە یایی) میرمەح پتر لە (۱۵۰۰ سال) ان لەوئ مایەوه، رۆژتیک میرمەح چوو سەرگردی هە یایی، گرد هیندە بەرز بوو، هەتا میرمەح توانی بۆن و بییری ماله باب و کەس و کاری بکات و غەریبی هەلسا و فرمیسکی داباران. کە فەلەک زانی چوو تە سەر گردی و دەگری، گوتی: ئیستا لە ولاتی تۆ ئەو سال دەم نەماوه و کەسوکاری هەمووی مردوون، تۆش گەیشتوو تە مرادی خۆت کەئە و جینگایەکی مردنی نێیە! بەلام، میرمەح هەر پیتی داگرت و گوتی دەجمەوه! فەلەک سێ سێوی دایە میرمەح و گوتی: ئەو سێوانە مەچوینە، هەتا ئەو سێوانەت لایب، خۆت و ئەسپ و تازییەکەت هەر وا بەگەنجی دەمینتەوه، میرمەح بەرێ کەوت و پاش ماوێهەکی گەیشتەوه ئەو پیرەمیردەکی بەسبیلەکی خۆلی گردی لە دۆلەکی دەکرد، کە میر گەیشتە لای دوا سبیلە خۆلی هەلدا بە ناو گەلی گوتی: من چاوەرێتی تۆ بووم و مرد. میرمەح گوتی: من دەمزانی مردن لێرەش هەیه. پیرەمیردی شاردوو و کەوتە ری. ئەو جارە گەیشتەوه بەلندەکە و سەیری کرد، ئەو گەلییەکی کە پر گارس بوو، هیچی تیدا نەماوه، دوا دەنک لە دەمی بەلندەکە بوو، بەلندەکە گوتی من چاوەرێتی تۆ بووم، دوا دەنکە گارسی خواروو مرد. میرمەح دیسان بەرێ کەوت. ئەمجارەش گەیشتەوه مارەکە، مار دواکراسی فرێدا و ئەویش مرد. میرمەح گوتی: دەمزانی تۆش رۆژێ دێ دەمری، ئەویشی بەجیھتشت. ئەو جارە گەیشتە جووتیارێکی جووتی دەکرد، زانی ئەو جووتی لەو جینگایەکی دەکات کە پێشتر بەحر بوو، ئیستا ئەو بەحرە وشکی کردوو و بوو تە زەوی پیتی دەلێن: «زەفیا بەحرەکی!» ئەمجارەش رویشت تا گەیشتەوه گوندەکی خۆیان سەیری کرد بوو تە شارێکی گەورە، جلهوی ئەسپەکی شل کرد و ئەسپ چوو بەردەمی کۆنە مانی خۆیان، لەو ماله کەس نەیناسییەوه میرمەح گوتی: ئەو مانی ئیمەیه! پیرەمیردی ماله کە داوای نیشانە ی لە میرمەح کرد. «میرمەح گوت: ئەخوێ جوانیا من ل سەر بکۆلن دێ دەستەکا زێرا دیندا بین و ل سەر دەستەکی سێلەک یادانایە ئوه قسارێ قی جوانیا من ل سەر سبیلی ئ دانایە» کە جینگایەکیان هەلکۆلی ئەو زێر و هەوسارە لەوئ بوو. پاشان بەپرسیار و لە پیرەمیردان دەزانن کە وەختی خۆی کورپیک سەری خۆی لەم

شاره هه‌لگرتوو و به‌دوای نه‌مربیدا گه‌راوه. میرمچ چونکه دایک و باوک و که‌سوکاری خۆی نه‌مابوو که‌سیش نه‌بیده‌ناسییه‌وه، جارێکی تر سه‌ری خۆی هه‌لگرت و گه‌راپه‌وه بۆ قوبیا فه‌له‌کێ. «پشتی میرمچ ری بویه نه‌مین جبریل گۆته خودی دلۆفان هه‌که میرمچ گه‌هه‌شته قوبیا فه‌له‌کێ مرن ل سه‌ر نامینیت» خودا فه‌رمووی: «هه‌ره‌ پێش» جبراییل له‌سه‌ر شێوه‌ی ده‌رویشیکی منداڵ نه‌خۆش چوو هه‌ پێش میرمچ و گوتی: بۆنی سه‌وت لی دئ و منداڵه‌که‌م نه‌خۆشه و داوای سه‌تو ده‌کا، میرمچ گوتی: نه‌و به‌رو بازاره‌ پری سه‌تو، نه‌و ره‌ز و باخه‌ پری سه‌تو، به‌لام ده‌رویش واز ناهێنی و سه‌توێک له‌ میرمچ ده‌سه‌تینی. «دوێ گافتی ده‌مویت سه‌ی دناڤ پرچی دا دیارکرن ئو گوهیت وی پێچه‌ک گران بون ئو رونیا چاوی ل کێم دا، راستی یا پشتا وی وه‌کی به‌ری نه‌ما» نه‌وه‌ی به‌سه‌ر میرمچ هات به‌سه‌ر جوانی و تاژییه‌کانیش هات. جاری دووه‌میش ده‌رویش توانی به‌و فیله‌ سه‌زی میرمچ بجوولێتی و سه‌توێکی تریشی لی به‌سه‌تینی، نه‌م جار هه‌ش پیری زیاتر له‌خۆی و ماین و تاژییه‌کانی به‌ده‌رکه‌وت، به‌لام هه‌ر چۆنی بوو، هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر رویشتن به‌ره‌و قوبیا فه‌له‌کێ بۆ جاری سه‌ییه‌میش ده‌رویش هاته‌وه‌ پێش میرمچ و له‌ جاری یه‌که‌م به‌ سه‌زتر پاراپه‌وه و داوای سه‌توێکی لی کرد، میرمچ ئامۆژگاری فه‌له‌کی هه‌ر له‌بیر بوو، له‌و کاته‌دا فه‌له‌ک له‌سه‌ر گردی هه‌ی هه‌ین دانیه‌شتبوو، هاواری کرد: «نه‌دئ.. نه‌دئ.. نه‌دئ. میرمچ گوت (جبراییل؟) (*-۷) فه‌له‌ک چ دیژیته؟ (جبراییل = ده‌رویش) گوت فه‌له‌کی دیژی سه‌تی بدئ.. بدئ ئو تو نه‌و ده‌گه‌هه‌یه‌ ناڤ ره‌زی سه‌تا ئو ته‌ پیتن ئو هه‌وه‌هه‌ین نه‌ما. میرمچ رابو سه‌تڤ دا جبراییل ئو دوێ گافتی دا میرمچ ل گه‌ل ماهین و تاژی فه‌نه‌کا خۆ بوئه کومکیت هه‌شتیا (۲۱۲، ۵، ل ۵-۳۸)

۲- مامۆستا (وربا قانع) چیرۆکی فۆلکلۆری که‌ له‌ زاری باوکی بیستوو، بۆ نووسیمه‌وه نه‌و چیرۆکه‌ باسی (ئه‌سه‌کنده‌ر) و (خدر) و (ئه‌لیاس) ده‌کات، نه‌وه‌ی بۆ نه‌م لیکۆلینه‌وه‌ ده‌شی، کورته‌که‌ی ده‌گۆتیمه‌وه ئیژه. «وتی ئه‌سه‌کنده‌ر به‌شۆین ئاوی حه‌یاتدا ده‌گه‌را، چونکه‌ له‌ چیرۆکه‌ کۆنه‌ ئه‌فسانه‌کانه‌وه بیستوو هه‌ر که‌سه‌تیک له‌و ئاوه‌ بخواته‌وه هه‌رگیز نامریت. نیشانه‌کانی (ئاوی حه‌یات) نه‌وه‌بوو ئاوه‌که له‌ کانیه‌که‌ دێته‌ ده‌ره‌وه له‌ دوا‌ی مه‌ترێکی ده‌چینه‌ ژێر زه‌وی ئه‌سه‌کنده‌ریش به‌خۆی و له‌شکره‌که‌یه‌وه به‌شۆین نه‌و کانی و ئاوه‌دا ده‌گه‌را. له‌نیوه‌ سه‌ربازه‌کانیدا دوو که‌سه‌ هه‌بوون به‌ناوی (خدر) و (ئه‌لیاس) نه‌م دوو سه‌ربازه له‌ کاتی گه‌راندا له‌ تاریکستانیکدا رێیان که‌وته سه‌ر کانیه‌که‌ خۆیان تیریان لی خواردوه. نه‌مجا و یه‌ستیان بچن به‌شۆین ئه‌سه‌کنده‌ر-دا و مژده‌ی دۆزینه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ی پێ راگه‌ین له‌ کاتی رویشتنه‌که‌یا نا ده‌نگیک له‌ غه‌یه‌وه بانگی کردن و وتی: (ئه‌ی خدر و ئه‌لیاس ئیستا ئیوه له‌ ریزی مروڤدا نه‌ماون و بوون به‌فریشته له‌به‌ر نه‌وه داواتان لی ده‌که‌ین که‌ نه‌گه‌رینه‌وه بۆ لای ئه‌سه‌کنده‌ر) له‌ نه‌جمی‌شدا خدر که‌ ئیسته‌ پێی ده‌لێن خدری زینده‌ ئه‌رکی فریاکه‌وتنی لێقه‌وماوانی له‌ وشکاییدا پێ سپێردا و ئه‌لیاسیش ئه‌رکی فریاکه‌وتنی لێقه‌وماوانی ناو ده‌ریای پێ سپێردا و له‌و رۆژه‌وه نه‌و دوو مروڤه‌ بوونه‌ فریشته و ژبانی جاویدانیان پێ به‌خشا» (۲۲۷).

له‌و ده‌قه‌ی که‌ (دایکم) له‌ منداڵیه‌وه تا ئیستا ده‌یان جاری بۆ گێڕاوه‌ته‌وه و له‌ژێر ناوی (خدری زینده‌)یه، به‌جۆرێکی تر باسی خدری زینده‌ ده‌کات، که‌ لێره‌ یه‌که‌یکه‌ له‌ یاران و سه‌ربازه‌کانی ئیسلام له‌ژێر سه‌رکردایه‌تیی پێغه‌مبه‌ر (د.خ).

کورته‌ی بیستی نه‌و چیرۆکه

۳- «خدری زینده» (۲۲۴):

«ده‌لێ پێغه‌مبه‌ر سه‌لوی خوای له‌سه‌ر بی، جاره‌ک له‌ جاران له‌ غه‌زابین ده‌گه‌راپه‌وه، زۆر قه‌لاو له‌شکری شکاندبوو و کردبوونیه‌ ئیسلام. له‌ رێگای گه‌رانه‌وه و یه‌ستی شتیک به‌ئه‌سحابه‌کان و له‌شکری ئیسلام پێشان بدات» به‌و رێگایه‌دا نه‌گه‌راپه‌وه که‌ لێوه‌ی هاتبوو، پاش رویشتنی زۆر تووشی ئه‌شکه‌وتیک بوون، پێغه‌مبه‌ر ئه‌م‌ری کرد له‌شکر به‌نیوه‌ ئه‌شکه‌وتدا بروا، نه‌و له‌شکره‌ زۆره‌ به‌ئه‌سپ و حوشتتر و فیله‌وه له‌ ده‌رگای ئه‌شکه‌وت چوونه‌ ژوره‌وه، پاش ماوه‌یه‌کی (گه‌هه‌شته جێگایه‌کی تاریکاییه‌ک بوو چاواچاوی نه‌ده‌دی)، ده‌لێ له‌وتاریکاییه‌ شتیک له‌ژێر پێی سوار و پیاوه‌کان خه‌ری ده‌هات له‌ پێغه‌مبه‌ریان پرسی: (پێغه‌مبه‌ری خوای نه‌وه‌ چیه‌ له‌بن پێیان خه‌ری دیت؟) پێغه‌مبه‌ر جه‌وابی داپه‌وه‌ گوتی: (شتیکه‌ هه‌ر که‌سه‌تیک هه‌لیگرێ و به‌یه‌نی په‌شیمان ده‌بیته‌وه. هه‌ر که‌سه‌ی نه‌به‌یتن نه‌ویش هه‌ر په‌شیمان ده‌بیته‌وه!) ئه‌وانیش به‌نادلی هه‌ندیک نابێتن و هه‌ندیکیش که‌میک له‌گه‌ل خۆیان ده‌هین.

ده‌لێن: خدری زینده‌ یه‌کتیک بوو له‌ ئه‌سحابه‌کانی پێغه‌مبه‌ر و له‌نیوه‌ له‌شکری ئیسلامدا بوو، نه‌ویش له‌و تاریکاییه‌ چاوی به‌کانیه‌کی ده‌که‌وت و ئاوی کانیه‌که‌ی جوان هه‌لده‌قوڵی و که‌چی نه‌زیاد ده‌کات و نه‌که‌م. له‌نیوه‌ هه‌موو ئه‌سحابه‌کان ته‌نیا خدر له‌و ئاوه‌ و کانیه‌ ده‌خواته‌وه. که‌ له‌ تاریکی و ئه‌شکه‌وت دینه‌ ده‌ره‌وه، ناشکرا ده‌بی نه‌وه‌ی که‌ له‌ژێر پێیان خه‌ری ده‌هات و هه‌ندیک هه‌یناویانه‌ و هه‌ندیک نه‌یانیه‌ناوه، دۆر و جه‌واهیر بووه، بۆی نه‌وه‌ی که‌می هه‌ینا بوو هه‌ر په‌شیمان بوو، نه‌وه‌ی هه‌یچی نه‌هه‌ینا بوو هه‌ر په‌شیمان بوو. نه‌و ئاوه‌ش که‌ خدر خواردبووه‌وه (ئاوی نه‌م‌ری) بوو. له‌نیوه‌ هه‌موو له‌شکر و ئه‌سحابه‌کان ته‌نیا خدر زیندوویتی به‌ده‌ست هه‌ینا، له‌و رۆژه‌وه نه‌و به‌زیندوویتی ماوه‌ته‌وه و له‌ دنیا پێ ده‌گه‌ری، ده‌گه‌ری و هه‌تا رۆژی قیامه‌تی ده‌مین و ده‌لێن نه‌و دوا که‌سه‌ له‌سه‌ر نه‌و زه‌وییه‌ و له‌نیوه ئیمانداران که‌ پاش هه‌موو که‌سه‌کی ده‌م‌ری» (۲۲۴).

۴- مامۆستا (کامل خودیدا) ده‌قیکی تری چیرۆکی (ئه‌سه‌کنده‌ر)ی بۆ ناردووم، که‌ له‌ژێر ناوی (ئه‌سه‌کنده‌ری چار قورنه‌ت)ه له‌و ده‌قه‌ش باسی (خدر) و (ئه‌لیاس) ده‌کری، کورته‌ی چیرۆکه‌که‌ به‌م شێوه‌یه‌یه.

«چیرۆکا ئه‌سه‌کنده‌ری چار قورنه‌ت»

ئه‌سه‌کنده‌ر پاشایه‌کی گه‌وره‌بوو، ده‌سه‌لانی به‌سه‌ر هه‌ر چوارقورنه‌ی دنیا پیاویدا راده‌گه‌یشت. «شیره‌تکاره‌ک هه‌بوو ناڤی وی (قه‌مبه‌ر) بوو، هه‌روه‌سا له‌ دهوربه‌ری ئه‌سه‌کنده‌ری کورده‌کی گه‌نج هه‌بوو ناڤی وی (خدر) بوو، نه‌قی گه‌نجی مامه‌کی کاله‌بوو ناڤی وی (لیاس = ئه‌لیاس) بوو. قه‌مبه‌ر رقی له‌ خدر ده‌بووه‌وه چونکه‌ ئه‌سه‌کنده‌ر گه‌رنگیی به‌و ده‌دا، داویکی داناپه‌وه بۆ نه‌وه‌ی له‌نیوه‌ی بیات، «قه‌مبه‌ری گۆته ئه‌سه‌کنده‌ری، ئه‌ری ما تو بۆچی مال و دنیا یا ته‌ وه‌زیر و زه‌قینه‌ ته‌و مه‌زنیاته بۆ چیه‌ نه‌گه‌ر تو به‌ری؟» ئیبه‌ ده‌مانه‌وی تو نه‌م‌ری و که‌سه‌ نه‌توانی جێگای تو به‌گه‌رتنه‌وه. «ئه‌سه‌کنده‌ری گۆت:

نهری با دهرمانی نهمرنی چیه؟» قه مبهری گوت: «دهرمانی نهمرنی- ئاڤا هیوان = ئاوی ژیان- یتیه!» ههر قه مبهری ئه سکه ندهری و اتیگه یاند که ئه و ئاو و دهرمانه تنیا به خدری په یدا دهی، ئه سکه ندهر داوای ئه و ئاوه له خدری دهکات و خدر ناچاری دهکات به دوای ئه و ئاوه دا بگه ری، خدریش بۆ ئه م کاره پرس به ئه لیاسی مامی دهکات که پیره میردیتیکی دنیا دیته و زانایه. ئه و تیدهگا ئه وه داوه و (قه مبهری) بۆ (خدر) ی داناوه ته وه، به لّام، ریگایه کی راست بۆ خدر دیاری دهکات. سه ره تا ده لّی: هه پروو بلّی ده چم، به لّام، با خهرجیی ئه م ریگایه له سه ر قه مبهری بی. ههروه ها باسی ئاوی حه یاتییی بۆ دهکا و ده لّی: «هه ره به خۆ هندهک ماسیا بگره و بقه لینه و هورکه و دناڤ پادهکی که، هه ر وهختی ئه ف هورکی ماسیا دناڤیدا ساغبوو بزانه ئه ف ئاڤا هیوانییه» ههروه ها کاتی گه یشتییه تاریکستانی (جهه نوو = جوانی یا) خۆت له دارهکی بیهسته وه، چونکه تو ریگا نانا سی، به لّام، ماینه که ت ده گه ریته وه کن جووانوه که ی خۆی. خدر به ریگه وت و ده گه یشته هه ر ئاویک که مپیک هورده ی ماسی تیده کرد، له یه کئی له ئاوه کان به کسه ر «هورکی ماسییا بوونه ماسی و ساغ بوون، ئیکسه ر زانی ئه و ئاڤه هیوانییه» خدر بۆ خۆی تیری ئاو خوارده وه و دایه ماینه که ش و (جهه تکی = جهه ونده) ی لّی پر ئاو کرد بۆ ئه سکه ندهر و گه پراهه وه، خدر ریگای نه ده زانی، به لّام ماینه که یه کسه ر چۆه کن جووانوه که ی، سه یر دهکا داره که ی جووانوی لّی به سترابووه وه، وشک بووه و جووانوه که ش مردووه، خدر به ماندووی و دلی پر خه مه وه جهه ونده که ی به داری وه کرد و لّیی نووست. وهک ئیزدی ده گپه نه وه: «خودئ مه زن گوته (ملک جبراییل) ئه گه ر ئه و ئاڤا هیوانی بگه هتا ئه سکه ندهر) ی ئه سکه ندهر نامرت و ئه ف ئه ژی چّی نابت» جبراییل هه ندیک بانده ی هه نارده جهه ونده که یان دراند و که ئاوه که رژا به ئه مری خودای داره وشک بووه که سه وز بووه وه و جووانوه که زیندوو بووه وه، خدر که له خه وه له سا بینی داره که سه وز بووه ته وه و جووانوه که زیندوو بووه ته وه و جهه ونده که ش دراوه و ئاوی تی نه ماوه.

خدر گه پراهه وه چیی دیبوو بۆ ئه سکه ندهری گپه پراهه وه، ئه سکه ندهر پروای کرد، به لّام، قه مبه ر گوتی: «دقیت ئه م فرمانا پیره میرا راکه یین و هه مووا بکوژین» و پاشان هه موومان به دوای ئاوی حه یاتییدا بچین، له وه ش مه به سستی له ناو بردنی ئه لیاسی مامی خدری بوو. ئه سکه ندهر له مه ش به گوتی قه مبه ری کرد، خدریش مامی خۆی شارده وه، ئه سکه ندهر به له شکره وه به ریگه وت بۆ به ده سه سته یانی ئاوی حه یاتی، خدریش مامی له نیسو سندوقه کی شارده وه و له گه لّ خۆی برد. له ریگا جبراییل خۆی کرده درویشیتیک و گوتی: ئه سکه ندهر به دوای ئاوی حه یاتییدا نه چی، ئه و ئاوه به که لّکی تو نایی! ئه سکه ندهر گوتی: ئاخه نه چم من ده مرم!! «ده رویشی گوتی توو نامری هه تا ل بن ته نه بته (رصاص) و ل سه رته نه بته (طاس)،» ئه سکه ندهریش گوتی: که وایه هیچ جاریک لیتا گه ریتم ئاوه ا بی. ئه سکه ندهر گه پراهه وه له ریگا بارانه ک دایکرد، له شکری ئه سکه ندهری جیگایه کیان بۆ چاکرد له سه ر شیر و له ژیر مه تالی. له و کاته جبراییل هات گوتی: ئه سکه ندهر ئه وه چیه له ژیرت؟ گوتی: (رصاص). ئه دی ئه وه چیه له سه رت؟ گوتی: (طاس) جبراییل گوتی شه رتی ئیمه گه یشته جیگا و رۆژی مردن ته!! ئه سکه ندهر گوتی: مؤله تی ئه وه م بده وه سیبه ته کی بۆ دایکم بکه م. رووی له سه رباز ده کانی کرد و گوتی: سه د که س ده س به دوعا، سه د

که س به شیرو رمه وه، سه د که س به تاسی زپه وه له ده وری جه نازه که م بی. جبراییل (*- ۸) گیانی ئه سکه ندهری کیتشا. که دایکی هات، گوتی: ئه گه ر به شه ر یو وایه، نه ده مرد، شه رکه ری هه یه. ئه گه ر به مالی دنیا بی بو وایه نه ده مرد، مال و زپری هه یه. ئه گه ر به دوعا بی بو وایه هه ر نه ده مرد، ئه و سه د که س بۆی ده پارێتته وه دوا جار دایکی ئه سکه ندهر بۆی ده سه لمپندری که که س نییه مردووی لّی نه مرد بی و که س نییه! نه مری، «ئه و گوت: مرین ته بای خه لّکی نه ی مریه!» (۲۲۶).

یه کیکی تر له وه ده قانه، ئه و ده قیه ماموستا (تاریق کاریزی) له رۆژنامه ی هاوکاری بلاوی کردو ته وه و ئه ویش له (تاها حه مه ده مین مسته فا) ی بیستوه کورته ی ئه م ده قه ش به م شپوه یه:

۵- «زه لامپیک رۆژی له رۆژان وا دیت به میشکیا بچیت به دوای (ئاوی حه یاتی) دا بگه ری، ریگایه ک ده گریته به ر و ده گاته قه لایه ک، به ته خمین و مه زهنده وای بۆ ده چیت که له م قه لایه دا ئاوی نه مری و ده ده ست ده هینیی، ده که ویتسه هه لکه ندنی قه لّا تا ماوه یه ک... رۆژی له رۆژان کر میکی سپی ده ده وژیتته وه. کر مه که په روه رده ده کات به ره به ره تا وای لّی دیت شپوه ی مندال وهر ده گریت. منداله که ش په روه رده ده کات. منداله که گه وره ده بی و به قسه ده ی، له زه لامه که ده پرسیت که بۆچی هاتووه؟! له وه رامدا کاربا ده لّیت: له ئاوی نه مری ده گه ریتم. منداله کر مه که ریتمایی ده کات و ده لّی: نه که ی ئاوی نه مری به خۆیتته وه چونکه وه ک منت لّی به سه ر دئ من که ئه و ئاوه م خوار دوو ته وه. وه کو ده بینی له کر مه وه گه وره ده ب و ده ب و ده م به م رۆقیکی کامل و ته و او پاشان به ره به ره گچکه ده بوه، تا ده بوه به و کر مه ی که بیینیت، به م شپوه یه من ژیان و گوزه ران به سه ر ده ب و م. زه لامه که ئه م به سه ره اته ی بیست بریاری پاشگه زبوون و گه پراهه وه ی دا» (۲۲۳، ۸۹۸)

۶- چیرۆکیکی تر هه یه، زۆر بلاوه، ئه ویش چیرۆکی ئه و پیره نه یه که له ده ده ست مردن راده کات و به دوای نه مرییدا ده گه ری. ئه ویش چیرۆکیکه هه موومان زۆر جار مان بیستوه! کورته ی به سه ره اته که به م شپوه یه:

«ده گپه نه وه پیره ژنیک تنیا کوپکی ده بی. هه موو رۆژی داوا له کوره که ی ده کات بیبا ته جیگایه ک که مردنی لّی نه بی. هه رچی کوره که ی ده لّی: دایه گیان مردن له هه موو جیگایه ک هه یه، هیچ جیگایه ک نییه که مردنی لّی نه بی ژنه به رده وام ده لّی: کوپم من له مردن ده ترسیم، نامه وئ برم ژیان خۆشه. کوره ناچار رۆژی دایکی سواری پیره که ریگ دهکا و گونده و گوند و شاره و شار به دوای جیگایه کدا ده گه ری که مردنی لّی نه بی. ده گاته شاریک خه لکه که ده لّین: لیره مردن نییه! دایکه ده لّی: کوپم ئیره بۆ من باشه، له حه وشیکا ژوو ریگ ده گرن و کوره خه ریکی کارو کاسبی ده بی. دایکه زۆر دلخۆشه که مردن نییه و ئه ویش نامری!، رۆژ و هه فته و مانگ تیده په رن رۆژی کوره ماندوو له کار ده گه ریته وه مال، کاتیگ خوار دنی بۆ دیتن، سه یر دهکا سه ریکی مرۆقی تیدایه، ده پرس: ئه و گوشته چیه؟ ده لّین: گوشتی دایکته، کوره ده لّی: چۆن؟ ئه ی ئیوه نه تان گوت لیره مردن نییه! گوتیان: راسته به لّام، هه رکه سی نه خۆش که وئ پیتش ئه وه ی لاوازی سه ری ده برین و گوشته که ی ده خۆین. کوره روو له سه ری دایکی دهکا و ده لّی:

نه نئی... نه نئی

قایل نه بووی به گۆر خه نئی

سه ریان لیتنای به ترختین» (۲۲۵)

۷- نهفسانهی کوردی و هه ندق له نهمرانی تر:

چیرۆکی نهمران و کهسانی عه و دال به دواي نه مری، له نهفسانهی کوردیدا ته نیا له و چه ند چیرۆکه کۆ نابیتته وه که پیشتر کورته یه کمان لئ خسته بهرچاو، له م لاو له لای چیرۆک و نهفسانهی کوردی، به چه ندین شیوه باس له م کهس و حاله تانه ده کړئ، پتویسته به کورتی هه ندئ کهس و چیرۆکی تر باس بکه ین.

۸- پیاوی ناغای: له چیرۆکی (ئهسحابه) له بهر نه وهی (پیاوی ناغای) چاکه ی له گه ل (ئهسحابه) ده کات، ئهسحابه دوعای بۆ ده کات و پیاوی ناغای بئ مردن و گیان کیشان ده چیتته به هه شتی. له گه ل ئهسحابه ی له به هه شتی ده بن.

«چوو چوو کن ئهسحابه ی، ئهسحابه له سه ر کورسییه کی دانیشتییه، له ناو مپگره کی، چوو له سه ر (چینچک) ان له کنی دانیشتی،

گوتی: بروسکه ک ده هات تیبه ر ده بوو، ئهسحابه ده یگۆ: «ئیک، بروسکه کی دیکه تیبه ر بوو، ئه ویش هه ر له سه ر چینچکان دانیشتییه، گوتی هه تانه کونئ هه فته ی هه زار ساری له سه ر چینچکان دانیشتی له ناو مپگرئ بحیشتی، له کنی وایه سه حاته که، له کنی وایه ده قیقه که.»

گوتی: «وهلاهی ئهسحابه ئه من چیده که دانیشم، پاره کهم بدئ ده به مه وه!»

گوتی: «کوره کابرا ئه توو بئ هه موو نازابی و بئ هه موو روح کیشان خوی نه جاتی توی دایه، ئه توو هاتیبه مرکی بحیشتی ئه توو چیشته له پاشایه، ئه زه مان نمایه و ئه و به شه ر نمایه و، ئه توو لۆ لۆخۆ دانایشی، ئه توو هه فته ی هه زار ساره له سه ر چینچکان لیره دانیشتی.»

کوره بابه گوتی: «ئهسحابه هه فته ی هه زار ساری چی، ئه من بیک ده قیقه دانیشتییه، پاره کهم بدئ ئه من خۆ شه رمه زاری ناغای ناکه م، لۆ پاره ی هاتیبه. (خوا نه جاتی نادا) وه لئ گوتی پاره که ی ویداوه»
وه کی ده چی ده بیینی ده سته ناو ئه و مه قلوقاته ی نه مه قلوقاتی جارن و نه چشتی جارن و کهس نزانئ چیه؟

گوتی: «حه ککو چم له خۆ کرد. به قسه ی ئهسحابه م نه کرد خۆم مار ویران کرد.» (۳۵، ل ۱۴۴-۱۴۵).

له م چیرۆکه. پیاوی ناغای بئ نه وهی خۆی بیه وئ و پئ بزانی، بئ (مردن) و (روح کیشان) ده چیتته نیو به هه شت، که چی ئه ویش وه کو (نادابا) ده ی دۆرینئ، ئه وهی جیگای سه رنجه تیبه رپوونی زه مانه - ده قیقه یه ک- به هه فته ی هه زار سال.

۹- شیخ فه رخ: چیرۆکی شیخ فه رخ و خاتوون ئه سته له نیو کورده واری چیرۆکیکی پر له کاری سه ر

و نهفسانه یییه، شیخ فه رخ، هه ر له مندالی که تازه له دایک ده بن، ده که ویتته قسه، خه لکه که ئه مه به عاجباتی تیده گهن. ئه گه ر وانه بن: «ده نا قه ت بووه مندالی یه ک ساحه ته ده زگی دایکی بکا قسانه؟!» (۴ به شی دووم، ل ۷۵) ئه و مندالی که هه ر زوو که تازه له دایک ده بی ده سته به قسان ده کات، هه ر ئه و منداله به شیوه یه کی نهفسانه یی گه وره ده بی و له ژیا نییدا دنیا یه ک کاری سه ر و لیک ناته با ده کات، هه ر به م کارانه له دل و ده روونی خه لک جیگایه کی تایبه ت بۆ خۆی ده کاته وه و خه لکی سه ره رای کاره بئ شه رعی و بئ نه ده بییه کانی هیشته به وه لیبی ده زانن و: «ده لئین شیخ فه رخ نه مردووه و ناگای له هه موو شتیکه.» (۳، به شی یه که م، ل ۱۷۸)

هه رچه نده له کۆتایی چیرۆکی شیخ فه رخ، فه رخ ده مرئ، به لام، با وه ری نهفسانه ئامیزی خه لک نایانه وئ بمرئ و به مردووی حسیب ناکه ن، چونکه ئه و که سیتیکی ناسایی نه بوو، هه ر ئه و جوړه که سانه ژیا نیان زیاتر له واقعی خۆی نهفسانه ئامیز ده کړئ. بۆیه شیخ فه رخیش به زیندوویی ده هیلته وه.

۱۰- که یخه سه ره: «له لایه کی تره وه کتیه به هه له ویه کان باس له وه ده که ن که له کن هۆزی ماد و پارس (که یخه سه ره) (هه خشته ر پینجه مین فه رمانه وه ی گه وره ی ماد) به هۆی به ده سه ته یینانی یه کیتی نی ئارییه کان زۆر خۆشه ویت بووه و له نه مره کانی زه رده شتی و زرگار که ری جیهان ده ژمیردرئ له کۆتایی جیهان. له کیتایی په هله وی دینکه رد-؟- (کیتایی نۆیه م، به شی ۳۳ بند ۱-۵) له م باره وه نوو سراوه: به پیتی نووسینی سوتگر نه سک (یه کئ له به شه کانی ئاوتیستا) له کاتی زیندوو بوونه وه که یخه سه ره له گه ل ئیره د (وای) - خودا وه ندی هه وا - خودا یه ک که له گه ل مردووه کان و کاری زۆری له سه ر زیندوو بوونه وه ی مردووه کان هه یه، یه کتر ده بین و له و ده پرسئ بۆچی ئه و هه موو خه لکه ی که به فه ر و شکۆی خۆزه به ناوبانگ بوون، له نیو بر دووه؟ (وای) وهلامی قسه کانی که یخه سه ره ده داته وه پاشان که یخه سه ره ده یگرئ و ده یکاته وشتر و سواری پشتی ده بن (وای) ئه و له گه ل ئیرانییه کان ده باته ئه و جیگایه ی که (هه ئوایشته) کورئ (گۆرو). (یه کئ له نهمرانی زه رده شتیان) لئ نووستوو.

که یخه سه ره ئه و نازاد ده کات و به رده وام ده بی له رۆیشتی خۆی تا ئه و جیگایه ی که تووشی شه ر که ر (توشیای کیمیری، یه کیتی تر له نهمران) ده بی نووستوو، له وئ که یخه سه ره و پاله وانان ده گه نه جیگایه ک که ئاپیوه (ئویسته دوومین فه رمانه وه ی ماد) له و پیه. که له وئ تیبه رین سوشیانس (چاوه روانکراوی زه رده شتیان) ده بین، سوشیانس ده پرسئ: ئه وهی که سواری پشتی (وای) بووه کتیه؟ که یخه سه ره خۆی ده ناسینئ، سوشیانس سوایسی کاره گه وره کانی ئه و ده کات که بتخانه ی که ناری ده ریا چه ی چیچست (ورمئ) قه لای ئۆزارتوئی (تیشی بائینی) و کوشتنی نه فراسیاب و (مادیای ئه سکیتی)، پاشان گر شاسب (رۆسته می زابلی) گورز به ده سته خه ریکه ده گات، توس له خه وی له مپرتینه ی به ناگا دیت، گر شاسب له بهر نه وه یه تا به کیتی پیروژ (گاتایی) و (ئاوتیستایی) بگه رئ و ئه وده م دوا شه ر (شه رتیک بۆ له نیو بردنی داروده سته ی نه هریمه ی له وانه زوحاکی له نجیر زرگار بوو، ده سته پیده کات) (۵۰، ص ۷۳-۷۵)

که یخه سه ره ئه ویش به هۆی خۆشه ویتتییه وه له کن خه لک به نه مر حسیب ده کړئ، جگه له وه ئه و

پاشایه‌ی ماد خوداوندی (وای) ده‌گرتو پاش نه‌ودی لیتی ده‌پرسی بۆچی نه‌و که‌سانه‌ی که‌خاودنی (فه‌ری) بوون له‌نیو بردوو، وای ده‌کاته و شتر و سواری پشتی ده‌بن. هه‌تا ده‌گاته نه‌ودی له‌گه‌ل سوشیانس شه‌ری، دوا شه‌ری زوحاک ده‌کات و خه‌لک و جیهان و جیهانی نه‌ولاش له‌شه‌ری نه‌هریمه‌نی زرگار ده‌کات.

۳-۵-۱- کورت‌ه‌ی ده‌قی نه‌فسانه‌ فارسیه‌کان:

یه‌ک‌نی له‌پاله‌وان و ناوداره‌کانی نه‌فسانه و میژووی فارسی (جه‌م- جه‌مشید) هه‌ر نه‌و جه‌مشیده‌ش یه‌ک‌یکه له‌و پاله‌وانانه‌ی که‌تمه‌نیک‌ی دریتی هه‌به و هۆی نه‌مرییشی به‌ده‌سته‌وه‌یه، کورت‌ه‌ی به‌سه‌ره‌ات و چیرۆکه‌که‌ی به‌م شپوه‌یه:

۱- «جه‌مشید»

جه‌مشید کوری (ته‌همورث) ه، ته‌همورث کوری (هۆشه‌نگ) ه، هۆشه‌نگ کوری (کیومه‌رپ) ه.

«ناوی جه‌مشید له‌دوو به‌ش پیکه‌توه. جه‌م=جمک، دوانه. شید=روشن و دره‌خشان» (۱۹۲ ص ۲۵۲).

نه‌م پاشایه له‌سه‌ره‌تا وه‌ک شاه‌یک‌ی خۆشه‌ویست و پیروژ و به‌توانا که‌وته ناوه‌دان کردنه‌وی ولات. له‌سه‌رده‌می نه‌ودا سه‌ره‌تا حوکم عه‌داله‌تیک‌ی وا ولاتی گرتوه که:

زمانه بر آسود از داوری به‌فرمان او دیوو مرغ و پری (۱۸۳)

دادوهری و ره‌وا ولاتی گرتوه دیتو بالنده و په‌ری له‌ژیر نه‌م‌ری نه‌ودا بوون. «هرمزد دینی دایه‌ده‌ست جه‌م (جه‌مشید) و جه‌م به‌پیغه‌مه‌ری رازی نه‌بوو، پاشان هرمزد پارتیزگاری و سه‌رداری جیهانی دایه‌ده‌ست نه‌و. له‌حوکمداریه‌تیبی جه‌م-دا به‌لای نه‌هریمه‌نی و مهرگ و پیری نه‌بوو، پاشان جیهان پر مرۆف و گیانله‌به‌ر بوو، جه‌م به‌ره‌و نیوه راست رویش و جیهانی سه‌نه‌نده فراوان کرده‌ه» (۱۹۸، ص ۲۱۵) له‌گه‌ل کارکردن و به‌ده‌سته‌هینانی شتی تازه جه‌مشید دلشاد و به‌خته‌وه‌ری ده‌یگرته‌وه، گوتی:

منم گفت بافر ایزدی همم شهریار ی همم مویدی (۱۸۳)

گوتی منم له‌سایه‌ی فه‌ر و به‌ره‌که‌تی خودایی، همم پاشام و همم پیاوی ئایین و خودا.

له‌سایه‌ی نه‌و دادوهری و به‌ره‌که‌تی خوداییه‌ توانی دروستکردنی نامیزی جه‌نگ و شیر و رم و خووده و زری هونه‌ر بنوینن. دیسان له‌ئارموش و خوری و کتان پۆشاک بچنن و بدروین. دیتو و جنی خسته‌کار و زۆری سوود له‌کاره‌کانیان بینی و کۆمه‌لی به‌سه‌ر چوار چین دابه‌شکرد. پیاوانی ئایین و سه‌رباز و جووتیار و پیشه‌ساز، شاری دروستکرد و ئاسن و زیر و زبوی ده‌ره‌ینا و نه‌تیبی ده‌رمانسازیی دۆزبیه‌وه و به‌که‌شتی به‌ده‌ریاکاندا گه‌را و به‌سواری که‌ژاوه که‌دیتو و جن هه‌لیانده‌گرت به‌ئاسماندا سووپرایه‌وه «پیری دا کورسییه‌کی له‌زیر بۆ دروست بکه‌ن، به‌تاج و به‌رگی زیرینه‌وه کاتن له‌سه‌ر نه‌و کورسییه‌ دانیش و تیشکی رۆژی به‌رکه‌وت جیهانی رووناک کرده‌وه، نه‌و رۆژه‌یان ناو نا (نه‌ورۆز) له‌و رۆژه‌وه نه‌و رۆژه‌وه‌ک جه‌ژن سال به‌سال یاد ده‌کرتیه‌وه» (۱۹۰).

له‌کاتی نه‌و ولات ناوه‌دانی و دادوهری و پیشه‌که‌وتنه‌دا به‌فه‌رمانی (دادار=خوداوند) جه‌مشید ئاگادار

کرایه‌وه که‌سه‌ی سالی پر سه‌رما و به‌فر و باران دیته‌ پی‌شه‌وه پی‌سته (وه‌رجه‌مه‌کرد) قه‌لای ژیر زه‌مینیی دروست بکه‌ی و مرۆف و زینده‌وه‌ر و گیاکان له‌له‌نیوچوون پیاویری، جه‌مشید نه‌و باغ و قه‌لایه‌ی (*- ۹) دروست کرد و هه‌موو مرۆفه‌ جوان و له‌شساع و گیانله‌به‌ره‌ چاکه‌کان و رووه‌که‌ به‌سووده‌کانی له‌و قه‌لایه‌دا پاراست.

جه‌مشید که‌ماوه‌یه‌کی دریتو نزیکه‌ی (هه‌زار سال) حوکمی کرد و له‌و ماوه‌یه‌دا زۆر کاری تازه‌ی کرد و سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست هینا به‌ره‌ به‌ره له‌خۆبایی بوو گوتی: نه‌و جیهانه سه‌رتاسه‌ر من دروستم کردوه.

خورو خواب و آرماتان ازمن است همان کوشش و کامتان از من است (۱۸۳)

خه‌و و خواردن و ئاسایشتان له‌سایه‌ی منه و نه‌و ره‌نج و به‌ده‌سته‌هاتانه‌تان هه‌مووی به‌هۆی منه‌وه‌یه، له‌به‌رامبه‌ر نه‌م کفر و له‌خۆبایی بوونه‌که‌سه‌ به‌ده‌نگ نه‌هات و هه‌تا پیاوانی ئایینیش سه‌ریان بۆ له‌قاند،

چو این گفته شد فر یزدان ازوی بگشت و جهان شد پر از گفت گوی (۱۸۳)

که جه‌مشید نه‌م (قسه- کفر) انه‌ی کرد فه‌ری خودایی لیتی جیا بووه‌وه و خه‌لک که‌وته‌ن چپه‌چپ:

به جمشید بر تیره‌گون گشت روز همی کاست آن فر گیتی فروز (۱۸۳)

نه‌و فه‌ری جیهان رووناک که‌ره‌وه‌ی جه‌مشید هه‌ر له‌که‌می دده‌ا و رۆژگاری لئ تاریک داها. سه‌ره‌رای نه‌ودی که‌نور و به‌ره‌ی خودای لیتی جیا بووه‌وه خه‌لکه‌که‌ش پشتیان تیکرد؛ نه‌ک هه‌ر هینده هه‌ر نه‌و خه‌لکه‌ په‌نایان بۆ (ده‌شتی سواران) برد و داوای یارمه‌تیبیان له‌ (ضحاک=نه‌ژی ده‌هاک) کرد له‌ده‌ست نه‌و پاشا (بئ فه‌ر) و له‌خۆباییه‌یان زرگار بکات، نه‌و نه‌ژدیهاکی -وه‌ک له‌شاهنامه‌دا هاتوه‌- به‌ره‌گه‌ز عه‌ره‌ب (*- ۱۰) ده‌بیته‌ پاشا و جه‌مشید له‌نیو ده‌بات و ده‌یکوژی.

له‌باره‌ی کوشتنه‌که‌ی رای جیاواز هه‌یه، «له‌به‌ندی ۴۶ زامیاد یه‌شت هاتوه‌ که‌سپیتیه‌ره spityuar جه‌می به‌مشار دوولت کرد. له‌به‌شی ۳۱ به‌ند و هش به‌ندی ۱۵ ده‌لت: سپیتیه‌ره برای جه‌مشیده و له‌گه‌ل (نه‌ژدیهاک=ضحاک) جه‌مشیدی کوش (یشتها. ج ۱، ص ۱۸۷)» (۱۹۲، ص ۲۵۳) که‌چی له‌شاهنامه‌ باسی نه‌و ده‌کات که‌نه‌ژدیهاک له‌سه‌ر خواستی خه‌لکه‌که‌ دیت، جه‌مشید ده‌پرا و بۆ ماوه‌ی سه‌د سال خۆی ده‌شاریتیه‌وه. پاش سه‌د سال به‌ده‌رده‌که‌ویتیه‌وه و نه‌مجاره نه‌ژدیهاک هه‌ر زوو ده‌یگرئ و به‌مشار ده‌بیریتیه‌وه.

چو ضحاکش آورد ناگه بچنگ یکایک ندادش سخن را درنگ

به ارش سراسر بدونیم کرد جهان را از او پاک بی بیم کرد (۱۸۳)

زوحاک که -جه‌مشید-ی که‌وته ده‌ست هه‌ندی بلتیی یه‌ک و دوو به‌مشار دووکه‌رتی کرد و جیهانی لئ پاک کرده‌وه.

۲- یه کینکی تر له و ناودار و ته مهن دريژ و نه مرانه ی تا روژي دوایی نامری، (نهژدیهاک = ضحاک) ه،
نهو نهژدیهاکه ی له سهر تهختی شاه ی جه مشید داده نیشی و هه زار سال له و ولاته حوکم ده کات.
حوکمیکی پر خوین، کورته ی به سه رها ته نه فسانه بییه که ی به م شیوه یه.

«زوحاک»

له دهشتی سواران - که مه بهستی فردهوسی ولاتی عه ربه - پیاویکی ناودار و شایه کی ناسراو هه بوو،
نهو پاشایه ناوی (مرداس) بوو، نهو شایه خاوه نی چوارپاییکی زوری دوشین و نه سپیکی زوری سواری
بوو، که له ژماره نه ده هات. نهو پاشایه کورپکی نازا و دل به دنیاوه ی هه بوو ناوی (بیوراسب) بوو پییان
ده گوت (ضحاک).

جهانجوی را نام ضحاک بود دلیر و سبکبار و ناپاک بود (۱۸۳)

نهو کورپ که هه ردهم له سهر پشتی زین بوو، خه ربکی ژیان و ناره زوی خوژی بوو، زینی نه سپه کانی
هه موسوی له زپ و زیو بوو. به ردهستیکی نه جنده ی هه بوو، نهو نه جنده یه له سهر شیوه ی کورپکی گه نج
خوژی به زوحاک ناساندبوو ببوو جه گای باوه ری. په پمانی نهوه ی له گه ل زوحاکدا به ستابوو که نهو هه موسو
شتیک بو زوحاک بکات و زوحاکیش هه موسو قسه یه ک به گوتی نهو بکات. پاشان (ئیبلیس = شهیتان)
داوای له زوحاک کرد باوکه پیره که ی بکوژی و بو خوژی بیته پاشا، هه رچه نده زوحاک جاری یه که م سهری
نه هینا به ری، به لام، دواچار شهیتان توانی رازی بکات. شهو باوکی به هیوای شهو و خوداپه رستی
رووی له نیو باغ کرد، که چی کورپه که ی له سهر ریگای چالینکی هه لکه ندبوو، سهری چاله که شی به پووش
داپوشی بوو، باوکی بی ناگا که وته نیو نهو چاله و پشتی شکا، ئیبلیس هه ره لوئی خوئی به سهردا کردو
شاردیبه وه. زوحاک به م شیوه یه جه گای باوکی گرتوه.

به سر بر نهاد افسر تازیان برایشان ببخشید سود زیان (۱۸۳)

پاش نهوه ی زوحاک بووه پاشا و ته و او جه گای باوکی گرتوه، نه مجاره ئیبلیس له سهر شیوه ی
ناشپه زیکی شاره زا هاته وه خزمه تی زوحاک و خوشتترین خواردنی بو دروست کرد، گوشتی به سته زمانانی
بو لیده نا، پاش نهوه ی تا ئیستا رووه ک خواردنی سهره کی بوو. به م خواردنه خویش و تازانه پاشا
(ناشپه ز = ئیبلیس) ی زور که وتبووه بهر دل و دلای نه ده شکاند. پاشا ویستی له جه گای نه م هونه ر
نواندنه ی ناشپه ز دیار بییه کی بداتی، گوتی: «بخوازه چیت دهوی!» ئیبلیس به دهست و دم که وته دوعا
کردن و گوتی: «یه ک ناره زوی بچووکم هه یه، نهویش نهوه یه که هه رودو شانت ماچ بکه م. شا نه م
خواستهی زور بچووک و ناسان هاته بهرچاو، شانی بو رووت کرد، ئیبلیس پاش نهوه ی هه رودو شانی
ماچ کرد، یه کسه ره بهرچاو گوم بوو. هه ره نهو دم پاشا به لایه کی به سه رها ته، که کهس نه یدیه و:

دومار سیه از دو کتفش برست غمی بگشت و ازهر سویی چاره جست (۱۸۳)

له جه گای ماچه کان و له سهر هه رودو شانی دوو ماری رهش رسکان، هه رچی دهیان برین، که چی هه ر
نهو دم په پیدا ده بو نه وه. هه رچی پزیشک و حه کیمی ولات هه بوو هینایان کهس چاره ی نه کرد.
نه مجاره ش ئیبلیس خوژی کرده حه کیمیکی شاره زا و هات و چاره یه کی بو دوزیبه وه، چاره که ش نهوه بوو،

که پیوسته هه ر روژه میسکی دوو کهس ده خواردی نهو مارانه بدات، بو نهوه ی نارام بگرن. ده نا هیچ
چارپکی تریان نییه! روژانه به فه رمانی پاشا دوو کهس سهر ده بران و میسکیان ده خواردی ماره کان
ده درا.

وهکو پیشتتر له باسی جه مشید گوتان، زوحاک له سهر خواستی خه لکه که جه گای جه مشیدی گرتوه و
له سهر کورسی پاشایه تی نهو دانیش، هه ره نهو ده میس زوحاک دوو که که ی جه مشیدی برده باره گای
خوژی و که ناویان - نه رنه واز و شه هه واز - بوو،

چو ضحاک شد برجهان شهریار برو سالیان انجمن شد هزار (۱۸۳)

زوحاک هه زار سال شایه تی کرد، له سه ردهمی نهو دا هه موسو شتیک و هه رگه راپوو.

هنر خوار شد جادویی ارجمند نهان راستی آشکارا گزند (۱۸۳)

هونه ر و راستی بی نرخ به لا نرابوو، درو و جادوویی نرخ یه پیدا کردبوو، راستی و دادوه ری به دزی
باس ده کرا، درو و خراپه به ناشکرا ده کرا.

روژگار به م شیوه یه به سه رده چوو، هه ر روژ دوو گه نج به زیندوویی سهر ده بران و میسکیان ده خواردی
ماره ره شه کانی سهر شانی زوحاک ده درا، تا دوو که سی خوین پاک له نهوه ی پاشایان و دوو که سی له
خودا ترس که:

یکی نام ارمایل پاکدین دگر نام گرمایل پیشین (۱۸۳)

نه م دووه له زور رووه بیربان له حالی ولات و خه لکه که کرده وه، وایان به چاک زانی خو بکه نه
ناشپه زی پاشا و له و توه کاریک بکه ن، نهوه یان بو ره خسا و بوون به ناشپه زی پاشا و به زانایی خو راک
چاکیان بو پاشا ناماده ده کرد، که هاته وهختی نهوه ی که دوو گه نه که سهر برین، به دلی پر له خوینه وه
گه یشتنه نهو باوه ری که:

از آن دو یکی را بپرداختند جز این چاره ای نیز شناختند (۱۸۳)

له م دووه یه کیکیان نازاد ده کرد و له جه گای نهو میسکی مه ریکیان ده هینا و له گه ل نهوه ی تر
تیکه لیان ده کردو ده خواردی ماره کانیان ده دا. به م جو ره هه مانگه ی سی کهس زرگاری ده بوو، نه وانه
روویان له کیوان کرد و چیتر نه هاته نه وه ناوه دانی.

کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد که زآباد نآید بدل برش یاد (۱۸۳)

ئیستا کورد له نهوه ی نه وانه و هه ره به ره نهوه شه حه ز له ناوه دانی ناکه ن.

پاشا به خوین رشتن و ماره کان به میسک خواردنه وه روژگاریان به سه ر ده برد، تا نهو روژهی که چل
سالیکی له ته مهنی پاشا ما بوو، شه ویک زوحاک که له گه ل نه رنه واز خه وتبوو، خه ویک زور ناخوشتی
بینی، له ترسان به هاواریک به ناگا هات، که نهو کو شکه سه د ستوونه ی له رزاندوه وه. ده ست و په یوه ند و
جوانه که چان هه موسو به ناگا هاتن. نه رنه واز رووی له زوحاک کرد و گوتی: تو به نارامی له مالی خو تدا
خه وتوو. چی وای لیکردی هینده بترسی؟ - حهوت کی شوه ره له ژیر فه رمانی تو دابه و دتو و درنج و
ناده میزاد له ژیر نه مری تو ن؟ -

زوحاک گوتی: ئەگەر خەونی خۆمتان بۆ بگێرمەوه، هیچ ئومیدیکتان بەمن نامینێ.

پاشان هەموو خەون زان و ئەستێرە ناس و پیاوانی ئایینی ولاتی کۆکردەوه و خەونی خۆی بۆ گێرانەوه، خەونەکه هێندە ترسناک بوو، کەس نەبوێرا ماناکە یۆ لێداتەوه، سێ رۆژ بەم شێوەیه، رۆژی چوارەم پاشا زۆری لێکردن، تا یەکنێ لەدنیادیدهکان هات و لەپێش پاشا چەمبایهوه و گوتی: کەس لەدایک نەبووه، بۆ ئەوهی نەمری، پیاو هەرچەند بەهیز بێ و مالم و دەسهلاتی هەبێ، رۆژی دێ هەر دەمری و تۆش رۆژگارت بەدەستی یەکنێ کۆتایی دیت کە ناوی (فەرەیدوون)ە و هێشتا لەدایک نەبووه. (باسی لەدایک بوونی فەرەیدوون لەگەڵ بەسەرھاتەکە ی لە بەسەرھاتی فەرەیدوون دەخۆینێهوه) زوحاک کە باسی لێھاتوویی و نازایەتی فەرەیدوونی بیست لەخۆچوو لەسەر تەختی کەوتە خوارەوه، پاشان (فەرەیدوون) و (کاوه) یەک دەگرن و زوحاک لەسەر تەختی پاشایەتی دیننە خوارەوه، دواڕۆژی زوحاک بەزۆر شێوە باس دەکری.

لەبەر ئەوه زوحاک لە ئەوهی شاهانی ئێرانی نیبە لە فەری خودایی بێ بەشە، بۆیە هەولێدە ئەم هیز و رووناکییە بەدەست بێنی: «لە بەشیکێ تری ئاویستا بەناوی ئابان یەشت، ئەژی دەھاک = ضحاک داوا لە ئەناھیتا خوداوندی ئاو دەکات کە لە هەولێ بەدەست هێنانی فەر = فرە (خودایی) یارمەتی بدات» (١٠٥، ٢٤) کەچی لەم هەولێدا سەرکەوتوو نایێ.

وگوزوحاک خۆی خەون دەبینی و ئەستێرەناسەکان بۆی لێدەدەنەوه، ئاوا دەرەچێ و دواجار کۆتایی زوحاک بەدەستی فەرەیدوون دیت.

دواجار «فەرەیدوونی پالەوان کچەکانی جەمشیدی لە دەست زوحاک رزگار کرد و، زوحاکیشی لە کیتی دەماوند زیندانی کرد، ئەو هەتا کۆتایی میژوو لەوێ دەمیتنەوه، ئەوسا دووبارە هێرش دەکاتەوه سەر جیھان و دوو لە سێی گیانلەبەران قوت دەدا و زیان بە ئاو و ئاگر و گیا دەگەینێ، تا سەر ئەنجام بە دەستی گرشاسب(*) (١١) کە دووبارە زیندوو دەبیتنەوه، (زوحاک) دەکوژێ» (٥٢، ٥٨).

٣- یەکیکی تر لەو پالەوان و شاهانە ی ئەفسانە ی فارسی کە خاوەنی (فەری ئیزەدی) و تەمەنیکی ئەفسانەیییە (فەرەیدوون)ە. ئەو فەرەیدوونە ی کە لەگەڵ کاوه کۆتایی بە زولم و زۆری زوحاک دین. کورته ی چیرۆکە کە بەم شێوەی خوارەویە.

فەرەیدوون:

فەرەیدوون دایکی ناوی (فرانک) بوو، باوکی ناوی (ئابتن) و لە ئەوهی پاشایان بوو، ئابتن ئەویش یەکیکی بوو لەو کەسانە ی میثکی سەریان دەرخواردی مارەکانی سەر شانی زوحاک درابوو.

زوحاک کە خەوی بینی و یەکنێ لە زانایەکان خەونەکە ی بۆ لێکدایهوه و گوتی: تۆ هەرچەندە بژی و تەمەنت دێژی بێ، دواڕۆژ هەر دەمری و مەرگی تۆش بە دەست کورپیکی نازایە و گورزیکێ سەرگای(*) (١١) بە دەستەوویە و لە ئەوهی پاشایانە و ناویشی (فەرەیدوون)ە و هێشتا لە دایک نەبووه.

هەنوز آن سەھبەد زماذر نژاد نیامد گە برسش و سرد باد (١٨٣)

کجا نام او افریدون بود زمین را سپهری همایون بود (١٨٣)

زوحاک کە ئەمە ی بیست بەناشکرا و بەنهیینی خەلکی بەدوای فەرەیدوون-دا پەرت کرد و بەشەو و بەرۆژ بەولاتدا دەسوورانەوه.

کە فەرەیدوون هاتە دنیا، دایکی بۆ ئەوهی لەپیاوێکانی زوحاک ی بیاریزی، بریدیە لای کابراییک کە بەمینگەل مەر و بەگاران مانگای هەبوو، ئەو کابرایە بۆ ماوه ی سێ ساڵ بەشیری مانگا بەختی کرد:

سەسالش همی داد زان گاو شیر هوشیار بیدار زنهار گیر (١٨٣)

لەبەر ئەوهی زولم و زۆری زوحاک کۆتایی نەدەهات و ناوی فەرەیدوون لەرزی دەهینایی، بەردەوام پیاوێکانی خۆی هاندەدا تا بیدۆزنەوه، لەم ترسە دایکی ناچارە ئەمجارەش فەرەیدوون بیاتە جیگاییکێ ئەمینتر.

کورە ی هەلگرت و بریدیە سەر چیا و لای پیاویکی خواپەرست:

یکی مرد دینی بران کوه بود که از کار گیتی بی اندوه بود (١٨٣)

ئەم پیاوێ خواپەرستە مندالە ی لە دایکی وەرگرت و زۆر بەچاکی کەوتە پاراستن و پەرورده کردنی. فەرەیدوون لە رەنگ و روو و قەد و بالا پالەوان و ئەوهی شاهان بوو، بۆ زبیرەکی و لێوێشەوی بێ وینە بوو، کە گەرەبوو گەیشتە تەمەنی شازدە سالی:

چو بگذشت از آن بر فریدون دوهشت زالبرز کوه اندر آمد به دشت (١٨٣)

لەکیتی ئەلبورز هاتە خوارەوه و چوو لای دایکی و گوتی: ئەوهی کە تا ئیستا نەینیبە بۆم باس بکە، من لە چ نەوێیکم و کورپ چ کەسیکم؟ دایکی وەلامی دەداتەوه و دەلێ: لە ولاتی ئێران پیاویکی ناو (ئابتن) هەبوو:

زتخم کیان بود و بیدار بود خردمند و گرد بی آزار بود (١٨٣)

پاش ئەوه دایکی هەموو زولم و خویتریژییەکە ی زوحاک ی بۆ باس کرد و کورزانی باوکی و کورپەرەییەکانی خۆی بۆ گێرایهوه، فەرەیدوون گوتی:

کنون کردنی کرد جادو پرست مرا برد باید به شمشیر دست (١٨٣)

کە ئەو جادوو پەرستە ئاوی کردوو پتویستە بەو شمشیرە دەستی بیرم، دایکی گوتی: کورم ئەم کارە بەخوین گەرمیی گەنجانە ناگاتە ئەنجام، پتویستە عەقڵی بیرانە بەکاربینی.

لەولاو زوحاک لەترسی فەرەیدوون خەو و خۆراکی نەمابوو، بۆ ئەوهی ناو و دەنگی خراپی خۆی بگۆرێ، هەموو پیاوێ ناودار و سەرکرده و پیاوانی ئایینی کۆکردەوه و گەواھینامەییکی نووسی، کە هەمووی باس لەپیاو چاکی و دادپەرەیی زوحاک دەکات، ئەو گەواھینامە ی یەک بەیەک پێ مۆرکردن، لەم کاتەدا دەنگە دەنگ و هەرایکی ناتاسایی بەرەو بارەگای زوحاک هات و هاواری دەکرد، ئەم زولم زۆرییە تا کە ی؟. زوحاک گوتی: بازانین ئەوه کێ غەدری لێکردوو؟ کابرا بەداد و هاوار گوتی:

خروشیدو زد دست برسز ز شاه کهشاه منم کاوه داد خواه

یکی بی زیان مرد آهنگرم ز شاه آتش آید همی بر سرم (۱۸۳)

پاشا، کاوه‌ی غدرلیکراو منم و پیاویکی ناسنگهر و بی زیانم، سهره‌رای نه‌وش له‌سایه‌ی تۆوه ناگرم به‌سهردا ده‌باری و کوره‌کانت هم‌مو کوشتم، پاشا فرمانی دا دوا کوری پی بیه‌خشن، به‌ومهرجه‌ی نه‌ویش گه‌واهینامه‌که وه‌ک هم‌مو پیاوانی نه‌و رۆژه بۆ مۆز بکات، کاوه که ته‌واوی گه‌واهینامه‌که‌ی خوینده‌وه، رووی له‌سهرکرده و پیاوانی نایینی کرد و به‌لۆمه‌کردنه‌وه گوتی:

ئیه‌وه هم‌مو له‌ راستیتان لاداوه و شایه‌دی به‌ناحاق دده‌ن.

خروشیدو برجست لزان زجای بدریدو بسپرد محضر به‌پای (۱۸۳)

هاواری کرد و هه‌لسایه‌ سهر پیتیان و گه‌واهینامه‌که‌ی دراند و به‌پیتیان به‌سهری که‌وت، کوره‌ی دا پیتسه‌ خۆی و به‌رکۆشه‌ی ناسنگه‌رانی کرده‌ نالاو بانگی خه‌لکی کرد بۆ راپه‌رین.

که کاوه‌ چووه‌ دهره‌وه، نه‌ندامانی نه‌نجومه‌نی مات و سهرسام بوون، روویان له‌ زوحاک کرد و گوتیان.

چرا پیش تو کاوه‌ خام گوی بسان همالان بود سرخ رووی؟ (۱۸۳)

ههر چه‌نده‌ زوحاکیان له‌ کاوه‌ هانده‌دا، به‌لام، زوحاک خۆشی ترسی لی نیشته‌بوو گوتی: «به‌راستی که کاوه‌ دهرکه‌وت، وه‌ک نه‌وه‌ وابوو که کتیی ناسن له‌نیوان من و نه‌ودا په‌ی‌دایی، ههر له‌خۆوه‌ ترس دایگرتم،

که له‌سهری خۆیدا دلّم راجه‌نی، تینکچوم و سهرم لی شتیا». (۱۸۶، ص ۲۵)

کاوه‌ به‌بانگ و نالای تازه له‌نیو شارد دا‌ه‌سورایه‌وه، خه‌لک ده‌وریان دا، کاوه‌ گوتی: پیتویسته‌ هه‌موومان بچین فه‌ریدوون بدۆزینه‌وه‌وه له‌ سهر ته‌ختی پاشایه‌تی دابنن. رۆیشتن و به‌پرسیاران جیگای فه‌ریدوون-یان دۆزییه‌وه. که فه‌ریدوون نه‌م خه‌لکه‌ی بیینی و چاوی به‌نالای به‌رز که‌وت، نه‌وه‌ی وه‌ک سهره‌تایه‌کی خۆش لیکدایه‌وه،

فه‌ریدوون په‌کسهر چووه‌ خزمه‌ت دایکی و گوتی:

که‌من رفتنی ام سوی کارزار ترا جز نیایش مباد هیچ کار (۱۸۳)

نه‌وا من ده‌چمه‌ دوا‌ی کاری خۆم و تۆش ته‌نیا دوعام بۆ بکه، دایکی له‌خۆشیان ده‌ستی به‌گریان کرد و که‌وته‌ دوعا و ختیرکردن.

فه‌ریدوون دوو برای هه‌بوو به‌ناوی (که‌یانوش) و (په‌رمایه) که هه‌ردووک له‌وه‌گه‌وره‌تریوون، هه‌ردووکی له‌وه‌ ناگادار کرده‌وه که ده‌چیتته‌ شه‌ری زوحاک و بانگی ناسنگه‌رانی کرد تا گورزی سهره‌گای بۆ دروست بکه‌ن. ناسنگه‌ر هاتن و فه‌ریدوون به‌دلی خۆی رایسپاردن و به‌دلی نه‌وانیش زپه‌ر و زبوی پیتدان. فه‌ریدوون به‌رێکه‌وت و پاش رۆیشتنه‌کی زۆر له‌رێگای توشی خه‌لکێکی خواپه‌رست هات و شه‌و لای نه‌وان مایه‌وه. شه‌و په‌کی له‌خواپه‌رستان نامۆ‌گارییه‌کی زۆر و به‌سوودی فه‌ریدوونی کرد. فه‌ریدوون تیگه‌یشت که نه‌مه‌ له‌خواه‌یه، فه‌ریدوون شه‌و خه‌وتبوو: «دوو برایه‌که‌ی که له‌وانه‌یه له‌ دایکیکی تر بن، که نه‌م نیشانه‌ی په‌رۆزی و سهرکه‌وته‌ی فه‌ریدوونیان بیینی، تیگه‌یشتن که ده‌بیتته‌ پادشا، له‌دلی خۆیان ژه‌نگیان هه‌لینا و که‌وته‌ خه‌یالی له‌نیو بردنی، ههر نه‌و دم و هه‌لسان و سهر چیا که‌وتن و به‌ردیکی گه‌وره‌یان به‌ره‌و جیگای خه‌وتنی فه‌ریدوون غلۆر کرده‌وه. چونکه‌ خوداوند ناگادار بوو

ده‌بویست به‌ده‌ستی نه‌و ئیتران له‌ده‌ست زوحاک رزگار بکات و پیتش بخا، فه‌ریدوون به‌ده‌نگی به‌رده‌که‌ به‌ناگا هات و به‌رد له‌جیگای خۆی راه‌ستا و فه‌ریدوون توانی خۆ له‌ زبانی نه‌و به‌رده‌ به‌ دووربگری» (۱۸۶، ص ۳۰).

فه‌ریدوون نه‌مه‌ی به‌ رووی براکانی هه‌لنه‌هینا، به‌یانی به‌سوایه‌ به‌رێکه‌وت، کاوه‌ به‌خۆ و به‌نالای (درفشی کاویانی) وه‌ له‌پیتسه‌وه‌ ده‌رۆیشت، رۆیشتن و گه‌یشتنه‌ رووباری (دیجله) فه‌ریدوون، هه‌والی نارد تا که‌شتی بیین له‌ویه‌ر تا سویا په‌رپته‌وه، به‌لام که‌شتیوان رازی نه‌بوون و گوتیان: زوحاک گوتویه‌تی هه‌رکه‌سه‌ په‌روانه‌ی مۆرکراوی منی لا نه‌بی، که‌شتی ناخه‌نه‌ به‌رده‌ست و نه‌و له‌ رووبار ناپه‌رپتینه‌وه. فه‌ریدوون که نه‌مه‌ی بیست به‌ سواری نه‌سپ له‌ رووباری دا و په‌رپیه‌وه، نه‌وانی تریش دوا‌ی که‌وتن. که په‌رپنه‌وه‌ فه‌ریدوون گوتی: وا چاکه‌ هه‌رچی زووه‌ روو له‌شار بکه‌ین و لینه‌گه‌رپین دوزمن له‌ هاتنی ئیمه‌ ناگادار بیتته‌وه‌ ههر زوو هتیرشبان برده‌ سهر کۆشکی پاشا، ههر چه‌نده‌ پاسه‌وانان ویستیان به‌رگری بکه‌ن، به‌لام خۆیان نه‌گرت و ههر زوو خۆیان دایه‌وه‌ ده‌ست. فه‌ریدوون چووه‌ ناو کۆشک و ههر که‌سه‌ ده‌هاته‌ پیتشی به‌ گورزی گران ده‌یکوتا، تا گه‌یشتنه‌ جیگای زوحاک و زوحاک له‌وی نه‌بوو، له‌سهر کورسی پاشایه‌تی دانیشتن و تاجی که‌یانیی له‌سهرنا.

زوحاک بۆ شه‌ر و خوتن‌رشتن چووبوه‌ هیند، له‌م کاته‌دا وه‌زیری زوحاک (کندرو) گه‌رپیه‌وه و فه‌ریدوونی به‌گورزه‌وه‌ له‌سهر کۆشکی پاشایه‌تی بیینی، له‌ترسان نه‌یتوانی هیچ بکات نه‌وه‌ نه‌بیت که‌ په‌رۆزیایی له‌ پاشا بکات.

فه‌ریدوون داوا‌ی له‌ کندرو کرد گۆران‌بیتژ و مۆسیقا ژه‌نان کۆیکاته‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی جه‌ژنی سهرکه‌وتن بگپین، شه‌و نا‌هه‌نگیکی شایسته‌-یان گپرا، به‌یانی بی نه‌وه‌ی که‌س ناگاداری. کندرو سواری نه‌سپ بوو خۆی گه‌یاند زوحاک و پاشایه‌تی فه‌ریدوونی بۆ گپرا، زوحاک به‌جوین و قسه‌ی ناشیرین کندروی داگرت، وا ترس دایگرته‌بوو نه‌یده‌ویست بروابکات، گوتی: دوور نییه‌ میوان بی! کندرو گوتی: میوان چۆن به‌گورزی سهره‌گاوه‌ له‌سهر ته‌ختی پاشایه‌تی داده‌نیشی و شه‌ه‌رناز و نه‌رنه‌واز لای خۆی داده‌نی! زوحاک به‌توره‌بیه‌وه‌ گوتی: جارێکی تر پاسه‌وانیی کۆشک به‌تۆ ناسپیرم! کندرو گوتی: لام وایه‌ تۆ جارێکی تر له‌سهر ته‌ختی پاشایه‌تی دانانیشی، چاکتر وایه‌ بپه‌ر له‌ چاره‌یه‌ک بکه‌یتته‌وه، زوحاک به‌ترس و تووره‌بیه‌وه‌ سوپای به‌ره‌و شار و فه‌ریدوون تاو دا. فه‌ریدوون که بیستی زوحاک و له‌شکره‌که‌ی هاتنه‌وه، که‌وته‌ شه‌ر له‌گه‌لیان، شه‌رێک که هه‌رچی ده‌یدی لیتی ده‌دا و ده‌یکوشت، خه‌لکی شاریش که له‌زوحاک دلپه‌ر و بیتزار بوون به‌ژن و مندال و پیر و گه‌نجه‌وه‌ له‌سهریان و له‌کۆلانان، یارمه‌تی فه‌ریدوون-یان دا و له‌شکری زوحاکیان داگرت. زوحاک حالی له‌شکری خۆی بیینی زانی دوا‌بیه‌تی، خۆی دزییه‌وه‌ وه‌ک دزان ویستی له‌پشته‌وه‌ بچیتته‌ ناو کۆشک و که سهرکه‌وت له‌سهریاترا، فه‌ریدوونی بیینی له‌نیوان شه‌ه‌رنه‌واز و نه‌رنه‌واز دانیشته‌وه، خۆی هه‌لدا‌یه‌ خواره‌وه‌ و به‌نه‌عه‌ره‌ته‌وه‌ رووی کرده‌ فه‌ریدوون، فه‌ریدوون ئازایانه‌ به‌گورزی سهره‌گا له‌ ته‌پلی سهری دا. که گورزی له‌سهری زوحاک دا: «به‌هۆی لیدان نه‌و گورزه‌ ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ زینده‌وه‌ره‌ ترسناکه‌کان له‌ لاشه‌ی به‌دی نه‌و هاتنه‌ دهره‌وه،

له ترسی نهوهی نهوه کو جیهان پر بی له زبندوهه زبانه کارانه که مار و دوویشک و مارمیلوک و کیسه ل و بوق بوون، فه رهیدوون زوحاک ته او بکوژئ، به لام «دهنگیتی ناسمانی ناگاداری کرده وه که نه بکوژئ و فه رهیدوون ویستی زوحاک ته او بکوژئ، به لام «دهنگیتی ناسمانی ناگاداری کرده وه که نه بکوژئ و بیبانه کیتی (دهماوند)» (۱۳) و له وی به زنجیر بیبهستی و زبندانی بکات» (۸۶، ۱، ص ۴۲) له باره ی زوحاکه وه ده لئین: «گرشاسب جارتیکی تر خه لک له دست نه ژدیهاک رزگار دهکات، چونکه نه ژدیهاک له زبندانی رادهکات و به توره یی دیویک به رده بیته گیانی خه لک و تاوانی زور گه وه دهکات و سیتیکی خه لک و گیانله به ران هه لده لووشی، خودا وه ند گرشاسب هانده دا و نه ویش به گورزه ناسراو که هی خوی لئی ددها و دهیکوژئ» (۵۲، ص ۶۲).

پاش نه مانی زوحاک فه رهیدوون به دلنیایی له سر ته ختی شاهی دانیش و خه ریکی دادپه وه ری و ناوه دانکرده وه ی ولات بوو، ولات = دنیایی ناوه دان کرده وه:

بیاراست گیتی بسان بهشت بجای گیاه سرو گلین بکشت (۸۳).

فه رهیدوون که گه بیسته ته مهنی په نجا سالی، خودا سی کوری بی دا، له کچه کانی جه مشید، که له خوی ماره کردبوون، که گه بیسته ته مهنی زن هینان سی خوشکی بو خواستن که کچی شای یه مهن بوون (۱۴) ، ماوه بهک کوره کان لای خه زوربان پاشای یه مهن مانه وه، که وه ختی گه رانه وه بیان هات باوکی ویستی تاقیبیان بکاته وه: «خوی کرده نه رده یو، که شیر لئی ده ترسا، مهیدانی له کوره کانی خواست، کوری گه وه بو سهر سه لامه تیبی خوی هه لات، دواتر باوکی ناوی لینا (سلم = سلم) کوره ی ناوه نچی شمشیری هه لکیتشا و هاته مهیدان، ناوی له نا (تور)، به لام کوری کچکه هاته مهیدان و گوتی: من کوری فه رهیدوونم! نه گه ر ده ته وی به زبندوویی بیبسته وه مهیدان چو ل که، باوکی ناوی له وه ش نا (ایرج = نیره ج)». (۱۲۸، ص ۲۰).

پاشان فه رهیدوون ولاتی کرده سی بهش و به سهر کوره کانی دابه شکرد، نیره جی کرده جیگری خوی، پاشماوه بییک براکان له وه بیزار بوون که باوکیان گرنگی به نیره ج ددها و کردوویه تیبیه جیگری خوی، دواجار (تور) نیره جی برای ده کوژئ، نه کاره زور کار له فه رهیدوون دهکات، کوری نیره ج گه وه دهکات که ناوی (مه نوچه ره)، دواجار نه مه نوچه ره ته لای باوکی دهکاته وه و مامه کانی ده کوژئ.

هه ر چهنده فه رهیدوون خاوه نی فه ری نیره دی ده بی،

ببالید برسان سرو سهی همی تافت زو فر شاهنشهی (۸۳)

له گه ل نه وه فه ری شاهه نشاهیه ش، نه ته مهنه دریز و پر کاره ساته له ژبانی ماندوو بیزاری دهکات:

ورا بد جهان سالیان پانصد نیفکند یک روز بنیا بد (۸۳).

پاش نه ته مهن و نه وه هممو کاره ساته، فه رهیدوون به مردنیکتی ناسایی دهری.

در دخمه بستند بر شهریار شد ان ارجمنداز جهان زارو خوار (۸۳).

که دهری وهک داب و نهریتی نه و رزگار لاشه که هی ده خه نه نیو کوپه و ده یشارنه وه، جیگی شاردنه وه که هی: «له میتزوی مهره شی ده لئین: گوری نیره ج و تور و سلم له ساری له روخ گوری

فه رهیدوونه) (تاریخ طبرستان و رویان مازندران ص ۱۰۷) هه وه ها ده لئین: گوری فه رهیدوون له نزدیک مزگه وتی شه رساریبه که رزانی زو ناته شکه ده بووه. (مازندران استراپاد ص ۹۴) (۱۹۲، ص ۵۲۵).

نه سکهنده ر به زور شیهو چوده ته ناو نه فسانه کانی فارسی، یه کی له نه فسانه دورو دریز و ناودارانه (اسکندر نامه) یه، نه و نه فسانه یه باسی هه مو ژبانی نه سکهنده ر دهکات، تا ده گاته رزژی مردنی، دیاره به پیتی نه و نه فسانه یه ژبانی نه سکهنده ر پراو پر له نه فسانه نه مه ی خواره وه کورته یه کی یه کجار کورتی نه م نه فسانه یه.

۴- نه سکهنده ر نامه (۱۰۷):

وا ده گرتنه وه که «نه سکهنده ری - ذوالقرنین- که گه بیسته ته مهنی لاوی، بیری له وه کرده وه که ولاتان داگیر بکات، له دلی خویدا گوتی: نه گه ر نیران بگره ژیر دهستی خوم وهک نه وه وایه که ته وای دنیا له ژیر فرمانی من بی» (۱۰۷، ص ۲) نه و خه یالی نیران گرتنه هه روا به سانایی نابه ته دهست، خوتنی زوری بو ده ریز و شار و ناوه دانیی زوری بو ویران دهکات. که نه سکهنده ر ده گاته مهرام و نیران ده گری، وا بیر ده کاته وه که ته وای جیهان له ژیر فرمانی نه وایه، خه یالی نه وه دهکا که بزانی (رز) له کوئ هه لدی «پاشای مه زن فه رمووی به داخه وه نه و هه مو زحمه ته ی له سهر رووی زوی کیشام و نه و هه مو شمشیر وه شانده ی که سهری پاله وانانم بی خسته سهر زه وی، هه مو مه به ستم نه وه بوو، که بچم کوره ی رزژی بیستم» (۱۰۷، ص ۲۴۹) ده وره بر گوتیان: پاشای مه زن که س توانای نه وه نیسه سه بری رزژه له اتان بکات: «نه و وه خسته ی که رز سهر ده رزینی، نه عه رته پکی وا لیده دا، که ته وای دنیا ده له رزینی، هه ر بالدار و له وه رکار و درنده و ناده میزادیک گوتی له و نه عه رته یه بی، سهری تیده چئ! پاشا فه رمووی هه ر چوئ بی ده بی بچم» (۱۰۷، ص ۲۴۹) نه م بی داگرته نه ی نه سکهنده رو به رده وامیبه ی ته ووشی چهنده قوناغیکی دهکات که هه ر قوناغه و په ند و دهرز دادانیکه «رز لیه رززان نه سکهنده ر مامزیک ده بینی که شاخیکی زیره و یه کی زیو، جلیکی نه لماس دروی له پشته!» (۱۰۷، ص ۲۵۰) نه سکهنده ر که چاوی به م مامزه ده که وی ده لئین: من هه ر خوم به ته نیا به وای نه و مامزه دا ده روم، سی شه و سی رز دورو نزدیک به وای مامزه که دا ده روا بو نایگری، مامز وهک نه پیتیبه کی په ند نامیز خو ناداته دهست نه سکهنده ر پاش رزژی چواره م که به رده وام هه ر ده روا «له ناکا و جه ماعه تیک ده بینی که له به ر تینوان ها واریان ده کرد، خنکین؛ ده سته یه کی تر پیتیان ده گوتن: نه کهن له و ناوه سویره بخونه وه! هه رکه سی له م ناوه بخواته وه تینوتیبی زورتر ده بی. که میک نارام بگرن ده گه یه کانیه کی خوش و شیرین له و بخونه وه، تینوه کان گوتیان لی نه ده گرتن» (۱۰۷، ص ۲۵۰) نه سکهنده ر زور به سه رسامیه وه له هوی نه م حاله ته ی پرسه! که س وه لامی نه دایه وه. به سه رسامیه وه له سهر رویشتن به رده وام بوو، تا ته ووشی ده سته یه کی تر هات «که له و بیابانه هه مو خویان روت کردو ته وه و ناگریکیان هه لایساندوه و خو داوینه ناو نه و ناگره» (۱۰۷، ص ۲۵۰) دیسان به سه رسامیه وه ده پرسه! که چی که س وه لامی ناداته وه.

نه سکهنده ر به سه رسامیه کی زورتر دریزه به رزبسته که ی ددها، نه مجاره «پیره ژنیکتی پشت چه ماوه ی

بینی که چهره‌ی باده‌دا و تەشی دەپرست. چەند مندالتیکی پروت دەوریان دابوو و لە رووتیان دەگریان، پیرە دەیگوت: رۆڵەکانم من بۆ ئێوە چەرخێ بەدەم تا بەرگتان بۆ بدرووم و پۆشەتان بکەم. بەلام کە دەپرست، کەمەندیکی بازە و رەش و سپی دەکرد و لە ملی مندالەکانی دەنا و دەبخنکاندن» (۱۰۷، ص ۲۵۰) ئەسکەندەر لێرەش لە پیرەژنی پرسی! دیسان پیرەژنیش وەلامی ئەداپەوه. ئەسکەندەر هەر دەرویشت و پرسیار و سەرسامی زۆرتر دەبوو؛ نەدەگەیشتە هیچ وەلامی، جارتیکی تر «تووشی باغ و شینایییەکی خۆش هات، کە وەک بەهەشت خۆش بوو، چەند مێوێهەکی لەم باغە کردەوه، کەچی مێوێهەکان رەش و کرماوی بوون» (۱۰۷، ص ۲۵۰)

ئەسکەندەر بەوپەڕی سەرسامییەوه لەسەر رۆیشتان بەردەوام بوو، «لەناکاو پیرەمێردیکی نوورانی لەو بیابانە پەیدا بوو، کە گورگور نوور لە روخسارییەوه هەڵدەستا، بۆلای پاشا دەهات. پاشا کە گەیشتە ئەم پیرەمێردە، کە حەزەرتی (خضر) بوو، ئەوی ناسی و سلاوی لێکرد و پرسی پێغەمبەری خودا ئێرە کوێندەرە کە منی تێکەوتووم، ئەوانە چ کەسانیک بوون کە من دین؟ حەزەرت فەرمووی ئەسکەندەر ئێرە ولاتی رۆژەلاتە» (۱۰۷، ص ۲۵۱) ئەو کانییەکی بێنی کانی تەماع بوو، ئەوانەکی کە دەیانخواردەوه تێریان نەدەخواردەوه، ئەوانە کەسانی دنیا پەرست و تەماعکاریبوون، بەهیچ تێر نەدەبوون، ئەوانەش کە نەیانەخواردەوه، کەسانیک بوون تەماعە مالتی دنیایان نەبوو. ئەوانەکی بەرگیان لەبەر بوو کەسانی راست بوون و رووتەکان کەسانی بەتەماع بوون کە خۆیان لە ناگردا دەسووتاند. ئەو پیرە ژنە چەرخێ رۆژگاربوو کە بەردەوام دەسوورا، ئەو داوێ رەش و سپییەش شەو و رۆژ بوو، مندالەکانیش خەلکی ئەم جیهانەن کە وەک گۆل پەرورەدە دەکرین، دواجار بەژەهری ئەجەل - مردن - دەکوژان، ئەو باغەکی کە بێنی دنیا، مەرۆقانی ئەم دنیا، بەرچاوی چاک و بەردلن، بەلام لەناخدا کێمەدار و خۆتێناوین. ئەم قەسەنە ئەسکەندەری خەستە دەریای بێرکردنەوه. حەزەرتی خدر (س) گوتی: ئەسکەندەر لەشکرەکی خۆت دەدۆزییەوه، ئەمەکی گوت و خوداحافیزی کرد و لە چاوی بزر بوو.

ئەسکەندەر پاشا ئەوەکی گەیشتەوه لای لەشکرەکی، دیسان بیری سەرکێشییەکی دی کەوتەسەر، کێوتیک لە بەرامبەریان بوو «گوتی: یاران ئەو کێوێ چیبە؟ من هەموو دنیا گەراوم کێوتیکی ئاوام نەدیوه! گوتیان: پاشا ئەم کێوێ، کێوێ تیشکی پێ دەلێن، گەورە پیاوان و مێژوونووسان گوتوویانە، لە دامینییەوه تا سەری چیا سەلە رێبەگە» (۱۰۷، ص ۲۵۱) گوتی: دنیام هەموو دیو، کەسێکم دەوی هەوالی ئەودیوی ئەو کێوێم بۆ بێتی.

ئەو کەسەکی کە شیواوی ئەو رێگایە بێ (مەهتەرەنەسیم) بوو، (ئەرستۆ) «گوتی: من مەرەمێکی بۆ دروست دەکەم. کە هەر کەسێ وێستی سەر چیاکەوێ پێی بەچیاو بەند دەبێ و لە بۆنی ئەو مەرەمە جانەوهران نیو فرسەنگ دوور دەکەونەوه» (۱۰، ص ۲۵۱) مەهتەرەنەسیم، بەشەش مانگ شەو و رۆژ رۆیشت جا توانی سەر کێوێهە بکەوێ، لە رێگا هەر جانەوهرتیکێ دەدی، لێی دوور دەکەوتەوه لەبەر بۆنی مەرەمەکی خۆیان نەدەگرت. کە گەیشتە سەر چیا سەیری کرد هەر تەنیا ئاوی دياره، لەنیوئاوێهە جانەوهری سەیر هەبوون، مەهتەرەنەسیم تووشی کەسێک هات وەکو خۆی بوو بەکەمەند گرتی، هەر

پرسیارەکی لێ دەکرد، وەلامی نەدەداپەوه، لەگەڵ خۆی هینایەوه خوارەوه، لە خوارەوهش کەس لە زمانی نەدەگەیشت، ئەرستۆ گوتی: وا چاکە ژنیکی بەدینێ و مندالتیکیان بێ، ئەو مندالە دەتوانی زمانی باوکی فێرێ و تێمان بگەین، کە ئەو پیاوێ لەکوێ هاتوو، بۆچی هاتوو تە سەر چیا؟ دیسان ئایا دنیا لێرەوه کۆتایی دێ یا ئەوەتە دنیایەکی تر هەیە؟ ژنیان داوین و مندالتیکی بوو، پاشا هەشت سالی کورە پرسیارەکانی ئەسکەندەری بەباوکی گوت: لە وەلامدا گوتی:

من خەلکی ئەودیوی چیا و پاشای من لەوی چوار سەد سالی ئالای ئازادیی خۆی هەلداوه و جیهانێ ئەودیو بەتەواوی لەژێر فەرمانی ئەوه، کە گەیشتە لای ئەو کێوێ فەرمانی بەمن کرد بۆ ئەوهی بێم و هەوالی ئەم دیوێ چیا بۆ بێرمەوه، کە گەیشتە سەر چیا ئەو پیاوێ منی گرت، ئەسکەندەر کە ئەمەکی بێست گوتی: یاران! من وام دەزانی هەموو دنیام گرتوو، کەچی وا نەبوو، کابرا ئازاد دەکات و ئەمجارە دەپەوێ باج لە (رۆژ) بستینی، دەروا و دەگاتە ئەو جیگا و، کانی و بیری کە رۆژ لەوێهە لێدێ. هەر چۆنی بێ دەبێ رۆژ سواری شیریک بووه و بەرز دەبێتەوه، پاشا چەند جار ئەسکەندەر ملوانکەپەکی مرواری وەک باج لە رۆژ دەستینی و دەگەریتەوه».

لە زۆری ئەفسانەکانی ئەسکەندەر، کە بەدوای ئاوی نەمرییدا دەگەڕێ، ئەسکەندەر، ئەو ئاوی نەمرییهی گێرناکەوێ. لە شاهنامە دەلێ: گەیشتە تاریکایییەکی، کە لەوی کانی (ئاوی حەیان) هەیە و دەلێن: هەرکەسێ لەو کانییە خۆ بشوات، لە گوناھان پاک دەبێتەوه و هەر کەسێ لەو ئاوی بخواتەوه نامرێ! ئەسکەندەر بەچاوی ساغی خدر بەجوانی تازە و سواری هەلبێژاردە و خواردنی چل رۆژە ئەو رێگایە گرتبووه بەر، دوو رۆژ رۆیشتان رۆژی سێبەم خدر لەوان داپرا و رێگایەکی تری گرتەبەر و تووشی تاریکاییەکی هات و (کانی ژبان - چشمه و حیوان)ی دۆزییەوه لەو کانییە خۆی شوش و ئاوی خواردەوه و گەراپەوه، کەچی ئەسکەندەر هەر رۆیشت و تا گەیشتەوه رووناک، ئاوی نەمری دەست نەکەوت.

۵- ئەفسانەکی خدری زیندە (خضر)ی فارسی لە ئەفسانەکی فارسیی وەک ئەفسانەکی گەلانی تر، (خضر)ی نیو ئەفسانەکی فارسی چیرۆکی سەرپەخۆی - نییە - یان راستتر دەست من نەکەوتوو! بەتایبەت ئەو چیرۆکەکی کە بەدوای (ئاوی نەمری) دا دەگەڕێ، بەلکە بەردەوام لە ئەفسانەکان (خدر) کە سایەتیی دوویمە و لە کۆتایییدا هەر ئەو ئاوی نەمری دەدۆزیتەوه و لێی دەخواتەوه و نەمری بەدەست دێتی. هەر بۆی کۆتایی چیرۆکی (ئەسکەندەر و خضر)ی نیو (شاهنامە) وەک نمونەپەکی چیرۆکی خدری زیندە بۆ ئێرە بەباش دەزانم. لەو جیگایەوه دەست پێدەکەین کە ئەسکەندەر و خدر و لەشکرەکیان تووشی تاریکاییین کە دین «لەو تاریکایییە کانییەکی هەیە، کە پێی دەلێن: (ئاوی ژبان - آب حیوان) ئەگەر خۆتی تێدا بشۆری لە گوناھان پاک دەبێتەوه، هەرکەسێ لەو - ئاوی - بخواتەوه نامرێ، ئەسکەندەر بۆ ئەوهی لەو تاریکایییە گوزەر بکات، هەزار جوانییە ئەسپی چوار سالی و لە سوارەکان سواری هەلبێژاردە و ئازا و خۆراکی چل رۆژی هەلگرت و بەچاوی ساغی (خضر - خدر) بەتاریکیدا کەوتەوێ. دوو شەو و دوو رۆژ ئازووتی، رۆژی سێبەم خدر داپراوەکانی ئاوی ژبانی دۆزییەوه، لەو ئاوی خواردەوه و خۆی شۆرد و گەراپەوه، بەم شێوێهە خدر دیسان ئاوی نەمری دۆزییەوه و لێی خواردەوه و نەمری بەدەست هینا، بەلام

ئهسكه ندهر لهه ئهفسانهيهش وهك هه موو ئهفسانهكان و ئهفسانهى هه موو گهلان له ههولئه كه پيدا سه رنه كه وت. كه چى خدر به پيچه وانهى ئه وهك هه موو جارتيك و له هه موو ئهفسانهكان- ئهفسانهى هه موو گهلان- نه مريى به دهست هينا و- به پيى ئهفسانهكان به (خدرى زنده)ى ناو ده بن.

٦- ئهفسانهى فارسى و هه ندئ له نه مرانى تر:

جگه له چيرۆكى ئه وه كه سانهى كه له ئهفسانهى فارسى به كاندال له نه مران ده ژميردريين و كورتهى چيرۆكه كانمان خوئنده وه، له م لاو له و لاش له ميژوو و ئهفسانهى فارسى باسى چه ندين ناوى تر ده كرئ، كه ئه وانيش نه مرييان هه بووه يان هوى نه مرييان ئه وه ته دوا جار نه مرييان به دهست هينا وه، به پيويستى ده زانين به كورتى هيمايهك بۆ هه نديكيان بكه ين.

٧- پشوتهن: له ناويستا پشوته تنوى پي ده ليين، به ماناى (له ش قايم) (مزديسنا ج، ٢، ص ٤٥) (... زه رده شت دو عاى بۆ گورشتاسب ده كرد، ده يفه رموو: «خۆت بشۆ تا بچ ناخۆشى و بچ مه رگ بى وهكو پشوتهن».

«پشوتهن گه وهره ترين كورى گورشاسبه، له ده ستورى زه رده شتى شير و (نانى پيرۆز)ى دا پي و ئه وى كرده كه سيك كه نه مره و له نيوناچي» (١٩٢، ص ٢٠٦) پشوتهن كه سيكه له سايهى زه رده شت و به هوى شير و نانى پيرۆز نه مريى به ده ستديئي.

٨- سوشيانت: «پاشان ئورمز و هه موو ئه فراندراره كان بۆ لاى خۆى ده گه رپيئته وه. به لام چونكه (گيان) نه مره و ته ن له نيو ده چي، سوشيانت و يارانى به رپي و ره سمى ئاييى (به زه شن) (*-١٦) ده كه ن.

- له و يه زه شنه دا خۆشاويك له شير و هومى سپى چي ده كه ن كه هه موو بوو نه وه به خوارده وهى كه ميكي ئه و خۆشاوه نه مريى به ده ست ديئي. ئه وانهى كه له ته مه نى گه و ره پيدا مردوو ده گه رپينه وه سه ر ته مه نى پا زده سالى و ژن و ميبرد و مندالان هه موويان پي كه وه ژيانتيكى نه مرييان ده ست ده كه وي» (٤١، ص ١٣٩).

ليتره جگه له سوشيانت، له كو تايى جيهان هه موو خه لك گه و ره و بچووك به هوى خۆشاوى شير و هومى سپى كه له يه زه شندا ده گيرپته وه، نه مريى هه ميشه ييان به نسيب ده پي.

٩- ئورو ته ت نه ر: «ناوى كورى دو وه مى زه رده شته، يه كي كه له نه مره كان، وه ختى كه (فرشكرد = فره شكه رد- نو يكرده وهى دين و جهان) به يارمه تى سوشيانت هه لده ستپته وه = زيندوو ده پيئته وه- (٥٤، جلد دوم، ص ٩٣١).

وا به ده رده كه وي كه ئورو ته ت نه ريش له و خۆشاوه ده خواته وه كه سوشيانت و يارانى ليى ده خوئنه وه، ديسان ئه و يش له كو تايى جيهان زيندوو ده پيئته وه.

١٠- خه سه رو: «له ٥٣١ زه سه سه وى يه كه م، كه مه زنترين فه رمانزه و اى ولات بووه، (...) ئه و شايه هينده خۆشه ويست و جيگاي رپز بووه، كه له پاش مردنى ئهفسانه يهك بلا و بووه وه، كه ئه و شايه، بچ ئه وهى مرديى چوه ته ئه و دنيا، له كو تايى جيهان به له شك رپته وه ده گه رپته وه تا ئه و ديوانه له نيويبات كه هيرشبان هينا وه ته سه ر ئيران» (٥٢، ص ١٨) ئه و شايه له خه بالى ئهفسانه يى خه لك به هوى

خۆشه ويستى و ناودار ييه وه، نه مريى به ده ست ديئي و ئه و هۆبانهى ده دريئتى كه پياوانى ئايين وه ريان گر توه.

١١- گورشاسب: «كه يخوسره و و گورشاسب دينه سه ر ئايين و هه موو خه لك ده بنه ئيماندار له وه به دوا وه كه س نامرئ (...) خه لك به خواردى (آنوش = ئانوش) كه خۆراكى بي مه رگ ييه، هه موو نه مرييان ده ست ده كه وي، ناسمان دينه خواره وه و گورزه كانمان ده گاته ئه وي، له وي ئاسايش و خۆشى ته وا و هه يه، خه لك هيج كارتيك ناكه ن جگه له ديدارى هر مز و ستايشى ئه و» (٩٨، ص ٢٧٦).

ليتره ش گورشاسب و كه يخوسره و به هوى ئيمان هينان و خواردى خۆراكى ئانوش جاويدانييان ده ست ده كه وي، ديسان ئه و ده ستكه وتنه له كو تايى جيهان و له گه ل هه موو خه لك يشه.

١٢- زال: «له شاهنامه ش هيج هه والتيك له باره ي مه رگى (زال) وه به ده ست ناكه وي، هه ر له به ر ئه وه (رؤسته م) هيشتان زيندوو وه، ئه و ده ستو وهى كه سام و زال ده يان پاراست، هه ر به رده وامه (٨٠، ص ٩٢٢).

ليتره ش رؤسته م له سه ر ده ستورى باب و با پيرانى كه سام و زال ئه و هيش نه مره، واته نه مرييه كه ي به ميرات بۆ ما وه ته وه.

١٣- ئه سفه نديار: «ئهفسانه سازانى خۆش خه يال له باسى ئه سفه نديار ئه و له مردن ده پاريزن، به ده ستى پياويكى خودايى له جه وه رى ئاهورامه زدا يى واته زه رده شت، ده يگه بنه ناوى پيرۆز تا چلك و پيسى له ته نى خۆى بكاته وه، ئه سفه نديار وهك مرؤفتيكي ئاسايى له كاتى خۆ له ئاو نقوم كردندا چاوه كانى ده نوو قيني- فيئلى ئه هر يمن سه ر ده گرئ- ئا و به رچاوه كانى ئه سفه نديار ناكه وي، لاوازي چاوه كان ده پيئته هوى مردنى ئه سفه نديار» (٥١، ص ١١٩).

ئه سفه نديار به هوى ناوى پيرۆز ته نيكي قايم و خۆراگرى ده بي، به لام، به هوى خالى لاواز كه ته ر نه بوونى چاوه كان ييه تى، دوا جار له چاوه كان ييرا به هوى كار ليكردى تير ده مرئ.

- كو رش: «كو رش ئه و گه و ره پيا وهى ميژوو، ئه و دوا په يام به رى فه ره نكي ئيران، كه به هوى چند به لگه يه كه وه و له سه ر با وه رى ئيران يانى كو ن، ئه و له وانه ده ژميريى كه هه ر هه زار سال جارتيك په يدا ده ين، ئه و مه سيح و رزگار كهرى ئايين و جوانه» - (١٩٥، ص هفت-).

كو رش به پيى خه يالى ئهفسانه يى خه لك و به هوى گه و ره يى و خۆشه ويستى خۆيه وه، بووه به يه كي له پياوانى ئاييى، ئه وانهى كه هه ر هه زار سال جارتيك ده رده كه ن.

٢-٦-١- گهران به و اى نه مريى له ئهفسانه كورديه كاندا.

٢-٦-١- كين ئه وانهى به و اى نه مريى ده گه رين؟

ئه گه ر به و ردى سه رنجى ژبانى هه موو ئه و كه سانه به دين كه به و اى نه مريى گه را و ن و له ده ست مه رگ هه لا توون، چ له سه ر ئاستى جيهانى چ له سه ر ئاستى نه ته وه كان به تاييه تى (كوردا) و (فارس) دا ده بينين هه موو كه سا يه تيه كان چند خالتيك كو زبان ده كاته وه كه به شپويه كى گشتى ئه و خالانه له هه موواندا هه يه، ئه گه ر (گلگامش) وهك كو نترين كه سا يه تى و جيهان يترين كه سا يه تى، به نمونه وه ر بگرين، ئه وا

سهير دهكبن له كه سايه تيبى گلگامشدا ئه و خالانهى خواره وه بهرچاون.

۱- گلگامش پالنه وائىكى ليها توه و كه م وينه و نازابو، چه ندين كارى پالنه وانانهى كردبوو كه هر له خوى دههات. ئه و بهيش چ له ميژووى ژيانى گلگامش و چ له ئه فسانه كاندا باسكراون.

۲- گلگامش پاشاو كورپه پاشا بووه، له ميژوودا به پيئنه مين پاشاى سوهمرى داندراره.

۳- كه سايه تيبىكى ئايىنى بووه، چ له وهى كه له و سهرده مى ميژووه دا پلهى ئايىنى و دهسه لاتی پاشايه تى به كيان دهگرتوه، چ به وهى كه له ووه ئه فسانه بيبه كهى كه سايه تيبه كه بوو، دوو له سه ر سبى خودا و نديبوو.

۴- له ژيانيدا وهك پالنه وان و كورپه پاشا و پاشا زور خوش ژيابوو، ئه وهش ژيانى لا خوشه ويست كردبوو، نه يده ويست له ژيان دابريئ.

۵- له ژيانيدا هرچى پتي خوش بووه و دلى ويستويه تى كردويه تى، ئه وهش ريگاي ئه وهى بو خوش كردبوو، كه و ابير بكاته وه كه ده توانى (نه مريى) ش به دهست بيتنى.

۶- كه لاشه مى مردووى هاوپت كهى (ئه نكي دو) ده بيتنى بو به كه م جار ترسى مردن دا يده گريئ. ئه گهر له ژيتر روشنايى ئه و خالانهى گلگامش سه بيري ژيانى ئه و كه سايه تيبانه بكه بن كه له ئه فسانه كورد بيبه كاندا به دواى نه مرييدا گه راون له گه ل جيا وازيى ده قه كان و ئه و گورا نانهى كه به دريژايى رۆژگار به سه ر- رووداو- و- ده ق- ه كاندا هاتوو، هيشتا خاله هاوبه شه كان به ئاسانى ده دوزر پنه وه و خو مان دوو كردنيكى زوريان ناويئ.

۲-۶-۱-۱- كه سايه تيبه كان له فسانه كورديه كاندا

۱- مير مخ:

مير مخ وهك كه سايه تيبىك و ده قىكى ئه فسانه بى به كجار كوژنى كوردى (*-۱۷) تا ئيستا چند ده قىكى لى بلا و كراوه ته وه (*-۱۸) له هه موو ده قه كان ئه و خاله هاوبه شان هه ن، كه له و خالانه نزيك ده بنه وه كه له كه سايه تيبى گلگامشدا هه بوون.

مير مخ كورپه (پاشا) و مير و ده و له مه مند و ده سه لاتداره و تاقانهى دا بك و باوكيبه تى و به شپوه به كى تا بيه ت پهروه رده كراوه، چ له رووى پهروه رده و زانبار بيبه وه- كه باوكى پى له سه ر ئه وه دا ده گريئ هيج له بارهى (مردن) وه نه زانى، چ له بارهى به ده نيبه وه راهي تانه له سه ر پالنه وان بيبه تى و يار ببه كانى تر كه بو خوشى ده كرين، له م ژيانه شدا هرچى ويستويه تى وهك كورپه پاشا و كورپه مير و ده و له مه مند و تاقانه بوى ئاماده كراوه و دلى نه شكاهه، مير مخ هيج له بارهى (مردن!) نازانى، پاش ئه وهى كچيكي هاوچه شنى خوى بو په يدا دهكات، به ساوه به كى كه م كچه، واته ژنى مير مخ ده مريئ، تا ئه و كاته مردن و مردووى نه ديوه و هه تا (وشه) ي (مردن) بيشى نه بيه ستوه، كه ده زانى مردن چيبه و رۆژيكيش دئ ئه و بهيش ده مريئ. زهنگى مردن بوى لى ددها و ئه وه رهت دهكات وه كه ئه و بهيش وهكو ئه م خه لكه بمرئ، چونكه له ژيان هرچى ويستويه تى به ئاسانى ده ستهى كه وتوو، هه ر ئه و هۆبه شه واى لى دهكات كه وا بيري بكاته وه، كه

(نه مريى!) شى به و ئاسان بيبه ده ست ده كه ويئ، بو به پى داگرتنه وه سه ره له ده گريئ و به دواى ئه و جيتگايه دا ده گه ريئ كه مردنى لى نيبه!

۲- ئه سكه نده ر:

ئه سكه نده ر چ وهك ژيانه واقعي به كهى، چ وهك كه ستيكى ئه فسانه بى، كورپه پالنه وانه و له ژيتر ده ستهى ماموستايه كى وهكو (ئه رستو) پهروه رده كراوه و ره گه زى خوى بو خودا وه نده كان ده گيتر ته وه، له ژيانيدا چ له سه ر ئاستى خواسته رۆژانه كانى، چ له هه و له مه زن و جيبه انيبه كانى به رده و ام سه ركه وتن به ده ست ديتنى، كه له وه دا سه رده كه ويئ كه رۆژه ه لات و رۆژتاوا بخاته ژيتر ركي تفى خوى، ببي له وه دهكات وه كه ئه م سه ركه وتن و ده سه لات و خوش بيبه ي خوى بكاته هه ميشه بى، ئه وهش نا بى ئه گه ر (نه مريى!) به ده ست نه هيتنى، كه له ژيانيدا ئه وهى كه به پار ه بوى به ده ست نه هات بى ئه وا به (شمشير!) به ده ستهى هيتا وه. ئه م به ده ست هيتانى به رده و امه ئه سكه نده ر بهيش ده خاته سه ر ئه و را به كه به ده ست هيتانى شتيكى ئه سته مى وهك (ئاوى حهيات) يش كاريكى ئه سته م نيبه!، له وه شدا په نا بو (زانا) كان و (سه ر باز) ده كانى ده بات، واته هيت و عه قل به كارد يتنى ئه و بهيش به زاناي بيبه وه له شكر ده داته دواى خوى و به دواى (ئاوى حهيات) دا ده گه ريئ. ئه گه ر له م ده قه ئه فسانه بيبه، ئه سكه نده ر وهك سه ر كرده و پاشا به را و ته گيبر به دواى ئه و ئاوه ئه فسونا وي به دا ده گه ريئ و ده ستهى ناكه ويئ، ئه وا له نيو له شكره كه يدا دوو سه ر باز هه ن (خدر) و (ئه لياس) ئه م دوو به ري تكه كه وت له كانى ئه و ئاوه ده خو نه وه و نه مريى به ده ست ديتن، ئه وهش ئه وه ده سه له يتنى كه هه رچه نده كه سانى هه ن وهك پاشا و پالنه وان و ده و له مه مند به له شكري زور و زيري زوره وه به دواى ئاوى حهيات دا ده گه رين، ئه وا خه لكان نيكي ش هه ن، بى ئه وهى به دوايدا بگه رين وهك ري تكه كه وت ئه و ئاوه ده گمهن و ئه فسونا وي به يان ديتنه ري تگا.

۳- خدرى زينده:

له م ده قه دا سه ر كرده پيغه مبه ره (د.خ) له گه رانه وه يدا ده به ويئ وهك په ند و ئاموزگارى هه ندى شتى ده گمهن و جيتگاي نه ببي نراو به يارانى خوى پيشان بدا، لي تره ش ري تكه كه وت رولى خوى ده بيتنى و، (خدرى زينده) به كتيكه له ياران و جهنگا وه رانى له شكره كه، به ري تكه كه وت و به ته نيا ئه و ربي ده كه ويته سه ر ئه و كان بيبه و لتي ده خواته وه و به م ري تكه كه وت و ئاو خوار دنه وه ش بى ئه وهى خوى پى بزاني (نه مريى!) به ده ست ديتنى، لي تره دا هه رچه نده خدرى زينده سه ر كرده و پالنه وان نيبه و خوشى به ئاگادارى و پى داگرتنه وه به دواى نه مري بيدا نه گه را وه، به لام ئاوى نه مريى به ده ست ديتنى، ده توانين، خدرى زينده وهك كه سايه تيبه كى تر ده ستنيشان بكه بن، به وهى كه ئاوى حهياتى ده ست كه وتوو، به لام ناكريئ، له و كه سانهى بزمي ترين كه به دواى (نه مريى!) و (ئاوى حهيات) و ئه و جيتگايه دا ده گه رين كه (مردنى لى نيبه!) چونكه ئه وان هه مو ويان له زوريه ي ئه و خالانه به كتر ده گرتنه وه كه له كه سايه تيبى گلگامشدا هه به، به لام ئه و خالانه- لاي كه م له م ده قه دا- له كه سايه تيبى (خدرى زينده) دا نايي نين.

لەم دەقە ئەفسانەییەدا کە لەگەڵ دەقەکەى پیتشوو زۆرى جىبايه، ئەسكەندەر لەگەڵ ئەوەى خاوەنى هەموو ئەو خالانەى کە پیتشتر باسما ن کرد و لە کەسایەتیی گلگامشدا هەبە، بەلام ئەوەى وای لى دەکات کە بەدوای ئاوى نەمریدا بگەرێ، خواست و مەبەستى خۆى نییە! بەلگە ئەو رق و ئیرەییە بوو کە (قەمبەر) ی شىرەتکار لە (خدر) ی دەبوو، چونکە ئەسكەندەر گرنگی بە خدر دەدا، خدر گەنجیك بوو لە دەورووبەرى ئەسكەندەرى ئەو گەنجە واتە خدر مامىكى پیری هەبوو ناوى (ئەلیاس) بوو، لێرە خدر و ئەلیاس مام و برازان و ئەلیاس پیرە و خدر گەنج، کەچى لە دەقەکەى پیتشوو، هەردووکیان واتە خدر و ئەلیاس دوو سەربازى نیتو لەشکرى ئەسكەندەر بوون. قەمبەر هانى ئەسكەندەر دەدا کە خدر بە دوای ئاوى حەیاتدا بگەرێ، نەک بۆ ئەوەى ئاوەکە بۆ ئەسكەندەر بە دەست بێنێ، بەلگە بۆ ئەوەى خدر لەو رێگایە سەرى تێدا بچێ، جا لێرەش حالەتى تر دیتە پیتشەو، هەرچەندە ئەسكەندەر داواى ئاوى حەیات دەکات و ئاوەکەش بۆ ئەو، بەلام ئەوەى بە دوای ئاوەکەدا دەگەرێ، خدر، گەرانەکەشى لە سایەى گەنجیى خۆى و ئامۆزگارییەکانى (ئەلیاس) ی مامیەتى، وەکو دەرکەوت خدر بۆ خۆى نییە کە بە دوای ئاوى حەیاتدا دەگەرێ و لەسەر خواستى خۆشى نییە! بەلام دیسان بە رێککەوت ئەو ئاوە دەگمەن و ئەفسوونابووبە بۆ ئەو دەبێ و ئەو لێى دەخواتەو و نەمرى بە دەست دێنێ. دیسان ئەو ئەنجامەش ئەو دەووبارە دەکاتەو، کە زۆر جار (رێککەوت) لە هیتز و دەسلالت و نەخشە و پلان چاکتر ئەنجامى چاوەروان نەکراوتر بە دەستەو دەدا. ئەویش ئەوێهە کە، لەم دەقەدا، ئەو کەسایەتییەى کە خالە هاوێشەکانى هەبە، (ئەسكەندەر) ه، ئەوەى ئاوەکە داوا دەکات لە بنەرەتدا (قەمبەر) ه و ئەو هوش ئاوى حەیاتى دەست دەکەوێ خدرى زیندەبە، بۆیە دەتوانێن خالەکان لە هەرسێکیاندا کۆیکەبنەو، واتە بە هەرسێکیان ئەو کەسایەتییە پیکدین کە بە هیتز و دەسلالت و خواستەو بە دوای ئاوى نەمریدا دەگەرێ. هەرچەندە مەبەستى سەرەکیى (قەمبەر) لەتۆردنى (خدر) ه!! نەک بەدەست هینانى نەمرى!

٥- زەلامىک!

ئەم دەقە زۆر بە کورتى بلاوکراوەتەو، بە لیوردبوونەو ئەو بەدەردەکەوێ کە ئەم دەقە زۆر درێژترە! ئەو کەسایەتییە کە دەقەکە بە (زەلامىک) ناوى دەبات زەلامىکى ئاسایى نییە! هەرودها رۆژى بە عەقلىدا هاتبى و بە دوای ئاوى نەمریدا گەرایی، بەلگە نیشانەى پالەوانى پیتو دیارە، کە لە (قەلا!) یەکدا زەوى هەلدەکنێ، ئەمەش رێگای ئەو هەمان بۆ خۆش دەکات بلیتین: کە ئەم قەلاى بەهیتز و لەشکر گیراوه، ئەم قەلا هەلکەندنەش لەشکر و سوپای کارکەرى دەوێ. لەووه رێگای ئەو هەمان بۆ خۆش دەبێ، کە بلیتین: ئەو (زەلام) ه پاشایىک یان سەرکردەىکى بە دەسلالت بوو و لە ژيانى خۆى رازى بوو و ویستوو بەتى نەمر بێ! بۆ ئەم نەمرى بە دەست هینانەش هیتزى لەشکر و پلانى زانیارى و وزەى زۆرى بەکارهیناوه، بەو هوش چەند خالىکمان دەست دەکەوێ، کە دەبیتە مایەى هاو بەش لەگەڵ ئەو کەسایەتییانەى کە بە ئاگادارییەو و لەسەر خواستى خۆیان و بەسەرکردەى لەشکر و بەکارهینانى سەرو مال بەدوای ئاوى نەمریدا گەرآون و رێگای دووریان بریوه و رەنجى زۆریان کیشاوه.

٦- پیرەژنیکا!

ئەو بەکەمین دەقە لەنیتو دەقە کوردی و فارسىیەکان کە پالەوان یان ئەو کەسەى بە دوای نەمریدا دەگەرێ کەسایەتییەکى (نافرەت) بێ! تێپەربى رۆژگار لە درێژى ئەم دەقەشى کەم کردووتەو و تەنیا کرۆکى کیشەکەى هیتتووتەو، ئەویش هەلاتنە لە دەست مردن و گەرانه بە دوای شوپىنیک کە مردنى لى نەبێ، چونکە لەم دەقەشدا وەک ئەوەى پیتشوو بۆنى ئەو دەکەین کە ئەو پیرەژنە کەسایەتییەکى ئاسایى نییە! کە بە دوورى نازانم کەسایەتییەکى سەرکردەى یان کۆمەلایەتى یان ئایینى بووبێ سەرەرای سۆزى دایکایەتى، کە ئەمانە پیکەو لەگەڵ ترس لە مردن و خۆشەویستى ژيان بووینەتە هۆى ئەوەى کە ئەم (پیرەژن!) ه لە دەست مردن هەلێ و بە دوای ئەو شار و ولاتەدا بگەرێ کە مردنى لى نییە! چونکە گەرآن بۆ کارىکى وا گران و شتىکى وا ئەستەم هیتز و سەرمايهى پاشا و لەشکر و سەرکردەى دەوێ، بە دوورى نازانم، کە ئەم (پیرەژن!) ه ئەم هۆیانەى هەموو لەبەر دەست بووبێ، بەلگەش بۆ ئەمە گەرآن و رۆیشتنەکەیه، هەر بۆیە دەتوانین بلیتین: جگە لەوەى ئەم کەسایەتییە نافرەتە، نافرەتێکى دەسلالتدار و سەرکردەش بووه، گەرانهکەشى وەک زۆربەى کەسایەتییە (پیاو!) هکان لە سایەى هیتز و سەرمايه و دەسلالتەو خواستەکەى خۆى خستووتە کار و رێگای دوور و جىگای پر ئەستەمى بۆ بریوه.

٧- هەندىک لە نەمرانى تر:

ئەگەر پیتشتر باسى ئەو کرا کە هەندىک کەس هەن خۆیان بە خواست و هیتز و سەرمايهو بە دوای هۆبەکانى نەمریدا دەگەرێن و هەندىک هەن بە رێککەوت ئەو هۆبەیان دەست دەکەوێ، ئەوا کەسانىکى تریش هەن بە جۆرێکى تر نەمرى بەدەست دێن، ئەویش خەلک نەمرىیان پى دەبەخشێ، بەزۆرىش پاش (مردن!) یان خەلک هەر بە زیندوویان دەزانن.

٨- پیاوى ئاغا:

پیاوى ئاغا لە چیرۆکى (ئەسحابە) کەسایەتییەکە ئەویش بە رێککەوت و بە شیتوێهەکى تر (نەمرى) بەدەست دێنێ، لە سایەى (دوعا- نزا) ی ئەسحابە بێ ئەوەى ئازارى مردن بىبىنێ، هەر بەزیندوویى و بەپى خۆى دەچیتە (میرکى بحیشتى) و حەفتى هەزار سال لەوێ دەمىنیتەو، بەلام، دواجار ئارەزووى گەرانهوێ سەر دنیا دەکات، هەرچەندە ئەسحابە پى دەلێ ئیستا (ئەو زەمانە نایە و ئەو بەشەر ئمانە)، بەلام پیاوى ئاغا (خوا نەجاتى نادا) و بەهەشت لە دەست خۆى دەدا و چۆن چووتە نیتو بەهەشت ئاوا دەگەریتەو، بەلام، پاش چى؟ پاش ئەوەى کە دەلێ: (حەککو چم لە خۆ کرد. بە قسەى ئەسحابەم نەکرد خۆم مار وێران کرد ئە ئاغا مایە نەکەس مایە و نە ملەت مایە و بووتە دەورو زەمانەکى دى). لێرە نەمرىیەکەى پیاوى ئاغا لە دوو خالدا کۆ دەبیتەو، یەکەم: ئەو پاش ئەوەى بە زیندوویى دەچیتە نیتو بەهەشت و بە قسەى خۆى لەکنى وایە دەقیقەیهکە یان سەعاتەکە بەلام، ئەسحابە پى دەلێ ئەو حەفتى هەزار سال رابورد، پیاوى ئاغا ئەو کاتە بۆى روون دەبیتەو کە راستە زەمانە گۆراوه (١٩) کە دەگەریتەو شارى خۆى دەبىنێ زەمان و خەلکەکە زۆر گۆراون و ئەوسا پەشیمان دەبیتەو. دووهم:

و گه‌لبيیه‌که و گرده‌که له‌گه‌ل یه‌ک یه‌کسان ده‌بن و پیره‌میردیش، دوا هه‌ناسه‌ی ژبان دده‌ا و ده‌مرئ. میر پیره‌میرد به‌خاک ده‌سپیرئ و له‌گه‌رانه‌وه‌ی به‌رده‌وام ده‌بن، ئە‌مجاره‌ ده‌بینئ ئه‌و بالنده‌که دوا دنکی گارسی له‌ده‌مدایه و چاوه‌پیتی میرمخ ده‌کات، له‌گه‌ل گه‌یشتنی میر، بالنده‌ش دوا دنکی گارس ده‌خوا و دوا هه‌ناسه‌ی ژبان دده‌ا، میر ئه‌ویش به‌جئ دیتلئ و له‌سه‌ر گه‌رانه‌وه‌ به‌رده‌وام ده‌بن. ئە‌مجاره‌ مار چاوه‌پتیبه‌تی و دواکراسی فرئ دده‌ا و گه‌لبيیه‌که پر کراس ده‌بن و ئه‌ویش چاوه‌لیکده‌نتئ. میرمخ ئه‌ویش به‌جئ دیتلئ و ده‌گاته‌وه‌ جووتیاره‌که، ده‌بینئ ئه‌وا ده‌ریاکه‌ وشکی کردووه‌و جووتیار خه‌ریکن له‌جیتگای ده‌ریاکه‌ جووت ده‌که‌ن. که میر ده‌گات و جووت ده‌ست پیده‌کات، کابرای جووتیاریش دوا هه‌ناسه‌ دده‌ا و له‌به‌رچاوی میر گیان ده‌سپیرئ و ئه‌ویش ده‌مرئ، به‌قسه‌ی په‌ریبه‌کانی نیتو به‌هه‌شتئ میرمخ (۱۵۰۰ سال) له‌وئ ماوه‌ته‌وه، که‌واته‌ هه‌ریه‌ک له‌ جووتیار و مار و بالنده‌ و پیره‌میرد له‌کاتی چوونی (میرمخ)‌وه‌ هه‌تا گه‌رانه‌وه‌ی هه‌زار و پینج‌سه‌د سال به‌هۆی (هۆ)یه‌کانی نه‌میریبه‌نه‌وه‌ ژباون. ئه‌ویش ئه‌و ته‌مه‌نه‌ درێژه‌ بوو که هه‌ریه‌که‌ بۆ میرمخیان پیتشینیار ده‌کرد، که‌چی میر رازی نه‌بوو، دواچاریش هه‌ر هیتنه‌ ژبا، چونکه‌ له‌ گه‌رانه‌وه‌یدا جاری دووه‌م بۆ به‌هه‌شتی په‌رییان، ئه‌و سیتوانه‌ی له‌ده‌ست دا که هۆی نه‌مریی ئه‌و بوون. له‌م په‌ندانه‌ش مه‌به‌ستی هه‌ر یه‌کیکیان هه‌ر ئه‌وه‌بوو، که به‌میرمخ بلتین: ده‌توانی زۆر بژی، به‌لام، ناتوانی (نه‌مر!)بی!!

۲- له‌ ده‌قی (ئه‌سکه‌نده‌ری) مامۆستا (وریا قانع)‌دا له‌ ریتگای چوون و هاته‌نه‌وه‌ هیچ په‌ند و پیتشه‌اتیک ناخوتینیه‌وه، جگه‌ له‌وه‌ی که (خدر) و (ئه‌لیاس) که ئاوی حه‌یاتی ده‌خۆنه‌وه‌ ده‌یانه‌وئ، بچنه‌ لای ئه‌سکه‌نده‌ر و ئه‌م هه‌واله‌ی بده‌نتئ، که‌چی ده‌نگیک له‌ غه‌بیه‌وه‌ ئاگاداریان ده‌کاته‌وه‌ و ده‌لتئ: نه‌که‌ن ئه‌م هه‌واله‌ بده‌نه‌ ئه‌سکه‌نده‌ر، چونکه‌ نیتو ئیستا له‌ریزی مرۆفدا نه‌ماون. ئە‌مه‌ش ئه‌سکه‌نده‌ر- به‌پیتی ده‌که‌- لیبی بئ ئاگایه. ئە‌م ده‌ق گۆرانه‌ش له‌نیتو فۆلکلۆر به‌گشتی و ئە‌فسانه‌ به‌تابیه‌تی کارتیکی ئاساییه. وه‌ک له‌ ده‌قی داهاتووی ئه‌سکه‌نده‌ر ده‌خوتینیه‌وه، که‌ چوون و گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر پر له‌ به‌سه‌ره‌ات و په‌ندی به‌رخه‌.

له‌ ده‌قی (خدری زینده‌)‌دا پیتغه‌مبه‌ر (د.خ) سه‌رله‌شکره، به‌لام ئه‌و به‌دوای ئاوی حه‌یات‌دا ناگه‌رئ، که‌چی ده‌یه‌وئ به‌پیتشه‌اتی سه‌یر ئامۆژگاری موسلمانان بکات. هه‌ر چه‌نده‌ خدر به‌ریک‌که‌وت تووشی ئاوی حه‌یات ده‌بن، به‌لام په‌ندی ریتگا له‌وه‌ دایه‌ که له‌شکری ئیسلام له‌ تاریکی‌یدا هه‌ست به‌خه‌ری خری ژیر پیتیان ده‌که‌ن و له‌ پیتغه‌مبه‌ر ده‌پرسن ئە‌مه‌ چیه‌؟ ئه‌ویش له‌ وه‌لامدا ده‌لتئ: هه‌رکه‌سه‌ی هه‌لبیگرئ په‌شیمان ده‌بیتنه‌وه، ئه‌وه‌ش که هه‌لبینه‌گرئ هه‌ر په‌شیمان ده‌بیتنه‌وه، که ده‌گه‌نه‌ رووناکایی و سه‌یر ده‌که‌ن ئه‌وه‌ی هه‌لبیان گرتوه‌ دوو و ئە‌لماسه‌! ئه‌وه‌ی که هه‌ندیکی هه‌ینابوو، په‌شیمان بوو له‌وه‌ی که بۆچی زۆرتری نه‌هه‌یناوه، ئه‌وه‌ش که هیچی نه‌هه‌ینابوو، هه‌ر په‌شیمان بوو له‌وه‌ی که بۆچی ئه‌ویش له‌گه‌ل خۆی هیچی نه‌هه‌یناوه. له‌وه‌ش نیگه‌رانی و دوودلی مرۆفمان بۆ ئاشکرا ده‌بن، به‌وه‌ی که هه‌میشه‌ دوودله‌ و نه‌ به‌که‌م رازیبه‌ نه‌ به‌زۆر...!!

۳- ئه‌سکه‌نده‌ری چار قورنه‌ت- له‌م ده‌قه‌دا سه‌ره‌تا ئه‌سکه‌نده‌ر خۆی به‌دوای ئاوی نه‌میرییدا ناگه‌رئ

به‌فیتی (قه‌مبه‌ر) خدر بۆ ئە‌م ریتگایه‌ ده‌نیرن. خدر که ئاوی ده‌ست ده‌که‌وئ و دیتنه‌وه‌ و ده‌یه‌وئ بیداته‌ ئه‌سکه‌نده‌ر، خودای مه‌زن بانگی جبرائیلی ده‌کات و ده‌لتئ: نابئ ئه‌و ئاوی نه‌میریبه‌ بگاته‌ ده‌ست ئه‌سکه‌نده‌ر، چونکه‌ ئه‌و ئاوه‌ بگاته‌ ده‌ست ئه‌سکه‌نده‌ر، ئه‌سکه‌نده‌ر ئیتیر (نامرئ!) (ئه‌قه‌ژی چی نابت!) بۆیه‌ جبرائیل هه‌ندیک بالنده‌ ده‌نیرئ و ئه‌و جه‌وه‌نده‌ی که خدر به‌داره‌ وشک بووه‌وه‌که‌ی هه‌لواسیوه، به‌دندووکه‌ ده‌درن و ئاوه‌که‌ داره‌ وشک بوو جوانیبه‌ مردووکه‌ زیندوو ده‌کاته‌وه، له‌وه‌ش ئه‌و مانایه‌ دیتنه‌ ده‌ست، که مرۆف، هه‌رگیز ناتوانئ نه‌مریی به‌ده‌ست بیتن، چونکه‌ داری مردنیتیه‌ هه‌ر ده‌بئ بمړئ. که خدر ده‌گه‌ریتنه‌وه‌ و ئە‌م باسه‌ بۆ ئه‌سکه‌نده‌ر ده‌گپرتنه‌وه، ئە‌م جارده‌ش قه‌مبه‌ر ئه‌سکه‌نده‌ر هان دده‌ا، دواچار ئه‌سکه‌نده‌ریش خۆی به‌له‌شکره‌وه‌ ئه‌و ریتگایه‌ ده‌گرتنه‌ به‌ر که به‌ره‌و ئاوی حه‌یاتی ده‌با، دیسان (جبرائیل) خۆی ده‌کاته‌ ده‌رویتشیک به‌ئه‌سکه‌نده‌ر ده‌لتئ: ئه‌و ئاوه‌ به‌که‌لکی تۆ نابئ. ئه‌سکه‌نده‌ر ده‌لتئ: ئاخه‌ر نه‌چم ده‌مرم! جبرائیل ده‌لتئ: تۆ نامری هه‌تا بنت نه‌بیتنه‌ ره‌ساس و سه‌رت نه‌بیتنه‌ تاس، ئه‌سکه‌نده‌ر گوتی: که‌وايه‌ هیچ کاتئ لیتناگه‌ریم ئاوها بئ. گه‌راوه‌ له‌ریتگا باران دایکرد. جیتگایه‌کیان بۆ ئه‌سکه‌نده‌ر چاک کرد و له‌ سه‌ر (شمشیر = ره‌ساس) و له‌ ژیر (مه‌تال = تاس) جبرائیل هات و گوتی: ئه‌سکه‌نده‌ر ئه‌وه‌ چیه‌ له‌ژیر و له‌سه‌رت؟ شه‌رتی ئیمه‌ گه‌یشته‌ جئ و رۆژی مردنته‌! ئه‌سکه‌نده‌ر گوتی: مۆله‌تی ئه‌ووم بده‌بئ تا وه‌سیه‌ته‌کی بۆ دایکم بکه‌م. رووی له‌ سه‌ربازده‌کان کرد و گوتی: سه‌د که‌س ده‌س به‌دوعا، سه‌د که‌س ده‌س به‌شمشیر و رمه‌وه، سه‌د که‌سیش به‌تاسی زپه‌وه‌ له‌ ده‌وری جه‌نازه‌که‌م راوه‌ست، که دایکم هات ئاوا جه‌نازه‌که‌م ببینئ، که دایکی هات، ئە‌مانه‌ی بینی تیتگه‌یشت، ئە‌گه‌ر به‌دوعا بوايه‌ کوپه‌که‌ی نه‌ده‌مرد، ئه‌وه‌ سه‌د که‌س دوعای بۆ ده‌که‌ن. ئە‌گه‌ر به‌هیتز بوايه، نه‌ده‌مرد، ئه‌وا سه‌د که‌س به‌رم و شمشیره‌وه‌ له‌ ده‌وری راوه‌ستاون ئە‌گه‌ر به‌مال و زپه‌ بوايه‌ نه‌ده‌مرد! ئه‌وا سه‌د که‌س به‌تاسی زپه‌وه‌ ده‌وریان داوه، ئە‌م په‌نده‌ش ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمیتن که هیچ شتیک له‌ مردمان رزگار ناکات، نه‌دوعا و نه‌هیتز و نه‌مال. هه‌موومان ده‌بئ بمړین، ئە‌مه‌ش دایکی ئه‌سکه‌نده‌ری له‌وه‌ حالئ کرد، که‌مردنی کوپه‌که‌ی وه‌ک مردنی هه‌ر که‌سیتی تر کارتیکی ئاساییه‌! هه‌ر چه‌نده‌ له‌شکری زۆر و مالی بئ شمار و دوعاگۆی زۆریشی هه‌بوو!!

۴- دوا ده‌ق ده‌قی (زه‌لامیتک) و (پیره‌ژنیتک) ه ئە‌م دوو ده‌قه‌ش وه‌ک پیتشتر باسکران، زۆر کورترکراونه‌ته‌وه‌ و ته‌نیا کرۆکی ئە‌فسانه‌کان ماوه، چونکه‌ ده‌قه‌کان هه‌موو ئه‌و هۆیانه‌ له‌خۆیاندا کۆده‌که‌نه‌وه‌ که له‌ ده‌قه‌کانی تردا هه‌ن، ئه‌ویش هۆیه‌کانی گه‌ران و به‌سه‌ره‌اته‌کانی ریتگا و به‌ده‌ست هه‌تان و له‌ده‌ستدانی هۆیه‌کانی نه‌میریبه‌، بۆیه‌ دوور نییه‌! په‌ند و ئامۆژگاریبه‌کانی ریتگای چوون و هاته‌نه‌وه، له‌ ده‌قیکی تری ئه‌و ده‌قانه‌ هه‌بن که ئیمه‌ نه‌ماندیبئ یان هیتشتا بلاونه‌کرانه‌وه. ئە‌گه‌ر رۆژی ئه‌و ده‌قانه‌ش بلاوبکریتنه‌وه، په‌نده‌کانی ریتگا هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌سه‌لمیتن که گه‌ران به‌دوای (نه‌مریی!) کارتیکی بئ هه‌وده‌یه.

۵- له‌به‌شی (هه‌ندئ له‌ نه‌مرانی تر!) له ئە‌فسانه‌ کوردیبه‌کان، پاله‌وان به‌شیتوه‌یه‌کی تر نه‌میریان ده‌ست ده‌که‌وئ، که خواست و گه‌رانی خۆیان تیدا نییه‌، به‌مه‌ش ده‌قه‌کان (چوون و هاته‌نه‌وه)‌یان تیدا نییه‌! به‌لام، له‌ ده‌قی (ئه‌سحابه)‌ پیاوی ئاغا به‌دوای شتیکێ تر- که کیسه‌ پاره‌که‌یتئ- به‌دوای ئە‌سحابه‌دا ده‌چی و دواچار ده‌گه‌ریتنه‌وه، له‌م چوون و هاته‌نه‌وه‌ش به‌هه‌شت و دۆزه‌خ ده‌بیتن و سزا و

پاداشتی خراپه و چاکه‌ی سهر دنیا ده‌بینی که مردوو‌کان له و دنیاوه ری ده‌گرنه‌وه. جگه له‌ودی که ده‌گه‌پیتته‌وه، هه‌ست ده‌کات قسه‌ی ئەسحابه راست ده‌رچوو ده‌وو زه‌مان له شار و ولاته‌که‌ی ئەو زۆر گۆراون، په‌شیمان ده‌بیتته‌وه، به‌لام پاش چی؟!

که‌چی دوو که‌سایه‌تیبه‌که‌ی تر (شیخ‌فرخ و که‌بخه‌سره‌و) ئەگه‌رچی ژبانیان پره له کاری سه‌یر و مه‌زن، به‌لام چونکه به‌دوای نه‌مرییدا نه‌گه‌راون چون و هاته‌وه‌دیان نییبه و هیچ په‌ند و به‌سه‌ره‌اتیتیکی تایبه‌تیبیان به‌و گه‌ران و چون و هاته‌وه‌یه لی به‌جی نه‌ماوه.

٢-١-٦-٣- که‌سایه‌تیبه‌کان چۆن نه‌مریی به‌ده‌ست دینن؟

چونکه (نه‌مریی!) حاله‌تیکی ئەسته‌م و نایابه، به‌ده‌ست هینانیشی کاریکی گران و پر زه‌حمه‌ته، لیتره‌مه‌به‌ست به‌ده‌ست هینانی یه‌کجاره‌کییبه، ده‌نا به‌پیتی ئەو ده‌قانه‌ی که خوتندوو‌مانه‌ته‌وه هه‌ندئ که‌س زۆر به‌ئاسانی ده‌ستیان ده‌که‌وئ. به‌لام زۆریه‌ی هه‌ره زۆری ئەو که‌سانه‌ی به‌ئاسانی ده‌ستیان ده‌که‌وئ، له‌به‌ره‌تدا خۆیان به‌ئاگادارییبه‌وه به‌دوای ئەو نه‌مرییه‌دا نه‌گه‌راون.

میرمخ که‌ مه‌رگی ژنه‌که‌ی ده‌بینی و بۆ یه‌که‌م جار (مردن!) ده‌بینی و تیده‌گات مردن چییبه و ئەوه‌ش ده‌زانئ که ئەویش زۆرێک دیت ده‌مرئ! بیه‌ر له‌وه ده‌کاته‌وه (بجیتته جیگایه‌ک که‌مردنی لی نه‌بی!) به‌سواری ئەسپ و به‌تاژی راو و به‌و ته‌مه‌نی گه‌نجی خۆی ئەو ریگایه‌ دوور و پر په‌ند و جیکه‌ته‌ ده‌برئ که‌ پیشتر باس‌مان کرد. پاش ئەوه‌ی دوا قوناغی په‌نده‌کانی جیه‌تیه‌شت که‌(پیره‌میرد)ه‌که‌ بوو، پاش ماوه‌یه‌ک گه‌یشته (قوبیا فه‌له‌کن) پاش ئەوه‌ی میرمخ خواست و به‌سه‌ره‌اتی خۆی بۆ (فه‌له‌ک) گیتی‌په‌وه، فه‌له‌کیش نامۆژگاری کرد و گوتی: هه‌رچی ده‌ته‌وئ ببکه و بیخۆ له‌م جیگایه، ته‌نیا مه‌چۆره سهر (گرئ هه‌ی هاین) (*-٢٠) واته‌ میرمخ-یش گه‌یشته ئەو جیگایه‌ی که‌ مردنی لی نییبه! واته‌ گه‌یشته به‌هه‌شت، به‌لام ئەویش وه‌کو (ئادهم) ته‌نیا یه‌ک کاری لی قه‌ده‌غه‌کرا، واته‌ له‌م (جیگا- به‌هه‌شت)ه‌ میرمخ نه‌مریی به‌ده‌ست هینا، چونکه لیتره‌ مردن نییبه! ئەم نه‌مرییه‌ش لیتره‌ مه‌رچیکی هه‌یه، ئەویش نه‌چوو نه‌ سهر گردی هه‌ی هاینه‌ دپاره ئەم گرده‌ش نه‌یتنی خۆی هه‌یه. (باسکردن له‌و گرد و نه‌یتنییه‌ بۆ به‌شی له‌ده‌ست دان و دۆزاندن هۆیه‌کانی نه‌مریی هه‌لده‌گرین).

له ئەفسانه‌ی (ئه‌سکه‌نده‌ر) ده‌قی مامۆستا (وریا قانع) هه‌ر چه‌نده ئەسکه‌نده‌ر خۆی به‌دوای ناوی نه‌مرییدا ده‌گه‌رئ، به‌لام، خۆی ئەو ناوه‌ نادۆزیتته‌وه، که‌ خدر و ئەلیاس له‌ئاوه‌که‌ ده‌خۆنه‌وه و ده‌بانه‌وئ ئەسکه‌نده‌ر ئاگادار بکه‌نه‌وه ده‌نگتیک (له‌ غه‌بیه‌وه) ئاگاداریان ده‌کاته‌وه که‌ نایب ئەسکه‌نده‌ر له‌م ناوه‌ بخواته‌وه واته‌ به‌ده‌ست هینانی نه‌مرییه‌که‌ بۆ ئەسکه‌نده‌ر، به‌ده‌ست نه‌هاتوه؛ به‌لام ئەگه‌ر ده‌نگه‌که‌ی له‌ غه‌بیه‌وه نه‌بوایه! ئەوا ئەویش ئەو ناو و نه‌مرییه‌ی به‌ده‌ست ده‌هینا، لیتره‌ هینتیکی ده‌ره‌کی (غه‌یبی) دیتته ناو و ئەسکه‌نده‌ر له‌ به‌ده‌ست هینانی ئەو ناوه‌ گرنگه‌ بی به‌ش ده‌کات. له ئەفسانه‌ی (خدری زینده)، خدر که‌ موسلمانیتیکی نیو له‌شکری ئیسلام و ژیر ئالای پیغه‌مبه‌ره، به‌ریک‌که‌وت ناوی نه‌مریی ده‌خواته‌وه، کاتێ پیغه‌مبه‌ر له‌ گه‌راوه‌یدا بۆ په‌ند و نامۆژگاری له‌شکری ئیسلام به‌ریگایه‌کی تایبه‌ت و به‌ تارباکییبه‌کی ئەنگۆسته‌چاودا ده‌بات. خدر کانیه‌ک ده‌بینی که‌ ناویکی جوانی لی هه‌لده‌قولئ و که‌چی

نه‌که‌م ده‌کا و نه‌زیاد، به‌ریک‌که‌وت له‌و ناوه‌ ده‌خواته‌وه و هه‌ر به‌ ریک‌که‌وتیش ئەو ناوه‌ ناوی نه‌مریی ده‌بی. واته‌ به‌ده‌ست هینانی ناوی حه‌یات بۆ خدر ته‌واو کاریکی ریک‌که‌وت بوو، نه‌ک خواست و نه‌خشه‌ بۆدانان و هینت و سه‌رمایه‌ بۆ خه‌رج کردن.

له‌ ده‌قی (ئه‌سکه‌نده‌ری چار قورنه‌ت) سه‌ره‌تا ئەسکه‌نده‌ر خۆی به‌دوای ئەو ناوه‌دا ناگه‌رئ، (قه‌مه‌بر) بۆ له‌نیو‌بردنی (خدر) ناوی حه‌یات ده‌کا به‌هه‌نجه‌ت. جاری دووه‌م که‌ ئەسکه‌نده‌ر خۆی به‌له‌شکره‌وه به‌دوای ئەو ناوه‌دا ده‌گه‌رئ، (جبرائیل) خۆی ده‌کاته‌ ده‌رویشیک و داوا له‌ ئەسکه‌نده‌ر ده‌کا و از له‌م بیره‌ بیتی، به‌لام ئەسکه‌نده‌ر ده‌لی: نه‌جم! واته‌ ناوی حه‌یات به‌ده‌ست نه‌هینم ده‌مرم! ده‌رویش ریگایه‌کی تری پیشان ده‌دا بۆ ئەوه‌ی خۆ له‌مردن بپاریزی، ئەسکه‌نده‌ر به‌و مه‌رجه‌ رازی ده‌بی، به‌لام هینده‌ ناخایه‌نی، باران ئەسکه‌نده‌ر ناچار ده‌کات، ئەو کاره‌ بکات، که‌ ده‌بوايه نه‌یکات، ئەویش له‌جیگایه‌ک دانه‌نیش، که‌ بنی ره‌ساس بی و سه‌ری تاس. به‌لام باران ده‌بیتته‌ هۆی ئەم مه‌رج شکانده، هه‌ر ئەو ده‌م جبرائیل ئەسکه‌نده‌ر له‌بن ره‌ساس و له‌سه‌ر تاس ده‌گرئ و پیتی ده‌لی: ته‌نیا ئەم کاره‌ ده‌بووه هۆی مردنت! ئەوا ئەم کاره‌شت کرد و ئیستا وه‌ختی رۆحکیشان و مردنته. ئەسکه‌نده‌ر ئەوه‌نده‌ی بۆ ده‌مینته‌وه ته‌نیا مۆله‌تی وه‌سه‌یه‌تیک له‌ جبرائیل -عزرائیل- بخوازی، واته‌ ئەسکه‌نده‌ر ئەگه‌رچی ناوی نه‌مریی نه‌خواردوه، به‌لام توانی (نه‌مریی!) به‌ده‌ست بیتی، ئەویش به‌وه‌ی ته‌نیا خۆی له‌ یه‌ک حاله‌ت بپاریزی. به‌لام! ده‌توانئ!؟

له‌ ده‌قی (زه‌لامیک!) کابرا ده‌گاته (قه‌لا) یه‌ک و ده‌که‌وینته هه‌لکه‌ندنی پاش ماوه‌یه‌ک کرمتیکی سپی ده‌دۆزیتته‌وه، ئەو کرمه‌ گه‌وره‌ ده‌بی و ده‌بیتته -مندال- و له‌ منداله‌وه ده‌بیتته (گه‌نج) و به‌قسه‌ دئ، که‌ده‌زانئ کابرا به‌دوای چی‌دا ده‌گه‌رئ، زۆر دل‌سۆزانه و راست‌گۆیانه نامۆژگاری ده‌کات که‌ از له‌م فیکره‌یه بیتی و به‌دوای ناوی نه‌مرییدا نه‌گه‌رئ، چونکه ئەویش له‌م ناوه‌ی خواردوو‌ته‌وه-واته‌ ناوی نه‌مریی- و ئیستا وای به‌سه‌ره‌اتوه، هه‌ر چه‌نده نامرئ، به‌لام له‌نیوان کرم و که‌تره‌یی له‌نیو (بازنه‌ی نه‌مریی!) (*-٢٢) دا ده‌سووریتته‌وه، ئیستاش له‌و ژبانه‌ بیزار بووه و به‌دل ئاره‌زوو ده‌کات مرئ! که‌چی نامرئ! کرمه، یان راستتر کابرا له‌م مه‌به‌سته‌ی ته‌ویه‌ بلئ: من راسته‌ داوای نه‌مریم کردوه، به‌لام! هه‌له‌م ده‌بوايه داوای (هه‌میشه‌ گه‌نجی) (*-٢٣) بکه‌م چونکه ئەگه‌رچی نه‌مریم به‌ده‌ست هیناوه، به‌لام هیچ سوود و خۆشیه‌ک له‌و نه‌مریی نیوان کرم و که‌تره‌بیه‌دا نابینم. له‌وه‌ش ئەوه‌ به‌ده‌رده‌که‌وئ که‌ ئەو (زه‌لام!)ه‌ی به‌دوای ناوی حه‌یاتدا ده‌گه‌را، ناوه‌که‌ی نه‌دۆزییه‌وه، به‌لام که‌سه‌تیکی دی دۆزییه‌وه که‌ ئەو ناوه‌ی خواردوو‌ته‌وه و نه‌مریی به‌ده‌ست هیناوه. به‌لام، چ نه‌مرییه‌ک! کابراکه‌ وه‌ک نمونه‌یه‌کی زیندوو به‌رچاوخۆی پیشانی (زه‌لام!)ه‌که‌ ده‌دا، ئەو زه‌لامه‌ش دیتته قه‌ناعه‌ت و از له‌م گه‌راوه‌ دیتنی و ده‌گه‌ریتته‌وه سه‌ر ژبانی ئاسایی. هه‌ر چه‌نده‌ ناوه‌که‌ی به‌ده‌ست نه‌هینا، به‌لام ئەو په‌نده‌ی به‌ده‌ست هینا که‌ از له‌م ناوی حه‌یات و نه‌مرییه‌ بیتی، چونکه هه‌ول‌دان بۆ ئەم ناوه‌ سوودی نییبه.

له‌ ده‌قی (پیره‌ژتیک) پیره‌ژن هه‌رچه‌نده (به‌قسه‌!) ده‌گاته ئەو شوپنه‌ی که‌ مردنی لی نییبه! به‌لام نه‌بوونی مردنه‌که‌ له‌وه‌دا نییبه که‌ خه‌لک له‌وئ نامرن. به‌لکه‌ هۆیه‌ک هه‌یه ئەویش ئەوه‌یه که‌ پیش ئەوه‌ی بمرن! هه‌ر نه‌خۆش که‌وتن زوو سه‌ریان ده‌برن، سه‌رپه‌نه‌که‌ش بۆ ئەوه‌یه تا گۆشته‌که‌ی بخۆن! چونکه وه‌کو

له دهقه کهدا دیاره لهو جیگایه گۆشتی (مرۆف!) دهخۆن. واته پیرهژن نهچو بووه ئهو جیگایه که مردنی لئ نییه! بهلکه مردن لهوئ بهشپوهیهکی تره! ئهو دهقهش ئهوه مان بۆ دهسهلمینی که هیج جیگایه که نییه مردنی لئ نه بێ، ئهوهش ئهو ئهجمه ددهاته دهست که پیرهژن ههر له ئهوه لهوه نهیتوانیوه نهمریی بهدهست بپنێ، ئهوهی ئهو پیتی رازی بووه تراویلکه بووه نهک راستی.

وهکو خوتندمانهوه، ئهوهی نهمریی بهشپوهیهکی تهواو به دهست هیناوه، تهنیا (خدری زینده و ئهلیاس)ن، ئهم دووانهش که نهمریی بهدهست دپن، له ریزی (مرۆف!) دهچنه دهرهوه و دهچنه جیهانی فریشتان. ئهوانهی تریش که بهدهستیان دپن، ههریکه بههۆیک- که پاشتر باسی دهکهین- له دهستیان ددهن. تهنیا (زهلامیک) نهمریی بهدهست دپن بهلام، ئهویش زۆر له تاره زووی بهدهست هینانی پتر هیوا دهخوازی که کاریگهری ئهو ئاو و ئهو نهمریییهی لهسهرا لابهکوئ و ببیتهوه مرۆقیکی ناسایی به ناسایی بژی و بمړی.

لیته ئهوه بهدهردکهوئ، که ئهوانهی نهمریی بهدهست دپن، نهمریی تهواو، له ریزی مرۆقی ناسایی نامپن، بهلکه دهبه فریشته! وهک خدر و ئهلیاس، ئهوانیش وهک (ئوتۆ- ناپشتم) که ئهویش چووه ریزی خوداوهندان. دهن هیج مرۆقییک بهشپوهی مرۆقی ناسایی ناتوانن نهمریی، ئهگه هۆیکه شیهی بهدهست هینا، بههۆی غهریزه مرۆقانه کهی که (خالئ لاواز) یهتی لهدهستی ددها.

بهدهست هینانی نهمریی له بهشی ههذقی له نهمرانی ترا!

له دهقانهدا کهسایهتی خۆی بهدوای نهمرییدا ناگه رپ، بهلکه خه لک نهمرییبان پین دهبهخشن، له دهقی (ئهسحابه) پیاوی ئاغا بهوهی چاکه لهگه له ئهسحابه دهکات، ئهسحابهش له پاداشتا نهمریی پین دهبهخشی- بهلام، له نیو بهههشت نهک لهسهرا دنیا بپن، له رپگای چونیشی بهدوای کیسه پاره کهیدا که به نیو گۆرپه رت ده بپن، بهههشت و دۆزهخ ده بپن، شتیکی تریش که پیاوی ئاغا ده بپن، ئهویش (تیبهر بونی بروسک) ه که ئهوهش نیشانهی بهسهرا چوونی رۆژگاره، بهقسه ئهسحابه، ئهو دهقیقه بان سهعاتهی که پیاوی ئاغا لهوئ دانیشتوه (حهفتی ههزار سال) ه ئهوهش دهتوانن بهدوو زهمنی یهک کاتی ناوبهین که زهمنی نیو بهههشت و دۆزهخ جیا به لهگه زهمنی سهرا دنیا، ئهم جیا بپن لهگه میرمخ یش بهرچاو دهکوئ جیا بپن کهش له ههست پیکردنی جیا ئهسحابه و پیاوی ئاغا به، ئهو زهمنه ئه که ئهسحابه ههستی پیدهکات، پیاوی ئاغا ههستی پیناکات. تا که دهگه رپتهوه سهرا دنیا ئهوسا ده بپن خه لک و زهمان گۆراوه و پهشیمان ده بپن و ده لئ: (حهکو چم لهخۆ کرد!) که واته ئهوهی که پیاوی ئاغا له رپگا چوون و هاتنهوه ده بپن، بپن بهههشت و دۆزهخ بهچاوی خۆی و گۆرانی زهمان و خه لکه بهراده و ماوهیهکی یهکجار زۆر، له چوون و هاتنهوهش، بپن ئهوهی بمړی و نازاری گیانکیشان بپن دهچپته نیو بهههشت و لهوئ نهمریی پین دهبهخشن. بهلام، بپن ئهوهی بزانی ردهتی دهکاتهوه!!.

شیخ فخر، وهک له بهسهرا ته سهیر و ژبانه پر عاجباتییه کهی دیاره، خۆی بهدوای نهمریی و هۆیکه کانی نهمرییدا نهگهراوه، ههر چهنده خۆی کهسایهتییهکی ئهفسانه بپن، بهلام دهری و گۆرکهی ده بپن بهچاک (۲۴-*) کهچی پاش مردنی، خه لک به پیتی عهقایدی خویان به زیندووی دهزانن و لایان وایه

نه مردووه ئهوهش دیاری عوامه بۆ خه لکانی دیار و بهناو و ژبان ناسایی.

که یخه سهرو که پینجهمین پاشای ماده کانه، چونکه پاشایهکی دیار و خاوهن کردهوی مهزن بووه و خه لک خۆشیان و بستوه و کاری گه وره تر و زۆر تریان داوه ته پال و ههر خۆشیان له سایه ئهم کارانه - کاره میژوویی و ئهفسانه بپن کانی- کردو وایه بهیه کئ له نهمرانی زهردهشتی ئهوانهی که دوا رۆژ، واته رۆژی قیامهت- به پیتی باوه رپ زهردهشتیان- زیندوو دهبهوه، ههر چهنده وشه زیندوو بوونه وایان بۆ به کار دپن، بهلام پروایان وایه که نه مردوون. ئهم نهمریی و زیندوویی بهخشییهش بهکه یخه سهرو دیاری خه لکانی سهرا ئیینی زهردهشتییه بهشپوهیهکی تاییه تی، لهوانهوه بۆ نیو خه لک بلا بووه تهوه. واته که یخه سهرویش دهژی و دهری، بهلام عه قلی عوام زیندوویی و نهمریی پین دهبهخشن، ئهویش خۆی بهدوایدا نهگهراوه. بۆیه چوون و هاتنهوهی نییه! بهدوای ئاوی حیاتدا ههر له بهر ئهوهش هیج په ندیکی رپگا باس نهکراوه.

ئهوهی جیگای سهرا ئه لکه به شه نهمرییبه کانی به که سایه تییه کانی دهبهخشرین، بپن ئهوهی که سایه تییه کانی داوای بکن، یان ناگادارین و بهدوایدا بگه رپن.

۳-۶-۱-۴- هۆیکه کانی نهمریی چپن:

لهوه تهی مرۆف بیری لهوه کردووه تهوه که نهمریی بهدهست بپن لهسهرا ئهو باوهرهش بووه که (هۆیک!) هیه یان چه ندین هۆ هه ن که دهبه هۆی ئهو نهمرییبه گلگامش ئهگه ر بهکه مین مرۆقه بهدوای نهمرییدا گهراوه، (ئوتۆ- ناپشتم) (گیایی نهمری!) ژیر دهریای بۆ دهست نیشان کرد، واته لای گلگامش هۆی نهمریی و ته مه ندریژی و هه میسه گه نجی ئهو گیایه بوو، ههر چهنده له ئهفسانه سو مه رییه کانی باس له هۆی تریش دهکریت وهک (نانی ژبان و ئاوی ژبان) بهلام، له ئهفسانه کوردییه کانی، باسی زۆر هۆی تر دهکری که دهبه هۆی نهمریی.

له داستانی میرمخ ئهو داستانه کۆنه کوردییه باسی زۆر (هۆ) دهکری که ههر یهکه و بۆ خۆی ده بپن هۆی نهمریی و ته مه ندریژی.

سهرا ته میرمخ بهدوای ئهو جیگایه دا دهگه رپ که مردنی لئ نه بپن، ئهو جیگایهش ده دۆزیته وه که له دهقه کهدا به (قوبیا فه له کئ) ی ناو دهبا، وهکو له دهقه کهدا دیاره ههر زیندوه رپ بگاته ئهو جیگایه، نامرئ! وهک چۆن میرمخ و جوانی و تایییه کانی، نهک ههر نه مردن، بهلکه ههر بهو ته مه نی گه نجی و جوانییه مانه وه، که تیبدا چو بوونه نیو (قوبیا فه له کئ).

یه کیکی تر له هۆیکه کانی نهمریی ئهو ماوه یه به که دهریا وشک دهکا و تا جیگایه کی ده بپن ئاقار و جوتیار جووتی لئ دهکا، ئهو ماوه یهش ماوه یه کی درپزه که دهکاته ههزار و پینچ سه د سال.

پاش ئهوهی ئهو گه لپیه پر له (گارس = ذرات) ه که بالنده ههر رۆژی یهک دنک لهو گارسه دهخوات و لهسهرا قسهی خۆی - واته بالنده که- عومری خۆی درپزه دهکات ئهو گه لپیه گارسهش بهشی ئهو ماوه یه دهکا تا که میرمخ دهگه رپته وه، ئهو ماوه یهش هه مان ماوهی دهریا وشک کردنه که یه. پاش ئهو (کراسی مار- کاژ) هۆیکه بۆ نهمریی، بهوهش که مار که به میرمخ ده لئ: من و تو نامرین! تا ئهو گه لپیه پر

نەبێ لە کراسی من، کە من هەر سالە یەک کراس داوێمە ئەو گەلییە، ئەو گەلییەش بەهەمان ئەو ماوەیە پر دەبێ، کە گەلی گارس تەواو دەبێ و دەریا وشک دەکات. یەکێکی تر لە هۆبەکان، پر کردنەوێ گەلییە بەخۆل بەهۆی (سبیل - قەننە) ی پیرە میتردیک، کە تا ئەو گەلییە پر لە خۆلی گەردە دەبێ و ئەو خۆلەش بەهۆی ئەو سبیل و هەر رۆژە یەک سبیل خۆل دەگۆزێتەوێ. ماوەی گواستەوێ ئەو گەردە بۆ ئەو گەلییە وەک ماوەکانی تر هەزار و پینج سەد سالی دەوێ، هەتا خۆلی ئەو گەردە مابێ و ئەو گەلییەش پر نەبوو بیتەو، پیرە میترد نامرێ! هەر بۆیە وەک لە دەقە کەدا دیارە، کە میرمخ لە گەڕانەوێا دەگاتە لای پیرە میترد، پیرە میترد دوا سبیلە خۆلی لا ماوە کە دوا سبیل روو دەکا یە کەسەر دەمرێ، واتە ماوەی گواستەوێ خۆلە کە بە سبیل هۆبە کە بۆ مان و نەمردنی پیرە میترد و تەواو بوونی کارە کە دەکاتە تەواو بوونی تەمەنی پیرە میترد.

لە دەقی داستانی میرمخ (سبیل) دوا هۆی (نەمری!) یە ئەو سێ سبیلە کە (فەلە ک) لە کاتی گەڕانەوێ میرمخ دەیداتە میرمخ و پیتی دەلی: ئەو سبیلانە نەچوینی هەتا ئەو سبیلانە لا بێ، تۆ نامری. بەلام، لە گەڕانەوێ یا (خودا) داوا لە جبرائیل دەکات خۆی بکاتە مامە دەرویش و بەفیلێک ئەو سبیلانە لە میرمخ بستینی، چونکە ئەگەر میرمخ بگاتەوێ قویبا فەلە کێ ئەو جارێکی تر نامرێ و ئەویش مرۆفە، مرۆف دەبێ بمرێ. جبرائیل یان راستتر مامە دەرویش سوود لە سوۆزی مرۆفانە وەر دەگرێ، کە لێرە خالی لاوازی (میرمخ) ه، هەر سێ سبیلە یەک لە دوا یەک لە میر دەستینی، سەیر لەوێ بە کە میرمخ یە کەم سبیل دەداتە مامە دەرویش، یە کەسەر پیری لە خۆی و جوانی و تازیبە کە بە دەرد دەکەوێ، پاش سبیل دوو هەر زۆر پیر و کەترە دەبێ، کەچی دەرس وەر ناگرێ و گوتی لە پەریبەکان نابێ کە دەلێن: مەیدەرێ مەیدەرێ دوا سبیل دەداتە مامە دەرویش و دوا هەناسە زبانی لە دەست دەدا. ئەوێ جێگە ی سەر نەجە لێرە سبیلەکان، هۆی پیرە بوون و هەمیشە گەنجی و نەمردن، کە ئەو پیرە بوونە لەوانە ی پیتشودا نەبوو، بەلکە تەواو بوون و یە کەسەر مردن، پینکەوێ بوون.

ئەوێ کە داستانی میرمخ لە داستانهکانی تر و دەقە ئەفسانەییەکانی نەمری جیا دەکاتەو، ئەوێ بە کە میرمخ زۆر هۆی نەمری و تەمەن درێژی دیتە رینگا کە دوانیان هۆی نەمری هەمیشە یین، ئەویش قویبا فەلە کێ و سێ سبیلە کە قویبا فەلە کتیبە، کە ئەگەر لە قویبا فەلە ک مابا یەو و نەها تبا یە دەروێ هەر گیز جارێکی تر نە دەمرد. ئەگەر سبیلەکانی لە دەست نەدابایە، نە پیر دەبوو نە دەمرد. ئەو چوارە کە تریش - وشک کردنی دەریا و، تەواو بوونی گەلی گارس و پر بوونەوێ گەلی بە کراسی مارو، گواستەوێ گردیک بۆ نێو گەلییە کە بەهۆی سبیل، ئەمانە هۆی تەمەن درێژین، چۆن دەرکەوت هەر بە کە یان کۆتاییبە کە هەیه، کۆتاییبە کەش هۆی مردنی ئەو کەسە یە کە چاوە پیتی تەواو بوونی دەکات.

لە دەقی ئەسکە ندری وریا قانع هۆی نەمری (ئاوی حەیات) ه و نیشانە کەشی ئەوێ کە لە کانێبە کدایە، کە کانێبە کە هەل دەقوێ و لە پاش مەتریک جارێکی تر دەچیتەوێ ژێر زەوی وەک لە خدر و ئەلیاس - دا بە دەردە کەوێ لەو تەمەنی خوار دوویە تبا نەو هەر لەو تەمەن دەمێن و پیرانین و نامرن.

لە دەقی (خدری زیندە) شدا، هۆبە کە هەر (ئاوی حەیات) ه و لە کانێبە کدایە کە کانێبە کە هەل دەقوێ،

کەچی نە کەم دەکات و نە زیاد، لێرەش ئەو ئاوە ئەوێ بیخواتەو، لە چ تەمەنێ کدا بێ هەر لەو تەمەنە دەمیتنەو و نامرێ.

لە دەقی (ئەسکە ندری چار قورنەت) هۆی نەمری بە کە هەر ئاوی (حەیات) - ئاشا هە یوان) ییە، ئەو ئاوەش لە کانێبە کە دوورە دەستە، نیشانە کەشی ئەوێ کە وردە ماسی مردووی برژاوی تێ بهاوتی یە کەسەر زیندو و دەبیتەو، دیسان داری وشک بوو و جوانی مردو و زیندو و دەکاتەو، خدریش کە ئاوە کە ی خوار دوو تەو، لەو تەمەنی کە خوار دوویە تیبەو، لەو تەمەنە دا نەمری بە دەست دیتنی.

هۆبە کە تری نەمری لەو دەقی ئەسکە ندر ئەوێ کە جبرائیل بە ئەسکە ندر دەلی: تۆ نامری هەتا لە بنندا رەساس نەبێ و لە سەرتا تاس، واتە ئەسکە ندر نامرێ هەتا ئەو رۆژە ی کە ئەو مەرجه دیتە پیتش، بە داخەو ئەو رۆژە زۆر ناخایەنج و ئەسکە ندر سەری دەبیتە تاس و بنی دەبیتە رەساس، بە مەش رۆژی مردنی دیتە پیتش و نەمری بە کە نامیتنی.

لە دەقی زەلامێ کدا، هۆی نەمری لەویش هەر ئاوی حەیاتە، بەلام کاریگەرییە کە ی بە جۆرێکی تر! ئەویش ئەوێ راسە هەر کە سێ بیخواتەو نامرێ! بەلام لە نێوان کرم و کە ترە ییدا دەسووریتەو، واتە لە سوورێکی بەردەوام و لە گۆزانیکی هەمیشە ییدا بە نەمری دەمیتنەو، کە لێرە ئەو ئاوە لە هەموو (ئاوی حەیات) ییە کانی تر جیا یە.

لە دەقی پیرەژن، هیچ هۆبە کە نەمری نیبە! جگە لە وەهمی وشە! کە ماناکە ی وا دەکەوێتەو، مردن نیبە! بەلام، سەر پیرین گوشت و خوار دنی مرۆف هەیه، پیرەژن هەر وای بە سەردێ، کە نەخۆش دەکەوێ سەری دەپرن و گۆشتە کە ی دەخۆن.

لە بەشی هەندێ لە نەمرانی تر، هۆی نەمری بە کە بۆ پیاوی ئاغا جینگا - واتە ئەو دنیا - یان راستتر بە هەشتە ئەگەرچی خۆی پیتی نازانی، بەلام بۆ (شێخ فەرخ) و (کە یخە سەرە) هۆی نەمری بە کە یان باوەری نێو خەلکە، واتە عەقلی عەوام پاش مردنیان نەمری و زیندووییان پێ دەبەخشن، واتە شتیکی ماددی نیبە! نەمری بە کە یان، بەلکە هۆبە کە مەعنە ی، هەیه کە ناھیتلی بمرن و. نەمری بە کە شیان لە نێو زبەنی خەلکدایە.

٢-١-٥- کەسایەتیەکان چۆن نەمری لە دەست دەدەن؟

زۆریە ئەو کەسایەتیانە ی کە زۆر بە پیداکرتنەو بەدوای (نەمری) دا دەگەڕین، کە هۆی گەڕان و پیداکرتنە کە قەناعەت و رای نەگۆری کەسایەتی خۆیانە، کەچی دۆراندن و لە دەست دانی (هۆی) نەمری بە کەش هەر هۆی بوونی (خاللی لاوازی!) ی خودی خۆیانە، کە هیچ مرۆفیتیک نیبە! لە روویکەوێ خالێک یان زیاتری لاوازی نەبێ، کە ئەم خالی لاوازه زۆر جار هۆی لە دەستدانی خیر و خۆشی و شتی گەرنگ هەتا (ژیان) یشە. لە داستانی گلگامش کە (گیایی نەمری) بە دەست دیتنی، هۆی لە دەست دانە کە ی ریککەوت یان راستتر (قەدەر) ه، کە لە کاتی سانەوێ گلگامش (مار) یان (شیری خۆلی) - وەک دەقە کە دەلی: ئەو گیاییە دەخوا و گلگامش رەنج بەخەسار دەبێ. دیارە ئەو رەنجە ی کە گلگامش لە پیتا و ئەو گیاییە داوێ تە، زۆریە کەسایەتیەکانی تریش، بە تابیەت ئەوانە ی کە بە نەخسە و هیز و

سهرمایه وه بهدوای هۆیه کانی نه مرییدا دهگه پین ئه و رهنجه دهدهن و ماندوو بوونی زۆر دهگیشن.

له داستانی میرمخ، ئهگه چى پالنه وانیه تیبى پیتوه دیار نییه! بهلام، ئه م رینگا دور و ئه م هه مو قۆناغه که میرمخ ده بیڕێ، بێ ماندوو بوون و بێ دهردى سهر نییه! ئهگه له داستانی (میرمخ) پیتشت گوترا له و داستانه زیاتر له هۆیه که هیه: له (هۆیه کانی نه مریی) ئه و میرمخ یش زیاتر له جارێک و پتر له هۆیه که له دهست ددها. له رینگای چوون و گه ران بهدوای - ئه و جینگایه ی که مردنی لێ نییه! - له دهقه دا چوار که سایه تى دیتته رینگا و هه ریه که ی پیتش نیاری هۆیه کی ته مه ندریژی و نه مریی بۆ دهکات، که چى میرمخ به هیجان دلێ ئاوی ناخواته وه و ده لێ: (رۆژیک دێ ئه وان ههش ته و او ده بن) ئهگه چى مه زه نده و پیتش بییه که ی راست دهر ده چن! بهلام، خۆش له و ته مه نه زیاتر ناژی که هه ریه که له هۆیه کانی ده بنه هۆی ئه م ته مه ندریژییه که دواتر دهر ده که وێ ماوه که (۱۵۰۰) هه زار و پینج سه د سا له، هۆیه کان که له به شی - هۆیه کانی نه مریی چین؟ - دا باسکران، میرمخ ئه و چواره ی به که میان به یه که له دهست ددها، ئه و یش ئه وه یه که ئه م هۆیه، به هۆی (ته مه ندریژی) تیدهگا و ئه و خۆی بهدوای (نه مریی!) دا دهگه رێ. ئهگه ر به ته مه ندریژی رازی نابن، ئه و له سایه ی به رده وامی و پیتدا گرتن له سه ر به دهست هینانی هۆی نه مریی هۆیه که به دهست دینن، بهلام، به هۆی خالی لاوازی (مرۆڤ!) انه ی دوا جار هه ر دوو کیان له دهست ددها، هۆی به که م، که جینگایه که (مردن!) ی لێ نییه! ئه و یش (قوبیا فه له کێ) یه. له م جینگایه میرمخ نازاده هه رچى بکات، ته نیا به که شتی لێ قه دهغه دهگرێ، ئه و یش ئه وه یه که نه چیتته سه ر (گرێ هه ی هاین) دوا جار غه ریزه ی (قه دهغه شکاندن!) (*- ۲۵) هانی ددها و ده چیتته سه ر ئه و گرده و گرد هینده به رز ده بیته وه، تا میرمخ له سه ر ئه و گرده را له و دوو ریه شار و ولاتی دایک و باوکی خۆی ده بینن و (سۆزی غه ربی) هه لده ستن و ده ست دهکات به گریان، ئه و سۆزی غه ربییه ده بیته خالی لاواز و ده یخاته سه ر ئه و رایه ی که پاش ئه و هه مو سا له بگه ریتته وه شار و ولاتی خۆی و - به قسه ی خۆی - دایک و باک و کهس و کاری خۆی ببینن، به وه ی که به هۆی سۆزی غه ربی - (خالی لاوازی) ی پێ داده گرێ بگه ریتته وه، ئه و ئه و جینگایه له دهست ددها که مردنی لێ نییه! واته (قوبیا فه له کێ). لێ سه به هۆی ئه و (قه دهغه شکینی) ییه ی که میرمخ ده یکات، ئه و یش چوونه سه ر گردی هه ی هاینیه، خالی لاوازی سه ر هه لده دا که سۆزی غه ربی کهس و کاره، ئه و خاله لاوازه ده بیته هۆی له ده ستدانی (قوبیا فه له کێ) که جینگایه که مردنی لێ نییه! دووم جار که هۆی (نه مریی!) له ده ست ددها، له ده ستدانی (سێ سیو!) ده که یه، ئه و سیوانه که (فه له ک!) ده یداتن و پیتشی ده لێ: نابن ئه و سیوانه ی بچوینن، چونکه ئه و سیوانه هۆی پیره نوون و نه مردنی میرمخ و ئه سپ و تاژییه کانبه تی. بهلام، له گه رانه ویدا که (خودا) فه رمان به (جبرائیل) ددها خۆی بکاته ده رویتش و ئه و (سیو) انه له میرمخ بستینن، جبرائیل سوود له خالێ لاواز - سۆزی به زه یی - میرمخ ورده گرێو به هه نجه تی مندالی نه خۆش هه ر سێ سیو یه که له دوای یه که له میرمخ ده ستینن، لێ سه ر میرمخ جارێکی تر قه دهغه شکینی دهکا و ئامۆژگاری فه له ک له گوێ ناگرێ و سیوه کان ده داته - ده رویتش - جبرائیل - ئه وه ی که سه یره، هه ر که میرمخ به که م سیو ددهاته - ده رویتش - به که سه ر پیری لێ به دهر ده که وێ، پیرییه کی به رچاو، نه ک هه ر به ته نیا میرمخ به خۆی! به له که

ئه سپ و تاژییه کانبیسی وهک ئه و پیر ده بن، که چى میرمخ په ند وه رناگرێ و سیوی دوو مه یشی دده اتن، ئه مجار له پیرییه وه ده گاته که ته ریه ی! که چاو و گوێ کز و ته پ ده بن، به و حاله شه وه، هه رچه نده له نیتو قوبیه فه له کێ بانگی ده که ن - نه ده ی - نه ده ی - واته میرمخ سیوه که نه ده یته ده رویتش! که چى سیوی سییه میشی دده اتن و پیتش ئه وه ی بگاته قوبیه فه له کێ دوا هه ناسه ی ژبان ددها و ده مری.

ئه وه ی جینگای سه رهنجه له م داستانی (میرمخ) ه، ئه وه یه که میر بهدوای یه که هۆی نه مرییدا ده گه رێ، که چى زیاتر له هۆیه کی ده ست ده که وێ، که چى یه که له دوای یه که هۆیه کان له ده ست ددها، ئه و یش له په نا غه ریزه ی (قه دهغه شکاندن) و (سۆزی غه ربی) و (سۆزی به زه یی) که ئه مانه هه مو یان (خالی لاوازی (مرۆڤ) ن، ئهگه چى زۆر جار (قه دهغه شکینی) هۆی به ده ست هینانی خواست و ئاره زووه کانه، ئه و هه ر ئه و خاله ش زۆر جاری تر، ده یب به خالی لاواز و له و خاله لاوازه ش، هۆیه کانی شکان و له ده ستدانی شته به رهنجه کان له نیتو خودی مرۆڤ خۆیدا په یدا ده بن، ئه وان هه ش هه مو ئه و په نده سۆمه ریه ده سه لمیتن که ده لێ: «خودا وه نده کان هه ر له زووه وه مردنیان بۆ مرۆڤ داناوه و نه مریش بۆ خۆیان».

- له دهقی (ئه سه که نده ر) ی (وریا قناع) ئه وه ی نه مریی به ده ست دینن، ئه سه که نده ر نییه! که خۆی بهدوای ئاوی حه یاتدا ده گه رێ، ئه وه (خدر و ئه لیاس) ن که دوو سه ر یازی نیو له شکره که ی ئه سه که نده رن، ئه وانیش له وان هه که به ریکه که وت ئاوی حه یاتیان ده ست که وتوه، نه ک خۆیان به دوایدا گه راین، که ئاوی حه یاتیشیان خوار دوه ته وه، وهک دهقه که باس دهکا له ریزی (مرۆڤ!) دا نه ماون و چوونه ته ریزی فریشتان، ئه وه ش ئه وه ده سه لمیتن که مرۆڤ - به ئاسایییه تی مرۆڤییه وه - هه ر گیز ناتوانن (نه مریی!) به ده ست بێنن، ئه سه که نده ر بۆ ریکنا که وێ که ئاوی حه یات بخواته وه؛ بهلام، که خدر و ئه لیاس ده یانه وێ له بوونی ئه و ئاوه ئاگاداری بکه نه وه، بۆ ئه وه ی لێی بخواته وه، ده نگیک له غه یبه وه ئامۆژگاری خدر و ئه لیاس دهکات که نابن ئه سه که نده ر له و ئاوه بخواته وه، واته هۆی ئه وه ی که ئه سه که نده ر ئاوی حه یات له ده ست ددها، ده نگیک غه یبییه، هه رچه نده هیشتا ئاوه که ی به ده ست نه هیناوه، راستتر ئه وه یه که ده نگه که ده بیته هۆی به ده ست نه هینانی، نه ک هۆی له ده ستدانی.

له دهقی (خدری زینده) کهس بهدوای ئاوی حه یاتدا نه گه راره، ئه وه خدری زینده یه که به ریکه که وت له و کانی و ئاوه ده خواته وه، (خدر!) یش نه ک هه ر له م دهقه به له که له ته واری دهقه کان - نه ک هه ر دهقه کوردییه کان، هه مو ئه و دهقانه ی که باسی - خدری زینده - ده که ن، له هیجان ئه و نه مرییه نادۆریتن و له ده ستی نادا، چونکه خدر له زۆریه ی هه ره زۆری دهقه کان وهک پیاو چاک و ئیماندار دیتته به رچاو، به وه ش که ئاوی نه مریی ده خواته وه - وهک له دهقی پیتشودا باسکر - له ریزی مرۆڤدا نامینن و ده چیتته ریزی - پیغه مه بر و فریشتان - ئه وه ش دیسان ئه وه ده سه لمیتن که ئه وه ی نه مریی به ده ست دینن و له ده ستی نادا، ئه وان هه که له ریزی مرۆڤی ئاساییدا نامینن و ده چنه جیهانی بالا.

له دهقی (ئه سه که نده ری چار قورنه ت) ئه سه که نده ر دوو جار نه مریی له ده ست ددها، جاری یه که م: که (جبرائیل) ساردی دهکاته وه له وه ی بهدوای ئاوی نه مرییدا بگه رێ، جاری دووم: که مه رچی (جبرائیل) دیتته دی، که ئه سه که نده ر نامری تا ئه و رۆژه ی بنی ده بیته ره ساس و سه ری ده بیته تاس. که باران

هه‌لده‌کا، جی‌گایه‌ک بۆ ئەسکه‌ندەر چاده‌که‌ن، ریک ئەو مەرجه‌یه، که جبرائیل بۆ ئەسکه‌ندەری دانا‌بوو، ئەویش دانیشتنی ئەسکه‌ندەر لە‌سەر رە‌ساس و لە‌ژێر تاس، که ئە‌مه‌ش روودە‌دا، جبرائیل یه‌ک‌سه‌ر ناماده‌ ده‌یی و ده‌لت: ئە‌سکه‌ندەر، ئە‌م‌رۆ‌ ڕۆژی مردنته‌! لێ‌ره‌ خاڵی لاوازی ئە‌سکه‌ندەر دوو خاڵه‌، یه‌که‌م: به‌قه‌سه‌ی جبرائیل واز له‌ به‌ده‌ست هێنانی ئاوی حه‌یات دیتنی، دووم: که بۆ ئە‌وه‌ی خۆ‌ له‌ (باران) به‌پاریزی ده‌چیته‌ جی‌گایه‌ک که مەر‌جی له‌ده‌ستدانی (نە‌مری!) یه‌که‌یه‌.

له‌ ده‌قی (زه‌لامیک!) دا دوو که‌سایه‌تی هه‌ن، یه‌که‌میان که سه‌ره‌کییه، به‌دوای ئاوی نە‌مرییدا ده‌گه‌رێ، به‌هه‌له‌گه‌یه‌کی به‌ر‌چاو و مه‌نتقی واز له‌و بیره‌ دیتنی که به‌دوای ئاوی نە‌مرییدا بگه‌رێ، ئە‌ویش ژبانی کابرای کرمه‌! که ئاوی حه‌یاتی خواردووته‌وه‌ نە‌مری به‌ده‌ست هێناوه‌، به‌لام، زۆر په‌شیمانانه‌ و به‌دل‌ ئاره‌زووی ئە‌وه‌ ده‌کا که ئە‌و ئاوی نە‌خواردبایه‌وه‌، که خواردوویه‌تییه‌وه‌ بتوانی له‌ ئە‌فسوونی ئە‌و ئاوه‌ رزگار بێ. واته‌ یه‌که‌م: هه‌ر چه‌نده‌ به‌ده‌ستی نە‌هێناوه‌؛ به‌لام، بیره‌ و گه‌رانی به‌ده‌ست هێنانه‌که‌ له‌ ده‌ست ده‌دا به‌وه‌ی دیته‌ قه‌ناعه‌ت و واز دیتن. دووم: بیره‌ گرنگی و پیره‌زی ئە‌و ئاوه‌ له‌ده‌ست ده‌دا و له‌و نە‌مرییه‌ بپزازه‌ که به‌ده‌ستی هێناوه‌، پاش ئە‌وه‌ی له‌نیوان کرم و که‌تره‌بییدا ده‌سووپرته‌وه‌.

له‌ ده‌قی (پیره‌ژنیک) پیره‌ژن هه‌ر زوو بیره‌ به‌ده‌ست هێنانی (نە‌مری!) له‌ده‌ست ده‌دا، به‌وه‌ی که به‌هه‌له‌ به‌وه‌ رازی ده‌یی له‌و جی‌گایه‌ بپننه‌وه‌ -به‌قه‌سه‌ی خه‌له‌که‌که‌- که مردنی تیدا نییه‌! به‌لام، ئە‌وه‌ نە‌مری نییه‌! به‌لکه‌ سه‌ر‌برینی نە‌خۆش و گوشت خواردنی م‌رۆ‌قه‌! واته‌ پیره‌ژن هه‌ر له‌ سه‌ره‌تا بیره‌ گه‌ران به‌دوای نە‌مری راسته‌قینه‌ی له‌ده‌ست داوه‌.

له‌ به‌شی (هه‌ندێ له‌ نە‌مرانی تر!) پیاوی ئاغا ئە‌و نە‌مرییه‌ له‌ده‌ست ده‌دا، که نه‌ به‌دوایدا گه‌راوه‌ و نه‌ ئاگاداریشه‌ که به‌ده‌ستی هێناوه‌، ته‌نیا ئە‌و کاته‌ی ده‌گه‌ریته‌وه‌ سه‌ر دنیا و ده‌بینی قسه‌ی (ئه‌سه‌حابه‌) راسته‌ و ده‌ورو زه‌مان گۆراوه‌، په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌؛ به‌لام، پاش چی!

شیخ فه‌رخ و که‌یخه‌سه‌ره‌ویش خۆیان به‌دوای نە‌مرییدا نه‌گه‌راوان و به‌ریک‌که‌وتیش به‌ده‌ستیان نە‌هێناوه‌، ئە‌وه‌ کۆمه‌لانی خه‌لک و عه‌وامن به‌هۆی خۆشه‌ویستی و ناوداریبانه‌وه‌ پاش (مردن!) به‌ نە‌مریان ده‌زانت.

۳-۷-۱- گه‌ران به‌دوای نە‌مری له‌ ئە‌فسانه‌ فارسییه‌کاندا،

۳-۷-۱- کین نه‌وانه‌ی به‌دوای نە‌مرییدا ده‌گه‌رین؟

له‌ ئە‌فسانه‌ فارسییه‌کانیشدا - به‌پیتی ئە‌و ده‌قانه‌ی لێ‌رده‌دا سوودیان لێ‌ ده‌بینن- ئە‌و که‌سانه‌ی که - فه‌ری ئیزه‌دی-یان هه‌یه، یان به‌دوای نە‌مرییدا ده‌گه‌رین، ئە‌وانیش که‌سایه‌تی پاشا و پاله‌وان و دیارن و زۆریه‌ی ئە‌و خاڵانه‌یان تیدایه‌ که له‌ -گلگامش-دا هه‌بوون.

۱- جه‌مشید پاشایه‌کی کوره‌ پاشای ناودار و لێ‌ها‌تووه‌ و له‌ سه‌رده‌می ئە‌و زۆر تاییه‌تمه‌ندی هه‌ن که له‌ سه‌رده‌مه‌کانی تر که‌متر به‌ر‌چاو ده‌که‌ون و جه‌م زۆر کاران ده‌کات که یه‌که‌م جاره‌ له‌ می‌ژوودا ده‌کرین، هه‌تا له‌ سه‌رده‌می ئە‌و نه‌ (پیره‌بوون) و نه‌ (مردن) هه‌بوون، که ئە‌مانه‌ به‌کاری ئە‌هریبه‌نی ده‌ژمی‌ردان، جه‌مشید هه‌ر له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ خاوه‌نی (فه‌ری ئیزه‌دی) بوو، له‌سایه‌ی کاره‌ چاکه‌کانی و ئە‌و فه‌ره‌، خوداوه‌ند ویستی بی‌کا به‌پێغه‌مبه‌ر، که‌چی جه‌مشید قبوولی نه‌کرد، ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌وری نو‌سه‌د سا‌ل جه‌م به‌م شپه‌یه‌

ژبا، پاشان که ئە‌م ته‌مه‌نه‌ درێژه‌ی به‌سه‌ر برد و زۆر کاری دا‌هینه‌رانه‌ی کرد، له‌خۆبایی بوو و گوتی: (من خودام، یان راسته‌ر به‌خه‌له‌که‌ی گوت: من خودای ئی‌ه‌وم و هه‌موو کارێکتان له‌ده‌ست مندایه‌) که ئە‌م وشه‌ کفر ئامی‌زانه‌ی ده‌رپری، فه‌ری ئیزه‌دی لیبی جیا بووه‌ وه‌و ئە‌و هه‌یه‌ی له‌ده‌ست دا که هه‌ر به‌میرات هه‌ی بوو، که فه‌ری دۆراند، هه‌یزی ئە‌و فه‌ره‌ی لا ئە‌ما که تا ئی‌ستا ده‌پاراست. ئە‌وا ئە‌گه‌ر به‌کفر کردنه‌که‌ی فه‌ری ئیزه‌دی له‌ده‌ست دا؛ به‌لام، به‌وه‌ی که داوای خوداوه‌ندی کرد، گیانی خۆشی له‌ده‌ست دا، که‌واته‌ جه‌مشید که‌سایه‌تییه‌کی پاله‌وان و پاشا و ناوداره‌ و هه‌یزکی ئایینی هه‌بوو-خوداوه‌ندیش پێغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌دات- هه‌رچه‌نده‌ وه‌ری ناگرێ؛ به‌لام، نیشانه‌ی ئە‌وه‌یه‌ که ده‌سه‌لاتی پاشایه‌تی و ئایینی له‌ ده‌سته‌ و له‌ ژبانی خۆی رازییه‌ و نه‌ک هه‌ر نایه‌وئ بمرێ، به‌لکه‌ داوای خوداوه‌ندیش ده‌کات، که‌واته‌ که‌سایه‌تییه‌که‌، ئە‌و خاڵانه‌ی هه‌یه‌ که زه‌مینه‌ بۆ ئە‌وه‌ خۆش ده‌که‌ن تا به‌دوای نە‌مرییدا بگه‌رێ.

۲- زوحاک ئە‌گه‌رچی هه‌ر له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ لای خه‌لک خۆشه‌ویست نییه‌ به‌لام، کوره‌ پاشایه‌ و ده‌سه‌لاتداره‌، که جه‌مشیدیش له‌ریگا لاده‌دا، خه‌له‌که‌که‌ بۆ خۆیان به‌دوای زوحاک-دا ده‌چن و داوای یارمه‌تی لێ‌ ده‌که‌ن و ده‌یان‌ه‌وئ بپه‌ پاشایان، زوحاک ئە‌گه‌رچی -له‌ فه‌ری ئیزه‌دی- بپه‌ برییه‌، چونکه‌ له‌ نه‌وه‌ی پاشایانی -ئیران-ی نییه‌ به‌لام، هه‌ر زوو ئە‌هریبه‌ن په‌یمانی له‌گه‌ل ده‌به‌ستی که زوحاک به‌گوتی ئە‌هریبه‌ن بکات و ئە‌هریبه‌نیش هه‌رچی زوحاک بپه‌وئ بۆی بکات، واته‌ زوحاکیش هه‌یزکی هه‌یه، که هه‌یزی ئاسایی م‌رۆ‌ف نییه‌- به‌لام، هه‌یزه‌که‌ی هه‌یزکی خودایی نییه‌ وه‌ک فه‌ری ئیزه‌دی، به‌لکه‌ هه‌یزه‌که‌ هه‌یزی ئە‌هریبه‌نه‌، زوحاکیش ده‌وری هه‌زار سا‌ل ده‌ژی و له‌ ژبانی‌شی زۆر کاری و ده‌کات-ئە‌گه‌رچی کاری چاکه‌ و خیر نین- به‌لام، کاری گه‌وره‌ و دیارن، به‌مانه‌ش زوحاک زۆری ئە‌و خاڵانه‌ی هه‌یه، که زه‌مینه‌ی ئە‌وه‌ی بۆ خۆش بکه‌ن تا به‌دوای نە‌مرییدا بگه‌رێ، بۆیه‌ داوا له‌ (ئه‌ناهیتا) ده‌کات تا ئە‌ویش فه‌ری ئیزه‌دی به‌ده‌ست بپنێ؛ به‌لام، ئە‌و فه‌ره‌ شتی‌که‌ تاییه‌ت به‌شاهانی ئیرانی، ئە‌گه‌ر زوحاک له‌وه‌دا سه‌رناکه‌وئ که نە‌مرییه‌کی خودایی به‌ده‌ست بکه‌وئ، ئە‌وا که فه‌ره‌یدوون به‌سه‌ریدا زāl ده‌یی له‌ کتیی ده‌ماوه‌ند زنجیری ده‌کات و هه‌تا کۆتایی می‌ژوو به‌زنجیر‌کراوی و زیندوویی ده‌میتنیه‌وه‌.

وه‌ک ده‌رکه‌وت زوحاک هه‌موو ئە‌و خاڵانه‌ی هه‌یه، که ده‌بته‌ هۆی ئە‌وه‌ی تا به‌دوای نە‌مرییدا بگه‌رێ، به‌لام زۆریه‌ی خاڵه‌کان و هه‌موو کاره‌کانی کاری ئە‌هریبه‌ن، واته‌ زوحاک به‌وه‌ خۆی له‌ که‌سایه‌تییه‌ ئاسایی و ئایینییه‌کان جیا ده‌کاتوه‌ که له‌سایه‌ی سیفه‌ته‌ ئە‌هریبه‌نییه‌کانی ده‌یه‌وئ نە‌مری به‌ده‌ست بپنێ و له‌راستیدا که‌سایه‌تییه‌کی ئە‌هریبه‌نی ناوداره‌.

۳- فه‌ره‌یدوون یه‌کیکی تره‌ له‌و که‌سایه‌تییه‌ته‌ی که خاوه‌نی فه‌ری ئیزه‌دییه‌، ژبانی فه‌ره‌یدوون چ له‌ ره‌گوریشه‌ و بنه‌ماله‌وه‌، چ له‌ جو‌ری له‌دایکبوون و گه‌وره‌بوونی، ژبانیکی شاهانه‌ و نا‌اسایییه‌، ئە‌گه‌ر به‌ره‌چه‌له‌ک کوره‌ پاشایه‌ و خاوه‌نی فه‌ری ئیزه‌دییه‌، ئە‌وا له‌ سه‌ره‌تا ژبانیکی یه‌کجار ناخۆش و پر مه‌ترسی به‌سه‌رده‌با. که به‌رده‌وام له‌ مه‌ترسی کوشتندا، به‌هۆی ئە‌وه‌ی زوحاک، مه‌رگی خۆی له‌ده‌ستی ئە‌ودا ده‌بینێ، هه‌ر زوو هه‌ولێ کوشتنی ده‌دا، له‌گه‌ل ئە‌م هه‌موو ناخۆشی و مه‌ترسییه‌شدا، دیسان به‌یارمه‌تی گاوان و پیاوانی ئایینی فه‌ره‌یدوون شاهانه‌ و پاله‌وانانه‌ په‌روه‌رده‌ ده‌کرێ و دو‌اجاریش به‌سه‌ر

زوحاکدا زال دهبج و دهپیتنه پاشای ئیران و زۆرکاری مهزن دهکات، ئەمانەش هه‌مووی خالی هاوبه‌شن له‌نیوان ئەو که‌سانە‌ی که‌ بێر له‌ نە‌مریی ده‌که‌نه‌وه، فه‌ره‌یدوون هه‌رچه‌نده‌ خاوه‌نی فه‌ری ئی‌زه‌دیش بوو؛ به‌لام، هه‌ر ده‌وری پینج سه‌د سالی‌ک ژبا و دوا‌جار له‌ ئە‌نجامی شه‌ری نێ‌وان کو‌په‌کانی له‌ ژبان بێ‌زار بوو، ئە‌وه‌ بوو ژبانی‌کی پر له‌کاره‌ساتی به‌سه‌ر برد و مرده‌نیکی ئاسایی مرد، واته‌ فه‌ره‌یدوونیش ئە‌و زه‌مینه‌یی هه‌بوو، که‌ ئە‌گه‌ر ویستبای ده‌یتوانی به‌دوای نە‌مرییدا بگه‌ڕێ. ئە‌وه‌ی جی‌گه‌ی سه‌رنج له‌ ژبانی فه‌ره‌یدوون - فه‌ری ئی‌زه‌دیه‌که‌ی له‌ رۆژانی مرده‌نی هه‌یج کاری‌گه‌رییه‌کی پێ‌وه‌ دیار نییە هه‌رچه‌نده‌ پێ‌شتر له‌سایه‌ی ئە‌و فه‌ره‌ تە‌مه‌نیکی درێژ ژباوه‌.

٤- ئە‌فسانه‌ی ئیرانی به‌گشتی و فارسی به‌تایبه‌تی گرنگییه‌کی زۆری به‌ (ئه‌سکه‌نده‌ر) داوه، ئە‌مه‌ش کاریکی ئاساییه‌، چونکه‌ گرنگترین کاره‌کانی ئە‌سکه‌نده‌ر به‌شه‌ر و ئاوه‌دانیه‌یه‌وه‌ له‌گه‌ڵ خه‌لکی ئیران و ولاتی ئیران بوو. هه‌ر بۆیه‌ له‌ ئە‌فسانه‌ فارسییه‌کان، له‌ زۆر جی‌گا و به‌زۆر شێ‌وه‌ ناوی ئە‌سکه‌نده‌ر به‌رچاو ده‌که‌وێ.

له‌ده‌قی (ئه‌سکه‌نده‌رنامه) (١٠٧) که‌سایه‌تی ئە‌سکه‌نده‌ر له‌ هه‌موو روویکه‌وه‌ که‌سایه‌تییه‌کی شیاوه‌ و ئە‌و خالانه‌ی تێدایه‌ و زه‌مینه‌ی ئە‌وه‌ی بۆ‌سازه‌ که‌ به‌دوای نە‌مرییدا بگه‌ڕێ، له‌ ره‌گه‌وه‌ ریشه‌یه‌کی ئایینی و خوداوه‌ندی بۆ‌خۆی دیاری ده‌کات، له‌به‌رده‌ستی زانایه‌کی وه‌کو (ئه‌رستۆ) په‌روه‌رده‌ ده‌بێ، پالنه‌وانیکی لێ‌ها‌تووی لێ‌ ده‌رده‌چێ، زۆر سه‌رکه‌وتنی بێ‌ وینه‌ تۆمار ده‌کات، رۆژه‌لات و رۆژئاوا ده‌خاته‌ ژێر ده‌ستی خۆی، زۆر له‌ ژبانی خۆی رازی ده‌بێ و له‌ ژبانییدا هه‌ر کاریکی ویستبیتی کردووه‌تی و هه‌رچی ویستبێ به‌ده‌ستی هه‌تاه‌وه، که‌سایه‌تییه‌کی دڵ پر هیوا و ئاواتی بێ‌ سنوور بوو، ئە‌مانه‌ هه‌مووی به‌کیان گرتوه‌ و وه‌ک ده‌قه‌ ئە‌فسانه‌یییه‌کانی ئە‌سکه‌نده‌ر باس ده‌که‌ن، دوا‌جار به‌دوای-ئاوی حیات-دا ده‌گه‌ڕێ، که‌سایه‌تییه‌کی وه‌کو ئە‌سکه‌نده‌ر پاشا و پالنه‌وان و ده‌سه‌لاتدار هه‌ر ئە‌وه‌ی لێ‌ چاوه‌پوان ده‌کری.

٥- خدی زنده، که‌سایه‌تییه‌که‌ له‌ ئە‌فسانه‌ فارسییه‌کانییدا، هاوبه‌شییه‌کی زۆری له‌گه‌ڵ ئە‌فسانه‌ ئیسلامیه‌کان- هه‌یه، واته‌ ئە‌و ده‌قانه‌ی له‌نێ‌و ولات و نه‌ته‌وه‌ ئیسلامیه‌کاندا ده‌گێردینه‌وه، (خدی) له‌ هه‌یج ده‌قیکیان خۆی بۆ‌خۆی به‌دوای ئاوی حیاتدا نه‌گه‌راوه‌ زۆریه‌ی زۆری ده‌قه‌کان له‌وه‌دا یه‌ک ده‌گره‌وه‌ که‌ خدی به‌رپێکه‌وت ئاوی کانی نە‌مری ده‌خواه‌وه. ئە‌گه‌رچی خدی به‌رده‌وام له‌ ئە‌فسانه‌ی هه‌موو نه‌ته‌وه‌ ئیسلامیه‌کان وه‌ک پیاوچاک و که‌سایه‌تییه‌کی ئایینی دپته‌ به‌رچاو؛ به‌لام، له‌زۆریه‌ی خاله‌کانی تر بێ‌ به‌شه‌ که‌ ده‌بته‌ هۆی ئە‌وه‌ی خاوه‌نه‌کیان به‌دوای نە‌مرییدا بگه‌ڕێ، به‌لام، جی‌گای سه‌رنج ئە‌وه‌یه‌ ئە‌و که‌سایه‌تییه‌ -جیا له‌ هه‌موو که‌سایه‌تییه‌کانی تری ده‌قه‌کانی گه‌ران به‌دوای نە‌مری- به‌رده‌وام ئاوی نە‌مری ده‌خواه‌وه‌ و نە‌مری به‌ده‌ست دینێ و له‌ هه‌یج ده‌قیکیش باس له‌وه‌ ناکات که‌ ئە‌و (نە‌مری!) یه‌ له‌ده‌ست بدا، بۆیه‌ خدی هه‌میشه‌ وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی زیندوو و نە‌مر-لای که‌م تا رۆژی قیامه‌ت- دپته‌ به‌رچاو و قبوولیش ده‌کری.

٦- له‌ به‌شی (هه‌ندی) له‌ نە‌مرانی (تری) ده‌قه‌ فارسییه‌کاندا، هه‌ندی ئاوی تر هه‌ن، که‌ له‌ ئە‌فسانه‌ ئیرانییه‌ کۆنه‌کانه‌وه‌ ها‌تونه‌ته‌ نێ‌و ئە‌فسانه‌کانی فارسی، ئە‌وانیش هه‌ریه‌که‌ به‌هۆیه‌ک، هۆی نە‌مری

به‌ده‌ست هه‌تاه‌وه، ئە‌وه‌ تا (پشوته‌ن) که‌ گه‌وره‌ کو‌ری (گوش‌تاسب)ه، به‌ده‌ستووری زه‌رده‌شت له‌ شیب‌ر و (نانی پیرۆز) ده‌خوا و ده‌خواه‌وه‌ و نە‌مری به‌ ده‌ست دینێ. هه‌روه‌ها (سوشیانت) و یارانی له‌رێ‌وه‌رسی ئایینی (یه‌زه‌شن)دا خۆش‌اوێک له‌ شیب‌ر و هومی سبی دروست ده‌که‌ن، هه‌ر زنده‌وه‌رێک ئە‌و خۆش‌اوه‌ بخواته‌وه‌ نە‌مری ده‌ست ده‌که‌وێ، جگه‌ له‌وه‌ش له‌ هه‌ر تە‌مه‌نیکی بێ‌خواته‌وه‌ ده‌گه‌رپته‌وه‌ سه‌ر تە‌مه‌نی پێ‌شتری. هه‌روه‌ها (ئوروته‌ت نە‌ر) ناوی کو‌ری دووه‌می (زه‌رده‌شت)ه، یه‌کیه‌که‌ له‌ نە‌مران و پێ‌ده‌چن ئە‌ویش له‌ خۆش‌اوه‌که‌ی خواردپیتته‌وه، ئە‌وه‌ تا (گورشاسب) و (که‌یخه‌سه‌ره‌) به‌هۆی ئی‌مان هه‌تاه‌وه‌ و خواردنی خۆزکی (ئانوش) جاویدانیان به‌نسیب ده‌بێ، دیسان (زال) هه‌یج هه‌والتیک له‌باره‌ی مرده‌نییه‌وه‌ نییه‌، ئە‌ویش وه‌کو رۆسته‌م و سام نە‌مره‌ و نە‌مرییه‌که‌یان به‌میرات بۆ‌ماوه‌ته‌وه. (ئه‌سه‌فندیار) به‌هۆی (ئاوی پیرۆز) تە‌نیکی قایم و خۆراگری ده‌بێ، ئە‌م که‌سایه‌تییه‌نه‌ هه‌موویان ریشه‌ی شاه‌ی و به‌شی ئایینیان هه‌یه‌ و هه‌ندیکیان پالنه‌وان و کاری گه‌وره‌شیان کردووه، ئە‌م خالانه‌ش خالی ئە‌وه‌ن که‌ رێگای گه‌ران به‌دوای نە‌مرییدا بگره‌ به‌ر. هه‌رچه‌نده‌ گه‌رانی به‌پلان و هه‌یز و سه‌رمایه‌یان دیار نییه‌: دیسان به‌ده‌ست هه‌تانی هۆیه‌کانی نە‌مرییان زۆتر له‌رێگه‌ی ئایین و پیاوی ئایینییه‌وه‌یه‌.

لێ‌ره‌ دوو که‌سایه‌تی هه‌ن، که‌ پاش مرده‌نیان خه‌لک (نە‌مری!)یان پێ‌ ده‌به‌خشن، یه‌که‌م: خه‌سه‌روی یه‌که‌م، هه‌ینه‌ خۆشه‌ویست بوو پاش مرده‌نی عه‌قلی عه‌وام نە‌مرییان پێ‌ به‌خشی و بێ‌ مرده‌نیان نه‌وه‌ دنیا. دووه‌م: کو‌رش، ئە‌ویش له‌به‌ر خۆشه‌ویستی عه‌قلی عه‌وام نە‌مرییان پێ‌ به‌خشیوه‌ و کردوویانه‌ به‌یه‌کیک له‌و که‌سایه‌تییه‌نه‌ی که‌ به‌پیتی ئایینی زه‌رده‌شتی هه‌ر هه‌زار سال جارێک به‌ده‌رده‌که‌ون.

له‌م به‌شه‌دا که‌سایه‌تییه‌کان به‌دوای نە‌مرییدا ناگه‌رپن، به‌لام، له‌رێگای ئایین و پیاوانی ئایینی و هه‌ندیکیان خۆشه‌ویستی خه‌لک، نە‌مری به‌ده‌ست دین، ئە‌گه‌رچی خۆیان به‌دوای نە‌مرییدا نه‌گه‌راون، به‌لام، هه‌موویان هه‌ریه‌که‌ و چه‌ند خالێکی هاوبه‌شیان تێدایه‌ له‌و خالانه‌ی که‌ رێگای گه‌رانیان بۆ‌خۆش ده‌کات و له‌گه‌ڵ (کلگامش) لێکیان نزیک ده‌کاته‌وه. یان زه‌مینه‌ی ئە‌وه‌یان بۆ‌خۆش ده‌کات تا خه‌لک نە‌مریان پێ‌ بیه‌خشن.

٣-١-٧-٢- که‌سایه‌تییه‌کان له‌ رێگا تووشی چی ده‌بن؟

جه‌مشید پاشایه‌کی دیار و ده‌سه‌لاتداری میژوو و ئە‌فسانه‌یه‌ ئە‌گه‌ری ئە‌و خاوه‌نی (فه‌ری ئی‌زه‌دی) یه‌، دیسان دوا‌جار بۆ‌نە‌مری و هه‌میشه‌یی ژبان داوای خوداوه‌ندی ده‌کات، له‌وه‌ش ده‌یه‌وێ هه‌م نە‌مری به‌ده‌ست بێنێ و هه‌م ده‌سه‌لات و پیرۆزی خوداوه‌ند. جیاوازیی که‌سایه‌تییه‌ جیه‌مشید، له‌گه‌ڵ که‌سایه‌تییه‌کانی تر ئە‌وه‌ی به‌دوای نە‌مرییدا ده‌گه‌رپن، له‌وه‌دایه‌ که‌ جه‌مشید تە‌نیا به‌دوای ئاوی نە‌مری - یان راستتر هۆی نە‌مری-دا ناگه‌رپێ به‌لکه‌ ده‌یه‌وێ هه‌موو ده‌سه‌لات و پیرۆزی و نە‌مرییه‌کان به‌یه‌ک‌جار به‌ده‌ست بێنێ، ئە‌ویش له‌رێگای به‌ده‌ست هه‌تانی- خوداوه‌ندی- هه‌ولدا‌نه‌کشی گه‌ران نییه‌ که‌ چوون و ها‌تته‌وه‌ی تێدا بێ تا له‌رێگای چوون و ها‌تته‌وه‌ به‌سه‌ره‌اتی په‌ند نامێزی بپته‌ رێگا، چونکه‌ جه‌م پاشایه‌ و هه‌ر له‌شوین و ولاتی خۆی داوای خوداوه‌ندی ده‌کات، دوا‌جار له‌پێناو ئە‌م داواکردنه‌، هه‌م (فه‌ری ئی‌زه‌دی) که‌ به‌میرات هه‌ببوو، له‌ده‌ست ده‌دا، هه‌م ژبانی خۆشی له‌سه‌ر داوه‌تی.

نهم جوړه داواکردنه هره تهنيا جه مشيد ناگريته وه. (بهلكه فهره يدوون و زوحاك) يش، هره بهم شيوه يهن. فهره يدوون، نهو يش خاوه نى فهرى ئيزه ديبه، هره له ساپه ي نهو فهره ش تمه نيكي پينج سه د سالى به سره دبا، به لام، كه دواجر له ساپه ي كاره براكوژيبه كانى هره سځ كوربه كه ي له ژيان بيزار ده ب، نهو فهرى ئيزه ديبه، هيچ كار به ريبه كه پتوه ديار نيبه، بويه جيايى فهره يدوون له گهل كه ساپه تيبه كانى تر له وده ايه كه - وهك له دهقه كه دا به دهرده كه وي- مردنه كه ي به رهامه ندى خويه تى، واته به دواى نهمريدا نه گه راوه، هره چنده خال و زهمينه ي گه راني له بهر ده ست بوو.

زوحاك له تمه من دريژى و دهسه لاني پاشايه تى و دژستايه تيبى نه هريمه، هه موو نهو خالانه ي له بهر ده ست بوو كه دواى نهمريدى بكات، داواشى كرد به لام، خال و زهمينه كه ي - وهكو پيشتر گوتان - نه هريمه نى بوو، تا ده توانين: په يمانبه ستنه كه ي له گهل نه هريمه، به رامبه ر فهرى ئيزه دى پاشاكانى تر رابگرين. بويه ژيانى پاشايه تى و كرده وه كانى و دواى (فهرى ئيزه دى) كردنه كه ي وهك گه ران و ايه به دواى نهمريدا، هره چنده نهو يش وهك جه مشيد هره له چتوه بوو، بويه كار و به سره هاته كانى ده كرى وهك په ندى ريگاي گه ران به دواى نهمريدا لى وه ربيگرى.

له دهقى (نهسكه ندر نامه) ي فارسيدا، دواى (گلگامش) ي سؤمهرى و (ميرمح) ي كوردى، ده گه ينه ته ووتر و ريكترين دهقى گه ران به دواى نهمريدا. كه نهسكه ندر يش كه ساپه تيبه كه هه موو خاله كانى گه ران به دواى نهمريدا هيه و له چوون و هاتنه وهش زور به سره هاته ي په ندى ناميزى دپته ريگا.

يه كه مين شت كه ده بيبينى، مامزتيكه شاخيتكى له زپره و يه كى له زبو و جليكي نه لماس دروى له پشته، نهسكه ندر به تهنيا به دوايدا ده چى، بوى ناگيرى. پاش سځ رورژ بزرى دهكات، نهو وهش وهك نهو و ايه: كه نهسكه ندر له وه تيبگات كه (دنيا!) وهك نهو مامزه جوان و به نرخه؛ به لام، بو كه س ناگيرى دواى نهو هندی كه سى تر ده بيبينى كه له تينووان هاوار ده كهن و له ناوى سوپر ده خونه وه تينوتيبسيان ناشكى، هه ندى كه سى رووت ده بيبينى خو داوتنه نيو ناگر، پيره ژتيك ده بيبينى، به نى رهش و سپى ده رپيسى و له ملي منداله ساواكانى دهنى و ده بانخكيتينى، له وانه رت ده بى، ده چپته نيو باغيك پر له ميوه ي جوان، كه ميوه كان ليندكاته وه هه موو ناويان كرمى و بوگه نه. پاش نه مانه تووشى پياويكى نورانى ده بى و نهو پياوهش خدرى زينديه، خدر ماناى نهم پيشهاتانه ي بو ليكده داته وه، ناوا ده ست پيندهكات و ده لى: تينوهه كان له كانى (ته ماع) يان ده خوارده وهو تيربان نه ده خوارده وه. نهو انه ش نه بانده خوارده وه كه سانى بى ته ماع بوون و چاويان له مالى دنيا نه بوو، نهو انه ي بهر گيان له بهر بوو كه سانى بى ته ماع بوون رووتنه كان كه خو بيان ده هاوتيشته ناو ناگر ته ماع كار و دنيا په رست بوون. نهو پيره ژنه چهره ي رورژگار بوو كه به رده وام ده سوورى و نهو داوه رهش و سپييه شه و رورژ بوو، منداله كانيش خه لكى نهم جيهانه بوون و به - زه هرى نه جهل - و به نى مهرگ ده خنكان! نهو باغه ش دنيايه و ميوه كانيش مروقى نهم دنيايه، له روو كار جوان و بهر دلن، له ناوه روكدا رهش و كرماوين؛ نهم قسانه ي (خدر) ته واو بوو، نهسكه ندر كه وه ت بيريكرده وه و خدرى له بهر چاو بز بوو.

له پاش نهم په ندانه ش نهسكه ندر هره واز ناهينى و كيتويك ده بيبينى و ده به وي بزاني نهم كپوه چيبه؟

له نه نجامدا بوى دهرده كه وي كه نه گه ر نهو لاي و ايه هه موو دنياي خستوه ته ژير دهسه لاني خو ي هه له يه! له پشتى نهو كپوهش دنيايه كى تر و خه لكانيتكى تر ده ژين، كه نهو هيجيان له باره وه نازانى. نه مجاره ده به وي باج له (رورژ) بستينى، نه مهش دهكات و ملوانكه يهك له (رورژ) وه رده گرى.

ليتره نهسكه ندره گه رانيكى - ته واو - به نه خشه و پلان و هيز و سه رمايه وه دهكات و په نديكى زورى دپته ريگا، له وهش نهو دهسه لمينى، كه راسته نيراده ي به هيز زور كار نه نجام ددات، به لام، مهسه له ي دنيا و مهرگ نهو يه كه كه س له دنيا تيرى نه خواردوه و هه تا سه ر نه يتوانيوه هره چى بيه وي بيكات و به ده ستى بيبينى، (مه رگ!) يش شتيكه كه س لى ده رياز نابج و مروث هره چى بكات دواجر مهرگ يه خه ي ده گرى. نهسكه ندر يش يه كتيكه لهو كه ساپه تيبانه ي كه له ريگاي گه ران به دواى ناوى حه ياتدا زور ترين به سره هاته ي په ندى ناميزى دپته ريگا و په نده كانيش هه موويان بيه وده ي نهم گه ران و حتميه تى مردن دهسه لمين.

كه ساپه تيبى (خدر) نه گه رچى كه ساپه تيبه كى سه ره كى نيبه! له دهقى گه ران به دواى نهمريدا و گه رانه كانيشى هيچ له سه ر خواست و پلانى خو ي نيبه! نه گه ر چوون و هاتنه وهش هه بى، كه مستر پيشهاته ي په ندى ناميزى دپته ريگا، نهو يش له بهر نهو يه وهكو پيشتر باسكرا، خدر كه ساپه تيبه كى پياو چاك و تايبينيه ته ماعى دنيا و دهسه لاني نيبه! بويه خو ي پيوستى به وه نيبه! كه په ندى نهو ي بو دابدرى، كه دنيا هيچ نيبه و نهمريدى مه حاله! نهو نهسكه ندر و كه سانى وهك نهو چاو له دنيا ن كه پيوستيان به په ندى و ناموزگارى هه يه. خدر هره له بهر نهو كه ساپه تى و (پياو چاك) يشه له هه موو دهقه كان به ناسانى ناوى حه ياتى ده ست ده كه وي.

له بهشى (هه ندى له نهمراني تر!) ي دهقه فارسپه كان نهو كه ساپه تيبانه ي كه نهمريدى به ده ست دپتن، هيجيان نهمريدى كه يان به هوى گه ران نيبه! بهلكه له ريگاي پياوانى تايبينى و مه راسيمه تايبينيه كان و هه نديكيان پاش مردنيان خه لك واته عه قلى عوام نهمريدىان پينده به خشن، بويه كه گه رانيان نيبه؛ چوون و هاتنه وهشيان نيبه، تا په ندى و پيشهاته ي په ندى ناميزيان بپته پيش، پشوته ن له سه ر خواستى باوكى زه رده شت نهمريدى پى ده به خشن، سوشيانت له ريگه ي مه راسيمى تايبينيه وه خو شواويك له شير و هومى سپى ده خواته وه، نوروته نهر كورى زه رده شته و يه كتيكه له نهمران، گور شاسب به هوى تايبين و خوار دنى (نانوش) نهمريدى ده ست ده كه وي، زال هره به ينه ماله له نهمران ده مپردرى و خه سره كوزش و نه سفه نديار خه لك له بهر خو شه ويستى له پاش مردنيان به زيندوو و نهمريان ده زانن، كه واته نهم كه ساپه تيبانه نه گه رچى نهمريدىان ده ست ده كه وي؛ به لام، نهمريدى كه يان له ريگاي خواست و نه خشه دانان و به كار هيتانى هيز و سه رمايه ي خو بيان نيبه، بويه هيچ ريگايه كيان نه بريوه دوور يان نزديك تا له چوون و هاتنه وه پيشهاته ي په ندى ناميز بيبين، بويه كه ساپه تيبه كان تووشى هيچ نه هاتوون.

۳-۱-۷-۳- كه ساپه تيبه كان چوون نهمريدى به ده ست دپتن؟

له نه فسانه فارسپه كان زوره ي كه ساپه تيبه كان هره به ينه ماله و ميرات خاوه نى فهرى ئيزه دپتن، نهو فهره ش له نه خو شى و پيبرى نهمريدىان ده پاريزى، جه مشيد نهو پاشا به ناوبانگ و به دهسه لانه، له ساپه ي

ئەو فەرى ئىزەدەيىبە نەزىك بەھەزار سالل دەژى و پاشايەتى دەكات، وەك لە دەقەكەدا ديارە، ئەگەر لەخۆيايى نەبووايە و داواى خوداوەندىيە نەکردايە، ئەو فەرى ھەتا ھەتايى دەپياراست، بۆيە دەتوانىن بەلەين: جەمشىد چۆن ھۆى نەمرىيە لەدەست دا. ئەم لەخۆيايى بوونە ئەك ھەر بوو ھۆى ئەو ھۆى فەرى ئىزەدى لىچ دوور بەكەوئىتەو، بەلكە بوو ھۆى ئەو ھۆى گىيانىشى لەدەست بەدا، ئەويش بەخراپترىن شىوہ و بەدەستى زالمترىن كەس، كە بەمشار زوحاك دوو كەرتى كرد.

زوحاك پاشايەكى تەمەن دريژ و ئەھرىمەنيىبە، ماوہى ھەزار سالل حوكم دەكات، چونكە لەبنەمالەى شاهانى ئىرانى نيىبە! -وہك لە شاھنامەدا باس دەكات- لە خيتر و بىرى- فەرى ئىزەدى بىبەشە، بەو ھەموو زولم و زۆرو خويىن رشتنە و ئەو ھەموو ناخۆشى و نىگەرانيىبەى خۆى كە دوو مار بەسەر شانىبەو، ھىشتا لە ژيان بىزار نابىچ و داوا لەئەناھىتاي خوداوەند دەكات، تا ئەويش فەرى ئىزەدى بەركەوئى و لەسايەى ئەو فەرى خۆ لەنەخۆشى و پىروون و مردن بيارىژى، لەم ھەول و داوايەى ھىچ دەست ناكەوئى، بەلام، كە فەرىدەوون سەردەكەوئى و زوحاكى دەكەوئىتە دەست، زوحاك ناكوژى و لە كىوى دەماوئە بەزنجىر كراوى و زىندوويى دەھيلىتەو تا كۆتايى ميژوو، واتە زوحاك نەمرىبەكى پىر سزا و بەدەختى بەدەست دىنىچ، ئەك نەمرىيە و خيتر و بىر، بەم شىوہىبە، زوحاكىش بەشىوہى گلگامش و مېرمىج و ئەسكەندەر بەدواى نەمرىبەدا نەگەرپاوە، بۆيە رىگاي چوون و ھاتنەوہى نيىبە! تا تووشى پىشھاتى پەند ئامىز بىچ.

فەرىدەوون ئەويش لە نەوہى پاشايانى ئىرانى بوو، ھەر بەمىرات خاوەنى فەرى ئىزەدى بوو، ئەگەرچى لەگەل (كاوہ) و خەلكە راپەرپوہكە گەورەترىن زالمى رۆژگارىان لەناوبرد و قوناقىكى تىرى پىر لە دادپەرورەى لە ولاتەكە دەستى پىكرى و بۆ ماوہى پىنج سەد سالل پاشايەتى كرد، بەلام، فەرىدەوون بەم شىوہ راستەوخۆيە بەدواى نەمرىبەدا نەگەرپاوە و دواجار ھەرچەندە خاوەنى فەرىش بوو، مردنىكى ئاسايى وەك ھەر مرۆڤىكىتە مرد. بۆ مردنەكەى دەتوانىن بىزارىبەكەى لە ژيان، بەھۆى شەرى براكوژىيە كورەكانىبەو بەپرازى بوون بەمردن حىسب بەكەين. ھەر بۆيەش فەرىكەى ھىچ رۆلنىكى نيىبە لە پىشگرتنى مردنەكەيدا. بۆ نەمرىبەكەشى دەتوانىن نەمرىبەكى مەعنەويى بۆ تۆمار بەكەين، بەوہى كە تارىكتىر و دريژترىن رۆژگارى ئەو سەردەمەى ئىرانى گەيانە كۆتايى سەردەمىكى نوئى و پىر لە دادپەرورەى دەست پىكرى.

-ئەسكەندەر لە ئەفسانە فارسىبەكەدا پاش سەركەوتنە مەزن و شەرى گرنى و كارە ئەفسانەيىبەكانى، كەوا دەزانى ھەموو دىناى گرتو، بىر لە ژيانى ھەمىشەيى دەكاتەو و بۆ ئەو ژيانەش بەدواى ئاوى حەياتدا دەگەرئى، لەم ئەفسانەيەش وەك ھەموو دەقەكانى تىرى ئەسكەندەر، ئەسكەندەر لە بەدەست ھىنانى ئاوى نەمرىيە سەرنەكەوئى و ناگاتە ئەو كانى و ئاوە و لىتى ناخواتەو، لەوہشدا گەرپان و ھەولنى بىچ ئەنجامى ھەيە، ناگاتە ئەو ئاوەى ئەسكەندەر بەتەن زىندوويى و نەمرىيە دەسكەوئى، بەلام، ئەسكەندەرىش يەككىكە لە پىشەوہى ئەوانەى كە گەرپانىكى تەواو، بەئىرادە و نەخشە و ھىز و سەرو مالىوہ دەكات. ھەرىبۆيە ئەويش وەك زۆرانى تر ئەگەر نەمرىيە جەستەيى دەست ناكەوئى، ئەوا نەمرىيە

مەعنەويى و زىندوويىيە ناو و ميژووى جىھانى گرتووەتەو، ھەر بۆيە بەدەست ھىنانى نەمرىبەكەى، لە رىگاي نەمرىيە ناوہكەيەتى و خۆشى ئەسكەندەر كەسايەتسىبەكى زىندوو و نەمرىيە نىو ميژوو و ئەفسانەيە.

-خدرى زىندە، يەككىكە لەو كەسايەتسىبەكەى كە لەدەقى ئەفسانەيى ھەموو نەتەوہكان نەمرىبەكەى ھەمىشەيى بەدەست دىنىچ، شتىكى بەرچا و گرنى لە ژيانى خدر ئەوہيە، كە خدر ھىچ رۆژنىك خۆى بەدواى نەمرىبەدا نەگەرپاوە، ھەمىشە لەپەنا گەرپاوىك و بەرىكەكەوت ئاوى حەيات و نەمرىيە دەست كەوتو، لەم دەقەشدا (دەقە فارسىبەكە، ھەرچەندە دەقنىك تايبەت بە خدر خۆى نيىبە!) بەلام، دىسان ئاوى نەمرىيە دەخواتەو و بىچ نەخشە و پلان ئەو ئاوە ئەفسانەيى و گرنىكە بەدەست دىنىچ، بۆيە خدر لەگەرپاندا ھەمىشە كەسايەتسىبەكى لاوہكىبە، بەلام، لە بەدەست ھىنانى ھۆو نەمرىبەكە كەسايەتسىبەكى سەركەبە.

لە بەشى (ھەندى لە نەمرانى تىرى) دەقە فارسىبەكان، كەسايەتسىبەكان رىگاي بەدەست ھىنانى نەمرىبەكەيان، بەھۆى گەرپان نيىبە، بەدواى نەمرىبەدا بەشىوہ زانراوہكە، بەلكە بەيارمەتسى پىوانى ئايىنى و لە بۆنە ئايىنبەكان و بەھۆى خواردن و خواردنەو و خۆشاوہ ئامادەكراوہكان كە ھەر كەسنىك ئەو خواردن و خواردنەوہ خۆشانە بخوات و بخواتەو، نامرىچ و دەبىتە يەككىكە لە بىچ مەرگان.

پشوتەن كورى گەورەى گوشتاسب، بەھۆى زەردەشت و لە سايەى شىر و نانى پىرۆز دەبىتە يەككىكە لە نەمران، ئوروتە نەرى يەككىكە لە نەمران و ئەويش خۆشاوى نەمرانى خواردووتەو، كەيخوسرەو گوراشتاسب بەھۆى خواردنى (ئانوش) كە خۆراكى بىچ مەرگىبە، نەمرىيە دەست دەكەوئى. ئەسفەندىار لەسايەى (ئاوى پىرۆز) و بەيارمەتسى زەردەشت پاك دەبىتەو و نەمرىيە بەدەست دىنىچ. رۆستەم و سام و زال بەھۆى دەستورنىك و بەمىرات دەگەنە ئەو نەمرىبە. خەسەرەوى يەكەم و كۆروش، پاش ئەوہى دەمرن خەلك لەسايەى خۆشەويستىان، بەزىندوو و نەمرىيان دەزانن، ئەمەش جۆرىكە لە نەمرىيە، بەلام، نەمرىيە لە زىھن و عەقلى عەوامدا.

۲-۱-۷-۴- ھۆيەكانى نەمرىيە چىن؟

-دەقە ئەفسانەيىبە فارسىبەكان، لەديارکردنى ھۆيەكانى نەمرىيە خاوەنى تايبەتمەندىيە خويانن، ئەو تايبەتمەندىيەش لە ئەفسانە ئىرانىبە كۆنەكانەوہ بۆيان ماوہتەو، ئەويش (فەرى ئىزەدى) يە، ئەو فەرىش بەبنەمالە و نەوہ بۆ نەوہ دەمىنتەو، ھۆيەكەشى ئەوہيە كە ئەو بنەمالەيە، ھەرچەندە بنەمالەى شا و دەسەلاداران و شا و دەسەلاتەكەى خۆشيان بەپىرۆز دەزانن، چونكە رىشەى خويان دەبنەوہ سەر خوداوەندەكان و بەردەوامىش بەشىك لە پىغەمبەرى و خوداوەندى لە خوياندا دەبينن، ئەوہتا (جەمشىد) دەلنى:

منم گفتم بافره ايزدى همم شهربارى همم موبدى (۱۸۳).

واتە من بەو فەرى و بەرەكەتى خويىبە ھەم شام و ھەم پىواى ئايىن و خودا، جەمشىد تەمەنىكى دريژ سوودى لەم (فەرى ئىزەدى) يە بىنى و لەسايەى ھىزى ئەم فەرى زۆر ژيا و زۆر كارى گرنىكە، كەواتە

هۆی نهمریبیه که ی جهمشید له سه ره تاوه تا له خوایی بوونی (فه ری ئیزه دی) بوو. هه رچه نده هه ولی دا هۆیه کی تری نهمری به ده دست بین، ئه ویش (خوداوه ندی) بوو، به لام، سه رنه که وت. که واته جه مشید هۆیه کی نهمری که (فه ری ئیزه دی) یه هه یه تی و بو هۆیه کی تریش هه ول ددا که سیفه تپکی (خوداوه ندی) یه که ئه ویش (نهمری) و هه میسه بییه.

زوحاک ئه گهرچی، له نه وه ی پاشایانی ئیران نییه و ئه مهش مانای بی بهش بوونییه تی له خیر و بیری (فه ری ئیزه دی) له گه ل ئه و بییهش بو نهش له ئه فسانه که دا هه زار سال حوکم دکات، ده کرئ ئه م حوکم کردن و ته مه ن درتیزییه له سایه ی هیزی (ئه هریه ن) وه بزاین، ئه گه ر ئه وه له بیر نه که یه که (زوحاک) و (ئه هریه ن) هه ر زو و په یمانیان له گه ل یه ک به سته بو، دیاره به و بی (فه ری ئیزه دی) یهش زوحاک له هه ندئ له و پاشایانه زۆرت زیا که خاوه نی فه ر بوون، زوحاک هه ر به وه نده وازی نه هیتا، که پاشای ولاتی ئیران بو و ویستی له و به هریه ی شاکانی ئیرانیش سوو دمه ند بی، هه ر بو یه داوا ی له (ئه نا هیتا) ی خوداوه ندی ئیرانی کرد تا (فه ری ئیزه دی) پی به خشی، لیره دا ده گه یه نه وه که بلتین: زوحاک له سایه ی (هیزی ئه هریه نی) هه زار سال زیا و حوکمی کرد، هه ولی دا، (فه ری ئیزه دی) که ئه ویش هۆیه کی ته مه ن درتیزی و نهمریبه به ده دست بین، دوا جار که گیراش به زیندووی زنجیر کرا، واته به (نهمری) - له کتوی ده ماوه ند وه ک سزایه ک زنجیر کرا، هه رچه نده ئه م زیندو و مانه وه ی هیچ هۆیه کی نهمری پیوه دیار نییه ته نیا ئه گه ر سزایه ک بی بو کاره خراپه کانی ته مه ن درتیزییه کی.

فه ره ی دوون ئه و پاشایه گرنه گ و دادوهری که ولاتی ئیرانی له زولم و سته می بی سنووری هه زار ساله ی (زوحاک) رزگار کرد، ئه ویش له نه وه ی پاشایانی ئیرانی بو و خاوه نی (فه ری ئیزه دی) بوو، فیرده و سی ده نووسی:

ببالید برسان سر و سهی همی تافت زو فر شاهنشهی (۱۸۳).

به وه قه د و بالایه ی خو ی ده نازی و (فه ری شاهه نشاهی) لی ده دره وشایه وه ئه م فه ری شاهه نشاهییه ش هه ر فه ری ئیزه دییه، واته که سی فه ری ئیزه دی هه بی و له نه وه ی ئیرانیان بی، مافی ئه وه ی هه یه بیته شاهه نشا که واته ئه م فه ری ئیزه دییه فه ری شاهه نشاهییه. فه ره ی دوونیش هه ر له سایه ی ئه و فه ره بوو سته مکارترین و ته مه ندرتیزترین پاشای له نیورد و حوکمیکی دادپه روه رانه ی دامه زراند و پینج سه د سال حوکمی کرد، دوا جار به بیزاری و ئاره زووی خو ی، ریگای بو مردن خو شکرد، چونکه هیچ هه ولتیکی فه ره ی دوون له به رچاو نییه! که ویستیتتی زۆرت بژی یان نه مر بی، هه ر بو یه (فه ری ئیزه دی) یه که ش له خو یه وه هیچ کارتیک ناکات، که بو ئه ویش هۆی ته مه ندرتیزی و (نهمری) یه ئه گه ر ویستبای.

ئه سه که نده ر وه ک پاشاییک، له خو ینی پاشایانی ئیران نییه و بی به شه له (فه ری ئیزه دی) هه ر بو یه که ئیران و رۆژه لات ته و او ده خاته ژیر ده سه لاتی خو ی بیر له (هۆ) یه کی نهمری ده کاته وه؛ ئه ویش به داوی (ناوی نهمری) دا ده گه ری ئه و ئه وهش به ناوی کانیهی که ده زانی که به (کانی ناوی حه یات) ناو ده بردی. که واته ئه سه که نده ر له چاو پاشا ئیرانییه کان ته مه نیک یه که جار کورت ژیاوه، واته ته مه ن درتیز نه بو به داوی ناوی نهمرییدا گه را ئه ویشی ده ست نه که وت. که واته هۆی نهمری بو ئه سه که نده ریش

هه ر ناوی حه یات یان ناوی نهمریبه که ئه م ناوه ناسراوترین و بلاوترین هۆیه له هۆیه کانی نهمری، نه ک هه ر له نیو ئه فسانه کوردی و فارسییه کاندایه لکه له سه ر ناستی ئه فسانه جیهانییه کانیش. خدی زینده یه کی له و که سایه تیبانه یه، نه ک هه ر به ته نیا له ئه فسانه فارسی و کوردیهی کاندایه، به لکه له سه ر ناستی هه موو ئه فسانه کانی که باس له (خدر) ده که ن به تابه ت ئه فسانه رۆژه لاتی و ئیسه لایه یه کان، زیندو ویتیه که له سایه ی ناوی حه یات یان ناوی نهمریبه، ئه و ئه وهش دیسان هه ر زۆر جار ناوی کانیه و له تاریکیایه، کانیه که ش تابه ته ندیی خو ی هه یه و له کانی ناوی ناسایی جیایه، له هه ر ئه فسانه یه که جو ره تابه ته ندیه کی هه یه له گه ل ده قه کانی تر جیایه، لیره له م ده قه دا، کانیه که هه یه له تاریکیایه و پی ده لین: (آب حیوان- ناوی ژیان) ئه گه ر خو تی تیدا بشووری له گونا هان پاک ده بییه وه و ئه گه ر بشی خو یتیه وه ئه و نهمری به ده ست دینی، که واته له به سه ره اتی خدی زینده ش هۆی نهمریبه که هه ر (کانی ناوی ژیان) و (ناوی حه یات) - یان (ناوی نهمری) یه.

له به شی (هه ندئ له نهمرانی تر) ی ده قه فارسییه کاندایه هه ندئ هۆی نهمریان ده که ویتیه به رچاو که لیره، ئه و تابه ته ندیه له ئه فسانه فارسییه کان سه ر هه لده دا که له ئه فسانه کۆنه کانی ئیران و نایینه کۆنه کانی ئیرانه وه هاتو نه ته ناو ئه فسانه ی ئه مرۆی فارسی.

(پشوته ن) که کوری (گوشتاسب) ه له سایه ی زه رده شت و به هۆی (شیر و نانی پیروز) نهمری به ده دست دینی، (سوشیانت) له ری و ره سمی (یه زه شن) دا (خوشاوتیک) له (شیر و هومی سپی) چی ده که ن، ئه و خو شاو هه ر زینده وه ریک بیخواته وه نهمری به ده دست دینی. (گورشاسب) و (که یخه سه ره) له سایه ی نایینی نو ی و خواردنی (نانوش) که خواردنی بی مه رگیه بی مه رگی و نهمرییان به نسب ده بی.

رۆسته م و زال و سام هه رسیکیان به پیته ده ستووریک که به میرات هه یانه باس له مردنیان ناکری.

ئه سفه ندیار له سایه ی (ناوی پیروز) ئه و ناوه ی که ته ن پاک ده کاته وه و به هه ر جیگایه کی جه سته بکه وی، ئه و جیگایه نه نه خو ش ده که وی، نه پیر ده بی، نه چه ک کاری لیده کات، به لام، لیره ش خالی لاوازی ئه سفه ندیار و ئه و ناوه پیروزه ئه وه یه که، له کاتی خو له ناو نقوم کردنا ئه سفه ندیار چاو ده نوو قیتنی و چاوی ناوی به رناکه وی و ته ر نای و ئه م چاو ته ر نه بو نهش ده بیته هۆی ئه وه ی چه ک کاری لی بکات دوا جار تیری به رده که وی.

که یخه سه ره و ئه سفه ندیار و کۆرش پاش مردنیان عه قلی عه وام نهمرییان پیته به خشن.

ئه وه ی شیوا ی گوته له م به شه دا ناوی هه ندئ هۆی نهمری دینه پیته شه وه که له گه ل شته سروشتی و حازه رکان جیان وه ک (ناوی حه یات) به لکه له ری و ره سمی تابه تی نایینی و که سانی دیار و پیاوی نایینی ناماده یان ده که ن، که زۆرت له گرتنه وه و دروستکردن ده چن، چونکه دروستکردنه که یان له چه ند شتی و جو ره خواردن و خواردنه وه یه ک پیک دیت. سه یر که (شیر و نانی پیروز) (شیر و هومی سپی) خواردنی (نانوش) ئه مانه هه موویان دروستکراون و له دروستکردنه که شیان چه ند خواردن و خواردنه وه یه ک تیکه ل کراون، واته ئه م هۆیانه که هۆی نهمریان ده ستکرد و زانستکردن، هه تا سروشتکرد. ئه مه ش تابه ته ندیه کی دیاری ئه و هۆیه نهمرییان ه ی ئه فسانه فارسییه کانه.

خالتىكى گىزىكى ھۆيەكانى نەمىرى لە ئەفسانەى ھەموو گەلان ئەوھەيە كە كەسەكان زۆرىبەيان دواجار ئەم ھۆيە لە دەست دەدەن، جا ئەگەر بە (گەران) بە دەستىيان ھىتايى، يان ئەوھەيە بە (رېككەوت) كەوتىتە دەستىيان، يان ھەر (بەبنەمالە و مىرات) ھەيانبويى.

لە ئەفسانە فارسىيەكان (جەمشىد) كەسايەتتەپە كە لەبنەمالەى شاھانى ئىيران بە مىرات خاوەنى ھۆي نەمىرى (فەرى ئىزەدى) يە. ئەگەرچى لەسايەى ئەو فەرە تەمەنىكى درىژ دەژى؛ بەلام، سوود لە ھىزى نەمىرىيەكەى نابىنى، چونكە دواجار لەخۆيايى دەيى و قسەى كفر نامىز دەكات و داواى خوداوەندى دەكا، ھەر بۆيە ئەم (فەرى ئىزەدى) كە ھەك لە دەقەكان ديارە تەنيا پىشتگىرى كاروبىرى (خىر!) دەكات، ھەتا جەمشىد روو لە خىرە لەگەلئەتى، كە لەخۆيايى دەيى، ئەو فەرە بەجىي دىلئى و پىشتى تىدەكات. كە فەر پىشتى تىكرد مەرگىش زەفەرى پىت دەبات، دواجار بەمردنىك دەمىندى و دەكوژى زۆر تايبەتە. ئەويش پرىنەو و دوو كەرت كردنىتە بەمشار. كەواتە جەمشىد ھۆي نەمىرىيەكەى بە لەخۆيايى بوون لە دەست دا، كە ھەولئى دا (نەمىرى خوداوەندى) بە دەست پىتئى ئەويش دەست نەكەوت.

فەرەيدوون ئەويش كە ھۆي نەمىرىيەكەى ھەر (فەرى ئىزەدى) بوو، ئەويش نەيتوانى سوود لە ھىزى نەمىرىيەكەى ئەو فەرە پىنئى، ھۆيەكەشى ئەو بوو، كە شەرى برا كوژىي كورەكانى و دواجار كوژرانى ھەر سى كورەكەى لە ژيان بىزارى كرد و (ھىواى زۆر ژيان و نەمىرى) نەما، ئەم بىزارى و بى ھىوايىيەش، رەزامەندىي بەرامبەر بە (مەرگ!) نواند و دواجار پاش تەمەنىكى پىنج سەد سالى مردنىكى ئاسايى مرد.

- زوحاك ئەگەرچى ھەر لە سەرەتاو بەكارى بەد و ئەھرىمەنى دەست پىدەكات و تەمەنىكى ھەزار سالى بەھىزى پاشايەتتەپەو زولم و ستەم دەكات، دواجار دەيەوئ (فەرى ئىزەدى) ش بە دەست پىتئى، كە فەرىيەكەى تايبەتە بەشاھانى ئىيرانى، لەم ھەولئە سەرنەكەوئ كە ھۆي نەمىرى پەيدا بكات بەلام، كە فەرەيدوون سەردەكەوئ و زوحاكى دەكەوتتە دەست، بەزىندويى و نەمىرى دەھىلئەتتەو، ھىشتەنەوھەيك بەنجىركاروئى لە كىيوى دەماوئەند ھەتا كوئايى مېژوو.

ئەو ھۆيانەش كە لە ئەفسانەى زوحاك باس دەكرىن دووانن، يەكيان (فەرى ئىزەدى) يە كە زوحاك خۆي ھەولئى بە دەستھىتەپەنى دەدا، كەچى دەستى ناكەوئ ئەوى تريان، ئەو نەمىرى و زىندويىتتەپەيە كە فەرەيدوون ھەك سزايەك بەنجىركاروئ بەسەرىدا دەپرى واتە زوحاك ئەوھى خۆي دەيەوئ دەستى ناكەوئ، ئەوھش كە دەستى دەكەوئ لەسەر خواستى خۆي نىيە! واتە زوحاك ئەو نەمىرىيە دۆراند كە خۆي دەبويست و نەيتوانى بە دەستى پىتئى؛ ئەوھش كە بەسەرىدا سەپا خۆي نەيدەويست، جا لە ھەردوو باراندا بەخواست و ئارەزووى خۆي نەبوو، كەواتە ھەردوو كيان ھەر دۆراندەن.

ئەسكەندەر يەكئەكە لەو كەسايەتتەپەنى كە زۆر بە (تەواو) ي بەدوئى ئاوى حەيات ھۆي نەمىرىدا دەگەرى، گەرئەكەشى زۆر بەشەوق و ھىواوھە، كەچى پاش سەراو و دەراوئىكى زۆر، ئەم ئاوە بە دەست ناهىتئى، لىرە لەو دەقە ئەوھى گىرنگە، كە ھۆي نەمىرىيەكە بۆ ئەسكەندەر بە دەست نايى، نەك بە دەستى

بۆيە لەم دەقەدا بۆ ئەسكەندەر، نە خالى لاواز ھەيە، نە چۆنەتتەپە لە دەستدان، ئەگەر شىتئىك بۆ لە دەستدانەكەى حسىت بەكەين، ئەو رەنجە زۆر و پى داگرتەپە كە لە ئەنجامدا بى سوود بوو، واتە ئەسكەندەر ھىز و وەخت و سەرمایەكى زۆرى لە دەست دا؛ بەلام، بى ھوودە بوو، نەمىرىيەكەى بە دەست نەھىتا.

خدرى زىندە ھەك كەسايەتتەپەكى نەمىرى دەستكەوتوو لە ھىچ دەقئەكە - نەك ھەر دەقە فارسىيەكان - باس لەو ناكرى كە ئەو نەمىرىيەكە لە دەست بەدات، كە لە دەستى نادا ھەر ئەوھىش يەكە كەسايەتتەپە بە پىتئى ئەفسانەكان - بەردەوام بەزىندويى دەمىنتەو.

لە بەشى (ھەندئى لە نەمرانى ترائى فارسىدا، دوو جۆر نەمەر ھەن، يەكئەكەيان ئەوانەن كە نەمىرىيەكانىيان لەسايەى تايىن و خواردن و خواردنەو دەستكراو ئايىنەكانە، ئەوانە ھىچ باس لەو ناكرى كە بىرن و ھۆي نەمىرىيەكە لە دەست بەدەن، ئەوانەى تىرش، ئەو كەسايەتتەپەنە كە خەلك لە بەر خۆشەويستى پاش (مردن) زىندويىتتەپەن پى دەپەخشن، كەواتە ئەم دوو دەستەپە، نەمىرىيەكەيان ھەمىشەپەيى، يەكەمىيان نەمىرى تەواو بە جەستە و گىيان دووھەمىيان: نەمىرى مەعنەوى و لە زېھن و خەيالى عەوام و خەلكدا.

۲-۱-۸- بەراوردى ئەفسانە كوردى و فارسىيەكان:

كورد و فارس دوو نەتەوھى زۆر لىك نىكن، چ لە رووى رەگەز و خويئەو، چ لە رووى جوگرافى دراوسىتتەپەو، ئەمەش بووھە ھۆي ئەوھى كە مېژووئىكى ھاوھەش و تىكەل و لىك نىكەيان ھەي، ھەر ئەمەشە بووھە ھۆي ئەوھى كە زەمىنەپەكى لەبار دروست بى بۆ كارلئەكردنى فەرھەنگى چ لە ئەدەبى كەلەپوور و فۆلكلۆرەو بەگشتى، چ لە ئەدەبى نووسراو و داھىتراو. لە سەرتاوە بەشىكى كورد و فارسى لە (سانسكرىت) و (ھىند) و تا كوچى (ئارى) يەكان ھاوھەشى يەكترن، لە دروستىوونى ئىمپىراتۆرىيەتى (ماد) دكان و لىك جىابوونەوھى ھۆزەكانى (ماد) و (پارس) ئەگەرچى ھىشتا بەگشتى لەژىر كارىگەرى يەك فەرھەنگدا بوون، ئەوا سەرەتاي تايبەتەندى نەتەوھى ھەريەكەيان ئەو وەختە سەرى ھەلدا، بەتايبەت لەرووى فەرھەنگىيەو، لە نىتو فەرھەنگدا (ئەفسانە و ئەفسانەى خوداوەندەكان) جىگايەكى ديارى ھەيە، چونكە ئەفسانە بەگشتى و بەتايبەت ئەفسانەى خوداوەندەكان لە ئايىن بەتايبەت تىر ئايىنە سەرەتايىيەكانى جيا ناكرىتەو.

لە دواى ئەم مېژوو دەپتە و لە پەناى ئەم ھەموو ھاوھەشىيە، زەمىنەپەكى لەبار ھاتە كايەو بۆ ئەوھى زەمىنەپە (ئەدەبى بەراوردكارى) (۲۶-*) لە نىوان ھەردوو ئەدەب و واتە ئەدەبى كوردى و فارسىدا بەخەملى و پى بگات چونكە ھەموو ھۆكارەكانى سەرھەلئەنى ئەدەبى بەراوردكارى لە نىوان ھەردوو نەتەوھى و لە نىتو ھەردوو ئەدەبدا زۆر بەرچاوان.

ئەگەرچى پىچىككوون و كارىگەرى ھەموو ئەفسانەكانى جىھان لەسەر يەكتردا زۆرە، ھەتا نەتەوھى و ولاتە زۆر لىك دوور و لىك جىاكانيش لە ئەفسانەدا ھاوھەشىيان لە نىواندا ھەيە، ئەوا سەرەراى ئەم

خاله ئه فسانه‌ی کوردی له سه‌ره‌تاوه و تا کۆتایی ئه و قۆناعه‌ی پیتی ده‌گوتری (ئه‌فسانه‌ی ئیرانی) ئه‌وا کورد و فارس تیییدا هاویه‌شن، هاویه‌شیه‌که‌ی میلیله‌تی کورد هیچی له میلیله‌تی فارس که‌متر نییه‌! ئه‌گه‌ر زیاتر نه‌بێ.

ئایین به‌گشتی و ئایینه‌ سه‌ره‌تاییه‌کان به‌تایبه‌ت مندال‌دانی ئه‌فسانه‌ن، رۆژه‌لات به‌شێوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی و کوردستان به‌تایبه‌تی ولاتی سه‌ره‌له‌دانی زۆر ئایین و نایینزایه، ئه‌مه‌ش هۆیه‌کی گرنگی ده‌وله‌مه‌ندی ئه‌فسانه‌یه له ناوچه‌که‌دا.

له‌نیو ئه‌فسانه‌شدا (بیر!)ی گه‌ران به‌دوای نه‌مرییدا هه‌ر له‌و ناوچه‌یه سه‌ری هه‌له‌داوه -گه‌لامش- تا ئیستا کۆنترین و ناسراوترین که‌سایه‌تی و ته‌واوترین ئه‌فسانه‌ی گه‌رانه به‌دوای نه‌مرییدا، ئه‌و پاشا سۆمه‌رییه که پینجه‌مین (*- 27) پاشای سۆمه‌ره، هه‌ر زوو چیرۆکی گه‌رانه‌که‌ی به‌سه‌ر زاراندایه‌وه‌وه و کۆنترین ده‌قی نووسراویشه که تا ئیستا له جیهاندا که‌وتیته‌ ده‌ست. ئه‌وه داستانی -گه‌لامش-ه که کۆنترین داستانی گه‌ران بێ له ناوچه‌که‌دا، ئه‌و هۆیه که بۆ بلاوویونه‌وه، ئه‌م بلاوویونه‌وه‌نه، زه‌مینه‌ی بۆ ئه‌وه خۆش کردووه، که هه‌م خه‌لکانی تریش بیر له‌وه بکه‌نه‌وه به‌دوای نه‌مرییدا بگه‌رێن، هه‌م چیرۆکی گه‌رانی گه‌لامش له‌نیو خه‌لکدا هۆیه‌که بۆ دروستبوون و بلاوویونه‌وه‌ی چیرۆکی تر له‌م باره‌یه‌وه، چونکه عه‌قڵی عه‌وام به‌وه به‌بیره ئه‌فسانه‌یه‌یه‌کان ده‌دات و زۆر جوژ و زۆر شێوه‌ی لێ دیتیتته به‌ره‌م. هه‌ر چهنده ناتوانین له‌وه به‌گومان بێن! که که‌سانی تریش هه‌بووبن وه‌کو گه‌لامش ئه‌وانیش بیران له‌وه کردووه‌وه که به‌دوای نه‌مرییدا بگه‌رێن، به‌لام، داستانی گه‌لامش به‌و گرنگی و پیرۆزیی و ئه‌و به‌ربلاوییه‌ی که له‌کۆنه‌وه هه‌یه‌تی، هۆیه‌که، هه‌موو که‌سایه‌تییه گه‌راو و چیرۆکه‌کانی گه‌ران به‌دوای نه‌مرییدا که له‌دوای (گه‌لامش)وه سه‌ریان هه‌له‌داوه، کاربگه‌ری ئه‌و که‌سایه‌تی و ئه‌فسانه‌یان به‌سه‌روه‌ه بێ. داستانی (میرمح)ی کوردی و ئه‌فسانه‌ی (ئه‌سکه‌نده‌ر) ده‌قه فارسییه‌که‌ی، هه‌ردووکیان کاربگه‌ری گه‌لامشیان به‌سه‌روه‌یه. ئه‌گه‌ر ئه‌سکه‌نده‌ر سه‌رده‌می ژبانی دياره و که‌سیه‌تییه‌کی واقعی می‌ژووییه، ئه‌وا (میرمح)ی داستانه کوردیه‌که سه‌رده‌می ژبانی وه‌کو رووه می‌ژووییه‌که‌ی بزده، به‌لام، له‌خۆتندنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان (*- 28) ئه‌وه دیتته ئه‌نجام که بۆ رۆژگارێکی زۆر کۆن ده‌گه‌ریتته‌وه که زۆر پیتش زایینه. هه‌ر چهنده بیری نه‌مری و گه‌ران به‌دوای نه‌مرییدا بیریکی (مروژ)انه‌ی کۆنه، به‌لام، میلیله‌تی (سۆمه‌ر) و (ولاتی سۆمه‌ر) لانکی کۆنترین ده‌قی نووسراو و به‌رده‌ستان تا ئه‌مروژ. پیتشتر له (به‌شی یه‌که‌م)ی ئه‌م نامه‌یه‌دا گوته‌را: که سۆمه‌رییه‌کان به‌شێکی گرنگن له پیتکه‌ته‌ی نه‌ته‌وه‌یه‌ی کورد، ئه‌وا ئه‌م رایه ریتگا زیاتر بۆ ئه‌وه خۆش ده‌کات که بلیتین: کاربگه‌ری گه‌لامشی سۆمه‌ری. ئه‌مروژ به‌سه‌ر ئه‌فسانه‌ی هه‌ردوو میلیله‌تی کورد و فارس-وه هه‌یه، که وه‌کو گوته‌را خزه‌یه‌تییه‌کی زۆر له‌نیوان سۆمه‌ر و کورد و کورد و فارسدا هه‌یه، ئه‌وا له‌رووی می‌ژووییه‌وه ئه‌م چهنده وشه‌یه پیتوست بوو.

به‌لام، له‌پیتک گرتنی ئه‌و ده‌قه ئه‌فسانه‌یه‌یه‌که‌ی که ئیستا له‌به‌رده‌ستان ئه‌گه‌رچی زۆر خالی هاویه‌ش له‌نیوانیاندا هه‌یه، ئه‌وا هه‌ر ئه‌فسانه‌یه‌ک! واته ئه‌فسانه‌ی هه‌ریه‌ک له میلیله‌تی کورد و میلیله‌تی فارس

خاوه‌نی تایبه‌تمه‌ندی خۆشیه‌تی.

ئیتسانش ئه‌و خاله‌ هاویه‌شانه به‌سه‌رده‌که‌ینه‌وه که له‌نیوان ئه‌فسانه‌کانی گه‌ران به‌دوای نه‌مرییدا هه‌یه، له ئه‌فسانه کوردی و فارسییه‌کان.

٢-١-٨-١-١-٨-٢ خاله‌ هاویه‌شانه‌کان:

* له ئه‌فسانه کوردیه‌کان زۆریه‌ی که‌سایه‌تییه‌کان به‌دوای هۆیه‌کانی نه‌مرییدا ده‌گه‌رێن و له‌نیو جوگرافیا‌یه‌کی فراوان و ئه‌فسانه‌یه‌یدا ده‌سووریتنه‌وه، ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه له ئه‌فسانه فارسییه‌کانیشدا هه‌یه، بۆ نمونه: ئه‌سکه‌نده‌ر و خدری زینده.

* له زۆریه‌ی ئه‌فسانه کوردیه‌کان که‌سایه‌تییه‌کان، کوره‌ پاشا و میر و که‌سانی پاله‌وان و ديار و که‌سانی ئایینن که به‌دوای نه‌مرییدا ده‌گه‌رێن، ئه‌م پاشا و پاله‌وان و پیاوی ئایینیانه‌ش له ئه‌فسانه فارسییه‌کانیشدا زۆر به‌رچاوه، وه‌ک نمونه: له کوردیدا میرمح و له فارسیدا ئه‌سکه‌نده‌ر.

* له‌هه‌ندیک له ئه‌فسانه کوردیه‌کان له‌ریگای گه‌ران به‌دوای (هۆ)یه‌کانی نه‌مرییدا که‌سایه‌تییه‌کان هه‌ندێ به‌سه‌رهاتی به‌ندنا‌می‌زیان به‌سه‌ردێ، ئه‌م به‌سه‌رهات و پیتشه‌اته په‌ند ئامی‌زانه له هه‌ندێ له ئه‌فسانه فارسییه‌کانیشدا هه‌ن، وه‌ک میرمحی کوردی و ئه‌سکه‌نده‌ری فارسی.

* له‌هه‌ندێ ئه‌فسانه کوردیه‌کان، که‌سایه‌تییه سه‌ره‌کییه‌کان که به‌دوای هۆیه‌کانی نه‌مرییدا ده‌گه‌رێن، ده‌ستیان ناکه‌وێ، ئه‌و (هۆ) ده‌ست نه‌که‌وتنه له هه‌ندێ له ئه‌فسانه فارسییه‌کانیشدا هه‌یه، بۆ نمونه: ئه‌سکه‌نده‌ری چارقورنه‌ت له کوردی و ئه‌سکه‌نده‌ر له فارسی.

* له‌هه‌ندێ له ئه‌فسانه کوردیه‌کان، که‌سایه‌تییه‌کان که به‌شهو‌ق و هیتزو سه‌رمایه‌وه به‌دوای هۆیه‌کاندا ده‌گه‌رێن، چنگیان ناکه‌وێ، به‌لام، که‌سایه‌تییه‌ی تر له‌وه گه‌رانه به‌ریتکه‌وت ئه‌و هۆی نه‌مرییه‌یان ده‌ست ده‌که‌وێ، وه‌ک خدری زینده‌ی کوردی و له‌ده‌قه فارسییه‌کانیش هه‌روایه.

* له زۆریه‌ی هه‌ره زۆری ئه‌فسانه‌کان له ده‌قه کوردیه‌کان، ئه‌و که‌سایه‌تییه‌کان که به‌دوای هۆیه‌کانی نه‌مرییدا ده‌گه‌رێن، ده‌ستیان ده‌که‌وێ، به‌لام دواجار له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بێ، ئه‌و هۆی نه‌مرییه له‌ده‌ست ده‌ده‌ن، له ئه‌فسانه فارسییه‌کانیش به‌شێوه‌یه‌ک له شێوه‌کان ئه‌م له‌ده‌ستدانه هه‌یه، وه‌ک له‌ده‌ستدانی میرمحی کوردی و جه‌مشیدی فارسی.

* له هه‌موو ئه‌فسانه کوردیه‌کان که باسی خدری زینده ده‌کات و به‌ریتکه‌وت له ئاوی نه‌مری ده‌خواته‌وه، هه‌تا سه‌ر به‌و نه‌مری و زیندووییه ده‌میتنه‌وه، ئه‌م دیارده‌یه له‌نیو ئه‌فسانه فارسییه‌کانیشدا بۆ (خدر) هه‌ر به‌و شێوه‌یه‌یه.

* له زۆریه‌ی ئه‌فسانه کوردیه‌کان هۆی نه‌مری ئاوی حه‌یاته، له هه‌ندێ له ئه‌فسانه فارسییه‌کانیش ئاوی حه‌یات هه‌ر هۆیه‌کی گرنگه بۆ به‌ده‌سته‌هتانی نه‌مری..

* له هه‌ندێ له ئه‌فسانه کوردیه‌کان ئاوی حه‌یات له کانی حه‌یات-دایه و کانی حه‌یاتیش له‌نیو تاریکایی-دایه. ئه‌م کانی ئاوی حه‌یات و شوینه تاریکییه له هه‌ندێ له ئه‌فسانه فارسییه‌کانیش هه

روایه. له ئەسکەندەر و خدری زیندە کوردی و ئەسکەندەری فارسی.

* له هەندئێ لە ئەفسانە کوردییەکان کانی ئاوی حەیات تایبەتمەندییەکی هەیه، بۆ ئەوەی بناسرێتەوه، وەک زیندووکردنەوهی ماسی مردوو و داری وشکەوهبوو یان جوژی هەلقولاییبەتی، که لێره هەلدهقولتی و هەر له نزیکای خۆی دهچیتەوه ژێر زهوی یان کانییه که هەلدهقولتی کهچی نه زیاد دهکات، نه کهم. ئەم تایبەتمەندییە بۆ ناسینەوهی کانی ئاوی حەیات له هەندئێ له ئەفسانە فارسییەکانیش هەروایه. له ئەسکەندەری چار قورنەتی کوردی و ئەسکەندەری فارسی.

* ژۆریه‌ی هۆیه‌کانی نه‌مریی له ئەفسانە کوردییەکان که به‌دهست دێن، ئەو که‌سه‌ی هۆیه‌که‌ی ده‌ست ده‌که‌وێ، له چ ته‌مه‌نیک بێ له‌و ته‌مه‌نه‌ راده‌وستی و پیرنای و ناشمێ، هه‌تا هۆیه‌که‌ی لای، ئەمه له هەندئێ له ده‌قه فارسییه‌کانیش هه‌ر به‌و شێوه‌یه. بۆ نمونه: خدری زینده له ئەفسانە‌ی هه‌ردوو نه‌ته‌واندا.

* له ئەفسانە‌ی کوردی، به‌تایبه‌ت له داستانی (میرمح) ئەو سێ سێوه‌ی که فه‌لەک ده‌یداته (میرمح) که ده‌یه‌وێ بگه‌رێتەوه و لا‌تی که‌سوکاری سێوه‌کان له پیریون و له مردنی ده‌پارتین، له ئەفسانە‌ی فارسیشدا، خۆشاوی (هوم و شیری سپی)، ئەو که‌سانه‌ی که بیه‌خۆنه‌وه، جگه له‌وه‌ی که نه‌مریی به‌ده‌ست دێن، له چ ته‌مه‌نیکدا بن، ده‌گه‌رێتەوه سه‌ر ته‌مه‌نی پێشتریان، واته گه‌نجتر ده‌بنه‌وه. واته سێوه‌کان لێناگه‌رتن میرمح پیر بێ و خۆشاوی هوم و شیری سپیش ئەگه‌ر پیر بێ ده‌یگه‌رێتەوه سه‌ر ته‌مه‌نی پێشتر و گه‌نجی.

* له ئەفسانە کوردییەکاندا ژۆر هۆی جوژاو جوژ هەن که ده‌بنه هۆی ته‌مه‌ندێژی و له‌شساعی و پیرنه‌بوون و نه‌مریی، له ئەفسانە فارسییه‌کانیشدا هۆیه‌کانی له‌شساعی و پیرنه‌بوون و نه‌مریی ژۆرن.

* له ئەفسانە کوردییەکاندا هەندئێ که‌سایه‌تی به‌ناو و میژوویی هەن، خه‌لک پاش مردنیان، به‌نه‌مر و زیندوویان ده‌زانن، ئەم جوژه که‌سانه له هەندئێ له ئەفسانە فارسییه‌کانیشدا هەروایه، بۆ نمونه له کوردیدا شیخ فەرخ و له فارسیشدا کۆرش.

* له ئەفسانە‌ی کوردیدا (شوین) هه‌یه وه‌ک (قوبیا فه‌له‌کێ) جیگایه‌که که مردنی لێ نییه! له‌ده‌قی زوحاک (کتیوی ده‌ماوه‌ند) یش جیگایه‌که بۆ زوحاک مردنی لێ نییه! واته چۆن میرمح له‌و قوبیا فه‌له‌کێ به‌ زیندوویی ده‌مێنته‌وه، زوحاکیش ئاوا له کتیوی ده‌ماوه‌ند به‌ زیندوویی ده‌مێنته‌وه.

* ژۆریه‌ی که‌سایه‌تییه‌کانی ده‌قه فارسییه‌کان که‌سایه‌تییه‌ میژوویییشن، واته جگه له ئەفسانە میژووش باسیان ده‌کات له کوردییەکان ئەسکەندەریش هەر که‌سایه‌تییه‌کی میژوویییه، ئەوانی تریش ئەگه‌ر رۆژگا‌ره میژوویییه‌که‌یان ژۆر روون نییه! به‌لام، له‌وه‌ده‌چن که‌سایه‌تییه‌ میژووییکی دیار و به‌ناو‌بووین له سه‌رده‌می خۆیان، چونکه ئەفسانە ژۆرت‌ر که‌سایه‌تییه‌ میژوویییه‌کان ده‌کاته که‌سایه‌تییه‌ ئەفسانه‌یی.

۳-۱-۸-۲- جیاوازییه‌کان، له‌نیوان ده‌قه کوردی و فارسییه‌کاندا:

له‌و ده‌قه ئەفسانە‌ییانه‌ی که له‌نیوان ئەفسانە کوردی و فارسییه‌کان لێره له‌به‌رده‌ستن، چەند خه‌لکی جیاوازیش هه‌یه له‌نیوانیاندا، که جیاوازییه‌که‌یان، یا ئەوه‌ته جیاوازیی ته‌واوه و له‌یه‌کتیکیان هه‌یه و له‌وه‌ی تر نییه! یا ئەوه‌ته شێوه‌یان لێک جیا، ئەم خه‌لک جیاوازانەش بۆ هەر یه‌کتێ له ئەفسانە کوردی و

فارسییه‌کان ده‌چنه‌ خانه‌ی تایبەتمەند هەر یه‌کتیکیان له‌گه‌ل ئەوی تر به‌و خه‌لک تایبەتییه‌یه‌ لێک جیا‌ده‌بنه‌وه.

۳-۱-۸-۳- جیاوازی و تایبەتمەندی ئەفسانە کوردییەکان:

- له‌نیوان ئەفسانە کوردییەکاندا یه‌کتێ له‌و که‌سایه‌تییه‌یه‌ که له‌ ده‌ست مردن هه‌لده‌ی و به‌دوای نه‌مرییدا ده‌گه‌رێ (پیره‌ژنیک)، واته که‌سایه‌تییه‌کی (ژن)، که‌چی له‌ ده‌قه فارسییه‌کان که‌سایه‌تییه‌کان هه‌موویان پیاون که هۆی نه‌مرییه‌یان هه‌یه یان به‌دوایدا ده‌گه‌رتن. یا ئەوه‌ته به‌جوژیک له‌ جوژه‌کان ده‌ستیان ده‌که‌وێ.

- له‌یه‌کتێ له‌ ده‌قه کوردییەکان که باسی ئاوی حەیات ده‌کات ده‌لێ: هەر که‌سێ بیه‌خواته‌وه راسته‌ نه‌مریی ده‌ست ده‌که‌وێ! به‌لام، له‌ نیوان کرم و مندال و جه‌وان و لاو و جوامیتر و پیر و که‌تره‌ییدا ده‌سووریته‌وه و به‌رده‌وام له‌نیوان ئەو بازنه‌یه‌ دایه، له‌هیچ یه‌کتێ له‌ ده‌قه فارسییه‌کان باسی ئاوی حەیات به‌م شێوه‌یه ناکات و هیچ که‌س وای به‌سه‌رنه‌هاتوه.

- له‌ ده‌قیکی کوردیدا (زه‌لامیک) که‌ خۆی ئاوی نه‌مریی خواردووته‌وه و نه‌مریی به‌ده‌ست هیناوه چونکه جوژی نه‌مریی‌هه‌ی به‌دل نییه! نامۆژگاری ئەوه‌ی تر ده‌کات که تازه به‌دوای ئاوی نه‌مرییدا ده‌گه‌رێ، که ئەو ئاوه نه‌خواته‌وه چونکه وه‌کو ئەوی به‌سه‌ردێ، ئەو خۆی له‌م ئاوه‌ خوارده‌وه و ئەم شێوه نه‌مریی‌هه‌ پشه‌یمان، نایه‌وێ ئەویش تووشی ئەو پشه‌یمانیه‌ بێ! له‌نیوان ده‌قه فارسییه‌کان ئەم جوژه نه‌مریی و ئەم که‌سایه‌تییه‌ نییه! تا ئاوا نامۆژگاری خه‌لک بکا!

- له‌ ده‌قه کوردییەکان به‌تایبه‌ت له (میرمح) و (ئه‌سحابه‌) دا، که میرمح ده‌چیته‌ نیو (قوبیا فه‌له‌کێ) و (پیاوی ئاغا) ده‌چیته‌ کن ئەسحابه‌ی، بۆ هه‌ردووکیان زه‌مه‌نیک یه‌کجار ژۆر تیده‌په‌رێ، میرمح هه‌زار و پینج سه‌د ساڵ، پیاوی ئاغای حه‌فتی هه‌زار ساڵ وه‌ک ده‌قه‌کان باس ده‌کەن واته دوو جوژ (زه‌مه‌ن) له یه‌ک کاتدا هه‌ست پێ ده‌کری، که‌چی له‌ ده‌قه فارسییه‌کاندا ئەم زه‌مه‌ن تیده‌په‌رین و دوو کاتییه‌ به‌رچاو ناکه‌وێ.

- له‌ ده‌قه کوردییەکان به‌تایبه‌ت (میرمح) ی کوردی له‌ سه‌ره‌تا نازانی (مردن!) چیه‌ و هیچ له‌باره‌ی مردنه‌وه نازانی! به‌لام، که ژنه‌که‌ی ده‌مری و دواجار تیده‌گات که ئەویش رۆژنیک دێ ده‌مری، ئینجا ده‌یه‌وێ بچیته‌ جیگایه‌ک که مردنی لێ نه‌بێ! به‌لام له‌نیوان ئەفسانە فارسییه‌کان که‌سایه‌تییه‌ک به‌م شێوه‌یه نییه!

- له‌ ئەفسانە کوردییەکان چەند کار و رووداوێک هەن هه‌تا ته‌واو نه‌بن و روو نه‌ده‌ن، که‌سایه‌تییه‌کان نامرن واته هەندئێ شت هەن رێگه له‌ مردن ده‌گرن یان راست‌تر مردن دوا ده‌خه‌ن بۆ میرمح نه‌مانی سێوه‌کان، بۆ جووتیار و بالنده و مار و پیره‌مێردیش، وشک بوونی ده‌ریا و ته‌واو بوونی گه‌لییه‌ زورات و له‌ پرپونه‌وه‌ی گه‌لییه‌ به‌ (کراس - کاژ) ی مار و پرپونه‌وه‌ی گه‌لییه‌ به‌سبیل و له‌ خۆلی گرده‌که و له‌ ئەسکەندەر ژێر پیتی بێته‌ ره‌ساس و سه‌ری بێته‌ تاس. به‌لام، له‌ ئەفسانە فارسییه‌کان باسیک له‌م جوژه مردن راگرتنه‌ نییه!

- له ئەفسانە کوردییەکان- بەتایبەت میرمەح و ئەسکەندەر- باس لەو دەکات، جگە لە میرمەح خۆی، ئەسپ و تاژییەکانیشی نەمریی بەدەست دێن، لە ئەسکەندەری چار قورنەت داری وشک و جوانووی مردوو بەئای حەیات زیندوو دەبنەوه، لە دەقە فارسییەکان ئەم جۆرە نەمرییە بۆ گیانلەبەرەن بەم شتوبەییە!

- له ئەفسانە کوردییەکان -بەتایبەت میرمەح و ئەسکەندەر- دواچار خودای تاک و تەنیا بۆ خۆی (جبرائیل) ئاگادار دەکاتەوه کە نابێ میرمەح بگاتەوه قویبا فەلەکی، چونکە ئەگەر بگاتەوه ئەو، ئەو بەبەجاری نامرئ! دەبێ پێش ئەو بەبەتایبەت و ئەو جیگایە کە مردنی لێ نییە! سێوێکانی لە دەست دەربێ و بمێ. ئەسکەندەریش نابێ لە ئای نەمریی بەخواتەوه، چونکە مرۆڤە! نەمریی هەر بۆ خوداوەندان و ئەوانیە کە لەپێری مرۆڤاندا نامیتن، ئەمەش هەر لەسەر فەرمانی (خودا) یە و بەهۆی دەنگی لە غەیبیەوه، بەلام، لە ئەفسانە فارسییەکان (خودا) بەم شتوبە راستەوخۆ دەست لەکارەکان وەرنا دا.

۳-۱-۸-۴- جیاوازی و تایبەتەندی ئەفسانە فارسییەکان:

- له ئەفسانە فارسییەکاندا زۆریە کەسایەتیەکان بەرچەلەک و بنەمالە (فەری ئیزەدی = هۆی نەمریی) یان بۆ ماوەتەوه، لەنێو دەقە کوردییەکان هیچیان هۆی نەمرییان بەمیرات بۆ نەماوەتەوه و هەموویان یا ئەوتە بەدوایدا گەراون یان بەرێککەوت دەستیان کەوتوو، یان هەندیکیان دواى مردنیان خەلک نەمرییان پێ بەخشبون.

- له هەندێ لە دەقە فارسییەکان هۆبەکانی نەمریی هۆی پیرۆز و ئایین و زیندوویی و نەمریی زوحاکیش ئەهەرمیە نییە، واتە هۆبەکان هۆی خێر و شەرن؛ بەلام، لە دەقە کوردییەکان هەر هەموویان هۆی بێ لایەن، واتە باس لە خێر و پیرۆزی و ئایینی یان بەدەفەری و ئەهەرمیە ناکرێ.

- له هەندێ لە دەقە فارسییەکان، هۆبەکانی نەمریی وای دێتە بەرچاو کە دەستکرد و زانست کردب، چونکە دەگێرێتەوه و دروست دەکرێن، گێرێتەوه دروست کردنی نیشانەى ئەوەن کە بەزانیاری بەرهم هاتوو بەلام، لە دەقە کوردییەکان هەموو هۆبەکانی نەمریی هۆی سروشتی و بەرهمی خۆرسکن و هیچ نیشانەییکی دەستکردیان پێو دیار نییە.

- له دەقە فارسییەکان، جەمشید لەگەڵ ئەو هۆی خاوەنی (فەری ئیزەدی) یە و دەتوانێ لەسایەى ئەو فەرە چۆن زۆر ژیا ئاواش نەمر بێ؛ کەچی بەو نەندە راناوەستێ و داواى (خوداوەندی) دەکات و بەدواى هۆبەکی تری نەمرییدا دەگەرێ. کەچی لەنێو دەقە کوردییەکان هیچ کەسایەتیەکی نییە! کە هۆبەکی نەمریی هەبێ و بەدواى یەکیکی تریشدا بگەرێ.

- له دەقە فارسییەکان، کەسایەتیەکان جگە لە خدری زیندە هەموویان پاشان و حوکمی ولات دەکەن کەسایەتی میژوویی کە لە کوردییەکاندا، جگە لە ئەسکەندەر و خدر کە دووبارە دەبنەوه، ئەوانی تر لە ئیستای دەقەکان وەک کەسایەتی نێو خەلک و ئاسایی باس دەکرێن.

- له ئەفسانە فارسییەکاندا میژووی دەقەکان، چ وەک ئەفسانە چ وەک بارە میژووییەکی پۆزگاری

کەسایەتی و رووداوەکان پۆزگاریکی بەکجار کۆنە و دەقەکان هەموویان ئەو یان پێو دیارە کە بۆ پێش زاین دەگەرێتەوه، بەلام، دەقە کوردییەکان لەرووی میژووییەوه، دەقەکانی ئیستایان زۆریان کراوە ترن و خۆیان بە زەمەنیکێ دیاریکراو نەبەستەوه. ئەگەرچی بەگشتیش نیشانەى کۆنیان پێو دیارە.

۳-۱-۹-۱- نەمریی، لە نێوان ئەفسانە و واقعی ژبان لە ژێر رۆژنایی ئەفسانە کوردی و فارسییەکاندا:

له ئەنجامی خۆتێندەوهی دەقی ئەفسانە کۆنەکان و سەرچاوە میژووییەکان و کتیبە ئایینیەکاندا دەگەینە ئەو کە (مرۆڤ) هەر لە کۆنەوه هەولێ ئەو دیارە کە بگاتە حالەتی (نەمریی!) و ئەو نەمرییەش بەهۆی بەدەستەپێنایی یەکی لە (هۆ!) یەکانی نەمریی زانیو، ئەگەرچی دوا قوناغ و دوا مەبەستی ئەم هەولانە بەدەستەپێنایی نەمریی بوو، بەلام، لەو رێگایە هەولێ تریشی داوه و دەسکەوتی تریشی بەدەست هێناوه، لەوانە (لەشساعی) و (هەمیشە گەنجی) واتە پیر نەبوون و (تەمەن درێژی) و دواچار (نەمریی!). دیارە لیکۆلەرەوان ئەو یان سەلماندوو، کە سەرچاوە ئەفسانەیی و میژوویی و ئایینیەکان بێ بەش نین لە هەوالی (راست) و (بەرهمی زانستی) (۳-۲۹) جگە لەو هەوش سالانیکە زاناکانی سەردەم زۆر شیکردنەوه و سەلماندن زانستییانە لە زۆر روووە بۆ (کار) و (هەوال) ئەفسانەیی و میژوویی و ئایینیەکان بۆلاو دەکەنەوه، ئەگەر لە ئەفسانە کوردی و فارسییەکان باسی کەسانێ دەخۆتێنەوه کە لەشساع و تەن قایم بوون و (چەک و نەخۆشی) نەیان توانیو کاربان تێ بکەن، ئەوا ئەمرۆ ماوەیەکی زۆر نەخۆشی کوشندە کە پۆزانی بە سەدان و هەزاران و ملیۆنانی دەکوشت ئیستا زۆر بەئاسانی چارەسەر دەکرێن بەتایبەت دۆزینەوهی ئەم دواوییە (D.N.A) و (پۆزەى جینەکانی مرۆڤ) (۳-۳۰) کە ئەک هەر دەتوانی لەشیکى ساغ دروست بکات، بەلکە دەبیتە هۆی تەمەندریژی و (سەرهلدانى هەندى مرۆڤ کە نەمرن) (۳-۳۱)، ئەمەى ئەمرۆ زانست بەرهمی دێن، پێشتر لە (ئەفسانە و ئایین و میژوودا) باسکراون. لە ئەفسانە فارسییەکاندا -ئەفسەندیار- کە خۆ لە (ئایى پیرۆز) تقوم دەکات و هەموو جەستەى (نەخۆشى و چەک کارى لێ ناکات) تەنیا چاوی نەبێ کە لەکاتی خۆ تقوم کردندا چاوی نووقاندوو و بە ئایى پیرۆز تەر نەبوو. واتە ئەم ئاوە پیرۆزە هۆبەکی لەشساعی بوو. (میرمەح) جگە لەو هۆی کە دەگاتە (قویبا فەلەکی) ئەو جیگایە هەزار و پینج سەد سال هەر لەو تەمەنەى دەهێلێتەوه کە تیبیدا چوونەتە ئەو، ئەویش تەمەنى تازه گەنجی، ئەوا (سێ سێو) هەکی کە لە فەلەکیشى وەردهگرێ، ئەو گەنجیەى رادەگرن هەتا سێوێکان لە دەست نەدا، کە سێوێکانیش لە دەست دەدا، لەگەڵ نەمانى هەر سێوێک رادەبەکی پیری لێ بەدەردەکەوێ، هەتا لەگەڵ نەمانى سێوێ سێوێم، بەبەجاری (میرمەح) دەمرێ. ئەو هۆی لێرە مەبەستە، بەدەستەپێنایی لەشساعی و هەمیشە گەنجیە واتە پیر نەبوون، لە ئەفسانەدا و ئەویش لەسایەى (ئایى پیرۆز و سێ سێو) ئەگەر ئەم دووانە وەک هێمایەکی ئەفسانەیی قبوڵ بکەین، ئەوا دەتوانین ئەم دوو هێمایە، (ئایى پیرۆز و سێ سێو) بەرامبەر بە هێمای (D.N.A) تازه داهاووی زانستی رابگرین، کە ئەمەش -وەک زاناکان رابانگەیاندا- هەر ئەو کارە لە واقعدا دەکات کە ئایى پیرۆز و سێوێکان لە ئەفسانەدا کردوویانە. کە لەشساعی و هەمیشە گەنجی و پیر نەبوون لە ئەفسانە و ئایین و میژوودا باسکراون و زانستیش ئەمرۆ ئەمانە دەسەلمێنێ، ئەو

تەمەندریژییەش بێ شک ئەنجامیەکی سروشتی ئەو لەشساعی و ھەمیشە گەنجی و پیر نەبوونە. پێشتر ھەر لەم لێکۆڵینەوەیەدا لە باسی (تەمەندریژان) باسی چەند نمونەیانە کمان کرد. جەمشید نۆسەد و پەنجاسال ژیا و زوحاک نزیکە لە ھزار سال و ھەروەھا لە سەرچاوە ئایینیەکان تەمەنی نوح دەگاتە نۆسەد و پەنجاسال، ئەگەر جەم تەمەندریژییەکی لە سایە (فەری ئیزەدی) بوو (نوح) لە سایە ئایین و پێغەمبەراییەتی بوو، ئەو زوحاک لە سایە چی بوو، خۆ ئەو کەسایەتیەکی خۆتێژ و ئەھریەنی بوو؟! کەواتە شتیکی بێ لایەن- واتە زانستی- ھەبە کە دەبێتە ھۆی تەمەندریژی، ئەم ھەوالانە کە ھەوالی ئەفسانەییو ئایینی بن، ئەوا ھەر ئیستای ھەوالی زانستی پشتگیری ئەو تەمەندریژییە دەکات، لە باسی (جینە بۆماوھییەکان) نووسراوە: «ئەو تاقیکردنەووە چرانە دەرباری مامەلە کردن لەگەڵ ئەو شفرانە و ئاشکراکردنی نەیتی پێکھاتەکانی، وای لە یەکێک لە زانا بەناوبانگەکانی بەریتانیا کردووە کە بە باوەڕتی زۆرەو رابگەڕێت کە لە ماوھەکی کورتدا لە توانای مەزۆفدا دەبێت کە تیکرای تەمەنی درێژ بکاتەووە بە قەد دوو ئەوندە تیکرای تەمەنی ئیستای و لەوانە بەتوانی تەمەنی مەزۆف بگەڕێتە ١٢٠٠ سال» (٢٢٢، ٣١٣٣) ئەو تەمەنە کە مەزۆف زاناکان بە دەستی دین بۆ مەزۆف- کە بەرھەمیکی زانستی- زۆر لەو تەمەنانە نزیکە کە جەمشید و زوحاک و زال و میرمەح لە ئەفسانەدا و (نوح) لە کتیبە ئایینیەکان ھەیانوو. ئەمەش زیاتر واقعییەتی تەمەنی مەزۆفی نیو ئەفسانەکانی رابردووە لەگەڵ تەمەنی چاوەروانکراوی ھەوالی زاناکان لێک نزیک دەکاتەووە.

ئەگەر تەمەندریژییە نیو ئەفسانەکان ئیستا زانست پشتگیری لێ دەکات و بۆی ھەول دەدات بیکاتە واقعییەکی پۆزانی ژیان. ئەوا ھەر زانستیش ھەوالی بە دەستھێنانی جۆریک لە (نەمری!) ھەبە، ئەواتا (جۆن ھاریس، یاریدەدەری کارگێری بەرنامە توێژینەووە لە نەیتیەکانی جینی مەزۆف) لە پۆزانی راگەیانندی ھەوالی گرنگی مادە (D.N.A) دەلێ: «سەرکەوتنی زاناکان لە مامەلە کردن لەگەڵ مادە (D.N.A) دەبێتە ھۆی پێشکەوتنی زۆر گەورە لەسەر ئاستی نوۆداری مەزۆفی، ھەروەھا (جۆریک رێگرتن لە مردن) یان لەسەر خۆ کردنەووە (ئەجەل) بەھۆی درێژکردنەووەی تەمەنی مەزۆف» (٢٢٢، ٣١٣٣) ئەواتا (جۆن ھاریس) ی زانی پۆزە نەیتی جینەکانی مەزۆف، باسی ئەو دەکات کە ئەو دەسکەوتە گەورەییە زانست دەبێتە ھۆی (جۆریک رێگرتن لە مردن) دیارە ئەم زانایە نایەوێ بەروونی بلێ: (تەواو رێگە لە مردن دەگیرێ) بەلام، ھەر لەم راگەیانندنە زانایەکی بەریتانیا دەلێ: «پێشکەوتن لە بواری مامەلە کردن لەگەڵ جینەکان دەبێتە ھۆی سەرھەلدانی ھەندێ مەزۆف کە (نەمرن)،» (٢٢٢، ٣١٣٣) ھەروەھا ئەو زانایە لەسەر قەسەکانی بەرەوام دەبێ و دەلێ: «لێکۆڵینەووە لە ئارادایە کە دەبێتە ھۆی درێژکردنەووەی ماوھە ژیان بۆ ماوھەکی دیاری نەکراو، بەلام، لە بیروبووچوونی زانیاندا بە کەوا بگاتە رادە نەمری مەزۆف» (٢٢٢، ٣١٣٣) ئەوا ئەو ئەنجامی ھەوالی بێ وچانی زاناکان خەریکە لەشساعی و تەمەندریژی دەبێ بەشتیکی بەرەو دەست. وەک ئەو زانایە دەلێ: لە بێر و بۆچوونیشیاندا بە بیگەنە رادە نەمری، ئەگەر ئەفسانەکان باسی نەمرییان زۆر دووبارە کردووەتەو، ئەوا زاناکانییش زۆر بە زانیاییەووە بۆی ھەول دەدەن.

ئەگەر لەشساعی و تەنقایی و تەمەندریژی و پیر نەبوون و نەمری لە ئەفسانە جیھانییەکان زۆر باسکراوە و لە نیو ئەفسانە ی کوردی و فارسیدا نمونەمان لێ ھینایەووە، ئەوا ئەم خواستە مەزۆف لە نیو ئەفسانە، ھەر خەونیکی لە مێژینە مەزۆف نەبوو! دوور نییە پۆزانی خەلک لە سایە زانستی سەردەمی خۆیانەووە بە لەشساعی و تەمەندریژی ژیا بن و ھەوالی (نەمری) یشیان دا بن، ئەو خواستە لە رابردووش ھەر تەنیا بە یەک رینگا بۆیان ھەول نەداو، لە نیو ئەم ھەوالانە ھەوالی سەرکەوتووی زانستیشی تیدا بوو. ھەر ئەو ھەولە زانستیەکی رابردووە ئیستا بە شێوەی تازە و ھاوچەرخ مەزۆف بە پێ داگرتن و دلسۆزی و زانیاییەووە برەو ی بێ دەدا و لەسەری بەرەوامە، ھەر ھەوالی زانستییانەشە زۆر ئەفسانەکی رابردووی ئەم مەزۆف کردووە بە واقعییەکی پۆزانی و بەر دەست، لەسەرکەوتن و بە دەست ھینانی لەشساعی و تەمەندریژی نایب لە ھەوالی زانستییانە مەزۆف بۆ سبەبێ بێ ھیوا بێن.

١-١-٢- نەمری خوداوەند و مەرگی مەزۆف!

نەمری خواستیکی لە مێژینە مەزۆف، پێش ئەو (گلگامش) مەرگی (ئەنکیدو) بێترستی و بەدوای نەمرییدا بگەرێ، (ئوتو-ناپشتم) خۆی و ژنەکی لە سایە چاکەیکە کە لەگەڵ خوداوەندانی کردبوو، لە پاداشندا خوداوەندەکان لە ربزی (مەزۆف!) یان دەرھینا و بردیانە ولاتی خوداوەندان و کردیان بە یەکن لە نەمران، گلگامشیش ترسی (مەرگ!) سەری پێ ھەلگرت و بە دوای (گیایی نەمری) چوو لە (ئوتو-ناپشتم) بێرس، کە چۆن دەتوانی نەمری بە دەست بێنێ؟! لە رینگا رێی دەکەوتە مەرخانەیک و ژنە خاوەن مەرخانە کە لە مەبەستی گلگامش حالی دەبێ بە دوای چیدا دەگەرێ پێی دەلێت:

«ئەو بۆ کوێ ھەلگەوتی: گلگامش؟»

ئەو ژیانە بە دوایدا دەگەرێ، نایدۆزیتەووە!

پۆزانی خۆی مەزۆف دروست کرد.

مردنی کردە بەشی مەزۆف

ژیا نیش بۆ خۆی» (١٣٣، ص ٣٥-٣٨)

ئەو ژنە بە بێر گلگامشی دەھینتەووە، کار و بیریاری پێشتری خوداوەندانە، کە ھەر زوو (ژیان-نەمری) یان بۆ خۆیان ھەلئاردووە و (مردن) یشیان کردووە بەشی مەزۆف، بۆیە ئەو دەست بە گلگامش بە دوایدا دەگەرێ نایدۆزیتەووە! یا راستتر ئەگەر بشیدۆزیتەووە و دەستیشی بکەوێ، دەبێ دواجار لە دەستی بەدا، چۆن گلگامش (گیایی نەمری) لە دەست دا. چونکە (مەزۆف!) بە شێوەی مەزۆفی خۆی ناتوانی نەمری بە دەست بێنێ، ئەواتا (ئوتو-ناپشتم) بوو بە یەکن لە خوداوەندان. ھەر لە ئەفسانە کوردیش کە (خدر و ئەلیاس) ناوی نەمری دەخۆنەووە و دەیانەوێ ئەسکەندەر لە ئاوە ناگادار بکەنەووە، دەنگێک لە غەیبەووە پێیان دەلێ: ئێوە کە ناوی نەمریستان خواردووەتەو لە ربزی (مەزۆف) اندا نەمان، (ئەسکەندەر) نایب ئەو ئاوە بخواتەووە، مەبەست ئەو بە ئەسکەندەر مەزۆفە و مەزۆفیش نایب لەم ئاوە بخواتەووە و نەمری، ھەر لە ئەفسانە (میرمەح) کە جاری دوو بە (سیو) ھەو بۆ قوبسا فەلەکن دەگەریتەووە، (خودا) بە (جبرائیل) دەلێ: کە ئەو سیوانە لێ بستینی، نایب بگاتە قوبسا فەلەکن

چونکه مرۆڤه، مرۆڤیش -داری مردنیهه- ماناکه‌ی وا ده‌که‌وئیتته‌وه. چونکه هه‌تا له‌م ئه‌فسانانه‌ی که که‌سایه‌تییه‌کان نه‌مرییش به‌ده‌ست دیتن دواچار له‌ ده‌ستی ده‌دن. ئه‌وه‌ش هه‌ر ئه‌و رایه‌ ده‌سه‌لمینتی که له ئه‌فسانه‌کان بێشتر خوداوه‌ندکان (ژبان-نه‌مری)یان بۆ خۆیان داناهه‌ و (مه‌رگ)یش بۆ مرۆڤ، هه‌ر ئه‌و ده‌ستوره‌ ئایینه‌کانیش دووباره‌یان کردووه‌، جیا له‌وه‌ی که له ئه‌فسانه‌کان فه‌رمانی (خوداوه‌ند)انه و له ئایینه‌کان، به‌تایبه‌ت (قورئان) فه‌رمانی (خودا)یه! ئه‌وه‌تا له قورئان روو له مرۆڤ ده‌کات و پیتی ده‌لی:

«قل ان الموت الذي تفرون منه فانه ملاقيكم» (الجمعة "٨") واته: بلی، ئه‌و مردنه‌ی ئیوه له‌ده‌ستی هه‌لدین، هه‌ر ده‌تانگاتتی. واته ئیوه هه‌رچی بکه‌ن له‌ده‌ست مردن رزگار نابن، ئه‌وه‌ش ته‌واو له‌گه‌ڵ قسه‌ی ژنه‌ی خاوه‌ن مه‌یخانه‌ی داستانی گلگامش یه‌ک ده‌گرتته‌وه که ده‌لی: (ئه‌و ژبانیه‌ی به‌دوایدا ده‌گه‌رپتی، نایدۆزیتته‌وه) ئه‌گه‌ر ئه‌م ئایه‌ته به‌لگه‌ی مه‌رگی حه‌قیی مرۆڤه، ئه‌وا هه‌ر له (قورئان)دا ئه‌وه دووباره ده‌کاتته‌وه و ده‌یسه‌لمینتی که ئه‌وه‌ی که ده‌مینتی هه‌ر (خودا)یه، ئه‌وه‌تا خودا ده‌فه‌رمووئ: «وبیقی وجه ربك ذو الجلال والاكرام» (الرحمن "٢٧") واته ماناکه‌ی وایه که: ئه‌وه‌ی که هه‌ر ده‌مینتی، خودا هه‌ر خۆیه‌تی به‌مه‌زنی و پیرۆزی، دیسان ئه‌و فه‌رموووه‌یه‌ش له‌گه‌ڵ قسه‌ی خوداوه‌ندانی نییو ئه‌فسانه یه‌ک ده‌گرتته‌وه که گوتووایه: (پۆژی خودای مه‌زن مرۆڤی دروست کرد، مردنی کرده به‌شی مرۆڤ، ژبانیش بۆ خۆی) ئه‌وه‌ی له قورئاندا زۆر دووباره‌ی ده‌کاتته‌وه و پیتی له‌سه‌ر داده‌گرئ ئه‌وه‌یه که (خودا هه‌ر ده‌مینتی و هه‌ر هه‌بووه) (٣٢-٣٢) ئه‌وه‌ش ئه‌فسانه‌کان به‌زۆر شتیوه گوتووایه و سه‌لماندووایه هه‌ر ئه‌وه‌یه که خوداوه‌نده‌کان (ژبان = نه‌مری)یان بۆ خۆیان هه‌لبژاردوه‌وه.

ئه‌وه‌ی که ئه‌فسانه و ئایینه‌کان زۆر ده‌یلتیه‌وه (نه‌مری!) (خودا) و (مردن)ی (مرۆڤ)ه، ئه‌مه‌ش مه‌نتیقیتی واقعیی فه‌لسه‌فیی ئه‌خلاقیی ژبانیه تا ئیستا.

ئه‌گه‌رچی هه‌موو ئه‌فسانه و کتیبه ئایینییه‌کان پراو پرن له پهنی فه‌لسه‌فی و مه‌نتقی، که ئه‌وه ده‌سه‌لمین، مرۆڤ ناتوانی (نه‌مری!) ئه‌وه‌ی که نه‌مه‌ره هه‌ر (خودا)یه، هیتشتا له ئه‌فسانه و ئاییندا نمونه‌ی ئه‌و که‌سانه هه‌ن که توانیویانه به‌جۆرتیک له جۆره‌کان نه‌مری به‌ده‌ست بێن، هیتنده هه‌یه، ئه‌و که‌سانه‌ی که نه‌مرییه‌کان به‌ده‌ست هیتناوه له ریزی مرۆڤدا نه‌مان. ئه‌وه‌ی بۆ ئیتمه‌ گرنکه (مرۆڤ)ه و (نه‌مری) به‌ده‌ست هیتناوه، جا چۆنی به‌ده‌ست هیتناوه لای ئیتمه ئه‌و چۆنیه‌تییه مه‌به‌ست نییه! (ئۆتو-ناپه‌شتم)ی ئه‌فسانه و (خدری زینده‌ی) ئایین، هه‌ردووکیان (مرۆڤ)ن و چۆنه‌ته‌ ریزی (نه‌مران)، ئه‌مه‌ش بایی ئه‌وه ماوه بۆ (زانا)کان ده‌یلتیه‌وه که له‌گه‌ران به‌دوای نه‌مرییدا بێ هیوا نه‌بن! ئه‌گه‌ر پۆرتیک که‌سانیک هه‌بوون له‌سایه ئایین و به‌یارمه‌تی (خوداوه‌ند) و (خودا)وه توانییه‌کان، نه‌مری به‌ده‌ست بێن! ئه‌وا ئه‌مرۆ- وه‌ک زۆر به‌ده‌ست هاتووێ تر- ناکرئ له‌سایه‌ی (زانست) و (زانا) که‌انه‌وه هه‌ولێه‌کانیان بیتیته‌ هۆی (سه‌ره‌لدانی هه‌ندئ مرۆڤ که نه‌مرن) یان ئه‌وه‌ته بتوانن (جۆرتیک ریتگرتن له مردن) به‌ده‌ست بێن؟ باشه ئه‌گه‌ر مرۆڤ وه‌ک کابرای چیرۆکی (زه‌لامیک) جۆرتیک نه‌مری له‌سایه‌ی زانست به‌ده‌ست هیتنا، ئه‌رئ دواتر لیتی په‌شیمان ده‌بیتته‌وه؟ یا ئه‌وه‌ته ئه‌گه‌ر به‌دلی بێ دیسان به‌هۆیه‌ک

له‌هۆیه‌کان له‌ ده‌ستی ده‌دا؟

هه‌ر چۆنیک بێ، ژبان سه‌لماندووویه‌تی، نه‌ مرۆڤ له ژبان بێ هیوا ده‌بێ و نه ئیمانداره‌کان له‌پاراڤه‌وه ده‌که‌ون و نه زاناکان واز له هه‌ولدان دیتن. ئه‌مه‌ش هۆیه‌کی گرنک و گه‌شی به‌رده‌وامیی ژبانیه.

په‌راویزی به‌شی سینه‌م :

(١-*) ناوی خدری زینده له ئه‌فسانه کوردییه‌کان به‌زۆر شتیوه ده‌نوسرئ. خضر، خدر، خدری زینده، خیری زینه، قۆجه خدر.

(٢-*) ئه‌سه‌کهنده‌ر وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی میژوویی ئه‌گه‌رچی میژووی ژبانی زانراوه، هیتشتا له ئه‌فسانه جیهانی و کوردییه‌کان به‌زۆر شتیوه ناوه‌که‌ی ده‌گوتئ. لیره مه‌به‌ست وایه که ئه‌سه‌کندر چوار قورنه‌ی جیهانی گرتوه له قورئانیشدا به (ذی القرنین) ناوی هاتوه و لیکۆله‌هوان پتر له مانایه‌کیان داوه‌تی.

(٣-*) له‌ناو عه‌وام وایه (خدری زینده) به‌زۆر شتیوه خۆی به‌خه‌لک پیتشان ده‌دا، جگه له پیره‌میردیتی ریش سپی و شتیوه مرۆڤانه له‌سه‌ر شتیوه ئازده‌لێش به‌ده‌رده‌که‌وئ.

(٤-*) بۆ زیاتر ئاگاداری سه‌یر بابته‌ی (خدر-الیاس) بکه له ژماره (١١)ی گۆڤاری لالشل ٦٩.

(٥-*) قه‌لای زوحاک، ناوی زوحاک له‌م شتیوه لیکۆلینه‌وه‌ی زۆر هه‌لده‌گرئ، چۆن زۆر شتیوه تر له‌م ناوچه‌یه ناوی زوحاک ده‌دیتته‌ پال. ئه‌م دووباره بوونه‌وه‌یه ریشه‌یه‌کی میژوویی هه‌یه.

(٦-*) لیره (فه‌ری زه‌رده‌شت) به‌کارهاتوه، هه‌ندئ جاریش (فه‌ری شاهه‌نشاهی) به‌کار دئ و هه‌موو هه‌ر له (فه‌ری ئیزه‌دی) یه‌که‌وه هاتوه.

(٧-*) نووسینه‌وه‌ی ده‌قی فۆلکلۆری به‌هه‌موو جۆره‌کانییه‌وه کاریکی پر هونه‌ره، زۆرجار حه‌کایه‌تخوان جینگۆرکی به‌ناوی که‌سه‌کان ده‌کات، کۆکه‌روه ده‌بێ ئاگاداری، لیره له‌بابته‌ی (جبرائیل) فه‌له‌ک به‌کار هاتوه و له‌باتی ده‌رویش جبرائیل.

(٨-*) ئه‌وه‌ی که گیانان ده‌کیشی (عزرائیل)ه نه‌ک (جبرائیل).

(٩-*) ئه‌و باغ و قه‌لایه‌ی جه‌مشید که هه‌موو مرۆڤه جوان و له‌شساغ و گیانله‌به‌ره چاکه‌کان و رووه‌که به‌سه‌وده‌کان ده‌پارێزی زۆر له‌که‌شتیی نوح ده‌چێ که مرۆڤه ئیمانداره‌کان و رده‌گه‌زه‌کان ده‌پارێزی.

(١٠-*) له‌وه‌ی که (فیرده‌وسی) له (شاهنامه) (زوحاک)ی به‌رده‌گه‌ز کردووته عه‌ره‌ب هه‌ندئ له‌نوسه‌رانی ئیترانی ئه‌وه به‌کارده‌وه‌ی ئه‌و داگیرکردن و کوشتن و ویرانکردنه‌ی عه‌ره‌ب ده‌زانن بۆ ولاتی ئیتران، ده‌نا بۆ رده‌گه‌زی زوحاک پرای تر هه‌یه.

(١١-*) گرشاسب یه‌کێکه له نه‌مرانی باوه‌ری زه‌رده‌شتی، که زوحاک له‌کۆتایی میژوو زنجیر ده‌پسینی له‌گه‌لی ده‌که‌وینته شه‌ر و زوحاک ده‌کوژئ.

(١٢-*) گورزی سه‌ره‌گا یه‌کێ له نیشانه و پاشماوه‌ی شاکانی ئیترانی کۆنه که شاکان وه‌ک چه‌کیکی پیرۆز به‌کاریان ده‌هیتنا.

(١٣-*) ئه‌م به‌زنجیره به‌ستانه‌وه‌ی زوحاک له کیتی ده‌ماوه‌ند و ئه‌م پیاوه ته‌نیا ئیسه‌ک ماوه‌ی به‌زنجیر به‌ستراوه‌ی که (ئه‌ولیا چه‌له‌بی) له کتییی (کورد له میژووی دراوسێکاندا) باسی ده‌کات له‌لایه‌ره (١٥٧) ده‌بێ هه‌چ په‌یوه‌ندییه‌کیان پێکه‌وه هه‌بێ؟.

(*)-۱۴) له (یهمهن) هه‌ندئێ سه‌رچاوه به ولاتی یه‌مه‌نی ئیستای نازان، ده‌لێن مه‌به‌ست ده‌رووبه‌ری خوزستانه .
(*)-۱۵) ئه‌وه‌ی زانراوه ئه‌رستۆ مامۆستای ئه‌سکه‌نده‌ر بووه له واقیع لیته له‌م ئه‌فسانه‌یه‌ش وه‌ک زانا و ریش سپی ده‌وری هه‌یه .

(*)-۱۶) یه‌زه‌شن: بۆنه و داب و ده‌ستوورێکی خودا په‌رستییه له ئایینی مه‌زده سه‌نا .

(*)-۱۷) (میرمخ) که دوور نییه ناوه‌که‌ی له (میرمیهر) هوه هاتیخ و له خوتنده‌وه‌ی ده‌قه‌که به‌ده‌رده‌که‌وه‌ی که زۆر کۆنه و به‌رێژ (پیر کونجی پیرخێرۆ) له ده‌قه‌که‌ی خۆی که له گو‌فاری (که‌له‌پووری کورد) ژماره ۱۳ بلاوی کردووته‌وه، میرمخ ده‌باته‌وه سه‌ر بئه‌ماله‌ی (موسا پیغه‌مه‌به‌ر) به‌لام، به‌ رای من له‌وه‌ش کۆنتره .

(*)-۱۸) ئه‌وه‌ی من ئاگادایم، تا ئیستا چوار ده‌قی جیا له داستانی (میرمخ) بلاوکراوه‌ته‌وه .

(*)-۱۹) بۆ گۆرانی زه‌مه‌ن سه‌یری ۱۲۸-۱۳۵ کتیبی (قه‌ده‌غه‌شکینی) بکه .

(*)-۲۰) ئه‌م گری هه‌ی هاین به‌پیتی ده‌قه‌کان ده‌گۆرێ له ده‌قی (قه‌ناتی کوردۆ) دا داری خه‌ته‌ره، به‌لام، هه‌ر چه‌ند بگۆرێن، ئه‌وا ئه‌و سه‌فه‌ته‌یان هه‌ر ده‌مه‌نی که وه‌کو ئۆتوماتیک و کۆمپیوته‌ر له‌خۆوه به‌رز ده‌بنه‌وه به‌رزبوونه‌وه‌یه‌کی زۆر و سه‌یر و هه‌ر له‌خۆشیا نه‌وه نزم ده‌بنه‌وه .

(*)-۲۱) ئه‌وه‌ی که گیان ده‌کشێ (عزرائیل) ه، که‌چی لیته‌ش دراوه‌ته پال جبرائیل .

(*)-۲۲) بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری ۱۲۸-۱۷۹ بکه له کتیبی قه‌ده‌غه‌شکینی .

(*)-۲۳) له‌وانه‌ی به‌دوای نه‌مرییدا گه‌راون گلگامش باسی ئه‌م گه‌نجی و هه‌میشه گه‌نجییه ده‌کات، که (گیانی نه‌مری) ده‌ست ده‌که‌وه‌ی، ده‌لێ: ده‌یه‌مه‌وه شاری ئوروک و له‌کاتی پیریدا ده‌بخۆم بۆ ئه‌وه‌ی گه‌نج بیه‌مه‌وه و هه‌تر ئه‌و گیایه‌ش ناو ده‌با به‌ئه‌فسووناوی چونکه پیران گه‌نج ده‌کاته‌وه .

(*)-۲۴) که‌سایه‌تی (شیخ فره‌خ) کاره‌کانی- وه‌ک له‌ده‌قه‌کاندا دیاره- زۆر له‌گه‌ل ئاین و شه‌رع ناگونجێ، که‌چی عه‌وام گۆره‌که‌یان کردووه به (چاک) عه‌قلی عه‌وام وایه زۆر شت جیگۆرکێ پێ ده‌کات .

(*)-۲۵) قه‌ده‌غه‌شکاندن ره‌ه‌شتیکی هه‌میشه‌یی مرۆقه، له ئه‌فسانه‌کان زۆر دووباره ده‌بیته‌وه، هه‌ندئێ جار هۆی به‌ده‌سته‌هێنانی شتی گرنگ و ده‌گه‌مه‌نه، هه‌ندیک جاریش ده‌بیته‌وه هۆی له‌ده‌ستدانی .

(*)-۲۶) له‌ بواری به‌راوه‌ردکاری له ئه‌ده‌بی کوردی و فارسییدا به‌تایبه‌ت شه‌عری کلاسیکی مامۆستایان (دکتۆر نه‌مین موتایچی) و (دکتۆر محمه‌د نوری عارف) جێ ده‌ستیان دیاره .

(*)-۲۷) له‌ رووی میژوویی و ژبانی واقعی گلگامش. له‌ میژوو زنجیره‌ی پاشاکانی سۆمه‌ر گلگامش میژوویکی دیار و کاریه‌ری هه‌یه، بۆ زانیاری زیاتر ده‌توانین (ملحمه گلگامش) ی دکتۆر (تا‌هه باقر) به‌تایبه‌ت پێشه‌کییه‌که‌ی بخوێنینه‌وه .

(*)-۲۸) وه‌کو پێشتریش باسه‌مان کرد، ئه‌وه‌ی من زانیومه و خوتنده‌ومه‌ته‌وه تا ئیستا چوار ده‌قی (میرمخ) بلاوکراوه‌ته‌وه و هه‌ر ده‌قه‌ش تایبه‌ته‌ندی خۆی هه‌یه؛ به‌لام، له هه‌موو ده‌قه‌کانی نیشانه‌ی کۆنی بێر و رووداوه‌کان روونه .

(*)-۲۹) میژووی زانست له‌گه‌ل میژووی مرۆف ده‌ست پێده‌کات و به‌ره‌می زانستی هه‌ر سه‌رده‌میته‌کیش . به‌ره‌می دوا قوناغ و هه‌ولتی زاناکانی ئه‌و سه‌رده‌مییه، به‌کارهێنانی چه‌قۆ به‌ردینه‌کان به‌کارهێنانی یه‌که‌م ئامیتری دا‌هینراوی زانستی مرۆقه، که ئیستا گه‌یشتونه به‌کارهێنانی تیشکی لیته‌ر له‌زۆر بواری ئه‌سته‌مدا .

(*)-۳۰) رۆژی ۲۶/۶/۲۰۰۰ له‌به‌ر گرنگی دۆزینه‌وه‌ی (په‌ژوه‌ی جینه‌کانی مرۆف) بێل کلینتۆن سه‌رۆکی ولاته‌یه‌که‌گرتوه‌کانی ئه‌مریکا و تۆنی بلیتر سه‌رۆک وه‌زیرانی به‌ریتانیا له‌گه‌ل چه‌ندین زانی ئه‌م بواره له‌جیهان، له‌ کۆنفرانسیکی رۆژنامه‌نووسیدا ئه‌م هه‌واله‌ گرنکه‌یان راگه‌یاندا . بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری رۆژنامه‌ی (برایه‌تی) ژماره (۳۱۲۵) ی رۆژی ۳/۷/۲۰۰۰ بکه .

(*)-۳۱) (سه‌ره‌له‌دانی هه‌ندئێ مرۆف که نه‌مرن!) و (جۆریک ریگه‌گرتن له‌ مردن) و (له‌وانه‌یه‌ بتوانیت ته‌مه‌نی مرۆف ۱۲۰۰ سال) ئه‌م -نه‌مر- و -ریگه‌گرتن له‌ مردن- و -۱۲۰۰ سال- ژیا نه‌ دوا را و تازه‌ترین رای زاناکانه که زۆر به‌دنیاییه‌وه ئه‌مرۆ ده‌ری ده‌بن، واته زاناکان برۆی ته‌واو زانستییه‌یان هه‌یه بۆ به‌واقعی کردنی ئه‌م خه‌ونه له‌میژووییه‌ی مرۆف که له ئه‌فسانه‌کان به‌شێوه‌ی جۆراو جۆر ره‌نگی داوه‌ته‌وه .

(*)-۳۲) له‌کتیبه‌ ئایینییه‌کان به‌تایبه‌ت له‌ قورئاندا زۆر جار ئه‌و بیره‌ی (نه‌مری خودا) و (مردنی مرۆف) دووباره بووه‌ته‌وه .

ئه‌نجام!

ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه تا ئیستا یه‌که‌مین لیکۆلینه‌وه‌یه که له‌نیوان ئه‌فسانه‌ی کوردی و فارسیدا به‌گشتی و تیمه‌ی (گه‌ران به‌دوای نه‌مری) به‌تایبه‌تی ده‌کۆلینه‌وه‌یه. هه‌ر ئه‌م نه‌بوونی لیکۆلینه‌وه‌یه له‌سه‌ر ئه‌فسانه‌ی تا ئیستا بوو ته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که به‌شی یه‌که‌می ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه گرنگیه‌یه‌کی تایبه‌ت به‌ئه‌فسانه‌ی کوردی بدات به‌شێوه‌ گشتیه‌که‌ی، ئه‌مه‌ش بوو هۆی ئه‌وه‌ی که لیکۆلینه‌وه‌یه دوو جوژ ئه‌نجامی لێ بکه‌وێته‌وه‌، یه‌که‌م: ئه‌و ئه‌نجامه‌ی له‌ به‌راوردی ئه‌فسانه‌ی کوردی و فارسیدا به‌گشتی لیکۆلینه‌وه‌یه که پیتی گه‌بشتووه‌. دووهم: ئه‌و ئه‌نجامه‌ی به‌تایبه‌تی له‌ به‌راوردی تیمه‌ی (گه‌ران) له‌نیوان ئه‌فسانه‌ی هه‌ردوو مه‌یلله‌ تدا - به‌تایبه‌تی ئه‌و ده‌قانه‌ی که ده‌ست لیکۆله‌ره‌وه‌ که‌وتوون- لیکۆله‌ره‌وه‌ پیتی گه‌بشتووه‌.

ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌یه له‌سه‌ر ئه‌فسانه‌ی کوردی و فارسی به‌گشتی.

۱- لیکۆله‌ره‌وه‌ له‌ ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌یدا گه‌بشتووته‌ ئه‌و رایه‌ی که مه‌یژووی ئه‌فسانه‌ی کوردی، له‌گه‌ڵ سه‌ره‌ه‌ڵدانی ئه‌فسانه‌ی ئه‌و مرۆفانه‌ سه‌ر هه‌ڵده‌دا که له‌ کۆنه‌وه‌ له‌ کوردستان ژباون، له‌ ژبانی ئه‌شکه‌وته‌وه‌ بۆ گونده‌ سه‌ره‌تاییه‌یه‌کان و سه‌ره‌ه‌ڵدانی رۆلی هۆز و مه‌یلله‌ ته‌کان، به‌تایبه‌ت ئه‌و هۆز و مه‌یلله‌ تانه‌ی که زاناکان به‌به‌شیکیان ده‌زانن له‌ پیکه‌ته‌ی مه‌یلله‌ تی کورد.

۲- ئه‌و ئه‌فسانه‌ی که ده‌کرێ به‌ئه‌فسانه‌ی کوردی بژمه‌یژدین، له‌گه‌ڵ سه‌ره‌ه‌ڵدانی ئه‌و ئایینه‌ نه‌سه‌ریان هه‌ڵداوه‌ و په‌یدا بوون که له‌ کوردستان سه‌ریان هه‌ڵداوه‌ و هه‌ردوو لا واته‌ ئاین و ئه‌فسانه‌کان کاریان لیک کردووه‌.

۳- لیکۆله‌ره‌وه‌ی کورد به‌شکه‌ن و لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌قه ئه‌فسانه‌یه‌یه‌ کۆنه‌کانی -ئیرانی- کوردی ده‌توانن کاریگه‌ری ئه‌و ئایینه‌ کۆنه‌ بزانن که له‌زووه‌وه‌ له‌ کوردستان سه‌ریان هه‌ڵداوه‌.

۴- ئه‌و مه‌یژووه‌ی که فارسه‌کان بۆ ئه‌فسانه‌ی کۆنی ئیرانی ده‌ست نیشان ده‌که‌ن، هه‌ر ئه‌و مه‌یژووه‌، مه‌یژووی به‌شیکێ گرنگی ئه‌فسانه‌ی کوردیه‌یه. به‌شی مه‌یلله‌ تی کورد له‌و مه‌یژووه‌دا به‌شیکێ دیاره‌.

۵- ئه‌و ده‌ق و سه‌رچاوه‌ ئه‌فسانه‌یه‌یه‌یه‌ که فارسه‌کان به‌ (ده‌قی ئه‌فسانه‌ی ئیرانی) ناو ده‌به‌ن، کوردیش به‌دلنیا‌یه‌یه‌وه‌ مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ ژۆریه‌ی ئه‌م ده‌ق و سه‌رچاوه‌ ئه‌فسانه‌یه‌یه‌یه‌ به‌به‌شیکێ گرنگی و به‌ده‌ق و سه‌رچاوه‌ی ئه‌فسانه‌ی خۆی بزانن.

۶- به‌شیکێ مه‌یژووی ئه‌فسانه‌ی کوردی، ئه‌و به‌شه‌ له‌ ئاریه‌ کۆچ کردووه‌ که‌نه‌وه‌ن واته‌ له‌ ماده‌که‌نه‌وه‌ به‌ر کورد ده‌که‌وێ، له‌گه‌ڵ دامه‌زرانی ئیمپراتۆریه‌یه‌ی ماد و لیک جیا‌بوونه‌وه‌ی (ماد و پارس) ده‌ست په‌یده‌کات، ئه‌و مه‌یژووه‌ بۆ فارسه‌کانیش هه‌ر وایه‌.

۷- به‌شیکێ ئه‌فسانه‌ی کورد له‌گه‌ڵ په‌یدا‌بوونی زه‌رده‌شت و بلا‌بوونه‌وه‌ی ئایینه‌که‌ی سه‌ر هه‌ڵده‌دا و په‌رده‌سه‌ینێ و بلا‌و ده‌بێته‌وه‌ و که تاییه‌مه‌ندی ئه‌و ئایینه‌ و کۆنتریشی به‌سه‌ره‌وه‌یه‌.

۸- ده‌قی (ئه‌فسانه‌ی خوا‌ه‌نده‌کان)ی کورد ده‌توانن له‌نیو ئه‌و (اسطوره‌) ئه‌فسانه‌ی خوا‌ه‌نده‌کان‌ی

ئیران بدۆزینه‌وه‌ که ئیستا به‌ (اسطوره‌) ایرانی) ناو ده‌بردرن.

۹- ئه‌و تیمانه‌ی که له‌ ئه‌فسانه‌ی خوا‌ه‌نده‌کان - اسطوره‌- ی ئیرانیدا هه‌یه، ژۆریه‌ی ئه‌و تیمانه‌ راسته‌وخۆ یان به‌که‌مه‌یک گۆرانه‌وه‌ له‌ ئه‌فسانه‌ی ئاسایی ئه‌م‌و‌ئێ‌مه‌ کورددا هه‌یه، چونکه‌ ئاشکرایه‌ - اسطوره‌- واته‌ ئه‌فسانه‌ی خوا‌ه‌نده‌کان له‌ ئه‌فسانه‌ی ئاسایی کۆنتره‌.

- ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌یه، به‌تایبه‌ت له‌به‌راوردی تیمه‌ و ئه‌فسانه‌کانی گه‌ران به‌دوای نه‌مه‌ییدا.

له‌ کۆتایی به‌شی سه‌یه‌مه‌دا، لیکۆله‌ره‌وه‌ ئه‌و خالانه‌ی ده‌ست‌نیشان کردووه‌ که له‌ نیوان ئه‌فسانه‌ی هه‌ردوو مه‌یلله‌ت هاویه‌ش، هه‌روه‌ها جیا‌وازی نیوان ده‌قه کوردی و فارسیه‌یه‌کان دیاری کردووه‌، جیا‌وازی و تاییه‌مه‌ندی هه‌ر یه‌که له‌ ئه‌فسانه‌ی کوردی و فارسی خستووته‌ به‌رچاو، که ده‌کرێ ئه‌م به‌ندانه‌ وه‌ک ئه‌نجامی گشتیه‌ی لیکۆلینه‌وه‌یه که له‌به‌رچاو بگه‌یژن، لێره‌ش جارێکی تر پێ له‌سه‌ر ژۆر له‌و خالانه‌ داده‌گرینه‌وه‌ که لیکۆله‌ره‌وه‌ ته‌واو به‌ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌یه‌ ده‌زانن.

۱- گه‌ران به‌دوای نه‌مری له‌ ئه‌فسانه‌دا، تاییه‌ت نییه‌! به‌چینی‌ک و مه‌یلله‌ تیک و سه‌رده‌مه‌یک، به‌لکه‌ نه‌مری به‌رێکی کۆنی ته‌واوی مرۆفایه‌یه‌یه، نمونه‌ی له‌ ئه‌فسانه‌ی هه‌موو مه‌یلله‌ تاندا هه‌یه‌.

۲- کۆنترین ده‌قی گه‌ران به‌دوای نه‌مری، تا ئیستا ئه‌وه‌ی که زانراوه‌، (داستانی گلگامش)ه‌، که‌چی لیکۆله‌ره‌وه‌ سه‌ره‌ داوێکی له‌ ژبانی (کابرای سه‌قه‌ت)ی ئه‌شکه‌وته‌ی شانه‌ده‌ره‌ هه‌لکر دوو ته‌وه‌ و زه‌مینه‌ی ئه‌وه‌ی خۆش کردووه‌- پشت به‌لیکۆله‌ره‌وه‌ مه‌یژووی و ئه‌رکیۆلۆژیه‌یه‌کان- بلێ: ئه‌و کابرا سه‌قه‌ته‌ش به‌دوای له‌ش ساغی و ته‌مه‌ندریژی و نه‌مه‌ییدا گه‌راوه‌.

۳- لیکۆله‌ره‌وه‌ گه‌بشتووته‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که، کۆنترین و ته‌واوترین ئه‌فسانه‌ی گه‌ران به‌دوای نه‌مری، یه‌که‌م (داستانی گلگامش)ه‌ و دووهم (داستانی میر مح)ه‌ و سه‌یه‌م (گه‌رانی ئه‌سکه‌نده‌ر)ه‌ که هه‌موو مه‌رح و قۆناغه‌کانی گه‌رانی تێدا بێن.

۴- له‌ ئه‌نجامی شه‌یکردنه‌وه‌ی چه‌رۆکه‌ ئه‌فسانه‌یه‌یه‌کان ده‌ره‌که‌وت، زیاتر له‌ هۆیه‌ک هه‌یه، بۆ به‌ده‌سته‌پێنانی نه‌مری، ئه‌و سه‌ره‌پای هۆیه‌ سه‌روشتیه‌یه‌کان، وه‌کو ئاو - و -گیا- ی نه‌مری- خواردنی دروستکراو و خۆشای گیراوه‌ش هه‌یه، له‌گه‌ڵ ئه‌و شوێنه‌ی که مردنی تێدا نییه‌!

۵- له‌ ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌یه، لیکۆله‌ره‌وه‌ گه‌بشتووته‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌دوای نه‌مه‌ییدا گه‌راون، دوا‌جار که‌سانی ناودار و به‌ده‌سه‌لات بوون.

۶- خدری زینده‌ له‌ ئه‌فسانه‌ی کوردی و فارسیه‌یه‌کاندا که‌سایه‌تیه‌یه‌کی سه‌ره‌کی نییه‌ له‌ گه‌رانه‌که‌دا، که‌چی له‌ هه‌مووان ئاسانتر و دايمتر ئه‌و ئاو و ژبانه‌ به‌ده‌ست دێنن و له‌ هیچ ده‌قی‌کیش نه‌که‌وتووته‌ به‌رچاو که دوا‌جار ئه‌م ئاوه‌ی دۆراندبێ، جگه‌ له‌وه‌ش له‌ ده‌قه‌کان به‌رده‌وام باس له‌وه‌ ده‌کرێ که خدری زینده‌ له‌ ریزی مرۆفی ئاساییدا نه‌ماوه‌ و چووته‌ ریزی فریشته‌ و مه‌لا‌یکه‌تان.

۷- هه‌موو ئه‌وانه‌ی که ئه‌و ئاوی نه‌مری، یان هۆیه‌کانی نه‌مری به‌ده‌ست دێنن، ژۆریه‌ی هه‌ره‌ ژۆریان دوا‌جار له‌ده‌سته‌ی ده‌ده‌ن، ئه‌وانه‌ش که له‌ده‌سته‌ی ناده‌ن هه‌ندیکیان له‌و ژبانه‌ بێزار ده‌بن و له‌و داخ‌وازیه‌ په‌شیمان ده‌بنه‌وه‌، ئه‌و که‌سه‌ی که هه‌تا سه‌ر به‌نه‌مری ده‌مێننه‌وه‌، ده‌چێته‌ ریزی فریشته‌ و

خوداوه‌ندان.

۸ - دەرکه‌وت سځ جوړ نه‌مړی هه‌یه، ئه‌وانه‌ی که که‌سایه‌تییسه‌کان خوځیان به‌دوای ئه‌و نه‌مړییه‌دا ده‌گه‌رځین، ئه‌وانه‌ی که به ریځکه‌وت هۆیه‌کی نه‌مړییه‌یا ده‌ست ده‌که‌وئ، ئه‌وانه‌ی که پاش مردنیان خه‌لک به‌نه‌مړیان ده‌زانن.

۹ - ئه‌و که‌سایه‌تییانه‌ی که به‌دوای نه‌مړییدا گه‌راون، له ئه‌فسانه فارسییه‌کاندا هه‌ر هه‌موویان (پیاو!) ن، له ئه‌فسانه کوردییه‌کانیش ته‌نیا یه‌کیکیان (ژن!) ه.

۱۰ - له ئه‌نجامی لیکوئینه‌وه‌که دەرکه‌وت، ئه‌گه‌رچی زۆرکه‌س به‌شوق و سه‌رکیتی و پیداکرتنه‌وه سه‌ر و مال له ریگای به‌ده‌سته‌پینانی نه‌مړی داده‌نښ، که‌چی که‌سانی واش هه‌ن، زۆر به‌ئاگادارییه‌وه ئه‌و هۆی نه‌مړییه رت ده‌که‌نه‌وه.

۱۱ - له ئه‌فسانه‌کان دەرکه‌وتوه که خوداوه‌ندان به‌شپوه‌یه‌کی گشتی هه‌ر له سه‌ره‌تاوه. نه‌مړی و ژبانی هه‌میشه‌ییبیان بۆ خوځیان هه‌لبژاردوه و (مردن) یشیان کردووته به‌شی مرۆف، هه‌ر ئه‌م بیسه‌ ئایینه‌کانیش پشتگیریان لی کردووه.

۱۲ - له لیکوئینه‌وه‌که‌دا دەرکه‌وت، ئه‌گه‌ر مرۆف زۆرجار له‌وه سه‌رنه‌که‌وتوه که نه‌مړی هه‌میشه‌بی ده‌ست بکه‌وئ، به‌لام، زۆرجاریش له‌ش ساغی و ته‌مه‌ندرځی به‌ده‌ست هیناوه.

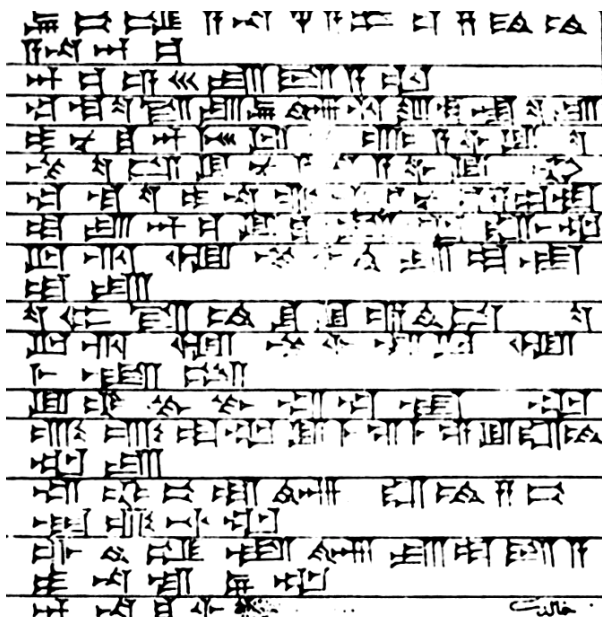
۱۳ - لیکوئله‌روه گه‌یشتووته ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که زۆریه‌ی هه‌ره زۆری ئه‌وانه‌ی به‌دوای نه‌مړییدا گه‌راون، دواجار له به‌ده‌ست هینانی هه‌میشه‌ییدا سه‌رنه‌که‌توون، ئه‌مه وه‌ک حیکمه‌تیکی ژبان و سه‌لمانندی ئه‌و رایه‌ی که ده‌لئ: «مرۆف هه‌رچی بکات له‌ده‌ست مردن رزگاری نابی» به‌لام، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هیشتا ریژه‌یه‌کی زۆر که‌م هه‌یه که نمونه‌ن بۆ به‌ده‌ست هینانی ژبانی هه‌میشه‌یی له‌نیو ئه‌فسانه‌کاندا، ئه‌م ریژه یه‌کجار که‌مه‌ش تروسکه‌ی کزی ریگای به‌رده‌وامی ئه‌و گه‌رانانه‌یه.

پاشکوی وینہکان

گلگامش له کاتی شیر کوژیدا:

گلگامش پاشای پینجه می سۆمه‌ریبه‌کان و خوداوه‌ندی په‌رستراوی سه‌رده‌می‌کی ئیلامیبه‌کان و پالّه‌وانی ئەفسانه‌ی گه‌ران به‌دوای (گیایی نه‌مری) دا، لیتره له‌کاتی شیر کوژیدا به‌هونه‌ریکی جوان به‌رجه‌سته کراوه.

به‌شیک له داستانی

گلگامش:

به‌ئەلف و بێ و زمانی
 سۆمه‌ری، ئەو سۆمه‌ریبانی
 که وه‌کو ده‌رکه‌وتوووه،
 به‌شیکێ گرنگن له
 پینکها‌ته‌ی میله‌ته‌ی کورد،
 لیتره‌دا ژنه‌ی خاوه‌ن دوکان
 ئامۆژگاری گلگامش ده‌کات،
 که واز له‌ بیری به‌ده‌سته‌پینانی
 (گیایی نه‌مری) بێتی و
 هه‌ولی دل‌خۆشکردنی ژنه‌که‌ی
 بدا و ده‌ست به‌سه‌ر
 مندا‌له‌کانیدا بێتی.

ئەناھیتای خوداوەند:

ئەو خوداوەندەدی لە زۆر سەردەم
و لە زۆر لای کوردستان
پەرس تراوە، ویتەکە بۆ سەدەدی
هەفتەمی پیش زابین
دەگەریتەووە و لە ناوچەدی
لورستان دۆزراوەتەووە، ئەو
خوداوەندە ژنە لیترە بەماسی و
گۆل دەورە دراوە، لەو دەچێ،
لەم ویتە یەدا وەک خوداوەندەدی
دەریا و ئەشق بەرچەستە

رۆپۆرەسمی پاشایەتی:

نەرسی پاشای ساسانییەکان چەمبەری پاشایەتی لە دەستی ئەناھیتای خوداوەند وەر دەگری، ئەمەش
پشتگیری خوداوەند - ئابین - ه بۆ پاشا کە لەو رۆژگارەدا پیتویستییهکی پاشایەتی بوو. ئیستاش لە
کوردستان ناوی ئەم خوداوەندە - ئەناھیتا - بەشپۆهی - ناھید - و - ناھیدە - بۆ کچ و ژنان ماوەتەووە.

ئەو خوداوەندەدی لە زۆر سەردەم
و لە زۆر لای کوردستان
پەرس تراوە، ویتەکە بۆ سەدەدی
هەفتەمی پیش زابین
دەگەریتەووە و لە ناوچەدی
لورستان دۆزراوەتەووە، ئەو
خوداوەندە ژنە لیترە بەماسی و
گۆل دەورە دراوە، لەو دەچێ،
لەم ویتە یەدا وەک خوداوەندەدی
دەریا و ئەشق بەرچەستە

وەلامی ئوتۆناپشتم:

لیترە، ئوتۆناپشتم - نوح
- باسی ئەو دەکات کە
چۆن توانی نەمریی
بە دەست بیتی، ئەو دەش
وەلامی ئەو پرسبارەدی
(کلگامش) ه کە پیشتر
لیتی پرسیبوو! تۆ چۆن
توانیت نەمریی بە دەست
بیتی؟

ئەشتاری خوداوەند:

خوداوەندەدی بە دەسەلاتی ئیشتق و دلداری، کە چیرۆک
و ئەفسانەدی زۆری ئەم خوداوەندە ئیستا لە بەر
دەستە، رۆژانیک بە (عەشتاری ئەربیل - هەولێر)
ناسراوە، هەندیک لە زانایان بۆ ئەو دەچن کە
پەیبەندییەکی زۆر لەنیوان - ئەفرۆدیت و ئەناھیتا و
عەشتاردا هەبێ.

کووپه گۆز:

جۆزیکى تر له ناشتنى
مردوو، که پاش نهوهی
ئیسک به ته نیا ده مایه وه،
ئیسکی مردوو که ده خرایه
نیو کووپه، ئەم کووپه گۆزانه
له کوردستانیش زۆر
دۆزراوه ته وه.

پادشایه کی گوتی:

ئهمه په یکه ری پادشایه کی
گوتییه کانه، که له هه زاره ی
سییه می پیش زاین ژیاوه،
په یکه ره که کاری
په یکه رسازی نیلامییه کانه،
ئهمه ش به لگه یه کی به هیزی
په یه ندی گوتی و
نیلامییه کانه، که
ههردو لاشیان هه ره که و
به شیکن له پیکهاته ی
میلله تی کورد.

نه ناهیتای خودا وهند:

شێوهیه کی تری نه ناهیتای
خودا وهند، که دوو زولفی
تا سه ر پییه کانی
شۆزبووه ته وه، ئەم
په یکه ره له (سه مه رقه ند)
دۆزراوه ته وه.

گۆزیک پیش میتروو:

شێوهی له گۆزنان و
شاردنه وهی ئەم مردوو، باس
له باوه ری ئایینی و
دابونه ریتی کۆمه لایه تی ئەو
خه لک و سه رده مه ده کات،
که بر وایان به
زیندوو یو نه وه یه کی تر
هه به وه، جه ره و کووپه کان و
خواردنه وهی مردوو که ی تی
کراوه. گۆزه که له (حه سه نلو)

پهیکری میتراى خوداوه‌ند:

له کاتی قوریانیکردنی گایه‌کدا، ئەم جزره په‌یکه‌رانه له زۆر لای جیهان
بلاوبوونه‌ته‌وه، ئەم‌ه‌ش نیشانه‌ی بلاوبوونه‌وه‌ی نایینی (میهر په‌رستی) یه‌که
سه‌رده‌مانیک له کوردستانیش نایینیکى بلاوبووه.

دوو سواری سیکه‌کان:

ئەو میللە‌ته‌ی که له سال‌وه‌گه‌ری مردنی پاشاکه‌یان، په‌نج‌ا پالەوان به‌ئه‌سپه‌وه خۆیان بۆ پاشا
مردووه‌که‌یان ده‌کرده قوریانی.

بازاری گه‌وره‌ی کوردستان:

له‌م وینه‌یه‌دا ژبانی رۆژانه و بازاریکی گه‌وره‌ی کوردستانی هه‌زاره‌ی دوومه‌ی پیش زاین خراوه‌ته
به‌رچاو، که له‌م بازاریدا کرین و فرۆشتن و ئالوگۆزی مه‌ر و گا و بالنده و دانه‌وتیله و که‌رسته‌کان به‌روونی
دیاره و بازاریکه‌ پره له‌ دوو چه‌رخه‌ی جوان و پیشکه‌وتوو، که به‌ گا و ئەسپ و ولاخی به‌رزه‌ راده‌کیشرتین.

خوداوه‌ندی میترا:

له‌ کاتی هاتنه‌ دنیای
ئەم خوداوه‌نده، ئەوه‌ی
سه‌رنج راده‌کیشی،
به‌ده‌ستیکى بلتسه‌ی
ئاگری به‌ده‌سته‌وه‌یه،
ده‌سته‌که‌ی تری
کیردیکى تیر.

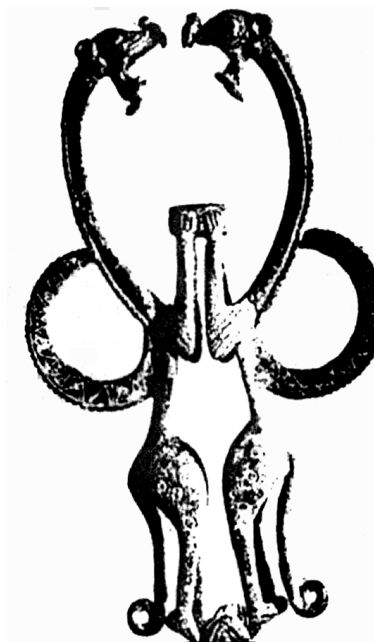
شازاده‌یه‌کی میدیه‌کان:

وینه‌یه‌کی بچووکى
 قه‌لايه‌کەى خۆى
 به‌ده‌سته‌وه‌یه و به‌یه‌کیتى
 له‌ خۆى مه‌زنترى پيشان
 دهدا. ئەمه‌ش نيشانه‌ى
 پيشکەوتنى ئەندازيارى
 بيناکارى و قه‌لاسا‌زييه‌ له‌و
 سه‌رده‌مه‌دا.

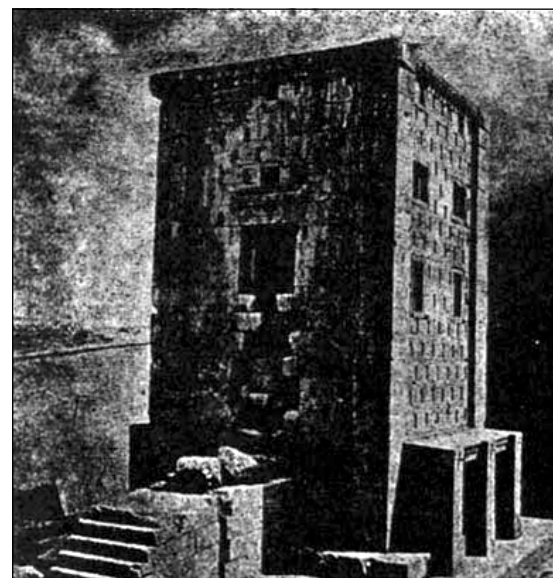
سه‌رکرده‌یه‌کی میدیه‌کان:

له‌وه‌ ده‌چى له‌م کاته‌دا جله‌وى
 ئەسه‌پتى به‌ده‌سته‌وه‌بى، به
 هه‌بیه‌ته‌وه‌ به‌ره‌و پيش ده‌روا،
 هه‌ر ئەو جلويه‌رگه‌ى له‌به‌ردايه
 که له‌ زۆر وینه‌ى میدیه‌کان
 دووباره‌ ده‌بیتته‌وه،
 گونجانیکی زۆر له‌ نیتوان
 کلاو و سه‌ریه‌رگ و بیتلاوه
 قایشپتچه‌که‌یدا هه‌یه.

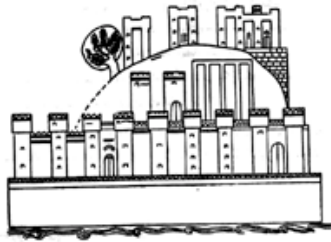
دوو شیری بالدار:

له‌کاتى شه‌ر و
 نامبازيونى به‌کتردا
 به‌رجه‌سته‌ کراون، ئەم
 جوژه‌ ده‌ستکرا‌نه
 به‌هونه‌رى لوپستان
 ناسراون، که
 شيوه‌یه‌کی ئەفسانه‌یى
 و سوریا‌لیبیا
 دراوه‌تى.

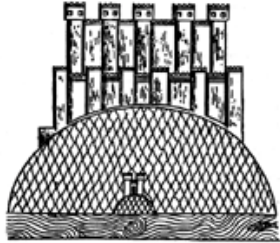
کابه‌ی زه‌رده‌شت:

ئەو په‌رسته‌گایه‌ی که به‌ دژنقىشت -
 دژنویشته. قه‌لاى نووسین -
 کتیبخانه‌ی - کتیبى ناو‌یستای ناو
 ده‌په‌ن، ئەو ناو‌یستایه‌ی که گوايه
 به‌ئاوى زێر له‌ دوا‌زده‌ هه‌زار
 پیتسه‌گا نووسرا‌بووه‌وه و
 ئەسه‌که‌نده‌رى مه‌قدۆنى سووتاندى،
 هه‌ر له‌به‌ر ئەو ناو‌یستا سووتانده‌نش
 بوو که زه‌رده‌شتیه‌کان
 به‌ئەسه‌که‌نده‌ریبیا ده‌گوت
 (له‌عنه‌تى).

قهلای میدیه کان:

ئەمە وێنەی دوو قهلائی
میدییه کانه، که له پاشماوه
ناشوورییه کانه وه به دهست
که وتوون، هەر ئەم جوژه ()
شاره قهلا (یهش بوو، که
پاشای میدیه کان به
شێوه یهکی، ئەفسانهیی
تیبیدا دهژیا.

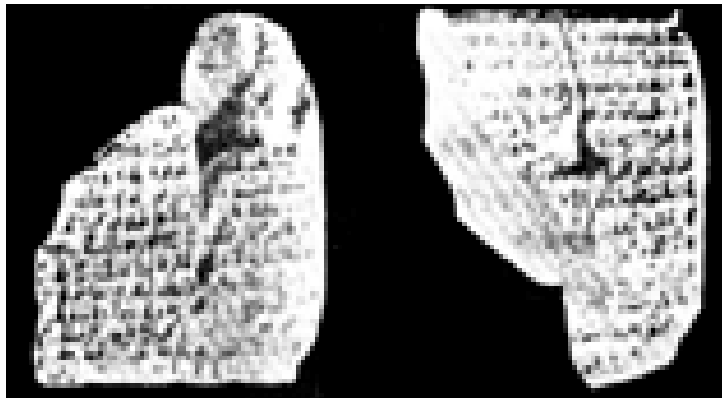
جهنگاوه رێکی میدیه کان:

به ههردوو دهست رēmیکي ئەستووری به دهسته وه گرتووه و به شان و شهوکه تهوه نامادهی جهنگه،
هونه رمه نده کهش به هونه رێکی پیشکه وتوو وهک دیواره نديک دایهیتاوه.

جهنگاوه ره میدیه کان له کاتی شهردا:

دوو جهنگاوه ری میدی له کاتی شهردا له گهڵ سیکه کان، هونه رمه ند وێنهی میدیه کانی بالاتر و
لیهاتووتر و سه رکه وتوو خستووته بهرچاو، که تیر و کهوان و بهرگیان له هی سیکه کان
پیشکه وتووتره.

دوو بهرده نووسی میدیه کان:

هیرۆدۆتس باسی زمان و نووسینی میدیه کان دهکات، که ئەمەش بۆ خۆی به لگه یهکی گرنگی
پیشکه وتن و شارستانییه تی میدیه کانه، ئەمەش نیشانه ی ئه وهیه، که له دامه زانندی
ئیمپراتۆرییه ته که بیان پیشینه یهکی پیشکه وتوو و له میژینه یان هه بووه. ئەم دوو بهرده نووسه ش نمونه یی
نووسین و جوژی نووسینی میدیه کانه، له وه دهچێ هیشتا زۆر نووسینی تر له ژێر زه ویدا بێ و
چاوه پێی دهستی زانا و دلسۆزه کان بن.

ئەسكەندەرى شاخدار:

ئەم وئىنە يە لە سەددەى دووھەمى پىتەش
 زايبىن دروستكراو، لىترە ئەسكەندەر
 وەك سەر كەردە يەكى شاخدار
 بەرچەستە كراو، كە لە سەرچاوە
 مېژووبى و دەقە ئەفسانە يىبەكان،
 ھەندىكىيان باسى ئەو دەكەن، كە
 ئەسكەندەر دوو شاخى ھەبوو،
 ھەندىكىش (ذوالقرنين) بە ماناى
 خاوەنى دوو شاخ لىكەدەدەنەو.
 ئەسكەندەر بۆ خۆى و
 شاخدار يىبەكەشى زياتر كەردووبەتى
 بە پالەوان و كەسايەت يىبەكى
 ئەفسانە يى.

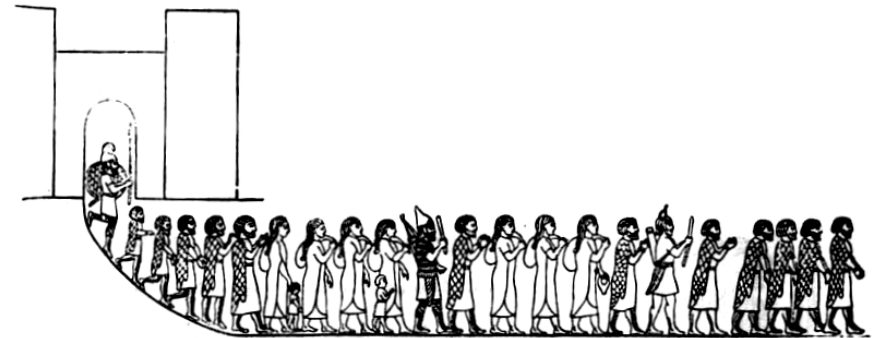
ھونەرى مېدېيەكان:

ئەم خەنجەر و پەرداخە
 دەستكردى
 ھونەرمەندانى
 مېدېيەكانن و
 ھەردووكيان زۆر بە
 ھونەرەو لە زىپى
 دروستكراون، ئەمەش بۆ
 خۆى نىشانەى
 دەولەتەندى و
 پىشكەوتنى پىشەسازى
 و ھونەرى بەرزى ئەوانە.

ئەسكەندەرى غەمبار:

ئەمەش وئىنە يەكى تىرى
 ئەسكەندەرە و ھەر لە
 سەددەى دووھەمى پىتەش
 زايبىن دروستكراو؛
 بەلام، لەم وئىنە يەدا وەك
 خواو ھندىكى گەنج و
 غەمبار بەرچەستە كراو.

كۆچى بە زۆر:

ئەم خەلكەى بە دوایی يەكدا رىزىووبىنە، بە ژن و پىياو و مندالەوہ كە پىياوكان دەستيان بەستراو،
 مېدېيەكانى دانىشتووى ئەم شارە قەلا يەن كە دەرگاگەى ديارە، ئەو ھەش ئاشوور يىبەكانن بە زۆر
 رايان دەگوتىزن، لە وىنەكەشدا ديارە كە خەلكەكە ھەر ھىندە مالى خۆيان لە گەل خۆ دەبەن كە ژنەكان بەشان
 بۆيان ھەلدەگىرئ ئەكۆچرەو ھەش لە سەددەى ھەشتەمى پىتەش زايبىن رووى داو، ئەمەش بەلگە يەكى تىرى
 ھەبوونى مېدېيەكانە پىتەش دامەزراندنى ئىمپراتۆرىيەتەكەيان وەك خاوەن قەلا و حكومەت جگە لەوہى
 بەلگە يەكيشە، كە مېدى - كورد - زۆر لە مېژەو بە زۆر شىپو لە قەلا و شار و ولاتى خۆى دوور
 دەخرىتەوہ.

سەرچاوهکان:

تیبینی: له گهڵ داوای لیبورن، هه ندیک له ژماره ی کتیبه کان دووباره ده بنه وه و به (أ) لیک جیا کراونه ته وه، هه له یه کی هونه ری بوو، زۆرمان هه ولدا بۆمان چاک نه کرا.

کتیبه کوره ییه کان:

- (۱) ئەولیا چهلەبی، سیاحه تنامه ی ئەولیا چهلەبی- کورد له میژووی دراوسێکانیدا، وه رگیترانی: سه عید ناکام. به غدا- ۱۹۷۹.
- (۲) ئی. م. دیاکوئۆف، میدیا، وه رگیترانی: برهان قانع (دار الحریة للطباعة بغداد) چ ۱، عیتراق، به غدا- ۱۹۷۸.
- (۳) ئۆسکارمان، تحفه مظفریه، پیتشه کی و ساخرکردنه وه و هیتانه سه ر رینووسی کوردی. هیتمن موکریانی. ب ۱، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد- به غدا- ۱۹۷۵.
- (۴) ئۆسکارمان. تحفه مظفریه، پیتشه کی و ساخرکردنه وه و هیتانه سه ر رینووسی کوردی، هیتمن موکریانی، ب ۲، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد، به غدا- ۱۹۷۵.
- (۵) تاریخ کاریزی، سام و جه مشیر، چ ۱، کوردستان، هه ولیر- ۱۹۹۹.
- (۶) جه لال ته قی، شه وانی گوپی ئاگردان، چاپخانه ی زانکۆی سه لاهه دین، ب ۱، چ ۲، هه ولیر- ۱۹۸۴.
- (۷) جه مال نه به ز، سه رنجدانیک له میتۆلۆژیای کورد. بلاوکراوه ی ئەکادیمیای کوردی بۆ زانست و هونه ر ستۆکھۆلم، سوئید- ۱۹۸۶.
- (۸) جه مال ره شید، لیکۆلینه وه یه کی زمانه وانی ده رباره ی میژووی ولاتی کورده واری، بلاوکورده وه ی ده زگای رۆشنیبری و راگه یاندنی کوردی، چ ۱، به غدا- ۱۹۸۸.
- (۹) چیرۆک نفیس، مه می ئالان کۆی کردووته وه و پیتشه کی بۆ نووسیوه، صالح عه لی گوللی و ئەنوه ر قادر محه مه د له رینووسی لاتینییه وه هیتناویانه ته سه ر رینووسی؟ کۆری زانیاری کورد و فره هه نگیان بۆ کردووه، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد، به غدا- ۱۹۷۷.
- (۱۰) هه سو هورمی، په رستگه ها لالش، چاپخانا ده وک، چ ۱، ده وک- ۲۰۰۰.
- (۱۱) هه سو هورمی، مر ن ل جه م ئیزدیان، چاپخانه ی هاوار، ده وک- ۲۰۰۰.
- (۱۲) خالد حسین، ده رگه هه ک بۆ فۆلکلۆری کوردی، ده زگای رۆشنیبری و بلاوکورده وه ی کوردی. به غدا- ۱۹۸۵.
- (۱۳) خدری سلیمان، گوندیاتی، چاپخانه ی (الحوادث) چ ۱، به غدا- ۱۹۸۵.
- (۱۴) ره شاد میران، (دکتور) ره وشی ئایینی و نه ته وه یی له کوردستاندا، کتیبی سه نته ری برابه تی، چاپخانه ی وه زاره تی په روه ده ی هه ریمی کوردستان، چ ۲، هه ولیر- ۲۰۰۰.
- (۱۵) سه لام مه می، به رواردی ده ئه فسانه و چیرۆکی میلیلی، ناوه ندی چاپمه نی و راگه یاندنی خاک،

- (۳۲) محمدهد فہریق حسہن، مہملہ کہ تی ماسی، بلاو کراوہی و ہزارہ تی روشنبیری، ژمارہی (۲۶) چ ۱، ھولیر-۱۹۹۷.
- (۱۳۳)- محمدهد نادری، چیرۆکی دروست بوون و ئادہم و ھووا، چاپخانہ (؟) ولات و شار (؟) سالی چاپ-۱۹۹۹
- کتبہ فارسیہ کان:**
- (۳۳) کتاب مقدس یعنی کتب عہد عتیق و عہد جدید، بہ نفقہ جماعت مشہور بہ بریتش وفون بیبل سوسائیتی، دار السلطنۃ لندن- مطبوع گردیدہ فی سنہ ۱۹۰۱.
- (۳۴) آلن کارڈک، کتاب ارواح، ترجمہ، دکتر محسن فرساد، ناشر دنیای کتاب، پیک ایران، تہران- ۱۳۷۱.
- (۳۵) ابو القاسم اسماعیل پور، اسطورہء آفرینش در آیین مانی، انتشارات فکر روز، تہران ۱۳۷۵.
- (۳۶) ابو الریحانی، فلسفہ ہند قدیم. ترجمہ: دکتر اکبر دانا سرشت، چ ۳، تہران-۱۳۶۳.
- (۳۷) احمد تفضلی، تاریخ ادبیات ایران پیش از اسلام بہ کوشش دکتر ژالہ آموزگار، تہران-۱۳۷۷.
- (۳۸) اریک فون دانکن، الہہای گذشتگان، مترجمان: ہایون حرم، رضا رامز، انتشارات مؤسسہء فرہنگی انتشارات محسنی، چ ۲، ایران-۱۳۷۳.
- (۳۹) ایرج بہرامی، اسطورہ اہل حق، نشر آتیہ، چ ۱، تہران-۱۳۷۸
- (۴۰) آیت اللہ محمدی، جغرافیای تاریخی ایوان کلہر- چ ۱ - ایران-۱۳۷۶.
- (۴۱) بہرام فرہوشی (دکتر) جہان فروری، ایران، تہران، چ ۱، ۱۳۶۴.
- (۴۲) بہرام فرہوشی (دکتر)، ایرانویج، انتشارات دانشگاه تہران ۱۳۷۴.
- (۴۳) پورداد، پنجا گفتار پورداد، بکوشش: مرتضی گرمی، انتشارات امیر کبیر، ایران و ہند (پریا) سال چاپ - ۱۳۴۳.
- (۴۴) پورداد، گاتھا، سرودہای مقدس پیغمبر ایران حضرت سینتمان زردشت، اوستا، از سلسلہ و انتشارات المحمن زردشتیان ایران، بمبئی و ایران- سال چاپ (؟).
- (۴۵) پورگریمال، اسطورہ های خاور میانہ، ترجمہء: مجتبیٰ عبداللہ نژاد، انتشارات ترانہ، ایران مشہد، چ ۱- ۱۳۷۶.
- (۴۶) پیرامیہ، تاریخ عیلام ترجمہء: شیرین بیانی، انتشارات دانشگاه تہران، چ ۲، تاریخ انتشار- ۱۳۷۲.
- (۴۷) تئودور نولدک، حماسہ ملی ایران، ترجمہء: بزرگ علوی، بامقدمہ و سعید نفیسی، انتشارات دانشگاه تہران، چ ۱، - ۱۳۲۷.
- (۴۸) ترسیلات گات توشانو، آمازون، اساطیر و افسانہها، ترجمہء: سیروس شاملو، انتشارات فکر روز، چ ۱، تہران-۱۳۷۷
- (۴۹) ج. مفرد، نیاکان باستان کرد در تاریخ و اسطورہ ها، کتاب ارزان، ب ۱، چ ۱ سوئید- ۱۹۹۴.

- چاپخانہی زاموا، کردستان، سلیمان-۱۹۹۹.
- (۱۵) شہرہ فخانہ بہ دلیسی: شہرہ نامہ، وەرگیرانی: ھزار، چاپخانہی جہواھیری چ ۲، ئیران، تاران- ۱۹۸۱.
- (۱۶) شاکر فہتاح، یەزیدیہ کان و نایینی یەزیدی، چاپخانہی کامہران، چ ۱، سلیمان- ۱۹۶۹.
- (۱۷) صدیق بوڑہ کہیی (صفی زادہ)، میژووی و یژہی کوردی، ب ۱، انتشارات ناجی، ایران، بانہ. کردستان- ۱۳۷۰.
- (۱۸) طہ باقر، داستانان گلگامیش، وەرگیرانی: سہلاح سہعدلا، بہ لاف کرنا ئہ مینداریا گشتی یا رەوشەنبیری و لاوان ل دەفہرا کردستان، چاپخانہ (دار الحریۃ للطباعة) چ ۱ ۱۹۸۸.
- (۱۹) طارق جمباز، چل کہزی، چاپخانہی روشنبیری و لاوان، چ ۱، ھولیر- ۱۹۸۹.
- (۲۰) عەزیز گەردی. ئەدەبی بەراوردکاری، چاپخانہی کوپ، بەغدا- ۱۹۸۲.
- (۲۱) عبدالرقيب يوسف، شوتینہ وارہ کانی نہوئ لہ شاخی سوورین، بہ یارمہ تی ریکخواوی میدیکۆی ئہ لمانی چاپکراوہ، سالی - ۱۹۹۴.
- (۲۲) عبدالرحمن نقشبندی، ھہبوو.. نہبوو، دہزگای روشنبیری و بلاو کردنہوہی کوردی، مطبعۃ (شفیق) بەغدا- ۱۹۸۰.
- (۲۳) عزیزدین مستہفا رەسول (دکتور)، لیکۆلینہوہی ئەدەبی فۆلکلۆری کوردی، لەسەر ئەرکی زانکۆی سلیمان لہ چاپ دراوہ، چ ۲، سالی چاپ- ۱۹۷۹
- (۲۴) قەناتی کوردۆ- کوردۆیف (پروفسسۆر)، کۆمەلہ تیکستی فۆلکلۆری کوردی، ھینانہ سەر رینووسی کوردی و ساغ کردنہوہ و وشە و لیکدانہوہی مامۆستایان: شکور مستہفا، ئەنوەر قادر محمەد. پیشەکی و پیداجوونہوہی د. ئەورەحمان حاجی مارف.
- (۲۵) کہمال مەزھەر ئەحمەد (دکتۆر)، میژوو. چاپخانہی (دار آفاق عربیۃ - بغداد) چ ۱، بەغدا- ۱۹۸۳.
- (۲۶) کاوس قەفتان (دکتۆر) ئەفسانەکانی میللەتانی ئاسیا، لەبلاو کراوہ کانی ئەمینداریہ تیبی گشتیی روشنبیری و لاوان، چاپخانہی (علاء) چ ۱، بەغدا- ۱۹۸۵.
- (۲۷) مەولود ئیبراھیم حسەن. قەدەغە شکیننی، دہزگای چاپ و پەخشنی سەردەم، سلیمان- ۲۰۰۰.
- (۲۸) محمەد ئەحمەد تەھا (کامہران موکری)، ئەدەبی فۆلکلۆری کوردی، ب ۱، زانکۆی سەلاھەدین، سالی ۱۹۸۴.
- (۲۹) محمەد کەریم شەریف، سوار چاکی لە لاوکی کوردەواریدا، چاپخانہی (ئەسەدەد)، چ ۱، بەغدا- ۱۹۷۸.
- (۳۰) محمەد کەریم شەریف، ھەقایەتی کوردەواری، بەغدا- ۱۹۸۵.
- (۳۱) محمەد ئەمین زەکی، کوردو کوردستان، جلد (۱-۲-۳)، چاپخانہی دار السلام، بغداد، سالی چاپ- ۱۹۳۱.

- (۶۸) شاهرخ مسکوب، چند گفتار در فرهنگ ایران، انتشارات چشم چراغ، چ ۱، تهران-۱۳۳۷۱.
- (۶۹) شجاع الدین صفا، افسانه و خدایان، ناشر پنگاه مطبوعاتی کویتیرگ، چاپخانه اتحاد، سال چاپ (؟).
- (۷۰) صدیق صفی زاده (بوره‌کیمی)، واژه‌های همانند درپهلوی و کردی، چاپ رشیدیه، تهران-۱۳۵۰.
- (۷۱) عباس قدیانی، تاریخ ادیان و مذاهب در ایران، انتشارات انیس، چ ۱، تهران-۱۳۷۴.
- (۷۲) عبدالحسین زرین کوب، پله پله تاملات خدا، انتشارات علمی، چاپخانه مهرت، چ ۱، تهران-۱۳۷۵.
- (۷۳) عزیز الله جوینی (دکتر)، شاهنامه، انتشارات دانشگاه، چ ۱، چ ۲، چ ۱، تهران-۱۳۷۵.
- (۷۴) عزیز الله جوینی (دکتر)، نبرد اندیشه‌ها در حماسه رستم و اسفندیار از دستنویس موزه لنینگراد انتشارات دانشگاه تهران، چاپ دوم تهران-۱۳۷۲.
- (۷۵) ع، پاشائی، تاریخ آیین بودا، (هینه یانه) انتشارات (؟) چ ۱، چ ۱، تهران-۱۳۶۹.
- (۷۶) علی شریعتی (دکتر)، تاریخ ادیان - جامعه شناسی، مؤسسه ارشاد، ایران طهران، ۱۳۵۰.
- (۷۷) علی درویشیان، افسانه‌ها نمایشنامه‌ها و بازیهای کردی، انتشارات (؟) چ ۱، چ ۱، تهران-۱۳۶.
- (۷۸) علیقلی محمود بختیاری، زمینه فرهنگ و تمدن ایران، نگاهی به عصر اساطیر، دفتر یکم، چ ۳، ایران-۱۳۵۸.
- (۷۹) عماد الدین دولت شاهی، رستم سهراب، انتشارات خیام، چ ۱، ایران-۱۳۷۷.
- (۸۰) غلامرضا ستوده (دکتر)، نمیر ازین پس که من زنده‌ام، انتشارات دانشگاه تهران، چ ۱، ایران-۱۳۷۴.
- (۸۱) فریدون شایان، سیر در تاریخ ایران باستانی، چاپ اشنا، چ ۳، ایران، تبریز-۱۳۵۱.
- (۸۲) فریدون جنیدی، زندگی و مهاجرت نژاد آریا براساس روایات ایرانی، انتشارات بلخ، چ ۱، ایران-۱۳۵۸.
- (۸۳) فردوس: شاهنامه، براساس چاپ مسکو، انتشارات ققنوس، نه‌جلد، ایران، تهران-۱۳۷۸.
- (۸۴) فضل الله رضا، پژوهش در اندیشه‌های فردوسی، شرکت انتشارات قلمی و فرهنگی دفترهای اول و دوم و سوم، چ ۳، ایران-۱۳۷۱.
- (۸۴) کارل توب، اسطوره‌های ازتکی و مایایی، ترجمه: عباس مخبر، نشر مرکز، چاپ ۱، تهران-۱۳۷۵.
- (۸۵) لوی ستروس و دیگران، جهانی اسطوره شناسی، ترجمه: جلال ستاری نشر مرکز چ ۱، ایران-۱۳۷۷.
- (۱۸۶) م. اورنگ، رستاخیز فریدون. چاپ رنگین، ایران، تهران-۱۳۴۶.
- (۸۶) م. اورنگ کردشناسی، چاپخانه و رنگین چ ۱، تهران-۱۳۴۶.

- (۵۰) ج. مفرد، نیاکان باستان کرد در تاریخ و اسطوره‌ها، کتاب ارزان، ب ۲، چ ۱، سوئید-۱۹۹۵.
- (۵۱) جابر عناصر، شناخت اساطیر ایران، انتشارات سروش، چ ۱، ایران، تهران-۱۳۶۸.
- (۵۲) جان هینلز، شناخت اساطیر ایران، ترجمه: ژاله آموزگار- احمد تفضلی، ایران چ ۱، تهران-۱۳۶۸.
- (۵۳) جلیل دوستخواه، اوستا گزارش و پژوهش، چ ۱، انتشارات مروارید، چاپ گلشن، ایران، چ ۳، تهران-۱۳۷۵.
- (۵۴) جلیل دوستخواه، اوستا گزارش و پژوهش، چ ۱، انتشارات مروارید، چاپ گلشن، چ ۳، تهران-۱۳۷۵.
- (۵۵) جلال ستاری، اسطوره در جهان امروز، انتشارات امور خارجه، نشر مرکز، چ ۱، ایران، تهران-۱۳۷۶.
- (۵۶) جمال میر صادقی، داستان و ادبیات، چ ۱، ایران، تهران-۱۳۷۵.
- (۵۷) چغری هاوس هولد، گزنفون، بازگشت ده هزار یونانی، ترجمه: منوچهر امیری، انتشارات نیل، چاپ امیر کبیر، طهران-۱۳۳۹.
- (۵۸) حبیب الله تابانی، کردستان، برسی اوضاعی طبیعی اقتصادی انسانی، (در نمونه کردستان مکرری) انتشارات سیدیان، چاپ رجائی، چ ۲-۱۳۵۸.
- (۵۹) حسن صفوی (دکتر)، انسان پس از مرگ، انتشارات مرکز، تهران، چ ۱-۱۳۶۳.
- (۶۰) حسین میرکازمی، افسانه‌های دیار همیشه بهار، سروش، تهران-۱۳۷۴.
- (۶۱) داریوش شایگان، ادیان و مکتبهای فلسفی هند، چ ۲، مؤسسه انتشارات امیرکبیر، چ ۲، تهران-۲۵۳۶ (؟).
- (۶۲) داریوش شایگان، ادیان و مکتبهای فلسفی هند، چ ۲، مؤسسه و انتشارات امیرکبیر، چ ۱، تهران-۲۵۳۶ (؟).
- (۶۳) دونا روزنبرگ، اسطوره‌های خاور دور، ترجمه: مجتبا عبدالله نژاد، انتشارات ترانه، چ ۱، ایران، مشهد-۱۳۷۵.
- (۶۴) رحیمی عقیفی (دکتر)، اساطیر و فرهنگ ایران در نوشته‌های پهلوی، انتشارات توس، چ ۱، ایران، تهران-۱۳۷۴.
- (۶۵) ژاله آموزگار (دکتر) احمد تفضلی، اسطوره زندگی دشت، انتشارات (؟) چاپ اول، ایران، تهران-۱۳۷۰.
- (۶۶) ژاله آموزگار، تاریخ اساطیر ایران، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت) تهران-۱۳۷۴.
- (۶۷) س. سولوکوف، زبان اوستائی، ترجمه: دکتر رقیه بهزادی، مرکز انتشارات علمی فرهنگی، چ ۱، ایران-۱۳۷۰.

- (۸۷) م.ا.ل. مالوان، بین النهرین و ایران باستان، ترجمه: رضا مستوفی، انتشارات دانشگاه تهران، تاریخ انتشار- ۱۳۷۴.
- (۸۸) م.ن. رودینکو. افسانه‌های کردی، ترجمه: کریم کشاورزی، انتشارات آگاه، چ ۱، ایران، تهران- ۱۳۵۲.
- (۸۹) محمد علی فروغی و آقای حبیب یغمائی، منتخب شاهنامه، چاپخانه و بانک ملی ایران تهران - ۱۳۲۱.
- (۹۰) محمد علی اسلامی ندوشن (دکتر)، زندگی و مرگ پهلوانان در شاهنامه، انتشارات اپار، چ ۶، ایران، تهران- ۱۳۷۴.
- (۹۱) محمد مقدم (دکتر)، چند نمونه از متن نوشته های فارسی باستان، انتشارات فروهر، چاپ رشیدیه، چ ۲، تهران- ۱۳۶۳.
- (۹۲) محمد جواد مشکور (دکتر)، تاریخ ایران زمین، ناشر انتشارات اشرفی، ایران چ ۳، تهران- ۱۳۶۶.
- (۹۳) محمد دارا شکوه، اوپانیشاد (سراکیر) از متن سانسکریتی، با مقدمه و حواشی و تعلیقات و لغتنامه و اعلام، بسعی و اهتمام دکتر تاراچند، سید محمد جلالی نایینی، چ ۳ تهران- ۱۱۹۸۸.
- (۹۳) محمد سهرابی، لرستان و تاریخ قوم کاسیت، انتشارات افلاک، چ ۱، ایران، خرم اباد- ۱۳۷۶.
- (۹۴) محمود روح الامینی (دکتر)، مبانی انسان شناسی، انتشارات (؟) ایران، چ ۸، ایران، تهران- ۱۳۷۷.
- (۹۵) مرتضی ثاقب، شاهنامه فردوسی و فلسفه تاریخ ایران، نشر قطره انتشارات معین چ ۱، تهران- ۱۳۷۷.
- (۹۶) مهرداد بهار. اساطیر ایران. انتشارات بنیاد فرهنگ، ایران، تهران- ۱۳۵۲.
- (۹۷) مهرداد بهار (دکتر)، از اسطوره تا تاریخ، نشر چشمه، ایران، تهران- ۱۱۳۷۷.
- (۹۸) مهرداد بهار (دکتر)، پژوهش در اساطیر ایرانی، پاره و نخست و دوم، چاپ سپهرنقش تهران آگاه، چاپ سوم، تهران- ۱۳۷۸.
- (۹۹) مهری باقری (دکتر)، کارنامه و اردشیر بابکان، نشر قطره، ایران، چاپ اول تهران - ۱۳۷۸.
- (۱۰۰) میر چالیاده، جاودانه بازگشت اسطوره، ترجمه بهمن سرکاراتی، نشر قطره، ایران، تهران- ۱۳۷۸.
- (۱۰۱) میرچالیاده، اسطوره رویا راز، ترجمه رویا منجم، چاپ انتشارات روز، چ ۱، ایران، تهران- ۱۳۷۵.
- (۱۰۲) میر صادقی، داستان و ادبیات، چ ۱، انتشارات (؟) سال چاپ (؟)
- (۱۰۳) منوچهری کریم زاده، چهل قصه گزیده قصه‌های عامیانه ایرانی، انتشارات (؟) گرج نو، چ ۳، ایران، تهران- ۱۳۷۷.
- (۱۰۴) واسیلی نیکتین، کرد و کردستان، ترجمه: محمد قاچی، انتشارات تیلوفر، چ ۲. ایران- ۱۳۶۶.
- (۱۰۵) وستا سرفوس کریتس، اسطوره‌های ایرانی، ترجمه: عباس مخبر، انتشارات (؟) ایران- تهران- ۱۳۷۳.
- (۱۰۶) یدالله سبحانی، (دکتر)، خلقت انسان، انتشارات شرکت سهامی، چ ۳ تهران- ۱۳۵۱. **نم کتبیانه ناوی نو سه ریان به سه روه نیبه.**
- (۱۰۷) اسکندرنامه، جایگان فروش شرکت نسبی کانون کتاب، هفت جلد تهران- ناصر خسرو سال چاپ (؟).
- (۱۰۸) فلسفه در ایران، مجموعه و مقالات فلسفی، ایران، تهران- ۱۳۵۸.

کتبیه ندره بیسه کان:

- القرآن الکریم

- (۱۰۹) آوارد کیبیرا، ترجمه و علق علیه دکتور محمود حسین آمین. الناشر مکتبیه دار المتنبی- بغداد ۱۹۸۴.
- (۱۰۹) احمد کمال زکی (الدکتور) الاساطیر- دراسة حضاریة مقارنة، دار النشر (؟) ط ۲، بیروت- ۱۹۷۹.
- (۱۰۹) احمد خانی، مم وزین، ترجمة: الدکتور عزالدین مصطفی رسول، مطبعة اوفسیت صفوت، ط ۱، سلیمانیه - ۲۰۰۰.
- (۱۱۰) احمد رشیدی صالح، الادب الشعبي، دار النشر، ط ۲، مصر، القاهرة- ۱۹۷۱.
- (۱۱۱) احمد افندی نجیب، الاثر الجلیل لقدماء وادی النيل، الناشر مکتبیه مدبولی، القاهرة، سنة الطبع (؟).
- (۱۱۲) احمد محمد عبدالحالق (الدکتور)، قلق الموت، عالم المعرفة، مطابع الرسالة، ط ۱، کویت- ۱۹۸۷.
- (۱۱۳) احمد حامد الصراف، الخيام، منشورات مکتبیه المثنی، ط ۳، العراق، بغداد - ۱۹۶۱.
- (۱۱۴) اشلی مونتاغیو، البدائیة، ترجمة: محمد عصفور، الناشر عالم المعرفة، کویت - ۱۹۸۲.
- (۱۱۵) ایچ. آی. ایل، ملرش، ترجمة عطا بکری. مطبعة الارشاد- بغداد، ۱۹۷۱.
- (۱۱۵) بیوار خنسی، بحیرة وان، مطبعة الثقافة، ط ۱، اربیل- ۱۹۹۸.
- (۱۱۶) توماس بلفینش، عصر الاساطیر، ترجمة: رشید اسبسی، الناشر النهضة العربية، مطبعة البلاغ، مصر، القاهرة، سنة الطبع (؟).
- (۱۱۷) نامر مهدي، من الاسطورة الى الفلسفة والعلم، دار النشر (؟) ط ۱، بغداد - ۱۹۹۰.
- (۱۱۸) جمال رشید احمد (الدکتور) و د. فوزی رشید، تاریخ الكرد القديم، جامعة صلاح الدين، اربیل- ۱۹۹۰.

- (۸۷) م.ا.ل. مالوان، بین النهرین و ایران باستان، ترجمه: رضا مستوفی، انتشارات دانشگاه تهران، تاریخ انتشار- ۱۳۷۴.
- (۸۸) م.ن. رودینکو. افسانه‌های کردی، ترجمه: کریم کشاورزی، انتشارات آگاه، چ ۱، ایران، تهران- ۱۳۵۲.
- (۸۹) محمد علی فروغی و آقای حبیب یغمائی، منتخب شاهنامه، چاپخانه و بانک ملی ایران تهران - ۱۳۲۱.
- (۹۰) محمد علی اسلامی ندوشن (دکتر)، زندگی و مرگ پهلوانان در شاهنامه، انتشارات اپار، چ ۶، ایران، تهران- ۱۳۷۴.
- (۹۱) محمد مقدم (دکتر)، چند نمونه از متن نوشته های فارسی باستان، انتشارات فروهر، چاپ رشیدیه، چ ۲، تهران- ۱۳۶۳.
- (۹۲) محمد جواد مشکور (دکتر)، تاریخ ایران زمین، ناشر انتشارات اشرفی، ایران چ ۳، تهران- ۱۳۶۶.
- (۹۳) محمد دارا شکوه، اوپانیشاد (سراکیر) از متن سانسکریتی، با مقدمه و حواشی و تعلیقات و لغتنامه و اعلام، بسعی و اهتمام دکتر تاراچند، سید محمد جلالی نایینی، چ ۳ تهران- ۱۱۹۸۸.
- (۹۳) محمد سهرابی، لرستان و تاریخ قوم کاسیت، انتشارات افلاک، چ ۱، ایران، خرم اباد- ۱۳۷۶.
- (۹۴) محمود روح الامینی (دکتر)، مبانی انسان شناسی، انتشارات (؟) ایران، چ ۸، ایران، تهران- ۱۳۷۷.
- (۹۵) مرتضی ثاقب، شاهنامه فردوسی و فلسفه تاریخ ایران، نشر قطره انتشارات معین چ ۱، تهران- ۱۳۷۷.
- (۹۶) مهرداد بهار. اساطیر ایران. انتشارات بنیاد فرهنگ، ایران، تهران- ۱۳۵۲.
- (۹۷) مهرداد بهار (دکتر)، از اسطوره تا تاریخ، نشر چشمه، ایران، تهران- ۱۱۳۷۷.
- (۹۸) مهرداد بهار (دکتر)، پژوهش در اساطیر ایرانی، پاره و نخست و دوم، چاپ سپهرنقش تهران آگاه، چاپ سوم، تهران- ۱۳۷۸.
- (۹۹) مهری باقری (دکتر)، کارنامه و اردشیر بابکان، نشر قطره، ایران، چاپ اول تهران - ۱۳۷۸.
- (۱۰۰) میر چالیاده، جاودانه بازگشت اسطوره، ترجمه بهمن سرکاراتی، نشر قطره، ایران، تهران- ۱۳۷۸.
- (۱۰۱) میرچالیاده، اسطوره رویا راز، ترجمه رویا منجم، چاپ انتشارات روز، چ ۱، ایران، تهران- ۱۳۷۵.
- (۱۰۲) میر صادقی، داستان و ادبیات، چ ۱، انتشارات (؟) سال چاپ (؟)
- (۱۰۳) منوچهری کریم زاده، چهل قصه گزیده قصه‌های عامیانه ایرانی، انتشارات (؟) گرج نو، چ ۳، ایران، تهران- ۱۳۷۷.

(١٣٤) عدد من الباحثين السوفيت المختصين، نظرية الادب، ترجمة: الدكتور جميل نصيف التكريتي، المركز العربي للطباعة والنشر، بيروت، توزيع الدار الوطنية للتوزيع والاعلان، بغداد- (؟).

(١٣٥) عبدالرضا على، الاسطورة في شعر السياب، منشورات وزارة الثقافة والفنون، سلسلة الدراسات جمهورية العراقية، مطبعة (بلا) بغداد- ١٩٧٨.

(١٣٦) عبدالحاميد يونس (الدكتور)، الحكاية الشعبية، طبعة خاصة بالعراق، ١ بغداد- (؟).

(١٣٧) عبدالمجيد فيلي، اللور (والكوردا) الفيلليون في الماضي والحاضر، مطبعة وزارة التربية ط١، اربيل- ١٩٩٩.

(١٣٨) عبدالمعطي الشعراوي (الدكتور)، هوميروس، مطبعة الثقافة، مصر- ١٩٧١.

(١٣٩) عبدالمعطي شمس، الجن والعفاريت في الادب الشعبي المصري، دار النشر (؟) مصر- ١٩٧٦.

(١٤٠) عبدالناصر محمد نوري عبدالقادر، الاسطورة وعلم الاساطير، في الموسوعة البريطانية دار النشر (؟) العراق، بغداد- ١٩٨٦.

(١٤١) عزالدين اسماعيل، القصص الشعبي في السودان- دراسة فنية للحكاية الشعبية ووظيفتها، دار النشر (؟) عراق، بغداد- (؟).

(١٤٢) علي الجزيري، الادب الشفاهي الكردي (بحوث)، منشورات رابطة كاوا للثقافة الكردية، ط٢، كردستان العراق، اربيل- ٢٠٠٠.

(١٤٣) ف. م، جبرنوفسكي، الدراسات الادبية المقارنة، ترجمة: د. عزالدين مصطفى رسول، ج١، السلبيمانية- ٢٠٠٠.

(١٤٤) فاضل عبدالواحد على (الدكتور) والدكتور عامر سليمان، عادات وتقاليد الشعوب القديمة. دار النشر (؟) العراق، بغداد- ١٩٧٩.

(١٤٥) فاضل عبدالواحد على (الدكتور)، عشثار ومأساة تموز، افاق عربية، ط٢. عراق، بغداد - ١٩٨٦.

(١٤٦) فاضل عبدالواحد على (الدكتور)، سومر، اسطورة وملحمة، وزارة الثقافة والاعلام، العراق، بغداد ٢٠٠٠.

(١٤٧) فاضل عبدالواحد على (الدكتور)، الطوفان، مطبعة اوفسييت الاخلاص، ط١، عراق، بغداد- ١٩٧٥.

(١٤٨) فخر الرازي (الامام)، التفسير الكبير، الناشر مركز النشر، مكتب الاعلام الاسلامي ط٤٠، سنة الطبع- ١٤١٣ هـ. ق.

(١٤٩) فخر الرازي (الامام)، التفسير الكبير، الناشر مركز النشر، مكتب الاعلام الاسلامي،

(١١٩) جورج كونتينو، الحياة اليومية في بلاد بابل وآشور، ترجمة وتعليق: سليم طه التكريتي وبرهان التكريتي، وزارة الثقافة والاعلام، دار الرشيد للنشر، العراق، بغداد ١٩٧٩.

(١٢٠) جون ماركوري، الوجودية، الترجمة: د. امام عبدالفتاح امام، دار النشر (؟) الكويت- ١٩٨٢.

(١٢١) جيمس فريزر، الغصن الذهبي، ترجمه باشراف الدكتور احمد ابوزيد، ج١، دار النشر (؟) مصر- ١٩٧١.

(١٢٢) جيمس فريزر، الفولكلور في العهد القديم (التوراة) ترجمة: د. نبيلة ابراهيم، ج١، دار المعارف، ط٢، القاهرة- ١٩٨٢.

(١٢٣) خليل سعيد، معالم من حضارة وادي الرافدين، منشورات كلية الاداب والعلوم الانسانية، ط١، دار البيضاء - ١٩٨٤.

(١٢٤) ديليو، اي، ويگرام، وادكار، تي، اي ويگرام، معهد البرشية، الحياة في شرق كردستان، ترجمة: جرجيس فتح الله، مطبعة الزمان، بغداد- ١٩٧١.

(١٢٥) ديفيد وجوان اوتيس، نشوء الحضارة، تعريب وايضاحات د. يوسف حبي، دار الرشيد للنشر، ط١، بغداد- ١٩٨٠.

(١٢٦) ريتا عوض، اسطورة الموت والانبيعاث، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، ط١، بيروت - ١٩٧٨.

(١٢٧) سليمان، مصر الفرعونية، مركز الحضارة العربية للاعلام والنشر، ط١، مصر، الجزيرة. ١٩٩٤.

(١٢٨) سمير مالطي، شاهنامه، ط١، لبنان، بيروت- ١٩٧٧.

(١٢٩) صالح حمادي، دراسات في الاساطير والمعتقدات الغيبية، دار ابو السلامة، ط١، تونس- ١٩٨٣.

(١٣٠) صبري سليم حمادي، اثر التراث الشعبي في الرواية العراقية، دار النشر (؟) ط١، بيروت - ١٩٨٠.

(١٣١) صلاح عبدالفتاح الخالدي (الدكتور)، مع القصص السابقين في القرآن، دار القلم للطباعة والنشر والتوزيع، سوريا، دمشق- ١٩٨٩.

(١٣١أ) صموئيل نوح كرمير، الاساطير السومرية، ترجمة: يوسف داود عبدالقادر، مطبعة المعارف، بغداد- ١٩٧١.

(١٣٢) طه باقر (الدكتور)، مقدمة في تاريخ الحضارات القديمة، منشورات دار البيان، ط١، مطبعة الحوادث، بغداد- ١٩٧٣.

(١٣٣) طه باقر (الدكتور)، ملحمة گلگامش وقصص اخرى عن گلگامش والطوفان، ط٥، بغداد- ١٩٨٦.

ج ٢٠، ج ٢١، ط ٤٠، سنة الطبع ١٤١٣.

(١٥٠) فراس السواح، لغز عشطار، طبع في مطابع العجلوني، ط ٥، سوريا، دمشق-١٩٩٣.

(١٥١) فراس السواح، مغامرة العقل الاولي، دراسة الاسطورة، سوريا وبلاد الرافدين، دار الحكمة للنشر، لبنان، بيروت-١٩٨١.

(١٥٢) فريد ريش فون دير لاين، الحكاية الخرافية، ترجمة: الدكتورة نبيلة ابراهيم، مراجعة الدكتور عزالدين اسماعيل، ط ١، لبنان، بيروت-١٩٧٣.

(١٥٣) فوزي رشيد (دكتور)، قواعد اللغة السومرية، وزارة الاعلام، بغداد-١٩٧٢.

(١٥٣) قيس النوري (الدكتور)، الاساطير وعلم الاجناس، طبع على مطابع مؤسسة دارالكتب للطباعة والنشر في جامعة الموصل، الجزء ١-٢، العراق، بغداد-١٩٨١.

(١٥٤) كاظم سعدالدين، الحكاية الشعبية العراقية، دراسة ونصوص، وزارة الثقافة والفنون، العراق، بغداد-١٩٧٩.

(١٥٥) كاوك غوستاف يونغ، الانسان وموزه، ترجمة: سمير على، دار النشر (?)، العراق، بغداد-١٩٨٤.

(١٥٦) ك، ك، رانفين، الاسطورة، ترجمة: جعفر صادق الخليلي، منشورات عويدات، ط ١، لبنان، بيروت-١٩٨١.

(١٥٧) كلود ليفي شتراوس، الاسطورة والمعني، ترجمة وتقديم، د. شاكر عبد الحميد، مراجعة د. عزيز حمزة، دار النشر (?)، ط ١، العراق، بغداد-١٩٨٦.

(١٥٨) كولن ولسن، مابعد الحياة، ترجمة: الدكتور فاضل السعدوني، منشورات مكتبة التحرير، العراق، بغداد-١٩٩٠.

(١٥٩) كمال الخناوي، اساطير فرعونية، منشورات المكتبة العصرية، صيدا، بيروت سنة الطبع (?).

(١٦٠) كمال فؤاد (الدكتور)، ملاحظات انتقادية حول كتاب، خلاصة تاريخ الكرد وكردستان، دار النشر (?)، سليمانية-٢٠٠٠.

(١٦١) محمد عبدالمعيد خان (الدكتور)، الاساطير والخرافات عند العرب، دار النشر (?)، ط ٢، لبنان، بيروت-١٩٨١.

(١٦٢) محمد الجوهري، علم الفولكلور، ج ٢، ط ١، مصر، القاهرة-١٩٨٠.

(١٦٣) محمد خليفة حسن احمد (الدكتور)، الاسطورة والتاريخ في التراث الشرقي القديم، دار النشر (?)، ط ١، ١٩٨٨.

(١٦٤) محمود القمي (سيد)، الاسطورة والتراث، الناشر اسينا للنشر، ط ٢، مصر، القاهرة-١٩٩٣.

(١٦٥) محمود سليم الحوت، الميثولوجيا عند العرب، دار النشر (?)، ط ٢ لبنان، بيروت-١٩٧٩.

(١٦٦) مرغريت روين، علوم البابليين، تعريب وايضاحات، د. يوسف حبي، دار الرشيد للنشر.

العراق، بغداد. ١٩٨٠.

(١٦٧) مسعود سعيد ياسين، السومريون ترى من يكونون ان لم يكونو كراد؟ مطبعة (هاوار) ط ١، دهوك-١٩٩٩.

(١٦٨) مصطفى على الجوزو، من الاساطير العربية والخرافات، دار النشر (?)، ط ٢، لبنان، بيروت-١٩٨٠.

(١٦٩) مينورسكي، الاكراد، ترجمة: الدكتور معروف خزندار، مطبعة النجوم-١٩٦٨.

(١٦٩) ميتامرفوزس، مسح الكائنات، ترجمة وقدم له د. ثروت عكاشة، راجعه على الاصل اللاتيني د. مجدي وهبه، الهيئة المصرية العامة مصر-١٩٨٤.

(١٧٠) ميريل غالييتي، تراث الكرد في مؤلفات الايطاليين، تعريب وتعليق وايضاحات د. يوسف حبي، مطبعة المجمع العلمي العراقي، بغداد-١٩٨١.

(١٧١) نائل حنون، عقائد مابعد الموت. في حضارة بلاد وادي الرافدين القديمة، دار النشر (افاق العربية) ط ٢، العراق، بغداد-١٩٨٦.

(١٧٢) ناصر حلاوي. بنية الاسطورة عند شتراوس، ترجمة، ط ١، سنة الطبع (بلا)

(١٧٢) نبيلة ابراهيم (الدكتور)، اشكال التعبير في الادب الشعبي، مطبعة النهضة، ط ٢، مصر، القاهرة-١٩٧٤.

(١٧٣) نوري جعفر (الدكتور)، طبيعة الانسان في ضوء فلسفة بافلوف، مكتبة التحرير، الحلقة الثانية، ط ٢، العراق، بغداد-١٩٧٨.

(١٧٤) وليم رايتير، الاسطورة والادب، ترجمة: صبار سعدون، مراجعة الدكتور، سلمان داود (الواسطي، دار النشر (?)، العراق، بغداد-١٩٩١.

(١٧٥) هـ. فرانكفورت اخرون، ماقبل الفلسفة، ترجمة: جبرا ابراهيم جبرا، ط ٢، لبنان، بيروت-١٩٨٢.

(١٧٦) هوشنگ بروكا، دراسات في ميثولوجيا الديانة الايزدية، اصدار خاص، ط ١-١٩٩٥.

(١٧٧) هنري برجسون، الطاقة الروحية، الترجمة: الدكتور سامي الدوري، الهيئة المصرية العامة للتأليف والنشر-١٩٧١.

- ثم كتيبه ناوى نووسهري بهسهروهه نيه.

(١٧٧) رجوع، علم التجسد، منشورات، بهكتي فيدان-١٩٨٤.

نامهى نهكاديهى:

(١٧٨) زهرة محمود امين قرداغي، خلود الروح في الفكر الرافدي. باشراف الدكتور على حسين

الجابري، جامعة بغداد، كلية الاداب، بغداد-١٩٩٩. (رسالة ماجستير).

فهره‌نگه کورده‌بیه‌کان:

(۱۷۹) جگهر خوتین، فهره‌نگ کوردی، بهرگی (۱-۲) بالیکاریا جامعا بغداد هاتیبه چاپکرن، بغداد- ۱۹۶۳.

(۱۸۰) هم‌میدی ئیزده پنهان، فهره‌نگی له‌ک و لوپ، لیدوان و به‌راوردکردنی مه‌حموود زامدار، له‌چاپکراوه‌کانی کۆری زانیای کورد، به‌غدا-۱۹۷۸.

(۱۸۱) صدیق صفی زاده (بۆرده‌که‌یی) ج ۱، د. فرهنگ ماد، مؤسسه مطبوعاتی عطائی، چ ۱. ۱۳۶۱.

(۱۸۲) ضیاء‌الدین پاشا الخالیدی المقدسی الهدیه الحمیدیه فی اللغة الكردیه، حقه و قدم له مع دراسة لغویه، الاستاذ الدكتور محمد فکری. بیروت- ۱۹۷۵.

(۱۸۳) عبدالرحمن محمد زه‌ببیحی، قاموسی زمانی کوردی، ۱، (د)، ۲، (ب)، چاپخانه‌ی کۆری زانیای کورد به‌غدا ۱۹۷۹.

(۱۸۴) فاضل نظام‌الدین، ئه‌ستیره‌گه‌شه، کۆماری عیراق وه‌زاره‌تی په‌روه‌ده، چ ۲، ۱۹۸۹.

(۱۸۵) گیوی موکریانی، فهره‌نگی کوردستان، له‌بلا و کراوه‌کانی ده‌زگای ئاراس، چ ۱. سالی- ۱۹۹۹.

(۱۸۶) گیوی موکریانی، فهره‌نگی مه‌هاباد، چاپخانه‌ی کوردستان، هه‌ولیتیر سالی چاپ، ۲۵۷۳ ی کوردیی.

(۱۸۷) محمدی خال فهره‌نگی خال جزمی (۱-۲-۳).

(۱۸۸) محمه‌د هه‌ورامانی، فهره‌نگی ئیریه‌ن قاچ و کوردی کۆن و هی نوی ئه‌مینداریه‌تی رۆشنیبیری و لاوانی ناوچه‌ی کوردستان یارمه‌تی له‌چاپدانی داوه، به‌غدا-۱۹۷۸.

(۱۸۹) هه‌زار، هه‌نبانه بۆرینه، فرهنگ، کردی- فارسی. ج ۱-۲، سروشت چ ۱، تهران- ۱۳۶۸.

فهره‌نگه فارسیه‌کان:

(۱۹۰) ابن خلف تبریزی حسین منخلص بیرهان، برهان قاطع، ناشر مؤسسه و مطبوعات فریدون علمی، بقلم محمد عباس، ایران، سال چاپ (؟).

(۱۹۱) بهرام فره‌وشی (دکتر)، فرهنگ زبان پهلوی، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ تجدید نظر، تهران- ۱۳۵۸.

(۱۹۲) حسین شهیدی مازندرانی، فرهنگ شاهنامه نام کسان و جای ها.

(۱۹۳) حسن عمید، فرهنگ عمید، مؤسسه و انتشارات امیر کبیر، ج ۱-۲ چ ۸.

(۱۹۴) سعید عربان، واژه‌نامه پهلوی - پازند (فرهنگ پهلوی)، حوزه و هنری تهران- ۱۳۷۷.

(۱۹۵) شهرام هدایت (دکتر)، واژه‌های ایرانی در نوشته‌های باستانی (عبری- آرامی- کلدانی) همراه با اعلام ایرانی، ناشر مؤسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، چ ۳، تاریخ- ۱۳۷۷.

(۱۹۶) صادق هدایت فرهنگ عامیانه و مردم ایران، گردآورنده: جهانگیر هدایت، نشر چشمه، چ ۱، تهران- ۱۳۷۸.

(۱۹۷) علی اکبر دهخدا، لغت نامه و دهخدا، ج ۱-۱۵ چ ۱ از دوره جدید، ۱۳۷۲.

(۱۹۸) محمد التوفیقی (الدكتور)، فرهنگ طلائی، دار العلم للملایین، بیروت- ۱۹۶۹.

(۱۹۹) مهشید مشیری (دکتر) فرهنگ زبان فارسی، سروش، چ ۳ تهران- ۱۳۷۴.

فهره‌نگه عه‌رده‌بیه‌کان:

(۲۰۰) عبدالحمید یونس، معجم الفولکلور. مکتبه لبنان- ط ۱، لبنان. بیروت، ۱۹۸۳.

(۲۰۱) المنجد - دار الشرق لبنان، ط ۲۳، بیروت ۱۹۸۶.

فهره‌نگی ئینگلیزی و فهره‌نسی:

[202] A KURDISH- ENGLISH DICTIONARY. BY TAUFIQ WAHBY AND G. J. EDMONDS. PRINTED IN GREAT BRITAIN. 1966.

[203] New Collegiate Dictionary- 1973.- Websters

[204] Petit Larousse, illustre, 1983.

کۆتاره کورده‌بیه‌کان:

تییینی: هه‌ر گۆفاریک یه‌ک ژماره‌ی بۆ داندراوه، ئه‌م ژماره‌یه له‌گه‌ل ژماره‌ی گۆفار خۆی دووباره ده‌بیته‌وه.

هیتما: (ژماره‌ی زنجیره، ژماره‌ی گۆفار، ژماره‌ی لاپه‌ره).

(۲۰۵) ئاویتنه، ئیران، ته‌هران، ژ (۱۷-۱۸).

- ئاویتنه، =، =، ژ (۳۲-۳۳).

- ئاویتنه، =، =، ژ (۳۴-۳۵).

(۲۰۶) رامان مانگانه‌یه‌کی رۆشنیبیری گشتی نازاده، ده‌زگای رۆشنیبیری و راگه‌یانندی گولان ده‌ری ده‌کات.

- رامان، ژ، (۸)

- رامان، ژ، (۴۲)

- رامان، ژ، (۴۳).

(۲۰۷) شانه‌ده‌ر، گۆفاریکی زانستی وه‌رزیه‌یه بایه‌خ به‌شوینه‌وار و میژوو ده‌دات، به‌رتیوه‌راپه‌تی گشتی شوینه‌وار له وه‌زاره‌تی رۆشنیبیری هه‌رتیمی کوردستان- عیراق ده‌ری ده‌کات، هه‌ولیتیر.

- شانه‌ده‌ر، ژ، (۷).

(۲۰۸) که‌له‌پووری کورد، گۆفاریکی که‌له‌پووری و فۆلکلۆری وه‌رزیه‌یه، کۆمه‌له‌ی که‌له‌پووری. فۆلکلۆری کورد له سلیمانی ده‌ری ده‌کات.

- که‌له‌پووری کورد، ژ، (۴) - که‌له‌پووری کورد، ژ، (۵) - که‌له‌پووری کورد، ژ، (۶)

- که‌له‌پووری کورد، ژ، (۸) - که‌له‌پووری کورد، ژ، (۹) - که‌له‌پووری کورد، ژ، (۱۰)

گۆفاری کاروان: ئه‌مینداریه‌تیی گشتیی رۆشنیبیری و لاوان ده‌ری ده‌کات. هه‌ولیتیر

(۲۰۹) گۆفاری کاروان، ژ- (۸۳)

(٢١٠) کاروانی فۆلکلۆر، پاشکۆی گۆفاری کاروان، ئەمینداریه‌تی گشتی رۆشنیبری و لاوان دەری دهکات، ههولتیر

- کاروانی فۆلکلۆر، ژ (١) سالی یه‌که‌م، ههولتیر، ١٩٩٠.

(٢١١) کۆری زانیاری کورد، به‌رگی یه‌که‌م، به‌شی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، ١٩٧٣.

- کۆری زانیاری کورد، عێراق، ده‌سته‌ی کورد، به‌رگی سیازده‌هه‌م، به‌غدا، ١٩٨٥.

(٢١٢) لالش، مجله‌ی ثقافیه‌ی دوریه‌ی یصدرا مرکز لالش باللغتین الکوردیه‌ی والعربیه‌ی - دهوک.

- لالش، ژ، (٥) - لالش، ژ، (٦) - لالش، ژ، (٧) - لالش، ژ، (٨)

- لالش، ژ، (٩) - لالش، ژ، (١١) - لالش، ژ، (١٢)

- گۆفای مه‌تین، لقی یه‌کی پارتی دیموکراتی کوردستان به‌زمانی کوردی و عه‌ره‌بی ده‌ده‌کات، گۆفاریکی مانگانیه‌ی، سیاسی و رۆشنیبری - دهوک

(٢١٣) مه‌تین، ژ، (٧٣)

- مه‌تین، ژ، (٧٤)

- گۆفاری هه‌زار مێرد، گۆفاریکی زانستییه‌ی، له‌ شویتنه‌وار و مێژووی سلیمانی - وه‌زاره‌تی رۆشنیبری حکومه‌تی هه‌رتیمی کوردستان ده‌ری ده‌کات.

(٢١٤) هه‌زار مێرد، ژ، (٦).

- هه‌زار مێرد، ژ، (٧)

- هه‌زار مێرد، ژ، (١٠)

گۆفاره‌ عه‌ره‌بیه‌کان:

(٢١٥) الاقلام، الجمهوریه‌ی العراقیه‌، العدد الرابع، بغداد - ١٩٩٩.

(٢١٦) التراث الشعبي، الجمهوریه‌ی العراقیه‌. العدد الفصلي الثالث - بغداد. ١٩٨٦

(٢١٧) الثقافة الاجنبیه‌، تصدرا وزارة الثقافة والاعلام دار الشؤون الثقافیه‌ العامه‌، السنة الحادیه‌ العشر.

- الثقافة الاجنبیه‌، العدد الثاني، بغداد - ١٩٩١.

- الثقافة الاجنبیه‌، العدد (٢) بغداد - ١٩٩٩.

(٢١٨) گولان العربی، مجله‌ی شه‌ریه‌ی سیاسیه‌ی ثقافیه‌ی عامه‌، تصدیر عن مؤسسه‌ (گولان) للثقافه‌ والاعلام، السنة الرابعه‌. العدد (٤٥) شباط - ٢٠٠٠.

(٢١٩) المدى العدد (١٢) سنة، ١٩٩٦.

(٢٢٠) نوروز العراق، الجزء العاشر، بغداد - ١٩٨٩.

گۆفاری فارسی

(٢٢١) پیام یونسکو، شماره (٣١) تهران، تاریخ انتشار - ١٣٧٠.

رۆژنامه کوردیه‌کان:

(٢٢٢) برابیه‌تی، ژماره (٣١٢٥) رۆژی ٣/٧/٢٠٠٠.

- برابیه‌تی، ژماره (٣١٣٣) رۆژی ١٣/٧/٢٠٠٠.

(٢٢٣) هاوکاری، ژماره (٨٩٨) رۆژی ٩/٧/١٩٨٧.

- هاوکاری، ژماره (٩٠٢) رۆژی ١٣/٨/١٩٨٧.

- هاوکاری، ژماره (١١١٠) رۆژی ٨/٩/١٩٨٩.

- هاوکاری، ژماره (١١١١) رۆژی ٢١/٩/١٩٨٩.

ده‌سنووس: ئەم ده‌قه‌ ئەفسانه کوردیه‌یه‌م له‌م به‌رێزانه‌ی خواره‌وه‌ وهرگرتووه‌ و بۆ یه‌که‌م جار بلاوده‌کرتنه‌وه‌ و زۆر سوپاسی دڵسۆزی و هاوکاریان ده‌که‌م.

(٢٢٤) به‌رێز به‌هیه‌ محمه‌د ره‌شید، ژنی ماله‌وه‌: ئەفسانه‌ی (خدری زینده‌).

(٢٢٥) به‌رێز به‌هیه‌ محمه‌د ره‌شید ژنی ماله‌وه‌: ئەفسانه‌ی (پیره‌ژنیک)

(٢٢٦) به‌رێز کامل خودیدا نووسه‌ر: ئەفسانه‌ی (ئه‌سکه‌نده‌ری چارقورنه‌ت).

(٢٢٧) به‌رێز وریا قانع نووسه‌ر: ئەفسانه‌ی (ئه‌سکه‌نده‌ر).

پپرست

- 5 **په‌ئیی جاب**
- 8 **پیشه‌کی**
- 8 هه‌لبژاردنی ناو‌نیشان
- 9 گیرو‌گرفته‌کان
- 9 گیرو‌گرفته تاییه‌تیبیه‌کانی لیکۆ‌له‌ره‌وه خۆی له چه‌ند خالێکدا کۆده‌بنه‌وه
- 9 پلانی لیکۆ‌لینه‌وه‌که
- 11 هه‌وله‌کانی پیتشتر
- 12 ئه‌نجام
- 13 په‌راویزی پیتشه‌کی
- 15 **به‌ئیی په‌که‌م**
- 15 چه‌مک و پیناسه و پیکهاته و میژووی ئه‌فسانه‌ی کوردی
- 15 1-1-1 - چه‌مکی ئه‌فسانه
- 15 1-1-1 - وشه‌ی ئه‌فسانه
- 16 1-1-2 - مانای (اسطوره)
- 16 1-1-3 - کۆنیی وشه‌ی (اسطوره)
- 18 1-1-4 - ئه‌فسانه‌ بێژ
- 20 1-1-5 - جوۆره‌کانی ئه‌فسانه
- 24 1-1-6 - ره‌گه‌زه‌کانی ئه‌فسانه
- 24 1-2-1 - تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌فسانه‌ی کوردی
- 24 1-2-2 - خاله‌ تاییه‌تیبیه‌کانی ئه‌فسانه‌ی کوردی
- 25 1-3-1 - جوۆره‌کانی ئه‌فسانه‌ی کوردی
- 28 1-4-1 - پیناسه‌ی ئه‌فسانه
- 29 1-1-4-1 - ئه‌فسانه و میژوو
- 30 1-4-2 - ئه‌فسانه و زانست
- 31 1-4-3 - ئه‌فسانه و هیتماکاری
- 32 1-4-4-1 - ئه‌فسانه و شیعر
- 33 1-5-1 - هه‌ندی پیناسه‌ی تاییه‌ت
- 34 1-6-1 - ئه‌فسانه‌ی کوردی
- 35 - نه‌خشه‌ی هیتکاریی چاوگی ئه‌فسانه‌ی کوردی

76 ۱-۸-۱-۱۰ - کۆنترین به که مین

78 ۱-۸-۱-۱۱ - له باره ی ئه فسانه ی کوردیه وه

79 ۱-۹-۱ - میژووی ئه فسانه ی (فارس) هکان

83 پهراویزی به شی به که م

88 **به شی دووه م**

88 گه ران به دوای نه مری به له ئه فسانه جیهانییه کاندای

88 ۱-۲ - به ره و پینگه یشتنی مرۆف

90 ۱-۱-۲ - ترسی سه ره تا

92 ۲-۱-۲ - نیگه رانی به مردن

93 ۳-۱-۲ - گیان

93 ۴-۱-۲ - گیان چییه ؟

96 ۱-۲-۲ - کراسگۆزین (التناسخ)

97 ۲-۲-۲ - جۆره کانی کراسگۆزین

98 ۳-۲-۲ - هه ندۆ له کراسگۆزه کان

100 ۴-۲-۲ - دوا وشه له باره ی کراسگۆزین ه وه

101 ۱-۳-۲ - ناشتنی مردوو

104 ۲-۳-۲ - شینگیری

107 ۳-۳-۲ - به هه شت و دۆزه خ

110 ۱-۴-۲ - خودا و (خودا وه ند)

111 ۲-۴-۲ - گیان په رستی

111 ۳-۴-۲ - دایک په رستی

111 ۴-۴-۲ - مرۆف په رستی

114 ۵-۴-۲ - ئه فراندانی مرۆف

115 ۶-۴-۲ - گه یشتن به خودا

118 ۱-۵-۲ - گه ران به دوای نه مری به له ئه فسانه جیهانییه کاندای

118 ۱-۱-۵-۲ - نه مری چییه ؟

119 ۱-۱-۵-۲ - له شساغی

120 ۲-۱-۵-۲ - کابرای سه قه ت

122 ۳-۱-۵-۲ - هه میشه گه نجیی

124 ۴-۱-۵-۲ - ته مه ن درێژی

128 ۵-۱-۵-۲ - یاران ی ئه شکه وت

36 ۱-۱-۶-۱ - میژووی نه ته وه ی کورد

36 ۲-۱-۶-۱ - له بن عه رد و له نیو ئه شکه وت

39 ۳-۱-۶-۱ - ئه فسانه ی سۆمه رییه کان

41 ۴-۱-۶-۱ - میژووی ئارییه کان

47 ۵-۱-۶-۱ - میژووی ئه فسانه ی (ماد) هکان

50 ۶-۱-۶-۱ - کورد و (ماد) هکان

52 - هیلکاری کۆچی درێژخایه نی ئه وانه ی پێیان ده گوتریت (ئاری)

53 ۱-۷-۱ - کوردستان سه ر زه مینی میژوو و ئه فسانه ی لافاو

55 ۱-۱-۷-۱ - هۆی روودانی لافاو

56 ۲-۱-۷-۱ - سه رچاوه ی لافاو

56 ۳-۱-۷-۱ - ئه فسانه ی ترس و ته ماع

56 ۴-۱-۷-۱ - پال هوانی لافاو

56 ۵-۱-۷-۱ - نیشته وه ی که شتی

57 ۶-۱-۷-۱ - چیا ی (بیخیر)

58 ۷-۱-۷-۱ - چیا ی سنجار (ژه نگار)

58 ۸-۱-۷-۱ - ئافا کانیا سپی

58 ۹-۱-۷-۱ - مالا ره ش

58 ۱۰-۱-۷-۱ - ژبانی پاش لافاو

59 ۱۱-۱-۷-۱ - به که مین گوند

59 ۱۲-۱-۷-۱ - به که مین شار

60 ۱۳-۱-۷-۱ - پاراستنی هه وینی سه ر و مال

62 ۱-۸-۱ - به ره و پینگه یشتنی میله ته ی کورد

66 ۱-۱-۸-۱ - میژووی ئایی نی کورد

66 ۲-۱-۸-۱ - له ئه شکه وته وه بۆ ئاسمان

69 ۳-۱-۸-۱ - زه رده شت

70 ۴-۱-۸-۱ - ناوی زه رده شت

71 ۵-۱-۸-۱ - سه رده می زه رده شت

71 ۶-۱-۸-۱ - په یام به ری زه رده شت

72 ۷-۱-۸-۱ - ئاو یستا

73 ۸-۱-۸-۱ - زمان ی کوردی

75 ۹-۱-۸-۱ - ئاو یستا و زمان ی کوردی

204 ۳-۱-۷-۳ - کهسایه تیبیه کان چۆن نه مری به دهست دین؟
206 ۳-۱-۷-۴ - هۆیه کانی نه مری چین؟
209 ۳-۱-۷-۵ - کهسایه تیبیه کان چۆن نه مری له دهست دهدهن؟
210 ۳-۱-۸-۱ - بهراوردی ئهفسانه کوردی و فارسییه کان
212 ۳-۱-۸-۱ - خاله هاوبه شه کان
213 ۳-۱-۸-۲ - جیاوازییه کان له نیتوان دهقه کوردی و فارسییه کاندا
214 ۳-۱-۸-۳ - جیاوازی تاییه تمه ندیی ئهفسانه کوردیه کان
215 ۳-۱-۸-۴ - جیاوازی تاییه تمه ندیی ئهفسانه فارسییه کان
216 ۳-۱-۹-۱ - نه مری له نیتوان ئهفسانه و واقعی ژیان له ژنیر روشنایی ئهفسانه کوردی و فارسییه کاندا...
218 ۳-۱-۱۰-۱ - نه مری خوداوه ند و مهرگی مرۆف
220 پهراویزی بهشی سیتیه م
223 نه بنجام
227 پاشکۆی وینه کان

128 ۲-۱-۵-۶ - زیندوو یونوه وه
131 - هیلکاری درهختی کاردانه وهی مردن
132 ۲-۱-۶-۱ - گهراڤان به دوای نه مرییدا
138 ۲-۱-۶-۲ - هه ندی له نه مران
145 - هیلکاری نه بنجامی گهراڤان به دوای نه مرییدا
146 ۲-۱-۶-۳ - دۆراندنی نه مری
149 ۲-۱-۶-۴ - مردن به عه شقه وه
150 پهراویزی بهشی دووم
154 بهشی سیتیه م
154 گهراڤان به دوای نه مری له ئهفسانه ی کوردی و فارسییدا
154 ۳-۱-۱-۱ - خدری زینده و ئهسکه ندهر
154 ۳-۱-۱-۱ - خدری زینده
155 ۳-۱-۲-۲ - خدری زینده و (قورئان) ی پیروژ
156 ۳-۱-۳-۳ - خدری زینده له خه یالی ئهفسانه یی کورددا
157 ۳-۱-۲-۱ - ئهسکه ندری چوار قورننه ت
157 ۳-۲-۲-۲ - ئهسکه ندهر له نیتو خه یالی ئهفسانه یی کورددا
157 ۳-۲-۳-۳ - ئهسکه ندهر له نیتو قورئانی پیروژدا
158 ۳-۱-۳-۱ - فه ری ئیزه دی
160 ۳-۱-۴-۱ - کورته ی ئهفسانه کان بۆچی؟
161 ۳-۱-۴-۲ - کورته ی دهقی ئهفسانه کوردیه کان
169 ۳-۱-۵-۱ - کورته ی دهقی ئهفسانه فارسییه کان
182 ۳-۱-۶-۱ - گهراڤان به دوای نه مری له ئهفسانه کوردیه کاندا
182 ۳-۱-۶-۱-۱ - کین ئهوانه ی به دوای نه مرییدا دهگه رین؟
183 ۳-۱-۶-۱-۱ - کهسایه تیبیه کان له ئهفسانه کوردیه کاندا
188 ۳-۱-۶-۲ - کهسایه تیبیه کان له ریگا تووشی چی دهین؟
191 ۳-۱-۶-۳ - کهسایه تیبیه کان چۆن نه مری به دهست دین؟
194 ۳-۱-۶-۴ - هۆیه کانی نه مری چین؟
196 ۳-۱-۶-۵ - کهسایه تیبیه کان چۆن نه مری له دهست دهدهن
199 ۳-۱-۷-۱ - گهراڤان به دوای نه مری له ئهفسانه فارسییه کاندا
199 ۳-۱-۷-۱-۱ - کین ئهوانه ی به دوای نه مرییدا دهگه رین؟
202 ۳-۱-۷-۲ - کهسایه تیبیه کان له ریگا تووشی چی دهین؟

